

תּרײַז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְר צו' ו' נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחֹר הַיָּקָר ... גְּרוּ יֵאִיר

אִיךְ הָאָב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּן.

זַעֲה זִיךְ צוּ דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן און פֿאַל נִישְׁט אַראַפּ בִּי דִיר, וואַרום דער הייליגער רבי האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ב) אַם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקַל תֵּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקּוֹן; אַיבֶּעֱרָדֵעַם זַעֲה צוּ זײַן שְׁטאַרַק אִין אַמוּנָה אִין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וועט ער דיר מוּחַל זײַן אויף אַלְסְדִינְג, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות אמונה סימן ל"א) עַל יְדֵי אַמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עוֹנֹתֶיךָ.

מֵעַן דאַרף זײער אַכטונג געבן, פון די אזוי גערופענע דאַקטוֹרִים וואס זײ רעדן אײן מענטשן אז זײ קענען העלפן מיט נאַטירליכע געוויקסן וכו', וואס דאס איז ממש סם המוות וכו', מען טאר קײנמאל נישט נעמען קײן מעדעצין אן א גרויסן דאַקטער, עס איז היינט געווארן א נייע זאך אז מען נעמט נאַטירליכע געוויקסן וכו', און מען רעדט אײן דעם מענטש, אז דער געוויקס איז גוט פאר די מחלה, און די געוויקס איז גוט פאר די מחלה וכו', ווען די אלע געוויקסן זענען פשוט סם המוות, מען טאר זיך נישט לאזן אײנרעדן פון די אזוי גערופענע דאַקטוֹרִים וואס פאר אפאר דאללער וואס זײ פארדינען וועלן זײ אומגליקליך

מאכן מענטשן, עס איז מקובל פון הייליגן רבי'ן אז אויב מען דארף גיין צו א דאקטער זאל מען גיין צו גאר א גרויסן דאקטער, און אסאך בעטן אז דער מלאך רפאל זאל שטיין אויף זיין רעכטע זייט, און ער זאל צוטרעפן די ריכטיגע מעדעצין, די תו"ל זאגן (פרכות ס.) אויפן פסוק (שמות כ"א י"ט) "וּרְפָא יִרְפָא" מבאן שנתנה רשות לרופא לרפאות, און די צדיקים האבן געזאגט אז מען האט געגעבן רשות פארן דאקטער צו היילן, אבער נישט מיניאש צו זיין. איבערדעם זאלסטו זייער אכטונג געבן פון די פאלשע אזוי גערופענע דאקטורים וואס זיין פארפירן מענטשן.

דער בורא פל עולמים זאל דיר שיקן א רפואה שלימה בגשמיות וברוחניות, און דו זאלסט האבן געזונטע גערון און דער עיקר איז אמונה, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ה') אז א מענטש דארף זיך גוט ארומוזוכן וואו ער האלט אין אמונה. ווארום ס'איז דא אסאך ליידנדיגע וואס זיי ליידן גאר ווייל זיי האבן נישט קיין אמונה, ווען א איד איז שטארק אין אמונה אין בורא פל עולמים און ער ווייסט אז אלעס איז בהשגחה פרטיות דעמאלט האט ער שטארקע גערון, און עס פעלט אים גארנישט.

דו זאלסט האבן א לעכטיגן טאג.

תּרִיחַ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר צו' ו' נִסָּן ה'תּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר
אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהָאֲלֵטָן דִּיין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּוּ.

דו זאלסט וויסן אז דעם הייליגן רבינ'ס דרך איז צו זיין
א פשוטער איד, נישט צו זוכן קיין חכמות, נאר פירן
זיך על פי שולחן ערוך, דו ווייסט דאס ביים הייליגן רבי'ן
איז געווען א יסוד היסודות נאר דער שולחן ערוך, לערנען
שולחן ערוך, חזר'ן שולחן ערוך, פירן זיך אזוי ווי דער
שולחן ערוך.

מען פלעגט פֿרעגן אונזערע לייט זאלן זאגן הנְהִיגוֹת פון
הייליגן רבי'ן, ווי געווענדיך אז יעדער רבי האט
הנְהִיגוֹת וכו' וכו', פֿלעגן זיי ענטפערן עפֿן אויף דעם שולחן
ערוך וועסטו זעהן וויאזוי דער הייליגער רבי האט זיך געפֿירט,
ווארום דעם הייליגן רבינ'ס דרך איז געווען נאר על פי
שולחן ערוך, און נישט אנועקגיין פון שולחן ערוך כּהוא זֶה.

דער שלימות פון א איד איז אז ער זאל האבן אמונה
ברורה ומזוככת, א לויטערע אמונה, און שפירן אז
דער בורא פֿל עולמים איז מיט אים שטענדיג, און וואו ער
גייט און וואו ער שטייט, און ווי ער טראכט, און וואס ער
זעהט, און וואס ער הערט, זאל ער שפירן אלקות, און ער
זאל זיך צוגעוואוינען רעדן צו אים אזוי ווי מען רעדט זיך

אֹיִם דָּאָם הָאָרֶץ צוֹ אֵן אַמְתָּן גּוֹטן פֿרײַנד, דָּאָס אײַז דער
עיקר שְׁלִימוֹת.

אַ איד דארף זײַן שְׁטענדיג פֿרײַליך מיט דעם וואָס ער אײַז
באַשאַפֿן געוואָרן אַ איד און שְׂלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי, וואָס דָּאָס
אײַז דער העכסטער מצוה אין דער וועלט, אַ איד דארף
זײַך שְׁטענדיג פֿרײַען נאר מיטן בורא פֿל עולמים, אזוי ווי
עם שְׁטײט (תהילים ק"ד ל"ד) "אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בַּהוֹי"ה, יתמו השמים
מן הארץ", אז אַ איד פֿרײַדט זײַך מיטן בורא פֿל עולמים
ווערט ממילא נחבטל די אלע עוונות, די עוונות קומט נאר
רחמנא ליצֿלן ווען אַ מענטש האט נישט קײַן אַמונה,
דעמאלט ווערט פון אים פֿאַרהוילן אלסדינג.

אַיפֿערדעם בעהט אײַך דיר זײַער דו זאלסט טוהן אלע
פעולות שְׁבַעֵלָם אַנְנַעֲמַען דעם הייליגן רבני'ם
וועג נאר בתמימות ופשיטות, אָן קײַן שום חכמות און
השכלות, אזוי ווי היינט געפינט זײַך בעלי דמיונות וכו',
וואָס זײַ רופן זײַך בעלי מקובלים וכו', בעלי מדריגות וכו',
און זײַ פֿאַרקריכן אַוועק פון דעם הייליגן רבני'ם וועג, און
נישט נאר זײַ פֿאַרקריכן, נאר זײַ זאָגן די אלע וואָס זײַ
גײַען בתמימות ופשיטות אז דָּאָס אײַז נישט קײַן וועג, דער
וועג אײַז צו זײַן אַ עובד, עובדים, פֿעלד וכו' וכו' וכו', וואָס
דָּאָס אײַז אלעס אײַן גרויסער דמיון, דער בורא פֿל עולמים
אײַז דָּאָ מיט אונז בײַ אונז און לעבן אונז.

ווען אײַך בין געווען אַ קליין אינגל געדענקט אײַך נאָך דעם
גרויסן צדיק רבי אהרן ראטה זי"ע וואָרום מיר האָפֿן

געוואוינט בשכינות, איך געדענק זיין דאווענען וואס דאס
 איז געווען מיט געוואלדיגע בוחות, און מיט מסירות נפש,
 ער האט געהאט א לעכטיגע צורה, א מאנימ'דיגער צורה,
 ווער ס'האט נאר געקוקט אויף זיין צורה איז געפאלן אויף
 אים א יראה, איך געדענק ווען ער פלעגט גיין יעדן טאג
 אין מקנה, און איך געדענק ווען ער האט געהייסן בויען
 די מקנה אין זיין בית המדרש, ווארום ער האט זייער נישט
 געוואלט אז מען זאל גיין אין מקנה וואס עס איז נישטא
 קיין שום צניעות אן מחיצות וכו' וכו', און ער האט אויף
 דעם זייער זייער געהאקט, וויפיל מאל האב איך געהערט
 זיין געשרייען, מענטשן גייען אין מקנה, און מען שעמט זיך
 נישט, און מען רעדט דארטן דברים בטלים, און אלעס נאך
 פאר'ן דאווענען וכו' וכו', דאס אלעס שרייב איך דיר דו
 זאלסט וויסן וואס הייסט אן ערליכער איד, תמימות ופשיטות,
 נישט זוכן קיין חכמות און קיין עבודות.

היינט איז זיין יום הילולא, איך געדענקט נאך ווי היינט
 זיין לוויה וואסערע התעוררות איז געווען דעמאלט,
 וואסערע בכיות איז געווען דעמאלט פון זיינע תלמידים וכו'
 וכו', דאס אלעס שרייב איך דיר פדי מען זאל דיר נישט
 פארנארן דעם קאפ, אינגעלייטלעך וכו' בעלי דמיונות וכו',
 דו זאלסט פון זיי אוועק לויפן ווי מען לויפט אוועק פון
 פייער, מיר דארפן נישט מער ווי דעם הייליגן רבינ'ס
 ווערטער וואס ער האט אונז אויסגעלערנט צו רעדן צום
 בורא פל עולמים, און ווען א איד געוואוינט זיך צו, צו

רעדן צום הייליגן באשעפער פון דער וועלט, לויטערט ער
אים זיין שכל און זיין דעת, און ער איז זוכה צוצוקומען
צו א אמת'ער דביקות אין און סוף ברוך הוא.

דער בורא פל עולמים זאל דיר העלפן דו זאלסט זיך
האלטן שטארק.

דו זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד.

תריט

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר צו ח' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

זעה זיך צו דערהאלטן און פאל נישט אראפ ביי דיר,
ביים הייליגן רבי'ן איז געווען דער עיקר שלום בית,
און דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן רס"ד), אז
א מענטש מוז מכבד זיין און טייער האלטן זיין ווייב.
ווידעראום האט ער געזאגט, "באטראכט זיך וויפיל צער
און גרויסע יסורים ליידן די פרויען: צער העיבור, והעידה,
והגידול, וכו', וכו', און עס קומט זיי זייער שווער אן,
איבערדעם דארף מען אויף זיי רחמנות האבן, און זיי
ארויסהעלפן מיט וואס מען קען".

און וויסן דארפסטו וויסן, ביי אונז איז א דיבור פון הייליגן
רבי'ן קודש קדשים. איבערדעם זאלסטו זייער היטן

און מְקַיִים זיין דעם דיבור פון הייליגן רבי'ן, זאלסט האלטן
חשוב דיין ווייב, און זאלסט זיך מיט איר נישט ארום
טענה'ן. ווארום וואס וויל זי פון דיר? זאלסט איר העלפן
מיט די קינדער. איז וואס איז אזוי שווער? באטראכט זיך,
סוף פל סוף איז דאס אויך דיינע קינדער - לייג צו א
האנט און העלף איר. און די חז"ל זאגן בפירוש (חולין פד:),
לעולם יאכל אדם וישתה פחות ממה שיש לו, וילבש
ויתכסה במה שיש לו, ויכבד אשתו ובניו יותר ממה שיש
לו, שהן תלוין בו והוא תלוי במי שאמר והיה העולם.

אויב דו וועסט זיך אזוי פירן, דו וועסט זיין א וותרן און
נישט קיין קמצין, וועסטו האבן דעם אמת'ן שלום
בית, און דו וועסט נישט דארפן גיין צו קיין שום שלום בית
מאכער'ס, ווארום די אלע אינגעלייט'לעך וואס זיי זענען
עוסק אין שלום בית וכו' וכו', מכל שכן די וואס זיי נעמען
געלט וכו' וכו', זיי זענען פשוטע פארעכעס וכו', פשוטע
ליידיגייער'ס וכו', פשוטע לצים וכו', זיי שפילן זיך דא מיט
נפשות וכו', זיי שפילן זיך מיט געפילן פון טאטע מאמע פון
ביידע צדדים וואס זיי האבן זיך מוסר נפש געווען חתונה
מאכן די קינדער, ס'האט זיי אפגעקאסט די עלטערן א וועלט
מיט געלט, זיי האבן זיך בא'חובות'ט פרי חתונה מאכן די
יונג פארפאלק, עס פאסירט אז די פארפאלק האבן צווישן
זיך א מיס-פארשטענדעניש וכו', און עס איז נארמאל, ווארום
זיי קומען פון צוויי אנדערע וועלטן, דארף מען גיין צו א
צדיק וואס ער האט נישט קיין שום אינטערעס פון געלט

אָדער פּבּוּד וכו' וכו', און פּראַפּירט צו מאַכן ביי זיי שְׁלוֹם
 בַּיִת, און זיי אויפֿקלערן זאכן וואס זיי האבן נישט געוויסט
 ביז יעצט, עס איז נישט קיין בּוֹשָׁה, ס'איז נישט קיין בּוֹזוֹן
 וכו' וכו', די תּוֹ"ל זאגן (פּרָכּוֹת ד.) דוּר הַמֶּלֶךְ הָאֵל גְּעוֹאֲגֵט וְאֲנִי
 יָדִי מְלַכְלוֹת בְּדָם וּבְשִׁפּוּר וּבְשִׁלְיָא כְּדִי לְמַהֲרָא אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ;
 דוּר הַמֶּלֶךְ הָאֵל זײַךְ גְּעִפּאַרעט מיט אַזעלכע פּאַרפּאַלקן און
 זײַךְ אַפּגעגעבן מיט זיי מיט די האַקל'סטע ענינים וכו', אַלעס
 כְּדִי מְמַהֲרָא זײַן אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ כְּדִי ס'זאל זײַן שְׁלוֹם בַּיִת, און
 מיט דעם וואס מען גייט צו אינגעלייט'לעך וואס זיי רופן
 זײַךְ שְׁלוֹם בַּיִת מאכער'ס וכו' וכו', זיי זענען פּשוטע לְצִים,
 מְכַל שְׁכָן ווען זיי געמען געלט, זיי זענען נישט אינטרעסירט
 אז עס זאל זײַן שְׁלוֹם, זיי זענען אינטרעסירט אז די פּאַרפּאַלק
 זאל קומען צו זיי וואס מער, כְּדִי זיי זאלן קענען פּייניגן דאס
 פּאַרפּאַלק, און זיי געניסן פון די עגמת נפש וואס עס איז
 דא צווישן די פּאַרפּאַלק וכו' וכו', מען קען דאס נישט מסביר
 זײַן בְּכַתְבּ, אָפּער דאס איז אַ מְצִיאוֹת וכו' וכו'.

איבערדעם נעם זײַךְ אין די הענט אריין און מאך שְׁלוֹם
 מיט דיין ווייב, און הייבט אן אַ נײַע גְּלִיקְלִיךְ
 לעבן מיט גרויס ליבשאפט און קירוב לְבָבוֹת, וועט ענך גוט
 זײַן בײַדן אויף די וועלט און מְכַל שְׁכָן אויף יענער וועלט.

טאַטע מאמע פון בײַדע זײַטן מוטשען זײַךְ שווער און ביטער
 ביז זיי מאכן חתונה די קינדער, וויפיל געלט וכו',
 צער און מיה וכו' קאסט זיי אַפּ חתונה מאכן די קינדער,
 און צום סוף וועגן נאַרישע חומרות וואס עס האט נישט קיין

יסוד אין די הלכה וכו' וכו', וואס פֿלֶה טיטשער'ס לערנען
 אויס דאס מיידל אזוי גערופענע פֿרוּמע פֿאלשע וועגן וכו'
 וכו', און דאס איז גורם אז עס זאל זיין רייבונגען צווישן דאס
 פֿאַרפֿאַלק, די פֿלֶה האט פֿאַקומען פֿאַלשע חומרות וכו' וכו',
 און אסאך מאל איז פֿאַרקערט אויכעט דער חתן האט
 פֿאַקומען פֿאַלשע הדרכות וכו', און דאס איז גורם אז קוים
 מען רעדט איינער צום אנדערן וכו' וכו', ביז עס ווערט צווישן
 זיי א אנגעצויגן לעבן וכו', און ביים סוף ליידער צושייד מען
 זיך איינער פון דעם אנדערן, ביז עס קומט א גט רחמנא
 לישיבן, און אלעס הייבט זיך אן מיט נארישע חומרות וכו',
 און מען מיינט אז עס איז פֿרוּמקייט וכו', ווען דאס איז פֿשוט
 שגינות משוגעת'ן וכו', מיר אידן האבן א שולחן ערוך וואס
 לערנט אונז וויאזוי דער צוזאמלעבן דארף זיין וכו', מיט
 ליבשאפט און איבערנעגעבנקייט איינער צום אנדערן, און די
 חז"ל זאגן (בבא מציעא נ"ט.) אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו;
 איר זאלט מכבד זיין דאס ווייב וועט עטץ זיין עשירים, ווי
 דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ס"ט) אז די גאנצע
 געלט קומט נאר אין זכות פון די ווייב, איבערדעם פֿעט איר
 דיר זייער זאלסט מכבד זיין דיין ווייב, און זאלסט מאכן
 שלום מיט איר, און זאלסט זיין פֿרייליך, וועסטו זיין א גרויסער
 עושר, און דו וועסט קענען טיילן אסאך צדקה.

ווידעראום זאגן די חז"ל (בבא מציעא נ"ט) לעולם יהא אדם
זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה
אונאתה קרובה; א מענטש דארף אכטונג געבן זייער נישט

צו סעקורן און פיינונגען דאס ווייב, און דער הייליגער רבי
האט אויף דעם זייער מקפיד געווען, און אויב איינער האט
סעקירט זיין ווייב וכו', אָדער ער האט זיך געקריגט מיט
איר, האט ער נישט געוואלט זיין פנים אנקוקן.

איבערדעם זאל דיך קיינער נישט איינרעדן מיט פאלשע
נארישע וועגן, און עס וואלט געווען ראטזאם
אז דו מיט דיין ווייב זאלן גיין צו אן ערליכן איד און
דורכשמועס'ן ענקערע פראבלעמען, און ער וועט ענק געבן
א אמת'ע הדרכה וויאזוי זיך צו פירן מיט גרויס ליבשאפט
און איבערגעגעבנקייט, און ער וועט אוועק נעמען די אלע
פאלשע הדרכות וואס מען האט מקבל געווען פון די אזוי
גרופענע פלה קלעם טיטשער'ס, אָדער די חתנים לערנער'ס,
וואס זענען פשוטע פארפירערס, און זיי זענען גורם דאס
יונגע פארפאלקן זאלן זיך גט'ן, פאר גארנישט און פאר
נישט, נאר צוליב פארקרימטע הנהגות און וועגן וכו' וכו',
אז וואויל איז דעם יונגן פארפאלק וואס ווען עס מאכט
זיך צווישן זיי גלייך ביים אנפאנג פון די הייראט א
מיספארשטענדעניש זאלן זיי גלייך גיין צו א גרויסן ערליכן
איד וואס ער האט נישט אינזינען קיין געלט וכו', און ער
וועט זיי צוריקברענגן צוזאמען און זיי זאלן לעבן א גליקליכן
לעבן און אויפשטעלן שיינע אידישע דורות.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פשר'ן פסח.

 תּרֵכ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֻדְר צו ט' נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן דִּיִּין בְּרִיוּן.

דְּעַר גְּרַעסְטֵער חֲכָמָה אִין לְעֵבֶן אִיז ווִיאַזוּי זיך צו דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן,
וואַרום אַיבְּעֶרְגִּיין גִּיט אױף יַעֲדֵן אַיִנעם אַיבְּעַר צְרוֹת
מִיט יְסוּרִים וְכוּ' פֿאַרשִׁידענע עֲגַמַת נֶפֶשׁ וְכוּ' חוֹבוֹת און
דְּאָגוֹת און טְרַדוֹת און וואָס גִּישְׁט וְכוּ', אַיבְּעֶרְדֵּעם הָאֵט
אונז דְּעַר הַיִּלְיִנְעַר רַבִּי אױסְגֶּעֶלְעֶרְנֵט דָּאס מָעַן טָאָר זיך
גִּישְׁט פֿאַרְלִירֵן, און עַר הָאֵט גֶּעזאַגְט מִיט דַּעם לְשׁוֹן "הַעֵיִקָר
שְׁקוֹרִין דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן זיך" וואַרום אִין דַּעם לִיגְט דְּעַר סוֹד
פֿון הַצְּלָחָה, גִּישְׁט צוּפֿאַלֵן פֿון קִיִּין שׁוֹם צְרָה.

מָעַן דֵּאָרף זיך צוּגֶעוואַינען אַנְטְלוֹיפֵן צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים,
דָּאס הַיִּיסֵט זיך אױסְרֶעֶדֵן זיך דָּאס הַאָרֶץ פֿאַר אִים
אַזוּי ווי מָעַן רַעֲדֵט זיך אױס פֿאַר אַ אַמְתָּן גוֹטְן פֿרִיִינְד
אױף פֿרָאָסֵט אַיִדִיש, און ווען אַ אַיִד גֶּעוואַינֵט זיך צו
שְׁטֵענְדִיג צו רַעֲדֵן צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים הָאֵט עַר אַ זיכְעֶרע
פֿלֵאץ וואו צו זיך בַּאֵהֵאֲלֵטָן.

אַז וואוּיל אִיז דַּעם וואָס עַר אִיז דָּאס מְקוּיִים, לְעֵבֶט עַר
אַ גְּלִיקְלִיךְ לְעֵבֶן, און אַלְעֵם גִּיט אִים רַעֲכֵט.

זאַלֶסט הָאָבֵן אַ לַעֲכֵטִיגֵן טָאָג און אַ פֿשְׁר'ן פֿסַח.

תּוֹרָה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר צו ט' נִסְחָן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר
אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

דִּיין שְׁוואַגֶּר אִיז בִּי מִיר גְּעוֹעֵן, און אִיךְ הָאֵב מִיט אִים
אָסאךְ גְּעֶרֶדֶט און מִסְבִּיר גְּעוֹעֵן אַז עִם אִיז גְּעוֹעֵן
אַ מִסְפָּאָרְשֶׁטֶנְדֶּענִיש און עַר זַאל צוֹרֶעֶן דִּיין ווִיב וואָס
דָאָס אִיז זײַן שְׁוועֶסטֶר אַז זי זַאל צוֹרִיקֶיין צו דִיר.

אָבֶער דִיר בְּעֵהֶט אִיךְ זַאלֶסט זַעֵהן טוִישֵׁן דִּיין הַנְּהַגָּה,
זַאלֶסט ווִיסן, אַ ווִיב דַאָרף מָען מְכַבֵּד זײַן און
טײַער הַאֱלֵטֵן, ווי דִי חו"ל זַאָגן (בְּכָא מְצִיעָא נִט.) אַוֶקִירוֹ לְנִשְׁיִכּוֹ
כִי הִיבִי דִתְתַעֲתְרוּ; אִיר זַאלֶט מְכַבֵּד זײַן דָאָס ווִיב וועט
עֶטְזֵן זײַן עֲשִׁירִים, ווי דְּעַר הַיִּלְיִנְגֶּר רַבִּי זַאָגֶט (לְקוֹטִי מוֹחֶרֶץ
חֶלֶק א, סִימֵן סט) אַז דִי גַאנְצֶע גְּעֵלֶט קוֹמֶט נָאָר אִין זְכוּת פֿון
דִי ווִיב, אִיבֶערֶדֶעם בְּעֵט אִיךְ דִיר זײַער זַאלֶסט מְכַבֵּד זײַן
דִיין ווִיב, און זַאלֶסט מֵאָכֵן שְׁלוֹם מִיט אִיר, און זַאלֶסט
זײַן פֿרִיילִיךְ, וועסטוּ זײַן אַ גְּרוִיסֶער עוֹשֶׁר, און דו וועסט
קֶענֶען טײַלן אָסאךְ צְדָקָה.

מָען דַאָרף זײַער אַכְטוֹנִג גְּעבֵן נִישֶׁט ווערן אִין פֿעס, וואָרום
דָאָס אִיז דִי שְׁלֶעכְסֶטֶע מְדָה וואָס עִם קֶען נָאָר זײַן,
און דְּעַר זוֹהַר הַקָּרוֹשׁ (תְּצִוָּה קפ"ב.) זַאָגֶט, בְּמֵאי אֶתִידֶע לְקַרְבָּא
בְּר נֶשׁ בְּתֵרִיה אִו לְאַתְמָנְעָא מְנִיה, [וויאזוי קֶען מָען ווִיסן

אויב מען מעג זיך דערנענטערן צו דעם מענטש אדער מען דארף אוועקשטיין פון אים? [ברוגזיה ממש ידע ליה בר נש, וישתמודע מאן איהו, מיט דעם פעס פון דעם מענטש ווערט מען געוואר דעם גאנצן מהות פון דעם מענטש ווער ער איז], אי תהיא נשמתא קדישא, נטר בשעתא דרוגזוי אתי עליה, דלא יעקר לה מאתרהא, בגין למשרי תחותה תהוא אל זר, [אויב א מענטש היט זיך נישט צו זיין אין פעס בדי עם זאל נישט אויסגערופן ווערן פון אים די נשמה], דא איהו בר נש בדיקא יאות, דא איהו עבדיא דמאריה, דא איהו גבר שליט, [דער מענטש איז ווי ס'דארף צו זיין, און ער איז א קנעכט פון דעם בורא כל עולמים, און ער איז א אדם השלם], ואי תהוא בר נש לא נטר לה, ואיהו עקר קדושה דא עפאה מאתריה, למשרי באתריה סטרא אתרא, ודאי דא איהו בר נש דמריד במאריה, ואסיר לקרבא בהדיה ולא תתברא עמיה, [און אויב דער מענטש היט נישט אויף זיך נישט צו זיין אין פעס, און ער רייסט ארויס פון זיך די קדושה, גייט אין אים אריין די סטרא אתרא, און דער מענטש איז מורד אין בורא כל עולמים און מען טאר זיך נישט דערנענטערן צו אים], ודא איהו (אויב י"ח ד) "טרף נפשו באפו", איהו טריף ועקר נפשיה בגין רוגזיה, ואשרי בגיניה אל זר [דער מענטש וואס ער איז אין פעס רייסט אויס פון אים זיין הייליגן נפש און ער מאכט רוען ביי זיך די סטרא אתרא], ועל דא כתיב (שם) "חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו", דהתהיא נשמתא קדישא טריף לה,

וְסָאִיב לָהּ בְּגִין אַפּוּ [ווער עס איז אין בעס אנטלויפט פון אים די נשמה און ער איז זיך מטמא]; און דער אר"י הקדוש זאגט אז אלע עבירות קען מען פאררעכטן, אבער ווער עס איז אין בעס רייסט אויס פון זיך די נשמה אינגאנצן וכו', און ס'איז זייער שווער צוריקצוברענגן די נשמה וכו', איבערדעם ליידיט ער וואס ער ליידיט.

אײַך בַּעֲהֵט דײַך פֿון הײַנט אָן זאַלסטו זײַך אײַנהאַלטן נישט צו זיין אין בעס, דו זאלסט נישט זיין קיין אויפגערעגטער מענטש, וועט דייך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פשר'ן פסח.

תּוֹרַב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֵדֶר צו ט' נִסְחַן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבֹרֶךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אײַך הָאב דַּעֲרַהאַלטן דײַן בְּרִיוּוּ.

זאַלסט ווײַסן דאַס פֿרַנְסֶה איז תּלּוּי נָאֵר אין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים הַעֲנֵט, ווי די חז"ל זאגן (קידושין פ"ב.) רַבִּי מֵאִיר אומר לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקייה וקלה ויתפיל למי שהעושר והנבסים שצו שאין אומנות שאין בה עניות ועשירות שצו עניות מן האומנות ולא עשירות מן האומנות אלא הכל לפי זכותו; פֿרַנְסֶה איז נָאֵר תּלּוּי אין

בִּירָא כָּל עוֹלָמִים הָעֵנֶט, און אַ מְעַנְטִשׁ דָּאָרף זעהן תְּשׁוּבָה
צו טוהן וועט ער האָבן פֿרִנְסָה בְּשַׁפֵּעַ.

מִשְׁנֵה באַטְרעפֿט פּוֹנְקט ווי פֿרִנְסָה, אז מָען לְעֵרְנֵט אַסאַךְ
מִשְׁנֵיִת הָאט מָען פֿרִנְסָה בְּשַׁפֵּעַ, אײַבערדעם זאַלסְטו
זײַ צוּגעוואוינען יעדן טאָג לְעֵרְנֵען אַסאַךְ פֿרָקִים מִשְׁנֵיִת,
וואס דאס איז אַ סגולה פֿאַר די נְשָׁמָה, מִשְׁנֵה איז די
אוֹתִיּוֹת נְשָׁמָה, אז מָען לְעֵרְנֵט אַסאַךְ מִשְׁנֵיִת איז מָען
מִזְבֵּךְ זײַן נְשָׁמָה, און אַפִּילוּ אַ מְעַנְטִשׁ איז שׁוין אײַן שְׂאוּל
תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, דוּרְכֵן לְעֵרְנֵען מִשְׁנֵיִת קען ער אויפֿהײַבן
זײַן נְשָׁמָה פֿון בְּלֹאטֵע, ווי ס'שְׁטײט (תהלים ל) ה'עֲלִיתָ מִן
שְׂאוּל נְפִשִׁי, איז די ראַשי תִּיבוֹת מִשְׁנֵה, דאס הײַסט
דוּרְכֵן לְעֵרְנֵען מִשְׁנֵיִת קען מָען אויפֿהײַבן די נְשָׁמָה אַפִּילוּ
זי איז שׁוין אײַן שְׂאוּל תַּחֲתִיּוֹת.

עֵם ווערט געברענגט (מדרש תלפיות) דאס אָשר בֵּן יַעֲקֹב זײַט
על פֿתָחוּ שָׁל גִּיהֲנוֹם און ווען אַ מְעַנְטִשׁ הָאט געלְעֵרְנֵט
אַסאַךְ מִשְׁנֵיִת לְאִזט ער אים נִשְׁט אַרײַן גײַן אײַן גִּיהֲנוֹם
ער זאָגט זײַ דער מְעַנְטִשׁ בַּאֲלֵאנֵט צו מִיר, און דער
הײַלִיגער חֵיד"א ז"ל בְּרַענְגֵט (פני דוד ויחי) אז דאס איז מְרוֹמֵז
אײַן פֿסוק (בראשית מט) "מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לְחֶמּוֹ" שְׁמֵנָה איז די
אוֹתִיּוֹת מִשְׁנֵה, אָשר בֵּן יַעֲקֹב איז מְמוּנָה אויף דער וואס
ער לְעֵרְנֵט מִשְׁנֵיִת, אײַבערדעם אויב דו ווילסט זײַ אַרױס־רײַסן
פֿון די טומָאָה וואס דו בִּיסט אַרײַנגעפֿאַלן אײַן דעם, זאַלסְטו
זען צו זאָגן זײַער אַסאַךְ מִשְׁנֵיִת בְּסִדְרֵן דײַקאַ, און זאַלסְטו

ענדיגן א פֿרק נאָך א פֿרק, א מִסְכָּתָא נאָך א מִסְכָּתָא, ביז דו וועסט ענדיגן שִׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, דאן זאלסטו אָנהויבן נאכאמאל, און אזוי זאלסטו טון דיין גאנץ לעבן, לערנען אסאך אסאך משניות, ווארום די חז"ל זאגן (פנהדרין מב.) בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מִלְחַמָּתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁשׁ בְּיָדוֹ חִבְלֹת שֶׁל מִשְׁנָה; דער וואס לערנט אסאך משניות דער איז זוכה אריינצוגיין טיף טיף אין די תורה הקדושה; ווידעראום זאגן די חז"ל (בבא מציעא לג.) וְלְעוֹלָם הוּי רֵץ לְמִשְׁנָה יוֹתֵר מִן גְּמָרָא; זאלסט שטענדיג לויפן צו די משניות מער ווי צו די גמרא; ווארום אז א מענטש לערנט אסאך משניות, עפנט זיך אים דער קאפער זאל קענען פארשטיין נאכדעם די גמרא, און אויסערדעם דורכדעם וואס מען לערנט משניות איז מען מקרב די גאולה, ווי די חז"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה י' סימן ג) אין כָּל הַגְּלוּיֹת הִלְלוּ מִתְבַּנְּסוֹת אֱלֹהִים בְּזִכּוֹת מִשְׁנֵיֹת; איבערדעם זאלסטו לערנען זייער אסאך משניות, אפילו דעם זאגן משניות איז מטהר את הנפש.

דער בורא פל עולמים זאל דיך געבן פרנסה בשפע, און עם זאל דיר לייכטן און שיינען דיין לעבן שטענדיג.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פשרין פסח.

תּוֹרַח

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֻדְר שְׁמִינִי כ"ג נִיסָן (אָסְרוּ חג) הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאָב דְּעֶרְהֶאֱלָטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

אִיךְ מוֹז דִּיר זְאָגֵן, אַ בְּחוּר בְּרַעַנְגֵט אָן דִּי צִיט מִיט
שְׁטוּתִים און הַבְּלִים פֿאַר'ן דֶּאָווענען, בִּיז עַר שְׁטִיט
אויף וְכוּ', בִּיז עַר טוֹט זײַ אָן וְכוּ', בִּיז עַר גְּרִיט זײַ צו
וְכוּ', בִּיז עַר גִּיט אַרוֹים פֿון שְׁטוּב וְכוּ', בִּיז עַר גִּיט אִין
מִקְנֵה וְכוּ', בִּיז עַר גִּיט שׁוֹיִן אִין שׁוּהֶל קֶען נַעֲמֵען לְכָל
הַפְּחוּת צװײ צו דֶּרײַ שְׁעָה, און עַר כֶּאֱפֵט גִּישְׁט אַז דִּי צִיט
איז זײַער זײַער, און דַּער סְמ"ךְ מ"ם כֶּאֱפֵט אִים
אַרײַן אִין זײַן גַּעץ.

אַ אִיד דֶּאָרף זײַ צוגעוואוינען צו דִּי מִדַּת הַזְּרִיזוּת, זײַן
גַּעשִׁיקט, אויפֿשְׁטײַן גַּעשׁווינד, אָנטוּהן זײַ שְׁנַעֲל, זְאָגֵן
בְּרַכַּת הַתּוֹרָה, און לְעֶרְנֵען אַ פֶּרֶק אָבוֹת, וואַרום מִסְכַּת
אָבוֹת איז אַינגעשטײַלט אִין זַעקס פֶּרֶקִים, יַעֲדֵן טָאָג לְעֶרְנֵט
מֵעַן אַיִן פֶּרֶק, וואַרום מֵעַן דֶּאָרף לְעֶרְנֵען יַעֲדֵן טָאָג מוֹסֵר,
און אַז מֵעַן לְעֶרְנֵט אַ פֶּרֶק אִין אָבוֹת, הָאָט מֵעַן יוֹצֵא
גַּעווען דַּעם לִימוּד מוֹסֵר, וּבְפֶרֶט אַז מֵעַן איז זוכֶה צו לְעֶרְנֵען
אִין אַיִנע פֿון דִּי פִּירוּשִׁים וואָס דַּער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים הָאָט
מִיר גַּעשְׁאַנְקֶען, און מֵעַן לױפֿט גְּלײַךְ אִין מִקְנֵה, און מֵעַן
טוֹבֵל'ט זײַ, שְׁנַעֲל, גַּעשׁווינד, אָנגעטוּהן, און מֵעַן גִּיט אִין
שׁוּהֶל דֶּאָווענען.

עִם ווערט געברענגט פון צדיקים, אז מען דארף זייער אכטונג געבן נישט צו רעדן פארן דאווענען, ווארום אז מען רעדט פארן דאווענען איז דאס גורם פארן מענטש מחשבות זרות און בלבולים וכו', אויסערדעם איז דאס גורם מחשבות זרות און אויפֿרעגונג וכו' וכו', און מען קען נישט מכוון זיין וואס מען זאגט ביים דאווענען, איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן אז פארן דאווענען רעדט מען נישט, אזוי ווערט די תפלה גרינג נתקבל.

נאכן דאווענען ווען דו גייסט נאך מיט תפילין דרבינו תם, זאלסטו זאגן די צען קאפיטלעך תהלים, וואס דאס ווערט אנגערופן "תיקון הכללי", וואס דאס איז א גרויסער תיקון פאר אלע חטאים, און דאס זאל זיין ביי דיר א קביעות יעדן טאג נאכן דאווענען זאגן די צען קאפיטלעך תהלים.

אז וואויל איז דעם בחור וואס ער געט אכטונג אויף זיין צייט, ווארום עס איז דא א מאמר החכם "אין אבידה באבידת הזמן" עס איז נאכנישט דא נאך אזא אבידה ווי א מענטש פארלירט צייט, צייט קומט נישט צוריק, יעדע מינוט שטארבט אפ דער מענטש, יעדע מינוט קומט א מענטש גענטער צו זיין לעצטן טאג, און ער כאפט עס נישט, ווען מען איז אן אלטער איד דעמאלטס בענקט מען אויף די יונגע יארן, אבער ס'איז שוין צו שפעט, איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, אז דער בורא פל עולמים האט דך געהאלפן און דיר געשאנקען אזא מין זכות דו זאלסט קענען מקורב ווערן צום הייליגן רבין, גיין אויס די הייליגע צייט.

בְּפֶרֶט וְוַעֲנַן אַיִינְעֶר גֵּעוואוּאָיִנְט זיךְ צו צו רֶעֶדן צום בּוֹרָא
 כָּל עוֹלָמִים אויף פֶּרָאסֶט אַיִדיש, דָּעם איז נישט
 שְׁוֹעֶר צו היטן די צייט, ווארום וואו ער גייט, וואו ער
 שטייט, וואו ער קומט וכו' וכו' רֶעֶדט ער צום בּוֹרָא כָּל
 עוֹלָמִים, ווארום ער איז מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, ער איז אויף
 די גאַנצע וועלט, אלעס איז אַלְקוֹת און אַלְקוֹת איז אַלְעס,
 ווען מען קריצט זיך דאס גוט אריין אין שְׂכָל, און אינעם
 דעת וכו' וכו', דעמאלטס איז נישטא קיין צווישנשייד צווישן
 אים און דער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים.

אַיִבְעֶרְדָּעם זיי נישט קיין בְּטָלן, ניין אויס דיין טייערע צייט,
 און ווען דו קענסט נאר רֶעֶדן אפאר דיבורים
 צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים זאלסטו זיין שטארק אין דעם, ווארום
 דו קענסט זיך נישט פֶּאַרשטעלן וואס הייסט רֶעֶדן צום בּוֹרָא
 כָּל עוֹלָמִים אפילו איין דיבור, מכל שכן נאך א דיבור, מכל
 שכן וכל שכן אז דו וועסט זיך אויסרעדן דאס הארץ פארן
 בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים און אים אויסדערציילן וואס עס גייט אויף
 דיר איבער, און צו וואסערע שְׁלֵעכְטֶס דו קומסט, און
 פֶּאַרְוואס דו קומסט, דו וועסט זיך אַיִנ'שטענדיגן מיט'ן בּוֹרָא
 כָּל עוֹלָמִים דאס איך דארף האבן מיין בת זוג און איך האב
 נאכנישט מיין בת זוג וכו' וכו', און בעטן און בעטן און בעטן
 וכו' וכו', וועסטו זעהן אז סוף כל סוף וועט דיך לויטער
 ווערן דיין מַחְשָׁבָה, דו וועסט זוכה זיין צו א רינע מח
 מַחְשָׁבָה, און דו וועסט זוכה זיין צו היטן די צייט.

זאלסט האבן א פרייליכן טאג און א לעכטיגן תמיד.

תּוֹרַד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֻדָּר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן (אָסְרוּ חג) הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלָטָן דִּיין לֵאנְגֵעַן בְּרִיוּו.

דוּ דֵאֲרַפְסֵט זִיךְ זְעָהָן זִייעֶר צוּ שְׁטאַרְקֵן, און גִּישְׁט צוּ ווערן
צוּבְרָאָבֵן פֿון קִיין שׁוֹם זאַךְ, מִיר זַענען מְקוֹרֵב צוּ א
גְּרוֹיֶסֶן רַבִּי'ן וואס ער בְּלָאָזט אִין אונז אַרִיין אַ הָאֲפֶפֶענֹנֵג
אומקערן זִיךְ צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים.

מֵעַן דֵאֲרַף זִיךְ זִייעֶר זִייעֶר פֿרִייעֵן אַז מִיר זַענען מְקוֹרֵב
צוּ אַזאַ גְּרוֹיֶסֶן רַבִּי'ן וואס ער לִיכֵט אִין אונז אַרִיין
אַזאַ גִּילוי אַלְקוֹת וואס עס אִיז נֶאֱכָנִישְׁט גֶעווען וְכוּ', דָּאָס
יעדער אִיד זַאל קענען רַעֲדֵן צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אַזוֹי
ווי מֵעַן רַעֲדֵט זִיךְ אִוִּים פֿאַר אַן אַמְתָּ'ן גוֹטֵן פֿרִייעֶר.

דְּעַר הַיִּלְיֹגֶעַר רַבִּי זָאָגְט (לְקוּטֵי מוֹתֵרִין חֵלֵק אַ סִּימָן ס"ב) פֿאַרְוואָס
רַעֲדֵט גִּישְׁט אַ מְעַנְטֵשׁ צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים? נָאָר
ווייל דִּי אַמוֹנָה אִיז בִּי אִים גִּישְׁט גאַנץ, ווארום אַז ער זַאל
הָאָבֵן אַמוֹנָה אַז דְּעַר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אִיז דָּא מִיט אִים
בִּי אִים לְעֵבֶן אִים, וואלט ער שְׁטַענְדִּיג גֶעֶרַעֲדֵט צו אִים,
אַיבֶּעֶרְדֵּעַס דֵאֲרַף מֵעַן אַסאַךְ בְּעֵטָן אִוִּיף אַמוֹנָה, און וויפֿער
אַ אִיד הָאָט אַ לויטערע אַמוֹנָה, קען ער שְׁטַענְדִּיג רַעֲדֵן
צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, אַיבֶּעֶרְדֵּעַס זְעָה זִיךְ צוּ שְׁטאַרְקֵן אִין
אַמוֹנָה פֿשוּטָה אִין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און דוּ וועסט קענען

רַעְדֵן צוּם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים שְׁטַענְדִיג, און דוּרְכְּדֵעַם וועסֶטוּ זיך קענען זיך דַעַרְהאַלְטֵן.

גַעזוואַזיין זיך צו צו לערנען אַסאַך מִשְׁנֵיּוֹת וואס דאס איז מִטְהַר דַעם נֶפֶשׁ פֿון אַלֶּעם שְׁלֵעכְטֶס, אז וואויל איז דַעם וואס ער רַעֲדֵט יַעֲדֵן טאַג צוּם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים און ער לערנט זייער אַסאַך פֿרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת. זאַלֶסט האָבן אַ לעכטיגן טאַג און אַ פֿרייליכן תּמִיד.

תְּרֻכָה

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן (אָסֵרו חג) הַתּשַׁע"ג שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר אִיךְ הָאֵב דַעַרְהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

אִיךְ הָאֵב גַעַהאַלְטֵן ווארט וואס אִיךְ הָאֵב דִיר צוּנְעֶאַגְט, און אִיךְ הָאֵב צוּם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים דאס דו וועסט אַרויסגיין אינגאַנצן פֿון דִינע חוֹבוֹת, נָאֵר שְׁטאַרְק זיך, ווארום מָען קען דִיר גִישֵׁט מִסְבִּיר זיין דַעם גְּרוֹיֶסן זְכוּת וואס דו האָסט מיט דַעם וואס דו דְרִיקְסט דַעם הייליגן רַבִּינ'ס סְפָרִים.

עִם אִיז באַוואָסט אז דַער הייליגער רַבִּי נָתַן זי"ע הָאֵט צוּוֹאָה גַעלֶאַזט פֿאַר אונזערע לִיט, און ער הָאֵט גַעזֶאַגְט "אִייעַר עוּבְדָא זאַל זיין יפּוּצוּ מַעֲיֵנוֹתֶיךָ חוּצָה" מָען זאַל דְרִיקֵן און צושפּרִיטֵן די סְפָרִים; די מַצִּיאֹת ווייזט דאָס

אלע פון אונזערע לייט וואס זענען מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן איז געווען נאר דורך א ספר'ל, בפרט אין די לעצטע צוואנציג פונף און צוואנציג יאר איז געווארן א מהפכה אין די גאנצע וועלט מיט'ן פירסום פון הייליגן רבי'ן דורך די קונטרסים וואס דאס איז די תמצית פון דעם הייליגן רבינ'ס ספרים און פון דעם הייליגן רבי נתן'ס ספרים, ווארום דאס איז געשריבן געווארן מיט אזא מין קונצלערישן אויפן, פדי יעדער איינער זאל פארשטיין, און עס זאל זיך ליינען גרינג, איבערדעם דארפסטו זיך זייער זייער פרייען אז דו האסט א חלק אין דעם דריקן, ווארום די אלע תורה און תפלה און קיום מצוות מעשיות וואס אידן וועלן טוהן דורך די ספרים איז דאס דיין זכות, און מיט דעם דארפסטו זיך זייער זייער פרייען.

עס איז באוואוסט ווען דער הייליגער רבי האט געדריקט דעם "לקוטי מוהר"ן" האט ער געזאגט פאר'ן הייליגן רבי נתן, דו דארפסט נאך זיין מרה שחורה'דיג? דו דארפסט זיין משונה פרייליך! און ער האט אים געזאגט, זעהסט, מען האט געדריקט טויזענט ספרי "לקוטי מוהר"ן" און דאס וועט גיין צו אן א שיעור מענטשן, און דו האסט א חלק אין דעם, דארפסטו זיין טרויעריג? די זעלבע זאך זאג איך דיר אויכעט, האסט זוכה געווען צו דריקן אזויפיל ספרים, דארפסטו נאך זיין טרויעריג?

אַמֶּת, צו דעם דארף מען האבן געוואלדיגע פוחות הנפש, און גרויס מסירות נפש, אריינטאנצען אין אזא פרוייקט

וואס מען פאלט אריין אין חובות וכו', אבער גלייב מיר, צום סוף לוינט זיך עס, פארנוואס, ווארום מען זעהט די פעולות טובות וואס דאס האט גורם געווען, איבערדעם בעהט איך דיר זייער שטארק דו זאלסט זיך נישט שרעקן, וועסטו זעהן גרויסע ישועות וואס דער בורא כל עולמים וועט מיט דיר טוהן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד.

תּרְכוּ

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר שמיני כ"ג ניסן (אסרו חג) התשע"ג

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו, עס טוט מיר זייער וויי וואס א מענטש האט דיר אזוי מבזה געווען וכו' פרבים, אזוי ווי דו וואלסט געווען דער ארגסטער מענטש וכו'.

דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן 1) דאס דער עיקר תשובה איז "ישמע בזיונו ידום וישתוק" אז א מענטש הערט זיין בזיון און ער שווייגט אפ דאס איז דער גרעסטער תשובה וואס א מענטש קען נאר תשובה טוהן, איבערדעם זאלסטו זיין זייער שטארק נישט צובראכן ווערן פון די אלע בזיונות וואס דו האסט געליטן וכו', ווארום דאס איז דער עיקר תשובה, אז מען שווייגט אפ.

דְּעַר גְּרוּיֶסְעַר צְדִיק רַבִּי אַהֲרֹן הַגָּדוֹל מְקַאֲרְלִין זי"ע אִיז
 גֶּעבױרן גֶּעװאָרן צו זיין הייליגן טאַטן רַבִּי יַעֲקֹב, װאָס
 אִיז גֶּעװען אַ בַּאָהאַלְטֶענער צְדִיק, עַר אִיז גֶּעװען אַ שְׁמַשׁ,
 פֶּאַרצײטנס פֿלעגן די שְׁמֵשִׁים דאַװענען פֶּאַרן עֲמוּדָה, עִם אִיז
 גֶּעװען יום הַקֶּדוּשׁ בֵּינאַכט, און מָען האָט גֶּעֲדאַװענט שְׁמוֹנֶה
 עֶשְׂרֵה, און ווי גֶּעװענדליך האָט עַר זייער מאַרץ גֶּעװען,
 װען אַלע מַענטשן זענען שׁוין אױסגעגאַנגען שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה,
 און עַר אִיז נאָך גֶּעװען אִינמיטן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, און מָען
 האָט גֶּעמוזט װאַרטן אױף אים, ווי עַר אִיז אױסגעגאַנגען
 אִיז צוגעקומען צו אים אַ גְּבִיר, און עֲשִׂיר יַעֲנָה עֲזוֹתָי, האָט
 עַר אים דֶּעֲרַלאַנגט צװײ פֶּעטִישׁ, און עַר האָט אים גֶּעזאַגט
 'יעֲנָקֵל שְׁמַשׁ װעגן דיר מוז דער גאַנצער עולם װאַרטן?
 און דער רַבִּי יַעֲקֹב האָט זיך נישט װיסנדיג גֶּעמאַכט, און
 עַר האָט זיך אװעקגעשטעלט גלייך זאַגן די תְּפִלָּה 'יעֲלֵה'
 וכו', אזוי ווי ס'װאַלט גאַרנישט גֶּעװען. און שׁוהַל אִיז גֶּעװאָרן
 אַ גְּרוּיֶסְעַר רַעֲשׁ, ווי קומט דאָס אז מָען גֶּעבט צװײ פֶּעטִישׁ
 יום הַקֶּדוּשׁ בֵּינאַכט פֶּאַר אַ אִיד, עִם האָט זיך גֶּעמאַכט
 אַ גְּרוּיֶסְעַר װיבּוֹחַ און אַ טוֹמֵל, די האָבן גֶּעזאַגט ס'האָט
 אים גֶּעקומען, די האָבן גֶּעזאַגט ס'האָט אים נישט גֶּעקומען,
 אָבער עַר האָט זיך גאַרנישט װיסנדיג גֶּעמאַכט, אזוי ווי
 מָען רַעֲדֵט נישט פֿון אים. מוצאי יום הַקֶּדוּשׁ אִיז צוגעקומען
 צו אים אַ אִיד און עַר האָט אים גֶּעזאַגט עַר צאַלט אים
 כֹּל הוֹן דֶּעלְמָא װיפִּיל גֶּעלֵט עַר װיל נאָר, עַר זאַל אים
 פֶּאַרקױפֿן די מְצוּה װאָס עַר האָט זיך אײנגעקױפֿט מיט אַ

בְּזִיּוֹן אֹחַז נִישְׁט גְּעֵנְט־פֿערט, האט אים רבי יעקב געזאגט,
ס'איז נישטא וואס צו פארקויפן, איך האב אים גלייך מוחל
געווען, און ער איז אפילו גערעכט, ווי קומט דאס טאקע
אז א נשמש זאל מאריך זיין אין דאווענען. און ווייל ער
האט אפגעשוויגן אויף זיין בְּזִיּוֹן און ער האט נישט געוואלט
פארקויפן, און ער האט נאך געזאגט אז ער האט יענעם
גלייך מוחל געווען, ער האט נאך געגעבן יענעם גערעכט,
איז געווארן א גרויסן רעש אין הימל, און מען האט אים
געגעבן א נשמה וואס האט פארלאזטן די וועלט.

זעהט מען פון דעם אז א מענטש שווייגט אפ אויף זיין
בְּזִיּוֹן, צו וואסערע מדריגות ער קען זוכה זיין,
איבערדעם זעה צו שווייגן, און דער בורא פל עולם וועט
דיך אוודאי נישט פארלאזן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד.

תּרְכּוּ

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר שמיני כ"ה ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל הבחור היקר לי מאד ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זעה זיך צו דערהאלטן און נישט אראפפאלן ביי זיך בשום
פנים ואופן, ווייל דו דארפסט וויסן אז דאס גרויסקייט
פון א איד ווערט געמאסטן וויאזוי ער דערהאלט זיך און
פאלט נישט אראפ ביי זיך, עס איז נישט קיין עצה אראפצופאלן

און אריינצופאלן אין א יאוש און א דיפּרעסיע ווי רבי אברהם
בן רבי נחמן טולטשינער ז"ל (בעל מחבר ספר "ביאור הליקוטים") האט
געזאגט, דאס די פּוּנָה פון דעם סמ"ך מ"ם איז נישט אזוי
מכשיל צו זיין דעם מענטש מיט א עבירה ווי דאס אים
אראפציווארפן דערנאך אין א יאוש וכו' וואס דאס איז
ארגער פון אלסדינג, איבערדעם שטארק זיך, און דער בורא
פּל עולמים וועט זיך אודאי נישט פארלאזן.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי האט געשריגן מיט
א טיפן קול "געוואלד זייט אייך נישט מייאש" - "קין
יאוש איז גארנישט פארהאנדן" (עיון לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח),
און אונזערע לייט פון די פריערדיגע דורות האבן געזאגט,
עס איז שוין הונדערט יאר פון הייליגן רבי'ן און עדיין הערט
מען דעם טיפן קול פון הייליגן רבי'ן אז מען זאל זיך נישט
מייאש זיין, און מיר קענען זאגן, עס איז שוין צוויי הונדערט
יאר פון הייליגן רבי'ן און געלויבט דעם בורא פּל עולמים
מען הערט דעם טיפן קול פון הייליגן רבי'ן אויף די גאנצע
וועלט, און ווער ס'וויל נאר צולייגן אן אויער צו זיין טיפן
געשריי וכו' איז זוכה זיך מחזק צו זיין.

זארג נישט בקרוב וועסטו א חתן ווערן, זאג יעדן טאג די
תפלות און די סגולות וואס עס ווערט געברענגט אין
דעם קונטרס מציאת הזווג וועסטו געהאלפן ווערן ווי
אומשנעלסטן.

זאלסט האבן א לעבטיגן טאג און א פרייליכן תמיד.

תּרֻכָּה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד יוֹם ו' עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינֵי כ"ה נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָה הַיְקָרָה לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךָ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן דִּיין לֵאנְגֵעַן בְּרִיוּ וּוּאָס דוּ גִיסְט זײַךְ
אױס דִּיין בִּיטֶער הָאָרְץ וּוּאָס עִם גִּיט אױף דִּיר דוֹרְךָ.

דוּ דֶאָרְפֶסט ווױסן, אױף דַעם עוֹלָם פֶּרוּבִירט מֵעַן אױס יַעֲדָן
אִינְעם מִיט אַן אַנְדֶערן אױפֿן, און דַער עִיקָר שְׁלִימוֹת
פּוֹן אַ אִיד אִיז זײַךְ צו דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן, אַזױ ווי דַער הַיִּלְיִגֶער
רַבִּי הָאָט זײַךְ אױסְגֶעֲדֶרִיקֶט "הַעֲקָר שְׁקוֹרִין דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן זײַךְ"
מֵעַן מױז זײַךְ דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן אִין פֶּשׁוּטֶע אַמוּנָה, און גִּלְיִבֵן אַז
אַלֶעס וּוּאָס עִם גִּיט אִיבֶער אױף אַ מֵעַנְטֶשׁ אִיז פֶּאַר זײַן
טוֹבָה וּוּעֲגֵן, אַזױ ווי דַער הַיִּלְיִגֶער רַבִּי זָאָגט (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק
א' סִימָן ד') בְּשֵׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׁכָל מְאֲרַעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ זֹאת
הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא; דָּאָס הִיִּסְט וּוּעַן אַ אִיד
וּוִיִּסְט אַז אַלֶעס וּוּאָס עִם גִּיט אױף אִים דוֹרְךָ אִיז נָאָר
וּוּעֲגֵן זײַן טוֹבָה וּוּעֲגֵן, דָּאָס אִיז מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא. וּוּאָרוּם צו
וּוִיִּסֵן מִיט אַ רַעֲכֻטֶע יְדִיעָה דָּאָס עִם אִיז אַלֶעס גוֹט, דָּאָס
אִיז עוֹלָם הַבָּא אַלִּיין.

אַ אִיד דֶאָרְף זײַךְ אַזױ צוּקְלֶעבֵן צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים בִּיז
עַר זָאל שְׁפִירֵן אַז עִם אִיז גִּישְׁטָא קײן שׁוּם מְצִיאױת
אױסֶער אִים, און וּוּאָס עַר זַעֲהֵט און וּוּאָס עַר הַעֲרֶט אִיז
אַלֶעס גַעֲטִלִּיכֶקײט.

צוֹקוּמָעַן צו דעם איז נאר אז מען געוואוינט זיך צו צו רעדן
 צום בורא פֿל עולמים אזוי ווי מען רעדט זיך אויס
 דאס הארץ פאר אן אמת'ן גוטן פריינד, וואס דאס הייסט
 ביים הייליגן רבי'ן התבודדות, און ער האט אונז געפעטן
 דאס מיר זאלן זיך צוגעוואוינען יעדן טאג אויסצודערציילן
 דעם בורא פֿל עולמים אלעס וואס עס גייט אויף אונז דורך,
 אונדאי ביים אנפאנג איז דאס זייער זייער שווער, פארנוואס?
 ווייל מענטשן זענען נאכנישט שטארק אין אמונה, ווי דער
 הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה סימן כ"ב) תפישע של אדם
 מכנים כפירה באדם; מיט דעם וואס א מענטש זינדגט
 ווערט א מחיצה צווישן אים און דעם בורא פֿל עולמים, ביז
 ער מיינט אז עס איז א טבע מקרה ומזל וכו' וכו', אפער
 ווען ער געוואוינט זיך צו צו רעדן צום בורא פֿל עולמים
 אויף פראסט אידיש, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס צו אן
 אמת'ן גוטן פריינד, און מפל שפן ווען ער וויינט זיך אויס
 פאר אים, און דערציילט אים אלע זיינע ירדות און אלע
 זיינע גפילות, און אלע זיינע שטרויבלונגען, און אלעס וואס
 עס גייט אויף אים איפער וכו' וכו', דעמאלט צוביסליך גייט
 אראפ פון אים אלע מחיצות, ביז ער שפירט אז דער בורא
 פֿל עולמים איז ביי אים לעבן אים אין אים.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, שטארק זיך, און לאז זיך
 נישט אראפפאלן, אפילו איך ווייס אז דאס
 קומט דיך אן זייער זייער שווער, פונדעסטוועגן זאלסטו זיך
 פרובירן צו שטארקן זיין פרייליך.

יַעֲצֵט הַאֲלֹטֵן מִיר אֵין דִּי סְפִירָה טַעג, וואס דער הייליגער
 רַבִּי נָתַן זאַגט (לקוטי הלכות פקדון הלכה ד') דערפאר ציילט
 מען די טעג פאר קבלת התורה, פֿרי צו וויסן אז יעדן טאג
 איז א טאג, און אויב מען וויל מקבל זיי די תורה דארף
 מען וויסן אז היינטיגן טאג איז אויכעט א טאג, ווי דער
 הייליגער רבי טייטשט דעם פסוק (תהלים צ"ח) "היום אם בקולו
 תשמעו" אויב איר ווילט הערן דעם קול פון בורא פל עולמים
 זאלט איר וויסן אז עטץ האטס נישט נאר דעם היינטיגן טאג
 (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רע"ב) ווארום על פי רוב שטיפט אפ א
 מענטש מארגן, און מארגן שטיפט ער אפ אויף איבערמארגן,
 און יעדן טאג שטיפט ער אפ אויף אן אנדערן טאג, און ער
 פארנעסט אז דער טאג איז אויכעט א טאג.

איבערדעם דארפסטו זיך זעהן זייער זייער צו שטארקן,
 נישט אראפפאלן, דאס ערשטע זאך איז זאלסט
 זיין זייער פרייליך, און זאלסט פרייליך מאכן אין שטוב, די
 חז"ל זאגן (תנחומא שמיני) אין השמחה ממחנת לאדם, לא כל
 מי שהוא שמח היום שמח למחר; די שמחה ווארט נישט
 פארן מענטש, אויב איינער איז נישט פרייליך היינט, ווער
 ווייסט צו ער וועט זיין פרייליך מארגן וכו' וכו'.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, נעם זיך אין די הענט
 אריין, וועסטו זעהן גרויסע ישועות וואס דער
 בורא פל עולמים וועט מיט דיר טוהן.

זאלסט זיך נישט לאזן איינרעדן אז דו האסט שוין נישט
 קיין תקנה וכו', דאס איז אלעס דמיונות פון סמ"ך

מ"ם וואס ער וויל צוגברעכן א מענטש, ווייזן אז ס'איז עק
וועלט וכו'.

מיר דארפן לויבן דעם בורא פל עולמים יעדן טאג וואס ער
האט אונז מקרב געווען צו אזא גרויסן רבי'ן וואס ער
לאזט אונז נישט אפ, טאג ביי טאג, נאכט ביי נאכט, איז ער
אונז מחזק, און ער ברענגט אונז נאנט צום בורא פל עולמים.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד.

תּרַבֵּט

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר שמיני כ"ה ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל הפחור היקר לי מאד ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

שטארק זיך, וועסטו זעהן אז אלעס וועט זיך איבערדרייען
למזכה.

געוואוין זיך צו צו זאגן אסאך משניות, ווארום משנ"ה
איז די אותיות נשמ"ה, אז מען לערנט און מען
זאגט זייער אסאך משניות, ווערט נודבך די נשמ"ה.

משנ"ה איז די אותיות משנ"ה, דאס הייסט אז א פחור
זאגט זייער אסאך משניות ווערט ער נשתנה,
פארענדערט למזכה. איבערדעם קוק נישט אויף קיינעם
נישט, נאר זאלסט לערנען יעדן טאג אסאך פרקים משניות,
וואס מער איז בעסער.

זֶאֱלֹסֵט אַכְטוֹנִג גַּעבֵן יַעֲדֵן טָאג דאָווענען שְׁחֵרִית מְנַחֵה
מַעֲרִיב מִיט מַנְיֵן דִּיִּיקָא, מַעַן קַעַן זִיךְ נִישְׁט
פֶּאַרשְׁטעלֵן דָּאס גְּרוֹיֶסקֵיט פֿון אַיִנעם וואָס עַר דאָווענֵט
דִּי דִרֵי תְּפִילֹת מִיט אַ מַנְיֵן, אַז וואוּיל אַיז דָּעם בְּחֹר וואָס
עַר גַּעבֵט אַכְטוֹנִג דאָווענען דִּי דִרֵי תְּפִילֹת מִיט אַ מַנְיֵן.

גַּי אַוועק פֿון שְׁלֶעכְטע חֲבָרִים, דו זֶאֱלֹסֵט מִיט זַי בְּכָלֵל נִישְׁט
רַעֲדֵן, וועט דִיךְ גוֹט זַיִן. אַזוֹי ווי דוֹד הַמְּלֶךְ הַיִּיבֵט אֵן זַיִן
סֶפֶר תְּהִלִּים "אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְךְ
חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא יָשָׁב" וואוּיל אַיז דָּעם
מַעֲנֵטש וואָס עַר גַּיט נִישְׁט נֶאֱדֵ דִי עֲצָה פֿון רְשָׁעִים, און עַר
גַּיט נִישְׁט אֵין דִּי וועגן פֿון זִנְדִיגֵע, און עַר זִעֲט נִישְׁט צווישן
לְצִים, לִיידער לִיידער הָאבֵן מִיר אַיִגענע רְשָׁעִים, און אַיִגענע
זִנְדִיגֵע, און אַיִגענע לְצִים, וואָס זַי מאַכן לִיצְנוֹת פֿון יַעֲדֵן
דְּבַר שְׁבִקְדוּשָׁה, אַיִבערדָּעם דאָרף מַעַן פֿון זַי זִיךְ דַּעֲרוֹוִיטֶעֶרן.

וואָס דאָרף מַעַן טוהֵן? "כִּי אִם בְּתוֹרַת הַנְּי"ה הִפְצוּ וּבְתוֹרַתוֹ
יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה", נֶאֱדֵר זִיִּצֵן און לַעֲרַנֵען בִּיטָאג און
בִּינאַכְט. אַזוֹי ווי דוֹ הָאָסֵט בִּיז יַעֲצֵט נִישְׁט גַּעלֶעֶרנֵט,
זֶאֱלֹסֵטו גַּעמַען אַ מִשְׁנִיֹּת און הָאָלְטֵן און אַיִן זאַגן מִשְׁנִיֹּת,
יַעֲצֵט זֶאֱלֹסֵטו אַפְּלֶאזֵן אַלֶּעס נֶאֱדֵר זאַגן מִשְׁנִיֹּת אַ פֶּרֶק נֶאֱדֵר
אַ פֶּרֶק, עִם זַעֲהֵט אֹיִם ווי אַ גַּעלֶעכְטֶער, אַבֶּער וואָס
דאָרפֶּסטו קוֹקֵן אֹיִף יַעֲנַעם וְכוּ', דוֹ דאָרפֶּסטו קוֹקֵן אֹיִף
דִיר וְכוּ', בִּיז יַעֲצֵט הָאָסֵטו גֶאָרנִישְׁט גַּעלֶעֶרנֵט, אַיִבערדָּעם
הַיִיב אֵן צו זאַגן אַסאָך מִשְׁנִיֹּת און דָּאס וועט דִיךְ אַזוֹי
מַטְהַר זַיִן דִּיִן גַּפְּשׁ, און וועט דִיךְ קָלָאר מאַכן דִּיִן מַחַ,

בִּיז דו װעסט זוכה זיין צו האָבן אַ ריינע מח מיט אַ ריינעם קאָפּ, און דו װעסט זוכה זיין צו ישוב הדעת און דו װעסט פּאַרשטיין סוף פּל סוף װאס דו לערנסט.

אװדאי דאַרפסטו האָבן אסאך שטאַרקייט, זיך שטאַרקן אין דעם, אָבער דו זאלסט װיסן אז זייער אסאך פּחורים װאס זענען דורכגעגאַנגען װאס דו ביסט דורכגעגאַנגען וכו', און אפילו נאַכמער וכו', פונדעסטװעגן זיי האָבן זיך אזוי געפירט האט זיי דער בורא פּל עולמים געהאלפן זיי זענען ארויס פון זייער שמוץ ווי זיי זענען אריינגעפאלן וכו', און ביז זיי זענען היינט ערליכע אידן און אויפגעשטעלט שיינע שטיבער.

איבערדעם נעם אַ משניות און זאג אסאך פּרקים משניות, און דער בורא פּל עולמים װעט דיך העלפן, אז דו װעסט אלעס דורכקומען.

זאלסט האָבן אַ לעכטיגן טאג און אַ פרייליכן תמיד.

תּרֵל

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר תזריע מצורע כ"ז ניסן התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זעה זיך צו דערהאלטן, און פאלג דעם הייליגן רבי'ן װעט דיך גוט זיין אויף די װעלט און אויף יענער װעלט, װארום דו דאַרפסט װיסן דאס דער לימוד פון הייליגן רבי'ן איז

ארויסצונעמען יעדע נשמה פון שאול תחתית ומתחתיו, און דערנענטערן צום בורא כל עולמים, דער הייליגער רבי בלאזט אין אונז אריין א מורא'דיגן התחזקות און א האפפענונג וויאזוי ארויסגיין פון בלאטע וואס מיר זענען אריינגעפאלן אין דעם.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז') אז א צדיק האמט דארף זיין א רחמן, און דער עיקר, רחמנות האבן אויף נשמות וואס זענען דורכגעפאלן מיט שווערע ביטערע זינד, און ער נעמט זיי ארויס פון דארטן, אז וואויל איז דעם וואס ער ווערט מקורב צום הייליגן רבי'ן וועט ער אויכעט האבן א האפפענונג צו פאררעכטן אלסדינג. זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תרלא

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר תזריע מצורע כ"ז ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער דאס יעצט וועלן מיר קענען דריקן זייער אסאך נייע ספרים, וואס דאס איז א גרויסער זכות הרבים, ווארום עס גייט איבער אויף מענטשן שווערע ביטערע נסיונות, און נאר דעם הייליגן רבינ'ס ספרים קען זיי ראטעווען, איבערדעם שטארק זיך און זעה מען זאל קענען דריקן וואס מער ספרים.

י. אפילו חרב תדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים; ווארום מען האט שוין געזעהן און געהערט אזעלכע זאכן, דאקטורים האבן אויפגעגעבן האפפענונג, אבער תפלה האט מהפך געווען דעם גור דין לטובה, און דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"ט) הטבע מחייבת כן ותתפלה משנית את הטבע; דו האסט נישט קיין אהנונג וואס תפלה איז וכו', תפלה איז א פארהוילענע זאך, דער מענטש רעדט צום בורא פל עולמים און בעהט זיך רחמים מרובים וכו', און עס דאכט זיך אים אז זיינע ווערטער גייען אין ערגעץ נישט ארויף וכו', און קיינער הערט אים נישט אויס וכו', אבער דער אמת איז נישט אזוי, יעדן דיבור וואס א איד רעדט צום בורא פל עולמים מאכט ער א רעש אין אלע עולמות, און אויף דעם דארף מען האבן אמונה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ז') אז מען דארף גלייבן אז דער בורא פל עולמים איז א מחדש, ער איז מחדש די בריאה יעדן טאג, אזוי ווי מיר זאגן ביים דאווענען "ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית".

מען האט שוין געזעהן און געהערט אזעלכע זאכן דאס אלע האבן זיך אויפגעגעבן האפפענונג, און מען האט שוין געוויינט און געקלאגט וכו' אזוי ווי ס'איז שוין אלעס פארפאלן וכו', און צום סוף האט מען זיך גוט אויסגעבעטן דעם בורא פל עולמים און מען איז געהאלפן געווארן, איבערדעם טאר מען נישט זיך פארלירן.

בְּכֵלֵל אִין יַעֲדֵן שְׁנוּעֵרֵן מִצָּב וּוּאָס עֵם פֿאַסִירט וְכוּ', אִין
 עֵם זָאל נִישְׁט פֿאַסִירֵן וְכוּ', טָאר מֶעֵן בְּשׁוּם פֿנִים
 וְאִפֿן נִישְׁט אַרײַנפֿאַלֵן אִין אַ דִּפֿרעסִיע, מֶעֵן דֶּארף גַּעֲדֵעֵנְקֵן
 וּוּאָס עֵם שְׁטײט (אײַב א) "הַנּוֹי" הַנּוֹי גִּתֵּן וְהַנּוֹי" הַלָּקַח יְהִי שֵׁם
 הַנּוֹי" הַמְּבֹרָךְ".

דָּער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים זָאל הַעֲלֵפֵן מֶעֵן זָאל שְׁטַענְדִּיג הַעֲרֵן
 נָאר גּוֹטע בְּשׁוֹרוֹת בֵּי אִידישע קִינְדֵּער.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאָג און אַ פֿרייליכן תּמִיד

תרלג

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר שְׁלַח י"ז סִיוֵן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעְרַהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

זאַלסט ווִיסֵן דָּאָס פֿרִנְסָה אִיז נָאר פֿון בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים,
 אַ מֶענְטש מֶעֵן מֵאָבן אַלע הַשְּׁתַדְּלוֹת אִין דָּער
 וועלט, אָבער אָן תּפֿלָה גִיט גאַרנישט, דָּאָס הִיִּסְט אַ אִיד
 דֶּארף שְׁטַענְדִּיג בַּעֲטֵן דַּעַם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אוֹיף פֿרִנְסָה
 ווי דִי חו"ל זאַגן (קִדוּשִׁין פּב.) רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר לְעוֹלָם יִלְמֵד
 אָדָם אֶת בְּנוֹ אוֹמְנוֹת נְקִיָּה וְקִלְיָה וְיִתְפַּלֵּל לְמִי שֶׁהַעוֹשֶׁר
 וְהַנְּכֻסִים שָׂרוּ, שְׂאִין אוֹמְנוֹת שְׂאִין בְּהַ עֲנִיּוֹת וְעִשְׂרוֹת שָׂרָא
 עֲנִיּוֹת מִן הָאוֹמְנוֹת וְלֹא עִשְׂרוֹת מִן הָאוֹמְנוֹת אֲלֵא הַכֹּל
 לְפִי זְכוּתוֹ; און וּוּאָס אִיז דָּער זְכוּת פֿון דַּעַם מֶענְטש? נָאר

וויפיל מאס תּפֿלָה עֶר אַיִנוועסמירט אין געשעפֿט, דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט אז נאר תּפֿלָה דאס איז דער טויער אַרײַנצוגײן צום בורא כּל עולמים, און דאס איז דער טויער צו הצלחה אין לעבן, איבערדעם וואס מען דארף האבן דארף מען זיך צוגעוואוינען בעטן דעם בורא כּל עולמים.

דאס וואס דו שרייבסט אז עס איז געווארן אסאך קאנקערענטן אין דעם זעלבן געשעפֿט וואס דו האסט וכו', דארפסטו גוט געדענקן וואס די חז"ל זאגן (יומא לח.) בשמך יקראוה ובמקומך יושבוה ומשלה יתנו לה אין אדם נוגע במוכן לחבירו ואין מלכות נוגעת בחברתה אפילו במלא נימא: קיינער קען דיך נישט צונעמען גארנישט, וויפיל ס'איז אויפגעשריבן אין הימל פאר דיר אזויפיל וועסטו האבן, דו דארפסט נאר בעטן דעם בורא כּל עולמים, נאר דאס איז די איינציגסטע עצה.

שטארק זיך אין תּפֿלָה וועסטו זעהן וואונדער איבער וואונדער וואס דער בורא כּל עולמים וועט מיט דיך טוהן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תּמיד

תְּרַלְד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר שְׁלַח י"ז סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב הַיֵּינֵט דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן דְּעַם נִייעֵם "אֲשֶׁר בְּנַחֲל" חֵלֶק
 קי"ב, וְוֵאֵם דּוּ הָאֵסֵט יַעֲצֵט גְּעֵדְרִיקֵט עִם אִיז
 אַרױסְגַּעקױמַעַן אַזױ שׁיין מִמֶּשׁ צוּ בַאוואונגְדֶּרן, און דָּאָם
 אִיז אַ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וְוֵאֵרוּם דְּעַר סֵפֶר אִיז
 מְחִיָּה אֲלַע צױבְּרֵאכֶענַע און גַּעפֵּאֲלֶענַע נְשָׁמוֹת.

אִיבְּעֶרְדֶּעם דַּאָרְפֶּסֶטױ זײַךְ זַעְהֵן זײַער פֿרײַעַן מִיט דְּעַם
 גְּרוֹיֶסֶן זְכוּת וְוֵאֵם דּוּ הָאֵסֵט, וְוֵאֵרוּם מַעַן קַעַן
 נִישֵׁט מִסְבִּיר זײַן דָּאָם גְּרוֹיֶסְקײַט פֿון זְכוּת הַרְבִּים.

דְּעַר לַעֲבֵן פֿון אַ מַעֲנֵטִשׁ אִיז אַזױ קוֹרֵן, אָט זַענַעַן מִיר דָּא
 זְכוּ, און אָט וועלן מִיר אַרױסְגַּיִן פֿון דָּא זְכוּ, און וְוֵאֵם
 וועלן מִיר מִיטְנַעַמַעַן מִיט זײַךְ? נָאָר דִּי מַצּוֹת און מַעֲשִׂים
 טוֹבִים וְוֵאֵם מִיר הָאָבֵן גַּעטױהֵן, וּבְפֶרֶט דִּי גְרוֹיֶסַע מַצּוּה פֿון
 צְדָקָה, און עִם אִיז נִישֵׁטֵא נָאָךְ אַ גְּרַעסְעֶרַע צְדָקָה ווי
 אַרױסְצױהֶעֲלֶפֶן אַ צױוִיטֵן אִיד, ווי דְּעַר הַיִּלְיַנְעֶר רַבִּי זֶאָגֵט
 (לִיקוּטֵי מוֹתֵרױ חֵלֶק א' סִיּוֹן ק"ז) אױפֿן פֿסוּק (תְּהִלִּים ל"ב) "אֲשֶׁרֵי מִשְׁבִּיל
 אֶל דָּל" וואוֹיֵל אִיז דְּעַם מַעֲנֵטִשׁ וְוֵאֵם עַר גַּעבֵט אַרײַן שְׁכַל
 אִין אַ אַרַעמאַן, אַיַנְעֶר לִיַדְעֶר וְוֵאֵם עַר הָאֵט נִישֵׁט קײַן שְׁכַל
 און עַר אִיז שְׁטַענְדִּיג צױבְּרֵאכֵן און פֿאַרְצױוִיפֿלֵט דְּעַר אִיז דְּעַר
 גְּרַעסְטֶער אַרַעמאַן, ווי דִּי חו"ל זֶאָגֵן (בְּדָרִים מ"א) אִין עֲנֵי אֱלֹא
 מוֹדַעַת; וְוֵאֵם הַיִּסֵּט אַ אַרַעמאַן? דְּעַר וְוֵאֵם עַר הָאֵט נִישֵׁט

קײן שׂכַּל און עַר מײַנט אז עַר אײַז גַעקומען אױף די װעלט
 דא צו פֿאַרבלײבן װכו' װכו', דער אײַז פֿיל מיט דאַגות, פֿיל
 מיט זאַרן, עַר װיל אײַנגעמען די גאַנצע װעלט װכו', דאס
 הײסט אַ אַרעמאן, עַר האט נישט קײן שׂכַּל צו פֿאַרשטיין
 דאס אַט אײַז טאַג אַט אײַז נאַכט װכו', און אַט גײט מען שױן
 באלד ארויס פֿון די װעלט, אײַז װאס דאַרף מען זאַרן?

דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט געזאגט "װעלטעלע
 װעלטעלע װאױל אײַז דעם װאס אײַז נישט אײַן דיר,
 און אַך אײַן װײ אײַז דעם װאס אײַז יא אײַן דיר" א איד
 דאַרף שטענדיג אריינלייגן בײ זיך אײַן מַח מַחשְׁבָה אז עס
 אײַז נישטא קײנער נאַר גאַט ברוך הוא אַלײן, װאס דאס
 זאַגט דער הײליגער רַבִּי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ד) אז מען
 דאַרף הײסן דעם זפרון און גוט געדענקן דאס עס אײַז דא
 נאך אַ װעלט, און װען אַ איד נעמט אריין אײַן זיך דעם
 זפרון מײלאַ פֿאַרגעסט עַר שױן פֿון אַלע דאַגות, און עַר
 אײַז שטענדיג פֿרייליך אז עַר אײַז זוכה צו טוהן דעם רצון
 פֿון בורא פֿל עולמים, װאס דאס אײַז די גרעסטע שמחה.

איבערדעם דאַרפסטו זיך זײער פֿרייען מיט דעם װאס דו
ביסט עוסק דריקן דעם הײליגן רבינ'ס ספרים,
 און די קונטרסים װאס דאס אײַז דער תמצית פֿון ליקוטי
 מוהר"ן און פֿון לקוטי הַלְכוֹת, געשריבן אײַן אַ גרינגען שפֿראך
 דאס יעדער פֿשוטער איד זאל דאס אױכעט קענען פֿאַרשטיין,
 אז װאױל אײַז דיר אױף די װעלט און אױף יעדער װעלט.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאַג און אַ פֿרייליכן תּמיד

תְּרֵלָה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֹדֵר שְׁלַח י"ז סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר
 אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהָאֲלֵטֵן דִּיִּין לְאַנְגֵּעֵן בְּרִיוּן.

אִיךְ ווייס נישט פארנוואס דו ביסט אזוי גערועז? דו ווילסט
 פאררעכטן די גאנצע וועלט, בשעת ביי דיר אין שטוב
 איז לידער דא אפאר קראנקע קינדער וכו', וואס נאר צוקוקן
 זייער התנהגות קען אראפנעמען דעם מענטש פון זינען וכו',
 ווייס אִיךְ נישט פארנוואס דו זארגסט פֿרעמדע זארגן, דער
 הייליגער רבי האט אונז דערציילט (סיפורי מעשיות מעשה ג) אז די
 זין מיט די לבנה האבן געהאט א געשפרעך, און די לבנה
 האט זיך באקלאגט פאר די זין אירע פראבלעמען, האט די
 זין גענטפערט פאר די לבנה דו זארגסט פֿרעמדע זארג וכו',
 עיין שם. אזוי זאג אִיךְ דיר אויכעט, דו זארגסט פֿרעמדע
 זארגן, דו קענסט זיך נישט קיין עצה געבן אין שטוב מיט
 די קינדער וואס זיי זענען געבעד גייסטיג נישט געזונט,
 דארפסטו נאך גיין זארגן וואס עס טוט זיך אינדרויסן ביי
 אנדערע, און דו עסט זיך אויף פאר גארנישט וכו', און דו
 ווערסט גערועז וכו', און דו לאזט אויס דיין פֿעס אין רציחה
 אויף דייןע קינדער און ווייב וכו', און דו האסט נישט קיין
 קאפ צו פירן דייןע געשעפטן וכו', דער בורא פֿל עולמים
 האט דיך געהאלפן דו האסט א חוש צו מסחר, דו האסט
 שיינ פארדינט וכו', און יעצט האסטו זיך אריינגעלייגט אין

כָּלֵל אַרְבַּעַט און דו זאַרְגֶסט פֿרעַמֶדע זאַרְגֶן, פאַרנאַכְלעסיגסטו
דיין ווייב מיט די קינדער און דיין געשעפֿט וכו' וכו', און
דו עסט זיך אויף דעם לעבן פאר גארנישט, איך פֿרעג דיר
וואו איז דיין שכל? וואו איז דיין דעת? לאז שוין אָפּ די
גאַנצע וועלט, און הייב אָן צו זאַרְגֶן נאר פאר דיר, און פאר
דיין ווייב וואס זי איז אזוי געטריי פאר דיר, און פאר דייןע
קינדער וואס זיי האבן דיר אזוי ליב.

איך האף אז די פֿאר ווערטער וועט דיר אריינגיין טיף אין
הארצן וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף
יענער וועלט.

זאַלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פֿרייליכן תמיד

תרלו

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר שלח י"ז סיון התשע"ג

שלום וברכה אל הבהור ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

עס וואונדערט מיר זייער שטארק וויאזוי דו ביסט אריינגעפאלן
אין אזא גרוב מיט שלעכטע חברים? נישט גענוג וואס
דו באפסט נישט ווי זיי פארפירן דיר אין שאול תחתית
ומתחתיו, וואס די חז"ל זאגן (פראשית רבה פרשה כ"ז סימן ה') על הכל
הקדוש ברוך הוא מאריך אפו חוץ מן הזנות; און נאך זאגן
די חז"ל (במדבר רבה פרשה ט' סימן ז') אמר הקדוש ברוך הוא על
הכל אני בובש, ועל הזימה אני בועס; און אזוי אויך זאגן די

תו"ל (תַּנְחומא בְּרַאשִׁית) עַל הַכֹּל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְוַתֵּר, חוּץ
 מִן הַזִּמְמָה וְהַזְנוּת; מִיִּין נִישְׁמַ אַז דִּי וועלֵט אִיז הַפִּקֵּר און
 מְעַן קַעַן טוֹהֵן וְוַאס מְעַן ווִיל וְכוּ' וְכוּ', פֿלוּצְלִינג כַּאפֵּט מְעַן
 אַזאַ מִין קְלַאפּ וְכוּ' וְוַאס מְעַן הָאט זיך בְּכֻלָּל נִישְׁמַ גְעֵרַאכְטֵן
 אויף דַעם, אַ מְעַנְטֵשׁ וְוַאס עַר פֿאַלֵט אַרִיִין אִין נִיאוּף רַחֲמָנָא
 לִיצְלָן דָּאס אִיז דִּי אַרְגָּסְטֵע וְוַאס עַס קַעַן נָאר זִיין, וְוַארום
 אַ נִיאוּף פֿאַרלִירט דַעם שְׂכַל אִינגֵאנְצֵן, ווי דִּי תו"ל זַאגן (סוֹטָה
 ט) אִין אָדָם עוֹבֵר עֲבִירָה אֶלָּא אַם בֵּן נִכְנֵס בּו רוח שְׁטוּת;
 זַאגְט דַעַר הַיִּלְיָגֵעַר רַבִּי (לִיקוּטֵי מוֹתֵרִין חֶלֶק ב' סִימָן ז) יַעֲדֵעַר אִיִּנְעַר
 לוֹיט זִינְעַ עֲבִירוֹת אַזוֹיפִיל רוח שְׁטוּת גִּיט אַרִיִין אִין אִים;
 און מְעַן זַעֲהֵט דִּי אַלֶּע בְּחוּרִים אַדַּעַר דִּי אִינגֵעֲלִיט'לֶעךָ וְוַאס
 זִי פֿאַלֵן אַרִיִין אִין גְּרַאפֵּע זִינְד, דַּעַר סוֹף עַנְדִּיגֵן זִי זִייעַר
 בִּיטֵעַר, עַס אִיז נִישְׁמַ אַזאַ זַאךְ צו זַאגֵן, מִיך וועט מְעַן נִישְׁמַ
 כַּאפֵּן וְכוּ', מִיך וועט גַּאָרִנִישְׁמַ גְעֵשְׁעֵהֵן וְכוּ', פּוֹן מִיר וועט
 קִינְעַר נִישְׁמַ ווִיסֵן וְכוּ', וְוַארום שְׁלֵמָה תְּמַלֵּךְ הָאט שׁוִין
 גְעֵזַאגְט (קִהֲלֵת ט) "כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל בְּנִפְּיִם
 יִגִּיד דְבָר", אַלֶּעס ווערֵט בִּיִים סוֹף מְפּוֹרָסִם און אַנְטִפֿלֶעקֵט,
 מְעַן קַעַן זיך נִישְׁמַ אַרוִיסְדֵּרִיעֵן פּוֹן דַּעם.

אִיבֵּעֵרֵדַעם הָאב רַחֲמָנוֹת אויף דִיר, און קַעַר זיך צוֹרִיק
 צוֹם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וועט עַר דִיר אַוּוֹדַאי
 מוֹחֵל זִיין, וְוַארום דַּעַר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אִיז אַ אַב הַרַחֲמָן,
 און עַר וְוַאָרֵט אִוִים אַז מְעַן זַאל זיך אומְקַעֲרֵן צו אִים, ווי
 דִּי תו"ל זַאגן (פֿסְחִים ק"ט) יְדוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפָרוּסָה
 תַּחַת בְּנִפְי תַחִיוֹת כְּדִי לְקַבֵּל בַּעֲלֵי תַשׁוּבָה מִיַּד מֵרַת הַדִּין.

אײך רעד שױן נישט וואסערע צער און ווייטאג דיין טאטע
און מאמע האבן, וואסערע בושות און חרפות זיי
ליידן, וואסערע שלאפֿלאזע נעכט זיי האבן, זיי ווייסן נישט
וואו דו ווערסט פארפאלן גאנצע נעכט, מען קען זיך נישט
פארשטעלן דאס גרויסע זינד פון מצער זיין טאטע מאמע,
און ווי די חז"ל זאגן (תנא דבי אליהו רבה פרשה כ"ו) כל העולם כולו
של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש
מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה
שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קידושין ל):
שלשה שותפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו,
בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך
הוא מעלה אני עליהם כאילו דרתי ביניהם וכבודני;
איבערדעם בעהט איך דיר זייער, האב רחמנות אויף דיר,
און האב רחמנות אויף דיין טאטע מאמען וואס זיי האבן
דיך געבוירן און אויפגעברענגט מיט שווערע מיה וכו' וכו',
און וועגן אפאר קראנקע צודרייטע און שלעכטע חברים
וכו', גייסטו אין דיין אפגרונג וכו', און דו ווערסט אומגליקליך,
און דו מאכסט אומגליקליך דיין טאטע און מאמע, קער
זיך צוריק צום בורא כל עולמים וועט ער דיר אונדאי מוחל
זיין, ווי די חז"ל זאגן (ברכות ל"ד) במקום שבעלי תשובה
עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד.

וואס מיינסטו איז תשובה? ווידוי דברים! א מענטש דארף
קומען צום בורא כל עולמים און רעדן אויף פראסט
אידיש אים אויסדערציילן אלעס וואס ער האט געטוהן, וואס

דאס איז ביים בורא פֿל עולמים זייער חשוב, ווי די תז"ל זאגן (תורת כהנים בחוקותי) אמר הקדוש ברוך הוא, שמיד שהם מתוודים על עונותיהם מיד אני חוזר ומרחם עליהם שנאמר (ויקרא כ"ו) "והתוודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו"; וויבאלד א איד זאגט אויס דעם בורא פֿל עולמים דעם אמת 'איך האב געטוהן דאס און דאס' וכו', ער רעדט אויס פאר אים אלעס וואס ער האט געטוהן, איז אים דער בורא פֿל עולמים גלייך מוחל אויף אלסדונג, ווארום דער בורא פֿל עולמים איז הילע רחמים, ער האט רחמנות אויף יעדן אידיש קינד, ווארום יעדער אידיש קינד איז זיין קינד, אזוי ווי עס שטייט (דברים יד) "בנים אתם להו"ה אלקיכם".

בארעבן זיך ווי נידריג דו ביסט שוין אראפגעפאלן, ביז דו האסט זיך געדרייט מיט די אפפאל פון מענטשהייט, ביליגע גוים מיט גויטע'ס רחמנא לישזבן וואס איז א עקל צו זיין לעבן זיי וכו' וכו', קער זיך צוריק צום גלייכן אידישן וועג, וועסטו זעהן אז דער בורא פֿל עולמים וועט דיך גישט פארלאזן און עס וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

איך האף אז דו וועסט אריינגעמען די פאר דיבורים טיף אין דיין הארצן און דו וועסט רעכטיג חרטה האבן, וועט דיך דער בורא פֿל עולמים זיכער מוחל זיין.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תַּרְלֹז

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דַּעֲרֵהאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

אִיךְ מוֹז דִּיר זְאָנֵן דָּאָס עֵס אִיז זײַער ווִיכְטִיג אַז דִּיין ווײַב
 זָאל אָפֿשְׁעֵרן דִּי הָאָר, אַזױ ווי עֵס אִיז מְקוּבָל בִּי
 אונז אַז אַ פֿאַרְהײַראַטע פֿרוֹי זָאל נִישְׁט גִיין מִיט אַיִנגַענַע
 הָאָר, וואַרום דִּי זוהר הַקְדוּשׁ אִיז זײַער מַחְמִיר אויף דַעם,
 דָּאָס אִיז נִישְׁט קײן חוּמְרָא, נָאָר דָּאָס אִיז אַ חַיּוּב, אַז
 נִישְׁט ווערַט דִּי שְׁטוּב פֿאַרְשְׁאֲלֵטֵן רַחֲמָנָא לִיעֲלֵן, דָּאָס אִיז
 דַּעַר לָשׁוֹן פֿון זוהר (נְשֵׂא קבִּיָּה): תּוֹנְבָא לִיתִי [אַ קָלָלָה זָאל
 קוּמַען] עַל הַהוּא בַר נֶשׁ [אויפֿן מַעַנְטֶשׁ] דִּשְׁבַּק לְאַנְתְּתִיה
 [וואָס לָאָזט זײן ווײַב] דִּתְתַחֲוִי מִשְׁעֶרָה דִּרִישָׁה לְבַר [זָאל
 גִיין אויפֿגַעֲדַעַקט דִּי הָאָר, אַדַּער מַעַן זָאל אַרױסזַעֲהֵן דִּי
 הָאָר] וְדָא הוּא חַד מְאִינּוֹן צְנִיעוּתָא דְּבֵיתָה [און דָּאָס אִיז
 פֿון דִּי יְסוּדוֹת פֿון דִּי צְנִיעוּת פֿון אַ פֿרוֹי אִין שְׁטוּב] וְאַתְתָּא
 דְּאַפִּיקַת מִשְׁעֶרָא דִּרִישָׁה לְבַר [און אַ פֿרוֹי וואָס זי דַּעַקט
 אויף אִירַע הָאָר] לְאַתְתְּקָנָא בֵּיה [זײַךְ שײן מאַכן מִיט דַעם]
 גְּרִים מְסַבְּנוּתָא לְבֵיתָא [אִיז גוֹרם אַרִימְקִיט אִין שְׁטוּב]
 וְגְרִים לְבִנְהָא דְּלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא [און ס'אִיז גוֹרם אַז דִּי
 קִינְדַּער זָאלן נִישְׁט זײן קײן גַּעלוּנְגַענַע, און זײ זָאלן נִישְׁט
 חֲשׁוּב זײן] וְגְרִים מְלָה אַחְרָא דְּשָׂרְיָא בְּבֵיתָא [און עֵס אִיז
 גוֹרם אַז דִּי סְטָרָא אַחְרָא און דִּי חֲצוּנִים זָאלן זײן אִין דַּעַם

שְׁטוּב] מֵאן גָּרִים דָּא [און ווער איז גורם די אלע צרות]
 הֵהוּא שְׁעָרָא דְּאַתְחֲזִי מְרִישָׁה לְבַר. [די האר פון א פרוי
 וואס מען זעהט ארויס] ומה בביתא האי [און די אלע
 קללות רעדט זיך פון א פרוי וואס זי גייט אויפגעדעקט די
 האר אין שטוב] כָּל שָׁבֵן בְּשׁוּקָא [און אונדאי און אונדאי
 ווען זי גייט אויפגעדעקט אויפן גאס מיט די האר] וכו'.
 ליידער האט זיך אריינגעכאפט ביי אונז נאכאמאל די קליפה
 אז היימישע פרויען לאזן זיך וואקסן די האר, און זיי כאפן
 נישט וואסערע צרה זיי ברענגן אויף זיך און אויפן גאנצן
 הויז-געזונט, אויפן מאן, און אויף די קינדער, דאס ברענגט
 קריגעריי אין שטוב, און ארעמקייט, און פארשידענע מחלות.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי מנחם מענדל פון
 רימאנוב זי"ע האט געזאגט אז די גאנצע גאולה איז
 תלוי אויף א האר וכו', און ער האט דאס מסביר געווען
 אז דאס גייט ארויף אויף ווען מען זעהט ארויס אפילו איין
 האר פון א פרוי, וואס דאס ברענגט אלע צרות און מען
 פארלענגערט די גלות, און ליידער האט זיך דאס
 אריינגעכאפט נאכאמאל צווישן די היימישע פרויען, אז זיי
 לאזן זיך וואקסן די אייגענע האר, וואס דאס איז גאר א
 גרויסער זינד.

ווער געדענקט דען נישט די דרשות ביי יעדן פל גדר
 נאכט וואס דער הייליגער סאטמאר רב זי"ע בעל
 "דברי יואל" האט געוויינט און פאפירט פאר די פרויען אז
 זיי זאלן זיך אפשערן די ביי-האר, און ער האט זיך געבעטן

בײַ די פֿרויען זײ זאלן רחֲמַנּוֹת האַבן אויף זיך און אויף זײערע קינדער, און זײ זאלן זיך אַפֿשעֶרן די האַר, ווייל דאס איז זײער אַ האַרבע זאך, נישט ווי מען מײנט אז עס איז אַ פֿשוטע חוּמְרָא, נאר מען דאַרף געדענקן אז דער זוהר הקדוֹש שְׁעֶלֶט אַ פֿרוי וואס מען זעהט ארויס אירע האַר, און אויף דעם טאר נישט דער מאן אײנגעבן און זײן אַ ווּתְרָן, נאר ער דאַרף זיך עקשנען זײ זאלן נישט גײן מיט אײגענע האַר, און אזוי אויבעט זײ זאלן נישט גײן מיט אויפֿפאלענדע קליידער.

אײך האַף אז דו וועסט מײַך פֿאַלגן, וועסטו זעהן דאס ענקער הויז וועט געבענטשט ווערן מיט אלע ברכות. זאַלסט האַבן אַ לעכטיגן טאג און אַ פֿרייליכן תּמִיד

תרלח

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר שלח י"ט סיון התשע"ג

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

אײך האַב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט דאס יעדע זאך וואס מען דאַרף האַבן זאל מען נאר בעטן דעם בורא כּל עולָמִים, ווארום תּפֿלָה איז די העכסטע זאך, און ער האט אונז פֿאַרצײלֶט (שיחות תּר״ן סימן קנ״ד) אז דער עיקר וואס ער איז געקומען צו זײן גרויסע מדרגה איז נאר געווען

ווייל ער האט זיך געפירט ווי א פראסטיק, דאס הייסט ער האט זיך געפירט בתמימות ופשיטות, גערעדט זייער אסאך צום בורא פל עולםים אויף אידיש, און געזאגט אסאך תהלים, און ער האט בפירוש געזאגט ווען איך זאל וויסן אין דער יוגנט צו וואס מען קען קומען דורך התבודדות דאס הייסט רעדן צום בורא פל עולםים אויף פראסט אידיש, וואס איך האב געטוהן א גאנץ יאר וואלט איך געטוהן אין איין טאג, און ער האט זייער געבענקט נאך די עבודה פון תמימות ופשיטות, אסאך צו רעדן צום בורא פל עולםים אויף אידיש, אזוי ווי א פראסטער פשוטער מענטש; איך האף אז דו וועסט דאס מקיים זיין, וועסטו זעהן א גרויסער שינוי אין דיין לעבן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תרלט

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר שלח י"ט סיון התשע"ג

שלום וברכה אל הבחור ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

דו דארפסט זיך זייער שטארקן נישט צובראכן ווערן פון קיין שום זאך, עם וואלט זייער גוט געווען ווען דו געוואוינסט זיך צו, צו רעדן צום בורא פל עולםים אזוי ווי מען רעדט צו א גוטן חבר, וואס דאס רייניגט אפ דעם

מְעַנְטֵשׁ פֿון אַלע בְּלֵאטֵע'ס, וואַרום תּפֿלָה איז זייער אַ הויִעֵכע מִדְרִיגָה, ווען אַ איד בַּעֲהֵט זיךּ בייִם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים און דַּעַרְצִיילֵט אים אויס אַלְסְדִינג וואס עס גייט אויף אים דוֹרְךָ, דאס מאַכט אַ רַעַשׁ אין אַלע עוֹלָמוֹת.

אויך זעה זיך צו מאַכן אַ שיעור אין מִשְׁנֵיֹת, זאָגן יעדן טאָג זייער אַסאַךּ פֿרָקִים מִשְׁנֵיֹת, וואס דאס ראַטעוועט דעם מְעַנְטֵשׁ פֿון אַלע זינד וכו', אַמֵּת דו פֿאַרשטייִסט גישט אַלעס וואס דו לַעֲרַנְסֵט וכו', פונדעסִטוועגן געוואוין זיך צו צו זאָגן פֿרָקִים מִשְׁנֵיֹת, איין פֿרָק נאָכן אַנדערן, עס ווערט געבֿרענגט (מִדְרַשׁ תּלפֿוֹת) דאס אָשׁר בִּן יַעֲקֹב זיצט על פֿתְחוֹ שֶׁל גִּיהֵנוּם און ווען אַ מְעַנְטֵשׁ האט געלערנט אַסאַךּ מִשְׁנֵיֹת לֵאזֵט עַר אים גישט אַרײַן גיין אין גִּיהֵנוּם עַר זאָגט זיי 'דער מְעַנְטֵשׁ בַּאֲלֵאנְגֵט צו מיר', און דער הייליגער חיד"א ז"ל בֿרַעֲנֵגֵט (פֿני דוד ויחי) אז דאס איז מְרוֹמָז אין פֿסוּק (בְּרַאשִׁית מט) "מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לַחֲמוֹ" שְׁמֵנָה איז די אותיות מִשְׁנָה, אָשׁר בִּן יַעֲקֹב איז מְמוֹנָה אויף דער וואס עַר לַעֲרַנֵט מִשְׁנֵיֹת.

אַיִבֿעֲרֵדֵעם אויב דו ווילסט זיך אַרויסִרײַסן פֿון די טומָאָה וואס דו ביסט אַרײַנגעפֿאַלן אין דעם, זאַלסטו זעהן צו זאָגן זייער אַסאַךּ מִשְׁנֵיֹת פֿסִדְרֵן דײַקא, און זאַלסט ענדיגן אַ פֿרָק נאָך אַ פֿרָק, אַ מְסַבֵּתָא נאָך אַ מְסַבֵּתָא, ביז דו וועסט ענדיגן שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, דאן זאַלסטו אָנהויבן נאַכאַמָאל, און אזוי זאַלסטו טוהן דײַן גאַנץ לעבן, לַעֲרַנֵען אַסאַךּ אַסאַךּ מִשְׁנֵיֹת, וואַרום די תּוֹ"ל זאָגן (סִנְהֵרײַן מב.) בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מִלְחַמָּתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שׁוֹשׁ בְּיָדוֹ חֲבִילוֹת

נשל משנה; דער וואס לערנט אסאך משניות דער איז זוכה אריינצוגיין טיף טיף אין די תורה הקדושה; ווידעראום זאגן די חז"ל (בבא מציעא לג.) ולעולם הוי רץ למשנה יותר מן גמרא; זאלסט שטענדיג לויפן צו די משניות מער ווי צו די גמרא; ווארום אז א מענטש לערנט אסאך משניות, עפנט זיך אים דער קאפער זאל קענען פארשטיין נאכדעם די גמרא, און אויסערדעם דורכדעם וואס מען לערנט משניות איז מען מקרב די גאולה, ווי די חז"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה י' סימן ג) אין כל הגליות הללו מתבנסות אלא בזכות משניות; איבערדעם זאלסטו לערנען זייער אסאך משניות, אפילו דעם זאגן משניות איז מטהר את הנפש.

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן, וועט דין גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תרמ

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר שלה י"ט סיון התשע"ג

שלום וברכה אל האברך הנקר ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

איך בעהט דין זייער שטארק האב רחמנות אויף דיין נשמה, און דו זאלסט זעהן צו דאווענען מיט מנין דעם גאנצן דאווענען, הן שחרית, הן מנחה, הן מעריב,

ווארום דער זכות פון דעם איז זייער זייער גרויס, דער
 הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') דאס די דריי
 תפילות זענען ממשך דריי מוחין פארן מענטש ניצול צו
 ווערן פון תאוות גיאוף, און עס ווערט געברענגט פון שר
 שלום פון בעלזא זי"ע, אויב א מענטש איז מקשר די
 מחשבה צום דיבור, און ער האט אינזינען וואס ער זאגט
 ביים דאווענען פון אנפאנג ביזן סוף, קען ער דורכדעם זוכה
 זיין צו רוח הקודש, און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן
 חלק א' סימן ט' וסימן ק"ב) דאס די ווערטער פון דאווענען דהיינו
 "תיבת התפלה" דאס איז "תיבת נח", ווען עס קומט אויף
 א מענטש א מבול וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי
 מוהר"ן חלק א' סימן מ"ד) וואס דאס איז לשון בלבול, דאס הייסט
 ער האט בלבולי מחשבות, עס קומען אים ארויף אלע
 שלעכטע געדאנקען, איז די יצה זיך צו פארשטעקן אין די
 "תיבה" וואס דאס איז "תיבת התפלה", אויך זאגט דער
 הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ט) דאס ווען א מענטש
 איז זוכה צו תיקון הברית, שפירט ער אלע טעמים ביים
 דאווענען, בחינת מיין מתוקין, ער שפירט א זיסקייט ביים
 דאווענען, עס גליסט זיך אים צו זאגן די ווערטער פון
 דאווענען, און חלילה וחס אויב א מענטש האט פוגם געווען
 בברית, דעמאלט שפירט ער א ביטערניש ביים דאווענען,
 בחינת מיין מרורין, און עס וויל זיך נישט דאווענען.

איבערדעם זעה צו דאווענען די דריי תפילות מיט מנין,
 אין א סידור דייקא, ווי די צדיקים טייטשן

די פֿסוק (אפטר ט) "אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה" ווען א מענטש קוקט אריין אין סידור און ער זעהט די ווערטער פון דאווענען טראכט ער נישט קיין שלעכטע געדאנקען, דערפאר איז א גרויסע זאך צו דאווענען אין סידור דייקא און נישט דאווענען פון אויסענווייניג.

און אויך דארפסטו וויסן דאס תפלה בכת מיינט מקשר זיין די מחשבה צום דיבור, וואס אויף דעם דארף מען האבן גרויסע כוחות, געווענליך ווען א מענטש דאווענט און זאגט די ווערטער פון דאווענען טראכט די מחשבה דעמאלט אנדערע געדאנקען וכו', איבערדעם דארף מען אריינלייגן גרויסע כוחות מקשר זיין די מחשבה צו דעם וואס ער רעדט ער זאל צוהערן צו דאס וואס ער רעדט, און צו דעם דארף מען האבן גרויסע כוחות, ווארום די מחשבה שלעפט צו איין זאך וכו' און דער דיבור זאגט אן טראכטן וכו', שלימות התפלה איז אינזינען צו האבן וואס מען זאגט, און מקשר זיין די מחשבה צו דעם דיבור.

איך האף אז דו וועסט מיך פאלגן, וועט דין גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תּרמא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךָ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן דִּיין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּ וּוְאוּ דוּ גִיסְט זײַךְ
אוּיס דִּיין בִּיטֶער הָאָרְץ.

דוּ דַאַרְפֶּסט וויסן אז דער בורא פֿל עולמים האט רחמנות
געהאט אויף אידישע קינדער און ער האט אונז געשיקט
אין דעם דור דעם הייליגן רבי'ן וואס מיט זיינע טיפע
לימודים איז ער מחזק ער שטארקט אלע צופראכענע און
שוואכע נשמות, איבערדעם דארפסטו זיך אריינלייגן זייער
שטארק אין לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, עס זאל
דיר נישט פעלן א טאג וואס זאלסט נישט לערנען אין די
שיחות וואס דער הייליגער רבי נתן האט פארצייכנט אין
ספר "שיחות הר"ן" און אין ספר "חיי מוהר"ן" און דער
הייליגער רבי האט בפירוש געזאגט, אז מיט יעדן שיחה
קען מען זיין אן ערליכער איד אזוי ווי איך מיין און איך
ווייס וואס עס הייסט אן ערליכער איד.

דער עיקר איז פאלגן דעם הייליגן רבי'ן וואס ער זאגט
בפירוש (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכ"ג) אז דער עיקר
התקרבות צום צדיק איז אנועקלייגן דעם אייגענעם שכל
אינגאנצן, און וויסן אז וואס דער צדיק זאגט און רעדט
דאס איז דאס, מען זאל נישט ניצן קיין אייגענעם שכל

גאַרנישט, נאַר מְקַיִים זיין יעדעס וואָרט וואָס דער הייליגער
רבי זאָגט, וועסטו האָבן אַ געוואלדיגע התחזקות.

איך בעהט דיר זייער דו זאלסט זיך שטאַרקן, דו זאלסט
נישט צופראַכן ווערן, דו זאלסט זיך געמען אין די
הענט אַריין, וועסטו זעהן אז דער גאַנץ לעבן דייע וועט
דיך גיין אנדערש, איך האָף צום בורא פֿל עולמים אז עס
וועט זיך אלעס איבערדרייען לטובה, און דו וועסט מיר
פאַרציילן גוטע זאַכן.

געוואָזן זיך צו, צו רעדן צום בורא פֿל עולמים אויף
פֿראַסט אידיש, וואָס דאָס איז אַ סגולה מִדְּבַק
צו זיין די נשמה צום בורא פֿל עולמים, וואויל איז דעם
וואָס ער איז שטאַרק אין דעם וועט אים גוט זיין אויף די
וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האָבן אַ לעכטיגן טאָג און אַ פֿרייליכן תּמיד

תרמב

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר שלח י"ט סיון התשע"ג

שלום וברכה אל הבחור היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האָב דערהאלטן דיין פֿריוו.

זעה זיך צוגעוואוינען זאָגן אַסאך משניות, וואָרום די פֿח
פֿון משניות איז אַרויסצורייסן אַ פֿחור פֿון די שמוץ
וואָס ער איז אַריין אין דעם וכו' וכו', משנ"ה איז די אותיות

נִשְׁמָ"ה, אַז אַ בְּחֹר גְּעוואַוּיִנט זײַךְ צו, צו זאַגן זײַער אַסאַךְ
פֿרָקים מִשְׁנִיִּות יַעֲדן טאַג, און ער ענדיגט אַיִנמאַל נאָך אַ
אַנדערן מַאל שִׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, אַיז דער גאַנץ לַעֲבֹן זײַנער
אַ אַנדערן לַעֲבֹן, אַיבֶּערדעם בְּעֵהֶט אײַךְ דיר זײַער זײ נישט
קײן בְּטָלָן, דו זאַלסט זעהן צו לערנען וואס מער מִשְׁנִיִּות
און דער בּוֹרָא פֿל עולמים וועט דיר אַוּדאִי העלפֿן אַז דו
וועסט אַרױסגײן פֿון דעם בְּלֹאטֶע וואס דו בִּיסט אַרײַנגעפֿאַלן
אַין דעם וְכוּ' וְכוּ'.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן י"ט) אפילו
די נשמות וואס זיי זענען אַרײַנגעפֿאַלן אין גראָבע
זינד און זיי ווערן נכשל אין וואס זיי ווערן נכשל וכו', און
זיי קענען נישט אַרױסגײן פֿון דעם וְכוּ', אַויב זיי וועלן מאַכן
אַויף זײַך אַ חֵק וְלֹא יַעֲבוֹר אַז זיי וועלן לערנען יַעֲדן טאַג
בְּךָ וּבְךָ, וועט די פֿת פֿון די תּוֹרָה זײ אַרױסרײַסן פֿון
בְּלֹאטֶע, עס אַיז מְקוּבָּל בײַ אונזערע לײט אַז בְּךָ וּבְךָ גײט
אַרױף אַויף ח"י פֿרָקים מִשְׁנִיִּות, אַיבֶּערדעם בְּעֵהֶט אײַךְ דיר
זײַער, זײ נישט קײן בְּטָלָן, געוואוין זײַךְ צו, צו זאַגן יַעֲדן
טאַג אַכְצֵן פֿרָקים מִשְׁנִיִּות, און דער בּוֹרָא פֿל עולמים וועט
דײַך אַוּדאִי און אַוּדאִי העלפֿן וועסט קענען אַרױסגײן פֿון
בְּלֹאטֶע און דו וועסט זײן אַ עַרְלִיכער איד.

מוֹזָה אַלֶּע פֿעולות שְׁבַעֵלָם נָאֵר צו זײן פֿרײליך, אַז דו
וועסט זײן פֿרײליך וועט אַלֶּעס גוט זײן.

זאַלסט האָבן אַ לַעֲכֵטִיגן טאַג און אַ פֿרײליכן תּמִיד

תְּרַמֵּג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סִינן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר
אֵיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיִּין בְּרִיוּוּ.

דוֹ דֶאֶרְפֶסֶט ווִיסֵן אַז אֵינְעֶר הָאֵט בְּלִבּוֹלֵי אַמוֹנָה קוֹמֵט
דָאָס נָאָר ווִייל עֶר הָאֵט פּוֹגֵם גְּעוֹעֵן בְּבְרִית וְכוּ', וּוְאָרוֹם
דְּעֶר הַיִּלְיִנְעֶר רַבֵּי הָאֵט אַוְנֵז גְּעֵזְאָגֵט (לִיקוּטֵי מוֹהֲרָן חֵלֶק א' סִימֵן ל"א)
דָאָס בְּרִית אֵוֵן אַמוֹנָה אֵיז תְּלוּי אֵינֵם אֵינ אַנְדֶּעֶרֶן,
אֵוִיב אַ מְעַנְטֵשׁ הָאֵט פּוֹגֵם גְּעוֹעֵן אֵינ בְּרִית אֵיז רַחֲמָנָא
לִישׁוֹבֵן וועט עֶר הָאָבֵן סְפִיקוֹת אֵינ אַמוֹנָה; ווער קֵעֵן זְאָגֵן
אַז עֶר אֵיז רִיִּין פּוֹן דַּעַם חֲטָא וְכוּ'.

אֵיבְעֶרְדַּעַם דֶאֶרְפֶ מְעַן אַסֵאךְ בְּעֵטֵן דַּעַם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים
אֵוִיף אַמוֹנָה פִּשׁוּטָה, פִּשׁוּטֵע אַמוֹנָה, מְעַן זָאל
גְּלִיבֵן אַז דְּעֶר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אֵיז דָא, אֵוֵן עֵם אֵיז נִישְׁטָא
קִיִּין שׁוֹם מְצִיאוֹת אֵוִיסֶעֶר אֵיִם, אֵוֵן אַלְעֵם וּוְאֵם מְעַן זַעֲהֵט
אֵוֵן אַלְעֵם וּוְאֵם מְעַן הָעֶרֶט אֵוֵן אַלְעֵם וּוְאֵם מְעַן שְׁפִירֵט
אֵיז אַלְעֵם גְּעֵטְלִיכְקֵיִט, אֵוֵן וועלְדִיג דְּעֶר מְעַנְטֵשׁ נְעַמֵט אֵינ
זִיךְ אַרִיִּין דָאָם גְּעֵטְלִיכְקֵיִט, אַזוֹי ווערֵט עֶר אֵוִיסְגֶּעֶרִיִּינִיגֵט
פּוֹן אַלְע טוֹמָאוֹת.

דְּעֶרְפֶאָר זְאָגֵט דְּעֶר הַיִּלְיִנְעֶר רַבֵּי (לִיקוּטֵי מוֹהֲרָן חֵלֶק א' סִימֵן ל"ו)
ווען אַ מְעַנְטֵשׁ אֵיז זִיךְ מִתְנַבֵּר אֵוִיף אֵיִם דִּי
שְׁמוּץ וְכוּ', פִּגְמֵם הַבְּרִית וְכוּ', הִרְהוּרִים רַעִים וְכוּ', זָאל עֶר
זְאָגֵן דַּעַם פֶּסוּק "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְוָה אֵלְקֵינוּ הַיְוָה אֶחָד"

- "בְּרוּךְ יְשׁוּעָה מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד", און דאס וועט
אײַם ראטעווען פון תּאַוּת ניאוף.

אײַז דער הייליגער רבּי נְתַן מִסְבִּיר (ליקוּטֵי הַלְכוּת קריאת שְׁמַע הַלְבָּה
ד) אז די צוויי פּסוקים אײַז גילוי עֵצֶם עֲצָמִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ
יְתַבָּרֵךְ, דאס הייסט עס אײַז מְגַלָּה פִּשְׁוּטָע אַמוּנָה, ווען א
איד זאגט די צוויי פּסוקים, דעמאלט ווערט אויף אײַם געצויגן
א לעבטיגקייט פון עֵצֶם עֲצָמִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יְתַבָּרֵךְ, ווארום
יעדער אידישע נשמה אײַז א חֵלֶק אֱלֹקֵי מִמַּעַל מִמָּש, און
מיט דעם וואס ער שטארקט זיך אין אַמוּנָה מיט דעם
פאַרברענט ער די אלע קליפות וואס ער האט באשאפן
דורך זיינע עוונות פון פּגָם הַבְּרִית וכו' וכו'.

אײַבערדעם דארף מען זעהן יעדן טאג נזקֵר זײַן זאגן
קריאת שְׁמַע אײַנדערפֿרי און בײַנאַכט, ווארט
בײַ ווארט, אין סידור דײַקא, נישט אויסענווייניג, און דאס
העלפט אפֿקילן דעם ברענעדיגע תּאַוּה פון ניאוף וואס עס
אײַז אַרײַן אין דעם מענטש.

דו זאלסט וויסן אז אלע ספיקות אין אַמוּנָה וואס עס קומט
אַרײַן אין א מענטש אײַז נאַר ווייל ער לערנט נישט
קײַן חוּמֵשׁ מִיט רש"י מיטן תּרְגוּם, ווארום א איד וואס ער
לערנט יעדן טאג חוּמֵשׁ מִיט רש"י מיטן תּרְגוּם, וועט אין
אײַם אויפגעבויעט ווערן די אַמוּנָה, און מען זעהט על פי
רוב די אלע וואס זענען נישט מעביר סדרה און זיי לערנען
נישט קײַן חוּמֵשׁ רש"י האבן ספיקות אין אַמוּנָה.

מֵעַן זָאגְט נֶאָדָּךְ פֿון דָּעם הייליגן בְּעֵלְזֶער רַב, רַבֵּי יִשְׁכָּר
 דּוֹב זי"ע, אַז אײַן דָּעם טָאג וואָס מֵעַן לְעֵרְנֵט חוֹמְשׁ
 מײַט רִשׁ"י מײַטן תַּרְגוּם, דָּעם טָאג וועט מֵעַן נִישַׁט זײַנדיגן,
 אײַבְּעֵרְדֶּעם זָאָלְסְטוּ זײַן זײַער גִּזְהָר יַעֲדֵן טָאג לְעֵרְנֵעַן חוֹמְשׁ
 רִשׁ"י מײַטן תַּרְגוּם, וואָרום עֵס שְׂטײט אײַן שׁוֹלְחָן עֲרוּךְ (אורח
 חיים סימן רפ"ה סעיף ג) מײַום ראשון וְאֵילֶךְ נִקְרָא עִם הַצִּיּוּר;
 פֿון זײַנְטָאג אָן קֶען מֵעַן שׁוֹיֵן מַעֲבִיר סְדֵרָה זײַן; און דָּאָס
 אײַז אַ סְגוּלָה אויף תִּיקוּן הַבְּרִית, און אַ סְגוּלָה אויף הַאֲבֵן
 רײַנע אָמוּנָה אײַן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמוֹם.

שְׂטֵאָרְק זײַךְ פֿאַל נִישַׁט אַרָאפֿ, מֵעַן קֶען אַלְעס פֿאַרְרַעבְטֵן,
 מֵעַן טָאר נֶאָר נִישַׁט זײַךְ מִנִּיאֵשׁ זײַן, אײַךְ הָאָף
 אַז דו וועסט מײַר פֿאַלְגֵן וועט דײַךְ גוט זײַן אויף די וועלט
 און אויף יַעֲנֶער וועלט.

זָאָלְסְט הַאֲבֵן אַ פֿרײַלִיכֵן טָאג און אַ לְעֵבְטִיגֵן תַּמִּיד

תרמוד

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סײַן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּדּוֹ יֵאִיר

אײַךְ הָאָב דְּעֵרְהֵאָלְטֵן דײַן לֵאנְגַע בְּרִיוּ.

זַעֲה צו טוֹהֵן אַלְעס אײַן דְּעַר וועלט עִם זָאל זײַן שְׁלוֹם
 בֵּית, וואָרום אײַן אַ שְׂטוֹב וואָס עִם אײַז דָּא שְׁלוֹם
 בֵּית רוֹהֵט דָּאָרְטֵן דײַ שְׂכִינָה, און וואוּ דײַ שְׂכִינָה רוֹהֵט אײַז

דאַרמָן דא די בְּרַכָּה און עִם פֿעֶלֶט גאַרנישט, איבערדעם
האט דער הייליגער רבי זייער מקפיד געווען אז א איד
זאל זיין א ווּתְרָן - נאכגעביג, אין שטוב, דער עיקר עִם
זאל זיין שְׁלוֹם.

פאַרשטייט זיך נאכגעביגקייט מיינט נישט אויף אידישקייט,
נאר אויף מדות, א איד דארף זיין שטענדיג
א גוטער, העלפן און געבן וכו' וכו', און נישט זיין קיין
קמץן וכו', וואס דאס באווייזט אז ער האט גוטע מדות.

געוואזן זיך צו, צו רעדן צום בורא פֿל עולמים אויף
פֿראסט אידיש, ווארום יעדער דיבור וואס מען
רעדט צום בורא פֿל עולמים ווערט צוגעהערט.

דער הייליגער רבי האט אונז עִם געזאגט (שיחות הַר"ן סימן ר"כ)
אז דאס וועט זיין דער שווערסטער נסיון, אז מען
זאל זיך קענען דערהאלטן אין פשוטע אמונה, די כפירות
און אפיקורסות וועלן זיך צושפרייטן איבעראל, אפילו צווישן
פרומע אידן וכו', לידער זעהט מען אז עס איז מקויים
געווארן, מען איז אריינגעכאפט געווארן מיט אלע מיני
דעות בזכות, מיט מינות און אפיקורסות פון בוחי ועוצם
ידי עשו לי את החיל הזה, איבערדעם דארף מען זיך זייער
שטארקן מיט אמונה, און וויאזוי ווייסט מען אז מען האט
ריינע אמונה? ווען א איד געוואוינט זיך צו, צו רעדן צום
בורא פֿל עולמים אויף אידיש, און בעטן יעדע זאך וואס
ער דארף האבן, וועט ער זעהן גרויסע נסים וואס דער

בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וְוַעַט מִיט אִים טוֹהֵן, וְוַאֲרוֹם תּפִּלָּה אִיז
דִּי הֶעֱבֹסְטֶע זאָךְ, און א איד אז ער גֶּעוואוינט זיך צו צו
תּפִּלָּה הָאט ער אַלסֶדִינג.

אִיז וואויל אִיז דַעם וואס ער אִיז שְׂטאַרק מיט אַמוּנָה, בִּיִּים
הייליגן רבי'ן אִיז גֶּעווען דער עיקר 'אַמוּנָה', און ער
הָאט גֶּעזאָגט (שיחות הר"ן סימן ל"ג) בִּיִּי דִי וועלט אִיז אַמוּנָה א
קלִיניקייט, אָבער בִּיִּי מיר אִיז דער עיקר אַמוּנָה, און דער
עיקר אַמוּנָה אִיז צו גלײַכן אַן חֲכָמוֹת אִין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים,
מֶען דאַרף זיך נישט מְבַלְבֵּל זײַן פון קיין שום מַעֲנִישׁ.

יַעֲצֵט גײט דורך כָּלֵל יִשְׂרָאֵל שְׁווערע ביטערע נסיונות, דִּי
רְשָׁעִים ווילן מְבַטֵּל זײַן יְשִׁיבוֹת מִיט תּלְמוּד תּוֹרָה'ס
אִין אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אִיבֶּעֶרדעם וואויל אִיז דַעם איד וואס ער
אִיז מְחֻזַּק אַנְדֶּערע אִידן אִין פֶּשׁוּטֶע אַמוּנָה, און אז מֶען
זאל זיך נישט שְׂרַעֲקֵן פון דִי פּוֹשְׁעִים וואס זײ זענען זיכער
נָאר פון דִי עַרְב רב, דַאס אִיז דַאךְ נישט קיין אִידן, אִין
זוהר הַקְּדוּשׁ ווערט גֶּעבֶּרענגט עֲטָלִיכֶע מָאל אז בֶּעפָּאר דִּי
גְּאוּלָּה וועט זײַן א מוֹרָא'דיגע צומישעניש, און דִי עַרְב רב
וועלן גֶּעוועלטיגן, און דִי פֶּרוּמֶע אִידן וועלן לײַדן אַרְעֻמְקִיט,
און עס וועט הֶעֱרָשֵׁן א גְּרוֹיֶסֶע טוּמְל'קִיט וכו' וכו', (עין זוהר
נשא קכ"ה), אִיבֶּעֶרדעם וואויל אִיז דִי מַעֲנִישֵׁן וואס זײ רעדן
אסאך פון אַמוּנָה און זײ זענען מְגַלָּה דִי אַמוּנָה, אִין דַעם
זכות וועלן מיר אַלֶע אַוּדַאי אויסגעלייזט ווערן פון דַעם
ביטערן פִּינְסֶטֶרן גְּלוּת.

דְּעֶרְווייל זעה זיך צו שטארקן אליין, און דו זאלסט זיך
 נישט מבלבל זיין פון קיינעם נישט, דו זאלסט
 זיך זייער פרייען דאס דו ביסט שוין געווען ראש השנה
 ביים הייליגן רבי'ן אין אומאן, און באלד פארט מען
 נאכאמאל צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, וואס ער
 האט בפירוש געבעטן אז מען זאל קומען צו אים אויף
 ראש השנה, און ער האט געזאגט איי אנדערע צדיקים זאגן
 נישט אזוי, אבער איך בעהט ענק אז איר זאלט קומען צו
 מיר אויף ראש השנה, ווארום דער קיבוץ איז נאר ראש
 השנה, אז וואויל איז דעם איר וואס ער קומט אויף ראש
 השנה צום הייליגן רבי'ן אין אומאן, וועט ער אונדאי האבן
 דעם גרויסן תיקון וואס דער הייליגער רבי האט צוגעזאגט.
 זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תרמה

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר קרח כ"ד סיון התשע"ג
 שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין לאנגע בריוו.

דו האסט נישט קיין אהנונג וואסערע מצוה דו טוהסט מיט
 דעם וואס דו זאמעלסט געלט קויפן פון מאל צו מאל
 א פאלעט פעפער פרי מען זאל קענען דרוקן דעם הייליגן
 רבינ'ס ספרים, דאס איז דאך אזא זכות הרבים וואס מען

קען גארנישט מסביר זיין, ווארום עס גייט איבער אויף מענטשן אזעלכע צרות וכו' וכו', וואס נאר דעם הייליגן רבינ'ס ספרים קען ראטעווען מענטשן פון עצבות און מרה שחורה, און דיפרעסיע וכו'.

ווען א מענטש זינדיגט רחמנא לישזבן דורכדעם פארלירט ער די אמונה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה סימן כ"ב) הפשע של אדם מכניס כפירה באדם; ווען א מענטש זינדיגט קומט אין אים אריין כפירות און אפיקורסות, דאס הייסט מחשבות אקעגן די אמונה רחמנא ליצלן, און דאס הארגעט אים אפ אינגאנצן, ווארום ווען א איד האט אמונה אין בורא פל עולמים לייכט אים דער מח אינגאנצן, און ער איז שטענדיג פרייליך, מה שאין כן ווען א מענטש האט ספיקות אין אמונה איז ער שטענדיג טרויעריג.

דעם הייליגן רבינ'ס ספרים ברענגן אריין אין א מענטש האפפענונג און שמחה און בטחון, ביז ער ווערט א אנדערע מענטש.

נעם זיך אין די הענט אריין, און האב נישט קיין מורא, דער בורא פל עולמים וועט דיך נישט פארלאזן, דו זאלסט זעהן מיט אלע כוחות זיך צו האלטן, און זעה שאפן נאך געלט, מען זאל קענען קויפן נאך פאלעט'ס פאפיר, כדי מען זאל קענען דריקן וואס מער ספרים און קונטרסים, און דאס איז א גרויסער זיכוי הרבים וואס מען קען זיך גארנישט פארשטעלן.

גֵּעוּזֵאוּיִן זִיךְ צו, צו רֵעֵדן צוּם בּוֹרֵא כּל עוֹלָמִים אויף
פֿראַסֶט אײַדיש, וואס דאס איז דער גרעסֶטער
מִדְרִיגָה וואס עס קען נאר זײַן, ווארום ווען א איד קומט
און ער רעדט צום בּוֹרֵא כּל עוֹלָמִים ווערט אים נְתַנְגָּלָה און
אנטפֿלעקט א לעכטיגקייט פון עצם עצמיות אלקותו יתברך,
און דער הייליגער רבי האט אונז אַזוי געפֿעטן (ליקוטי מוֹתֵרִין
חלק ב' סימן ח) אז מען זאל זעהן מרבה זײַן מֵעֲנֻשָׁן צום בית
התפֿלה, דאס הייסט מען זאל מעורר זײַן מֵעֲנֻשָׁן זײַ זאלן
רעדן צום בּוֹרֵא כּל עוֹלָמִים, ווארום עס איז א געוואלדיגער
זכות אז נאך א איד רעדט צום בּוֹרֵא כּל עוֹלָמִים, און דאס
איז גורם צו צירופים אין אלע עולמות, ווען א איד רעדט
צום בּוֹרֵא כּל עוֹלָמִים.

שְׂטֵאָרֶק זיך, און פאל נישט אראפ בײַ זיך, ווארום דער
עיקר פון דעם סמ"ך מ"ם איז צוברעכן א מענטש
און אים אריינברענגן אין יאוש און אין דיפֿרעסיע ער זאל
נישט האבן קײן שום האפֿפענונג, און דאס דארף מען
ארויסרייסן פון זיך און פון אנדערע, און כּל זמן א מענטש
לעבט קען ער אלעס פאררעכטן.

אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער איז דאס מקיים וועט
ער האבן א אנדערע סארט לעבן, א לעכטיג לעבן און
א פֿרייליך לעבן און א זיס לעבן, און ער וועט מאכן לעכטיג
און זיך, און פֿרייליך אנדערע מענטשן אויכעט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פֿרייליכן תמיד

תּרמו

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר קרח כ"ד סיון התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחֹר הַיָּקָר לִי מָאד ... גְּרוּ יְאִיר
אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן דִּיין לֵאנְגַע בְּרִיוּן.

דו האסט נישט קיין השגה וואסערע שמחה דו האסט אין מיר אריינגעברענגט מיט דעם וואס דו שרייבסט מיר אז דו באפלייסיגסט זיך אין לערנען משניות, עס איז באוואוסט אז דורך לימוד משניות וועט מען אויסגעלייזט ווערן פון גלות, דער עיקר גלות איז רחמנא לישזבן אז א מענטש האט פוגם געווען אין אמונה רייסט ער זיך אפ פון בורא כל עולמים, מיט דעם וואס ער לערנט אסאך משניות איז ער מזכך זיין נשמה און קלעבט צו זיין נשמה צום בורא כל עולמים, ווען בחורים אין אינגעלייט וואלטן געוואוסט צו וואסערע מדרגות מען קען קומען נאר דורך לערנען אסאך משניות, וואלט מען שטענדיג געלערנט משניות, אפילו זאגן משניות איז מזכך דעם נפש פון אלע מיני שלעכטן וכו' וכו'.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, זיי ממשיך אין דעם זאגן אסאך פרקים משניות פסדרן, וועט עס דיר ארויסרייסן פון די טומאה, דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן י"ט) אפילו די מענטשן וואס זיי ליגן אין שווערע ביטערע בלאטע און זיי קענען נישט ארויסגיין פון דעם, אבער אין זכות וואס זיי מאכן זיך א קביעות לערנען יעדן טאג פך ופך, וועט דער פח התורה זיי ארויסשלעפן פון

בְּלֵאטֶע, עִם אַיז מִקּוּבָל בֵּי אונגעזעע לייט אז בְּךָ וּבְךָ גֵּיט
ארויף אויף ח"י פֿרקים מִשְׁנִיּוֹת, ווי דער הייליגער רבי האט
געגעבן א תיקון פאר אסאך מענטשן זיי זאלן זאגן יעדן טאג
אכצן פֿרקים מִשְׁנִיּוֹת, איבערדעם זיי נישט קיין בַּטְלָן, שְׂטאַרַק
זיך אין דעם וועסטו זעהן עס וועט דיך גארנישט פֿעלן.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר העלפֿן דו זאלסט בְּקִרְוֹב
א חֶתֶן ווערן און חתונה האבן, און מען זאל גאר
הערן גוטע פֿשורות ביי דיר.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א געבענטשן תמיד

תּרמז

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר בְּלֶק י"א תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבֹרֹת הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גִּדּוּ יְאִיר

אִיךָ הָאֵב דְּעֵרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין לֵאנְגֶע פֿריוו.

זעה זיך צו דערהאלטן, און קיין שום זאך זאל דיך נישט
אָראָפּוואַרפֿן, אַמֶת אִיךָ ווייס אז עס גייט אויף דיר
דורך אסאך ענגעניש און חובות וכו', פונדעסטוועגן האט
אונז דער הייליגער רבי געלערנט וויאזוי זיך צו דערהאלטן
אין די שווערסטע ביטערסטע צייטן וואס עס גייט דורך
אויף א מענטש.

איבערדעם זעה זיך צו דערהאלטן מיט די תקדמות פון
דעם הייליגן רבי'ן און לאז דיך נישט אָפּ,

ווארום דער הייליגער רבי האט אונז מנגלע געווען אז "יש ענין שיתתפך הכל לטובה" סוף כל סוף מוהסטו דאך פארן הייליגן רבי'ן און דו ביסט זיך מוסר נפש צו דריקן די ספרים וואס דאס איז א זיבוי הרבים, און איז מקרב מענטשן צום בורא כל עולמים, וואס מען קען זיך נישט פארשטעלן דעם גרויסן זכות, און מיט דעם קענסטו זיך זייער דערהאלטן.

זאלסט וויסן דאס עניות ודחקות קומט פארן מענטש נאר ווען ער איז טרויעריג און ער איז בעצבות און מרה שחורה וכו', ווארום דעמאלט ווערט זיין מח און זיין דעת קליין, און די חז"ל זאגן (גדרים מא) אין עני אלא מן הדעת, דעת קניית מה חסרת, דעת חסרת מה קניית; און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י) פארנוואס איז א מענטש אזוי ווייט פון דעם בורא כל עולמים? ווייל ער האט נישט קיין ישוב הדעת. און פארנוואס האט ער נישט קיין ישוב הדעת? ווייל ער איז נישט פרייליך. און פארנוואס איז ער נישט פרייליך? ווייל ער טרעפט נישט די גוטס וואס ער האט אין זיך, ווארום יעדער איד איז זוכה צו טוהן יעדן טאג אסאך מצוות, ווי די חז"ל זאגן (פרכות נ"ז) אויפן פסוק (שיר השירים ד) "כפלה הרמון רקתך" מאי רקתך, אפילו ריקנין שפך מלאים מצות ברמון; נאר ליידער דער סמ"ך מ"ם ווארפט אריין יעדן מענטש אין א יאוש און אין א עצבות וכו' וכו', און קלאפט אים אראפ אז זיינע מצוות זענען גארנישט ווערד וכו' וכו', און אזוי ווערט דער מענטש צובראכן, און ער טוט נישט אפילו וואס ער קען טוהן.

ווען א איד זאל וויסן וואסערע לעכט ער צינדט אן אין אלע
 עולמות ווען ער טוט זיך אן מיט א טלית קטן אדער
 א טלית גדול, וואלט ער זיך געפריידט א גאנצן טאג, ווארום
 ציצית איז דער מלבוש פון מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
 הוא, און די זעלבע זאך איז ווען א איד טוט זיך אן די תפילין
 וואס דאס איז דער קרוין פון דעם מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא, וואלט ער א גאנצן טאג געטאנצט פון רוב שמחה,
 ווי די חז"ל דערציילן (פרכות ל:) אבני הוה יתיב קמיה דרבה
 חזייה דהוה קא ברח טובא אמר וגילו ברעדה פתיב אמר
 ליה אנא תפילין מנחנא, רבי ירמיה הוה יתיב קמיה דרבי
 זירא חזייה דהוה קא ברח טובא אמר ליה בכל עצב יהיה
 מותר פתיב אמר ליה אנא תפילין מנחנא.

זעהט מען ווי די הייליגע תנאים און אמוראים האבן זיך
 געפריידט א גאנצן טאג מיט דעם וואס זיי זענען
 געגאנגען מיט תפילין, און מכל שכן וואס יעדער איד האט
 יעדן טאג אזויפיל מצוות וואס ער כאפט גארנישט דאס
 טייערקייט פון די מצוות, ווארום ווען ער זאל וויסן וואסערע
 לעכט די מצוות זענען גורם אין אלע עולמות, וואלט ער
 געווען א גאנצן טאג פרייליך, נאר דער סמ"ך מ"ם צופרעכט
 דעם מענטש און ווייזט אים אז זיינע מצוות איז גארנישט
 ווערד וכו' וכו' און קילט אים אפ פון קיום המצוות, און דער
 הייליגער רבי איז געקומען דאס אויסצורייסן, און ער איז
 מגלה (ליקוטי מוה"ר חלק א סימן רפ"ב) דאס א איד דארף זוכן און
 טרעפן ביי זיך דאס גוטס פון יעדע מצוה אפילו דער סמ"ך

מ"ם צופרעכט אים און ווייזט אים זיינע חסרונות וכו' וכו', פונדעס טוועגן דארף א מענטש נאכזוכן נאר דאס גוטס וואס עס איז דא אין אים, און דאס אליין וועט אים צופרענגן אז ער זאל מער אכטונג געבן און מקיים זיין די מצוות מיט גרויס הידור.

שטארק זיך און לאז זיך נישט אראפוארפן פון קיין שום ברירה, ווארום וואס האסטו מיט יענעם? דער הייליגער רבי טייטשט אין פסוק (תזכאל ל"א) "אחד היה אברהם" אברהם האט געדינט דעם בורא פל עולמים בבחינת 'אחד', ער האט נישט געקוקט אויף קיינעם נישט, ער האט געוויסט אז ער דארף דעם בורא פל עולמים דינען מיט ליבשאפט, איבערדעם האט ער נישט געקוקט אויף קיין מונע ומעבב, און אזוי איז ער געקומען צו זיין זאך דאס ער איז געווען דער ערשטער איד וואס האט מגלה געווען די אמונה אין בורא פל עולמים.

היינט שטייען מיר אין אזא מצב וואס די גאנצע וועלט איז פיל מיט כפירות און אפיקורסות, ווי דער הייליגער רבי האט פאראויס געזאגט (שיחות תר"ן סימן ל"ה וסימן ר"ב) איידער משיח ווען קומען וועט די גאנצע וועלט זיין פיל מיט כפירות און אפיקורסות, און ליידער זעהן מיר וואס די קליפה פון די פארשאלטענע ציונות האט אנגעמאכט, און אריינגעברענגט אין אידישע הערצער קאלטקייט אין אידישקייט, און ספיקות אין די אמונה רחמנא לישזבן, און שולדיג זענען די פארפוילטע מנהיגים, וואס זיי רופן זיך

רע-בָּנִים, ווער ס'ווייסט די נאטור פון ספּרדישע אידן וואס זיי האָבן אַמונָה פּשוטָה אין בורא פּל עולָמים און רבָּנִים, און די רשעים האָבן געוויסט דאס די ספּרדישע אידן וועט מען נישט קענען אוועק פירן פון אידישקייט און פון אַמונָה פּשוטָה נאר אז זיי וועלן האָבן זייער אייגענע רע-בָּנִים וואס מיט דיעזע נפּסדוֹת האָבן זיי ארויסגעהאַלפּן מעביר זיין על הדת מיליאָנען אידישע קינדער, ווער עס ווייסט פון דערנאַנט וויאזוי מען האט אויסגעשמוּדט מיליאָנען אידישע קינדער דאס איז געוואָרן נאר דורך די פּאַלשע פּאַרדאַרבענע רע-בָּנִים וואס זיי זענען די ערב רב.

עס איז נישטא קיין אנדערע עצה ווי צוריקברענגן די אידישע קינדער צו ריינע קלאַרע אַמונָה, נאר דורך דריקן און פארשפּרייטן דעם הייליגן רבינ'ס ספּרים, אז וואויל איז דעם וואס ער לייגט צו א האנט און ער העלפּט ארויס דריקן דעם הייליגן רבינ'ס ספּרים, וואס דאס איז די גרעסטע צדקה, ווי דער הייליגער רבי נתן טייטשט א פּסוק (תהלים ק"ט) "צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת" וואסערע צדקה בלייבט שטענדיג? ווען מען געט דריקן די תורה פון צדיק האמת, ווארום א ספּר'ל בלייבט לדורות עולם, און אויך דאס קומט אן אין די גאַנצע וועלט, פארפאר איז דאס די גרעסטע צדקה.

שטארק זיך וועט זיך דער בורא פּל עולָמים נישט פארלאזן.
זאלסט האָבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תְּרֵמַח

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר בְּלֶקֶת י"ב תְּמוּזָה הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָה הַיְקָרָה לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דַּעְרָה־אֶלְטֵן דִּיִּין לֶאֱנַנְעֶ בְּרִיוּן.

אִיךְ בַּעֲהַט דִּיךְ זַיַּעַר דּוּ זְאֶלְסֵט נִישְׁט ווערן צוּבְּרֵאכֵן פּוֹן
 יַעֲדַע זְאָךְ, עֵס אִיז דָּא מַעֲנִטְשִׁין וואס זיי זענען זַיַּעַר
 סַעֲנִצְעֵטְיוּן, און יַעֲדַע קְלִיִּינִיקִיט דַּעֲנַעְרוּוִירֵט זַיַּי, און בְּפֵרֵט
 ווען דָּאס ווייב זְאָגֵט אִים אַ וואָרֵט מֵאָכֵט עַר פּוֹן אַ פֿלִיג
 אַן עֲלַעֲפֵאֲנֵט, און פּוֹן דַּעס ווערֵט נֶאָכְדַּעֵס אַ גְּרוּיִסַּע מַחְלוּקָה
 אִין שְׁטוּב, און מַעֲן בְּלֵאזֵט אַיִינְעַר אױפֿן אַנְדַּעֲרֵן, און מַעֲן
 רַעֲדֵט נִישְׁט אַיִינְעַר מִיִּטֵּן אַנְדַּעֲרֵן וְכוּ', ווען עֵס אִיז גְּאָרִנִישְׁט
 גַּעוּוּעֵן נָאָר עֵס אִיז אַרִיִּין אִין דִּיִּין קָאָפּ נֶאָרִישְׁקִיט וְכוּ',
 און דּוּ בִיִּסֵט זַיַּעַר סַעֲנִטְשִׁין, און דָּאס צוּבְּרַעֲכֵט דִּיךְ
 אִינְגֵאָנְצֵן, תּוֹ"ל זְאָגֵן (פֿסְחִים ק"ג:) אַנִּינִי תְדַעַת תִּיִּיהֵם אִינֵם
 תִּיִּים; אַיִינְעַר וואס אִיז סַעֲנִצְעֵטְיוּן אִיז זַיַּיִן לַעֲבֵן נִישְׁט קִיִּין
 לַעֲבֵן, שְׁטַעַנְדִּיג טַיִטְשִׁט עַר אִוִים יַעֲנַעֵם'ס ווערֵט עַר אַזוּי
 ווי עַר ווִיל אִים נָאָר שְׁטַעֲכֵן וְכוּ', בְּשַׁעַת יַעֲנַעַר טְרֵאָכֵט
 אַפִּילוּ נִישְׁט פּוֹן דִּיר וְכוּ', און אַזוּי אױכְעַט דָּאס ווייב, הָאָט
 זי דִיר גַּעזֵאָגֵט עֲפַעֵס וְכוּ', דֶאָרְף מַעֲן נִישְׁט ווערן בֶּאֱלִידִיגֵט
 אַזוּי שְׁנַעֵל וְכוּ'.

דַּעַר הַיִּלְיִגְעַר רַבִּי הָאָט אַוּנוּ אױסְגַּעֲלַעֲרֵנֵט (שיחות תר"ן סימן
 רס"ד) דָּאס מַעֲן דֶאָרְף הָאָבֵן אַסֵאָךְ גַּעֲדוּלֵד צו אַ ווייב,

און איר מ'כבד זיין, ווארום זי ליידט אזוי פיל יסורים און צער ווען זי שוואנגעט וכו', און וויפיל פחדים האט זי ביז זי געבוירט דאס קינד, און נאכדעם ביים געפארט וכו', און נאכדעם דארף זי אויפזיין מיטן קינד וכו', זי מיטשעט זיך זייער מיטן קינד אין שטוב וכו', און ווער זאגט נאך ווען מען האט עטליכע קינדער בלי עין הרע, וואס זיי טאנצן און שפרינגען און רידערן אין שטוב, און דאס ווייב מוז ליידן וכו', איז וואס איז אז זי האט דיך געזאגט עפעס א ווארט? מען ווערט נישט צופראכן וועגן דעם ביז מען הערט אויף צו רעדן איינער צום אנדערן, כאפסט נישט אז סענצעטיוו'קייט איז א משוגעת ווי אלע משוגעת'ן וכו' וכו'.

איבערדעם נעם זיך אין די הענט אריין, און פון היינט אן זאלסטו שטענדיג דן זיין דיין ווייב ל'פ' זכות, און מאך נישט פון יעדע קלייניקייט א גאנצן עסק, און דעמאלטס וועסטו לעבן א גליקליך לעבן.

עס איז נישטא נאך אזא מתנה ווי די מדה פון סבלנות, א מענטש דארף האבן געדולד אויב ער וויל דורכגיין די וועלט גליקליך און פרייליך, ס'איז פארפאלן, מען דארף אויף דער וועלט האבן געדולד און ליידן וכו' וכו', ווער ס'קען דאס באווייזן דער איז דער מנצח און געווינער, אונדאי איז דאס נישט גרינג וכו', אבער עס איז שווערער צו זיין צוקריגט מיטן ווייב און מיט די קינדער אדער מיט אנדערע מענטשן.

סְעֵנְצֵעֵטִיוּיִקִּיט נַעֲמֵט זיך פֿון נַעֲרֻוֹן, אַיינער האַט שְׁוֹאכֶע
נַעֲרֻוֹן פֿאַרלירט ער די גַעֲדוּלָה, און יַעֲדֶע
קִלְיִינִיקִיט וואַרפֿט אים אַראַפ און צוּבְרַעכֵט אים, ביז ער
פֿאַלט אַרײַן אין אַ דיִפֿרַעסִיע עֲצָבוֹת און מְרָה שְׁחֹרָה,
אַיבֶּעֲרָדֶעם נַעֵם זיך אין די הַעֲנֵט אַרײַן, וועסִטוּ לַעֲבֹן אַ
גְּלִיקִלִיך לַעֲבֹן

דַּעַר הַיִּלְיָגֶער רַבִּי זֶאָנֵט (ליקוּטֵי מוֹתֵרִין חֶלֶק א' סִימֹן קנ"ה) אַז דוֹרְךֶ
אַמוֹנָה איז מֶעֵן זוֹכָה צו אַרִיכוֹת אַפִּים, די מְדָה פֿון
סְבָלְנוֹת, אַז וואוּיל איז דַּעֵם מֶעֵנְטֵשׁ וואָס ער שְׁטאַרְקֵט זיך
מִיט אַמוֹנָה אין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים וועט אים גוט זײַן אויף
די וועלט און אויף יַעֲנֶער וועלט.

זאַלסט האָבן אַ לַעֲכֵטִיגֵן טאַג און אַ פֿרײַלִיכֵן תּוֹמִיד

תרמט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדֵּר פֿנְחָס ט"ו תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אַיךְ הָאֵב דַּעֲרַהאַלְטֵן דײַן לַאֲנַנֶּע פֿרײַווּ.

זַעֵה זיך צו דַּעֲרַהאַלְטֵן, און קײַן שׁוֹם זאַךְ אויף דַּעַר וועלט
זאַל דײַך גִישֵׁט אַראַפּוואַרְפֵן.

אַוּוֹדַאי און אַוּוֹדַאי איז זײַער שְׁוֹעֵר זיך צו דַּעֲרַהאַלְטֵן,
און בְּפֿרֵט ווען די פֿרַנְסֶה איז אַזוי עָנֵג און מֶעֵן
ווייַסט גִישֵׁט וואָס צו טוהֵן, מֶעֵן איז אַרוּמְקֶענּוּמֶען מִיט

חובות און אַרעמקייט וואס דאס איז דער שווערסטער נסיון, ווי די תו"ל זאגן (שמות רבה פרשה ל"א סימן י"ד) אין לך מדה קשה מן העניות שכל מי שהוא מדוקדק בעניות כאילו דבוקין בו כל יסורים שבעולם, וכאילו באו עליו כל הקללות שבעמשה תורה, ואמרו רבותינו אילו נתקבצו כל יסורין לצד אחד והעניות לצד אחד, העניות מכרעת.

איבערדעם זעה צו טוהן אלע פעולות שבעולם זיך צו דערהאלטן מיט מדת השמחה, ווארום עס ווערט געברענגט פון צדיקים אויפן פסוק (דברים ט"ו) והיית' אד' שמח, אז די סופי תיבות איז די שם פון פרנסה, חת"ך, איבערדעם זע צו זיין פרייליך, מיט שמחה ווערט גתרחב דער דעת, מיט שמחה איז מען זוכה זיך צו דערהאלטן. אונדאי צו זיין פרייליך איז די שווערסטע זאך, אבער פונדעסטוועגן דארף מען טוהן אלע זאכן אויף דער וועלט צו קומען צו שמחה - וואס שמחה דאס איז די קדושה, אזוי ווי עס שטייט (דברי הימים א' ט"ז) "עוז וחדוה במקומו", איבערדעם זעה צו זיין פרייליך, און דאס וועט זיך ברענגען צו אלע ישועות, נאר פארליר זיך נישט.

א סגולה צו עשירות איז צו בענטשן אין א סידור מיט א קול און מיט שמחה, און דאס איז ברוק ומנוסה.

דער בורא כל עולמים זאל דיר העלפן דו זאלסט קענען באצאלן אלע חובות און דו זאלסט ארויסגיין פון אלע ענגענישן.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תְּרַנ

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְר פְּנַחֶס ט"ו תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן דִּיין לֵאנְגַע בְּרִיוּ וּוּאָס דוּ גִיסַט זיךְ
אִוּיס דִּיין שְׁוועֶרע און בִּישְׁטֶרע הָאָרְץ וּוּאָס אִוּיף דִּיר
גִּיט דוּרְךְ וּכּו'.

דְּעַר הַיִּלְיִגֶעַר רַבִּי הָאָט אונז אַוּיסְגַעֲלֶעֲרֶנְט (ליקוּטֵי מוֹתֵרֵן חֶלֶק
ב' סִימָן ע"ח) גָּאָר קִיין יֵאוּשׁ אִיו גִּישַׁט פֶּאָרְהֶאֱנְדִּין, און
עַר הָאָט גַעֲשָׁרִיגֵן מִיט אַ טִיפֵן קוֹל "גַעֲוּוּאֵלְד זִיט אִיךְ
גִּישַׁט מִיֵּאֵשׁ" אֲלֶעס וּוּאָס עִם גִּיט דוּרְךְ אִוּיף אַ מַעֲנִטֵשׁ
אִיו גָּאָר מַחֲמַת יֵאוּשׁ און מְרָה שְׁחוּרָה וּוּאָס אַ מַעֲנִטֵשׁ אִיו
זיךְ מִיֵּאֵשׁ און עַר פֶּאֱלֵט אַרִיין אִין אַ דִּיפֶּרַעֲסִיעַ, אִיבֶּעֲרֻדֶעם
דֶּאָרְף מַעַן טוּהֵן אֲלֶע פֶּעוּלֹת שְׁבַעוּלָם זיךְ צו דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן,
און גִּישַׁט צוּבְרָאכֵן וועֶרן פֿון קִיין שוּם זאַךְ אִוּיף דְּעַר וועֶלֵט,
און דָּאָס אִיו אַ יִסוּד אִין אִידיִשְׁקִיִּיט.

גַעַם זיךְ אִין דִּי הַעֲנֵט אַרִיין, און מֵאָךְ זיךְ אַ קְבִיעוּת
לְעֶרְנֶען יַעֲדֵן טָאָג מִקְרָא חוּמֵשׁ מִיט רֵשׁ"י מִיטֵן תַּרְגוּם
פֿון דִּי וּוּאָכַעֲדִיגַע סְדָרָה, עִם שְׁטִיִּיט בְּפִירוּשׁ אִין שוּלְחָן
עֶרְוֶךְ (אִוּרַח חַיִּים סִימָן רַפ"ה סַעִיף ג) מִיוֹם רֵאשׁוֹן וְאִילֶךְ נִקְרָא עִם
הַצְּבוּר; פֿון זונֶטָאָג קֶען מַעַן שׁוּין אָנְהֵיִיבֵן מַעֲבִיר סְדָרָה
זִיין. און עִם וועֶרַט גַעֲבֶרַעֲנֵנְט פֿון גְּרוּיִסֵן צְדִיק רַבִּי יִשְׁכָּר
דוּב פֿון בַּעֲלֹזָא זי"ע, דְּעַם טָאָג וּוּאָס אַ אִיד לְעֶרְנֵט חוּמֵשׁ
רֵשׁ"י וועֶט עַר גִּישַׁט זִינְדִיגֵן, און עִם אִיו בַּאוּוּאָסַט וּוּאָס

דער הייליגער צדיק רבי מרדכי פון גְּבוּרְנָא זי"ע האט געזאגט פאר די צוויי הייליגע ברודער דער "עצי חיים" און דער "דברי יואל" ווען זיי זענען קליין געווען און דער פאטער דער "קדושת יום טוב" האט זיי געשיקט נעמען א ברכה פון אים, האט ער זיך אנגערופן קינדערלעך פילעוועט זיך מיט חומש רש"י, ווארום איך האב געקענט גדולי עולם וואס זיי האבן נישט געוויסט ווי דער בורא פל עולם וואוינט ווייל זיי האבן נישט געלערנט קיין חומש רש"י, איבערדעם זאלסטו מאכן א קביעות יעדן טאג לערנען חומש מיט רש"י מיטן תרגום, און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן י"ט) דאס עס איז א תיקון הברית מעביר זיין די סדרה שנים מקרא ואחד תרגום.

אויך זאלסטו זיך מאכן א שיעור בסדרן אין משניות, זאגן פרקים משניות בסדרן, ביז דו וועסט קענען מסיים זיין ששה סדרי משנה, און דעמאלטס זאלסטו אנהייבן נאכאמאל, ווארום אין דעם זכות קען מען ארויסגעשלעפט ווערן פון אלע בלאטעס, ווארום (תהלים ל) ה'עלית מן שאול נפשי, איז די ראשי תיבות משנ"ה, דורך לימוד משניות קען מען ארויסשלעפן זיין נפש פון שאול תחתית ומתחתיו, און עס ווערט געברענגט (מדרש תלפיות) דאס אשר בן יעקב זיצט על פתחו של גיהנום און ווען א מענטש האט געלערנט אסאך משניות לאזט ער אים נישט אריינגיין אין גיהנום ער זאגט זיי 'דער מענטש באלאנגט צו מיר, און דער הייליגער חיד"א ז"ל ברענגט (פני דוד ויחי) אז דאס איז מרומז

אין פֿסוק (פֿראשית מט) "מֵאֲשֶׁר שְׁמֵנָה לְחֶמוֹ" שְׁמֵנָה איז די אותיות מֵשֶׁנָּה, אֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב איז מִמוֹנָה אויף דער וואס ער לערנט מֵשֶׁנִּיּוֹת, איבערדעם אויב דו ווילסט זיך ארויסרייסן פון די טומאה וואס דו ביסט אריינגעפאלן אין דעם, זאלסטו זעהן צו זאגן זייער אסאך מֵשֶׁנִּיּוֹת פֿסדן דייקא, און זאלסט ענדיגן א פֿרק נאך א פֿרק, א מִסְכָּתָא נאך א מִסְכָּתָא, ביז דו וועסט ענדיגן ששה סדרי מֵשֶׁנָּה, דאן זאלסטו אנהויבן נאכאמאל, און אזוי זאלסטו טוהן דיין גאנץ לעבן, לערנען אסאך אסאך מֵשֶׁנִּיּוֹת, ווארום די חז"ל זאגן (סנהדרין מב.) בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מִלְּחֻמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מֵשֶׁנָּה; דער וואס לערנט אסאך מֵשֶׁנִּיּוֹת דער איז זוכה אריינצוגיין טיף טיף אין די תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה; ווידעראום זאגן די חז"ל (בבא מציעא לג.) וְלַעוֹלָם הוּי רֵץ לְמֵשֶׁנָּה יוֹתֵר מִן גִּמְרָא; זאלסט שטענדיג לויפן צו די מֵשֶׁנִּיּוֹת מער ווי צו די גִּמְרָא; ווארום אז א מענטש לערנט אסאך מֵשֶׁנִּיּוֹת, עפֿנט זיך אים דער קאפער זאל קענען פארשטיין נאכדעם די גִּמְרָא, און אויסערדעם דורכדעם וואס מען לערנט מֵשֶׁנִּיּוֹת איז מען מקרב די גאולה, ווי די חז"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה י' סימן ג) אין כָּל הַגְּלִיּוֹת הִלְלוּ מִתְּפִנְסוֹת אֵלָּא בְּזִכּוֹת מֵשֶׁנִּיּוֹת; איבערדעם זאלסטו לערנען זייער אסאך מֵשֶׁנִּיּוֹת, אפילו דעם זאגן מֵשֶׁנִּיּוֹת איז מִטְהַר אֶת הַנֶּפֶשׁ.

אויך ווערט געברענגט אין זוהר (פֿראשית מ"ב) מאן דקארי ותני שית סדרי מֵשֶׁנָּה, דא הוא מאן דיִדע לְסִדְרָא וּלְכַשְׂרָא קְשׁוּרָא וַיְחוּדָא דְמֵאֲרִיָּה בְּדָקָא יָאוֹת, אילין אינון

דמקדשין שְמָא קדישא דמאריהון בכל יומא תדיר; [ווער
עם לערנט ששה סדרי משנה, דער ווייסט וויאזוי מחבר צו
זיין די עולמות וכו', און דורך אים ווערט געמאכט גרויסע
יחודים אין אלע עולמות וכו', און די וואס זיי לערנען
שטענדיג משניות זענען מקדש דעם בורא כל עולמים
נאמען יעדן טאג]. דער עיקר זיי נישט קיין בטלן, דו זאלסט
געמען א משניות און דו זאלסט זאגן א פרק נאך א פרק,
ביז דו וועסט ענדיגן א מסכתא זאלסטו אנהייבן נאך א
מסכתא, ביז דו וועסט ענדיגן ששה סדרי משנה, און אזוי
זאלסטו זיך פירן דיין גאנץ לעבן, וועט דו גוט זיין אויף
די וועלט און אויף יענער וועלט.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן י"ט) אפילו
די מענטשן וואס האבן שוין איינגעזינקען אין שווערע
ביטערע תאוות און טוען אפ שווערע ביטערע זינד רחמנא
לישזבן, און זיי זינקן אין שאול תחתית רחמנא ליצלן, אויב
זיי וועלן זיך מאכן א חוק קבוע לערנען יעדן טאג פך ופך
א שיעור אין תורה, וועט די תורה הקדושה זיי ארויסרייסן
פון זייער שמוץ, און עס איז מקובל ביי אונזערע לייט דאס
פך ופך גייט ארויף אויף לימוד ח"י פרקים משניות, א
מענטש זאל זיך צוגעוואוינען זאגן יעדן טאג אכצן פרקים
משניות וואס דאס הארגעט אנוועק דעם יצר הרע אינגאנצן.
און דער הייליגער רבי האט געגעבן א תיקון פאר עטליכע
פון אונזערע לייט אז זיי זאלן זאגן יעדן טאג אכצן פרקים
משניות, (עין שיחות הר"ן סימן קפ"ה).

יַעֲצֵט אַז דו ווילסט פֿטור ווערן פון דיין בֵּרֶענְעֵדִיגֶע יֶצֶר
הָרַע, זאַלסטו שוין אָנפֿאַנגען היינט צו זאָגן אַסאַךּ
פֿרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, ווארום מִשְׁנֵה הָאֵשׁ דָּעם פֿתַּח אַרְוִיסְצוֹרִיִּסן
דָּעם מַעֲנֵטֵשׁ פֿון שְׂאוֹל תַּחְתִּית. תו"ל זאָגן אויכעט (בְּרֵאשִׁית
רַבָּה פֶּרֶשָׁה כ"ב סִימָן ו') אַם בָּא יִצְרָךְ לְהַשְׁחִיקְךָ דוּחַהוּ בְּדַבְרֵי
תוֹרָה; זעהט מען פון דעם אַז עס איז נישטא קיין שום
עֲצָה מְבַטֵּל צו זיין דעם יֶצֶר הָרַע, נאָר דוֹרְךָ לִימוּד תוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, און קיינער זאל דיך נישט געבן קיין אַנְדֶּערֶע
עֲצוֹת, און אויב עס וועט גִּתְגַּבֵּר ווערן אויף דיר דיין יֶצֶר
הָרַע, איז אַ סִימָן אַז דו ליגסט נאָךּ אין דיין רשעות, ווי
דער הייליגער רַבִּי זאָגט (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן פ"א) מִי שֶׁאִינוֹ
יָכוֹל לְבַטֵּל אֶת הַיֶּצֶר הָרַע עַל יְדֵי הַמְּשַׁכֵּת אוֹתוֹ לְבֵית
הַמִּדְרָשׁ יֵדַע שֶׁעֲדִיין בְּרִשְׁעוֹתוֹ קָיִים; אויכערדעם פֿאַלג מיר,
הייב אָן דעם היינטיגן טאָג צו זאָגן אַסאַךּ מִשְׁנִיּוֹת, און
דאַס וועט דיך אַרְוִיסְרַאטְעווען פון דיין בֵּרֶענְעֵדִיגֶע יֶצֶר הָרַע
וואס עס בֵּרֶענֵט אין דיר אַזוי ווי אַ פֿייער וכו' וכו'.

אַיך האָפּ דו וועסט מיר פֿאַלגן וועט דיך גוט זיין אויף די
וועלט און אויף יענער וועלט.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאָג און אַ פֿרייליכן תּוֹמִיד

תּרנא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר פְּנִיחָס י"ז תּמוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָה ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין לֵאנְגַע בְּרִיוּו.

זאַלְסֵט וויסן דאס ביים הייליגן רבי'ן איז געווען דער יסוד
 'שְׁלוֹם בֵּית' און ער האט אָנגעזאָגט אונזערע לייט
 (שיחות ה'ר"ן סימן רס"ד) מען דארף מְכַבֵּד זיין און טייער האַלְטֵן
 דאס ווייב, ווארום זי גייט דורך שווערע ביטערע צייטן וכו',
 צער עיבור, צער לידה, צער גידול, וכו', זי געבט זיך אָפּ
 מיטן שטוב און מיט די קינדער וכו' וכו', און מְמִילָא קומט
 אז דער מאן זאל צולייגן אַ האַנט און העלפֿן, די חו"ל זאָגן
 (בְּבֵא מְצִיעָא נט.) אוקירו לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הִיכִי דְתַתְּעִתְרוּ; איר זאַלֵט
 מְכַבֵּד זיין דאס ווייב וועט עטֿן זיין עשירים, ווי דער
 הייליגער רבי זאַגט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק א. סימן סט) אז די גאַנצע
 געלט קומט נאר אין זכות פון די ווייב, איבערדעם בעט
 אִיךְ דיר זייער זאַלְסֵט מְכַבֵּד זיין דיין ווייב, און זאַלְסֵט
 מאַכן שְׁלוֹם מיט איר, און זאַלְסֵט זיין פֿרייליך, וועסטו זיין
 אַ גרויסער עושר, און דו וועסט קענען טיילן אסאך צדקה.

און וויסן זאַלְסֵטוּ וויסן אז די ערשטע צדקה דארף זיין
 אין שטוב, ווי די חו"ל זאָגן (פתובות ג.) אויפן פֿסוק
 (תהלים ק"ז ג) "אֲשֶׁרֵי שׁוֹמְרֵי מִשְׁפָּט עוֹשֶׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת",
 וכי אֲפֹשֶׁר לַעֲשׂוֹת צְדָקָה בְּכָל עֵת? דִּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ שְׂפִיבִנְיָה

וְאָמְרִי לָהּ רַבִּי אֲלִיעֶזֶר זֶה הָיָה בְּנֵי וּבְנֹתָיו כְּשֶׁהָיוּ קְטַנִּים;
זַעֲהֶסְמוּ פֶּאֶר דִּיר אִזּוּ דִּי עֲרִשְׁטֵעַ צְדָקָה מִזֵּוּ מָעַן גַּעֲבֵן פֶּאֶר
דִּי ווִיב און קינדער.

דאס איז דער דעת תורה, און קיינער זאל דיר נישט
פארדרייען דעם קאפ אנדערש, ווארום אז דיין ווייב
וועט דיך איבערלאזן וכו', וועט קיינער אויף דיר נישט
רחמנות האבן, לייג דאס גוט אריין אין דיין מוח, וועט דיר
שטענדיג גוט זיין.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תרנב

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר פנחס י"ז תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאב דַּעֲרֵהאָלְטן דיין בריוו.

די סיבה פארנוואס דו ביסט אפגעקילט געווארן וכו', ווייל
דו האסט זיך איינגערעדט אז דו ביסט שוין א עכטער
מקורב... א עכטער עובד השם... און דו טראכסט דו
דארפסט שוין קיינעם נישט האבן, דו ווייסט שוין אלעס
אליין וכו' וכו'.

דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט (ליקוטי מוה"ר חלק
א' סימן ס"ב) דאס מען דארף אנהייבן יעדן טאג פון ניי
מקורב ווערן צום הייליגן רבין, ס'איז נישטא אזא זאך 'איך

בין שזיין אן אלטער מקורב' צום צדיק דארף מען שטענדיג קומען מיט א נייע התחלה, יעצט בין איך דעם ערשטן מאל מקורב געווארן, יעצט בין איך דעם ערשטן מאל געוואויר געווארן, פון אזא גרויסן לעכטיגן צדיק.

אויב מען גייט אויף דעם וועג קען מען זייער אסאך איינקויפן.

בארעכנ זיך, דו ביסט געווען א פגום/דיגער בחור, מיט הוצאת זרע לבטלה וכו', ביסט געזינקען אין תאוות ניאוף וכו', ביז דו האסט געטראפן וכו', און ער האט זיך אפגעגעבן מיט דיר טעג וואכן חדשים יארן ביז ער האט דיך געברענגט צו דעם אז דו זאלסט חתונה האבן און דו זאלסט האבן א ווייב מיט קינדער, און דער עיקר איז דו האסט גענדיגט צענדליגער מאל ששה סדרי משנה, דו האסט גענדיגט צוויי מאל ש"ס, און צוויי מאל ד' חלקי שולחן ערוך, און אפילו איין מסכתא, מסכת תענית, הונדערט און איין מאל, פון וואנעט קומט דאס? אויב נישט דורך וכו', און יעצט ביסטו אפגעקילט געווארן, און דו האלסט אז דו דארפסט אים שזיין נישט האבן וכו', באטראכט זיך גוט, מאדאך ווען דו ביסט געווען אין שמוץ אין טינוף אין צואה וכו' וכו', דו ביסט געווען פגום אין פגם הברית איבער די אויערן וכו', און דער וכו' האט דיך ארויסגענומען און האט גערעדט צו דיין הארץ און דיך מקרב געווען צו דעם הייליגן רבי'ן און צום בורא כל עולמים, על אחת כמה וכמה ווען דו בלייבסט ביי אים וואלט ער דיך הערשט

געברענגט צו אַזעלכע מדריגות וואס דו קענסט זיך אפילו
נישט פארשטעלן, נאר וואס דען, דער סמ"ך מ"ם טוט אלע
פעולות שבעולם באשמוצן איינעם וואס ער געבט זיך אפ
מקרב צו זיין ווייטע מענטשן.

איבערדעם טוה תשובה אויף פגם אמונת חכמים, וואס
דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן
ס"א) אז אויב דער מענטש איז פוגם אין פגם אמונת חכמים
קומט ארויף צואה אין זיין קאפ, דאס הייסט די גאנצע
שמוץ וואס דו האסט געהאט אלץ בחור, און איך בין נישט
זיכער אז יעצט אלץ אינגערמאן האסטו נישט דעם שמוץ
ווייטער נאכמער אפילו וכו' וכו', ווארום ווען דו וואלסט
געווען ריין פון שמוץ וואלסטו דאך נישט גערעדט אויף
וכו', איבערדעם טוה תשובה אויף פגם אמונת חכמים, וועט
דיך דער בורא כל עולמים העלפן אז אזוי ווי דער וכו'
האט דיך ארויסגעשלעפט פון בלאטע, אזוי וועט ער דיר
ווייטער אריינברענגן אין די קדושה העכער און העכער.

איך האף צום בורא כל עולמים אז דו וועסט פאלגן וועט
דיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תְּרַנֵּג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר פְּנִיחָס י"ז תמוז ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל הָאֱבֹרֶת הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יָאִיר
אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּן.

עִם וועט גאַרנישט ניצן, אויב מען וויל ראטעווען דעם יונגסט
יעצט אין דעם דור, מוז מען חתונה מאכן יונג, ס'איז
נישטא קיין אנדערע יעצה, נאר חתונה מאכן די קינדער
וואס יונגער, דאס איז די איינציגסטע הצלחת נפשות וואס
ס'קען נאר זיין.

אונדאי און אונדאי דארף מען אויפבויען סיי דעם בחור
און סיי דאס מיידל פריערט וואס הייסט חתונה
האבן און וואס הייסט אחריות וכו' וכו', אבער נאר דאס
איז דער וועג צו ראטעווען אידישע קינדער פון ארויסקיין
לְתַרְבוֹת רְעָה.

עִם איז פארהאנען אזא מין ביטערע מגיפה פון
אויסקעלאסנקייט, פון שמוץ, פון אלע מיני תועבות
וואס מען קען זיך צאמקוקן און דער אינטערנעט, איי פאן,
בלעקבערי וכו' וכו', דאס איז כלי משחית וואס איז נאך
ארגער ווי דער דור המבול, און ארגער ווי דער בעל פעור,
ווארום אין איין סעקונדע קען מען זעהן וואס עס טוט זיך
פון סוף וועלט ביז סוף וועלט, אלע עקלהאפטיגע שמוץ
פון אלע עקלהאפטיגע גוים, און אויסערדעם די גאסן זענען
פארגרעבט און פארשמוצט, די גוים גייען ארום נאקעט ווי

חיות וכו' וכו', און מה יעשה הבן שלא יחטא? וואס זאל דער אידיש קינד טוהן אז ער זאל נישט נכשל ווערן חלילה וכו', און דאס איז א פאקט, מען קען זיך נישט שלאגן מיט א זאך וואס איז א מציאות.

אז מען מאכט חתונה יונג, בלייבט דאס יונג פארפאלק ערליכע אידישע קינדער, און אויף דעם דארף זיין דאס שטרעבונג פון טאטע מאמע, חתונה מאכן די קינדער וואס יונגער.

נישט ארומוזוכן, מיין זוהן דארף האבן א 'ברענד נעם' מיט וועמען זיך משדך זיין וכו', אדער מיין טאכטער דארף האבן א 'ברענד נעם' מיט וועמען זיך משדך זיין וכו', דאס איז אלעס עצת בלעם הרשע, עצת היצור, אראפצופירן אידישע קינדער פון וועג רחמנא לישזבן.

אונדאי און אונדאי קען מען זיך מתנוכח זיין אין דעם, אפער שלמה המלך זאגט (משלי ט"ב) "אם חכמת חכמת קד וּלְצַדִּיק לְבָרָךְ תִּשָּׂא" ביסטו קלוג, ביסטו קלוג פאר דיר. אויב ווילסטו מאכן ליצנות, מאכסטו ליצנות פון דיך אליין. אויב א מענטש וויל לעבן מיט דעם מציאות, דאס איז דער מציאות.

דער בורא פל עולמים האט מיר געהאלפן איך האב חתונה געמאכט אן א שיעור בחורים מיט מיידלעך און געלויבט דעם בורא פל עולמים זיי פירן זיך אויף אידיש און ערליך און זיי האבן אויפגעשטעלט שטובער, און יעדער איינער האט אן אייגן הויז, און האט א קאר וכו' וכו', עס

פֿעֶלֶט זײ גאַרנישט, זײ האָבן חתונה געהאט יונג און זײ זענען אָפּגעהיטן פון אלעם שְׁלֵעֲכֶטֶם.

אָוּדַאי און אָוּדַאי האָב אײַך אַרײַנגעלייגט אין בײַדן האַרעוואַניע, ביז אײַך האָב זײ צאַמגעפֿרענגט, זײ אױפֿגעקלערט וואָס הייסט חתונה האָבן, און וויאזױ מען לֵעֲבֹט, און וואָס מען לֵעֲבֹט, און די אַחריות פון לֵעֲבֹן וכו' וכו', און עס איז געלונגען בְּרוּך הַשֵּׁם אַז זײ האָבן חתונה. אײַבער דעם דאַס איז די אײַנצײַגקײַט עצה צו ראַטעווען די יונגט יעצט.

אײַך האָפּ צום בורא כּל עולמים אַז דו וועסט מיר פֿאַרשטיין. זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאָג און אַ פֿרייליכן תּמיד

תְּרַנֵּד

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר פּנחס י"ז תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סְלָה אֶל הָאֱבֹרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר אײַך האָב דערהאַלטן דיין לאַנגע בְּרִיוּוּ.

אײַך ווייס גאַנץ גוט וואָס עס טוט זײַך אָפּ די גזירות פון מלכות הרשעה אין ארץ ישראל, אָפּער ס'איז דא אסאך צו רעדן פון דעם, ווער איז שולדיג וכו', ליידער זענען די אײַגענע שולדיג וכו', זײ האָבן אַ יד בײַדעם וכלא יודעים אין אלע גזירות, וואָרום וויפֿער מען שטיצט די

מלכות הרשעה האט מען א חלק אין די פארשאלטענע
גזירות וואס זיי ווילן יעצט גוזר זיין היז לא תהיה.

מען קען זיך נישט פארשטעלן וואסערע ביטערע גזירה
דאס איז אז מען זאל נעמען די בחורים אין מיליטער
רחמנא לישזבן, זיי ווערן גלייך אראפגעפירט אין ניאוף, וואס
דאס איז געווען בלעם'ס עצה, ווי די חז"ל זאגן (פנהדרין קו)
אלהיהם של אלו שונא זימה; דער בורא פל עולמים קען
נישט פארליידן קיין שמוץ, ניאוף, און עקלהאפטניגקייט וכו',
און דארטן איז א שמעליך טאפ פון ניאוף רחמנא ליצלן,
זיי מיינען גארנישט נאר ניאוף, און ווידעראום ניאוף, און
ווייטער ניאוף, דאס אויסגעלאסנקייט, דאס הפקירות וואס
איז דארטן דא, מוז אראפברענגן בחורים פון אידישן וועג.

עס איז ליידער דא אסאך וואס צו רעדן, און ווי מען קען
דאס ראטעווען, נאר יעצט זענען מיר אין אזא צייט
וואס מען דארף מקיים זיין וואס דער נביא זאגט (עמוס ה)
"המשכיל בעת ההיא ידם" ס'איז דא א צייט וואס מען
דארף שווייגן, מען קען נישט רעדן. מען האט מיר שוין
געוואלט איינזעצן פון לאנג, פאר דעם וואס איך האב
געראטעוועט אידישע קינדער, איבערדעם דארפסטו מיר
נישט שרייבן וועגן קיין זאכן, איך ווייס מער וואס דו קענסט
זיך אפילו פארשטעלן וואס דארטן טוט זיך.

דער בורא פל עולמים זאל רחמנות האבן אויף אידישע
קינדער, און מען זאל הערן גוטע בשורות שטענדיג.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תְּרֵנָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֵדֶר פְּנִיחַס י"ח תְּמוּזָה הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דַּעְרַה־אַלְטֵן דִּיין לֶאֱנַגַּע בְּרִיוּוּ.

זאַלְסֵט זַעְהֵן צוּ זײַן פֿרײַלִיךְ, וואַרום עֵס איז נײַשְׂטאַ נאָךְ
אזאַ רַפּוּאַה ווי שְׂמֻחָה, דַּעַר הײַלִיגֶער רַבִּי זאַגט
(ליקוטי מוֹתֵרֵן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) דָּאָס אָפּילוֹ דִּי דַאָקטוֹרִים זאַגן אז
אַלע מַחֲלוֹת און חֲלָאִים רַעִים קומען פֿאַרן מַעֲנֵשׁ נֶאֶר דוּרְךְ
עַצְבוֹת און מָרָה שְׂחוֹרָה, אײַבערְדעם נַעַם זײַךְ אײַן דִּי הַעֲנֵט,
זאַלְסֵט אַרְבַּעַטן נֶאֶר אײַף נְקוּדַת הַשְׂמֻחָה, נֶאֶר זײַן פֿרײַלִיךְ.

פֿאַרשְׂטײט זײַךְ אז דִּי עַרשְׂטע זאַךְ דאַרף מַעַן פֿרײַלִיךְ
מאַכן דָּאָס ווייב און קינדער, דִּי חו"ל זאַגן
(ראש השנה ו') אִשָּׁה בַּעֲלָהּ מְשֻׁמָּחָה; ווער קען נאָךְ אזױ פֿרײַלִיךְ
מאַכן אַ ווייב אזױ ווי אַ מאַן? אויב דו וועסט אַרײַן בְּרַעַנְגֵן
אין שְׂטוּב אַ פֿרײַלִיכע אַטְמאָספֿערע וכו', וועט הַעֲרָשֵׁן אַ
רוֹאִיגְקײט בײַ עַנְק אײַן שְׂטוּב, וואַרום אַלע אַנְגַּעצױגְקײט
נַעַמֵט זײַךְ נֶאֶר פֿון עַצְבוֹת און מָרָה שְׂחוֹרָה, וואָס דָּאָס
בְּרַעַנְגֵט דַּעֲרַנאַךְ אַלע קרײַגעֲרײַען און אַנְגַּעצױגְקײט אין
שְׂטוּב, אײַבערְדעם דאַרְפֿסטוּ שְׂטַעַנְדִּיג זײַן פֿרײַלִיךְ און
פֿרײַלִיךְ מאַכן דִּיין ווייב און קינדער, און בְּכֻלָּל דאַרְפֿסטוּ
זַעְהֵן שְׂטַעַנְדִּיג פֿרײַלִיךְ מאַכן אַנְדַּערע אײַדן, וואַרום דָּאָס
איז דִּי גֶרַעַסְטע מַדְרִיגָה, מְחֻזַק זײַן אַ צווייטן אײַד, און אײַם

ארויסגעמען פון זיין ביטערניש, און אריינשיינען אין אים
 דאס לעכטיגקייט פון שמחה.
 זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תרנו

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר פנחס י"ח תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל האברך גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגע בריוו.

איך בעהט דיר זייער דו זאלסט נישט זיין צופראכן וואס
 דו ביסט יעצט ענג אין געלט, ווארום די תז"ל זאגן
 בפירוש (שמות רבה פרשה ל"א סימן י"ד) לא כל מי שהוא עשיר
 היום הוא עשיר למחר, ולא מי שהוא עני היום עני למחר,
 למה? שגלגל הוא בעולם (דברים טו) "כי בגלל הדבר הזה";
 די וועלט איז אזוי ווי א ראד, אט איז מען אונטן ארעם,
 און אט איז מען אויבן רייך וכו' וכו', אזוי דרייט זיך מיטן
 מענטש, איבערדעם טאר מען נישט ווערן צופראכן פון קיין
 שום זאך, מען דארף זיך נאר שטארקן מיט אמונה פשוטה
 אין בורא כל עולמים, און וויסן דאס די פרנסה איז נאר
 ביי אים אין די הענט, איבערדעם דארף מען בעטן יעדן
 טאג פונדאסניי אויף פרנסה, ווי די תז"ל זאגן (יומא ע"ו.) שאלו
 תלמודיו את רבי שמעון בן יוחי מפני מה לא ירד להם
 לישראל מן פעם אחת בשנה, אמר להם אמשול לכם משל

לְמָה תִּדְבַּר דּוֹמָה, לְמַלְךְ בְּשֵׁר וְדָם שְׂיִשׁ לוֹ בֶּן אֶחָד פֶּסֶק
 לוֹ מְזוֹנוֹתָיו פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה וְלֹא הָיָה מְקַבֵּל פְּנֵי אָבִיו אֲלֵא
 פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה עֶמֶד וּפֶסֶק מְזוֹנוֹתָיו בְּכָל יוֹם וְהָיָה מְקַבֵּל
 פְּנֵי אָבִיו כָּל יוֹם, אִם יִשְׂרָאֵל מִי שְׂיִשׁ לוֹ אֲרַבְּעָה וַחֲמִשָּׁה
 בָּנִים הָיָה דוֹאֵג וְאוֹמֵר שְׂמָא לֹא יֵרֵד מִן לְמַחֵר וְנִמְצְאוּ בּוֹלֵן
 מִתִּים בְּרַעַב נִמְצְאוּ בּוֹלֵן מְכוּוֹנִים אֶת לֶבָם לְאַבְיָהוֹן שְׂבִשְׂמִים;
 דְּעַר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וְוִיל אִז מְעַן זְאֵל יַעֲדֵן טָאג בְּעַטָּן
 פּוֹן גַּי אֹיִף פֶּרְנָסָה, וְוַעַן אַ אִיד וְוֹאֵלֵט גְּעוּוִיסֵט וְוֹאֵסְעֶרע
 רוֹשֵׁם עַר מֵאכֵט אִין אֵלֶע עוֹלָמוֹת מִיט זִיין בְּעַטָּן אֹיִף
 פֶּרְנָסָה, וְוֹאֵלֵט עַר יַעֲדֵן טָאג גְּעֶפְעֶטָן אֹיִף פֶּרְנָסָה.

אמאל איז געקומען א איד צום הייליגן רבי נתן זי"ע, און
 האט זיך באקלאגט, איך בעהט יעדן טאג אויף רוחניות
 און איך קום גישט אן אין ערגעץ, וואס ווערט מיט מיינע
 תפילות? האט אים דער הייליגער רבי נתן זי"ע גענטפערט,
 דו בעהט אויף גשמיות, דאס פילסטו אז די דארפסט דאס
 מיט אן אמת, און א תפלה וואס מען בעהט מיט אן אמת
 ווערט מען שנעלער געהאלפן, אזוי ווי עם שטייט (תהלים קמ"ח)
 "קרוב הוי"ה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת" אז וואויל
 איז דעם איד וואס ער געוואוינט זיך צו, צו בעטן יעדן טאג
 דעם בורא כל עולמים א יעדע זאך וואס ער דארף האבן,
 אזא איד איז שטענדיג פרייליך, ווארום ער האט אויף וועמען
 זיך צו פארלאזן, און עם ווערט ביי אים געשטארקט די אמונה,
 און אויב איינער האט אמונה האט ער שוין אלעס, אזוי ווי
 עם שטייט (משלי כ"ח) "איש אמונות רב ברכות".

שְׂטֵאֲרָק זיך און פֿאַרליר זיך נישט, וועסטו געהאלפן ווערן מיטן אלעם גוטן. דער עיקר געב אכטונג אויף דיין שלום בית, און זאלסט זייער מכבד זיין דיין ווייב ווי די חז"ל זאגן (בבא מציעא נט). אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו; איר זאלט מכבד זיין דאס ווייב וועט עטץ זיין עשירים, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן ס"ט) אז די גאנצע געלט קומט נאר אין זכות פון די ווייב, איבערדעם בעט איך דיר זייער זאלסט מכבד זיין דיין ווייב, און זאלסט מאכן שלום מיט איר, און זאלסט זיין פרייליך, וועסטו זיין א גרויסער עושר, און דו וועסט קענען טיילן אסאך צדקה. זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תרנז

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר פנחס י"ח תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל הבחור ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זעה לערנען יעדן טאג חומש רש"י מיטן תרגום, וועסטו האבן יראת שמים, איך זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין קיצור שולחן ערוך כדי דו זאלסט וויסן וויאזוי א איד דארף זיך פירן, דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד גענוען אויף לערנען שולחן ערוך, און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן כ"ט) דאס א יעדער איד מוז לערנען יעדן טאג הלכות.

אויף זאלסטו זעהן צו חזר'ן יעדן טאג אסאך משניות,
 ווארום משנ"ה איז די אותיות נשמ"ה, אז מען לערנט
 אסאך משניות איז מען מזכך די נשמה. און עס ווערט
 געברענגט (מדרש תלפיות) דאס אָשׁר בֵּן יַעֲקֹב זֵיצַט עַל פֶּתְחוֹ
 שֶׁל גֵּיהֵנוּם און ווען א מענטש האט געלערנט אסאך משניות
 לאזט ער אים נישט אריין גיין אין גיהנום ער זאגט זיי דער
 מענטש באלאנגט צו מיר, און דער הייליגער חיד"א ז"ל
 ברענגט (פני דוד ויחי) אז דאס איז מרומוז אין פסוק (פראשית מט)
 "מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לַחֲמוֹ" שְׁמֵנָה איז די אותיות משנ"ה, אָשׁר
 בֵּן יַעֲקֹב איז ממונה אויף דער וואס ער לערנט משניות.

איבערדעם אויב דו ווילסט זיך ארויסרייסן פון די טומאה
 וואס דו ביסט אריינגעפאלן אין דעם, זאלסטו
 זעהן צו זאגן זייער אסאך משניות פסדרן דייקא, און זאלסט
 ענדיגן א פרק נאך א פרק, א מסכתא נאך א מסכתא,
 ביז דו וועסט ענדיגן ששה סדרי משנה, דאן זאלסטו אנהויבן
 נאכאמאל, און אזוי זאלסטו טוהן דיין גאנץ לעבן, לערנען
 אסאך אסאך משניות, ווארום די חז"ל זאגן (פנהדרין מב.) במי
 אתה מוציא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות
 של משנה; דער וואס לערנט אסאך משניות דער איז זוכה
 אריינצוגיין טיף טיף אין די תורה הקדושה; ווידעראום זאגן
 די חז"ל (בבא מציעא לג.) ולעולם הוי רץ למשנה יותר מן גמרא;
 זאלסט שטענדיג לויפן צו די משניות מער ווי צו די גמרא;
 ווארום אז א מענטש לערנט אסאך משניות, עפנט זיך אים
 דער קאפ ער זאל קענען פארשטיין נאכדעם די גמרא, און

אויסערדעם דורךדעם וואס מען לערנט משניות איז מען מקרב די גאולה, ווי די חז"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה ו' סימן ג) אין כל הגליות הללו מתבנסות אלא בזכות משניות; איבערדעם זאלסטו לערנען זייער אסאך משניות, אפילו דעם זאגן משניות איז מטהר את הנפש.

אויב דו וועסט דאס מקיים זיין וועסטו שפירן א געוואלדיגן סיפוק אין דיין לעבן, דו וועסט זיך נישט ארוםדרייען פיסט וכו' וכו', היינט קען מען קויפן א סעט משניות מיט גרויסע אותיות מיט פינטלעך, און עס זאגט זיך זייער גרינג, איבערדעם זאלסטו זעהן צו זאגן יעדן טאג זייער אסאך פרקים משניות, און מיט א שטארקן רצון קענסטו ענדיגן זאגן יעדע וואך ששה סדרי משנה, און דאס וועט דיך אפהיטן פון אלעם שלעכץ, און עס וועט דיך דערווייטערן פון שלעכטע חברים וואס זיי קענען דיך אראפציען אין שאול תחתית, אונדאי וועט מען לאבן פון דיר דאס דו זאגסט משניות וכו' וכו', אבער ס'איז אלץ בעסער צו זאגן פרקים משניות ווי זיך צו דרייען מיט שלעכטע חברים און צאמערען אלע ניבול פה און לשון הרע און רבילות וכו' וכו', וואס דאס ברענגט נישט צו קיין גוטס וכו' וכו', איבערדעם קוק נישט אויף קיינעם, נאר לייג זיך אריין אין זאגן אסאך משניות, וועסטו זעהן אז סוף כל סוף וועסטו ארויסגיין פון די בלאטע וואס דו ביסט אריינגעפאלן אין דעם.

אויך האף דו וועסט מיר פאלגן, וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און מפל שפן אויף יענער וועלט, ווארום דער

תנא רבי יוסי בן קיסמא זאגט (אבות פרק ו') לפי שבשעת פטירתו של אדם, אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות. אלא תורה ומעשים טובים בלבד.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תרנח

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר פנחס י"ח תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ד) דאס דער טויער אריינצוגיין צום בורא פל עולמים איז תפלה; איבערדעם געוואוין זיך צו רעדן צום בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש, און דערצייל אים אויס אלסדינג וואס עס גייט אויף דיר דורך, וואס דאס הייסט ביים הייליגן רבין 'התבודדות', א איד דארף זיך צוגעוואוינען שטענדיג צו רעדן צום בורא פל עולמים, און אים אויסדערציילן אלעס וואס עס דריקט אים, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) אז דער עיקר וואס ער איז געקומען צו זיין גרויסע מדריגה איז נאר געווען ווייל ער האט זיך געפירט ווי א פראסטיק, דאס הייסט ער האט זיך געפירט בתמימות ופשיטות, גערעדט זייער אסאך צום בורא פל עולמים אויף אידיש, און געזאגט אסאך תהלים, און ער

הָאֵט בְּפִירוּשׁ גְּעֵזֶאגֶט, ווען אײַךְ זאל וויסן אין דער יוגנט
 צו וואס מען קען קומען דורך התבודדות דאס הייסט רעדן
 צום בורא פֿל עולמים אויף פֿראסט אידיש, וואס אײַךְ האב
 געטוהן א גאנץ יאר וואלט אײַךְ געטוהן אין איין טאג, און
 ער האט זייער געבענקט נאך די עבודה פון תמימות
 ופשיטות, אסאך צו רעדן צום בורא פֿל עולמים אויף אידיש,
 אזוי ווי א פֿראסטער פֿשוטער מענטש.

אײַךְ האף אז דו וועסט דאס אנהויבן מקיים צו זיין, וועסטו
 זיין א אנדערע מענטש אינגאנצן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פֿרייליכן תמיד

תרנט

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר פֿנחס י"ח תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

אײַךְ האב דערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') דאס דער
 עיקר תשובה איז אז א מענטש פארשעמט דיך אדער
 דו האסט א גרויסן בזיון, זאלסטו אפשווייגן. און דאס איז
 מער ווי אלע תעניתים, ווארום דער נאטור פון א מענטש
 איז אז איינער באליידיגט אים און פארשעמט אים, קאכט
 אין אים די בלוט, און ער מוז ענטפערן וכו' וכו', אפער
 ווען ער שווייגט אפ און ער ענטפערט נישט, מיט דעם איז
 ער מזכך זיין היים בלוט וכו', און ער ווערט מזוכך וכו',

דַּעֲרִיבֵּעַר מוֹזָטוּ נִישְׁט עֲנֵטפֿעֵרן פֿאַר דַּעם וואָס זשפּעט פֿון
דיר און פֿאַרשעמט דיך.

די חז"ל זאָגן (גיטין לו:): הַנֶּעֱלָבִין וְאֵינָן עוֹלָבִים שׁוֹמְעִין חֲרַפְתָּן
וְאֵין מְשִׁיבִין עוֹשִׁין מֵאַהֲבָה וְשִׂמְחִין בְּיִסּוּרֵין עֲלֵיהֶן הַכְּתוּב
אוֹמֵר (שׁוֹפְטִים ה'): "וְאַהֲבִיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְרַתוֹ"; וואָרום
מיט דעם וואָס ער עֲנֵטפֿעֵרט נִישְׁט אַנטפֿלעקט ער זיין
טיפּעניש פֿון האַרץ אז ער האָט אַ שְׂטאַרְקע אַמוּנָה, אז
ער ווײַסט דאָס דער וואָס האָט אים פֿאַרשעמט איז אַ
שְׁלִיחַ פֿון בּוֹרָא כּל עוֹלָמִים, כְּדֵי אִים צו רִינְיֹגן פֿון זײַנע
זינד, אײַבערדעם איז די כּעֶסֶטע זאך נִישְׁט עֲנֵטפֿעֵרן ווען
אײַנער זשפּעט פֿון דיר, אײַך ווײַס אז עס איז זײַער שְׁווער,
וואָרום דער נאַטור פֿון דעם כּעֶנְטֶשׁ איז אז ער מוז עֲנֵטפֿעֵרן
זכו' וכו', אָבער וואָס טוט מען נִישְׁט פֿאַר תּשׁוּבָה? אײַבערדעם
פֿאַלג מיר, זאַלסט נִישְׁט אַרײַנגיין אין קײן וויפּוּחִים מיט
די אַלע וואָס זײ רעדן אויף דיר זכו'.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאַג און אַ פֿרײַליכן תּמיד

תּרס

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עֶרֶב שְׁבַת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ז תּמוז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוּ יֵאִיר

אײַך האָב דערהאַלטן דיין לאַנגע כּרײַוו.

זעה זיך צו שְׂטאַרְקן, און קײן שום זאך אין דער וועלט
זאל דיך נִישְׁט אַראָפּוואַרפֿן, יעדער כּעֶנְטֶשׁ האָט זײַנע

שׁווערע ביטערע נסיונות אויף דעם עולם, און דאס גרויסקייט פון א איד איז וויאזוי ער קען זיך דערהאלטן, דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ו') דאס יעדער מענטש האט עליות און ירידות, דאס מיינט, איין מאל שיינט אים דאס געטליכקייט, און איין מאל ווערט פון אים פארלאשן דאס געטליכקייט, איין מאל שפירט ער דעם בורא פל עולמים, דעמאלט לייבט אים דער מח און ער קען דאווענען און לערנען געהעריג, און איין מאל ווערט פון אים אלעס פארלאשן און ער שפירט גארנישט. זאגט דער הייליגער רבי אז מען דארף זיין בקי ברצוא און בקי בשוב, דאס הייסט מען מוז האבן בקיאות וויאזוי צו גיין אויפ'ן וועג פון תשובה, מען דארף וויסן אז אזוי גייט דאס "ויהי ערב ויהי בוקר" קודם איז פינסטער און נאכדעם ווערט לעכטיג, און נאכדעם נאכאמאל ווערט פינסטער און נאכדעם ווערט לעכטיג, און דאס דארף דער מענטש אין זיך אריינלייגן, און נישט צוגראכן ווערן פון אלע שווערע ביטערע נסיונות וואס עס גייט אויף אים דורך, איינער ליידט פון ווייב וכו', איינער ליידט פון קינדער, און איינער ליידט פון פרנסה וכו' וכו', און איינער ליידט פון אלעם צוזאמען, פונדעסטוועגן דארף מען זיך דערהאלטן און נישט אראפפאלן, מיט דעם ווערט געמאסטן דאס גרויסקייט פון א איד, ווען ער ווערט נישט צוגראכן פון יעדע זאך וואס עס גייט אויף אים דורך, אז וואויל איז דעם איד וואס ער קען דאס באווייזן וויאזוי זיך צו דערהאלטן.

גַּעֲלוּיבֵט אִיז דָּער בּוֹרֵא כּל עוֹלָמִים וְוֵאס מִיר ווִיִּסֶן פּוֹן
 אַזאַ גְּרוּיִסֶן רַבִּין וְוֵאס לְעֶרְנֵט אונז אַזְעֵלְכֶע טיפֿע
 לִימוּדִים, און ער גַּעֲבֵט עִם צו פֿאַרשְׁטִיין אויף אַ פֿראַסְטֵן
 פֿשוּטֵן לְשׁוֹן דָּאס אַזְעֵלְכֶע קְלִינֵע מְגוּשְׁמֵ'דִינֵע מְעַנְטֵשֵׁן ווי
 מִיר זַענֵען זאַלן דָּאס אויכעט פֿאַרשְׁטִיין, און מִיט דַעם
 דאַרף מֵען זיך פֿרִייען זייער שְׁטאַרְק, דָּאס מִיר זַענֵען מְקוֹרֵב
 צו אַזאַ גְּרוּיִסֶן רַבִּין, ווי דָּער הייליגער רַבִּי הָאָט אַמָּאל
 גַּעזאַגְט צו אונזערע לייט (שיחות הר"ן סימן קע"ז) אִיר דאַרְפֵט זיך
 זייער פֿרִייען אז אִיר הָאָט אַזאַ רַבִּין; הָאָבֶן אונזערע לייט
 גַּעזאַגְט אז ווער עִם פֿרִיידֵט זיך גִישֵׁט מִיטֵן הִתְקַרְבוֹת צוּם
 הייליגן רַבִּין דָּאס אִיז אַ פֿגֶם אִין אַמוּנַת חֲכָמִים.

דַעם שַׁבֵּת בַּעַנְטֵשֵׁט מֵעַן שׁוִין ראש חודש מְנַחֵם אָב, ווערט
 גַּעבֿרענגט פּוֹן צדיקים פֿאַרְוֵאס הייסט דָּער חוֹדֶשׁ
 מְנַחֵם אָב? נָאר פּבֿיכּוֹל מִיר אִידֵן טְרִיִּסְטֵן דַעם בּוֹרֵא כּל
 עוֹלָמִים וְוֵאס ער טְרוּיעֵרט אויף אונז, ווי די חז"ל זאַגן (פֿרכּוֹת
 ג.) שְׁמַעְתִּי בַת קוֹל שְׁמַנְהֵמַת בְּיוֹנָה וְאוֹמַרְת אִוִי לְבָנִים
 שְׁבַעֲנוֹתֵיהֶם הִתְרַבְּתִי אֶת בֵּיתִי וְשַׂרְפְּתִי אֶת הַיְכָלִי וְהַגְּלִיתִים
 לְבֵין הָאוֹמוֹת וְכוּ', מַה לוֹ לָאָב שְׁהַגְּלָה אֶת בְּנָיו וְאוִי לָהֶם
 לְבָנִים שְׁגָלוּ מֵעַל שׁוֹלְחָן אֲבֵיהֶם; מִיט דַעם וְוֵאס אַ אִיד אִיז
 זוכה זיך צו דַעֲרַהאַלְטֵן, און אַפִּילוּ עִם גִּיט אויף אִים דוּרְךְ
 שְׁוועריקייטֵן אִין לַעֲבֹן פּוֹנְדַעסְטוועגֵן גִּיט ער אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ
 דאַווענֵען די דְרִי תַפִּילוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֵה מַעֲרִיב, און ער
 אִיז זיך קוֹבֵע עֵתִים לַתּוֹרָה יַעֲדֵן טָאג, און לְעֶרְנֵט מְקָרֵא
 מְשֻׁנָּה גְּמָרָא מְדַרְשׁ וְכוּ', און ער פֿרִיידֵט זיך מִיט די מַצּוֹת

וואס ער איז מקיים יעדן טאג צייצית תפילין מזוזה וכו' וכו',
כביכול מיט דעם טרייסט ער דעם בורא פל עולמים.

זאלסט בשום אופן נישט צופראכן ווערן. מיט דעם וואס
די וועסט זיך דערהאלטן וועסטו גורם זיין א גרויסן
נחת רוח פארן בורא פל עולמים, און עס וועט דיך גוט
זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן שבת

תּרסא

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר דברים ב' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגע פריוו.

זעה זיך צו דערהאלטן, און קיין שום זאך אין דער וועלט
זאל דיך נישט אראפּווארפן, דאס גרויסקייט פון א
איד איז ווען עס גייט אויף אים איבער אלע ערליי צרות
און דחקות, ענגשאפט און צופראכנקייט וכו' וכו', דעמאלט
דארף ער טוהן אלע פעולות שבעולם זיך צו דערהאלטן,
ווארום עס איז באוואוסט וואס דער הייליגער רבי האט
געזאגט "העיקר שקורין דערהאלטן זיך" א איד דארף זיך
שטענדיג דערהאלטן מיט פשוטע אמונה אין בורא פל
עולמים, וויסן דארף ער וויסן אז די גאנצע וועלט ווערט
געפירט בהשגחה פרטיות, ווארום חז"ל זאגן (חילין י) אין

אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה אֶלָּא אַם בֶּן מַכְרִיזִין מִלְמַעְלָה;
 א מְעַנְטִשׁ הָאָט זיךְ פֿאַרקלֶעמט דָּעם קלִינעם פֿינגער'ל
 בײַם טיר אָדער בײַ א טיש וכו' טראַכט ער בײַ זיך, אוי
 בײַן אײך געווען א גולֶם, אײך האָב נישט אַכטונג געגעבן
 וכו', ער כאַפט נישט אז דאָס איז אַלעס בְּהִשְׁנָחָה פֿרִטוּת
 כְּדֵי אִים מְעוֹרֵר צו זײַן אז ער זאל תְּשׁוּבָה טוהן, ער זאל
 זיך צוריקקערן צום בורא פֿל עולָמים.

אײַבער דָּעם וויסן זאַלסטו וויסן אַלעס וואָס עס גײט אויף
 דיר אײַבער איז נאָר דײַך צוריקצופֿרענגן צום
 בורא פֿל עולָמים. דו זאַלסט זיך צונגעוואוינען ארויסצוגײן
 אין פֿעלד וואָס איז נישט ווייט פֿון דיין שטוב, און גײ
 שפּאַצירן דארטן, און רעד זיך אויס דאָס האַרץ פֿאַר'ן בורא
 פֿל עולָמים אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פֿאַר אַ גוטן פֿרײַנד,
 און דערצײל אים אַלעס אויס וואָס עס גײט אויף דיר אײַבער
 וכו' וכו', באַהאַלט גאַרנישט פֿון אים, דער הייליגער רבי
 זאַנט (ליקוטי מוֹתֵר'ן חֵלֶק א סִימָן ל"ד) כאַטִיש דער בורא פֿל עולָמים
 ווייסט אַלסדינג, און פֿאַרנוואָס דאַרף מען בַּעטן פֿון אים?
 נאָר ווען אַ איד בַּעֲהֵט דָּעם בורא פֿל עולָמים וואָס ער
 דאַרף האַבן, איז דורך די תּפֿלָה מאַכט ער אַ פֿלי כְּדֵי
 מִקְבָּל צו זײַן די שַׁפֵּע, און וואָס ער איז מער מִתְפֿלֵל,
 בויעט ער אויף אַ גרעסערן און שְׁעֵנערן פֿלי, און דאָס איז
 די כּוֹנָה פֿון פֿסוק (דברים *) "וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם פֶּאֶשֶׁר דִּבַּר לְכֶם"
 מען באַקומט די בִּרְכָה וועלדיג דער דיבור בַּעֲהֵט דָּעם
 בורא פֿל עולָמים וואָס ער דאַרף האַבן.

אִיבְעֶרְדֶּעם זײ נישט קיין בַּטְלָן, געוואוּינ זיך צו צו רעדן
 צום בורא פֿל עולמים אויף פֿראַסט אַידיש,
 וואס דאס איז אזא מתנה וואס מיר האבן מקבל געווען
 פון אונזער הייליגן רבי'ן וואס מען קען זיך גארנישט
 פֿאַרשטעלן, אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער געוואוּינט
 זיך צו, צו די הייליגע עבודה.

איך מוז דיר זאגן, ווער עס געוואוּינט זיך צו, צו רעדן צום
 בורא פֿל עולמים אויף פֿראַסט אַידיש איז זיין לעבן
 באַמת א חיים טובים, ווארום אלע צרות וואס א מענטש
 האט, איז נאר ווייל ער האט נישט פאר וועמען זיך
 אויסצורעדן זיין ביטער הארץ, עס דריקט אים זייער שטארק
 ביים הארץ, און ער האט נישט צו וועמען דאס ארויסצוגעבן
 וכו', אבער ווער ס'געוואוּינט זיך צו אין די הייליגע עבודה
 וואס הייסט "התבודדות" רעדן צום בורא פֿל עולמים אויף
 פֿראַסט אַידיש, דער לעבט א לעכטיג זיס לעבן, ער האט
 וואו צו אנטלויפן ווען עס גייט אויף אים דורך א צרה
 חלילה וחס, און אויך מיט דעם וואס א איד רעדט צום
 בורא פֿל עולמים ווערט געשטארקט ביי אים די אמונה,
 אז ער הייבט אן איינצוזהלן אז עס איז נישטא אויף די
 וועלט קיינער וואס קען אים העלפן, נאר דער בורא פֿל
 עולמים, און ער שטארקט זיך מיט בטחון אז דער בורא
 פֿל עולמים וועט אים נישט פארלאזן.

מען קען זיך נישט פֿאַרשטעלן וואס תפלה איז, ווארום
 ווען א איד וויינט זיך אויס צום בורא פֿל עולמים

ווערט דעמאלט א רעש אין הימל, און דער בורא פל
 עולמים הערט צו זיין געבעהט, און געבט אים זיין געברויך,
 וואויל איז דעם וואס איז עוסק טאג ביי טאג רעדן מיטן
 בורא פל עולמים, און וויסן דארפסטו וויסן דאס יעדער
 דיבור וואס מען רעדט מיט אים איז מורא'דיג חשוב.

שטארק זיך, וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף
 יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תּרסב

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר דברים ב' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגע בריוו.

קודם מוז איך דיר זאגן מען קען זיך נישט פארשטעלן
 וואס דאס הייסט דאווענען די דריי תפילות שחרית
 מנחה מעריב מיט מנין, די חז"ל זאגן (ברכות ח.) מאי דכתיב
 (תהלים ס"ט) "ואני תפלתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון
 בשעה שהצבור מתפללין; ווידעראום זאגן די חז"ל (ברכות ו')
 כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש
 ברוך הוא משאיל בו; זעהט מען פון דעם אז א איד קומט
 יעדן טאג אין בית הכנסת איז ער ממשיך אויף זיך א
 השגחה פרטיות, ווארום איינמאל אז ער קומט נישט פּרעגט

שוין דער בורא פל עולמים וואו איז ער? איבערדעם זאלסטו
מקפיד זיין דאווענען אלע דריי תפילות מיט מנין דייקא,
ווארום עס איז נישטא קיין העכערע זאך פון דעם.

יעצט וועגן זיך לייגן שלאפן פאר מעריב ווייסן מיר וואס
די חז"ל זאגן (ברכות ד:) חכמים עשו סייג לדבריהם כדי
שלא יהא אדם בא מן השדה בערב ואמר אלך לביתי
ואוכל קימעה ואשתה קימעה ואישן קימעה ואחר כך אקרא
קריאת שמע ואתפיל וחוטפתו שינה ונמצא ישן כל הצלילה,
אבל אדם בא מן השדה בערב נכנס לבית הפנסת אם רגיל
לקרות קורא ואם רגיל לשנות שונה וקורא קריאת שמע
ומתפיל, ואוכל פתו ומברך, וכל העובר על דברי חכמים
חייב מיתה, מאי שנא בכל דוכתא דלא קתני חייב מיתה
ומאי שנא הכא דקתני חייב מיתה, איבעית אימא משום
דאיבא אונם שינה ואיבעית אימא לאפוקי ממאן דאמר
תפלת ערבית רשות קא משמע לן דחובה; זעהט מען פון
דעם ווי הארב די חז"ל האבן דאס גענומען, איבערדעם
אפילו דו וועסט דאווענען מעריב לויטן שיטה פון רבינו תם
און גלייך נאכדעם גיין שלאפן קענסטו נאך גרינג אויפשטיין
וועיקן, אויב דו וועסט נישט באמוטשען די צייט מיט פיסטע
דברים בטלים וכו', מיט דעם אדער מיט יענעם וכו'.

עס האט מיר דערציילט הרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר
ז"ל דאס אין אומאן אין קלויז האט מען געדאווענט
מעריב, און עס איז געווען מענטשן פון אונזערע לייט וואס
זיי האבן שוין דארטן געליינט קריאת שמע שעל המיטה

בְּדֵי זַי זאַלן נישט אויסרעדן און גלייך גיין שלאָפן, אזוי האָבן זיי געקענט אויפשטיין חצות און אויך דאווענען וותיקין. דער עיקר איז דאס לייגן זיך, אז מען לייגט זיך פֿרי קען מען אויפשטיין פֿרי.

דו קענסט זיך נישט פֿארשטעלן וואס דאס הייסט לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא רש"י מיט תוספות, עס ווערט געברענגט אין ספר "ווי העמודים" א זעהן פון דעם של"ה הקדוש, דאס א איד דארף נעמען אויף זיך א חוב לערנען יעדן טאג א דף גמרא, אזוי ווי עס איז א חוב צו לייגן יעדן טאג תפילין.

מען זאגט נאך פון דעם הייליגן רבי שלמה'קע זעוויל'ער זי"ע דאס ער האט זיך אויסגעדריקט פאר זיין גבאי'ן ר' אליהו ראטה ז"ל אז א איד לערנט נישט יעדן טאג א בלאט גמרא באקומט זיין פנים א צורה פון א תיה, אדער פון א בהמה, און דערנווייל וואס ער האט דאס געזאגט איז דירקגעגאנגען א מענטש, האט ער אנגעהויבן צו שרייען אוי אוי אוי עס איז א צורה פון א תיה, ער האט געוואלט אריינברענגן אין זיין גבאי'ן אין ווירקליכקייט זאל ער שפירן אז מען לערנט נישט קיין בלאט גמרא יעדן טאג האט מען א פנים פון א תיה אדער א בהמה.

איבערדעם קענסטו זיך נישט פֿארשטעלן דיין זכות וואס דו האסט דאס דו לערנסט יעדן טאג מיט אפאר אינגעלייט א בלאט גמרא אין עירובין, דער בורא כל עולמים זאל דיר געבן פֿח און דיך שטארקן אז דו

זאלסט אנהאלטן דעם שיעור ביז דו וועסט ענדיגן גאנץ
מסכת עירובין, נישט בלייבן שטיין אינמיטן.

אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער געוואוינט זיך צו יעדן
טאג צו לערנען א דף גמרא בסדרן דייקא, פון אנפאנג
ברכות, ביז ער וועט דורכלערנען גאנץ ש"ס, און אפילו ער
פארשטייט נישט זאל ער לבל הפחות זאגן, ווי די חז"ל זאגן
(עבודה זרה יט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשבח ואף על
גב דלא ידע מאי קאמר; עם ווערט געברענגט אין ספר "רחמי
האב" (אות לימוד) דאס הארץ זאגט מיר א עצה דאס ווער עם
האט נישט זוכה געווען צו א גוטן פארשטאנד אין לערנען,
אדער ער איז טרוד אין פרנסה און ער קען נישט לערנען בעיון,
זאל ער לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא און א פרק משניות,
פשוט זאגן אזוי ווי ער זאגט זוהר אפילו ער פארשטייט נישט,
ווארום דער לשון אליין איז מסוגל פאר די נשמה, און איך בין
זיכער אויב ער וועט זיך אזוי פירן וועט אים בלייבן די תורה
אין זיין הארץ, און איך האב געקענט א שיקטער וואס ער
האט גארנישט געקענט לערנען, נאר ער האט דורכגעזאגט
יעדעס יאר גאנץ ש"ס פשוט זאגן, און דער פנים האט אים
געלאכטן ווי א פלאם פייער אזוי ווי די גרויסע צדיקים.

זיי שטארק אין אמונה, און געוואוין זיך צו אויסצורעדן זיך
דאס הארץ פארן בורא כל עולמים, וועט דיך גוט זיין
אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תְּרִסָּג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים ב' אֱלוֹל הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֶאֱלָטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

דִּי וועלֵט פִּירֵט זיךְ אז מָען הָאֵט חֲתוּנָה בִּין כ"א אִין
 חוֹדֶשׁ, פּוֹנְדֶעסִטוועגן, אויב עֵם אִיז נִישְׁטא קיין בְּרִירֵה,
 צום בִּישְׁפִּיל אז עֵם אִיז נִישְׁטא קיין זאל וְכַדוּמָה, דַּעֲמֵאֱלֵט
 קֶען מָען מאַכן שְׁפֶעטער אויכעט חֲתוּנָה, ווארום ווען א
 איד בִּינְדֵט זיךְ צו צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים דַּאָרף ער וויסן
 אז יַעֲדֵער טָאג אִיז א מוֹל'דיגע טָאג, און מָען דַּאָרף זַעֲהֵן
 חֲתוּנָה צו הָאָבן וואס פֿריער, ווארום דַּער הייליגער רַבִּי
 הָאֵט אויף דַּעם זייער מַקְפִּיד גַּעווען אז מָען זאל חֲתוּנָה
 הָאָבן וואס פֿריערט, ויִפֵּה שְׁעָה אַחַת קוֹדֶם, דַּער הייליגער
 רַבִּי נִתָּן בְּרַעֲנָט (ליקוטי הלכות יום הַכּפּוּרִים הִלְכָּה א' אוֹת א') מִי שְׁאִינוּ
 נִשׁוּי הוּא פָּגוּם בְּבְרִית; ווער עֵם הָאֵט נִישְׁט חֲתוּנָה גַּעֲהֵאֵט
 אִיז פָּגוּם בְּבְרִית; איבערדעם דַּאָרף מָען נִישְׁט קוֹקֵן וואסערע
 טָאג מָען הָאֵט חֲתוּנָה, מָען דַּאָרף וויסן אז יַעֲדֵער טָאג אִיז
 א גַּעֲבַעֲנִטִשְׁטער טָאג, דַּער עיקר אִיז צו זיין א אָדָם הַשְּׁלֵם.

דִּי חו"ל זָאָגן (קידושין כ"ט:) מִשְׁתַּבַּח לִיהוָה רַב חֲסֵדָא לְרַב הוֹנָא
 בְּדַרְבַּ הַמְּנוּנָא דַּאָדָם גְּדוֹל הוּא, [רב חֲסֵדָא הָאֵט
 אויסגערודהמט רב הַמְּנוּנָא דָאס ער אִיז א גְּרוּיסער מַעֲנִטִשׁ]
 אָמַר לוֹ בְּשִׁיבּוּא לְיָדְךָ הִבִּיאֵהוּ לְיָדִי [הָאֵט ער אים גַּעֲזָאָגֵט
 ווען ער וועט קומען זאלסטו אים אַהֲעֵר בְּרַעֲנָגֵן צו מִיר]

בִּי אַתָּא חֲזִייה דְּלֵא פְּרִים סוּדְרָא, [ווען ער איז געקומען
 האט ער געזעהן אז ער האט נישט קיין טלית] אָמַר לוֹ
 מַאי טַעֲמָא לֹא פְּרִיסַת סוּדְרָא? [האט ער אים געפּרעגט
 פאַרוואס האסטו נישט קיין טלית?] אָמַר לוֹ דְּלֵא נְסִיבְנָא
 [האט ער אים גענטפערט ווייל ער האט נאכנישט חתונה
 געהאט] אַהֲדַרְיְנְהוּ לְאַפִּיה מִיְנִיה, [האט ער אויסגעדרייט
 זיין פנים פון אים] אָמַר לוֹ חֲזִי דְּלֵא חֲזִית לְהוּ לְאַפִּי עַד
 דְּנִסְבַּת, [האט ער אים געזאגט, זאלסט זעהן זיך נישט צו
 באווייזן צו מיר ביז דו האסט חתונה] רַב הוֹנָא לְטַעֲמִיה
 דְּאָמַר בֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְלֹא נָשָׂא אִשָּׁה כָּל יָמָיו בְּעִבְרָה,
 [רב הונא גייט לויט זיין טעם וואס ער זאגט אז ווען איינער
 איז שוין צוואנציג יאר און האט נאך אלץ נישט חתונה
 געהאט איז ער זיין גאנץ לעבן מיט א עבירה] בְּעִבְרָה
 סְלָקָא דְּעֵתָךְ [פּרעגט די גמרא, קען מען דען זאגן אז ער
 טוט אנאנץ לעבן אן עבירה?] אֵלֵא אִימָא כָּל יָמָיו בְּהַרְהוּר
 עִבְרָה, [ענטפערט די גמרא, נאר אנאנץ לעבן איז ער מיט
 הרהורים פון עבירה] אָמַר רַבָּא וְכֵן תְּנָא דְּבִי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל
 עַד עֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְצַפֵּה לְאָדָם מִתִּי
 יִשָּׂא אִשָּׁה, בֵּינָן שְׁהֲגִיעַ עֶשְׂרִים וְלֹא נָשָׂא אֹמַר תִּיפַח
 עֲצָמוֹתָיו; זְעָהִט מָעַן פּוֹן דְּעַם וּוִי מָעַן דְּאַרְף זִיךְ יֶאֱגֵן אֲוֹן
 חֲתוּנָה הָאֲבָן וּוְאִם פְּרִיעֵר, אֲוֹן הַלְוָאִי וּוְאֵלֵט מָעַן אִיִּנְגַּעְפִּירַט
 דָּאִם בְּחוּרִים אֲוֹן מִיִּדְלַעַךְ זְאֵלָן חֲתוּנָה הָאֲבָן וּוְאִם פְּרִיעֵר,
 וּוְאֵלֵט מָעַן זִי גַעֲקַעֲנַט רֵאטְעווען פּוֹן הָאַרְבַּע עִבְרֹת, וּוְאֵרוּם
 עַם אִיז נִישְׁטָא קִיין אַנְדֶּערע עֲצָה פֹּאר דִּי יוֹגֵנַט, בְּפִרַט אִין

היינטיגן דור, נאר חתונה מאכן יונגערהייט, איידער זיי
עפענען אויף די אויגן. [פארשטייט זיך אז מען דארף זיי
צוגרייטן צו די חתונה, זיי זאלן זיין בעלי אחריות].

על כל פנים ווען מען האט חתונה דארף מען וויסן איז
א מזל'דיגע טאג, ווארום דער בורא כל עולמים לייבט
יעדן טאג פון ניין.

זאלסט האבן א כתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר

תּרסד

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר שופטים ב' אלול התשע"ג

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגע בריוו.

איך מוז דיר זאגן דאס דער הייליגער רבי האט געזאגט (מי
מותר"ן סימן ת"ה) דאס די גאנצע וועלט איז תלוי אין מיין
ראש השנה, ווארום ראש השנה איז דער יום הדין, דעמאלטס
משפט מען יעדן איינעם וואס וועט זיין מיט אים א גאנץ
יאר, ווי די חז"ל זאגן (ביצה ט"ז) כל מזונותיו של אדם קצובין
לו מראש השנה; ראש השנה שרייבט מען אפ דעם בודישעט
אויף א גאנץ יאר, ראש השנה שרייבט מען אפ וואס וועט
פאסירן מיט דעם מענטש א גאנץ יאר, אזוי ווי מען זאגט
אין די תפלה פון "ונתנה תוקף" בראש השנה יכתבון, וכיום
צום כפור יחתמו. כמה יעברון וכמה יבראון, מי יחיה, ומי

יְמוֹת, מִי בְּקִצּוֹ, וּמִי לֹא בְּקִצּוֹ, מִי בְּמִים, וּמִי בְּאֵשׁ, מִי בְּחֶרֶב,
 וּמִי בְּחֵיה, מִי בְּרֶעֱב, וּמִי בְּצָמָא, מִי בְּרַעַשׁ, וּמִי בְּמַגְפָּה, מִי
 בְּחִנְיָקָה וּמִי בְּסִקִּילָה, מִי יְנוּחַ, וּמִי יְנוּעַ, מִי יִשְׁקַט, וּמִי יִטְרַף,
 מִי יִשְׁלֹ, וּמִי יִתְיַסֵּר, מִי יַעֲנִי, וּמִי יַעֲשֶׂר, מִי יִשְׁפֹּל, וּמִי יָרוּם;
 אֲוֹן דְּעַר הַיִּלְיָגֶעַר רַבִּי הָאֵט אַמָּאָל גְּעִזְאָנְט (תַּי מוֹמְרָן סִימֵן תַּס"ו)
 וּויפִיל צָרוֹת אֲוֹן גְּזִירוֹת וְוֹאָס עִם וְוַעֲרִט נְגָזֵר אוֹיף דְּעַר מְעַנְטִשׁ
 אוֹיִסְעַר דִּי אַלְע גְּזִירוֹת וְוֹאָס עִם אִיז דָּא אוֹיִסְגֶּרְעֶכְנִט, וְוִי
 דְּעַר נִסַּח גֵּיט, אַז דְּעַר חֲזֵן זִינְגִט וּמִי וּמִי וּכְו', אָן
 וְוַעֲרִטֶעַר, אֲוֹן דָּאָרְטֵן אִיז מְרוּמֵז גְּעֶבְעֵד אַלְע גְּזִירוֹת וְוֹאָס עִם
 אִיז אָפֶּגַעֲשָׁרִיבֵן אוֹיף יַעֲדֵן אִינְעִם.

אִיבְעֶרְדֶּעם דָּאָרְף מֵעַן פֶּאָרֵן צוּם צִדִּיק אוֹיף רֵאשׁ הַשָּׁנָה
 וְוֹאָס עַר אִיז אַ גְּרוֹיִסְעַר אַדְוֹאָקָאָט, אֲוֹן עַר
 אִיז זִיךְ מוֹסֵר נֶפֶשׁ פֶּאָרֵן בְּלֵל יִשְׂרָאֵל, וּבְפֶרֶט פֶּאָר דִּי אַלְע
 וְוֹאָס זִי קוֹמֵעַן צוּ אִים, אֲוֹן מֵעַן זַעט בְּמַצִּיאוֹת וְוַעַן ס'אִיז
 נְגָזֵר גְּעוֹוֹאָרֵן אוֹיף אַ מְעַנְטִשׁ עֶפְעַם אַ גְּזִירָה וּכְו', בְּפֶרֶט
 גְּזִירַת מוֹת, לֹא עֲלִינוּ, זִוכֵּט עַר דְּעַם גְּרַעסֶטֵן אַדְוֹאָקָאָט
 אוֹיף דְּעַר וְוַעֲלֵט עַר זָאל אִים פֶּאָרְטִיִּדִיגֵן, אֲוֹן עַר קוֹקֵט
 נִישְׁט אוֹיף גְּעֵלֵט, עַר פֶּאָרְקוֹיִפֵּט אַלְעס וְוֹאָס עַר הָאָט, אַבִּי
 דְּעַר גְּרוֹיִסְעַר אַדְוֹאָקָאָט זָאל אִים אַרוֹיִסְנֶעמֵעַן פּוֹן דִּי בִיטֶעֶרֶע
 גְּזִירָה וּכְו', פֶּאָרְוֹאָס זָאל אַ מְעַנְטִשׁ נִישְׁט הָאָבֵן קִיִּין שְׁכַל,
 אֲוֹן עַר זָאל זִיךְ גוּט פֶּאָטְרַאכְטֵן אַז רֵאשׁ הַשָּׁנָה אִיז דְּעַר
 יוֹם הַדִּין, דְּעַמָּאֲלֵטִס אִיז מֵעַן דֵּן יַעֲדֵן מְעַנְטִשׁ, פֶּאָרְוֹאָס
 זָאל עַר נִישְׁט גִּיִּין צוּ אַ גְּרוֹיִסֵן אַדְוֹאָקָאָט וְוֹאָס זָאל אִים
 פֶּאָרְטִיִּדִיגֵן? וְוֹאָס דָּאָס אִיז דְּעַר הַיִּלְיָגֶעַר רַבִּי, וְוֹאָס הָאָט

בְּפִירוּשׁ גְּעֵזֶאגֶט (חיי מוֹהֲרֵי ת"א) מײן ראש השָׁנָה איז הַעֲכָעֵר ווי אַלְסֶדִינג, און עס איז בײַ מיר אַ וואונדער מײנע מענטשן גלייבן דאך אין מיר, פאַרוואס זאַלן זיי נישט גזְהֵר זײן צו קומען צו מיר אויף ראש השָׁנָה? קײנער זאל נישט פֿעלן! ווייל מײן גאַנצע ענגין איז ראש השָׁנָה, און ווער עס איז זוכה צו זײן בײַ מיר אויף ראש השָׁנָה מעג זיך זײער זײער פֿרײען אַ גאַנץ יאַר. דערפֿאַר פֿרײ אײך זיך זײער אז דו האַסט פֿאַשלאָסן אז דו וועסט פֿאַרן היי יאַר אויף ראש השָׁנָה אין אומאן.

דער צדיק איז זיך מוסר נפש פאר כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, און רײסט אײן וועלטן פאר כָּלֵל גְּשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, און ער איז מבטל אלע גזירות רעות און אלע שְׁלֵעֲכָטֵע און שְׁווערע דינים, איבערדעם וואויל איז דער מענטש וואס ער קומט צום צדיק און פֿאַווייזט זיך צו אים און טוט דאַרטן תּשׁוּבָה, און גיט טײכן טרערן, און זאגט "רבנו של עולם אײך בין געקומען אהער צו דעם הייליגן צדיק רבי נחמן בן פינא מברסלב זי"ע וואס ער האט געפֿעטן אז מען זאל קומען צו אים אויף ראש השָׁנָה, און אָט בין אײך דא בײַ אים, אײך האב צופֿראכן אלע שְׁווערע מניעות און צוריקהאַלטונגען וואס אײך האב געהאט, און אײך האב נישט געקוקט אויף גאַרנישט, און אײך בין דא, דעריבער פֿעט אײך דיר רבנו של עולם האב אויף מיר רחמנות, און שרײב מיר אַן אַ גוט געבענטשט יאַר, אײך זאל האבן געזונט און פֿרנסה און גחתי, און פֿאַהײט זאל אײך ווערן פֿון אלעם שְׁלֵעֲכָטֵען, זכו, זכו".

אָוֹרָאִי און אָוֹרָאִי וועסןטו האָבן מְנִיעוֹת אויף צו פֿאַרן
 אויף ראש השנה, ווי דער הייליגער רבי האט
 געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ו) דאס וועלדיג די גרויסקייט
 פון די קדושה, פארלייגט זיך דער סמ"ך מ"ם זייער שטארק
 קעגן דעם, כדי ער זאל זיך שטארקן מיט רצונות און
 בענקענישן אויסצופירן דער דבר שבקדושה, און בפרט די
 העכסטע זאך צו קומען צו אים צום הייליגן רבי'ן אויף
 ראש השנה, וואס אויף דעם פארלייגט זיך דער סמ"ך מ"ם
 אויף די לענג און די פרייט דאס נישט צוצולאזן פארן אויף
 ראש השנה אין אומאן.

א מענטש דארף מאכן א חשבון הנפש, זיין נשמה איז
 ארום פון גוף וכו', מען מאכט אים א טהרה וכו', און
 א לוויה וכו', און מען באגראבט אים אין דער ערד וכו',
 אלע גייען אהיים און יעדער איינער זארגט זיך זיין זארג,
 דער נפטר בלייבט אליין און איז זייער מבוהל ומבולבל
 דערשראקן, וואס טוה איך יעצט? וואו גיי איך יעצט? און
 עס איז אים זייער ביטער, ווארום ווען א מענטש שטארבט
 שוועבט ארום זיין נשמה אין עולם התוהו, און ער ווייסט
 נישט וואו צו גיין, און דאס איז די שווערסטע און ביטערסטע
 ענין פאר די נשמה, ער מיינט דאס ער לעבט נאך, און
 ער האנדלט און וואנדעלט וכו' וכו', און ער שוועבט ארום
 אן קיין שום תכלית, און עס איז אים זייער ביטער, ווארום
 ער ווייסט נישט וואו צו גיין, פלוצלינג קומט איינער און
 ער זאגט אים דו ווייסט אז אין אומאן איז דא א גרויסקער

צדיק רבי נחמן מברסלב זי"ע וואס ער האט צוגעזאגט אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציון און געבן א פרושה לצדקה און זאגן די צען קאפיטלעך: תהלים וואס דאס הייסט "תיקון הכללי" וועט ער אים א טובה טוהן און ארויסשלעפן פון שאל תחתית ומתחתיו און פון עולם התוהו, ובפרט ווער ס'וועט קומען צו אים אויף ראש השנה אפילו ער איז שוין אזוי גינדיג וכו' און פיל מיט זינד וכו', אבער ראש השנה קען אים דער הייליגער רבי אויכעט פאררעכטן וכו', פֿרעג אויך דיר אזא נשמה וואס ער שוועבט ארום אין עולם התוהו אין עולם הדמיון אן קיין שום תכלית וועט ער האבן א תווה אמינא צו צוהערן איינער וואס איז אים מונע פון צו פארן אויף ראש השנה אין אומאן? ער וועט דאך טוהן אלעס אין דער וועלט פֿרי ער זאל קומען צו זיין תיקון, איבערדעם מאך זיך נישט נאריש און קוק אויף וואס איז גוט פאר דיר, נישט וואס איז גוט פאר יענעם, גיי נישט אריין אין קיין וויכוחים מיט קיינעם נישט און דו זאלסט פֿארן צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, און דו זאלסט זיך אויספועלן א גוט געבענטשט יאר, און אריכות ימים ושנים טובות, און פֿרנסה בניקל, און נחת פון די קינדער, זאלסט האבן א פתיכה וחתימה טובה און א גוט געבענטשט יאר

תּרסָה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים ג' אֶלּוּל הַתּשַׁע"ג
 שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְּרִסְלָב
 דִּי בְּכַל אֶתֶר וְאַתֶּר, הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד

עָם אִיזוּ בְּאוּוּאֹסְט דָּאס דְּעַר הַיִּילִיגֶעַר רַבֵּי הָאֵט זַייעַר
 אוֹיִסְנֶעֶרוּהֶמֶט אַ מַנְיֵן פֿון אוֹנְזֶעֶרע לַייט וּוּאָס זַיי הָאָבֵן
 גַּעֲדֹאוּעֶנְט אִינְאִינְעֶם אִין דִּי שְׂטֵאָט נַעֲמְרוֹב, און דְּעַר
 הַיִּילִיגֶעַר רַבֵּי הָאֵט גַּעֲזֹאָנְט "אִייעַר מַנְיֵן אִיזוּ בּוֹקֶע רַקִּיעִים".
 עַר הָאֵט זַייעַר גַּעֲוּוּאֶלְט דָּאס אוֹנְזֶעֶרע לַייט זָאָלן זִיךְ הַאֲלֶטֶן
 צוֹזאַמֶען און דֹאוּעֶנְען צוֹזאַמֶען, און דְּעַר הַיִּילִיגֶעַר רַבֵּי נָתַן
 בְּרַעֲנֵנְט בְּאַרִיכוֹת (לִיקוּטֵי הַלְכוֹת בֵּית הַכְּנֶסֶת הַלְכָּה ו') דָּאס גְּרוֹיִסְקֵייט
 פֿון דִּי תִלְמִידִים פֿון דְּעֶם צְדִיק אַז זַיי דֹאוּעֶנְען אִינְאִינְעֶם,
 און זַיי הַעֲלֶפֶן אַרױם אִייעַר דְּעֶם אַנְדֶּערֶן, און זַיי זַענְען
 זִיךְ מִתְחַזֵּק מִיטֵן הַיִּילִיגֵן רַבֵּינ'ס דִּיבּוּרִים, וּוּאָס דָּאס אִיזוּ אַ
 גְּרוֹיִסֶע זַאךְ דָּאס מֶען אִיזוּ זִיךְ מִתְחַזֵּק אִייעַר מִיטֵן צוֹוִיטֵן,
 וּוּאָרוֹם אוֹיף דְּעֶם עוֹלָם גַּייט אַיבֶּער אוֹיף יַעֲדֵן אִינְעֶם וּוּאָס
 עָם גַּייט אַיבֶּער, און אַז מֶען קוֹמֵט אִין אַ בֵּית הַמְּדֻרָשׁ
 וּוּאָס עָם וועֶרט אַנְגֶּערוּפֵן אוֹיפֵן נֶאמֶען פֿון דְּעֶם צְדִיק, וועֶרט
 פֿון דְּעֶם גְּרוֹיִסֶע זַאכֵן, עֵיין שָׁם.

מֶען דֹארף גוֹט ווִיסֵן דָּאס דְּעַר הַיִּילִיגֶעַר רַבֵּי הָאֵט זַייעַר
 מִקְפִּיד גַּעוּוען אַז מֶען זָאל אַנְטְלוֹיפֵן פֿון חוֹמְרוֹת
 יִתִּירוֹת, ווי עָם וועֶרט גַּעבֶּרעֲנֵנְט אִין זַינֶע הַיִּילִיגֶע וועֶרטֶער
 (לִיקוּטֵי מוֹתֵר"ן חֶלֶק ב' סִימָן מ"ד) דָּאס מֶען זָאל אַנְטְלוֹיפֵן פֿון נֶאֲרִישֶׁע

חֲכָמוֹת, נָאֵר קוֹמְעֵן אִין בֵּית הַמְדָרֶשׁ דַּאוֹועֶנְעֵן בְּתַמִּימוֹת
 וּפְשִׁיטוֹת, און מְקַשֵּׁר זײַן די מַחֲשָׁבָה צוּם דִּיבּוּר, און אִינזײַן
 הָאָבֶן וּוּאָס מְעַן רְעֵדֶט, וּוּאָס דָּאָס אִיז דְּעַר עֵיקָר תְּפִלָּה
 בְּבַח, וּוּאָרוּם מְעַן דַּאָרְף הָאָבֶן גְּרוּיֶסֶע בּוֹחוֹת מְקַשֵּׁר זײַן
 דְּעַם מַחֲשָׁבָה צוּם דִּיבּוּר, וּוּאָרוּם עַל פִּי רוֹב דָּאָס מוּיֵל זָאָגְט
 די ווערְטער פֿון דְּעַם דַּאוֹועֶנְעֵן און די מַחֲשָׁבָה טְראַכְט
 אַנְדֶּערע זאַכֵן, מְעַן דַּאָרְף צוּבִינְדֶּען דְּעַם מַחֲשָׁבָה צוּם דִּיבּוּר,
 און צו דְּעַם דַּאָרְף מְעַן הָאָבֶן גְּרוּיֶסֶע בּוֹחוֹת, און אִינְמַאָל
 אַז מְעַן אִיז מְקַשֵּׁר דְּעַם מַחֲשָׁבָה צוּם דִּיבּוּר, דְּעַמְאָלְט קֶען
 מְעַן דַּאוֹועֶנְעֵן שְׁנַעַל און נִישְׁט מְדַקְדַּק זײַן צו מְעַן הָאָט
 אַרוּיֶסְגַּעזאַגְט אַ וּוּאָרְט גוּט וְכוּ', וּוּאָס דָּאָס אִיז אַלְעַם חוּמְרוֹת
 יְתִירוֹת מִיט נֶאֱרִישֶׁע דְּמִיוֹנוֹת, און דְּעַר רַבִּי הָאָט אױף דְּעַם
 זײַער מוֹהִיר גַּעוּוען (שִׁחוֹת תְּרַ"ן סִימֵן רל"ה) און עַר הָאָט גַּעזאַגְט
 דָּאָס דְּעַר עֵיקָר אִידיִשְׁקֵיט אִיז תְּמִימוֹת און פְּשִׁיטוֹת, נִישְׁט
 זײַךְ בַּאֲשׁוּלְדִיגֵן דָּאָס עַר הָאָט נִישְׁט גוּט אַרוּיֶסְגַּעזאַגְט אַ
 וּוּאָרְט וְכוּ', אַדְּעַר עַר הָאָט נִישְׁט גוּט גַּעדאַוּוענְט וְכוּ', מְעַן
 קוֹמְט אִין בֵּית הַמְדָרֶשׁ זַאל מְעַן גְּלִיךְ שְׁטַעלֵן זײַךְ דַּאוֹועֶנְעֵן,
 נִישְׁט בַּאֲמוּטֶשֶׁען די צײַט מִיט טְרִינְקֶען קאַוּוע וְכוּ', אַדְּעַר
 מַאָכן הַכְּנוֹת וְכוּ', וּוּאָס אױף דְּעַם הָאָט דְּעַר הַיִּלְיָגֶער רַבִּי
 זײַער מְקַפִּיד גַּעוּוען, און עַר הָאָט גַּעזאַגְט אַז דָּאָס אִיז
 גְּרוּיֶסֶע דְּמִיוֹנוֹת, און עַם טְשַׁעפֶּעט זײַךְ צו צוּם מְעַנְטִיש אַ
 שְׁנַעַן און עַם פֿײַניגְט אִים זײַער וְכוּ' וְכוּ', עײַן שָׁם.

אַיִבֶּערְדֶּעם דַּאָרְפֵן אױנְזֶערע לײַט ווײַסן דָּאָס דְּעַר הַיִּלְיָגֶער
 רַבִּי הָאָט נִישְׁט גַּעהאַלְטֵן פֿון נֶאֱרִישֶׁע

פְּרוּמְקֵיטֵן, און עַר הָאט גֶעזאַגט (ליקוטי מוֹהֲרֵן חֵלֶק ב' סִימָן ד') אז
 מָען קען זײַן אַ פְּרוּמְעֵר רִשָּׁע, עײַן שָׂם. ווי צום בײַשפּיל
 אײַנער טִשעפּעט דעם צװײטן וכו', זאַגט אים מוסר וכו', וואס
 דאס איז דער מצח הנחש וואס וויל אַראַפּוואַרפֿן אַ צװײטן
 וכו', יעדער אײַנער וואס ער קומט דאווענען אין בית המדרש
 דארף דן זײַן דעם צװײטן לְכַף זְכוּתוֹ, וואס ווייסטו וואס אויף
 יענעם גײט איבער? אין אַ בית המדרש דארף הערשן אַ
 געוואלדיגע שמחה, און מען טאר נישט רעדן אינמיטן דאווענען,
 ווי עס שטייט אין זוהר (זוהר תְּרוּמָה קל"א:) וּמֵאֵן דְּאִשְׁתֵּי בְּבֵי
 בְּנֵישֵׁתָא ווי ליה דאחזי פּרוּדָא, ווי ליה דגרע מְהִימְנוּתָא, ווי
 ליה דלית ליה חולקא בְּאַלְהָא דִישְׂרָאֵל, דאחזי דלית ליה
 אֱלֹהָא, וְלֹא אִשְׁתַּבַּח תַּמָּן. וְאַנְהִיג קִלְנָא בְּתַקִּיפָא עֲפָאָה;
 [ווער עס רעדט אין בית המדרש, אָךְ און וויי איז אים, ער
 מאכט א פּירוד וכו', אָךְ און וויי איז אים אז ער האט נישט
 קײַן אַמוּנָה אין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וכו']. אַ בית המדרש איז
 אַ משפּן השכינה, און מען דארף דארטן זײַן מיט גרויס דרֶךְ
 אַרְצִי, און נישט טִשעפּען אַ צװײטן, און כָּל שֶׁכֶּן נישט רעדן
 אינמיטן דאווענען, מָען דארף געדענקן "זמן תפלה לחוד"
 און "זמן לימוד לחוד", ווען מען דאווענט דאווענט מען, און
 ווען מען לערנט לערנט מען, נישט ווי מענטשן פירן זיך,
 אינמיטן דאווענען לערנט ער וכו', אַ איד קומט אריין אין
 בית המדרש דארף ער זיך שטעלן אויף זײַן פּלאַץ, און
 אָנְהִיבֵן צו דאווענען, און די חו"ל זאַגן (בְּרֻכּוֹת ו:) כָּל הַקּוֹבֵעַ
 מְקוֹם לְתַפְלָתוֹ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם בְּעֶזְרוֹ וּבְשִׁמְתֵי אֲזַמְרִים לוֹ אִי

עָנְיוּ אִי חֶסֶד מִתְלַמְּדוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ; וּוְאוֹיֵל אִיז דַּעַם
מְעַנְטִשׁ וְוָאס עַר קוֹמַט אַרְיִין אִיז בֵּית הַמְּדַרְשׁ מִיט אַ גְּרוֹיִם
דֶּרֶךְ אֶרֶץ, און טִישׁעפֿעט קײנעם נִישׁט, און קְרִיטִיקִירט קײנעם
נִישׁט, און שְׁטײט אִיז זײן ווײַנְקֶל און דאָווענֶט מִיט כּוֹנְהַ, עַר
אִיז גֵּוֹרִם אַ גְּרוֹיִסער נַחַת רוּחַ פֿאַרן בּוֹרָא כּל עוֹלָמִים.

עַם שְׁטײט אִיז ז״הר (נשא קב"ו) זַכָּאָה הֵהוּא בַר נִשׁ דְּאַשְׁתְּכַח
מֵאַיִנוֹן עֲשָׂרָה קַדְמָאָה בְּבִי כְּנִישְׁתָּא [וּוְאוֹיֵל אִיז דַּעַם
מְעַנְטִשׁ וְוָאס עַר אִיז פֿון דִּי עֲשָׂרָה רֵאשׁוֹנִים אִיז בֵּית
הַמְּדַרְשׁ] בְּגִין דְּבָהוּ אֲשִׁתְּלִים מַה דְּאַשְׁתְּלִים [וּוְאַרוֹם דֶּוּרְךָ
אִים וְוַעֲרַט פֿאַרענְדִיגט וְוָאס עַם דֶּאַרְף פֿאַרענְדִיגט וְוַעֲרִין]
וְאַיִנוֹן מִתְקַדְשִׁי בְּקַדְמִיתָא בְּשִׁכְנִיתָא [און דַּעִי וְוַעֲרִין גַּעֲהִילִיגט
דִּי עֲרִשְׁטַע מִיט דִּי שְׁכִינָה] וְהָא אַתְמַר [און מִיר הָאַבֶּן
גַּעֲלַעֲרַנְט] דְּהָא בַּעֲיָא דִישְׁתְּכַחוּ עֲשָׂרָה בְּזַמְנָא חֲדָא בְּבִי
כְּנִישְׁתָּא וְלֹא יִיתוּ פֿסְקִי פֿסְקִי [אַז עַם דֶּאַרְפֶּן זײן אַ מַגְנִין
צַעַן מְעַנְטִשֶׁן צוּזאַמַעַן, נִישׁט יַעֲדַעַר אִינְדַּער זַאל קוֹמַעַן
בֵּאַזוֹנְדַּער]; וּוְאַרוֹם עַם וְוַעֲרַט אַ גְּרוֹיִסער יַחוּד אִיז הֵימֶל
וְוַעֲרִין צַעַן מְעַנְטִשֶׁן קוֹמַעַן זִיךְ צוּזאַם אױף אִיין מַאל, און
מַעַן פֿאַרשְׁפֿעטִיגט נִישׁט דַּעַם דֶּאַווענֶען, אַז וּוְאוֹיֵל אִיז אַזאַ
מַגְנִין וְוָאס זײ הֵאַלְטֶן זִיךְ צוּזאַמַעַן און רַעֲדֶן נִישׁט בֵּיִים
דֶּאַווענֶען, און קוֹמַעַן צוּזאַמַעַן אִיז דִּי זַעֲלַבַּע צײט, זײ זַענַעַן
גֵּוֹרִם אַ גְּרוֹיִסן נַחַת רוּחַ פֿאַרן בּוֹרָא כּל עוֹלָמִים.

דַּעַר בּוֹרָא כּל עוֹלָמִים זַאל עֲנֹק אַלַּע הַעֲלָפֶן אִיר זַאלֶט ז״כָּה
זײן זִיךְ צו הֵאַלְטֶן אִינְאַיִנעם, ווי דַּעַר הֵיילִיגַער רַבִּי
הָאַט גַּעזאַגֶט (תני מוהר"ן סימן רצ"ב) הַעוֹלָם רַאױי שִׁיתְמַהוּ עַצְמוֹן

על אהבה שבינינו; די וועלט וועט זיך וואונדערן אויף דעם
גרויסן ליבשאפט וואס עס וועט זיין צווישן אונזערע לייט.

איר זאלט אלע האבן א לעכטיגן שבת מיט
א פתיכה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר

תּרסו

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר פי תצא ה' אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

געווענדליך טוט מען אן א אינגל דאס קאפל ווען ער
ווערט אלט דריי יאר, און מען מאכט אים

דעמאלט פיאות, עס איז דא וואס זענען זיך נוהג אנטוהן א
אינגעלע א קאפל נאך פריער, וואויל איז דעם וואס ער קען
דאס באווייזן, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות
בנים סימן ב) צריך לשמור את התינוק שלא ילך בגילוי הראש;
אבער געווענדליך א קינד נעמט דאס אראפ פון קאפ.

דעם הייליגן רבינ'ס מאמע הצדיקת מרת פייגא עליו
השלום האט אים אנגעטוהן א קאפעלע גלייך ווען
ער איז געבארן געווארן.

דער בורא פל עולם זאל דיר געבן נחת פון דעם קינד,
און ער זאל אויפואקסן אן ערליכער איד.

זאלסט האבן א פתיכה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר

 תּרסז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדָּר פִּי תֵצֵא ה' אֱלוֹהֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיִּין בְּרִיוּוּ.

הַתְּבוּדָדוֹת דֶּאֶרְפּ זִיִּין אַרױסְרֵעֵדֵן פֿון מוֹיֵל יַעֲדֵע זאָךְ װאָס
מֵעַן בְּעֵהֵט דָּעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, װאָרום
תְּפִלָּה אִיזוֹ נִישֵׁט בְּמַחְשָׁבָה נָאֵר בְּדִיבּוֹר.

דְּעַר הַיִּלְיִגֶער רַבִּי הָאָט גֶּעזאָגט (ליקוּטֵי מוֹתֵר״ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ד)
לְבִאֲוֶרָה װאָס דֶּאֶרְפּ מֵעַן דֶּאװענֶען, דְּעַר בּוֹרָא פֿל
עוֹלָמִים װײַסֵט דָּאָךְ אַלְסְדִינֵג? נָאֵר װען דוֹ זאָגסט דִּי תְּפִלָּה
אַרױס פֿון מוֹיֵל, װעֶרֶט אַ פֿלִי, און מֵעַן קען מְקַבֵּל זִיִּין
אַלְסְדִינֵג, װאָרום דְּעַר דִּיבּוֹר דָּאָס אִיז דְּעַר פֿלִי מְקַבֵּל זִיִּין
דִּי שְׁפֵע, אַזױ װי עֵס שְׁטײט (דְּבָרִים א') "וַיְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּאִשֶּׁר
דִּבֶּר לָכֶם" דָּאָס הַיִּיסֵט װעלְדִיג דְּעַר דִּיבּוֹר אַזױ קוֹמֵט דִּי
שְׁפֵע, װאָרום דְּעַר דִּיבּוֹר אִיז דִּי פֿלִי הַשְׁפֵּע, אַז אַ מֵעַנְטִיש
אִיז מְרָבָה בְּדִיבּוֹר צוֹם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים בּוֹיעֵט עַר אױף
אַ גְרוֹיסֵע פֿלִי מְקַבֵּל צוֹ זִיִּין דִּי שְׁפֵע, װאָרום דְּעַר דִּיבּוֹר
דָּאָס אִיז דִּי פֿלִי הַשְׁפֵּע.

זאַלסט האָבן אַ פֿתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה און אַ גוט געבֶּענֶטשֵׁט יֵאֵר

 תרסח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְרֵי כִי תֵצֵא ה' אֵלּוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

ווען מען איז מתפלל ביי א ציון פון א צדיק בעהט מען
 דעם בורא פֿל עולמים בזכות דעם צדיק וואס ער
 ליגט דא, נישט מען רעדט צום צדיק, דער הייליגער רבי
 זאגט (ספר המדות אות צדיק סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי
 הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי
 שאינו ראוי לכך; ווארום דער זכות פון צדיק איז מגין
 אויפן מענטש, איבערדעם ווען מען בעהט, בעהט מען
 נאר דעם בורא פֿל עולמים בזכות דעם הייליגן צדיק וואס
 איז דא.

עס איז דא מענטשן וואס זיי האבן אזא שטארקע אמונת
 חכמים אין דעם צדיק, דאס זיי רעדן בפירוש צום
 צדיק, דער עיקר איז עס זאל זיין מיט אן אמת הארץ,
 און דעמאלט איז דער בורא פֿל עולמים מקבל די תפילות.

זאלסט האבן א פתיכה וחתימה טובה און א גוט געבענטשט יאר

תרסט

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם א' לְסֻדְרֵי פִי תִצַּא ה' אֱלֹהֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָה ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֵאֲלָטֵן דִּיין בְּרִיוו.

דו האסט נישט קיין השגה די זכות וואס דו האסט אז
 דו האסט מסיים געווען צוויי מאל ש"ס, און מסכת
 תענית האסטו גענדיגט הונדערט און איין מאל, און ששה
 סדרי משנה האסטו שוין גענדיגט פונף און זיבעציג מאל,
 אז וואויל איז דיר אויף די וועלט און וואויל איז דיר אויף
 יענע וועלט, ווארום דער עיקר תכלית בזה העולם איז נאר
 תורה, און וואויל איז דער מענטש וואס ער איז מרבה
 בתורה, און די חז"ל זאגן (ירושלמי ראש השנה פרק ה' הלכה ח') בִּינוֹן
 שְׁקִבְלָתָם עֲלֵיכֶם עוֹל תּוֹרָה מֵעֵלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאִילוֹ לֹא
 חֲטֵאתֶם מִימֵיכֶם; א מענטש וואס ער איז נכשל געווארן
 מיט אזויפיל הארבע עבירות אויב נעמט ער זיך אין די
 האנט אריין און לייגט זיך אריין אין די תורה הקדושה
 איז אים דער בורא פל עולמים מוחל אויף אלע זיינע
 עבירות, דעריבער פֿרעג אײך דיר, איז דען נישט פֿראי צו
 לערנען תורה וואס מיט דעם ווערט אים פֿארגעבן אלע
 זיינע עבירות?

אז עס בלייבט ברויט ווארפט מען דאס נישט אָוועק,
 ווארום דאס שארט פֿאר עניות, נאר אויב עס איז דא

א פארעם, געבט מען דאס צו עסן פאר די ציגן אָרער
פאר די קינען, אז נישט לייגט מען דאס אַוועק אינדרויסן
אז די פייגלעך זאלן דאס עסן, קיין פרויט טאר מען נישט
אַוועק וואַרפֿן וואַרום ס'שאַדט פאר עניוּת.

זאַלסט האָבן אַ פֿתיכּה וַחתימה טובּה און אַ גוט געבענטשט יאר

תרע

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר פִּי תֵצֵא ה' אֱלוֹהֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאָבְרָךְ ... גְרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעְרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

דַּעַר הַיִּלְיִנְעֵר רַבִּי הָאָט אַוּז אַנְגַּעזאַגט (ליקוטי מוֹתְרֵן חֵלֶק א'
סימן א) אז מען דאַרף זייער אַכטונג געבן נישט הערן
קיין ניגונים פון אַ מַנְגֵן רִשָּׁע, ליידער איז היינט דא זינגערס
וואס זעהען אויס ווי חסידישע אינגעלייט, אָבער זיי זענען
קלִים וַרִיקִים וּפּוֹחֲזִים וְכוּ' וְכוּ', גרויסע לְצִים, מאַכן ליצנות,
און מאַכן נאך די גוים מיט זייער זינגען, און וואַרפֿן זיך
דעם גוף ווי אַ שְׁלֵאַנְג וְכוּ', פון די זינגערס דאַרף מען זיך
זייער אַכטונג געבן, וואַרום זייערע ניגונים קילן אַפּ פון
יְרֵאת שָׁמַיִם.

ליידער ליידער געבט מען נישט אַכטונג אויף דעם, נאָר
מען גייט צו קאַנסעֶרַטן פון אזוי גערופענע חסידישע

אײַנגעלייט און נאָכדעם װערט מען נכָּשֶׁל מיט גראַכע עװונות,
 װאָרום דער ניגון פון אַ מַנְגֵן רֶשַׁע שאַדט זײער שטאַרק,
 און מען זעהט בחוּשׁ דאָס די אַלע לײדיג-גײערס, און קָרִים
 וריקים צײען זיך צו אַזעלכע בעלי מַנְגָנִים, אײַנגעלייט װאָס
 האָבן זיך אָפּגעקילט פון יראַת שָׁמַיִם וכו', און זיך
 אויסגעגליטשט וכו', און פון זײ דאַרף מען זיך זײער אַכטונג
 געבן, װאָרום זײערע ניגונים ברענגט אַראָפּ דעם מענטש
 אין שאַול תּחַתִּית.

מען דאַרף פּאַלגן דעם הייליגן רבֿי'ן בתּמימות ופּשִׁיטות,
 און נישט זײן קײן אויבּער חָכֶם.

זאַלסט האָבן אַ פּתיבּה וּחתימה טובּה און אַ גוט געבענטשט יאָר

תּרעא

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְר פִּי תִצַּא ה' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאָב דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

דו דארפֿסט זעהן זייער חשוב האלטן דיין ווייב, ווארום די חז"ל זאגן (בבא מציעא נט.). אוקירו לנשייכו בי היכי דתתעתרו; איר זאלט מכבד זיין דאס ווייב וועט עטין זיין עשירים, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א. סימן סט) אז די גאנצע געלט קומט נאר אין זכות פון די ווייב, איבערדעם בעט איך דיר זייער זאלסט מכבד זיין דיין ווייב, און זאלסט מאכן שלום מיט איר, און זאלסט זיין פרייליך, וועסטו זיין א גרויסער עושר, און דו וועסט קענען טיילן אסאך צדקה.

מען טאר נישט זיין א קמצן אין שטוב, נאר מען דארף געבן דאס ווייב וואס זי וויל, סוף כל סוף איז דאס דיין ווייב וואס זי היט דין אפ פון עבירות וכו' וכו', איבערדעם דארף מען זעהן נישט זיין קיין קמצן, ווי ס'שטייט אין תקוני זוהר (תקדמה ב) קמצן נבל במקמוניה נבל שמה, דלאו איהו נדיב ולא איהו מזרעא דאבהן דאתמר עליהו (תהלים מז"י) "נדיבי עמים נאספו", דהא קמצן איהו עני הדעת, בתר דלא עביד טיבו למארי תורה למיהוי מחזיק בדיייהו, [ווער ס'איז א קמצן מיט זיין געלט ווייזט ער אז זיין גאמען איז נבל, און ער איז נישט פון די קינדער פון אונזערע הייליגע אבות אברהם יצחק יעקב וואס זיי זענען געווען

גְּדִיבִים, און ווער עס איז א קמָצֵן ווייזט ער פֿאר אַלעמָען
אז ער האט גישט קיין שְׁכָל און בְּפֶרֶט ווען ער וויל גישט
טוהן גוט'ס מיט די וואס לערנען תּוֹרָה און זיי ארויסהעלפֿן
און אַוּוּדַאי און אַוּוּדַאי טאַר מען גישט זיין קיין קמָצֵן אַקעגן
זיין ווייב, און בְּפֶרֶט אז די געלט איז אירע, ווייל זי אַרְבֵּעַט.

אויב דו וועסט זיך אזוי פֿירן, דו וועסט זיין א ווּתְרָן און
גישט קיין קמָצֵן, וועסטו האבן דעם אַמְתָּן שְׁלוֹם
בית, און דו וועסט גישט דאַרפֿן גיין צו קיין שום שְׁלוֹם
בית מאכער'ס, ווארום די אלע אינגעלייט'לעך וואס זיי זענען
עוסק אין שְׁלוֹם בית וכו' וכו', מכל שְׁכָן די וואס זיי געמען
געלט וכו' וכו', זיי זענען פֿשוטע פֿאַרעכעס וכו', פֿשוטע
ליידיגנייער'ס וכו', פֿשוטע לְצִים וכו', זיי שפּילן זיך דא מיט
נפֿשות וכו', זיי שפּילן זיך מיט געפֿילן פון טאטע מאמע
פון ביידע צדדים וואס זיי האבן זיך מוסר נפֿש געווען
חתונה מאכן די קינדער, ס'האט זיי אפֿגעקאסט די עלטערן
א וועלט מיט געלט, זיי האבן זיך בא'חובות'ט פֿרי חתונה
מאכן די יונג פֿאַרפֿאלק, עס פֿאַסירט אז די פֿאַרפֿאלק
האבן צווישן זיך א מיס-פֿאַרשטענדעניש וכו', און עס איז
נאַרמאל, ווארום זיי קומען פון צוויי אנדערע וועלטן, דאַרף
מען גיין צו א צדיק וואס ער האט גישט קיין שום אינטערעס
פון געלט אדער פֿבוד וכו' וכו', און פֿראפֿירט צו מאכן ביי
זיי שְׁלוֹם בית, און זיי אויפקלערן זאכן וואס זיי האבן גישט
געוויסט ביז יעצט, עס איז גישט קיין בושעה, ס'איז גישט
קיין בִּזְיוֹן וכו' וכו', די חז"ל זאגן (פֿרכות ד.) דוד המלך האט

גַּעְזֹאנִט וְאָנִי יְדֵי מְלַכְלָכוֹת בְּרַם וּבְשִׁפּוּר וּבְשִׁלְיָא בְּדֵי לְמַהֲר
 אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ; דּוֹד הַמֶּלֶךְ הָאֵם זִיךְ גַּעֲפֹאֲרַעֲט מִיט אַזַּעֲלִבְע
 פֿאַרפֿאַלְק'ן און זִיךְ אַפֿגַּעֲנֶעבן מִיט זײ מִיט דֵי האַקל'סִטֶּע
 עֲנִינִים וְכוּ', אַלֶּעס בְּדֵי מְטַהֲר זײן אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ בְּדֵי ס'זֹאל
 זײן שְׁלוֹם בֵּית, און מִיט דַּעַם וואָס מָען גִּיט צו אַיִנגֶעֲלִיט'לֶעךְ
 וואָס זײ רופֿן זִיךְ שְׁלוֹם בֵּית מאַכֶּעֲר'ס וְכוּ' וְכוּ', זײ זַעֲנֶען
 פֿשוּטֶע לְצִים, מְכַל שִׁבְן ווען זײ נַעֲמֶען גַּעֲלִט, זײ זַעֲנֶען
 גִּישֶׁט אַיִנטֶרֶעסִירט אַז עִם זֹאל זײן שְׁלוֹם, זײ זַעֲנֶען
 אַיִנטֶרֶעסִירט אַז דֵי פֿאַרפֿאַלְק זֹאל קומֶען צו זײ וואָס מָער,
 בְּדֵי זײ זֹאלן קַעֲנֶען פֿײַנִיגן דַּאָס פֿאַרפֿאַלְק, און זײ גַּעֲנִיסֶן
 פֿון דֵי עֲגַמַּת נֶפֶשׁ וואָס עִם אִיז דַּא צווישן דֵי פֿאַרפֿאַלְק
 וְכוּ' וְכוּ', מָען קַעֲן דַּאָס גִּישֶׁט מִסְבִּיר זײן בְּכַתְבּ, אָפֶּעֶר
 דַּאָס אִיז אַ מְצִיאוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

אַז וואוּיל אִיז דַּעַם אַיִנגֶעֲרַמאַן וואָס עַר הָאֵם שְׁכַל און עַר
 אִיז גִּישֶׁט קײן קמָצן אויף זײן ווייב, און עַר פֿרוּבִירט
 אִיר מְכַבֵּד צו זײן, און דַּעֲרִנִידֶערט אִיר גִּישֶׁט, וועט עַר האַבֶּן
 דַּעַם אַמֶּת'ן שְׁלוֹם בֵּית, און עַר וועט גִּישֶׁט דַּארפֿן אַנְקוּמֶען
 צו אַזױ גַּעֲרוּפֶּענֶע שְׁלוֹם בֵּית מאַכֶּעֲר'ס וְכוּ' וְכוּ', אִיךְ האַפֿ
 אַז דו וועסט אַרײַנגֶלייגן דֵי ווערְטֶער גוט אִין דײַן האַרְץ, וועט
 דִיךְ גוט זײן אויף דֵי וועלְט און אויף יַעֲנֶעֶר וועלְט.

זאַלְסִט האַבֶּן אַ פֿתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה און אַ גוט גַעֲבֶענִטשֶׁט יאַר

תְּרַעֲב

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ יוֹם ד' לְסֻדְר פִּי תִצָּא ח' אֵלּוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיִּין בְּרִיוּוּ.

זַעֲה זִיךְ צו דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן, און פֿאל נִישְׁט אַראַפּ פֿון קִיִּין שׁוּם זאַך, וואַרום דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים וועט דִיךְ נִישְׁט פֿאַרְלֵאָזן אויב דו וועסט זיך נאַר שְׁטאַרְקֵן מיט אַמוּנָה פֿשוּטָה, וואס דאס איז געווען ביים הייליגן רבִּי'ן מְעַר פֿון אַלְסֵדִינג, ביז ער האט בְּפִירוּשׁ גֶּעזאַגט (שיחות תּר"ן סימן קכ"ו) אז איידער מְשִׁיחַ וועט קומען וועלן די צדיקים וואס וועלן זיין אין יענעם דור מוזן אַסאַךְ שְׁרִייען אויף אַמוּנָה פֿשוּטָה, ביז זיי וועלן הייזערִיק ווערן פֿון אזויפיל שְׁרִייען, דער גִּסְיוֹן פֿון בְּפִירוּת און אַפִּיקוֹרְסוּת וועט זיין זייער זייער גְּרוֹיס, אזוי ווייט אז עס וועט זיין פֿאַלְשֶׁע מְנַהִיגִים וואס זיי וועלן פֿאַרפִּירן דעם פֿאַלֵק מיט בְּפִירוּת און אַפִּיקוֹרְסוּת וכו' וכו'.

אִיבְּעֶרְדֵּעַם דאַרפֿסטו זיך שְׁטאַרְקֵן מיט אַמוּנָה פֿשוּטָה אין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אז ער וועט דִיךְ נִישְׁט פֿאַרְלֵאָזן, און פֿון דִי שְׁווערֶסטֶע מַצָּבִים וועסטו קענען אַרויסגִיין, מָעַן הָאֵט נִישְׁט קִיִּין הַשְּׁגָה וואס אַמוּנָה איז, אזוי ווייט אז דער הייליגער רבִּי האט גֶּעזאַגט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק א' סימן ז) אַמוּנָה תִּפְלָה און גִּסִּים איז תְּלוּי אִינֵם אין אַגְדֵּרְרֵן; ווען א איד שְׁטאַרְקט זיך אין אַמוּנָה אין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים

אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער אים, דעמאלט וועט ער שטענדיג בעטן און מתפלל זיין פארן בורא פל עולמים אויף דעם וואס עס גייט אויף אים איבער, און ער וועט אונדאי זעהן אפענע נסים וואס דער בורא פל עולמים וועט מיט אים טוהן.

וועגן דעם שטארק זיך זייער, וועסטו זעהן ס'וועט זיך אלעס איבערדרייען לטובה.

זאלסט האבן א פתיכה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר

תרעג

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר כי תצא ח' אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער דאס דו דערהאלסט זיך סיי אין שלום בית, און סיי אין לימוד התורה הקדושה, אז וואויל איז דיר, ווארום דאס איז געווען דעם הייליגן רבינ'ס רצון מען זאל זייער אכטונג געבן אויף שלום בית און אזוי וועט מען האבן א ריינעם מוח צו לערנען תורה, ווי די חז"ל זאגן (יומא עב:) אויפן פסוק (תהלים יט) "יראת הויה מהורה עומדת לעד" אמר רבי חנינא, זה הלומד תורה בטורה מאי היא? נושא אשה ואחר כך לומד תורה.

ח"י פֿרקים משננות איז א גרויסע זאך און עס ווערט
 געברענגט פון די תלמידים פון דעם אריז"ל אז דאס
 הארגעט דעם יצר הרע, און איינער וואס ער האט א
 ברענעדיגע יצר הרע זאל זיין רגיל צו זאגן יעדן טאג ח"י
 פֿרקים משננות, אויך איז א גוטע זאך צו ענדיגן יעדן חודש
 ליקוטי מוהר"ן, אבער אז מען קען נישט זאל מען לערנען
 א האלבן סדר ווי ס'איינגעטיילט אויף די חודש, און דעם
 צווייטן חודש זאל מען לערנען די אנדערע העלפט סדר,
 אזוי וועט מען קענען ענדיגן יעדע צוויי חדשים דעם ליקוטי
 מוהר"ן, און דו דארפסט זיך נישט מבבלבל זיין וועגן דעם.

דער עיקר זאלסטו זעהן צו זיין זייער פרייליך און זיך
 צוגעוואוינען צו רעדן זייער אסאך צום בורא כל
 עולמים אויף פראסט אידיש, ווארום אזוי האט דער הייליגער
 רבי אונז געזאגט (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) אז דער עיקר וואס ער
 איז געקומען צו זיין גרויסע מדריגה איז נאר געווען ווייל
 ער האט זיך געפירט ווי א פראסטיק, דאס הייסט ער האט
 זיך געפירט בתמימות ופשיטות, גערעדט זייער אסאך צום
 בורא כל עולמים אויף אידיש, און געזאגט אסאך תהלים,
 און ער האט בפירוש געזאגט ווען איך זאל וויסן אין דער
 יוגנט צו וואס מען קען קומען דורך התבודדות דאס הייסט
 רעדן צום בורא כל עולמים אויף פראסט אידיש, וואס איך
 האב געטוהן א גאנץ יאר וואלט איך געטוהן אין איין טאג,
 און ער האט זייער געבענקט נאך די עבודה פון תמימות
 ופשיטות, אסאך צו רעדן צום בורא כל עולמים אויף אידיש,

אזוי ווי א פֿראַסֶטער פֿשוּטער מענטש; אז וואויל איז דעם
מענטש וואס ער פֿאלגט דעם הייליגן רבי'ן און ער איז
דאס מקיים.

זאלסט האָפֿן א פֿתיכה וּחתימה טובה און א גוט געבענטשט יאר

תרעד

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר כי תצא י' אלול ה'תשע"ג
שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו וואס דו גימט זיך
אויס דיין ביטער הארץ וואס עס גייט אויף דיר דורך.

דו דארפסט זיך זייער זייער שטארקן, אזוי ווי דער הייליגער
רבי האט אונז געלערנט אז מען טאר קיינמאל נישט
אריינפאלן אין א יאוש און אין א דיפרעסן, מען דארף זיך
שטענדיג דערהאלטן מיט אלע נקודות טובות וואס מען
האט אין זיך, ווארום יעדע איד איז פיל מיט מצוות, אזוי
ווי די חז"ל זאגן (ברכות נ"ז.) אויפן פסוק (שיר השירים ד') "כפולח
הרמון רמתך" מאי רמתך, אפילו ריקנין שבת מלאים מצות
ברמון; דאס הייסט אפילו דער ליידנסטער מענטש וואס
עס דאכט זיך אים אז ער האט אין זיך קיין שום מצוות
נישט, איז ער פיל מיט מצוות אזוי ווי א מילגרוים.

עס ווערט געברענגט פון די מקובלים אז א מילגרוים האט
אין זיך זעקס הונדערט און דרייצן קערנדלעך, און דאס

איו מַרְמוֹ אַקְעֵגֶן די זַעֲקָם הוֹנְדֵּרְט און דִּרְיִיצֵן מְצוּוֹת, די חו"ל זאָגן "כּל הַבּוֹפֵר בְּעִבּוּדָה זָרָה כָּאִילוֹ מוֹדָה בְּכָל הַתּוֹרָה בּוֹלָה" אויב איינער לייקענט אין עבודה זרה און ער ווייסט אז דאס איז א דמיון און א שטות און א כפירה, איז אזוי ווי ער וואלט מקיים געווען די גאנצע תורה, און דער הייליגער רבי זאָגט (ליקוטי מוהר"ו חלק א' סימן פ') דאס אפילו די ארגסטע פון די ארגסטע רשעים וכו' וכו', האט מען געזעהן זיי האבן זיך מוסר נפש געווען על קידוש השם, און זיי האבן זיך נישט געוואלט שמד'ן, זעהט מען פון דעם דאס אפילו א מענטש איז אזוי ווייט ער האט אין זיך גארנישט, אָבער ביז שמד'ן, דעמאלט וויל ער בשום פנים ואופן זיך נישט שמד'ן און ער איז גרייט געשחט'ן ווערן פאר'ן בורא כל עולמים, פארברענט ווערן פאר'ן בורא כל עולמים, קומט אויס אז ער האט אין זיך נאר איין נקודה, ער וועט נישט בייטן זיין אמונה פאר קיין שום אמונות בוזביות, וואס דאס איז שוין אליין אזוי ווי ער האט מקיים געווען די גאנצע תורה, און מיט דעם קען מען פארשטיין וואס די חו"ל זאָגן אז אפילו הריקנים שפך מלאים מצוות פרמון, און א רימון האט אין זיך זעקס הונדערט און דרייצן קערנדלעך אקעגן די זעקס הונדערט און דרייצן מצוות, דאס הייסט אפילו א מענטש האט אין זיך גארנישט, אָבער ער שמד'ט זיך נישט, נאר ער גלייבט אין בורא כל עולמים, דאס איז אזוי ווי ער וואלט מקיים געווען די גאנצע תורה, איבערדעם קען מען דן זיין לבף זכות אלע אידן.

דו דארפֿסט פֿארשטיין אז דו ביסט דורכגעפאלן מיט דעם
 שווערן זינד פון הוצאת זרע לבטלה, וואס דאס איז
 מטמטם הלב, פארשטאפט דאס הארץ, און מעקם את
 הפח פארקרימט דעם מח, פיל מיט קשיות און ספיקות
 אויף זיך און אויפן בורא כל עולמים, און וועגן דעם פאלסטו
 אריין אין מרה שחורה און עצבות, איבערדעם נעם זיך אין
 די הענט אריין, לאז זיך נישט אפ איין רגע, דער עיקר דו
 זאלסט נישט ארוםגיין ליידגי, ווארום די חז"ל זאגן (פתובות
 גיט) הפטלה מביאה לידי שעמום, אז איינער גייט ארום
 פיסט און ליידגי ווערט ער משוגע פאר ליידגי-גיין, איבערדעם
 זאלסטו זעהן צו טוהן אלעס אין דער וועלט עפעס צו
 ארבעטן און עפעס צו לערנען, ווי די חז"ל זאגן (אבות פרק ב)
 יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משכחת
 עון; האט געטייטשט דער הייליגער טשערניער רב ז"ל
 משכחת איז לשון שפחה אז איינער איז פארנומען ער
 ארבעט און ער לערנט און דאווענט, מאכט עס אים פארנעסן
 פון זינד, ער האט נישט קיין צייט צו זינדיגן.

איבערדעם זאלסטו זעהן, דריי זיך נישט ארום ליידגי, דו
 זאלסט נישט האבן קיין צייט צו טראכטן, און
 דו זאלסט שטענדיג זיין פארנומען, וועט דיך דער בורא כל
 עולמים העלפן דו וועסט קענען ארויסגיין פון דיין וויסטן צרה,
 וואס דו האסט זיך איינגערעדט אז דו ביסט אין א צרה.

דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק א
 סימן רפ"ב) דאס אפילו א רשע גמור דארף זיך דן זיין

לְכַף זְכוּת און מַרְעָפֶן ביי זיך עֶפְעֶס גוטס, ווי איז מעגליך אז
 א מענטש וואס ער איז א איד זאל נישט האבן אין זיך עפעס
 א מצוה וכו', סוף כל סוף היטסטו דאך שבת, סוף כל סוף
 לייגסטו דאך יעדן טאג תפילין, סוף כל סוף האסטו ציצית,
 סוף כל סוף האסטו א בארד מיט פיאות וכו' וכו', און מיט
 דעם דארפסטו זיך זייער זייער שטארקן, און עס זאל נישט
 זיין ביי דיר פראסט און פשוט די זאך, נאר דו זאלסט וויסן
 אז דאס איז זייער זייער חשוב אין הימל, און בפרט ווען דו
 וועסט מקיים זיין די מצוות מיט שמחה, ווי דער הייליגער
 רבי זאגט (ספר המדות אות שמחה סימן א) בְּשֵׂאדֶם עוֹשֶׂה מִצְוָה
 בְּשִׂמְחָה זֶה סִימָן שֶׁלְבוּ שְׁלָם לְאַלְקֵינוּ; ווען א איד טוט א
 מצוה מיט א פרייליכקייט איז א סימן דאס הארץ איז אים
 ריין פון פגיונות, און ער איז שטארק אין די אמונה.

שטארק זיך וועסטו זעהן דו וועסט אלעס איבערקומען.

זאלסט האבן א לעכטיגן שבת און א פרייליכן תמיד
 און א פתיחה וחתומה טובה

תרעה

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר כי תצא י"א אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך וואלט דיך געראטן דו זאלסט זיך נישט מישן אין
 קיין שום מחלוקת, ווארום ווער עס איז פארמישט

אין א מחלוקת שניידט נישט גוט אפ וכו', עס איז ראטזאם
אנטלויפן פון מחלוקת אזוי ווי מען אנטלויפט פון פייער.

דער הייליגער רבי נתן ז"ל פלעגט שטענדיג זאגן, דער
רבי קען אלעמען נעמען, אבער נישט קיין בעל
מחלוקת, איבערדעם פאלג מיר אנטלויף פון מחלוקת וועט
דיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

געוואזן זיך צו, צו זאגן אסאך פרקים משניות יעדן טאג,
ווארום עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון
לערנען משניות, אזוי ווייט אז עס ווערט געברענגט אין
זוהר הקדוש (פי תצא רע"ז) מארי משנה דאינון מלאכי השרת
ממש; אויב איינער לערנט משניות, ווערט ער צוגעגליכענט
אזוי ווי מלאכי השרת וואס באדינען בכיכול דעם בורא
כל עולמים, אזוי איז דער מענטש וואס ער לערנט אסאך
משניות, איבערדעם זאלסטו זיך צוגעוואוינען צו זאגן זייער
אסאך פרקים משניות יעדן טאג, און דאס וועט דיך קילן
נישט זיך מישן אין קיין שום מחלוקת.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן ה) דאס אלע
מחלוקת נעמט זיך פון די בלוט וואס איז נישט מזוהר,
און מיט דעם וואס א איד רעדט אסאך צום בורא כל
עולמים אויף פראסט אידיש, און ער איז עוסק אין אסאך
לימוד תורה הקדושה, ווערט אים די בלוט מזוהר, און ער
איז זוכה צו זיין א בלי מקבל זיין דאס לעכטיגקייט פון
בורא כל עולמים.

אײַבערדעם זײַ נײַשט קײַן בּײַטלן, אַנשטאָט זײַ צו מײַשן און
מחלוקת זאָלסטו אַסאך רעדן צום בורא פֿל
עולמים, און דו זאָלסט לערנען אַסאך משניות, וואס מער
איז בעסער, אױכעט זאָלסטו וויסן משנ"ה באַטרעפט פּונקט
ווי פּרנס"ה, אײַנער וואס ער לערנט אַסאך משניות וועט
האַבן אַסאך פּרנסה, און עס איז אַ שאַד אױף די טײַעֶרע
צײַט וואס אַ מענטש ברענגט אָן, בשעת ער קען לערנען
נאך אַ פּרק און נאך אַ פּרק און נאך אַ פּרק משניות.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר געבן שכל, און דו זאָלסט
אַנטלױפֿן פון מחלוקת.

דו זאָלסט האָבן אַ פּרײַליכע וואך און אַ פּתײַבה וַחַתּוּמָה טובה

תרעו

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר פִּי תבא י"ב אָלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אײַךְ הָאב דַּעְרֵהאַלְטֵן דײַן לאַנגען בְּרִיוּו.

זעה זײַךְ צו דַּעְרֵהאַלְטֵן אז קײַן שׁוֹם זאך אין דער וועלט
זאל דײַךְ נײַשט אַראַפּוואַרפֿן, מען דאַרף האָבן גרויסע
בוחות זײַךְ צו קענען דַּעְרֵהאַלְטֵן בְּזֵה העולם מיט סבֿלנות
געדולד, ס'איז נײַשטא נאך אזא מתנה פארן מענטש ווי
געדולד, דער מענטש דאַרף זײַךְ צוגעוואײַנען האָבן נאָר
געדולד אױף אלעם וואס עס גײַט אױף אים דורך.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קנ"ה) דאס געדולד סבֿלנות איז מען זוכה נאר דורך אמונה, ווען א איד ווייסט אז אלעס איז נאר פון בורא פֿל עולמים קען ער זיך דערהאלטן, איבערדעם שטארק זיך אין אמונה, און דו זאלסט בעטן אסאך דעם בורא פֿל עולמים אז דו זאלסט האבן אמונה, ווייל צו אמונה קען מען נישט קומען נאר דורך תפלה, און צו תפלה קען מען נישט קומען נאר דורך אמונה, ווייל ס'איז געבינדען איינס אינעם אנדערן, ווען א איד גלייבט אז דער בורא פֿל עולמים איז דא און עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער אים, דעמאלט האט ער געדולד און ער ווערט נישט צובראכן פון קיין שום זאך, און ווען א איד בעהט אויף יעדע זאך שטארקט זיך אים די אמונה, און ווען ער האט שטארקע אמונה דערהאלט ער זיך בעסער, און דער עיקר דערהאלטן זיך איז נאר דורך סבֿלנות, געדולד, און וואויל איז דעם מענטש וואס ער קויפט זיך איין דער טייערע מדה פון סבֿלנות.

דו זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פתיחה וחתומה טובה

תרעז

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר פי תבא י"ב אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל הבחור היקר לי ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זעה זיך צוגעוואוינען זיין א זריז מיט יעדע זאך, ווארום עס איז נישטא אזא מדה טובה ווי זריזות וואס דאס

איז געוואנדען אין שמחה, ווען א בחור איז שטענדיג פרייליך. האט ער נישט קיין צייט צו זיין פויל, שטענדיג איז ער פארנומען, און שטענדיג מאכט ער זיך פארנומען, און דורכדעם ווערט ער ניצול פון אלע עבירות וואס קומט בדרך כלל נאר פון פוילקייט, ווי די חז"ל זאגן (כתובות נ"ט): הבטלה מביאה לידי שעמום ולידי זימה; איינער דריידט זיך ארום לידיג פיסט און פאר וכו' וכו', דער ווערט משוגע פאר לידיג-גיין, און טוט שווערע גראבע זינד רחמנא ליצלן.

אבער ווען איינער איז שטענדיג פרייליך און ער איז א זריז, פלינק און געשיקט, דער האט נישט קיין צייט צו זינדיגן, דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט) דאס ווען איינער איז פרייליך היט אים דער בורא כל עולמים אליין אפ פון פגם הברית; איבערדעם זאלסטו זעהן צו טוהן אלע פעולות שבעולם נאר צו זיין פרייליך, וועסטו זעהן עם וועט זיך אלעס איבערדרייען לטובה.

איך וואלט דיך זייער געבעטן, דו זאלסט אוועקגיין פון שלעכטע חברים וואס זיי קענען דיך אראפשלעפן אין שאול תחתית ומתחתיו, דו מוזט נישט נאכמאכן יעדן שוטה און יעדן טיפש וכו' וואס האט זיך אפגעשארן די פיאות און שטיצט זיך דעם בערדל, ביז ער שערט זיך אפ אינגאנצן דעם בארד רחמנא ליצלן, דאס איז אבי אבות הטומאה, אזוי הייבט מען אן צו פאלן אין שאול תחתית, מען הייבט אן אינטער-צושניידן די פיאות און דאס בארד ביז מען

האַט אַינגאַנגען אַראָפּגענומען דעם פּיאָט מיט די באַרד, און דאָס ווייַזט אַז דער באַחור איז אַ מופּקָר וכו', אַיבערדעם אַנטלויף פּון אַזעלכע פּאַרדאַרבענע חברים.

דער בורא פל עולמים זאל דיך אפהיטן פון אלעם שלעכטס, און דו זאלסט זיך מחבר זיין נאר מיט ערליכע אידן וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט. זאלסט האבן א לעכטיגן תמיד און א פתיחה וחתומה טובה

תרעה

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר פי תבא י"ב אלול ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְרוֹ יְאִיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

איך וויל דיר זייער בעטן, אזוי ווי עס איז גישטא קיין שלום בית ביי ענק אין שטוב וכו', זאלסטו טוהן אלע פעולות שבעולם איבערבעטן דיין ווייב, ווארום דער הייליגער רבי האט אונז בפירוש געזאגט (שיחות הר"ן סימן רס"א) דאס דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך אויף בני הנעורים צוברעכן זייער שטוב כדי זיי מכשיל זיין מיט שווערע ביטערע עבירות וכו', אז דו וועסט זיך גטן וועסטו נאר אריינפאלן טיפער אין שאול תחתית ומתחתיו וכו', דאס איז די עצה פון דעם סמ"ך מ"ם אז דו זאלסט אפלאזן דיין ווייב וכו', זי איז גארנישט

שוֹלְדִיג וְכוּ', דוּ בִיסְט שוֹלְדִיג, דוּ בִיסְט אַ פֿעס'ן, אַ
אויפֿגערעגטע מענטש, יעדע קלייניקייט דענער־ווירט דיר, און
דו לָאזט אויס דיין פֿעס און דיין רציחה אויף דיין טייערע
ווייב וכו', איבערדעם זעה וואס שגעלער איבערבעטן דיין
ווייב, און פון היינט אָן זאלסטו אכטונג געבן נישט זיין אין
פֿעס, זאלסט ארבעטן נאר אויף איין מדה, אויסרייסן פון
דיר די ביטערע שלעכטע מדה פון פֿעס און רציחה וכו',
ווען דו ווערסט אויפֿגערעגט ניצסטו מיאוסע רייד קללות
וכו' וכו', איבערדעם טוה תשובה, וועט דו דער בורא פֿל
עולמים אונדאי העלפֿן, און ס'וועט זיין אַ אַמת'ע שְׁלוֹם בֵּית.

זאלסט וויסן אז דו האסט באקומען א אשת חיל, זאלסט
איר זייער חשוב האלטן, און דער בורא פֿל עולמים
וועט דו נישט פארלאזן.

זאלסט האבן א פרייליכן טאג און א פתיחה וחתומה טובה

תרעט

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר פי תבא י"ב אלול ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אַל הָרַב הַחֲסִיד הַמְּפֹאָר וְכוּ' ... שְׁלִיט"א
איך האב דערהאלטן אייער לאנגע בריוו וואס איר שרייבט
מיט גרויס אריכות וכו'.

איך קען נישט יעצט ענטפערן אזוי ווי איר האט געוואלט,
אבער איך וועל איך שרייבן בקיצור. אויב מען וויל
ראטעווען די יוגנט פון היינטיגן דור, און בפרט יעצט וואס

אזויפיל בחורים און מיידלעך פאלן אנוועק פון אידישקייט, איז נאר דא איין עצה, חתונה מאכן וואס יונגער, ווארום נאר דאס איז די עצה און דאס איז די רפואה פדי ראטעווען די יונגט, מען דארף חתונה מאכן קינדער וואס פריערט.

פארשטייט זיך אז מען דארף זיי קודם לערנען די הקדמות וואס הייסט חתונה האבן, און וואס הייסט אחריות, נישט סתם נעמען חתונה מאכן, און אזוי וועט זיין גרויס הצלחה. איבערדעם בעהט איך אייך זייער שטארק ווען מען קען זיך טרעפן וועל איך אייך עם מסביר זיין מער באריכות, ווארום מען קען נישט בכתב דאס מסביר זיין, איבערדעם בעהט איך אייך טוהט וואס איר קענט מיר זאלן זיך צאמטרעפן, וועל איך אייך מסביר זיין דאס וויכטיגקייט פון זיך אריינלייגן אין טוהן שידוכים מיט די בחורים מיט די מיידלעך, נאר וועגן דעם נקודה פאלן זיי אנוועק.

איך ווייס נישט אויב יעדער איינער איז מסכים צו דעם, אבער ווער ס'טוט מיט די יונגט ווייסט אז דאס איז דער שליסל פון די אלע פראבלעמען.

אונדאי דארף מען מיט זיי לערנען הלכות וויאזוי א איר דארף זיך אויפפירן יעדן טאג, אבער דער שליסל איז חתונה מאכן וואס פריער.

איך האף אז מיר וועלן זיך טרעפן בקרוב, וועלן מיר דאס מסביר זיין מיט מער באריכות.

איר זאלסט האבן א גוט געבענטשט יאר און א פתיחה וחתומה טובה

תּרפ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֻדְר פִּי תְבוּא ט"ו אָלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֶאֱלֹטָן דִּיין בְּרִיוּן.

דָּאס גֵּרעסֶטע צְדָקָה וואס מָען קען געבן איז פֿאר דְּרִיקָן דעם הייליגן רבינ'ס ספָּרִים, וואס דָּאס איז א זכות הרבִּים לְדוּרֵי דוֹרוֹת, ווארום אַלע פֿון אונזערע לייט זענען מְקוּרָב געוואָרן צום הייליגן רבי'ן נָאָר דוּרְךְ א ספָּר וואס האט זיי איבערגענומען, און דָּאס האט זיי פֿאַהאַפֶּטן צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים.

דער הייליגער רבי נָתַן הָאֵט געטײטשט (לקוטי הלכות ברכת השחר הלכה ה' אות ל"ו) דעם פֿסוק (תהלים ק"ט) "צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת" וואסערע צְדָקָה בְּלִיַּבֶּט אויף שְׂטֵענְדִיג, אז מָען געבט צו דְּרִיקָן אויף די ספָּרִים פֿון צדיק הָאֱמֶת, וואס דָּאס בְּלִיַּבֶּט שְׂטֵענְדִיג, מָען זעהט אז מָען געבט צו עָסן פֿאר א מְענטש היינט וכו' מָאָרְגן קומט ער נאכאַמאַל, ער דאַרף עָסן וכו', און אזוי יעדן טאג קומט ער פֿון גי, ער דאַרף עָסן וכו', און גישט יעדער איינער קען אויסהאַלֶטן אן אנדער'ן, ער קען קוים אויסהאַלֶטן זיין משפּחה, אָבער אויב מָען געבן פֿאר הרפּסה צו דְּרִיקָן דעם הייליגן רבינ'ס ספָּרִים, א ספָּר'ל בְּלִיַּבֶּט עֲטָלִיכע דוֹרוֹת, און עס גייט פֿון איין עק וועלט ביז צום אנדער'ן, און אז מָען געבט נָאָר צו דְּרִיקָן איין ספָּר איז דָּאס א שְׂטֵענְדִיגע צְדָקָה, ווארום א ספָּר

בְּלֵיבֵט, און עס גייט מיט מיט'ן מענטש טאג איין טאג אויס
 וכו' וכו', איבערדעם אז דו ווילסט זוכה זיין צו א אמת'ע
 צדקה, זיי מנדב פארן "קרן הדפסה - היכל הקודש" א
 פאלעט פאפיר, און מיט דעם וועסטו מוז'ה זיין לבל הפחות
 איבער טויזענט מענטשן מיט ספרים וואס וועט זיי מחזק זיין
 שטארקן און צוריק ברענגן נאנט צום בורא כל עולמים.
 זאלסט האבן א גוט געבענטשט יאר

תרפא

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר כי תבוא ט"ו אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך בעהט דיך זייער זאלסט זעהן ממשיך זיין אין דיין
 הייליגע ארבעט, וואס דו האסט זיך גענומען אויף
 זיך, צו זיין א שדכן, ווארום עס איז נישטא קיין גרעסערע
 מצוה פון דעם ווי משדך זיין א בחור מיט א מיידל, דאס
 איז א אמת'ע מצוה פון פדיון שבויים, ווי די חז"ל זאגן
 (בראשית רבה פרשה ס"ח סימן ד) אויפ'ן פסוק (תהלים ס"ח) "אלקים
 מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בפושרות" מהו בפושרות,
 בכי ושירות, מאן דבעי אומר שירה, ומאן דלא בעי בכי
 וכו'; איידער א בחור אדער א מיידל האבן חתונה, זענען
 זיי אזוי ווי אין א תפיסה וכו', און וויפער מען איז זיי

מִשְׁדָּךְ צוֹאמָען, גַּעַמֵט מָען זיי אַרױם פֿון זײער תּפִיֶסָה, און
נֶאכְדָעם הָאבֵן זיי זײער אײגן אױסוואל, אז זיי װילן פֿרײען
זיי זיך מיטן שידוך און זיי זענען זײער צופֿרײדן, אָפּער אױב
זיי װילן נישט זיין צופֿרײדן װײנען זיי בײדע װײ װײ ווי הָאבֵן
מיר גַעקענט אזוי אַרײנפֿאלן?

אָפּער דער הייליגער רַבִי זאָגט (ליקוטי מוֹהֲרֵ"ו חלק ב' סימן פ"ט)
אז דער צדיק איז דער שדכן, ער איז מִשְׁדָּךְ נשמות
ישראל שטענדיג, דאס הייסט אפילו מען האט שוין חתונה
געהאט מוז מען האבן דעם צדיק ער זאל מאכן שלום
בית, וואס דאס איז אויכעט א ענין פון זיווגים ער איז מונוג
זיווגים און טוט אכטונג געבן אז זיי זאלן זיך נישט גטן.

אײבערדעם זעה צו טוהן אלעס אין דער װעלט מִמְשׁיך
צו זיין אין דער הייליגע מצוה פון מִשְׁדָּךְ זיין
נשמות ישראל, און מען זאגט נאך פון דעם הייליגן
ראפשיצ'ער רב זי"ע אז שדכנות געלט דאס איז די פֿאַרשטע
געלט, ווארום מען קען זיך נישט פֿאַרשטעלן דאס גרויסע
מצוה פון מִשְׁדָּךְ זיין שידוכים.

דער בורא פֿל עולמים זאל זיך געבן גרויס הצלחה אין
דעם, און וואס דו זאלסט נאר נישט טוהן זאלסטו
האבן גרויס הצלחה.

זאלסט האבן א גוט געבענטשט יאר

תרפב

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר כי תבוא ט"ו אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

געב זייער אכטונג אויף דיין שלום בית, ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות תר"ן סימן רס"ד), אז א מענטש מוז מכבד זיין און טייער האלטן זיין ווייב. און ער האט געזאגט, "באטראכט זיך וויפיל צער און גרויסע יסורים ליידן די פרויען: צער העיבור, והעידה, והגידול, וכו', וכו', און עס קומט זיי זייער שווער אן, איבערדעם דארף מען אויף זיי רחמנות האבן, און זיי ארויסהעלפן מיט וואס מען קען". און וויסן דארפסטו וויסן, ביי אונז איז א דיבור פון הייליגן רבי'ן קודש קדשים. איבערדעם זאלסטו זייער היטן און מקנים זיין דעם דיבור פון רבי'ן, זאלסט האלטן חשוב דיין ווייב, און זאלסט זיך מיט איר נישט ארום טענה'ן. ווארום וואס וויל זי פון דיר? זאלסט איר העלפן מיט די קינדער. איז וואס איז אזוי שווער? באטראכט זיך, סוף כל סוף איז דאס אויך דייןע קינדער - לייג צו א האנט און העלף איר. און די תז"ל זאגן בפירוש (חולין פד:), לעולם יאכל אדם וישתה פחות ממה שיש לו, וילבש ויתבסס במה שיש לו, וכבד אשתו ובניו יותר ממה שיש לו, שהן תלוין בו והוא תלוי במי שאמר והיה העולם.

עם ווערט געברענגט אין ספר "רחמי האב" (אות לימוד) דאס הארץ זאגט מיר א יצה דאס ווער עם האט נישט זוכה געווען צו א גוטן פארשטאנד אין לערנען, אדער ער איז טרוד אין פרנסה און ער קען נישט לערנען בעיון, זאל ער לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא און א פרק משניות, פשוט זאגן אזוי ווי ער זאגט זוהר אפילו ער פארשטייט נישט, ווארום דער לשון אליין איז מסוגל פאר די נשמה, און איך בין זיכער אויב ער וועט זיך אזוי פירן וועט אים בלייבן די תורה אין זיין הארץ, און איך האב געקענט א שיקטער וואס ער האט גארנישט געקענט לערנען, נאר ער האט דורכגעזאגט יעדעס יאר גאנץ ש"ס פשוט זאגן, און דער פנים האט אים געלאכטן ווי א פלאם פייער אזוי ווי די גרויסע צדיקים.

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן, וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א גוט געבענטשט יאר

תרפג

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר פי תבוא ט"ו אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זאלסט וויסן אז א אידיש פרוי וואס איז פארהייראט אז זי גייט מיטן אייגענעם האר איז דאס זייער זייער

הארב, און דער זוהר הקדוש שעלט דעם אינגערמאן וואס
 ער לאזט זיין ווייב גיין מיט אייגענע האר, זאלסט נישט
 מיינען אז דאס איז א חומרא וכו', אדער א מנהג וכו',
 דאס גאנץ אידישקייט איז תלוי אין דעם, ווי די חז"ל זאגן
 (פתובות ע"ב). ואלו יוצאות שלא בכתובה העוברת על דת
 משה ויהודית, ואיזוהי דת יהודית? יוצאה וראשה פרוע;
 דאס הייסט אז א פרוי גייט מיט די אייגענע האר קומט
 איר א גט, אזוי הארב איז דאס.

זעה נאר וואס עס שטייט אין זוהר (נשא קכ"ה): תונבא לייתי
 [א קללה זאל קומען] על ההוא בר נש [אויפן מענטש]
 דשבק לאנתתיה [וואס לאזט זיין ווייב] דתתחזי משערה
 דרישה לבר [זאל גיין אויפגעדעקט די האר, אדער מען
 זאל ארויסזעהן די האר] ודא הוא חר מאינן צניעותא
 דביתא [און דאס איז פון די יסודות פון די צניעות פון א
 פרוי אין שטוב] ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר [און
 א פרוי וואס זי דעקט אויף אירע האר] לאתתקנא ביה
 [זיך שיינ מאכן מיט דעם] גרים מסכנותא לביתא [איז גורם
 ארימקייט אין שטוב] וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא
 [און ס'איז גורם אז די קינדער זאלן נישט זיין קיין געלונגענע,
 און זיי זאלן נישט חשוב זיין] וגרים מלה אחרא דשריא
 בביתא [און עס איז גורם אז די סטרא אחרא און די חצונים
 זאלן זיין אין דעם שטוב] מאן גרים דא [און ווער איז גורם
 די אלע צרות] ההוא שערא דאתחזי מרישה לבר. [די האר
 פון א פרוי וואס מען זעהט ארויס] ומה בביתא האי [און

די אלע קללות רעדט זיך פון א פרוי וואס זי גייט אויפגעדעקט די האר אין שטוב] כל שכן בשוקא [און אוודאי און אוודאי ווען זי גייט אויפגעדעקט אויפן גאס מיט די האר] וכו'. ליידער האט זיך אריינגעכאפט ביי אונז נאכאמאל די קליפה אז היימישע פרויען לאזן זיך וואקסן די האר, און זיי כאפן נישט וואסערע צרה זיי ברענגן אויף זיך און אויפן גאנצן הויז-געזונט, אויפן מאן, און אויף די קינדער, דאס ברענגט קריגעריי אין שטוב, און ארעמקייט, און פארשידענע מחלות.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי מנחם מענדל פון רימאנוב זי"ע האט געזאגט אז די גאנצע גאולה איז תלוי אויף א האר וכו', און ער האט דאס מסביר געווען אז דאס גייט ארויף אויף ווען מען זעהט ארויס אפילו איין האר פון א פרוי, וואס דאס ברענגט אלע צרות און מען פארלענגערט די גלות, און ליידער האט זיך דאס אריינגעכאפט נאכאמאל צווישן די היימישע פרויען, אז זיי לאזן זיך וואקסן די אייגענע האר, וואס דאס איז גאר א גרויסער זינד.

זויער געדענקט דען נישט די דרשות ביי יעדן פל נדרי נאכט וואס דער הייליגער סאטמאר רב זי"ע בעל "דברי יואל" האט געוויינט און פארפירט פאר די פרויען אז זיי זאלן זיך אפשערן די ביי-האר, און ער האט זיך געבעטן ביי די פרויען זיי זאלן רחמנות האבן אויף זיך און אויף זייערע קינדער, און זיי זאלן זיך אפשערן די האר, ווייל דאס איז זייער א הארבע זאך, נישט ווי מען מיינט

אז עס איז א פשוטע חומרא, נאר מען דארף געדענקן אז דער זוהר הקדוש שעלט א פרוי וואס מען זעהט ארויס אירע האר, און אויף דעם טאר נישט דער מאן איינגעבן און זיין א ווהרן, נאר ער דארף זיך עקשנען זיי זאלן נישט גיין מיט אייגענע האר, און אזוי אויכעט זיי זאלן נישט גיין מיט אויפאלענדע קליידער.

איך האף אז דו וועסט תשובה טוהן אויף דיינע שלעכטע מעשים וכו' וכו', ווארום דיין ווייב וויל גיין אפגעשארן ווי א אידישע טאכטער פירט זיך וכו', נאר דו מיט דיין פארקרימטען קאפ פון דיינע חטאות נעורים מאכסטו ליצנות פון דעם, מוז איך דיר זאגן דאס איז זייער זייער הארב, און שפיל זיך נישט מיט פייער וכו', ווארום א קללה פון רבי שמעון בן יוחאי איז נישט קיין פשוטע זאך, און מען שטעלט זיך נישט איין וועגן אביסל נארישע חכמות און קאלטקייט צו אידישקייט.

זאלסט האבן א גוט געבענטשט יאר

תרפד.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר כי תבוא ט"ו אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דו מוזט זיך גייטן צו זיין שטענדיג פרייליך, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה

להיות בשמחה תמיד; דער הייליגער רבי געבט נישט קיין
 עצה מען זאל זיין פרייליך, נאר ער זאגט אז דאס איז א
 גרויסע מצוה צו זיי שטענדיג פרייליך, ווארום מיט דעם
 וואס א איד איז פרייליך, באווייזט ער אז ער האט ליב
 דעם בורא פל עולמים, און ער איז מקבל אלעס וואס עס
 קומט אויף אים מיט גרויס ליבשאפט, איבערדעם זעה צו
 זיין פרייליך, און לאז זיך בשום פנים נישט אפ אריינצופאלן
 אין עצבות און מרה שחורה, דו מוזט טוהן אלע פעולות
 שבעולם נאר זיין פרייליך, ווארום שמחה איז די העכסטע
 מדריגה, אזוי ווי עס שטייט (דברי הימים א ט"ז) "עוז וחדוה
 במקומו", דארטן ביים בורא פל עולמים הערשט נאר
 שמחה, דאס איז א סימן ווען א איד איז אין די קדושה,
 ווען ער איז שטענדיג פרייליך, און עס ווערט געברענגט
 אין זוהר (תצוה קפד:) אויפן פסוק (תהלים ק"ב) "עברו את הנו"ה
 בשמחה", חדוה דבר נש משיך לגביה חדוה אחרא עפאה,
 [די שמחה פון א מענטש אויף די וועלט, ברענגט אים א
 שמחה פון יענע וועלט].

זאלסט האבן א גוט געבענטשט יאר

תרפה

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר פי תבוא ט"ז אלול ה'תשע"ג
 שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

איך האב אסאך איבער געטראכט איך זאל דיר יא ענטפערן
 אדער נישט ענטפערן וכו', ווייל פון דיין לאנגען בריוו
 האב איך געזעהן דיין טיפן ווייטאג וואס דו האסט וכו',
 פונדעסטוועגן האב איך זיך מיישב געווען איך וועל עפעס
 שרייבן, כדי פארוואיגן דיין געפילן.

דאס ערשטע זאך דארפסטו וויסן ווען א איד טוט א גוטע
 זאך טאר ער קיינמאל נישט חרטה האבן, ווארום
 ווען מען טוט א מצוה בלייבט דאס פארן מענטש אייביג,
 די חז"ל זאגן (סוטה ג:) כל העושה מצוה אחת בעולם הזה
 מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא; איין מצוה וואס א
 איד איז מקיים גייט פאר אים שטענדיג, און מכל שכן ווען
 א איד טוט אסאך מצוות וואס דאס היט אים אפ ווייל
 ער לעבט, און נאכדעם געמט עס ארום זיין נשמה, דו
 האסט זיך מוסר נפש געווען אויפצושטעלן א בית המדרש
 און א ישיבה און דיין פונד איז געווען נאר לטובה, און
 דו האסט זיך מוסר נפש געווען די גאנצע צייט דאס האלטן
 וכו', און יעצט ביסטו זייער אנטווישט פון די גאנצע ווירטשאפט
 וואס עס פירט זיך וכו', נאך מיין דעת דארפסטו ביי זיך
 אפמאכן ווי די חז"ל זאגן (קידושין נ"ז:) שמעון העמסוני האט

גַּעְזֵאנְט "בְּשֵׁם שְׁקִבְלֵתִי שְׂכַר עַל הַדְרִישָׁה בְּךָ קִבְלֵתִי עַל
הַפְרִישָׁה"; אַז מָעַן זַעְהֵט אַז מָעַן פִּירַט זִיךְ נִישְׁט ווִי דו
הָאָסֶט גַּעְוֹאָלֶט וְכוּ', גֵּיט מָעַן אַוועק און גַּעְנְדִיגֶט.

דִּי צווייטע זאך איז, ווען מָעַן טוט אַ מַצֹּה אָדער אַ דָּבָר
טוב אָדער אַ טוֹבָה פֿאַר יַעֲנַעם דאַרף מָעַן גְּלִיךְ וויסן
אַז מָעַן טוט דָּאָס כּוֹלֵל לְשֵׁם שָׁמַיִם שְׂלָא עַל מַנְת לְקַבֵּל
פֶּרֶם, אַדְרָבָה מָעַן דאַרף זיין צוגעגרייט צו פֿאַקומען צוריק
בִּיזֵי בְּזִיזֹנוֹת וְכוּ', און פּוֹנְדֵעֶס טוועגן דאַרף מָעַן ווייטער
מִמֶּשֶׁיך זיין טוהן דִּי מַצֹּה אָדער דִּי גוטע זאך און דִּי טוֹבָה
פֿאַר יַעֲנַעם, אָפִּילוּ מָעַן ווייסט מָעַן וועט פֿאַקומען צוריק
שְׂטֵינְעֶר וְכוּ' וְכוּ', ווער קען נאָך אַזוי זאָגן דָּאָס ווִי אִיךָ,
וואס עס איז שוין נאָנט צו פּוֹפֶצִיג יאַר וואס אִיךָ טוה נאָר
טוֹבוֹת פֿאַר יַעֲנַעם און העלף אים ארויס מיט אלע געברויכן
בְּגִשְׁמִיּוֹת און בְּרוּחַנִיּוֹת, בייטאג און ביינאכט אָן אַ אָפֶּהאַלֶט
וְכוּ' וְכוּ', און דער סוף דרייט ער זיך איבער און ווערט
מיר גאָר אַ שוֹנָא און רעדט אויף מיר כּל דָּבָר אָסוּר, פֿאַר
גאַרנישט און נישט, טאַמער מיינסטו ס'טוט נישט וויי? אוי
טוט עס וויי, געוואלד און געשריגן ווי קען אַ מַעֲנִשׁ זיין
אַזאַ רוצח, אִיךָ האָב זיך מוסר נפֿיש געווען פֿאַר דיר, און
אִיךָ האָב דִּיך אַרויסגענומען פון טינאָף און צוואָה און פון
אלע גראָפֶע עבירות וואס דו האָסט גאָר געטוהן וְכוּ' וְכוּ',
און דער סוף שעמט ער זיך נישט רעדן אויף מיר כּל דָּבָר
אָסוּר, מָעַן רעדט שוין נישט אַז ער איז מיר געוואָרן אַ
שוֹנָא און ער וויל נישט שטיין אין מיין ד' אַמּוֹת וְכוּ' וְכוּ',

און דאס איז נישט איינער און נישט צען און נישט הונדערט
 וכו' וכו', נאר דער בורא פל עולםים האט מיר געהאלפן
 מיט שכל אז איך טוה דאס נישט פאר קיין שום באלוינונג,
 איך טוה דאס נאר לשם שמים ארויסצוהעלפן יענעם, און
 דאס הייסט א חסד של אמת ווי רש"י הקדוש זאגט אויפן
 פסוק (בראשית מ"ז כ"ט) "חסד ואמת" חסד שעושין עם המתים
 הוא חסד של אמת שאינו מצפה לתשלום גמול; און דאס
 האב איך געטוהן מיט יעדן איינעם במשך פון קרוב צו
 פופציג יאר, פון שנת תשכ"ד ביז יעצט וואס מיר גייען
 אריין אין שנת תשע"ד, מענטשן וואונדערן זיך וויאזוי האב
 איך געקענט שרייבן אזויפיל ספרים, בשעת איך בין
 ארומגענומען מיט טרדות אנאנצן טאג און רוב נאכט, ווי
 עס קען עדות זאגן די מענטשן וואס זיי דרייען זיך ארום
 מיר, ווען האב איך געהאט צייט צו דעם? איך האב דאך
 געהאט און איך האב טרדות טאג ביי טאג און נאכט ביי
 נאכט? דער תירוץ איז דאס דער הייליגער רבי זאגט (ספר
 המדות אות דעת סימן ל"ג) מי שמשלמין לו רעה תחת טובה הקדוש
 ברוך הוא מרחם עליו ונותן לו שכל גדול בעבודת הבורא;
 דאס האב איך צוריק באקומען פון בורא פל עולםים דאס
 איך האב געהאט א ברכה אין די צייט, און דאס איז די
 מתנה וואס דער בורא פל עולםים האט מיר צוריק באצאלט.

דער דריטער זאך וואס די דארפסט אין זיך אריינגעמען,
 איז וואס דער הייליגער רבי זאגט (שיחות תר"ן סימן כ"ו)
 ביי די וועלט איז שכחה א גרויסע חסרון, אזי וויי איך

האלט אין איין פארנעסן, וואס טוה איך? אָפּער ביי מיר זאגט דער הייליגער רבי איז שפּחה א גרויסע מעלה, איך האב זיך צוגעוואוינט אז גלייך ווי ס'איז אַוועק האב איך שוין אלעס פארנעסן, ווארום אז דער מענטש זאל שטענדיג געדענקן דאס שלעכטן וואס ער האט געטוהן וכו', וואלט ער קיינמאל נישט געקענט גיין פאראויס, עס וואלט אים שטענדיג געפייניגט דער עבר וכו', איבערדעם האט דער הייליגער רבי געזאגט ביי מיר יעדע זאך וואס עס איז אדורך איז שוין פארנעסן געווארן ביי מיר, אזוי קען איך אנהייבן יעדע טאג און יעדע שעה און יעדע רגע פון גיי.

אונדאי און אונדאי טוהט עס דיר וויי וואס מען האט דיר געטוהן עוולות וכו', און מען האט פון דיר שוין פארנעסן וכו', אדער מען מאכט זיך פארנעסן וכו', אָפּער וואס האסטו פון דעם זיך אויפצוועסן דאס הארץ פון אזאך וואס איז שוין געווען? אזוי גייט די וועלט, דער וואס טוט גוטס פאר יענעם מוז אריינכאפן צוריק שלעכטן וכו', און דאס איז א זאך וואס עס לייגט זיך נישט אויפן שכל, נאר עס איז א ווירקליכקייט, נאר מען דארף האבן פוחות הנפש דאס אויסצוהאלטן וכו' וכו'.

זייסן דארפסטו וויסן דאס די תורה הקדושה תורת חיים די חכמה פון בורא כל עולמים הייבט זיך אן מיטן אויס ב' בראשית, וואס דאס מיינט פון אנפאנג, און דער פשוטער פשט איז אז מען מוז יעדעס מאל אנהייבן פון גיי, אזוי קען מען מקבל זיין די תורה, ווי עס שטייט אין די וואכעדיגע

סְדֵרָה ווי רש"י הקדוש זאגט אויפן פסוק (דברים כו ט"ז) "היום הזה הוי"ה אלקיך מצוה" בכל יום יהיו בעיניך חדשים כאילו בו ביום נצטוית עליהם; אויבעט זאגט רש"י הקדוש אויפן פסוק (דברים כ"ז ט) "היום הזה נהיית לעם" בכל יום יהיו בעיניך כאילו היום באת עמו בברית; דאס הייסט א איד דארף שטענדיג וויסן איך הייב אן פון יעצט אן, איך האב נישט קיין עבר, אויף אזא אויפן קען מען זוכה זיין מצליח זיין מקיים זיין די תורה, דערפאר הייבט זיך אן די תורה מיט א אות ב' וואס דאס איז לשון ברכה, ווייל א ב' איז פארמאכט פון אויבן און פון אונטן און פון צוריק, עס איז נאר אפען פון פאראויס, אויב א איד וויל האבן הצלחה אין לעבן, האבן א ברכה א געבענטשט לעבן, טאר ער קיינמאל נישט צוריקקוקן אויף צוריקנועגס וכו', און נישט חקר'נען וואס איז אויבן און וואס איז אונטן וכו', איך ווייס גארנישט נאר גיין פאראויס, פון יעצט אן וויל איך זיין אן ערליכער איד, פון יעצט אן וויל איך טוהן טובות פאר אידן, דאס גאנץ לעבן זאל זיך דרייען נאר פון יעצט אן, איך האב נישט קיין עבר, דאס איז ב' א ברכה פארן מענטש וואס ער פירט זיך אזוי.

איך האף אז דו וועסט אריינגלייגן אין הארץ די ווערטער וואס איך שרייב נישט מיט קיין טינט נאר מיט בלוט פון מיין הארץ, ווארום איך מאך דאס שוין מיט נאנט צו פופציג יאר, דעמאלט וועסטו האבן א גוט לעבן, און דו וועסט נישט גיין אזוי פארביטערט, אונדאי און אונדאי טוט דאס וויי וכו' וכו', אזוי ווי ס'טוט וויי וכו' וכו', אבער איז

דאס דער תכלית פון לעבן ארומגיין פארביטערט און מיט קשיות וכו', דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) אויפן פסוק (תהלים צ') "ימי שנותינו בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה" די זיבעציג יאר לויפן אריבער אזוי ווי א פערטל שעה, אזוי קען איך דיר מעיד זיין אז עס איז א פערטל שעה, ווארום איך האב שוין דערגרייכט מער ווי די זיבעציג יאר, און עס איז דורכגעלאפן ווי א פערטל שעה, ווידעראום זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ח) א מענטש פון איין תענוג'ל וועגן פון א פערטל שעה קאן ער אן ווערין גאר דעם עולם הזה מיט דעם עולם הבא.

איבערדעם זיי א חכם און הייב אן פון גיי, גיי דיר אויף דיין וועג פרייליכערהייט, און זאלסט זעהן אליינס זיין פרייליך, און פרייליך מאכן אן אנדערן, וואס דאס איז א גרויסער זאך ווי די חז"ל פארציילן (פענית כב.), רבי ברוקא חוזהא פלעגט זיין אין די מארק פון די שטאט לפט, און אליהו הנביא איז מיט אים אלץ מיטגעגאנגען. איינמאל פרעגט רבי ברוקא פון אליהו הנביא: "איז דא אין דעם מארק איינער וואס האט עולם הבא?" האט אים אליהו אנגעוויזן, אז אט גייען צוויי מענטשן, און זיי זענען בני עולם הבא. איז רבי ברוקא געלאפן צו זיי און האט זיי געפרעגט: "וואס איז אייער טון?" האבן זיי אים גענטפערט, "מיר זענען מענטשן וואס מאכן פרייליך טרויעריגע. ווען מיר זעהן א טרויעריגע מענטש מאכן מיר אים זייער פרייליך, און ווען מיר זעהן צוויי מענטשן קריגן זיך מאכן מיר שלום צווישן זיי".

(ווייל מחלוקת וואס מענטשן קריגן זיך, נעמט זיך נאר פון עצבות און מרה שחורה, וואס דאס קומט פון בפירות און אפיקורסות. - ווארום ווען א מענטש ווייסט אז אלעס וואס עס גייט אויף אים אדורך איז פון בורא פל עולמים וואלט ער שטענדיג פרייליך געווען און וואלט זיך נישט ארומגעקריגט מיט קיינעם נישט).

דערפאר איז דער גרעסטער מצוה אליין פרייליך זיין, און פרייליך מאכן אנדערע, דאס איז דער גרעסטער צדקה וואס עס קען נאר זיין. ווי דער הייליגער רבי מייטשט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קו) דעם פסוק (תהלים מא), "אשרי משכיל אל דל", וואויל איז דער מענטש וואס ער גיט אריין שכל אינעם ארעמאן, ווייל פארוואס איז דער מענטש ארעם? ווייל ער האט קיין שכל נישט, ווי די חז"ל זאגן (גדרים מא) "אין עניות אלא מן הדעת"; ער איז ביי זיך צובראכן מיואש אינגאנצן ער האט קיין שכל נישט, דערפאר איז ער דערביטערט. די גרעסטע צדקה איז אים אויסרעדן, פרייליך מאכן, דאס איז די גרעסטע זאך וואס עס קען נאר זיין. דערפאר איז א גרויסע מצוה פרייליך מאכן יעדן צובראכענעם איד, און דער וואס ער טוט דאס, האט א גרויסע מצוה.

אויב דו וועסט זיין פרייליך אנאנצן טאג און טוהן אלע פעולות שבעולם נאר זיין פרייליך, וועט זיך דיר דאס הארץ עפענען, און דו וועסט קענען זיך אויסרעדן זיך דאס הארץ צום בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש, וואס דאס איז די העכסטע מדריגה וואס א איד דארף קומען,

זיך אויסרעדן דאס הארץ פארן בורא פל עולמים אזוי ווי מען רעד זיך אויס פאר אן אמת'ן גוטן פריינד, און אזוי ווי א קינד בעהט זיך אויס ביים טאטען, און דער הייליגער רבי האט אונז מגלה געווען (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) אז דער עיקר וואס ער איז געקומען צו זיין גרויסע מדרגה איז נאר געווען ווייל ער האט זיך געפירט ווי א פראסטיק, דאס הייסט ער האט זיך געפירט בתמימות ופשיטות, גערעדט זייער אסאך צום בורא פל עולמים אויף אידיש, און געזאגט אסאך תהלים, און ער האט בפירוש געזאגט ווען איך זאל וויסן אין דער יוגנט צו וואס מען קען קומען דורך התבודדות דאס הייסט רעדן צום בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש, וואס איך האב געטוהן א גאנץ יאר וואלט איך געטוהן אין איין טאג, און ער האט זייער געבענקט נאך די עבודה פון תמימות ופשיטות, אסאך צו רעדן צום בורא פל עולמים אויף אידיש, אזוי ווי א פראסטער פשוטער מענטש.

מאך זיך א שיעור אין חומש רש"י מיט'ן תרגום יעדן טאג חזק ולא יעבור, און לערנען א פּרָק אָדער צוויי משניות פסדרן, און לערנען א דף גמרא יעדן טאג, זאלסט וויסן דאס איז דאס עשירות און רייכטום פונעם מענטש.

איך האף אז דו וועסט זיך אריינלייגן אין הארץ די ווערטער, און דו וועסט איבערקוקן יעדן טאג דעם בריוו, וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און מכל שכן אויף יענער וועלט. זאלסט האבן א פרייליכן גליקליכן און א געבענטשטן יאר

תּרפּו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר נְצֻבִים וַיֵּלֶךְ י"ט אֶלּוּל ה'תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן דִּיִּין בְּרִיוּוּ.

עָם אִיזוּ א מְנַהֵג בִּי עֶרְלִיכֶע אִידֵן ווען א פְּרוּי גִיט צום
גַעבּוֹרֵט נַעמֵט זי מִיט דַעם הֵיילִיגֵן סֵפֶר "נוֹעַם אֱלִימֶלֶךְ"
און מָען לֵייגֵט דָאס אונטֶערֵן קִישֵׁן פֶּאָרן גַעבּוֹרֵט, און דָאס
אִיז מְסוּגָל צו הָאָבֵן גְּרִינג דָאס קִינֵד.

דַעַר גְּרוּיֶסער גָאון רַבִּי מְנַחֵם בְּרוּדִי זצ"ל וואס אִיז גַעווען
קאַלֹב'ער רַב בַּעַל מְחַבֵּר סֵפֶר "בְּאֵר מְנַחֵם" הָאֵט
גַעהָאט בִּירוּשָׁה דַעם הֵיילִיגֵן סֵפֶר "נוֹעַם אֱלִימֶלֶךְ" וואס
הָאֵט בַּאֲלֵאנִגֵט צום דַעם וואונדֶערֵלִיכֵן צִדִּיק רַבִּי אֵיזִיק'ל
קאַלֹב'ער זי"ע, און עָם אִיז גַעווען אָנגַעשְׁרִיבֵן אויף דַעם
פִּיל מִיט הַגְּהוּזֵת, און ווען עָם אִיז גַעווען א מְקַשָּׁה לִילֵד
הָאֵט עַר גַעבָּאָרְגֵט דַעם סֵפֶר און מָען הָאֵט עָם גַעלֵייגֵט
אונטֶערֵן קִישֵׁן און מָען הָאֵט גַעזַעֶהֵן וואונדֶער זי הָאֵט גְּלֵיִךְ
גַעבּוֹרֵן וְכוּ'.

עָם אִיז מְקוּבָל פּוֹן דַעם הֵיילִיגֵן רַבִּי'ן רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ פּוֹן
לִזַענְסֶק זי"ע דָאס א פְּרוּי וואס עָם שְׁווענְגֶערֵט זָאל
זיך וואשֵׁן צו מְלֹה מְלָבָה, וועט זי הָאָבֵן גְּרִינג דָאס קִינֵד.

בִּי אונזֶערֶע לֵייט פִּירֵט מָען זיך ווען דָאס פְּרוּי גִיט הָאָבֵן
דָאס קִינֵד לְעֶרְגֵט מָען די תּוֹרָה אִין לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן

חֵלֶק ב' סִמָּן ב', וואס דער הייליגער רבי רעדט דאָרטן פון הולָדָה, און מען זאָגט אויף דעם די תּפִּלָּה אין ליקוּטֵי תּפִּילוֹת, און עטליכע מאל מזמור ק' אין תּהִלִּים "מזמור לתּוֹדָה" און מען זעהט וואונדער, איך האב זיך אליין אזוי געפירט ביי אלע קינדער, און פון זינט איך האב אָנגעהויבן צו לערנען די תּוֹדָה ביז איך האב עס גענדיגט מיט די תּפִּלָּה איז שוין די דאקטער ארויסגעקומען וואונטשן "מזל טוב".

דער בורא פל עולמים זאל דיר העלפן עם זאל אלעס דורכגיין גרינגערהייט, און דו זאלסט מיר מבשר זיין גוטע בשורות.

זאלסט האבן א געבענטשטן יאר

תרפז

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר נצבים וילך י"ט אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

מיר האבן נישט קיין מושג וואס הייסט א אמת'ער צדיק וכו', דער הייליגער רבי זאָגט (ליקוּטֵי מוֹתֵרֵן חֵלֶק ב' סִמָּן קט"ו) דאס פון אינדרויסן קען מען נישט דערקענען א צדיק בכלל נישט, ער זעהט אויס פונקט ווי אן אנדערע מענטש, נאר דער עיקר איז דאס פנימיות וכו' וכו', וואס דאס ווייסט

קיינער נישט, א אַמְת'ער צדיק איז גרייט יעדע מינוט זיך מוסר נפש זיין פאר'ן בורא פל עולמים אויף קידוש השם. עם ווערט דערציילט דאס אמאל האבן זיך צאמגעזאמעלט די תלמידי בעל שם טוב הקדוש זי"ע נאכן זיין הסתלקות, און זיי האבן ארוםגערעדט פון זיינע מופתים און וואונדער וואס ער האט געטוהן אויף דער וועלט וכו', און פלוצלינג איז ער פאר זיי נתגלה געווארן, און ער האט זיי געזאגט וואס דארפט עטץ רעדן פון די אותות ומופתים וואס איך האב געטוהן און געפועלט אויף דער וועלט? בעסער זאלט עטץ רעדן פון מיין יראת שמים און מיין מסירות נפש וואס איך האב געהאט וכו' וכו', און גלייך נאכדעם האבן זיי געזעהן זייער א גרויסן בארג און ער שטייט אויפן שפיץ בארג און שרייט צו זיי אראפ, רעד פון מיין מסירות נפש, און זיי האבן געזעהן ווי ער קוילערט זיך אראפ פון שפיץ בארג ביז אראפ, און ער ווערט צושניטן אויף שטיק שטיקלעך וכו' און ער האט זיי געזאגט, אזוי האב איך אינזין געהאט שטענדיג, אומקומען אויף קידוש השם וכו', זעהט מען פון דעם וואס הייסט א צדיק האמת וואס ער איז גרייט יעדעס מאל זיך מוסר נפש זיין צום בורא פל עולמים.

דער הייליגער רבי האט מגלה געווען (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן קצ"א) דאס יעדער איד קען מיט זיין מחשבה טראכטן דאס ער איז זיך מוסר נפש אויף קידוש השם, ביז ער וועט שפירן באמת דעם צער פון מיתה, און ער האט געזאגט אז דאס האט דער גרויסער תנא רבי עקיבא געזאגט

פאר די תלמידים (ברכות סא) 'כָּל יָמֵי הַיְיָתִי מְצַטְעֵר עַל פְּסוּק
זֶה מָתִי יָבֹוא לְיָדֵי וְאֶקְיָמְנֹו' דאס הייסט בְּשַׁעַת קְרִיאַת
שְׁמַע הָאֵשׁ דֶּער הייליגער תנא רבי עקיבא אינזין געהאט
דאס ער איז מקבל אויף זיך די ארבע מיתות בית דין,
און ער האט ביי זיך אריינגעלייגט אין די מחשבה בְּשַׁעַת
ער האט געזאגט קריאת שְׁמַע, דאס ממש מען איז אים
בן מיט די אלע ד' מיתות בית דין, סקילה שריפה הרג
און חנק, און ער האט דאס געשפירט אזוי ווי מען טוט
דאס פאר אים וכו', עיין שם. זעהט מען פון דעם ווי א
צדיק אמת טוט זיך מוסר נפש זיין פאר'ן בורא כל עולמים,
און שפירט דעם טעם פון מיתה ממש.

אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער געבט אכטונג און ער
רעדט נישט אויף ערליכע אידן, ווארום מען קען קיינמאל
נישט וויסן ווער ס'האלט אין דער מדריגה, און דער הייליגער
תנא זאגט (אבות פרק ב) וְהוֹי זְהוּר בְּגַחֲלֶתֶן שְׁלֵא תִפְוֶה; איבערדעם
דארף מען זייער אכטונג געבן נישט רעדן אויף קיינעם נישט.
זאלסט האבן א געבענטשטן יאר

תרפח

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְצִבִים וְיִלְךְ כ"ד אֱלוֹל ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר
אִיךְ הָאב דַּעְרֵהאַלְטֵן דִּיין לאנגען ביטערן בְּרִיוּו, וואס דו
שְׁרִייבֶסט אז עס גייט אויף דיר דורך.

זַעֲה זִיךְ צו דַּעְרַהאַלְטֵן, וואַרום דַּער הייליגער רַבִּי הָאָט
געזאָגט "הַעִיֶקֶר שְׁקוֹרִין דַּעְרַהאַלְטֵן זִיךְ" אַ אַיד דאַרף
זיך דַּעְרַהאַלְטֵן אַין אַלעס וואָס עָם גַײט אויף אַים דוּרךְ,
עַר טאַר נישט אַראַפּפּאַלן בְּשׁוּם פְּנִים וְאֹפֶן, וואָס עָם גַײט
אויף אַים דוּרךְ מוז עַר זיך דַּעְרַהאַלְטֵן מיט די פֿשוּטע
אַמוּנָה, וויסן אַז דַּער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים פִּירט דַּער וועלט
מיט הַשְּׁנָחָה פֿרִטְיוֹת, אַיבערדעם אַז ס'גַײט אויף אַים אַיבער
עפֿעס אַ אַיבערגַײעכִין, סײ אַין שְׂטוּב מיט זײַן ווייב, סײ
מיט זײַנע קינדער, סײ אַינדרױסן מיט מַעַנְטִשֵׁן, סײ מיט
פֿרַנְסֶה וְכוּ' וְכוּ', אַיז נאַר דאַ אַיין עֲצָה, גַײן אַין אַ פֿלאַץ
וואו קײנער אַיז נישטאַ, און זיך אויסרעדן דאַס בִּיטֶערן
האַרץ פֿאַרן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און זיך אויסגיסן דאַס
צוּבִּיראַכן הַאַרץ פֿאַר אַים, און גיסן טֶרעֶרן, וואַרום די חו"ל
זאַגן (בְּרֻכּוֹת ל"ב:) מַיּוּם שְׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִנְעָלוּ שַׁעֲרֵי תְּפִלָּה
וְכוּ' וְאַף עַל פִּי שֶׁשַׁעֲרֵי תְּפִלָּה נִנְעָלוּ שַׁעֲרֵי דְמָעָה לֹא נִנְעָלוּ;
תְּפִילּוֹת גַײען אַרויף הויעךְ הויעךְ הויעךְ וְכוּ' וְכוּ', וואָס דַּער
מַעַנְטִשׁ קען זיך גאַרנישט פֿאַרשטעלן, בְּדִי אויפצוּבִּירעכִן
אַלע פֿאַרשלאַסענע טויערן פֿון די עוֹלָמוֹת הַעֲלִיּוֹנִים וְכוּ',
וואָס מיר ווײַסן נישט און פֿאַרשטייען נישט וואָס דאַס אַיז
וְכוּ', דאַרף מען גיסן טײַכן טֶרעֶרן, און פֿעטן דעם בּוֹרָא
פֿל עוֹלָמִים מיט אַ געוויינ עַר זאַל אַרויסנעמען פֿון די צרות
און פֿון די חובות, און מען זאַל שוין דערלעבן נחת פֿון די
קינדער וְכוּ' וְכוּ', דו קענסט זיך נישט פֿאַרשטעלן וואָס
הײסט תְּפִלָּה מיט טֶרעֶרן, וואַרום די טֶרעֶרן וואַשן אָפּ די

אַלע מְחִיצוֹת וואס דער מַעֲנֵטֶשׁ האט באשאפן דורך זיינע שווערע זינד וכו' וכו', ווארום ווען א מַעֲנֵטֶשׁ זינדִיגט חֲלִילָה וְחַס פֶּאֶרֶן בּוֹרָא פֶּל עוֹלָמִים ווערט ער אַרומגענומען מיט וואלקענעס מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וכו' וכו', וואס דאס איז קְלִיפּוֹת און מַשְׁחִיתִים וואס זיי פייניגן אים, און זיי בְּרַעַנְגֵן אַרְיִין און אים א מָרָה שְׁחֹרָה און א עֲצָבוֹת, א בִּיטְעֶרְנִישׁ, א יאוש, אז ער זאל מיינען אז עס איז עק וועלט וכו', און ער וועט שוין קיינמאל נישט געהאלפן ווערן וכו', אָבְעֵר ווען א איד גייט אין א באזונדער פלאץ וואו קיינער איז נישטא, און ער רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן בורא פֶּל עוֹלָמִים, און מִכָּל שֶׁפֶן ווען ער גיט טייכן טרערן, קענסטו זיך נישט פארשטעלן וואס אזא תפלה טוהט אויף אין די הימלען, עס וועט אמאל קומען א צייט וואס דו וועסט חרטה האבן פארנוואס האב איך נישט מרבה געווען אין תפלה, פארנוואס האב איך נישט געבעטן מער און מער, פארנוואס האב איך נישט געגאסן טייכן טרערן, דער בורא פֶּל עוֹלָמִים האט דאך אַרױסִגֶעקױקט אויף מיינע תפילות אויף מיינע טרערן, אָבְעֵר דַעמָאָלֶט וועט שוין זיין צו שפּעט.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, כאפ זיך יעצט די מינוט אַוועק אין א ווינקל וואו קיינער איז נישטא, און דארטן גיס דיך אויס דאס הארץ אויף פֶּרֶאָסֶט אַיִדישׁ, אזוי האט אונז דער הייליגער רבי געלערנט, און מיט דעם דארף מען גיין דעם גאַנצן לעבן, א איד וואס געוואוינט זיך צו שטענדיג צו רעדן צום בורא פֶּל עוֹלָמִים איז קיינמאל

נישט אליין, וואו ער גייט האט ער דעם בורא פל עולמים,
איבערדעם זעה זיך צו דערהאלטן.

איך ווייס און איך פארשטיי דיין ביטער צער וואס דו
ליידסט אין שטוב, וואס דאס איז דער גיהנום אויף
די וועלט וכו' וכו', פונדעסוועגן קען מען זיין אויף זיך
דעם גן עדן וכו', דורכדעם וואס מען געוואוינט זיך צו צו
רעדן צום בורא פל עולמים, אז וואויל איז דעם מענטש
וואס פאלגט דעם הייליגן רבי'ן בתמימות ופשיטות, און
רעדט צו אים און דערציילט אים אויס זיין ביטער הארץ,
וועט ער אונדאי זעהן א ישועה.

נאר דערהאלטן זיך, נאר זיי זיך מחזק, נאר שטארק זיך
און פאל נישט אראפ פון פשוטע אמונה אז אלעס
ווער געפירט פון בורא פל עולמים, אז וואויל איז דער וואס
ער לייגט אריין די ווערטער אין זיין הארץ, וועט אים גוט
זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א גוט געבענטשט יאר

תרפ"ט

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר נצבים וילך כ"ד אלול ה'תשע"ג
שלום וברכה אל המלמד היקר לי מאד ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

ביי אונז איז מען זיך נוהג דאס די קינדער לערנען חומש
פון די וואכעדיגע סדרה, התחלת חומש הייבן אן אפאר

פֿסוקים, און נאכדעם די צווייטע קלאס לערנט מען שוין מער חומש, און אזוי די דריטע קלאס, און אזוי די פערטע קלאס וכו', מען לערנט נאר פון די פרשה פון די וואך, און דער עיקר דער מלמד דערציילט דעם תמצית פון די וואכעדיגע סדרה פאר די קינדער, אזוי ווייסן די קינדערלעך די פרשה פון דעם וואך, און מען געבט זיי א בחינה פארדערן זיי וואס עס שטייט אין די וואכעדיגע סדרה.

אבער מען איז זיך נישט נוהג ביי אונז צו לערנען בסדרן חומש פון אנפאנג בראשית ביז וואת הברכה, אזוי וועלן די קינדער קיינמאל נישט ווייסן וואס איז די וואכעדיגע סדרה, און מען דארף צוגעוויינען די קינדער שוין אין די יוגנט זיי זאלן ווייסן וואס איז די וואכעדיגע סדרה.

מען דערציילט נאך פון הייליגן בעלזער רב זי"ע דאס ער איז אמאל געפארן אין א דארף לעבן די שטאט סאמבער אפצורוען זיך זוממער, זענען געקומען אלע דארפ'ס מענטשן זיך מזכיר זיין, עס איז שוין טיף אין זוממער און עס איז קאלט און עס רעגנט, און זייערע פעלדער ווערן קאליע, האט זיי דער הייליגער בעלזער רב זי"ע געפרעגט וואס לערנען די קינדער? חומש די וואכעדיגע סדרה? האבן זיי געזאגט ניין זיי לערנען בסדר פון אנהייב בראשית וכו', פרעגט ער זיי וואו האלטן זיי יעצט? האבן זיי געזאגט פרשת נח. אה האט זיך אנגערופן דער הייליגער בעלזער רב זי"ע, וואס ווילט עטין, אז די קינדערלעך לערנען פון

מבול אונדאי וועט זיין אַ מבול פון רעגן, זאלן זיי לערנען
פון די וואכעדיגע סדרה וועט יעצט זיין זוממער.

זעהט מען פון דעם ווי צדיקים האבן מקפיד געווען לערנען
דווקא חומש פון די וואכעדיגע סדרה, איבערדעם
זאלסטו זיך אזוי אויכעט פירן.

אז וואויל איז דעם אינגערמאן וואס איז זוכה מעביר סדרה
זיין יעדן טאג לערנען חומש רש"י מיטן פרגום, אזוי
קען ער ביז פרייטאג ענדיגן די וואכעדיגע סדרה, ווארום
אויב מען פארלאזט זיך ביז ערב שבת וועט מען קיינמאל
נישט מעביר סדרה זיין, איבערדעם דארף מען צוגעוואוינען
אז מען זאל לערנען יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן פרגום,
אזוי ווי עס שטייט אין שולחן ערוך (אורח חיים סימן רפ"ה) מיום
ראשון ואילך נקרא עם הציבור; פון זונטאג ביז פרייטאג
קען מען ענדיגן די וואכעדיגע סדרה.

דער בורא פל עולמים זאל דיר העלפן דו זאלסט האבן
הצלחה מיט די תלמידים.

זאלסט האבן א גוט געבענטשט יאר

 תרצ

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר נצבים וילך כ"ד אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל הפחור ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זעה זיך צו דערהאלטן, און פאל נישט אראפ פון קיין שום
 זאך, דו זאלסט לערנען יעדן טאג חומש מיט רש"י
 מיטן תרגום כרי דו זאלסט ענדיגן יעדע וואך די סדרה פון
 די וואך שנים מקרא ואחד תרגום, וואס דאס איז א סגולה
 אויף אריכות ימים, און דו זאלסט זעהן צו זאגן זייער אסאך
 פרקים משניות, ווארום אפילו דאס זאגן משניות איז מוזבך
 די נשמה, משנ"ה איז די אותיות נשמ"ה.

דו זאלסט זעהן צו פאלגן טאטע און מאמע'ן, ווארום מצות
 כיבוד אב ואם איז פון די חשובסטע מצוות.

געזונט זיך צו, צו רעדן צום בורא כל עולמים, וועט דיר
 גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

דו זאלסט האבן א לעכטיג געבענטשט יאר

תרצא

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר נצבים וילך כ"ד אלול ה'תשע"ג
 שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... ג"י
 איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דו דארפסט זיך זייער שטארקן און נישט אראפפאלן ביי זיך,
 אמת עם טוט זייער וויי וואס דיין ווייב האט זיך פונקט
 יעצט פארלייגט אז דו זאלסט נישט פארן אויף אומאן ראש
 השנה וכו', ווען אין אנדערע חסידות'ער פארט מען אוועק
 אויף גאנצע צוויי וואכן פון פאר ראש השנה ביז נאך יום
 הקדוש, און ביי אונז איז קוים א וואך וכו', זעהט מען פון
 דעם דאס גרויסקייט פון זיין ביים הייליגן רבי'ן אויף ראש
 השנה, ווייל ביי קיין שום אנדערע רבי'ן איז נישטא אזויפיל
 מניעות ווי צו פארן אין אומאן וכו', איבערדעם זעה זיך זייער
 צו שטארקן, און פאל נישט אראפ ביי דיך, זעה צו טוהן
 וואס דו וועסט קענען וכו', און אויב דו וועסט זעהן אז עם
 איז פלו פל פל הקיצין זאלסטו מקיים זיין וואס די חז"ל זאגן (שבת
 קנ"א:) אמרה תורה חלל עליו שבת אחד כדי שישמור שבתות
 הרבה; אז מען געבט נאך איין מאל וכו', וועט שוין א אנדערס
 מאל גיין גרינגער. דער עיקר טארסט נישט אראפפאלן ביי
 זיך, א איד דארף שטענדיג זיין פרייליך בגדלות המוחין,
 בפרט דו וואס דו האסט זוכה געווען אין איין וואך אליין
 אפדריקן צוואנציג טויזענט קונטרסים וואס דאס וועט צושפרייט
 ווערן אין אומאן, דארפסטו זיך מיט דעם זייער פרייען.

דער הייליגער רבי האט געזאגט 'פון וועמען איך נעם, דעם געב איך' אונדאי און אונדאי וועסטו בעזרתו יתברך שמו האבן פרנסה בריווח, און דו וועסט קענען ארויסקריכן פון אלע דייע חובות און צרות, נאר שטארק זיך.

עס ווערט געברענגט פון צדיקים אויפן פסוק (דברים ט"ז) וְהִיִּיתָ אִיךְ שְׂמֵחַ, אַז דִּי סוֹפִי תִּיבּוֹת אִיז דִּי שֵׁם פּוֹן פֿרְנֶסָה, חַת"ךְ, אִיבֶעֱרָדֶעם זַע צו זײַן פֿרײַלִּיךְ, מִיט שְׂמֵחָה וּוְעֵרֶט נִתְרַחֵב דְּעֵר דַּעַת, מִיט שְׂמֵחָה אִיז מֶעַן זׁכָּה זִיךְ צו דַּעְרַהאַלְטֵן. אונדאי צו זיין פֿרײַלִּיךְ אִיז דִּי שְׁוועֶרֶסְטֶע זאַךְ, אָבֶער פּוֹנְדֶעסְטוועגן דאַרף מֶעַן טוֹן אַלֶּע זאַכֵּן אויף דער וועלט צו קומען צו שְׂמֵחָה - וואס שְׂמֵחָה דאס אִיז דִּי קְדוּשָׁה, אַזױ ווי עִם שְׂטֵיט (דברי הימים א, ט"ז) "עוז וְחֵדוּדָה בְּמִקּוֹמוֹ", אִיבֶעֱרָדֶעם זַע צו זײַן פֿרײַלִּיךְ, און דאס וועט דִּיךְ בֶּרַעַנְגֶען צו אַלֶּע יְשׁוּעוֹת, נאַר פֿאַרְלִיר זִיךְ גִּישֵׁט.

דו זאלסט האבן א לעכטיג געבענטשט יאר

תרצב

בעזרת השם יתברך יום א' בין כסא לעשור ד' תשרי ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

טאהרסט גישט אראפפאלן ביי דִּיךְ דאס דו האסט גישט געקענט פארן דעם יאר אויף ראש השנה צום

הייליגן רבינ'ס ציון, ווארום די תו"ל זאגן (עבודה זרה גר.) אונס
 רחמנא פטריה; סוף כל סוף ביסטו דאך געווען א אונס
 און דיין ווייב ווארט בשעה טובה ומוצלחת יעדע שעה,
 איבערדעם האסטו געמוזט בלייבן, אבער זאלסט זיך מחזק
 זיין אז דו האסט זיך מקשר געווען צום הייליגן רבי'ן פון
 דעם פלאץ וואו דו ביסט.

מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס דארטן האט זיך
 אפגעטוהן דעם ראש השנה, ס'איז געקומען העכער
 פון פופציג טויזענט מענטשן בן ירבו פון די גאנצע וועלט
 פשוטו כמשמעו, עס איז נישטא קיין איין פלאץ אין דער
 וועלט, איין מדינה פון די וועלט, איין שטאט פון די וועלט,
 וואס פון דארטן איז נישט געקומען מענטשן צום הייליגן
 קיבוץ אויף ראש השנה.

דאס שמחה וואס דארטן טוט זיך, די תפילות וואס מען
 גיסט דארט אויס דאס הארץ פארן בורא כל עולמים,
 דאס זעהט מען אין ערגעץ נישט, ממש דעם הייליגן רבינ'ס
 ציון איז אזוי ווי א בינען שטאק, מען האלט אין איין קומען
 און גיין, און גיין און קומען, במשך פיר און צוואנציג שעה
 איז דער פלאץ באלאגערט מיט מענטשן בן ירבו, און יעדער
 איינער גיסט זיך אויס דאס הארץ צום בורא כל עולמים,
 און דערציילט אויס אלעס וואס עס גייט אויף אים דורך
 וכו', און בעהט רחמי שמים וכו', אזא בילד זעהט מען אין
 ערגעץ נישט, אז וואויל איז דעם וואס ער קומט צום הייליגן
 רבי'ן אויף ראש השנה.

אײַבערדעם בּעֵהט אײַךְ דײַר זײַער דו זאַלסט נישט זײַן בײַ
 דײַך געפּאלן אז דו האָסט נישט געקענט קומען
 אויף ראש השנה, דאס איז נישט ווייל דו האָסט נישט
 געוואלט נאר דו האָסט נישט געקענט, און אונדאי און
 אונדאי מיט די רצונות און די פּיסופים וואס דו האָסט
 געהאט איז עס חשוב אזוי ווי דו ביסט געווען דארטן.

יעצט הייבט זײַך אָן אַ נײַעם יאר, בּעֵהט אײַךְ דײַך זײַ נישט
 קײַן בּטָלן, דו זאַלסט לערנען יעדן טאג חומש מיט
 רש"י מיטן תּרגום פּון די וואכעדיגע סדרה, און דו זאַלסט
 לערנען פּסדּרן משניות, און זאַלסט לערנען יעדן טאג אַ
 דף גמרא, און זאַלסט לערנען יעדן טאג שולחן ערוך, וועט
 דײַך גוט זײַן אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

קײַנמאל זאַלסטו נישט זײַן צופּראַכן, קײַנמאל זאַלסטו נישט
 זײַן טרויעריג, זאַלסט אַרבעטן נאר אויף שמחה,
 נאר זײַן פּרײַליך, פּרײַליך מאַכן די ווייב, און פּרײַליך מאַכן
 די קינדער, האַבן געדולד צו זײַ, ווען אַ איד איז פּרײַליך
 האט ער געדולד און ער קען אלעס איבערקומען, אָבער
 ווען אַ איד איז טרויעריג חלילה וחס איז די סטרא אַחרא
 שורה אין אים, און ער איז שטענדיג אן אויפגעגעטער
 מענטש, אַ גערױעזער מענטש, און עס גײַט אים אלעס
 פּאַרקערט, אײַבערדעם דאַרף מען טוהן אלע פּעולות שפּעולם
 נאר זײַן פּרײַליך, און נישט אַראַפּפּאלן בײַ זײַך בּשום פּנים
 וואָפּן.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר העלפֿן זאלסט מאַכן יעצט
א נייע התחלה.

זאלסט האָבן אַ חתימה טובה

תרצג

בעזרת השם יתברך יום א' בין כּסא לְעשור ד' תשרי ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב ... תְּחִיָּה

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען ביטערן בריוו וכו'.

איך ווייס נישט פארוואס דו דארפסט זיין אזוי פארביטערט
וכו', וואו איז דען דיין מאן געפארן? ער איז געפארן
צום הייליגן קיבוץ פון הייליגן רבי'ן, וואס ער האט געבעטן
אז מען זאל קומען צו אים אויף ראש השנה, עס איז
נאכנישט געווען קיין צדיק אויף דער וועלט וואס זאל אזוי
לייגן דעם דגוש אז מען זאל קומען צו אים אויף ראש
השנה אזוי ווי דער הייליגן רבי, און ער האט צוגעזאגט אז
ער וועט אויספועלן א ישועה פאר די אלע וואס זיי וועלן
קומען צו אים אויף ראש השנה, פארשטיי איך נישט
פארוואס דו דארפסט זיין אזא שלעכטע פרוי וכו', און
יעדעס יאר דערגיין דיין מאן די יארן, און אים נישט לאזן
פארן וכו', און אז ער פארט שוין יא וכו', בלאזטו וכו',
און דו ביסט ברוגז מיט אים וכו', און דו מישט אריין די
גאנצע משפחה וכו', און עס ווערט א גרויס מחלוקת וכו',
ווייסטו דען נישט אז דיין מאן איז א גוטער מאן? דיין

מאן העלפט דאך דיר ארויס אנאנגן יאר וכו', דיין מאן פלאגט זיך אויף פרנסה וכו', איז וואס איז אז ער פארט איינמאל א יאר צום הייליגן רבינ'ס ציון אויף ראש השנה? ער פארט אויספועל'ן פאר ענק גרויסע ישועות עטין זאלטם האבן גרינג פרנסה, עטין זאלטם האבן נחת, עטין זאלטם האבן א לעכטיג לעבן וכו', וועגן דעם קומט אים קללות רחמנא ליצלן? א איד טאר נישט שעלטן, מכל שכן א ווייב טאר נישט שעלטן דעם מאן. מכל שכן וכל שכן וואס האט ער דען געטוהן? ער איז געפארן צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה אויספועל'ן א גוט געבענטשט יאר, און יעדעס יאר חזר'ט זיך איבער פון גיי דו לויפסט אהיים צו דינע עלטערן און דו מישט אריין די גאנצע משפחה און עס ווערט א גרויסע מחלוקת, בשעת דו כאפסט נישט אז באלד וועט זיין יום הכפורים, דעמאלט חתמ'ט מען וואס מען האט געמשפט ראש השנה וכו'.

ליידער הערט מען אזויפיל אומגליקן זאל דער בורא כל עולמים שוין אפהיטן אלע אידישע קינדער, ווי וואגסטו זיך אזוי צו רודפ'ן דיין מאן פאר גארנישט און נישט? אין אנדערע פלעצער פארט מען אוועק אויף גאנצע צוויי וואכן, און די ווייבער רידערן נישט אזוי וכו', אין אנדערע חסידות'ער פארן די מענער אויכעט אוועק, און די ווייבער רידערן נישט אזוי וכו', נאר אז איינער וויל פארן צום הייליגן רבינ'ס ציון אין אומאן, דעמאלט איז הימל און ערד און אומאן וכו'. וואס גייט דא פאר? זעהסט נישט אז

די קליפות וואס די האַסט באַשאַפֿן פֿון דיינע שְׁווערע זינד
וויקעלען דיך ארום וכו', איבערדעם זעה דיך שוין איבערבעטן
מיט דיין מאן, און פון היינט אָן זאַלסטו אַכטונג געבן די
זאַלסט נישט שעלטן, אַ אַידיש קינד טאר נישט שעלטן
קיינעם נישט, און מִכָּל שָׁבָן אַ מאַן.

דער בורא פֿל עולמים זאל ענך העלפֿן עס זאל שְׁטענדיג
הערשן שלום צווישן אייך, און פֿאַרשְׁטענדעניש און
ליבשאַפט, און איר זאַלט האָבן אַ גוט געפֿענטשט יאר,
און מען זאל שְׁטענדיג הערן נאר גוטע בשורות.
די זאַלסט האָבן אַ חתימה טובה

תרצד

בעזרת השם יתברך יום א' בין כסא לעשור ד' תשרי ה'תשע"ד

שלום וברכה אל הבחור ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

עס הייבט זיך יעצט אָן אַ נייע יאר, זיי מִקְבֵּל אויף דיך דאָס
ביינאַכט זאַלסטו נישט באַמוֹטשען די צייט, נאר גיין
שְׁלֵאפֿן וואס פֿריערט, אז מען לייגט זיך פֿרי קען מען אויפֿשטיין
פֿרי, און ווען מען שטייט אויף אינדערפֿרי איז דער מח
אַפֿגערוהט, דעמאַלט קען מען דאווענען און מחשבות זרות,
דעמאַלט קען מען לערנען און פֿאַרשטיין וואס מען לערנט,
און מען איז זוכה צו אַ לאַנגען טאָג, ווי אונזערע לייט זאָגן
אז די אלע וואס זיי דאווענען נאר נאר פֿרי מִכָּל שָׁבָן ותיקון,

זיי זענען זוכה צו אַריכות ימים, דאס הייסט אז די טאג איז ביי זיי לאנג, מה שאין בן אז איינער שטייט אויף עֵלף צוועלף אזיינער האט ער שוין א קורצן טאג, ביז וואס ווען איז שוין פארנאכטס, און אזוי גייט אים אַוועק איין טאג נאכן אנדערן און ער האט גארנישט, איבערדעם זאלסטו זעהן זיך צו לייגן פרי, און דו זאלסט נישט באמוטשען די צייט ביינאכט, ווארום דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך נאר אויף די נעכט, ארום-פֿיסטעווען מיט גארנישט, מען זעהט אלע טומאות איז נאר ביינאכט, ווארום דער סמ"ך מ"ם האט זייער מורא אז א איד שטייט אויף פארטאגס, מיט דעם האַרנעט ער אים.

אין ברסלב'ר חסידות איז דער יסוד היסודות לייגן זיך פרי, און אויפשטיין פרי, עס איז באוואוסט אז דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט געדאווענט שטענדיג ותיקון, ער האט געזאגט ער וויל דאווענען איידער די וועלט ווערט אנגעפילט מיט די קליפות פון די דיבורים פון די גוים וכו', פארטאגס איז די לופט לויטער, אלע ערלים וכו' פאפען נאך וכו', איבערדעם לייג זיך פרי וועסטו קענען אויפשטיין פרי.

אונזערע לייט פלעגן זאגן א סגולה אויף אויפשטיין פרי איז זיך צו לייגן פרי, אז מען לייגט זיך פרי קען מען אויפשטיין פרי. אז מען לייגט זיך צוויי דריי אזיינער מיט פיסטע דברים בטלים מיט שטותים און הבלים, איז אונדאי און אונדאי שווער נאכדעם אויפשטיין וכו', מען שטייט אויף עֵלף צוועלף אזיינער וכו', און מען איז עובר זמן קריאת שמוע און זמן תפלה וכו', איבערדעם פאלג מיר און געוואוין

זיך צו, זיך צו לייגן שְׁלֵאפֶן וואס פֿריער וועסטו קענען
 אויפֿשטיין וואס פֿריערט, וועסטו קענען זיין אן ערליכן איד.
 זאלסט האבן א חתימה טובה

תרצה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' בֵּין כָּסָא לְעֶשׂוֹר ה' תְּשַׁרִי ה'תשע"ד
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר
 אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

דו דארפסט זיך נישט פארענטפערן פארנוואס דו ביסט
 נישט געקומען צום הייליגן רבינ'ס ציון אויף ראש
 השנה, דו ביסט געווען אן אונס און די חז"ל זאגן (עבודה זרה
 נד.) אונס רחמנא פטריה; איבערדעם דארפסטו זיך נישט
 מבלבל זיין, און דו דארפסט נישט צוגראכן ווערן פון קיין
 שום זאך, אדרבה דו דארפסט זיך דערהאלטן דאס דו
 האסט געהאט שטארקע רצונות און בענקעניש אנצוקומען
 צום הייליגן רבינ'ס ציון.

ווארום עס איז ביים הייליגן רבינ' דאס דער רצון דאס
 וועלן, דאס בענקען, איז אויך זייער א גרויסע זאך,
 איבערדעם שטארק זיך מיט דעם, און דער בורא כל עולמים
 וועט דיך אונדאי נישט פארלאזן.

הייב אן אינגאנצן פון גיי זיך פירן אנדערש ווי דו האסט
 זיך געפירט ביז יעצט, זאלסט זיין זייער פרייליך, ווארום

שְׁמַחָה דָּאָם אִיז דִּי הֶעֱכֵסְטֶע מְדַרְיִגָּה, און זאַלְסְט זַעְהֵן זײַךְ
צוֹגֶעוואַוּינְעֵן רַעְדֵן צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אויף פֿראַסְט אײַדיש,
וואַרום עס איז נישטא קײן גֵרֶעסֶעֶרֶע זאַך פֿון דַעם.

וּזַעֵן עִם גַּיִט אײַבער אויף אַ מַעֲנִטֵשׁ אַ אײַבער־גַּיִט־עֵכֶךְ אִיז
דִּי אײַנצײַגֶסְטֶע עֵצָה קוֹמֵעֵן צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים און
זײַךְ אײַסֶרֶעֶדֵן זײַךְ דָּאָם הָאָרֶץ פֿאַר אײַם, און בַּעֲטֵן יַעֲדֶע זאַך
וואַס מַעֵן דָּאָרף הָאָבֶן, און אַזױ אײַכֶּעט זײַךְ צוֹגֶעוואַוּינְעֵן זײַךְ
אײַסֶדֶר־צײלֵן דָּאָם גאַנצֶע הָאָרֶץ וואַס עִם גַּיִט אויף אײַם
דײַךְ, און מײַט דײַרְכֶּדֶעס ווערֶט ער צוֹגֶעקֶלֶעבֶט און בַּאֶהאַפֶּטֵן
צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וואַרום עס איז נישטא קײן גֵרֶעסֶעֶרֶע
זאַך פֿון דַעם, אײַבער־דַעם בַּעֲהֵט אײַךְ דײַר זײַער שְׁטאַרְק דו
זאַלְסְט נישט ווערֶן צוּבְרַאכֵן פֿון קײן שׁוּם זאַך, וועסטו זַעְהֵן
דָּאָם סוּף כָּל סוּף וועט זײַךְ אַלֶעס עַנְדִּיגֵן לְטוֹבָה.

גַּעוואַוּיֵן זײַךְ צו צו לַעֲרַנֵעֵן אַסאַךְ מַשְׁנײוֹת יַעֲדֵן טָאג, זאַגן
אַ פֿרֶק נאַך אַ פֿרֶק, זאַלְסְט אַנְהײבֵן פֿון מַסְכַּת
בְּרֻכּוֹת, און דו זאַלְסְט זאַגן פֿרֶקִים מַשְׁנײוֹת יַעֲדֵן טָאג, וואַס
דָּאָס אִיז מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ פֿון אַלֶעם שְׁמוּץ וואַס הָאָט זײַךְ
אײַן אײַם צוֹגֶעקֶלֶעבֶט, מַעֵן קֵעֵן זײַךְ נישט פֿאַרשְׁטֶעלֵן דָּאָס
גְרוֹיֶסקײַט פֿון דַעם מַעֲנִטֵשׁ וואַס גַעוואַוּינְט זײַךְ צו, צו זאַגן
יַעֲדֵן טָאג אַסאַךְ פֿרֶקִים מַשְׁנײוֹת, אַז וואוּיל אִיז דַעם מַעֲנִטֵשׁ
וואַס ער לֹאזט זײַךְ נישט נאַרן אויף דִּי וועלֶט.

עִם אִיז באַוואַוסט אַז דַער הײלִיגֶער רַבִּי הָאָט גַעגֶעבֵן אַ
תִּיקוֹן פֿאַר עֲטְלִיכֶע פֿון אונזֶערֶע לײַט זײַ זאַלן זאַגן

יַעֲדֵן טָאג אַכְצֵן פֿרָקִים מִשְׁנִיֹּת (ע״ן שׁיחֹת הַרִז סִימֵן קפ"ה), און דער אַר"י הַקְּדוֹשׁ זָאגט דָּאס ווער עס געוואוינט זיך צו, צו זאגן יַעֲדֵן טָאג אַכְצֵן פֿרָקִים מִשְׁנִיֹּת הַאֲרָגֶעט עַר דַּעם יֵצֵר הַרַע וּוּאָס עִם בְּרַעַנְט אִין אִים, אִיבְּעֲרֵדֶעם זײ נִישְׁט קײן בְּטֵלֵן, און זאַלסט זאגן יַעֲדֵן טָאג זײער אסאך פֿרָקִים מִשְׁנִיֹּת, און דָּאס וועט דיך רײניגן פון אלעם שְׁלֵעֲבֵן וּוּאָס הָאט זיך אִין דִּיר צוגעקלעבט.

דער עיקר איז דו זאלסט נאר זיין פֿרייליך, און דו זאלסט פֿרייליך מאכן דיין ווייב, ווי די חז"ל זאגן (ראש השנה 1) אִשָּׁה בְּעֵלָהּ מְשַׁמְחָה; וועלדיג די שְׁמֵחָה וּוּאָס דער מְעַנְטֵשׁ הָאט, אזוי איז ער זוכה צו הרחבת הדעת, אזוי איז ער זוכה צו ישוב הדעת, און אזוי פֿירט זיך דער שְׁטוּב מִיט א געוואלדיגע דרך ארץ, און מען איז זוכה מצליח זיין אִין לְעֵבֵן.

מֵעַן זַעֲהֵט א גערוענער מְעַנְטֵשׁ קומט אִין עֲרָגֶעץ נִישְׁט אָן, ווי די חז"ל זאגן (קידושין מא.) רַגְזֵן לֹא עֲלֵתָה בְּיָדוֹ אֲלֹא רַגְזֹתָא; א אויפגערעגטער מְעַנְטֵשׁ פּוֹעֵלֵט גאַרנישט מִיט זײן אויפגערעגט'קייט, ער ווערט נאר פֿשוט קראַנק, די גערון זײנע צוגײען פון רוב פֿעס, אִיבְּעֲרֵדֶעם דאַרף מֵעַן זיך צוגעוואוינען צו ישוב הדעת, זיין געלאסן, וועסטו זעהן ווי דער לְעֵבֵן וועט דיך גיין אינגאנצן אנדערש.

מֵעַן הָאט געזעהן אַלע דורות בײ אונזערע לײט, די אַלע וּוּאָס זײ הָאבן זיך צוגעוואוינט צו רעדן צום בורא פֿל

עוֹלָמִים, און יעדע זאך וואס זיי האבן געדארפט האבן האבן זיי זיך אויסגעערעדט דאס הארץ אויף פראסט אידיש, זיי האבן געהאט גאר אן אנדערע סארט ישוב הדעת, איבערדעם שטארק זיך, זיי פרייליך, און רעד צום בורא פל עולמים, וועסטו האבן אן אנדערע סארט לעבן, דו וועסט שפירן רוקניות אויף די וועלט.

דער בורא פל עולמים זאל דיך געבן א גוט געפענטשט יאר, עם זאל דיך גארנישט פעלן דעם יאר, און דו זאלסט זעהן מקיים זיין דאס, וועסטו זיין א אמת'ער ערליכער איד. זאלסט האבן א חתימה טובה

תרצו

בעזרת השם יתברך יום ב' בין פסא לעשור ה' תשרי ה'תשע"ד
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברה היקר לי
מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען פריוו.

זעה זיך צו דערהאלטן, און ווער נישט פארלארן פון קיין שום איבערגייעכץ וואס עם גייט אויף דיר דורך.

דארפסט וויסן דאס בזה העולם איז דא שווערע ביטערע נסיונות, און וואויל איז דעם מענטש וואס ער קען ביישטיין די אלע נסיונות און ער ווערט נישט צובראכן

פון יעדע זאך, און מיט דעם שאצט מען א מענטש ווי גרויס ער איז און ווי שטארק ער איז, אויב ער קען זיך דערהאלטן און נישט צובראכן ווערן.

וועגן לייגן תפילין דרבינו תם, עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי האט מקפיד געווען אז יעדער בר מצוה אינגל זאל שוין ביי די בר מצוה אנטוהן צוויי פאר תפילין, רש"י און רבינו תם, און דער הייליגער רבי נתן ברענגט (לקוטי הלכות תפילין הלכה ה' אות כ"ט) אז יעצט בעקבתא דמשיחא סוף דעם גלות דארף מען זייער אכטונג געבן גיין מיט תפילין דרבינו תם אזוי ווי אלע צדיקים האבן מזהיר געווען, ווארום דער אמת'ן איז דא נאך צדיקים וואס האבן געהאלטן אז מען דארף לייגן תפילין דרבינו תם גלייך ביי די בר מצוה, און אזוי פירט מען זיך ברסלב'ר חסידים, דאס ווען דער אינגל ווערט בר מצוה קויפט מען אים שוין אויכעט תפילין דרבינו תם.

דער בורא פל עולמים זאל דיר העלפן דו זאלסט האבן א גוט געבענטשט יאר, נחת פון דיין בר מצוה אינגל.

זאלסט האבן א חתימה טובה

תְּרִצִּו

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' בֵּין כֶּסֶף לְעֶשׂוֹר ה' תְּשָׁרִי ה'תשע"ד
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךָ הָאֵב גְּעֵהֶעֶרְט וּוּאָס עִם גֵּיט אויף דיר דורך וועגן
דעם וואס דו ביסט געווען ביים הייליגן רבי'ן אויף
ראש השנה וכו' וכו'.

וּוּאָס זאל איך דיר זאגן, יעצט האט מיר אַ אינגערמאן
געגעבן אַ קונטרס וואס עס רעכנט אויס דעם חשבון
וואס דער הייליגער רבי נתן האט געשריבן א שיחה פון
הייליגן רבי'ן (חיי מוחרז סימן מ"א) אויב ס'קומט צו איין איד צום
קיבוץ איז ער גורם צו בילי ביליונען צירופים אן א גוזמא,
נישט הונדערטער און נישט טויזענטער און נישט הונדערט
טויזענטער און נישט א מיליון און נישט א טריליון, נאר
טרילי טריליונען, איין מענטש וואס ס'קומט צו. מכל שכן
וכל שכן אז ס'קומען צו אזויפיל אידן צוזאמען ווערט פון
דעם מורא'דיגע צירופים, און עס איז פֿדאי איבערצוקוקן די
שיחה ווי רבי נתן שרייבט די חשבונות פון יעדן איד וואס
ער קומט צום הייליגן רבי'ן'ס ציון, אויפן קיבוץ ראש השנה,
וויפיל בתים ווערט, ממש טרילי טריליונען אן קיין גוזמא.

יעצט איז אַ וואונדער פֿאַרוואס דער סמ"ך מ"ם געמט זיך
אויף די אלע וואס זיי קומען צום קיבוץ? איך מוז
דיר זאגן אז איך בין דאס דורכגעגאנגען אסאך שווערער

וואס די ביסט דורכגעגאנגען, פונדעסמוועגן האב איך זיך דערהאלטן און איך האב אפגעשוויגן, וויפיל בזיונות איך האב געליטן, און וויפיל צער און עגמת נפש איך האב געליטן, אבער איך האב געשוויגן, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') דאס דער עיקר תשובה איז ישמע בזיונו ידום וישתוק; אז מען איז מבזה דארף מען אפשווייגן, ובפרט אז דער בזיון איז פון דער ווייב דארף מען אונדאי און אונדאי אפשווייגן.

איבערדעם בעהט איך דיך די זאלסט נישט ווערן צוגראכן, ס'וועט אלס איבערגיין וכו', דער הייליגער רבי נתן האט אמאל געזאגט פאר אונזערע לייט, דאנקען גאט ברוך הוא אז גלייך נאך ראש השנה קומט יום הקדוש, ווארום דעמאלט בעהט'ן זיך יעדער איינער איבער איינער מיטן אנדערן, איבערדעם דארפסטו זעהן זיך מחזק זיין זיך מיט אלע כוחות, און נישט ווערן צוגראכן.

און דאס וואס דיין ווייב וויל אז די זאלסט גייט מיט איר צו עפעס א פארמיטלער וכו', איך האלט גיי, וואס האסטו צולייגן, חתמ'נען זאלסטו נישט חתמ'נען גארנישט, נאר זאלסט יענעם זאגן, רבוננו של עולם וואס האב איך דא געזינדיגט, איך בין א גוטער מאן, איך געב איר פרנסה, איך פלאג זיך אנאנץ יאר און איך פארמייד נישט פון איר גארנישט, נאר איינמאל א יאר פאר איך ראש השנה אין אומאן איז הימל און ערד און ראש השנה וכו', וואס איז דאס? וואס איז מיין פארברעכן, וואס האב איך דען דא

געטוהן. איך האלט אז דו וועסט אזוי רעדן, וועט אלעס נמתיק ווערן, ווי שלמה המלך זאגט (קהלת ט' י"ז) "דברי חכמים בנחת נשמעים", דו זאלסט נאר זאגן דייןס, דו האסט גארנישט געטוהן, וועסטו זעהן ס'וועט אלעס נמתיק ווערן.

דער עיקר איז דערהאלט זיך זייער שטארק, ווארום דו האסט א מורא'דיגן זכות דו האסט אפגעדריקט אפאר מאל הונדערט טויזענט ספרים פון הייליגן רבינ'ס ספרים, און עס ווערט צושפרייט אויף דער וועלט, און וויפיל הרהורי תשובה ברענגסטו אריין ביי אידן וכו', וויפיל געדאנקען פון אמונה ברענגסטו אריין ביי אידן, איז א וואונדער אז דער סמ"ך מ"ם וועט זיך אפלאזן? איבערדעם שטארק זיך זייער און ווער נישט צופאלן, דער בורא פל עלמים וועט ממתיק זיין פון דיר אלע דינים. און מען זאל הערן נאר גוטע בשורות ביי דיר. זאלסט האבן א חתימה טובה

תרצה

בעזרת השם יתברך יום ב' בין כסא לעשור ה' תשרי ה'תשע"ד

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברה היקר לי
מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו וואס דו גיסט זיך אויס דיין ביטער הארץ וואס ס'גייט אויף דיר יעצט דורך ווייל דו ביסט געווען ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן.

אִיךְ מוֹז דִּיר זַאגֶן דָּאס זײער אַסאַךְ אַינגעלייט גײען דָּאס יעצט
דורך, אָבער מָען דאַרף זיך זײער שטאַרק דערהאַלטן.

אִיךְ פּאַרשטיי גישט פּאַרנוואס די ווייבער זענען אַזעלכע
מתנגדים און זיי פּאַרמיידן זײער מענער צו פּאַרן צום
הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, ווען עס איז נאכגישט געווען
א צדיק אין דער וועלט וואס זאל אזוי בעטן אז מען זאל
קומען צו אים אויף ראש השנה, און ער האט געזאגט אז
ווער ס'גלייבט אין אים זאל מאכן א פרוז אז מען זאל זיין
ביי אים אויף ראש השנה, ראש השנה פועל'ט ער פאר
זיינע מענטשן אַלדום גוטס, בני חיי ומזוני רויחא, פּרנסה
בניקל, געזונט, וכו', וכו', מען הערט אזויפיל אומגליקן,
טראגישע געשעהנישן וואס עס פּאַסירט אויף דער וועלט
וכו' וכו', עקסידענטס, יונגע מענטשן ווערן פּאַרכאַפט מיט
מחלות וּחלאים רעים וכו' וכו', מען זאל גישט וויסן פון
קיין שלעכטס, און דא פּאַרט מען צו אזא הייליגן רבי'ן
וואס ער האט צוגעזאגט אז ער וועט א טובה טוהן פאר
יעדן איינעם, וואלט די אלע ווייבער געדאַרפט טרייבן מיט
א שטעקן זײערע מענער וכו', גישט זיין קיין אפּהאַלט וכו'.

בפּרט די פּרויען וואס זיי מאכן סקאַנדאַלן און שעלטן און
זידלען די מענער פאר דעם וואס זיי פּאַרן ראש
השנה אין אומאן, דאס איז זײער גישט קיין שיינע זאך.

עס ווערט געברענגט (אין מדרש חופת אליהו: שער העשרה) אויפן פּסוק
(משלי ה) "תרחק מעליה דרכך" עשרה דברים קשים

נְבָרָאוּ בְּעוֹלָם, אִשָּׁה רָעָה קָשָׁה מְכוּלָן, נְמַשְׁלָה בְּנַחֵשׁ וְכוּ',
 קָשָׁה אִשָּׁה רָעָה מְמַלְאָךְ הַמּוֹת וְכוּ', עַר רַעְבֵּנֵט אוֹיִם דָּאָרְטֵן
 נָאר שְׂאָרְפֶּע זאַכן אויף א פֿרוי וואס רודפֿט דער מאן וועגן
 אידישקייט וכו'.

אײַך האָף צום בורא פֿל עולמים אז דיין ווייב וועט תּרטה
 האבן, און וועט שְׁלוֹם מאכן מיט דיר, און ס'וועט
 אלעס זיך איבערגעדרייט ווערן לטובה. דער הייליגער רבי
 נתן האט אמאל געזאגט אז עס איז געווען א צדיק וואס
 דאס ווייב האט אים שטענדיג גערודפֿט, איז ער אנטלאפן
 צום בורא פֿל עולמים און ער האט זיך אויסגעגאסן דאס
 הארץ פאר אים, און וואס מער ער האט געליטן איז ער
 מער אנטלאפן צום בורא פֿל עולמים, [און ווייזן ווייזט אויס
 אז דאס גייט ארויף אויף אים אליין, ווארום ער האט געהאט
 ביים אנפאנג התקרבות פון הייליגן רבי'ן צרות צרורות,
 ממש ער האט נישט געקענט קיין מנוחה האבן א מינוט,
 און דער סוף האט זי מיט אים משלים געווען, אבער ביי
 אים איז געווען אזוי ביטער, אז זי האט זיך נאר געוואלט
 גטין, און זיין שווער וואס איז געווען א גרויסער צדיק האט
 איר געפרעגט טאכטער'שע לערנט ער כאטשע דיין מאן?
 האט זיין ווייב גענטפערט, טאטע איך מוז דיר זאגן ער
 האט פריערט אויכעט געלערנט ווארום ער איז געווען א
 גרויסער מתמיד, אבער פון זינט ער איז מקורב געווארן
 צו דעם רבי'ן הערט ער נישט אויף צו לערנען, האט איר
 דער פאטער גענטפערט, אויב אזוי זאלסטו זיך נישט

אינטערשטיין צו גט'ן פון אים, און פרנסה זאלסטו ברענגן, נישט ער, א מענטש וואס ער לערנט אזויפיל תורה פון אים בעהט'סטו פרנסה? זאלסט נעמען א זאק מיט זאלץ און זאלסט גיין אין מארק און זאלסט דאס פארקויפן און מיט דעם זאלסטו זיך מפרנס זיין, מיט די נאז זאלסטו אקערן און ברענגן פרנסה, נישט בעטן פון אים.

דאס איז געווען דער הייליגער רבי נתן'ס שווער וואס ער האט געהייסן דער גרויסער רבי דוד צבי אויערבאך זי"ע, וואס ער איז געווען א רב אין דריי גרויסע שטעט מאהליב און שאריגראד און קרעמעניץ, וואס בימים ההם איז דאס געווען א מורא'דיגע חשיבות, און עס איז באוואוסט וואס דער הייליגער רבי ברוך ממעזבוב זי"ע האט מעיד געווען אויף אים אז אליהו הנביא גייט מיט אים מיט שטענדיג, דאס איז געווען דעם הייליגן רבי נתן'ס שווער, פונדעסטוועגן האט ער געזאגט פאר זיין טאכטער אזעלכע ווערטער].

אונדאי זענען אונזערע פרויען נישט אין די מדריגה, אבער על כל פנים א מאן דארף מכבד זיין זיין ווייב, ווי דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט (שיחות מר"ן סימן רס"ד) און עס איז נאכנישט דא קיין שום ספר וואס זאל אזוי רעדן פון שלום בית און ליבשאפט אין שטוב ווי דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, און דער הייליגער רבי האט געבעטן זיינע מענטשן זיי זאלן זייער אכטונג געבן אויף די פבור פון זייער ווייב, און ער האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ס"ט) אז די גאנצע געלט קומט פארן מענטש נאר אין זכות

אָשׁר תרצט בְּנַחֲל קצג

פּוֹן זײַן ווייב, אײַבערדעם זאַגן די חז"ל (בְּבֵא מִצִּיעָא נ"ט) אױקײרו
לְנִשְׁיָכּוֹ בִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ; אײַר זאַלט מְכַבֵּד זײַן אײַער
ווייב פֿרײַ אײַר זאַלט ווערן רײַך.

שְׂטאַרְק זײַך, פאַרליר זײַך נישט, דו וועסט זעהן אױב דו וועסט
אַפֿשווייגן וועט אלעס אײַבערנעדרייט ווערן לְטוֹבָה.
זאַלסט האָבן אַ חֲתִימָה טוֹבָה

תְּרַצַּט

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' בֵּין כָּסָא לְעֶשׂוֹר ו' תְּשָׁרִי ה'תשע"ד
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבִרָךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר
אײַךְ הָאֵב דְּעֶרְהָאֲלֵטֵן דײַן פֿרײַוו.

דְּעֶרְזוֹיִיל זאַלסטו זעהן צו זײַן בײַ דײַן שְׁנווער און שְׁוויגער
בײַז עס וועט אריין גײַן אײַן דײַן ווייב אַ רוּחַ
טְהַרָה און זײַ וועט זײַך אײַבערפֿעטן.

זײַ נישט געפאלן בײַ דײַך, זײַער אסאך אײַנגעלייט האָבן
די שְׁווערע בײַטערע נסיונות מיטן פֿאַרן צום הייליגן
רבינ'ס צײַן אױף ראש השנה, אײַבערדעם דאַרף מען זײַך
נישט מאַכן צוטוהן מיט דעם.

נָאָר זעה פון דײַן זײַט זאל זײַן נָאָר שְׁלוֹם מיט ליבשאפט
וועט דײַך דער בּוֹרָא פֿל עולמים נישט פאַרלאָזן און
עס וועט דײַך גוט זײַן אױף די וועלט און אױף יענער וועלט,

ווארום די חז"ל זאגן (עוקצין פרק ג) לא מצא הקדוש ברוך
 הוא פלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום. שפאמר (תהלים
 כ"ט) "הוי"ה עז לעמו יתן הוי"ה יברך את עמו בשלום";
 איבערדעם זאלסטו זעהן אפשטוייגן אויב מען שרייט אויף
 דיר וכו', אדער מען איז דין מבזה וכו', ענטפער נישט
 וכו', דו כאפט גארנישט וואסערע נס דו האסט געהאט
 דאס דער שלום בית מאכער... האט נישט געקענט קומען,
 דער בורא פל עולמים זאל דיר העלפן דו זאלסט קיינמאל
 נישט דארפן אנקומען צו אזעלכע שלום בית מאכער'ס,
 ווארום די אלע אינגעלייט'לעך וואס זיי זענען עוסק אין
 שלום בית וכו' וכו', מפל שפן די וואס זיי נעמען געלט
 וכו' וכו', זיי זענען פשוטע פארעכעס וכו', פשוטע ליידיגייער'ס
 וכו', פשוטע לצים וכו', זיי שפילן זיך דא מיט גפשות וכו',
 זיי שפילן זיך מיט געפילן פון טאטע מאמע פון ביידע
 צדדים וואס זיי האבן זיך מוסר געווען חתונה מאכן
 די קינדער, ס'האט זיי אפגעקאסט די עלטערן א וועלט
 מיט געלט, זיי האבן זיך בא'חובות'ט פרי חתונה מאכן די
 יונג פארפאלק, עס פאסירט אז די פארפאלק האבן צווישן
 זיך א מיס-פארשטענדעניש וכו', און עס איז גארמאל,
 ווארום זיי קומען פון צוויי אנדערע וועלטן, דארף מען גיין
 צו א צדיק וואס ער האט נישט קיין שום אינטערעס פון
 געלט אדער פבוד וכו' וכו', און פראבירט צו מאכן ביי זיי
 שלום בית, און זיי אויפקלערן זאכן וואס זיי האבן נישט
 געוויסט ביז יעצט, עס איז נישט קיין בוששה, ס'איז נישט

קִיּוֹן בְּזִיוֹן וְכוּ' וְכוּ', דִּי חַז"ל זָאגֵן (פְּרֻכּוֹת ד.) דְּוֹד הַמֶּלֶךְ הָאֵשֶׁת
 גַּעְזוֹאגֵט וְאֵנִי יָדִי מְלוּכָלוֹת בְּדָם וּבְשִׁפּוּר וּבְשִׁלְיָא בְּדִי לְמַהֲרָה
 אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ; דְּוֹד הַמֶּלֶךְ הָאֵשֶׁת זִיךְ גַּעֲפֹאֲרַעֵט מִיט אֶזְעֻלְכֶע
 פֿאַרפֿאַלְק'ן און זִיךְ אָפֿגַעגַעבֿן מִיט זִי מִיט דִּי הַאֶקְל'סְטֶע
 עֲנִינִים וְכוּ', אַלְעס בְּדִי מְטַהֵר זִיין אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ בְּדִי ס'זָאל
 זִיין שְׁלוֹם בֵּית, און מִיט דָעם וואס מָען גִּיט צו אִינגַעלִיט'לֶעךְ
 וואס זִי רופֿן זִיךְ שְׁלוֹם בֵּית מֵאַכְעֵר'ס וְכוּ' וְכוּ', זִי זַענַען
 פֿשוֹטֶע לְצִים, מִכָּל שִׁבְּן ווען זִי נַעמַען גַעלֵט, זִי זַענַען
 גִּישֵׁט אִינטֶרעסִירט אז עס זָאל זִיין שְׁלוֹם, זִי זַענַען
 אִינטֶרעסִירט אז דִּי פֿאַרפֿאַלְק זָאל קומַען צו זִי וואס מָען,
 בְּדִי זִי זָאלן קַענַען פֿיִיגִין דָאס פֿאַרפֿאַלְק, און זִי גַענִיסֵן
 פֿון דִּי עֲגַמַת נֶפֶשׁ וואס עס אִיז דָא צווישֵׁן דִּי פֿאַרפֿאַלְק
 וְכוּ' וְכוּ', מָען קַען דָאס גִּישֵׁט מִסְבִּיר זִיין בְּכַתְבּ, אָפֶער
 דָאס אִיז אַ מְצִיאוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

זַענַען מֵאַכֵּן אַ דִּינַעֵר וְכוּ', לְדַעֲתִי וועט דָאס גִּישֵׁט גַאַרנִישֵׁט
 פֿויעל'ן נֵאָר שְׁרִיבֵן אַ בְּרִיוּ פֿאַר אַלֶע אִינגַעלִיט דָאס
 גְּרוֹיסקִיט פֿון הַדְּפֻסָה, און ווי דָער הַיִּלִּיגֶער רַבִּי נָתַן הָאֵשֶׁת
 אונז גַעלֵאזט צוואָה פִּיר טַעג פֿאַר זִיין הַסְתַּלְקוֹת דָאס אונזֶער
 זאך דֵאָרף זִיין יְפֻצוּ מַעֲיִנוֹתֶיךָ חוּצָה, מָען קַען זִיךְ גַאַרנִישֵׁט
 פֿאַרשְׁטַעלֵן וואס דִּי סְפָרִים טווען אויף, אויף דָער וועלֵט, מִכֵּשׁ
 מַעֲנֻשָׁן הָאָבֶן חֵיוֹת פֿשוֹטוֹ מִמִּשְׁמַעוֹ פֿון דִּי סְפָרִים, ווארום
 עס גִּיט אַיבֶער אויף מַעֲנֻשָׁן צְרוֹת און יסוּרִים בִּיטֶעֶרנִישׁ
 און עֲנַגֶענִישׁ וְכוּ' וְכוּ', און נֵאָר דִּי סְפָרִים גַעבֿן אַרִיין אִין זִי
 אַ גִּיט פֿון הַאָפֿפֶענונג וְכוּ', און שְׁטאַרְקט זִייעֵר גַעפִּילֵן זִי

זאַלן נישט צופראַכן ווערן, אז וואויל איז דיר וואס דו ביסט
 עוסק אין די גרויסע מצוה, און די חז"ל זאגן (ירושלמי ברכות פרק
 ה' הלכה א') העוסק בצרכי ציבור בעוסק בתורה; ווידעראום זאגן
 זיי (יזמא כ"ב:) בין שנתמנה אדם פרנס על הציבור מתעשר;
 אז איינער איז עוסק אין צרכי ציבור העלפט אים דער בורא
 כל עולמים ער זאל ווערן רייד; איבערדעם שטארק זיך, און
 זעה קיין שום זאך אין דער וועלט זאל דין נישט צוברעכן,
 זעה נאר צו זיין פרייליך וועט דין גוט זיין אויף די וועלט און
 אויף יענער וועלט. און די חז"ל זאגן (יזמא פו.) כל המזכה את
 הרבים אין חטא בא על ידו.

דער בורא כל עולמים זאל דיר העלפן דו זאלסט האבן א
 גוט געבענטשט יאר, א פרייליך יאר, א יאר מיט פרנסה
 בשפע, א יאר וואס דו זאלסט קענען אפדריקן אלע דעם
 הייליגן רבינ'ס ספרים, און מען וועט דאס פארשפרייטן
 איבעראל.

זאלסט האבן א חתימה טובה

תש

בעזרת השם יתברך יום א' מחרת יום הכיפורים שם השם [י] ה'תשע"ד
 שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין לאנגען ביטערן בריוו וואס עס
 גייט אויף דיר דורך.

עִם אִיז אַ הֵימֶל גַּעשָׁרֵי אַז וועגן אַ אַינגערמאַן פֿאַרט
 אַוועק אויף ראַש הַשָּׁנָה צום הייליגן רבי'ן אויף אומאַן
 זאַל מען אַגרייַצן דיין ווייב אַקעגן דיר, איך מוז דיר זאַגן
 די אַלע וואס זיי האָבן אויפֿגערייַצט דיין ווייב אַקעגן דיר
 וועלן דאָס צוריקבאַקומען כּפֿל כּפֿלִים, אזוי ווי עס שטייט
 (יִקְרָא א' ב) "אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן" מ'כ'ס' אִיז די ראַשי
 תִּיבוֹת מ'דָּה כּפֿלִים מ'דָּה, די וועלט אִיז גִּישָׁט הַפֶּקֶר, וואס
 מען טוט שְׁלֵעֶכְטִים פֿאַר יענעם באַקומט מען צוריק, מען
 צאַלט אַליין דעם קִרְבָּן, די אַלע וואס זיי האָבן צוגֶרָאָבן
 דיין שְׁלוֹם בֵּית און אויפֿגעהעצט דיין ווייב אַקעגן דיר וועלן
 זייער טייער באַצאַלן.

וויפֿיל איך האָב שוין געשריבן אַקעגן די אַלע אזוי גערופֿענע
 שְׁלוֹם בֵּית מאַכער'ס, וואס זיי זענען פֿשוטע לְצִים
 און זיי מעלֶקן אויס פֿון יונגע פֿאַרפֿאַלק געלט וויפֿיל ס'לאַזט
 זיך, און זיי מאַכן נאָך אַרְגֶּער, דערפֿאַר טאַר מען גִּישָׁט
 גיין צו אַזעלכע פֿיסטע יונגען ליידיג-גייער'ס, וואס זייער
 פֿרנסה אִיז נאַר פֿון צרות ישְׂרָאֵל, צוגרעכן אידישע שטובֿער,
 דער פֿרשנֶדֶתָא וואס העצט דיין ווייב זאַל דוּך אַיבֶּרְלֶאָזן
 וכו' וועט טייער באַצאַלן פֿאַר דעם.

יעצט וויל איך דוּך זייער שטאַרק בעטן, ווער גִּישָׁט צוגֶרָאָבן
 פֿון קיין שום זאך, באַטשע איך ווייס אז עס טוט
 זייער שטאַרק וויי, סוף כּל סוף האַסטו גאַרנישט געטוהן,
 דו ביסט אַוועקגעפֿאַרן ווינציגער ווי אַ וואך אויף ראַש
 הַשָּׁנָה צום הייליגן רבי'ן אין אומאַן, בשעת טויזענטער

אינגעלייטלעך וואס הונדערטער זענען נאך אין שנה ראשונה פארן אוועק צו זייער רבי'ן אויף צען טעג אדער אויף צוויי וואכן וכו', און קיינער מאכט נישט קיין רעש וכו', און מען צופרעכט נישט קיין שטופער וועגן דעם, נאר ווען א אינגערמאן פארט אוועק ראש השנה אין אומאן, וואס דער הייליגער רבי האט בפירוש געבעטן אז מען זאל קומען צו אים, קערט מען איבער אנאנצע וועלט, "הימל און ערד און אומאן" עס איז נישטא קיין אנדערע דאגות וכו' עס איז נישטא קיין אנדערע פראבלעמען וכו' נאר דאס, זעהט מען באשיינפערליך ווי גרויס איז דאס זיין ביים הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, און מען פועלט דארטן א גוט געבענטשט יאר און וואס מען דארף האבן.

ליידער הערט מען יעדן טאג אומגליקן, יונגע מענטשן, יונגע קינדער, יונגע פרויען, ווערן פארבאפט מיט מיתות משונות רחמנא לישזבן וכו', און קיינער פאלט נישט איין אז דאס קען פאסירן ביי אים וכו', וואס רודפ'סטו יענעם? וואס מישסטו זיך אריין אין יענעם'ס געשעפטן? וואס צופרעכסטו יענעם'ס שטוב? אויף דעם טראכט קיינער נישט, נאר העצט יענעם'ס ווייב זאל אים איבערלאזן, און ער כאפט נישט דאס פלוצלינג וועט קומען אויף אים אזא צרה וואס ער האט זיך נישט געהלום'ט, אבער עס וועט שוין זיין צו שפעט.

איך האלט בלייב ביי דיין שווער און שוויגער וועגן דייע קינדער'ס וועגן, און ווער נישט צופראכן וכו', כאטשע איך ווייס און שפיר דיין ווייטאג זייער שטארק, פינדעסטוועגן

דאַרפֿסטו וויסן דאָס דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט וויאזוי זיך צו דערהאלטן, ווי ער האט אמאל געזאגט "העיקר שקורין דערהאלטין זיך", אויף דעם עולם גייט איבער אויף יעדן איינעם וואס עס גייט איבער, און מען מוז זיך זעהן צו שטארקן מיט אלע בוחות, אראפצופאלן איז נישט קיין עצה.

איבערדעם טוה אלע פעולות אין דער וועלט זיך שטארקן מיט שמחה, זיך פרייען מיט די נקודות טובות וואס דו האסט, ווארום די חז"ל זאגן (ברכות נ"ו.) אויפ'ן פסוק (שיר השירים ד) "כפלה הרמון רקתך" מאי רקתך, אפילו ריקנין שפך מלאים מצות כרמון; און דו דארפסט וויסן דאס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א סימן כ"ד) ווען א איד פריידט זיך מיט די מצוות, אפילו ער איז אין שאול תחתית ומתחתיו וכו', דאס שמחת המצוות שלעפט אים ארויס פון גשמיות העשייה און ער קומט צו די העכערע עולמות, יצירה, בריאה, ביז ער ווערט נבלל אין עולם אצילות, וואס דארטן איז נאר געטליכקייט אן קיין שום לבושים, איבערדעם שטארק זיך מיט שמחה, כאטשע איך ווייס אז עס איז דיר זייער זייער שווער און ביטער צו זיין פרייליך, בפרט אז א פּרשנדיגטא וואס רופט זיך א שלום מאכער העצט דיין ווייב זאל דיך איבערלאזן, פונדעסטוועגן אז דו וועסט זיין פרייליך וועסטו זעהן דער בורא פל עולמים וועט דיך נאך באגליקן, און ארויסנעמען פון די ביטערע צרה וואס דו ביסט אריינגעפאלן אין דעם, און עס שטייט אין זוהר (תצוה קפד:) אויפ'ן פסוק (תהלים ק"ב) "עברו את הני"ה בשמחה", חדוה דבר נש משיך

לגביה חדרה אחרא עפאה, [די שמחה פון א מענטש אויף די וועלט, ברענגט אים א שמחה פון יענע וועלט].

זעה צו דאווענען די דריי תפילות שחרית מנחה מעריב מיט מנגן דייקא, ווארום אזוי דערציילן די חז"ל (ניסיון 1) שלח ליה מר עוקבא לרבי אלעזר בני אדם העומדים עלי ובדידי למסרם למלכות מהו? שרמט וכתב ליה (תהלים ל"ט ב) "אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי", אף על פי שרשע לנגדי אשמרה לפי מחסום, שלח ליה קא מצערי לי טובא ולא מצניא דאיקום בהו, שלח ליה (תהלים ל"ז ז) "דום להני"ה והתחולל לו" דום להני"ה והוא יפילם לה חללים חללים, השכם והערב עליהן לבית המדרש והן כלין מאליהן הדבר יצא מפי רבי אלעזר ונתנוהו לגניבא בקולר וכו', זעהסטו פון דעם אז ווען א מענטש איז מצער דעם צווייטן איז די עצה מקפיד צו זיין דאווענען ערב ובוקר מיט א מנגן דייקא, דעמאלט האבן די אלע שונאים א וויסטע מפלה און זיי וועלן פאלן אין די טיפעניש פון דעם אפגרינד.

זעה זיך צו שטארקן, און שטארק דייע קינדער, רעד מיט זיי, געב זיך אפ מיט זיי, בפרט אז דו האסט שוין גרויסע פארשטענדליכע קינדער.

איך האף אז דו וועסט מיר בקרוב אנזאגן א גוטע בשורה אז ס'האט זיך אלעס גענדיגט לטובה.

זאלסט האבן א פרייליכן יום טוב

תּשׂא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם א' מִחֶרֶת יוֹם הַכִּיפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשע"ד
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר
 אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהָאֲלֵטֵן רִיין לְאַנְגֵּעֵן בְּרִיוּן.

דְּעַר הַיִּלְיִנְעֶר רַבִּי זְאָגֵט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֶלֶק ב' סִימָן ס"ו) דָּאָס
 דְּעַר מְאָרְגֶנְדִּיגֵן טָאָג פֿון יוֹם הַכִּיפּוּרִים וְוֵעֶרֶט
 אָנְגֶּעֶרופֿן גָּאט'ס נָאָמֶען, וואַרום נָאָכְדֶעם וואָס מָען אִיז
 מוֹחֵל אַ אִיד אַלֶּע עוֹזְנוֹת, לִיכֶט בִּי אִים דְּעַר שֵׁם הַיְוִ"ה
 בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, אִיבְעֶרְדֶּעם דִּי פִיר טֶעג צווישן
 יוֹם הַקִּדּוּשׁ בִּיז סוֹבּוֹת לִיכֶט דְּעַר שֵׁם הַיְוִ"ה יַעֲדֵן טָאָג
 מִיט אַן אַנְדֶּערן אֹת, און דִּי פִיר טֶעג זַענֶען מוֹרָא'דיגֶע
 מְסוּגֶל'דיגֶע טֶעג, וואַרום אַ אִיד הָאָט גִישֶׁט קִיין צִיט צו
 זִיגֶדיגֵן, ווי דִּי חו"ל זְאָגֵן (תּנַחֲוּמָא אָמור) אִויפֿן פֿסוּק (יִקְרָא כ"ג
 מ') "וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן", וְכִי רִאשׁוֹן הוּא וְהֵלֵא
 ט"ו יוֹם הוּא? וְאֵת אִמְרַת בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, אֵלֵא רִאשׁוֹן הוּא
 לְחֻשְׁבוֹן עוֹזְנוֹת; און דְּעַר הַיִּלְיִנְעֶר רַבִּי נִתֵּן ז"ל זְאָגֵט (לקוטי
 חֶלְכוֹת סוּפָה חֶלְכָה ב' אֹת א') אַז דִּי פִיר טֶעג זַענֶען אַקֶּעגֵן דִּי פִיר
 בְּגֵדֵי לָבָן פֿון דֶּעם פֿהן וואָס הָאָט גֶּעִטוּהֵן דִּי עֲבוּדָה אִין
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, ווייל אִין יוֹם פִּיפּוֹר הָאָבֶן מִיר זוכָה גֶּעוּוֵעֵן
 אַז מָען הָאָט אונז מוֹחֵל גֶּעוּוֵעֵן אַלֶּע עֲבִירוֹת דְּעֶרִיבְעֶר
 זַענֶען מִיר זוכָה צו בְּגֵדִים לְבָנִים, וואָס דָּאָס הֵיסֶט בְּגֵדִים
 לְבָנִים וְכוּ', תִּיקוֹן הַבְּרִית תִּיקוֹן הַמוֹח, דִּי גִידִים דִּי אַדֶּערן
 זַענֶען רִיין פֿון זִיגֶד.

איבערדעם דארפסטו זיך זייער שטארקן די פיר טעג טוהן
 אסאך חסד מיט אנדערע אידן, עס איז באוואוסט
 דאס דער אריז"ל האט ערב סובות געטיילט צדקה מער ווי
 אנאנג יאר, ער האט פשוט אויפגעמאכט זיין בערזל און דער
 ארעמאן זאל נעמען וויפיל ער וויל, און דאס גייט ארויף אויף
 די אלע פיר טעג וואס איז אויכעט א הכנה צו די יום טוב
 סובות, דאס ווערט אנגערופן "זמן שמחתינו", דער יום טוב
 סובות ווערט אויכעט אנגערופן "חג האסיף", ווערט געברענגט
 פון צדיקים, ווארום אין דעם יום טוב ווערט צאמגעקליבן
 אלע ניצוצות וואס דער מענטש געבען האט פארלארן א
 גאנץ יאר וכו', דערפאר איז דער עיקר מצוה פון די סבך
 אויף די סובה פון פסולת גורן ויגב וכו', צו ווייזן דאס יום
 הקדוש האבן מיר תשובה געטוהן אויף אלע אונזערע זינד
 פון אנאנג יאר, און יעצט סובות טוען מיר תשובה מאהבה,
 זאגן די חז"ל (יזמא פו:) אז מען טוהט תשובה מאהבה, ווערט
 פון די אלע זינד זכיות; דערפאר ווערט דער יום טוב סובות
 אנגערופן "חג האסיף" עס קלויבן זיך צאם אלע זיינע זינד,
 און עס ווערן מצוות, און דאס ברענגט אים אריין א געוואלדיגע
 שמחה, א בענקעניש צום בורא פל עלמים, דערפאר זעהט
 מען דאס דער יום טוב פון סובות שפירט יעדע איד א
 דערהויבנקייט ווען ער זיצט אין סובה, ער איז ארויפגענומען
 מיט צילא דמהימנותא, מיט דעם שאטן פון אמונה, א איד
 זיצט אין סובה שפירט ער א דערהויבנקייט א לעכטיגקייט,
 ווי צדיקים האבן געזאגט דאס די מצוה פון סובה איז אזוי
 גרויס דאס מען גייט אין איר אריין אפילו מיט די שטיינול.

איבערדעם זעה זיך צו שטארקן די פיר טעג נאר זיין פרייליך, וועסטו זעהן אז דו וועסט מקבל זיין דעם יום טוב סוכות מיט גרויס פרייד, און דו וועסט זוכה זיין דאס די אושפיזין די ז' רועים וועלן אריינקומען אין דיין סוכה, אלעס איז תלוי נאר פפי די שמחה וואס מען האט ביי מקנים זיין מצות סוכה.

אויך ווען מען איז מקנים די מצוות ד' מינים מיט די נענועים און מען שאקעלט אלע פיר זייטן און אויבן און אונטן, אלעס איז צו ווייזן אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא כל עולמים, מזרח מערב צפון דרום מעלה מטה איז אלעס געטליכקייט, עס איז נישטא נאך א גרעסערע שמחה פארן מענטש ווי ווען ער איז זוכה דאס צו שפירן, אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער לאזט זיך נישט נארן, און ער איז מקנים דאס מיט א געוואלדיגער שמחה.

זאלסט האבן א פרייליכן יום טוב

תשב

בעזרת השם יתברך יום א' מחרת יום הכיפורים שם השם [י'] ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זעה זיך צו שטארקן און פאל נישט אראפ ביי זיך וכו', עס איז באוואוסט דאס יעדע דבר שבקדושה קומט אן

זייער זייער שווער, ובפרט ווען דאס האט צוטוהן מיטן הייליגן רבינ'ס זאך, דו האסט נישט קיין השגה וואס איך האב מיטגעמאכט די לעצטע פופציג יאר פון תשכ"ד ביז יעצט תשע"ד, וואס אין די אלע יארן בין איך עוסק אין פארשפרייטן דעם הייליגן רבינ'ס לימודים אויף דער וועלט, און דער סמ"ך מ"ס האט זיך גענומען אויף מיר און אויף מייע קינדער וכו' וכו', אבער איך דערהאלט זיך, איך פאל נישט אראפ.

מענטשן וואס איך האב ארויסגעשלאפעט פון טינוף וכו', פון זייערע וויסטע שמוציגסטע מעשים וכו' און איך האב זיי געהאלפן חתונה צו האבן, אויפצושטעלן שטובער, און געלערנט וויאזוי צו האלטן דעם שלום בית וכו' וכו', און היינט זענען זיי מיר גרויסע ביטערע מתנגדים וואס זיי ווילן אפילו נישט שטיין אין מיין ד' אמות וכו' וכו', פונדעסטוועגן פאל איך נישט אראפ, נאר איך האלט אין איין טראכטן נייע מחשבות און געדאנקען וויאזוי מען קען אריינברענגן דעם הייליגן רבינ'ס זאך אין נאך מענטשן, און בפרט אין בני הנעורים וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ר"ו) אז וואס יונגער מען איז, איז גרינגער מקרב צו זיין צום בורא כל עולמים, ווארום זיין גשמה איז נישט לאנג צוריק געווען אויבן וכו', איבערדעם אז מען רעדט מיט אים דיבורי יראת שמים מאכט דאס א גרויסע רושם ביי אים, אבער ווי עלטער מען איז פארגעסט מען פון וואנעט מען איז געקומען, און עס איז שוין זייער שווער מיט אזא מענטש צו רעדן דיבורי אמונה און עבודת השם.

איבערדעם בעהט איך דיר אויכעט, שטעל זיך נישט אפ, נאר זעה צו דריקן וואס מער דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, און דער זכות הרבים וועט דיר ביישטיין, און דו וועסט אפגעהיטן ווערן פון אלעם שלעכטס, קיינער אין דער וועלט וועט דיר קיין שלעכטס נישט קענען טוהן, די וועלט זאגט "א הונט וואס ער בילט בייסט נישט" די אלע דיינע שונאים וואס בילן אויף דיר, קענען בילן וויפיל זיי ווילן וכו', אבער זיי וועלן דיר נישט קענען קיין שלעכטס טוהן.

איך בעהט דיר זייער קלויב צוזאם אלע אידישע בריוו וואס איז נאכנישט געדריקט געווארן, און דריק עס אפ, ווארום די בריוו זענען מחיה אלע צובראכענע געפאלענע און צושלאגענע נשמות, אפילו איך וועל אוועקגיין פון דער וועלט לאורך ימים ושנים טובות, וועט אבער די בריוו בלייבן און מחיה זיין אן א שיעור נשמות, איבערדעם שטארק זיך דאס אפצודריקן, און אונזערע לייט פארשפרייטן דאס.

דער בורא פל עולמים זאל דיר ארויסנעמען פון אלע דיינע צרות און אלע דיינע חובות, און עס זאל דיר שוין גוט זיין נאך אויף די וועלט, זאלסט זעהן און שפירן דאס לעכטיגקייט פון בורא פל עולמים, וואס עס שטייט ביי אים (תקאל מ"א) "והארץ האירה מכבודו", די גאנצע וועלט איז פיל מיט געטליכקייט, מען דארף נאר אויפמאכן די אויגן און גוט זעהן, דער בורא פל עולמים זאל אונז העלפן צוקומען צו דעם.

זאלסט האבן א פרייליכן יום טוב

תּשׁוּג

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' עָרַב חַג הַסּוּפּוֹת [ה'] י"ד תּשְׁרִי ה'תּשַׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אַיִךְ הָאֵב דְּעֶרְהֶאֱלָטֵן דִּיין לֵאנְגֶען בְּרִיוּ וּוּאָס דוּ בִּיאַקְלֵאָגְסֵט
זיך אַז דִּיין מֵאָן אִיז גַּעפֶּאָרן אויף אומאן ראש השנה,
איבערדעם לֵאזְטוּ אִים אִיבֶּער וְכוּ'.

אַיִךְ וויל דיר פֿרעגן א פֿשוּטע קאַשִׂיא, פֿון אלע חסידות'ער
פֿאַרן אַוועק די מענער צו זייערע רב'ים אויף ראש
השנה און טייל פֿאַרן אַוועק אויכעט אויף יום הקדוש, און
קיינער מאכט נישט קיין גערודער, און עס איז אַנגענומען
ווי א פֿשוּטע זאך, אַן מחלוקת, אַן וויבּוּחִים מיט קריגערייען,
און אפילו צווישן די ליטווישע פֿאַרן שוין היינט די מענער
אַוועק צו זייער ראש ישיבה אויף ראש השנה, און קיין
איינ פֿרוי מאכט נישט קיין שום גערודער וְכוּ', אָדער א
קריגעריי וועגן דעם, נאר ווען דער מאן פֿאַרט אויף ראש
השנה אין אומאן איז הימל און ערד ווערן געטרייסלט, און
מען מאכט פֿון דעם אַנאַנצן עסק, און מען קריגט זיך וְכוּ',
און ווי נאַטירליך איז פֿעלט נישט קיין פֿאַרדאַרפֿענע יונגען
וּוּאָס זיי העצן אויף די פֿרויען אַקעגן די מענער וְכוּ' וְכוּ',
און ווילן נאר צושטערן דעם שְׁלוֹם בֵּית, בִּפְרֵט ווען עס
איז דא קינדער וְכוּ', ווי קען מען דאס מסביר זיין? ווער
פֿון די אלע אזוי גערופֿענע שְׁלוֹם מאכער'ס האָבן אויף דעם
א ענטפֿער?

בְּשַׁעַת קִיּוּן שׁוֹם צְדִיק הָאֵט נִישָׁט גַּעֲבַעְטֵן מֵעַן זָאל קוֹמַעַן
 צו אים אויף ראש השנה ווי דער הייליגער רבי,
 קיין שום צדיק האט נישט צוגעזאגט אז ער וועט א טובה
 טוהן פארן מענטש וואס וועט קומען צו אים אויף ראש
 השנה, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (תני מותרין
 סימן ת"ה) דאס די גאנצע וועלט איז תלוי אין מיין ראש
 השנה, ווארום ראש השנה איז דער יום הדין, דעמאלטס
 משפט מען יעדן איינעם וואס וועט זיין מיט אים א גאנץ
 יאר, ווי די חז"ל זאגן (ביצה ט"ו) כָּל מְזוֹנוֹתָיו שָׁל אֲדָם קְצוּבִין
 לוֹ מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה; ראש השנה שרייבט מען אפ דעם בודזשעט
 אויף א גאנץ יאר, ראש השנה שרייבט מען אפ וואס וועט
 פאסירן מיט דעם מענטש א גאנץ יאר, אזוי ווי מען זאגט
 אין די תפלה פון "ונתנה תוקף" בראש השנה יפתבון,
 וביום צום כפור יחתמון. כמה יעברון וכמה יפראון, מי
 יחיה, ומי ימות, מי בקצו, ומי לא בקצו, מי במים, ומי
 באש, מי בחרב, ומי בחיה, מי ברעב, ומי בצמא, מי ברעש,
 ומי במגפה, מי בחניקה ומי בסקילה, מי ינוח, ומי ינוע,
 מי ישקט ומי יטרף, מי ישלו, ומי יתנסר, מי יעני, ומי
 יעשר, מי ישפל, ומי ירום; און דער הייליגער רבי האט
 אמאל געזאגט (תני מותרין סימן תס"ו) וויפיל צרות און גזירות וואס
 עס ווערט גגזר אויף דער מענטש אויסער די אלע גזירות
 וואס עס איז דא אויסגערעכנט, ווי דער נוסח גייט, אז דער
 חזן זינגט ומי ומי וכו', אן ווערטער, און דארטן איז
 מרומו געבעך אלע גזירות וואס עס איז אפגעשריבן אויף

יַעֲדֵן אֵינְנֵם, אִיבְעַר דְּעַם פְּאַרְט מְעַן צוּם צְדִיק אוֹיף ראש
 הַשָּׁנָה וּוּאָס עַר אִיז אַ גְּרוֹיִסְעַר אַדְוּוּאַקאַט, און עַר אִיז זִיךְ
 מוֹסֵר נֶפֶשׁ פֶּאַרְן כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וּבְפֶרֶט פֶּאַר דִּי אַלְע וּוּאָס
 זײ קוֹמְעַן צו אִים, און מְעַן זַעט בְּמִצִּיאוֹת ווען ס'אִיז נְגִיד
 גְּעוּוּאַרְן אוֹיף אַ מְעַנְטִשׁ עֶפְעַס אַ גְּזִירָה וְכוּ', בְּפֶרֶט גְּזִירַת
 מְוֹת, לֹא עֲלִינוּ, זוכט עַר דְּעַם גְּרַעסְטֵן אַדְוּוּאַקאַט אוֹיף
 דְּעַר וועלֵט עַר זֵאל אִים פֶּאַרְטִיידִיגן, און עַר קוקט נִישְׁט
 אוֹיף גְּעֵלֵט, עַר פֶּאַרְקוֹיפֵט אַלְעס וּוּאָס עַר הָאָט, אַבִּי דְּעַר
 גְּרוֹיִסְעַר אַדְוּוּאַקאַט זֵאל אִים אַרוֹיִסְנֶעמְעַן פֿון דִּי בִיטְעֶרע
 גְּזִירָה, וְכוּ', פֶּאַרְוּוּאָס זֵאל אַ פְּרוֹי נִישְׁט הָאָבֶן קִיִּין שְׁכָל,
 און זִיךְ גוֹט פֶּאַטְרַאכְטֵן אַז ראש הַשָּׁנָה אִיז דְּעַר יוֹם הַדִּין,
 דְּעַמְאַלְטֵס אִיז מְעַן דֵּן יַעֲדֵן מְעַנְטִשׁ, פֶּאַרְוּוּאָס זֵאל זִי נִישְׁט
 שִׁיקֵן אִיר מַאָן אַז עַר זֵאל גִּיִין צו אַ גְּרוֹיִסֵן אַדְוּוּאַקאַט
 וּוּאָס זֵאל אִים פֶּאַרְטִיידִיגן? וּוּאָס דָּאָס אִיז דְּעַר הֵיילִיגְעַר
 רַבִּי, וּוּאָס הָאָט בְּפִירוּשׁ גְּעוּזאַגט (תני מותרין ת"ג) מִיִּין ראש
 הַשָּׁנָה אִיז הַעֲבֵעַר ווי אַלְסְדִינֵג, און עַס אִיז בִּי מִיר אַ
 וואונדער מִיִּינֶע מְעַנְטִשְׁן גְּלִיבֵן דָּאָךְ אִין מִיר, פֶּאַרְוּוּאָס
 זֵאלֵן זײ נִישְׁט נִזְהַר זײַן צו קוֹמְעַן צו מִיר אוֹיף ראש הַשָּׁנָה?
 קִינְעַר זֵאל נִישְׁט פֶּעֶלֵן, ווייל מִיִּין גֶּאַנְצֶע עֲנָן אִיז ראש
 הַשָּׁנָה, און ווער עַס אִיז זוכה צו זײַן בִּי מִיר אוֹיף ראש
 הַשָּׁנָה מְעַג זִיךְ זײַער זײַער פֶּרִיִיעַן אַ גֶּאַנְצֵן יָאָר.

פֶּאַרְשְׁטִי אִיךְ נִישְׁט פֶּאַרְוּוּאָס דאַרפֶּסטוּ מאַבֵּן אַזאַ גַּערוּדְּעַר
 אוֹיף דײַן מַאָן וּוּאָס אִיז גַּעפֶּאַרְן אוֹיף ראש הַשָּׁנָה
 צוּם הֵיילִיגֵן רַבִּי'ן, ווער ווייִסט צו ס'אִיז נִישְׁט נְגִיד גְּעוּוּאַרְן

אויף דיר דו זאלסט באקומען יענע מחלה רחמנא ליצלן
 וכו' וכו', און דיין מאן האט געפועל'ט ביי דעם הייליגן
 רבי'ן עס זאל אפגעטוהן ווערן פון דיר די מחלה, וואלסטו
 דאך דיין מאן געדארפט דאנקען און לויבן וואס ער איז
 געפארן אויף ראש השנה, און אנשטאט דעם הערסטו אויס
 די אלע רשעים וואס זיי העצן דך אויף אקעגן דיין מאן
 וכו' די טאטע פון ענקער זיסע קינדערלעך, וואו איז דיין
 שכל אהינגעקומען? זעהסטו נישט דאס דינע שוועסטער'ס
 און שוואגער'ס וואס זיי האבן דך אויפגעהעצט אקעגן דיין
 טייערע מאן וואס איז זיך מוסר נפש פאר דיר אנאנג יאר
 טוהען דאס נישט נאר פאר קנאה? זיי זענען מקנא דיין
 מאן דאס ער האט פרנסה און ער פירט א שיינע שטוב
 און געבט דך אלעס נאך.

בארעבן זיך גוט, ווי קען מען טוהן אזא אכזריות אוועקלויפן
 אויף יום טוב מיט אלע קינדער פאר גארנישט
 און פאר נישט, נאר ווייל דער מאן איז געפארן אויף ראש
 השנה אין אומאן?

איך האף דער בורא פל עולמים וועט דך אריינגעבן שכל,
 און דו וועסט זיך נישט לאזן פארפירן, און דו וועסט
 שלום מאכן מיט דיין מאן, און איר זאלט לעבן א גליקליך
 לעבן.

זאלסט האבן א פרייליכן יום טוב

תּשד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' חוֹל הַמוֹעֵד סוּכּוֹת י"ח תּשְׁרִי ה'תּשע"ד
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר
 אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

דוּ הָאָסְט נִישְׁט קִיין הַשְּׁגָה וְוֵאָסְעֶרע צֶער און עֲגֻמַת נְפֶשׁ
 אִיךְ הָאב גֶּעֵהאַט בֵּיים לִינְען דִּיין בְּרִיוּ, און אִיךְ הָאב
 נִישְׁט קִיין ווערְטער דִיךְ צו טְרִיִסְטֵן.

נָאָר וואָס דָּען, אִיךְ מוז דִיר זָאגן דָּאס לִידֶער דִי אַזוי
 גֶּערוּפֶענע פֿאַרשְׂאָלְטֶענע שְׁלוֹם בֵּית מֵאכֶע־ס זִיי
 זענען שוּלְדִיג אִין אַלע גַטִ'ן וואָס עס פֿאַסִירן יעדעס מָאל
 צווישן א פֿאַרפֿאַלְק.

דָּאָס עֶרשְׁטע כָּלֵל דֶּארְף מָען וויסן אויב איינער נֶעמְט
 גֶעלְט בְּדִי שְׁלוֹם מֵאכֵן צווישן א פֿאַרפֿאַלְק אִיז דָּאָס
 שוין א גֶּעפֿאַפֿטע זאַך, וואָרום אַזאַ מָענְטֶשׁ אִיז נִישְׁט
 אינְטֶרעסִירט צו מֵאכֵן שְׁלוֹם, ווייל דָּאָס אִיז זִיין פֿרִנְסֶה,
 וועט ער עס אויסציען ווילאַנג ער קען.

דָּאָס צווייטע זאַך דֶּארְף מָען וויסן אַז בְּדֶרְךְ כָּלֵל אַ
 אינגערמאַן וואָס ער אִיז עוּסְק אִין שְׁלוֹם בֵּית אִיז
 א פֿשוּטער נואָף, און עס ציט אים שְׁטענְדיג גיין אויף דִי
 ווייב'ס זייט, ער האָט הַנָּאָה צו רֶעֶדן מיט אִיר וכו', און
 אַרויסנֶעמֶען פֿון אִיר וואָס מָער אינְפֿאַרמאַצִיע פֿון זִיער
 אינְטימֶע לְעֵבֶן וכו' וכו'.

אײבערדעם טאר קיין שום פּאַרפּאַלק נישט גיין וועגן שלום
 בית פּראַבלעם נאר צו אן ערליכן איד וואס
 מיינט נישט קיין געלט וכו' וכו', און וויל נאר מאַכן שלום
 צווישן פּאַרפּאַלק, עס איז א נאַטירליכע זאַך אז עס איז
 דא זייער אסאך מאל א מים-פּאַרשטענדעניש צווישן מאן
 און ווייב, ווארום ביידע קומען פון צוויי אנדערע משפּחות,
 אנדערע מנהגים וכו', אנדערע נאטורן וכו', און אן ערליכער
 איד קען דאס אלעס אויסגלייכן, ווי דער הייליגער רבי
 זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן פ') דאס שלום איז שייך נאר ווען
 שני הפכים קומען צוזאמען, צוויי קעגן-זייטיגע נאטורן ברענגט
 מען צוזאמען, דאס הייסט שלום, ווארום ווען ביידע האלטן
 די זעלבע זאך וכו' און זיי האבן די זעלבע נאטורן וכו',
 איז נישט שייך צו מאַכן שלום צווישן זיי, אײבערדעם טאר
 מען קיינמאל נישט גיין צו די אזוי גערופענע שלום בית
 מאכער'ס, וואס זיי זענען פּאלנע נואפים.

עס איז א וויי געשריי ווען א שלום בית מאכער לאזט
 נישט רעדן און הערן דעם מאנ'ס צד, ער לאזט נאר
 רעדן און הערן דאס ווייב'ס צד, דאס ווייזט שוין אז ער
 איז א פשוטער נואף, די תו"ל זאגן (סנהדרין י:) אויפן פסוק
 (דברים א' ט"ו) "שמע בין אחיכם ושמעתם צדק" אמר רבי
 חנינא, אזהרה לבית דין שלא ישמע דברי בעל דין קודם
 שיבוא בעל דין חברו, ואזהרה לבעל דין שלא ישמע דבריו
 לדין קודם שיבוא בעל דין חברו; אויב עס איז געזאגט
 געווארן ביי א בית דין אז דער דיין טאר נישט הערן איין

צד פֶּאֶרֶן צווייטן וכו', אָדער ער טאר נישט הערן איין צד
 איידער ער האט געהערט יענעמ'ס צד, און דאס דארף זיין
 אין געגנווארג פון ביידע, אונדאי און אונדאי דער וואס ער
 וויל מאכן שלום צווישן א פֶּאֶרפֶּאלק מוז לאזן רעדן ביידע'ן,
 און ביידע מוזן זיין צוזאמען און געגנווארג פון דעם שלום
 בית מאכער, דעמאלט קען מען גלייך זעהן ווער עס זאגט
 ליגנט און ווער עס זאגט אמת וכו', אָבער איינער וואס ער
 לאזט נישט רעדן דעם צווייטן וכו' ופֶּפֶרט ווען ער
 לאזט נאר רעדן דעם פֶּרוי, דער ווייזט שוין אז ער איז א
 פֶּשוטער נואף, וואס ליידער זענען היינט זייער אסאך שלום
 בית מאכער'ס פֶּשוטע נואפים, און הלואי וואלטן די אמת'ע
 רבנים און אמת'ע בתי דינים זיך אריינגעמישט אין דעם,
 וואלטן זיי געוואויר געווארן ווי שמוציג די שלום בית
 מאכער'ס זענען.

איך בעהט דיר זייער אז דו זאלסט זיך זעהן צו שטארקן,
 פון יעצט אן בלייב נאר ביי דיר אין שטוב, וועסט
 זיך אליין קאכן און אליין פֶּארען זיך וכו', כאטשע עס איז
 זייער שווער, אָבער אויב דער שווער און שוויגער ווילן זיך
 נישט אריינמישן שלום מאכן וכו', זעהסטו גלייך וואסערע
 שקר דא איז וכו', איך האלט דו זאלסט בלייבן ביי דיר
 אין די דירה, מער צו קיין שום שלום בית מאכער זאלסטו
 נישט גיין, און אויב מען וועט זיך רופן צו א בית דין
 זאלסטו גיין, און אויסהערן אירע טענות, און פֶּארשטייט
 זיך דו זאלסט זאגן דעם אמת, דו געבסט איר אלעס וכו',

דו פארפעלקסט נישט פון איר גארנישט וכו', דער איינציגסטער
 חטא וואס דו האסט איז אז דו ביסט געפארן אויף ראש
 השנה אין אומאן, איך מיין אז יעדער ערליכער גארמאלער
 בית דין וועט איר קיין גערעכטיגקייט נישט געבן, און אויב
 יא איז דאס קיין בית דין נישט, די גאנצע וועלט פארן
 אוועק אויף ראש השנה און יום כיפור צו א רבין, און עס
 איז א גאטירליכער זאך, און קיינער קריגט זיך נישט וכו',
 און קיינער לויפט נישט אוועק וכו', מען לעבט מיטן מציאות
 וכו', און בפרט אז היינט איז כמעט רוב חסידות'ער
 אפגעטיילט אין צווייען און אמאל אויך אין פיר, לידער
 זעהט מען ווי מען האט אריינגעברענגט האס איינער אקעגן
 דעם אנדערן, און אך און ווי אויב איין צד גייט צו זיין
 קעגנער וכו' וכו', און דאס איז שוין היינט דא ביי די
 ליטווישע אויכעט וכו' וכו', איז דאס אמת? יעדער איינער
 מיינט גאר זיך וכו'.

איבערדעם בעהט איך דיר ווער נישט צופראכן, ס'איז
 טאקע זייער זייער שווער ווען א ווייב ווערט
 אויפגעהעצט קעגן איר מאן פאר גארנישט און נישט וכו'
 וכו', אונדאי און אונדאי די מענטשן וואס זיי העצן אויף די
 פרוי אקעגן איר מאן וועלן טייער באצאלן, זיי וועלן נישט
 ארויסגיין ריין, אדער ביי זיי וועט דאס פאסירן וכו', אדער
 ביי זייער קינדער וועט דאס פאסירן וכו', די וועלט איז
 נישט הפקר, עס שטייט (ויקרא א ב) "אדם כי יקריב מכם
 קרבן" מ'כ'ס' איז די ראשי תיבות מ'דה כ'נגד מ'דה, די

וועלט איז נישט הפקר, וואס מען טוט שלעכטס פאר יענעם באקומט מען צוריק, מען צאלט אליין דעם קרבן, די אלע וואס זיי האבן צופראכן דיין שלום בית און אויפגעהעצט דיין ווייב אקעגן דיר וועלן זייער טייער באצאלן.

דערזוייל שטארק זיך און ווער נישט צופאלן, עס איז א ביטער נסיון, און א גרויס ווייטאג, פונדעסטוועגן אנטלויף נאר צום בורא פל עולמים, דער זיך אויס דאס הארץ פאר אים און דערצייל אים אלעס אויס, וועסטו זעהן גרויסע וואונדער וואס דער בורא פל עולמים וועט מיט דיר טוהן.

איך האף צום בורא פל עולמים אז דו וועסט מיר בקרוב מבשר זיין א גוטע בשורה.

נאר גיי נישט מער צו דיין שווער און שוויגער, בלייב ביי דיר אין שטוב, גיי נישט אפילו צו דינע עלטערן, זאלסט זיין א עקשן נישט אנקומען צו קיינעם נישט, וועסטו זעהן עס וועט זיך אלעס איבערקערן למזכה, ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט "צו מיר האט נאך קיינער נישט דערלייגט" און ער האט געזאגט "איך האב אויסגעפירט, און איך וועל אויספירן".

איך האף צו רעדן מיט דיר היינט ביי דעם רבינ'ס הילולא.
זאלסט האבן א גוטן מועד

תּשׁה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ב' דְּרָאשׁ חוֹדֶשׁ כְּסֻלּוֹ ה'תּשׁע"ד
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יָאִיר
אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהָאֲלֵטָן דִּיִּין לְאַנְגֵּעֵן בְּרִיוּן.

זְאֲלֵסְט וּוִיסָן אַז עִם אִיזוּ נִישְׁטָא קִיִּין גֵּרעסֶערע מְדַרִיגָה
ווי צו זיין שְׁטענדיג פֿרִייליך, און דער הייליגער
רַבִּי זְאָגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) דָּאס וועלדיג יעדער
מְעַנְטֶשׁ וּוּאָס עַר מֵאָכְט מִיט אױף דְּעִם עוֹלָם וְכוּ', דֶּאָרף
עַר הָאָבֵן מְסִירוֹת נֶפֶשׁ אױף צו זיין פֿרִייליך, וּוּאָרום דָּאס
אִיז דִּי שְׁווערסטע אַרְבַּעט פֿאַרן מְעַנְטֶשׁ, עַר זָאל קוֹמֵעֵן
צו אַמְת'ע שְׁמַחָה, פֿרִייעֵן זיך מִיטן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים.
וּוּאָרום ווען אַ אִיד פֿרִיידט זיך מִיט אִים אִיז עַר אִים מוֹחֵל
אַלע עוֹנוֹת און עַר אִיז רִיִּין פֿון אַלע זינד, אַזוי ווי עִם
שְׁטִיט (תהילים ק"ד) "אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בַּהַיּוֹ"ה יִתְמוּ חַטָּאִים מִן
הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם", וויפֿער אַ אִיד קוֹמֵט צו דִּי
מְדַרִיגָה צו פֿרִייעֵן זיך מִיטן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אִיז שׁוִין
נִישְׁטָא קִיִּין חַטָּאִים וְכוּ' וְכוּ', וּוּאָרום אַלע זינד וּוּאָס אַ
מְעַנְטֶשׁ זינדיגט חֲלִילָה אִיז אִים גוֹרָם אַ צווישנשייד צווישן
אִים און דְּעִם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אַזוי ווי דער נְבִיא זְאָגט
(ישעיה נ"ט ב') "כִּי אִם עוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מִבְּדָלִים בֵּינְכֶם לְבֵין
אֲלֹקֵיכֶם וְחַטָּאוֹתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָּנִים מִכֶּם מִשְׁמוּעַ" און ווי
דער הייליגער רַבִּי זְאָגט (ספר המדות אות אמונה סימן כ"ב) הַפֶּשַׁע
שֶׁל אָדָם מִכְּנִים כְּפִירָה לְאָדָם; אִיפֿערדעם ווען אַ אִיד אִיז

שְׁטַעַנְדִּיג פֿרײַליך זאל ער זיין זיכער אז מען האט אים שוין מוחל געווען אלע עוונות, און ער איז שוין פון די קדושה, איבערדעם זעה צו זיין שְׁטַעַנְדִּיג פֿרײַליך, און נישט צי צו דיר עצבות, דאס איז די סטרא אהרא.

אין אומאן האט געוואוינט א איד וואס האט געהייסן ר' שמחה'לע (קיינער האט נישט געוואוסט זיין צווייטן נאמען) און ער איז שְׁטַעַנְדִּיג פֿרײַליך געווען, ער האט זייער ווינציג גערעדט מיט מענטשן, ווען מען האט אים נאר געזעהן האט מען געמוזט לאכן פאר שמחה, אזוי האט ער געקענט פֿרײַליך מאכן מענטשן, זיין ארבעט איז געווען ער איז ארוםגעגאנגען יעדן טאג איבער די הייזער מיט א זאק צאמנעמען צדקה פאר ארעמעלייט, דער האט אים געגעבן א שטיקל ברויט, דער האט אים געגעבן א ציבעלע, און דער האט אים געגעבן א קנאפיל וכו' וכו', יעדער איינער האט עפעס אריינגעלייגט אין זאק, און ער איז געקומען אין בית המדרש האט ער עס אויסגעגאסן אויפן טיש, און די אלע ארעמעלייט האבן גענומען יעדער איינער וואס ער האט געדארפט, און ער האט פשוט מתנה געווען אידן, ווייל די ארוםקייט און דער נויט איז געווען זייער זייער גרויס, איינמאל איז ער געגאנגען ביי א גרויסן גביר אין שטוב בעטן אויב מען קען עפעס געבן צדקה אריינלייגן אין זאק? האט דער גביר אים ארויסגעטריבן 'איך האב גארנישט', האט זיך ר' שמחה'לע נישט פארלארן, ער האט גענומען דעם זאק

וואס איז דארטן געווען וואס ער האט צאמגענומען, און
 ער האט עס געגעבן א גיס אויס אויפן טיש אין זיין
 רייכן דיינונג רום פון דעם גביר, און ער האט אים געזאגט
 'האסט נישט'? דא האסטו די גאנצע פאר דיר יעצט
 וועסטו האבן בשפע! און דער גביר האט אנגעהויבן צו
 שרייען נעם עס שפעל צוזאם ווייל באלד וועט מיין ווייב
 קומען און זי וועט מיך אנשרייען, און ער האט אים
 אריינגעלייגט אסאך עסנווארג אבי ער זאל צאמנעמען
 וואס ער האט אים אויסגעגאסן אויפן טיש, און פון
 דעמאלט אן ווען ר' שמחה'לע איז געקומען האט ער
 אים אריינגעלייגט עסן אין זאק, ווארום ער האט געזעהן
 אז דער איד מיינט עס ערנסט, און צו די מדריגה איז
 ער אנגעקומען נאר דורכדעם וואס ער איז שטענדיג
 פרייליך געווען, און ער האט מ'חיה געווען אנדערע אידן
 בגשמיות און ברוחניות, און צום סוף איז ער געפארן אין
 ארץ ישראל, און ווי נאר ער איז אראפ פון שיף האט
 ער שוין גענומען א זאק און געגאנגען פון טיר צו טיר
 בעטן עסנווארג פאר ארעמעלייט, און ווייל ער איז געווען
 אזא פרייליכע איד האט אים יעדער איינער מקרב געווען
 און געגעבן בשפע, און ער האט עס אויסגעטיילט פאר
 ארומעלייט. פון דעם אלעם זעהט מען, אז ווען א איד
 איז שטענדיג פרייליך גייט ער ארום מיט גדלות המוחין,
 און ער דארף נישט זארגן און פארגן וכו' וכו', נאר ער
 האט שפע און ער געבט נאך פאר אנדערע אויכעט.

אִיבְעֶרְדֶּעם זאַלְסְטוּ זעהן צו זיין נאַר פֿרייליך וועסטו זעהן
 אז עס וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און
 מכל שפן אויף יענער וועלט.

זאַלסט האבן א פֿרייליכן חודש

תשׁו

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר ויצא ב' דראש חודש כסליו ה'תשע"ד
 שלום וברכה וכל טוב סלה אל האברך היקר לי מאד... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס פאר א שמחה איך
 האב אז עס איז ביי דיר דא שלום בית וכו', ווארום דער
 הייליגער רבי האט אויף דעם זייער מקפיד געווען, און ער
 האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן רס"ד), אז א מענטש מוז מכבד זיין
 און טייער האלטן זיין ווייב. און ער האט געזאגט, "פאטראכט
 זיך וויפיל צער און גרויסע יסורים ליידן די פרויען: צער
 העיבור, והלידה, והגידול, וכו', וכו', און עס קומט זיי זייער
 שווער אן, איבערדעם דארף מען אויף זיי רחמנות האבן,
 און זיי ארויסהעלפן מיט וואס מען קען". און וויסן דארפסטו
 וויסן, ביי אונז איז א דיבור פון הייליגן רבי'ן קודש קדשים,
 איבערדעם זאלסטו זייער היטן און מקיים זיין דעם דיבור פון
 רבי'ן, זאלסט האלטן חשוב דיין ווייב, און זאלסט זיך מיט
 איר נישט ארום טענה'ן. ווארום וואס וויל זי פון דיר? זאלסט

איר העֵלְפֵן מיט די קינדער. איז וואס איז אזוי שווער?
באַטראַכט זיך, סוף פֿל סוף איז דאס אויך דינע קינדער -
לייג צו א האנט און העלף איר. און די תו"ל זאגן בפירוש
(חולין פדג), לעולם יאכל אדם וישתה פחות ממה שיש לו,
וילבש ויתבסס במה שיש לו, ויכבד אשתו ובניו יותר ממה
שיש לו, שהן תלויין בו והוא תלוי במי שאמר והיה העולם.

די תו"ל זאגן (סוטה כ.) רוצה אשה בקב ותיפלות מתשעה
קבין ופרישות; ווי רש"י זאגט, זי וויל ענדערש באגעניגן
זיך מיט א שטיקל ברויט אבער דער מאן זאל זיין מיט
איר, ווי איידער עם זאל איר גארנישט פֿעלן און דער מאן
זאל נישט זיין מיט איר; און דאס איז א עיקר וואס מען
דארף וויסן, ווארום ליידער לערנט מען דאס נישט אויס
פאר חתנים וכו' וכו', און פון דעם קומט ארויס נאכדעם
קלקולים און שטרויבלונגען ביז חס ושלום מען גט זיך,
איבערדעם דארף א מאן זייער מכבד זיין א ווייב, און
שטענדיג זאגן א גוט ווארט פאר איר, מיט גרויס ליבשאפט
וכו', וואס דאס באהעפט צווישן זיי, און ווען עם איז דא א
פרייליכקייט אין שטוב דעמאלט רוהט די שכינה אין שטוב,
און וואו די שכינה רוהט דארטן איז די ברכה פארהאנדן.

די תו"ל זאגן (ראש השנה ו) אשה בעלה משמחה; א פרוי
דארף דער מאן איר משמח זיין שטענדיג.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר העלפֿן עם זאל שטענדיג
זיין ביי דיר שלום בית, און דו זאלסט זיין א מזכה

אָת הַרְבִּים, ווייל דאס איז דער העכסטער זאך, ווי לאנג
 לעבט א מענטש אויף דער וועלט? זיבעציג אדער אכציג
 יאר, אזוי ווי עס שטייט (תהלים ז) "ימי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שְׁבַעִים
 שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה" איבערדעם דארף א מענטש
 זיין קלוג און אכטונג געבן אויף זיין שלום בית, און נישט
 קריגן זיך וכו', ווארום די צייט לויפט, אט איז טאג אט
 איז נאכט, אט איז א וואך, אט איז א חודש, און אט איז
 שוין א יאר וכו' וכו', דער הייליגער בעל התניא זי"ע האט
 געזאגט ער האט געהערט פון זיין גרויסן רבי'ן דער מגיד
 פון מעזריטש זי"ע אז עס איז פֿראי צו לעבן זיבעציג אכציג
 יאר אויף דער וועלט אז מען זאל זוכה זיין צו טוהן אפילו
 איינמאל א טובה פאר א איד איז שוין פֿראי.

זאלסט האבן א פרייליכן חודש

תשז

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר ויצא ב' דראש חודש כסליו ה'תשע"ד
 שלום וברכה וכל טוב סלה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 דער אינגערמאן ... גרו יאיר שרייבט מיר אז דו ביסט
 אים שולדיג אסאך געלט, און ער האט נישט צו
 צאלן דיר, געלט, און מען האט אים שוין גערופן צו דין
 תורה, און ער ווייסט נישט וואס צו טוהן וכו', און ער וויל
 אפלאזן די ארבעט וכו', מיר דאכט זיך ס'איז א גרויסער
 שאד אים אפצולאזן, ווארום ער טוט זייער א שיינע ארבעט

עַר זַעֲצֵט אײַבער די אַלע ספּרײַם אױף אײַדיש און ער איז
 מײַסדר די אַלע דרױשׁות אױף קױנטרסײַם, װאָס דאָס איז אַ
 זכּוּת תּרַבִּים לְדוֹרוֹת, בּײַפּרײַט הײַנטיגע צײַטן מײַנטשן דרײַען
 זײַך אַרום מײַש אַן אַ קאַפּ, מײַען איז מְבוּהַל און מְבוּלְבַל
 וכו' פּײַל מײַט ספּײַקױט אײַן אַמוּנָה רַחֲמָנָא לײַצֵּלן, בּײַפּרײַט די
 אַלע װאָס זײַ זענען געכאַפּט געװאָרן אײַן די פּלײַ מײַשחײַת
 אײַ-פּון, בּײַלעקבּערי, אײַ פּאָד, אײַ פּעַד, ענדרױאױד, װאָס
 דאָס אַלעס איז מְחוּבָּר צו די אײַנשטערנעט מײַען זעהט דאָרטן
 צאָם אַלע שמוּץ פּון דער װעלט רַחֲמָנָא לײַצֵּלן, װאָס װער
 ס'גײַט אַרײַן אײַן דעם װערט מְקױיִים בײַ אײַם (מְשַׁלִּי ב) "כּל
 בְּאֵינָה לֹא יִשׁוּבוּן, וְלֹא יִשְׁיִגוּ אֲזַרְחוֹת חַיִּים", װאָרום דאָס
 איז אַרְגּעַר פּון דראָגס, װער ס'װערט אַרײַנגעכאַפּט אײַן דעם
 קען זײַך פּון דעם גײַשט אַפּטשעפּען, און דער מַח װערט
 אײַם פּאַרטאַמט וכו', און דאָס האַרץ װערט אײַם פּאַרדרייַט
 מײַט פּײַל קשױות און ספּײַקױט אױפּן בּוֹרָא כּל עוֹלָמִים, װאָרום
 דער הײַליגער רבּײַ האַט געזאָגט דאָס גײַאָף בּרַענגט אַרײַן
 אײַן אַ מײַנטש בּפּײַרוֹת און אפּײַקױסות, און לײַדער זענען
 געכאַפּט געװאָרן אײַן דעם בּחױרײַם און אײַנגעלײַט וכו' וכו',
 און אײַנמאַל מײַען פּאַלט אײַן דעם אַרײַן איז זײַער שױוער
 אַרױסצוגײַן פּון דעם, אַזױ װײַ אַ פּלײַג װערט געכאַפּט אײַן
 אַ שפּײַנען װעבּעכּן וכו', און װײַ גײַשט איז דאָך יעדער אײַד
 אַ חלק אַלְקײַ מַמְעַל, קױמט אײַם שטענדיג אַרױף אױפּן
 געדאַנק מְחֻשְׁבוֹת פּון תּרַטָה, און אױך שפּײַרט ער זײַך
 שוּלְדִיג, װײַ האַט ער געקענט אַרײַנפּאַלן אײַן אַזאַ שמוּץ,

וואס דאס פֿרענגט נאכדעם צו א מורא'דיגע קאלטקייט אין
אידישקייט, ביז מען הערט אויף צו לייגן תפילין, און אונדאי
און אונדאי הערט מען אויף צו דאווענען, ביז עס קומט
רחמנא לישזבן צו חילול שבת וכו', און מחמת די גשמה
צייט זיך שטענדיג צוריק צום שורש וכו' וכו', ווערן זיי מער
צובראכן, זוכן זיי חיזוק, און חיזוק טרעפט מען נאר אין
די ספרים.

איבערדעם זאלסטו וויסן אז עס איז א שאד אוועק צו
לאזן דעם אינגערמאן וואס ער טוט א הייליגע
ארבעט, און די פרייז וואס דו צאלסט אים איז נישט אזויפיל,
וועגן דעם זעה אים נישט אוועקצולאזן, דער בורא פל
עולמים וועט דיר העלפן דו וועסט האבן א גרויסע הרחבה
בזכות דעם וואס דו ביסט מזכה את הרבים, דו האסט
נישט קיין אהנונג וויפיל מענטשן זענען זיך מחיה מיט די
ספרים, דאס איז זייער גאנץ לעבן.

זעה זיך צו שטארקן, פאל נישט אראפ ביי זיך, אויף דעם
עולם גייט איבער אויף יעדן איינעם ענגעניש וכו',
חובות וכו' אויף שטותים און הבלים, און דו כאטשע ביסט
אריינגעפאלן אין ענגעניש און חובות פון אזעלכע הייליגע
זאכן, וועט דיר בונדאי דער באשעפער פון דער וועלט נישט
אפלאזן, נאר האלט זיך שטארק וועסטו זעהן גרויסע ישועות
למעלה מדרך הטבע.

זאלסט האבן א פרייליכן חודש

תּשׁח

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ב' דְּרֹאשׁ חוֹדֶשׁ כְּסִלּוֹ ה'תּשׁע"ד
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֶל הָאֲבִרָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר
אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהָאֲלֵטֵן דִּיִּין בְּרִיוּוּ.

לְדַעְתִּי זְאֲלֵסְטוּ גִישְׁט אויפֿגַּעַבֵן דְּעֵם אַרְבַּעַט, עַר וועט דִּיךְ
בֵּאצְאֵלֵן בִּיז פֿרוּטָה אַחֲרוֹנָה, עַר אִיז יַעֲצֵט גַּעעֲנֵגְט
אִין גַּעֲלֵט, און בְּקָרוֹב מְאֹד וועט עַר הָאָבֵן אַ גְּרוּיסֵע תְּרַחֲבָה
וועט עַר דִּיר אויסצְאֵלֵן אַלְסְדִּינֵג, מְעַן טָאָר גִישְׁט ווערן
צוּבְרָאָבֵן פֿון קִיִּין שׁוּם זֵאךְ, וּבְפֶרֶט דוּ וואס דוּ בִיסְט אַ מְזֻכָּה
אַתְּ תְּרַבִּים וואס דוּ קענְסְט זײךְ גִישְׁט פֿאַרשְׁטֵעֵלֵן וואס דוּ
טוהְסְט אויף מִישׁ דִּי סְפָרִים וואס דוּ זַעֲצֵט אַיבֶּעַר אויף אַיִדִישׁ
און דוּ בִיסְט מְסֵדֶר דִּי קוּנְטֶרֶסִים, דוּ בִיסְט פֿשוּט מְחִיָּה אִידֵן.

אַמֶּת דְּעֶרוּוִייל דֵאָרְפֶסְטוּ הָאָבֵן פֿרֶנְסֵה, וואַלֵט אִיךְ דִּיר
גַּעֲרֵאָטֵן דוּ זְאֲלֵסְט גִיִּין נֵאךְ צְדָקָה, וואַרום אַזוֹי ווערֵט
גַּעפֿסְקֵנְט אִין שׁוּלְחַן עֶרוּף אַז אַיִינְעַר הָאָט גִישְׁט מְעַג עַר
גִיִּין נֵאךְ צְדָקָה, און דְּעֶרוּוִייל בִיסְטוּ מְזֻכָּה אִידֵן צו גַּעבֵן
פֿאַר אַ אַמֶּת'ע צְדָקָה, פֿאַר אַ אַיִנְגֶּרְמאַן וואס זִיֵצֵט אִין
לְעֶרְנֵט און אִיז מְפָרְסֵם דְּעֵם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וואוּ אִיז
דְּעַן דֵאָ נֵאךְ אַזאַ גְּרוּיסֵע צְדָקָה ווי צו גַּעבֵן פֿאַר דִּיר? און
דוּ בִיסְט פֿשוּט מְזֻכָּה אִידֵן צו גַּעבֵן אַ אַמֶּת'ע צְדָקָה, וועגן
דְּעֵם שְׁעֵהֶם דִּיךְ גִישְׁט, גִיִּי נֵאךְ צְדָקָה און דְּעַר בּוֹרָא כָּל
עוֹלָמִים וועט דִּיךְ גַּעבֵן חֵן אִין דִּי אויגן פֿון יַעֲרֵן מְעַנְטֵשׁ,

און ער וועט דיך באגיסן מיט געלט, נאר זיי זיך נישט
מייאש, און מכל שכן וכל שכן זאלסט נישט זיין צובראכן,
זאלסט משתדל זיין צו זיין נאר פרייליך.

עם ווערט געפרענגט פון צדיקים אויפן פסוק (דברים ט"ז)
והיית' אדך' שמח', אז די סופי תיבות איז די שם פון
פרנסה, חת"ך, איבערדעם זע צו זיין פרייליך, מיט שמחה
ווערט גתרחב דער דעת, מיט שמחה איז מען זוכה זיך צו
דערהאלטן. אוודאי צו זיין פרייליך איז די שווערסטע זאך,
אבער פונדעסטוועגן דארף מען טוהן אלע זאכן אויף דער
וועלט צו קומען צו שמחה - וואס שמחה דאס איז די
קדושה, אזוי ווי עם שטייט (דברי הימים א, ט"ז) "עוז וחדנה
במקומו", איבערדעם זע צו זיין פרייליך, און דאס וועט דיך
ברענגען צו אלע ישועות, נאר פארליר זיך נישט.

אבער וויסן זאלסטו וויסן אז צו זיין פרייליך דאס איז די
שווערסטע עבודה, א מענטש קען ענדערש פאסטן
אפאר טעג אדער טוהן שווערע עבודות און סיגופים וכו'
וכו', אבער ווען עם קומט צו שמחה איז דאס שווערער
פון אלע תעניתים און סיגופים, איבערדעם האט דער
הייליגער רבי געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן כ"ד) אז מען מוז
זיך שטארקן מיט אלע כוחות צו זיין נאר פרייליך, ווארום
עם קומט נישט אן גרינג.

איינער פון אונזערע לייט האט געטראפן א איד וואס איז
אריינגעפאלן אין מרה שחורה, האט ער אים

פֿרױבֿירט פֿרײַליך מאַכן, האַט אױם יענער אױד גענױטפֿערט
וואַס װײַלסטו פֿון מײַר, אױך האַב נישט קײן פֿרױנסה װײַאזױ
קען אױך זײן פֿרײַליך? האַט אױם דער פֿון אונזערע לײט
גענױטפֿערט עס אױז באַװאָוסט פֿון בעל שם הקדוֹש זײַע אַז
שׁמחה אױז אַ סגולה אױף פֿרױנסה, אױפֿערדעם זײ פֿרײַליך,
דו זאָנסט אַז דו קענסט נישט, געדענק װאַס טוט דען נישט
אַ מענטש פֿאַר פֿרױנסה, ער שטעלט זיך אײן דעם לעבן
קריכט אױף דעכער און אױף גראַדע װענט ער זאל האַבן
פֿרױנסה, ער טוט מסופֿנדיגע אַרבעט ער זאל האַבן פֿרױנסה,
און דאָ בעהט מען דײַר יעצט גאַרנישט, נאַר זאַלסט זײן
פֿרײַליך און שטענדיג שׁמייכלען, און דאַס קומט דײַך אױכעט
אַן אַזױ שׁווער? האַט זיך דער אױד זײער צולאַכט, און דער
באַשעפֿער האַט אױם געהאַלפֿן אַז ער האַט באַקומען אַ
גוטע אַרבעט, אױך קען גראַדע דעם אױד.

זעה אַנגײן מיטן אַרבעט װאַרום דאַס אױז אַ זכות הרבים,
און דער פֿוראַ פֿל עולמים װעט דײַך נישט פֿאַרלאַזן.

און גלײַכצײטיג דאַרף אױך דײַך זאַגן דאַס מײַר האַט מען
אױסגעלערנט אַז צו באַצאַלן דײַרה געלט אָדער
מאַרדנעטש פֿאַר'ן הױז קומט פֿאַרן עסן אַפֿילו, װאַרום עסן
קען מען עסן בײַ יעדע חתונה אָדער בײַ יעדן פֿרױת זכּוֹ'
זכּוֹ', אָבער אױב מען צאַלט נישט דײַרה געלט װאַרפט מען
אַרויס אַן רחמנות פֿון דײַ דײַרה, און דײַ זעלבֿע זאַך אַז
אײַנער האַט אַ הױז און ער צאַלט נישט קײן מאַרדנעטש

נְעֻמַּת דִּי בְּאַנְק צו די הויז, אײַבערדעם די ערשטע זאך איז
צאלן דירה געלט, פֿרײַ מען זאל נישט דיך ארויסוואַרפֿן
מיט די ווייב מיט די קינדער אויפֿן גאס.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר העלפֿן דו זאלסט שטענדיג
פֿרייליך זײַן, און דו זאלסט האבן גרויס הצלחה, אויך
זאלסטו פֿרייליך מאכן דיין ווייב, ווארום די חז"ל זאגן (ראש
השנה ו') אשה בעלה משמחה.

זאלסט האבן א פֿרייליכן חודש

תשט

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר ונצא ב' דראש חודש כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה וכל טוב סלה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ד) א סגולה
צו קומען צו אמונה איז שטענדיג רעדן פון אמונה,
אזוי ווי עם שטייט (תהלים פ"ט) "אודיע אמונתך בפ"י" מיט
דעם אליין וואס מען רעדט אמונה קומט מען צו אמונה,
און דער הייליגער רבי האט אונז אנגעזאגט מען זאל
שטענדיג רעדן גאר פון דעם בורא פֿל עולמים, און עם
שטייט (תהלים קט"ז) "האמנתי פי אדבר" די אמונה קומט פון
דעם וואס מען רעדט פון דעם שטענדיג.

עם איז געווען צווישן אונזערע לייט א איד וואס ער האט געהייסן רבי זושא, ער איז מקורב געווארן נאך רבי נתן'ס הסתלקות, די שטאט מענטשן האבן אים גערופן רבי זושא גאט, ווייל ער האט שטענדיג גערעדט פון גאט ברוך הוא, ער האט געהאט א געשעפט און יעדער קונה וואס איז אריינגעקומען צו אים ווען ער האט געוואלט עפעס קויפן האט ער שטענדיג געזאגט יא יא גאט ברוך הוא וועט דיר דאס געבן, דער האט געוואלט ברויט, דער האט געוואלט מילך וכו' וכו', אויף יעדע זאך האט ער געזאגט יא יא גאט ברוך הוא וועט דיר דאס געבן, האט ער באקומען דעם צונאמען רבי זושא גאט, ער האט געהאט ביי זיך אין געשעפט א משניות און א עין יעקב, און ווען עס איז נישט געווען קיין קאסטעמערס איז ער געזעצן און געלערנט, און ער איז שטענדיג פרייליך געווען, און ווען עס איז אריינגעקומען צו אים א קאסטעמער, האט ער אים ענטפאנגען מיט א פרייליכקייט, און צוגעזאגט זיין פזמון, יא יא גאט ברוך הוא האט דיך געשיקט צו מיר, וואס ווילסטו קויפן? און אזוי האט ער זיך געפירט מיט א גרויס תמימות, כאטשע ער איז געווען דער גרויסער ארימאן, ווארום מיט די אלע גרויסע גליקן האט ער צופיל פרנסה נישט געהאט וכו', ער האט געוואוינט אלע יארן אין די שטאט ברסלב, נאר אז עס האט זיך געמאכט פאר אים א סיבה אז ער האט געמוזט פליטה לויפן, האט ער זיך באזעצט אין די שטאט טשערין, און דארטן אויפגעפנט א

געוועלעב, און מעשה שיהיה כן הנה די סיבה פארנוואס ער
 האט געמוזט פליטה לויפן, ער איז געווען א גרויסער
 ארעמאן, אז ער האט נישט געהאט א געהעריג פעלץ אויף
 ווינטער ווי ס'איז באוואוסט דאס אין רוסלאנד און אוקריינא
 איז ביטער קאלט דארטן, אסאך מאל אינטער גאל וכו',
 איינמאל האט א גנב געגנבעט פון א פריץ גאר א טייערן
 פיטער מאנטל, א פעלץ, און ווען דער פריץ האט באמערקט
 אז עס פעלט אים די פעלץ דאס איז געווען זייער זייער
 טייער, האט ער שנעל געשיקט זיינע באדינער וואס זיי
 האבן געריטן אויף פערד, זיי זאלן שנעל לויפן אויף דעם
 וועג און כאפן דעם גנב, און ווי דער גנב האט באמערקט
 פון דערווייטנס א מען לויפט אים נאך, האט ער זיך מיישב
 געווען אז ער דארף פטור ווערן פון די גניבה וואס ער
 האט געגנבט ווייל ס'וועט אים זיין ביטער און פונקט דעמאלט
 איז דורך געגאנגען דער רבי זושא, האט אים דער גנב
 געזאגט, דו גייסט דאך אן א מאנטל און עס איז ביטער
 קאלט, האט ער געזאגט ער האט נישט קיין מאנטל, האט
 דער גנב אים אוועקגעגעבן דעם פעלץ און דערווייל איז
 ער פליטה געלאפן, און רבי זושא האט פון רוב תמימות
 געזאגט יא יא גאט ברוך הוא האט מיר געגעבן א פעלץ,
 און דערווייל זענען אנגעקומען די רייטערס און זיי האבן
 געזעהן אז דער איד גייט מיטן פעלץ פון זייער האר, האבן
 זיי אים געכאפט און געטראגן צו די פאליציי אז זיי האבן
 געכאפט דעם גנב, און רבי זושא האט גלייך געכאפט וואס

דא טוט זיך, האט ער אנגעהויבן צו בעטן דעם באשעפער
 ער זאל אים ראטעווען ווארום ער איז דאך נישט שולדיג
 גארנישט, און דערנוייל זענען זיי אנגעקומען די צוויי רייטערס
 צו א קרעטשמע און זיי זענען אריינגעגאנגען עפעס טרינקען
 ווי די שטייגער פון גוים, און דעם רבי זושא האבן זיי
 צוגעבינדען צום פערד ער זאל נישט אנטלויפן, און דערנוייל
 האט ער געבעטן דעם בורא פל עולמים ער זאל אים
 ראטעווען פון די צרה וואס איז אויף אים ארויפגעפאלן,
 און ס'איז אים געלינגען זיך ארויסצודרייען פון די שטריק
 וואס מען האט אים געבינדען און ער איז פליטה געלאפן,
 און פארפאר האט ער געמוזט עוקר זיין פון די שטאט
 ברסלב און זיך אוועקציען זייער ווייט צו די שטאט טשערין,
 און ער פלעגט שטענדיג דערציילן דעם גס וואס ער האט
 געהאט, און ער פלעגט זאגן יא יא גאט ברוך הוא האט
 מיך געראטעוועט, און ער איז ווייטער אנגעגאנגען מיט זיין
 הייליגע ארבעט מפרסם זיין דעם בורא פל עולמים.

זעהט מען פון דעם אלעם, אז א איד געוואוינט זיך צו,
 צו רעדן שטענדיג דיבורי אמונה, היט אים דער
 בורא פל עולמים אפ פון אלעם שלעכטן און ער לעבט
 דורך זיין לעבן א גליקליכער און א פרייליכער, ווארום ווער
 עס האט אמונה אין בורא פל עולמים און ער פירט זיך
 אויף בתמימות ופשיטות, דער לעבט זיך דורך א גליקליך
 לעבן, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט דערציילט פון דעם
 תם (זיין סיפורי מעשיות מעשה ט) אז דער תם איז שטענדיג פרייליך

געווען, איז ער צום סוף געווארן א מיניסטער איבער אלע מיניסטארן, און מיט זיין תמימות האט ער דורכגעלעבט א גליקליך לעבן, מה שאין כן דער חכם איז פארשווארצט געווארן פון אנפאנג ביזן סוף, זעהט מען פון דעם אלעם ווי גליקליך א איד איז אז ער האט אמונה אין דעם בורא כל עולמים און ער רעדט צו אים און ער דערציילט אים אויס זיין גאנץ הארץ אויף פראסט אידיש, און ער לעבט דורך דעם לעבן א גליקליכער.

דער הייליגער רבי האט דערציילט (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) אז דער עיקר וואס ער איז געקומען צו זיין גרויסע מדריגה איז נאר געווען ווייל ער האט זיך געפירט ווי א פראסטיק, דאס הייסט ער האט זיך געפירט בתמימות ופשיטות, גערעדט זייער אסאך צום בורא כל עולמים אויף אידיש, און געזאגט אסאך תהלים, און ער האט בפירוש געזאגט ווען איך זאל וויסן אין דער יוגנט צו וואס מען קען קומען דורך התבודדות דאס הייסט רעדן צום בורא כל עולמים אויף פראסט אידיש, וואס איך האב געטוהן א גאנץ יאר וואלט איך געטוהן אין איין טאג, און ער האט זייער געבענקט נאך די עבודה פון תמימות ופשיטות, אסאך צו רעדן צום בורא כל עולמים אויף אידיש, אזוי ווי א פראסטער פשוטער מענטש.

זאלסט האבן א פרייליכן חודש

 תשי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּדֶּה יוֹם ד' לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ג' בְּסֻלּוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחֹר ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאב דַּעְרַהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיווּ.

דו האסט נישט קיין אנונג וואסערע שמחה דו האסט אריינגעברענגט אין מיין הארץ מיט דעם וואס דו האסט מיר געשריבן אז דו האסט גענדיגט הונדערט און איין מאל מסכת תענית, ווארום אז מען איז מסיים אפילו איין מאל א מסכתא שטייט אין תיקוני זוהר באקומט מען א גאנצן עולם פאר דעם. (תיקוני זוהר, הקדמה י"ד:) כל מאן דזכה להלכה חד ירית עלמא חד, כל שפן מאן דזכה למסכתא חדא; מכל שפן אז מען ענדיגט א מסכתא הונדערט און איין מאל, איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון דעם, ווי די חז"ל זאגן (תנינה ט:) אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחד; ווארום אז מען ענדיג א מסכתא הונדערט און איין מאל איז מען מבטל דעם סמ"ך מ"ם וואס עס ברענט אין אים, וואס זיין ראשי תיבות איז ס'יום מ'סכת אין ל'עשות, ער לאזט נישט מסיים זיין א מסכתא, איבערדעם אז מען ענדיגט א מסכתא הונדערט און איין מאל איז מען מבטל זיין שומאה אינגאנצן פון אים.

נעם זיך צו א נייע מסכתא, אז דו קענסט אנהייבן צו לערנען מסכת ברכות הונדערט און איין מאל, וועט

דאס דיר גוט צונײן קומען, און ווען דו וועסט ענדיגן מסכת
בְּרֵכוֹת הונדערט און איין מאל זאלסטו אנהייבן נאך א
מסכתא, אזוי נאך אפאר יאר וועסטו קענען מסיים זיין
גאנץ ש"ס הונדערט און איין מאל, און מען קען דאס
באווייזן אויב מען האט א גוטן רצון.

קוק נישט אויף קיינעם, דו זאלסט נאר קוקן וואס עס איז
גוט פאר דיר, ווארום וואס בלייבט פון א מענטש,
נאר וואס ער לערנט. בפרט לימוד גמרא, וואס דאס איז
מבטל דעם סטרא אחרא אינגאנצן, דער הייליגער רבי זאגט
(ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ר"ה) דאס די קליפה וואס עס מאכט
זינדיגן דעם מענטש אין פגם הברית ווערט אנגערופן על
שם יללה, וואס איר נאמען באטרעפט תלמוד, און אז
מען לערנט גמרא איז מען מבטל די קליפה.

זעה צו פארפלייסן זיך, אנהייבן צו לערנען נאכאמאל
מסכת בְּרֵכוֹת, און נאכאמאל מסכת בְּרֵכוֹת, ביז דו
וועסט ענדיגן הונדערט און איין מאל וועט דיר גוט זיין,
און קוק נישט אויף קיינעם נישט וואס ער שפעט דיר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשיא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֻדְר וַיֵּצֵא ג' בְּסֻלְיו ה'תשע"ד
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר
אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיִּין בְּרִיוּו.

עֵם הָאֵט מִיר גְּעֵכְאֲפֵט אַ שׁוֹיִדְעֵר צוּ הָעֵרֶן דָּאָס אַ יוֹנְגֵע
מְלֵמֵד הָאֵט אָנְגֵעֲפֵרֵאֲסִקֵעֵט דִּיִּין יוֹנְגֵל וּוֵאָס אִיז אֲלֵט
אִינְגֵאָנְצֵן זײַבן און אַהֲאָלֵב יֵאֵר אִין פֿנִים מִיט דִּי גֵרֵעֵסֶטֶע
רְצִיחָה וְכוּ' וְכוּ', אִיךְ מִיִּין אַז דוּ דֵאָרְפֵסֶט רֵעֵדֵן מִיטֵן מְנֵהֵל
פֿון תְּלֵמוּד תּוֹרָה און מֵאָכֵן פֿון דָּעם אַ גֵּעֵרֵוֹדְעֵר.

גִּיִּין צוּ דִּי פֿאַלִיִצִיִי הָאֲלֵט אִיךְ גִּישֵׁט פֿון דָּעם, וּוִיִּיל דָּאָס
אִיז מְסִירָה און עֵם אִיז זײַעֵר שְׁטֵרֵעֵנְג.

אַבְעֵר וּוִיִּסֵן דֵאָרְפֵסֶטוּ וּוִיִּסֵן אַ מְלֵמֵד וּוֵאָס עֵר שְׁלֵאָגֵט
מִיט אַזאַ רְצִיחָה אִיז עֵר אַ פֿשׁוֹטֶע רּוֹצַח און עֵר
טֵאָר גִּישֵׁט זײַן קײַן מְלֵמֵד בְּשׁוּם פֿנִים וְאֹפֶן, בְּכֻלָּל וּוֵאוּ
הָעֵרֵט מְעַן דָּאָס אִין דִּי עוֹלָם הַחִינּוּךְ אַז אַ מְלֵמֵד זֵאל
שְׁלֵאָגֵן דִּי קִינְדֵעֵר, וּבְפֵרֵט קִלִּינְעֵע קִינְדֵעֵר, וּבְפֵרֵטִי פֵרֵטִיוֹת
מִיט אַזאַ רְצִיחָה.

אַזאַ מְלֵמֵד דֵאָרְף גִּיִּין נֵאָר אַרְבֵּעֵטֵן אִין סְעֵנִיטֵעִישֵׁן,
אױסִלִּיִדִיגֵן דִּי מִיסֶט בְּלֵעֵכֵן, (דִּי גֵאָרְבִּיטִ"ש קֵעֵנִים) דָּאָס
קֵעֵן עֵר וּוֵאָרְפֵן אַרִיִּין אִין טֵרֵאָק מִיט דִּי גֵרֵעֵסֶטֶע רְצִיחָה,
אַבְעֵר עֵר אִיז גִּישֵׁט דֵאָוִי צוּ זײַן קײַן מְלֵמֵד.

א מלמד דארף זיין געדוילדיג און ער טאר נישט הייבן קיין
הענט אויף קינדער, און דער מלמד וואס שלאגט קינדער
נפפרט מיט רציחה, איז א פשוטער רוצח, און מען דארף
אים מפרסם זיין אויב ער וועט נישט זיך אפזאגן פון מלומדות,
עס איז א פארברעכן צו האלטן אין א תלמוד תורה א מלמד
וואס שלאגט די קינדער מיט אזא רציחה, בפרט קליינע
קינדער אויספראסקען וכו' וכו', וואו האט מען דאס געהערט?

זאלסט נישט לאזן צורוה די מנהל, און דו זאלסט אים
סטראשן אז דו וועסט אים גיין מעלדן אויב מען
וועט נישט אוועק שיקן דעם מלמד, און אויב עס וועט
נישט געביטן ווערן, לדעתי מעג מען פוטוגראפירן דעם
מלמד און צושפרייטן זיין בילד אז ער איז א רוצח.

דער בורא פל עלמים זאל אונז שיקן אמת'ע געטרייע
מלמדים וואס זיי האבן געדוילד צו קינדער, און זיי
לאזן זיך אראפ צו קינדער, און זיי פארשטייען קינדער, און
זיי געבן אריין א חשק אין די קינדער צו לערנען און מקיים
זיין די מצוות.

היינט ווייזט זיך שוין ארויס דאס רוב רובם פון די קינדער
וואס זענען ארויס לתרבות רעה איז נאר געווען
ווייל זיי האבן געהאט אזעלכע מלמדים רוצחים וואס זיי
האבן זיי געשלאגן מיט די גרעסטע רציחה, א מלמד וואס
שלאגט קינדער קומט דאס פון גערנוועז'קייט, און אויב ער
איז גערנוועז זאל ער זיך קלאפן דעם קאפ אין וואנט, אפער

נישט שלאָגן קיין קינדער, דאָס איז אַ געוואלדיגע עוולָה
פון אַ מוסד וואָס האַלט אַזאַ מלמד.

עס איז באַוואָסט דאָס דער הייליגער רבי איז געווען זייער
שטרענג אַקעגן די וואָס זיי שלאָגן קינדער.

עס איז באַוואָסט אז אַמאל פֿלעגן זיך דרייען אַרימעלייט
פון שטאט צו שטאט, און שלאָפן אין הקדש'ן, און שבת
פֿלעגן זיי קומען אין שוהל, און יעדער בעל הבית האט
אריינגענומען אַ אַרעמאן צו זיך עסן אויף שבת, דער הייליגער
רבי נתן פֿלעגט זיך פירן ער האט געוואָרט ביז אלע האָבן
שוין גענומען אַרימעלייט, און אז ס'איז געבליבן אַ אַרעמאן
אַ בָּזוי וכו' אַ קרעציגער וכו' וואָס קיינער האט נישט געוואָלט
נעמען, האט ער אריינגענומען צו זיך אויף שבת, איינמאל
האט ער אריינגענומען צו זיך אַ אַרעמאן זייער קרעציג וכו',
און עקלדיג וכו', האט זיין זוהן ר' יצחק נישט געוואָלט זיצן
ביים טיש, ווייל ער האט זיך גיעקלט פון אים, האט אים
דער הייליגער רבי נתן געגעבן אַ פֿראַסק, שפּעטער ווען
דער הייליגער רבי נתן איז געקומען צום הייליגן רבי'ן און
ער האט אים פֿאַרציילט דעם סיפור, האט זיך דער רבי
אַנגערופן צו אים, "אַ קינד שלאָגט מען"? ווי דאָס איז געווען
ביים הייליגן רבי'ן אַ וואונדער ווי קומט דאָס אז מען שלאָגט
אַ קינד, זעהט מען פון דעם ווי דער הייליגער רבי האט
מקפיד געווען אז מען זאל נישט שלאָגן קיין קינדער, און
דאָס איז אַ טאַטע פֿאַר אַ זוהן, מכל שכן אַ מלמד, אַ

אינגערמאן, א אויפגערעגטער, וואס איז בןודאי פגום אין פגום
הברית, ווי דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן רמ"ט) אז
אינגער איז א פעסן, איז א סימן אז ער איז א פגום מיט
דעם חטא פון מוציא זרע לבטלה, דערפאר איז ער שטענדיג
אויפגערעגט! און ער שלאגט נאך קינדער אויכעט?

איך האף אז דו וועסט מאכן ארדענונג, און דער בורא
כל עולמים זאל אונז אפהיטן די קינדער פון אלעם
שלעכטס, און פון אלעם בייון.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תשיב

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר ויצא ג' כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

זעה זיך צו שטארקן מיט פשוטע אמונה, זאלסט נישט
מורא האבן פאר קיין שום ברירה שפעולם, עס איז
באוואוסט דאס דער באהאלטענער צדיק רבי אליעזר זי"ע
האט געלאזט צוואה פאר זיין זוהן דער בעל שם טוב
הקדוש זי"ע ווען ער איז אלט געווען פונף יאר, זאלסט
פאר קיינעם קיין מורא נישט האבן נאר פאר גאט ברוך
הוא אליין, און וואס דו דארפסט האבן זאלסטו נאר אים
בעטן, און מיט די ווערטער איז זיין נשמה אויסגעגאנגען,

און מיט די הקדמה איז דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע
אויפגעוואקסן צו וואס ער איז אויפגעוואקסן.

דאס איז נישט סתם א סיפור, נאר מען דארף לעבן מיט
דעם, א איד דארף זיך צוגעוואוינען נישט צו רעדן
קיין לשון הרע און קיין רכילות און קיין ליצנות, נאר זיך
צוגעוואוינען רעדן צום בורא פל עולמים.

שטארק זיך וועסטו זעהן אז קיינער וועט דיך נישט קענען
שלעכטס טוהן, ובפרט אז דו וועסט זיך צוגעוואוינען
רעדן צום בורא פל עולמים אים אויסצודערציילן אויף
פראסט אידיש וואס עס גייט אויף דיר דורך וואס דאס
הייסט ביים הייליגן רבי'ן התבודדות, וועסטו זעהן אז עס
וועט אוועק גיין פון דיר אלע פחדים, דו וועסט נישט מורא
האבן פון קיין שום בריה שבעולם, און פון קיין שום זאך.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תּשׁיג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָה ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דַּעְרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

זאַלסט וויסן פֿדי צו ראטעווען בְּנֵי הַנְּעוּרִים הַיִּנְטִיגֶע צײַטן,
איז נאר דא איין עצה, נאר מקרב זיין און זיי

שְׂטֵאֲרָקָן, און אויב זיי זענען גאר שוואך אין לערנען וכו' דארף מען זיי נישט צווינגען לערנען שווערע לימודים, נאר דער עיקר לערנען מיט זיי הלכות וויאזוי זיך פירן אין טאג טעגליכן לעבן, און אויך לערנען מיט זיי עין יעקב וואס דאס איז אנדרא פון די חז"ל, און מסביר זיין אויף א גרינגען אופן, געפלאכטן מיט סיפורי צדיקים, און דער עיקר איז קיינמאל נישט דערנידערן א תלמיד, נאר אויפבויען, און טרעפן די גוטס ביי יעדן איינעם, היינטיגע צייטן וואס די הפקורות איז אזוי גרויס וכו' וכו', איז בכלל נישט קיין דרך פון זאגן מוסר תלמידים, נאר זיי שטארקן און דערנענטערן זייער הארץ צום בורא כל עולמים, און אלץ מיט גרויס ליבשאפט, עס איז א געוואלדיגע אחריות אויף ראשי ישיבות און אויף מחנכות וויאזוי זיך פירן מיט תלמידים אדער תלמידות, די וועלט איז יעצט הפקר רחמנא ליצלן, און די יוגנט ציט נאר צום שלעכטס וכו', דארף מען זיין א חכם און נאר מקרב זיין און זיי ארויסווייזן גרויס ליבשאפט זיי זאלן שפירן אז עס איז דא איינער וואס עס פארשטייט זיי, און אזוי געווינט מען זייער הארץ. און דאס איז עבודת הקודש וואס מען קען נישט פאצאלן מיט קיין געלט. ווארום די חז"ל זאגן (בבא בתרא י"א.) כל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא; הלואי וואלטן מלמדים זיך אפגעגעבן מיט מער רחמנות מיט די תלמידים, נישט שרייען אויף זיי, און נישט דערנידערן זיי, און מכל שכן נישט שלאגן זיי, דער עיקר איז אויפצובויען דאס זיי

זאלן זיך שפירן דערוואקסן, און מיט דעם קען מען זיי צוגרייטן חתונה האבן און פירן א שיינע שטוב.

א ראש ישיבה אדער א מחנכת מיט גרויסע בחורים אדער גרויסע מיידלעך, דארפן וויסן אז עס ליגט אויף זיי א גרויסע אחריות, ווארום די צוקונפט פון די הייליגע נשמות איז תלוי אין זייערע הענט, אדער מען קען זיי גוט אויפבויען, אדער חלילה וחס מען קען זיי צופרעכן אינגאנצן, גרויסע בחורים און גרויסע מיידלעך דארף מען זעהן נאר אויפבויען און אויסרימען וכו' וכו', אזוי פאקומען זיי א זעלבסט זיכערקייט, און נאכדעם ווען זיי דארפן חתונה האבן זענען זיי שוין צוגעגרייט צו דעם.

דער עיקר איז לערנען מיט תלמידים אדער מיט תלמידות הלכות'ער זיי זאלן וויסן וויאזוי א איד דארף זיך פירן, און לערנען מיט זיי מדות טובות וויאזוי זיך אומצוקומען מיט מענטשן, ווארום דאס איז די יסוד היסודות פון אידישקייט, און דער הייליגער רבי האט אונז צוגעגרייט א "ספר המדות" ווארום די מדות איז דער עיקר פון דעם מענטש, אויב א ראש ישיבה אדער א מחנכת וועט זיך אזוי פירן, וועט ער אויפשטעלן הייליגע שטובער, אז וואויל איז זיי אויף די וועלט און מכל שכן אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תּשׁיד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְר וּיְשַׁלַּח ז' כִּסְלוֹ ה'תּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיִּין בְּרִיוּן.

אִיךְ הָאֵף צוֹם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אַז דוּ הָאָסֵט גַּעֲפֹאֲלֵגֵט
 וּוּאָס אִיךְ הָאֵב דִּיר גַּעֲשֵׁרִיבֵן וּוִיאַזוּי זִיךְ צוּ פִּירָן אִין
 דִּי שְׁטוּב, און וּוּאָס דָּעם הֵיילִיגֵן רַבִּינ'ס רָצוֹן אִיז, ווי ס'ווערט
 גַּעֲבֹרֵעֲנֵגֵט אִין זײַנע ווערטער (שיחות תר"ן סימן רס"ד) אַז אַ מַעֲנֵטֵשׁ
 מוֹז מְכַבֵּד זײַן און טײַער הָאֲלֵטֵן זײַן ווייב. און עַר הָאָט
 גַּעֲזֹאֲגֵט, "בֵּאֲטְרָאכֵט זִיךְ וויפֿיל צַער און גְּרוֹיֶסע יסורים לִיידֵן
 דִּי פֿרוֹיעֵן: צַער הָעִיבּוֹר, וְהַפִּיֶדָה, וְהַגִּידוּל, וְכוּ', וְכוּ', און
 עַם קוֹמֵט זײַ זײַער שְׁווער אָן, אַיבֶּעֲרֵדֵעם דֵּאָרף מַעַן אויף
 זײ רַחֲמָנוֹת הָאֵבֵן, און זײ אַרוֹיֶסֶהֲלֶפֶן מִיט וּוּאָס מַעַן קֶען".
 און וויסן דֵּאָרֶפֶסטוּ וויסן, בײַ אונז אִיז אַ דיבּוֹר פּוֹן הֵיילִיגֵן
 רַבִּי'ן קוֹדֶשׁ קִדְשִׁים. אַיבֶּעֲרֵדֵעם זֵאֲלֶסטוּ זײַער הֵיטֵן און
 מְקַיִים זײַן דָּעם דיבּוֹר פּוֹן רַבִּי'ן, זֵאֲלֶסט הָאֲלֵטֵן חֶשׁוֹב דִּיִּין
 ווייב, און זֵאֲלֶסט זִיךְ מִיט אִיר נִישֵׁט אַרוֹם טַעֲנָה'ן. וּוּאָרוֹם
 וּוּאָס וויל זי פּוֹן דִּיר? זֵאֲלֶסט אִיר הַעֲלֶפֶן מִיט דִּי קִינְדֵּער.
 אִיז וּוּאָס אִיז אַזוּי שְׁווער? בֵּאֲטְרָאכֵט זִיךְ, סוֹף כָּל סוֹף אִיז
 דָּאָס אויך דִּינֵע קִינְדֵּער - לִיִּיג צו אַ הָאָנֵט און הַעֲלֶף אִיר.
 און דִּי חו"ל זֵאָגֵן בְּפִירוּשׁ (חולין פד:), לְעוֹלָם יֵאֲכַל אָדָם וַיִּשְׁתֶּה
 פָּחוֹת מִמָּה שֵׁישׁ לוֹ, וַיִּלְבֹּשׁ וַיִּתְבַּסֶּה בְּמָה שֵׁישׁ לוֹ, וַיִּכְבֵּד
 אֶשְׁתּוֹ וּבָנָיו יוֹתֵר מִמָּה שֵׁישׁ לוֹ, שֶׁהֵן תְּלוּזִין בּוֹ וְהוּא תְּלוּזִי

בְּמִי שְׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם; זְאֵלְסָט וּוִיסָן דָּאָס דְּעַם הַיִּילִיגֵן
 רַבִּינ'ס ווערְטער איז נישט סתם גערעדט וכו', נאר דאָס
 איז אַ הַדְרָכָה אויפֿן גאַנצן לעבן, אז וואויל איז דעם וואָס
 ער פֿאַלגט דעם הייליגן רבי'ן וועט אים גוט זיין אויף די
 וועלט, און מִכָּל שָׁבֵן אויף יענער וועלט.

ווען אַ אינגערמאַן האט שְׁלוֹם בֵּית, איז אים דער מַח ריין
 פון אלע שמוץ, און ער קען לערנען און דאווענען מיט
 אַ ריינעם מוֹחַ, איבערדעם האט דער הייליגער רבי אזוי
 מִקְפִּיד געווען אויף שְׁלוֹם בֵּית.

ווען רבי נָתַן זי"ע איז מִקְרִב געוואָרן צום הייליגן רבי'ן
 האט ער געהאט אַסאַך צרות פון זיינע עלטערן, און
 פון זיין ווייב וכו', און זיינע גוטע חברים האָבן אים ג'עצ'ה'ט
 אז ער זאל איר גַט'ן וכו', און באַשׂש ער האט געליטן וואָס
 ער האט געליטן האט ער בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן נישט געוואלט
 זיך גַט'ן, און שְׁפֵעֵטער האט ער געדאַנקט דעם בורא כָּל
 עוֹלָמִים וואָס האט אים אַרײַנגעגעבן אזא געדאַנק נישט
 גַט'ן זיך, וואָרום ער האט געזאָגט אז פֿדי מִקְבֵּל צו זיין
 דעם הייליגן רבינ'ס דעת מוז מען האָבן אַ ווייב, און דער
 עיקר שְׁלוֹם בֵּית, אזוי האט מען אַ כְּלִי מִקְבֵּל צו זיין דעם
 לעבט פון דעם הייליגן רבי'ן, איבערדעם דאַרף אַ אינגערמאַן
 זעהן אלעס מוֹתֵר צו זיין, דער עיקר אז עס זאל הערשן
 שְׁלוֹם צווישן אים און זיין ווייב, אזוי וועט ער האָבן הַצְלָחָה
 זיין גאַנץ לעבן.

זעה זיך צו מאכן א קביעות לערנען יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, כדי דו זאלסט קענען ענדיגן יעדע וואך שנים מקרא ואחד תרגום מיט פירוש רש"י, וואס דאס איז א סגולה פאר יראת שמים, און אריכות ימים. אויך זאלסטו לערנען אסאך משניות, ווארום משנ"ה באטרעפט פונקט ווי פרנס"ה, אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען אסאך משניות איז מען זוכה צו האבן גרינג פרנסה, ועל כולם זעה זיך צוגעוואוינען רעדן צום בורא כל עולמים אויף פראסט אידיש, וואס דאס הייסט ביים הייליגן רבי'ן התבודדות, וועט זיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תשטו

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר וישלח ז' פסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

עס איז שוין א וואך וואס איז ארויס א ביטערע גזירה אין די פארשאלטענע מדינה פון די ערב רב דאס מען טאר נישט חתונה האבן פאר די אכצן יאר, ווי באוואוסט האט דער הייליגער רבי מקפיד געווען אז מען זאל חתונה האבן וואס יונגער, כדי אפגעהיטן צו ווערן פון אלע עבירות

און חטאות געוירים וכו' וכו', עס איז נישטא קיין טאג אדער א וואך וואס עס קומט נישט ארויס קיין נייע גזירות אקעגן אידישקייט פון די פארשאלטענע רשעים וואס זיי זענען פון די ערב רב, וואס עס ווערט געברענגט פמה פעמים אין זוהר הקדוש אז איידער עס וועט זיין די גאולה וועט זיך די ערב רב צושפרייטן און גוזר זיין גזירות אויף אידישע קינדער, און די גרעסטע צרה איז אז אייגענע וכו' וכו' האבן א שייכות צו די טומאה, און זיי חבר'ן זיך מיט די פארשאלטענע רשעים.

די גזירה פון חתונה האבן שפעט, איז א ביטערע גזירה, וואס מען כאפט גארנישט וואס עס ליגט אונטער די ביטערע גזירה, דער בורא פל עולמים זאל רחמנות האבן אויף אידישע קינדער, און עס זאל שוין נתקיים ווערן "פי תעביר ממשלת זרון מן הארץ", פלל ישראל לידן שוין פון זיי פינף און זעכציג יאר מיט די ארגסטע גזירות, און אלעם בשם 'ישראל', איבערדעם ווען מען בעהט דריי מאל אין טאג אין די תפלה 'וכל אויבי עמך מהרה יפרתו' דארף מען אינגיגען האבן אויף דיע רשעים, און אויך ווען מען זאגט ביינאכט תיקון חצות, דארף מען בעטן דעם בורא פל עולמים אז אלע אידן זאלן תשובה טוהן און עס זאל בטל ווערן די מלכות הרשעה, און מיר זאלן דערלעבן צו זעהן שוין די מלכות דקדושה דורך משיח צדקינו.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תשטז

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר וישב ט"ו פסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

זעה צו טוהן אלעם וואס איז מעגליך צו דריקן די הייליגע ספרים אויף אידיש, ווארום דאס טוט אויף וואונדער איבער וואונדער, ליידער גייט איבער היינטיגע צייטן אויף יעדן איינעם וואס עס גייט איבער וכו' וכו', און נאר דעם הייליגן רבינ'ס ספרים ראטעווען, די חז"ל זאגן (בבא בתרא י"א.) כל המקיים נפש אחת מישראל באילו קיים עולם מלא; און מכל שכן ס'איז נישט נאר איין נפש, נאר טויזענטער נפשות, ווי די רמב"ם זאגט אז א זאך וואס מען דריקט איז אזוי ווי מען האט געדרשנ'ט פאר צען טויזענט מענטשן.

דער טשערניגער רב זי"ע האט געזאגט, איך האב געהערט פון רבי נתן זי"ע דאס ער האט אסאך אריינגעטראכט וויאזוי ער וועט קענען ממשיך זיין דעם הייליגן רבינ'ס הארה אויף לדורות וכו', ביז ער איז געקומען צו די החלטה צו שרייבן ספרים געבויעט אויף די הקדמות פון הייליגן רבינ', און מען זעהט ברוש ווען נישט דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט אלעם אפגעשריבן וכו', ווי וואלטן מיר געוויסט פון אזא גרויסן און פארקטיגן רבינ'? איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, זיי מסדר אלע בריוו, און גרייט דאס אן צום דריק, ווארום דאס איז א זכות הרבים לדורי דורות, ליידער פאלן אוועק יעדן טאג בני הנעורים טייערע אידישע

נשמות פון אידישקייט, ווארום זיי האבן נישט ווער עס זאל רעדן מיט זיי א גוט ווארט, יעדער איינער איז פארנומען מיט זיינע געשעפטן, און די צופראכענע און געפאלענע נשמות ווערן ליידער פארלוירן וכו', און נאר די הייליגע ספרים ברענגט אין זיי אריין א האפפענונג און א שטארקייט צוריק צו קומען צום בורא פל עולמים, איבערדעם טוה אלע פעולות שבועולם נישט אפלאזן אפילו איין טאג מסדר זיין סיי די בריוו און סיי די שיעורים פון די אלע ליל שישים, און דער זכות זאל דיר מיט דיין ווייב מיט די קינדער ביישטיין עטץ זאלטם האבן א גליקליך און פרייליך לעבן, און עס זאל דיר נישט פעלן קיין פרנסה, זאלסט געהאלפן ווערן מיט אלדעם גוטס.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תשיז

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר וישב ט"ו פסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברה היקר לי
מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו, און איך האב זיך זייער זייער געפריידט אז דו האסט זיך גענומען אין די הענט אריין, און דו האסט אנגעהויבן צו לערנען זייער פלייסן, וואס זאל איך דיר זאגן, נאר דאס וועט בלייבן

פארן מענטש, ווי דער הייליגער תנא זאגט (אבות פֿרק ו') אין מלוין לוי לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומצוות ומעשים טובים בלבד; א מענטש איז א גרויסער נאר און א טיפיש וכו' וכו', עס דאכט זיך אים אז דער עיקר איז געלט און ווידער געלט און ווייטער געלט, וכו', וכו', און ער ווייסט נישט דאס אויף די תורה הקדושה איז געזאגט געווארן (תהלים י"ט) "הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים" ס'איז נישטא קיין בעסערס ווי לימוד תורה הקדושה, עד כדי כך דאס די חז"ל זאגן (ירושלמי מסכת ראש השנה דף כא.) אָמר לָהֶן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכִּיּוֹן שְׁקִיבִלְתֶּם עֲלֵיכֶם עוֹל תּוֹרָה מֵעֵלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאִילוֹ לֹא חֲטֵאתֶם מִימֵיכֶם; אז א מענטש איז מקבל אויף זיך דעם עול פון תורה איז אים דער בורא כל עולמים מוחל אויף אלע עוונות, איבערדעם פריי איך זיך זייער שטארק דאס סוף כל סוף האסטו אין זיך אריינגענומען דעם לימוד וואס איך רעד שטענדיג פון דעם סדר דרך הלימוד פון דעם רבי'ן, און כאטשע ס'איז דא טיפשים וואס זיי זאגן אז דער פֿשט איז נישט אזוי וכו' וכו', אפער וואס דארף מען זיך גיין מתוכח זיין מיט זיי, עס איז דא א מאמר החכם "המתנבל עם מנובל נעשה כמוהו" סוף כל סוף וואס בלייבט א מענטש, אז ער איז זוכה און ער לערנט יעדן טאג חומש מיט רש"י מיט תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, עס קומט פרייטאג האט ער שוין זוכה געווען ער האט מעביר געווען די סדרה, און ער איז זוכה און ער לערנט יעדן טאג אפאר

פּרקים משניות, דאס דערוואַרעמט די האַרץ, וואַרום משנ"ה
איז די אותיות נש"מ"ה, סאיז מוזבך די נשמה פון א מענטש
און אפילו א מענטש איז אריינגעפאלן אין שאול תחתית
ומתחתיו און זכות פון לימוד משניות גייט ער ארויס פון
בלאטע, אזוי ווי עם שטייט (תהלים ל) ה'עלית מ'ן שאול
נ'פשי, איז די ראשי תיבות משנ"ה, אז מען לערנט משנה
גייט מען ארויס פון שאול תחתית, ווען א איד זאל וויסן
וואס הייסט לערנען משניות, וואלט ער קיינמאל נישט
אפגעלאזט די משניות, ער וואלט אריינגעכאפט נאך א פרק
און נאך א פרק און נאך א פרק, איז וואס דארף מען זיך
מתווכח זיין מיט יעדן טיפש, מיט יעדן אייזל וכו' וכו',
פארוואס רעד איך אזא שפראך? ווייל ס'טוט מיך זייער
וויי, עם קומען ארויס יעדן טאג נייע צייטונגען ווי שוועמלעך
נאך א רעגן וכו', און אלעס קוקט מען און מען ליינט וכו'
וכו', נאר דעם משניות נעמט מען נישט אין די הענט אריין,
בשעת דאס איז מוזבך דעם מענטש. דער הייליגער בית
יוסף האט זוכה געווען צו א מלאך א מגיד מן השמים וואס
האט אים מגלה געווען סודות התורה, נאר דורך לימוד
משניות, און ביים סוף זאגט מען אז דאס הייסט נישט
געלערנט, ליינען אלע טרייף פסול מיט אלע נארישקייטן
וכו' וכו', אלע זשויק באקס וכו' וכו', אלע פיקטשערלעך
וכו' וכו', דאס האט מען צייט, און אויף זאגן משניות, זאגט
מען דאס הייסט נישט געלערנט. על אחת כמה וכמה, אז
א איד איז זוכה און ער לערנט יעדן טאג איין דף גמרא,

דאס איז דאך אים מִזְכֵּךְ די נִשְׁמָה, דאס בְּרַעַנְגֵט אים אַראַפּ די פִּיר מְלֵאכִים וואס זיי היִמֵן דעם מַעֲנֵטֶשׁ, וואס זייער ראשי תיבות איז ג'מ'ר'א' ג'ב'ריאל מ'יכאל ר'פאל א'ו'ריאל, ווען א איד זאל וויסן וואס הייסט אַרויסכאַפֿן יעדן טאג א דף גמרא, וואלט ער דאך געחזרט דעם דף כּמָה וּכּמָה פּעַמִּים, און ער וואלט געווען אזוי גליקליך, און ליידער מאכט מען ליצנות פון דעם. און ועל כּוּלָם לְעִרְנֵן הַלְכָהּ, ווי דער הייליגער רבי האט געפּעטן (שיחות הר"ן סימן כ"ט) אז א יעדער איד מוז לְעִרְנֵן יעדן טאג הַלְכָהּ אין שוֹלְחַן עֲרוּדָה, מען טאר זיך נישט אַרויסדרייען פון דעם.

איבערדעם אז דו האסט זיך גענומען סוף כּל סוף אין די הענט אריין און דו האסט זיך גענומען צו לערנען בין איך דיר זייער מקנא, איך רעד שוין פון דעם קרוב צו פּוֹפְצִיג יאַר, און דער וואס האט געפאלגט וואויל איז אים אויף די וועלט און וואויל וועט אים זיין אויף יענער וועלט, און די אלע טיפשים וּחמוּרִים וואס זיי האבן געמאכט פון דעם ליצנות, האבן זיי דורכגעלעבט זייער לעבן, און זיי זענען אוועק, און וואס געמען זיי מיט מיט זיך? א גאַנצן קאַסֶטן מיט צייטונגען און זשורנאלען וואס זיי האבן געליינט בּוֹהַ העולם העובר וכו', עס איז דא א דיבור פון בעל שם טוב הקדוש זי"ע וואס ער האט זיך אויסגעדריקט "וועלטעלע וועלטעלע, דו ביסט נישט ווערד מען זאל אין דיר א קרעכץ געבן" מען זעהט מענטשן גייען ארום מיט חלישות הדעת, מיט קטנות המוחין וכו' וכו', דער האט געלט וכו', דער האט

כבוד וכו', דער האט הייזער וכו', דער האט פארבריקן וכו', דער האט מענטשן וכו', און ער האט גארנישט וכו', איי דו נאר איינער, ווען דו זאלסט האבן אמונה פשוטה אין דעם בורא פל עולם וואלסטו דאך געזעהן אז דו האסט דעם באשעפער אליין, וואס דארפסטו עפעס אנדערש. נאר גיי רעד מיט א מענטש וואס האט נישט קיין שכל. איבערדעם פריי איך זיך זייער שטארק אז דו האסט זיך גענומען אין די הענט אריין, און דו לערנסט. זאל דער בורא פל עולם דיר העלפן און זאלסט זוכה זיין מסיים צו זיין ש"ס ב'בלי ירושלמי און תוספתא, וואס דאס איז די ראשי תיבות ב'ית' דאס איז א אייביגער נצחיות דיגער הויז, אז א איד איז זוכה און איז מסיים ש"ס איינמאל נאכאמאל און נאכאמאל, דאס בלייבט אים, מען קען זיך נישט פארשטעלן די אלע תנאים און אמוראים וואס ער איז מזכיר זייער נעמען בשעת'ן לערנען, קומען אים אקעגן ווען זיין נשמה גייט ארויס פון די וועלט, ממילא וואס דארפסטו זיך מבלבל זיין מיט אן אנדערן?

זאלסט זעהן צו דאווענען שחרית מנחה מעריב מיט א מנין דייקא און פון סידור, ווארום אויף דעם איז געזאגט געווארן (אסתר ט) "אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה" ווען א מענטש דאווענט אין סידור וועט ער נישט האבן קיין מחשבות זרות, ער דארף צוקלעבן דעם מחשבת צום דיבור, דעמאלט קען ער דאווענען אפילו שנעל, און ער ווייסט וואס ער זאגט, און ער פארשטייט וואס ער רעדט. ועל כולם זאלסטו זעהן זיך אויסרעדן דאס

הארץ פארן בורא כל עולמים יעדן טאג אויף פראסט
 אידיש, אן קיין שום חכמות, וואס דאס הייסט התבודדות,
 דאס א איד קומט צום בורא כל עולמים און גיסט זיך
 אויס דאס הארץ, און דערציילט אים אויס יעדע זאך בפּרטי
 פּרטיות, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פאר אן
 אמתן גוטן פריינד, און ווער זאגט אז מען לאזט טרערן
 פארן בורא כל עולמים, דאס איז זייער זייער חשוב אין
 היכל, אזוי ווי די חז"ל זאגן (בבא מציעא נט.) אף על פי ששערי
 תפלה ננעלו שערי דמעות לא ננעלו; ווארום ווען א איד
 כאפט זיך אין וואס פאר א טיפע בלאטע ער ליגט, און
 וויינט זיך אויס פארן בורא כל עולמים און שרייט רבונז
 של עולם נעם מוך ארויס פון בלאטע, איך וויל צוריק קומען
 צו דך, איך וויל זיין א ערליכער איד, איך וועל לערנען
 דיין תורה הקדושה, איך וויל מקיים זיין דייע מצוות וכו'
 וכו', און ער איז מאריך בדיבור צום בורא כל עולמים מיט
 א געוואלדיגע בענקעניש און א געוואלדיגע תשוקה וכו'
 וכו', דאס קען מען זיך נישט פארשטעלן ווי די גשמה
 זינער ווערט צוגעקלעבט צום אור אין סוף ברוך הוא, און
 ער שפירט שטענדיג נאר דעם בורא כל עולמים וואס דאס
 איז א תענוג מער פון אלע תענוגים, ווען א איד זאל וויסן
 וואס הייסט איין מינוט זיין רבוב אין בורא כל עולמים ער
 זאל נישט זעהן און ער זאל נישט הערן און ער זאל
 גארנישט שפירן נאר דעם בורא כל עולמים, דאס איז דאך
 דער גרעסטער תענוג וואס עס קען נאר זיין.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, נעם זיך אין די הענט
 אריין וועסטו זעהן אז דער בורא פל עולם
 וועט דיך נישט פארלאזן, עס וועט דיך לייכטן אויף די
 וועלט, און עס וועט דיך לייכטן אויף יענער וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשיח

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר וישב ט"ז כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל הבחור ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך פעהט דיר זייער זאלסט אכטונג געבן מכבוד זיין דיין
 טאטן און דיין מאמען, ווייל מצוות פיבוד אב ואם
 איז די גרעסטע מצוה, ווי די תו"ל זאגן (פסיקתא רבתי) חמורה
 שפחמורות כבוד את אביך ואת אמך; דאס איז די הארבסטע
 מצוה, און די תו"ל זאגן אויך (פידושין ל:) שלשה שותפין הן
 באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו, ואמו, בזמן שאדם מכבוד
 את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני
 עליהם כאילו דרתי ביניהם וכבודני; איבערדעם שאין נישט
 פאר גרינג די מצוה, אדרבה ווייל דו האסט זוכה געווען
 מקורב צו ווערן צום הייליגן רבין, דארפסטו מער מכבוד
 זיין דעם טאטן און מאמען, און דאס וואס זיי לאזן דיר
 נישט קומען צו אונזערע לייט ברסלב'ר חסידים וכו' איז

ווייל זיי ווייסן נישט וואס עס טוהט זיך אין בְּרַסְלָב וכו',
 ווי א בחור אָדער א אינגערמאן ווערט מקורב צום הייליגן
 רבי'ן ווערט ער מער ערנסט'ער און ער הייבט אן צו לערנען
 מיט גרויס התמדה און פלייס, און דאווענט ערליך, און
 פירט זיך גאר אנדערש אויף, עס איז באוואוסט אז דער
 הייליגער רבי האט אמאל געזאגט, "ווען קיסרין און מלכים
 וואלטן געוויסט ווי אזוי איך לערן מיינע מענטשן דרך ארץ,
 וואלטן זיי געשיקט זייערע קינדער צו מיר לערנען דרך
 ארץ" ווארום ביים הייליגן רבי'ן און געווען דער עיקר דרך
 ארץ, און איינקויפן זיך מדות טובות, וועגן דעם האט ער
 מחבר געווען דעם הייליגן ספר "ספר המדות" וואס דאס
 איז א שולחן ערוך פאר מדות, אמת דאס וועגן די בחירה
 און נסיון צו מקורב ווערן צום הייליגן רבי'ן האט דער
 סמ"ך מ"ם צוגעטשעפעט אלע סארטן משוגעים און מטורפים
 וכו' וכו', ווי צום ביישפיל די וואס זיי טאנצן און שפרינגען
 און זיי זינגען נ' נח' וכו', זיי זענען גורם דאס מענטשן זאלן
 נתרחק ווערן פון בְּרַסְלָב'ר חסידים, ווארום דער הייליגער
 רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע) אז עס איז דא מענטשן
 וואס דורך זייערע מעשים און זייערע דיבורים זענען זיי
 גורם אז מענטשן זאלן נתרחק ווערן פון צדיק, אויך זאגט
 דער הייליגער רבי (ספר המדות אות צדיק סימן ס"ט) מי שאוהב את
 הצדיק צריך לשמור את הצדיק שלא יצא עליו שם רע,
 און די משוגעים און מטורפים זענען גורם א שם רע אויפן
 צדיק, איבערדעם איז נישט קיין וואונדער אויף דינע עלטערן

וואס זיי טוען דיך שטערן מקורב ווערן צו ברסלב'ר חסידים, און אזוי געשעהט אויך פון אנדערע עלטערן וכו', ווארום קיין שום טאטע מאמע וויל נישט אז זיין זוהן זאל זיך דרייען צווישן משוגעים, און זיי זענען אונדאי און אונדאי גערעכט וכו', אבער אויב זיי וואלטן געוויסט וואס הייסט אמת'ע ברסלב'ר חסידים, דאס זייער גאנצער שטרעבונג אין לעבן איז נאר גאט פרויך הוא צו דינען, און צו לערנען תורה בהתמדה רבה שיעורים פסדרן, אין משניות, אין גמרא, און אין ד' חלקי שולחן ערוך, אזוי ווי עס ווערט געברענגט אין שיחות הר"ן (סימן ע"ו) דעם הייליגן רבינ'ס 'סדר דרך הלימוד', און זיך אויפפירן זייער ערליך מיט דרך ארץ וכו' וכו', דעמאלטס וואלטן זיי נישט געשטערט, נאר זיי וואלטן דעם זוהן געברענגט צום הייליגן רבי'ן, מיט א גאלדענעם טאץ. איבערדעם זעה מכבד צו זיין טאטען און מאמען, און זאלסט זיי נישט מצער זיין, וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, אזוי ווי די תורה הקדושה זאגט (שמות כ"ב) "כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימך על האדמה אשר תנ"ה אלקיך נתן לך".

מען טאר קיינמאל נישט צוריק ענטפערן א טאטען אדער א מאמען מיט עזות, מען דארף זיך פירן ערליך, און לערנען פלייסן, וועט מען מיט דעם טוהן א גרויסן נחת פאר טאטען און מאמען, איך האף אז דו וועסטו מיך פאלגן.

המאחל לך שבת שלום

תשיט

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר וישוב ט"ז פסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין ביטערן בריוו, וואס דו גיסט אויס דיין ביטער הארץ ווי דו זינקסט אין חובות און אין צרות וכו' וכו', איך מוז דיר זאגן, אויף דעם עולם מוז מען האבן אסאך סבלנות, ווארום ווער עס איז א סבלן דער איז מנצח די מלחמה אויף די וועלט, ווארום כל זמן א איד איז בזה העולם האט ער א טעגליכן מלחמה, מלחמת היצר, אזוי ווי עס ווערט געברענגט (ארחות צדיקים שער הנאווה) איינער פון די גרויסע חסידים האט געטראפן מענטשן וואס זיי זענען צוריקגעקומען פון א מלחמה און זיי האבן מיטגעברענגט מיט זיך אסאך פארמעגן וואס זיי האבן געכאפט פון ווי זיי האבן איינגענומען, האט זיי געזאגט דער גרויסער חסיד, איר זענט יעצט צוריקגעקומען פון א קליינע מלחמה אבער עס ווארט ענק נאך גאר א גרויסער מלחמה, האבן זיי אים געפרעגט וואספארא גרויסע מלחמה? האט ער זיי גענטפערט מלחמת היצר, יעדער מענטש האט א שווערן ביטערן יצר הרע, וואס אים איז זייער שווער בייצוקומען, סתם מענטשן אז מען האט א מלחמה מיט זיי, און מען איז זיי מכניע איין מאל, צוויי מאל, דריי מאל, לבסוף ווערן זיי מיד און מען לאזט דך אפ, אבער דער יצר הרע לאזט נישט אפ דעם מענטש, אפילו די וועסט אים מנצח זיין הונדערט מאל קומט

עַר אַלץ צוריק צום מענטש, אזוי ווי דער תנא זאגט (אבות פרק ב') וְאֵל תֵּאֱמָן בְּעֶצְמְךָ עַד יוֹם מוֹתְךָ; דָּאס איז אַ שְׂטֵעֲנִיגער מלחמה, און דער עיקר וואס דער יצר הרע ברענגט אריין אין מענטש איז כפירות און אפיקורסות, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ב) אז דער עיקר יצר הרע דאס איז פון כפירות ואפיקורסות וואס ער לייגט אריין אין מענטש, און פון דארטן נעמט זיך וואס דער מענטש איז פארלארן און ער קען זיך נישט געבן קיין עצה, דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט געזאגט, אז מען וויל שטראפן א מענטש נעמט מען אים צו די אמונה און בטחון אין בורא כל עולמים איז ער שוין א געשטראפטער, ווארום כל זמן א מענטש האט אמונה און בטחון אין דעם בורא כל עולמים קען אים קיינער קיין שלעכטס נישט טוהן, ווארום מיט אמונה זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) קויפט מען זיך איין די מדה פון סבלנות, אריכות אפים, געדולד, און דעמאלט קען קיין שום שטורעם ווינט אים נישט אויסרייסן.

איבערדעם זאלסטו גוט געדענקן, דאס יעדער איד האט יעדן טאג נייע שווערע ביטערע נסיונות, און עס איז נישטא קיין אנדערע עצה נאר זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום בורא כל עולמים אויף פראסט אידיש, אן קיין שום חכמות, און אויסדערציילן אלעס וואס עס גייט אויף אים דורך, אפילו ביים אנפאנג וועט זיך דיר דאכטן אז קיינער הערט דיך נישט אויס און קיינער דארף דיך נישט האבן, דאס איז אלעס פון די כפירות ואפיקורסות וואס

עם האט זיך אריינגעכאפט אין דיר פון דיינע עוונות, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה סימן כ"ב) הפשע של אדם מכנים בפירה באדם; אז א מענטש זינדיגט חלילה וחס ווערט א צווישן שייד צווישן אים און דער בורא פל עולמים, אזוי ווי עם שטייט (ישעיה נ"ט ב) "כי אם עונתיכם היו מבדלים ביניכם לבין אלקיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע", און פון דעם וואס עם איז זייער שווער פאר א מענטש צו רעדן צום בורא פל עולמים, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א סימן ס"ב) ווען דער מענטש זאל האבן א קלארע אמונה אז עם איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא פל עולמים, און אלסדינג איז געטליכקייט, און דער בורא פל עולמים הערט אויס יעדער ווארט וואס מען רעדט צו אים, דער מענטש וועט שטענדיג רעדן נאר צום בורא פל עולמים, נאר מחמת א מענטש זינדיגט קומט אין אים אריין בפירות און אפיקורסות ביז עם דאכט זיך אים אז מען הערט אים נישט אויס, און פון דארטן נעמט זיך די אלע צרות און יסורים וואס דער מענטש ליידט.

איבערדעם בעהט איך דיר זייער שטארק, זעה זיך צו דערהאלטן, מיט מדת הסבלנות, זאלסט האבן געדולד, און זאלסט געדענקן וואס די חז"ל זאגן (ברכות סב.) קבלה דיסורי שתיקוּתא; ווען עם קומט פארן מענטש יסורים איז די עצה ער זאל שווייגן און חלילה וחס נישט רעדן דעמאלט אקעגן דעם בורא פל עולמים, ווארום עם איז בונדאי אלעס לטובה, אונדאי און אונדאי איז זייער שווער

צו ליידן יסורים, פונדעס טוועגן זאגן די חז"ל (פראשית רבה פרשה ט' סימן ח) טוב מאד זו מדת יסורין שעל ידיה הבריות באין לחיי עולם הבא; ווען א מענטש גייט דורך שווערע ביטערע יסורין און זיין הארץ איז צופראכן אויף טוינענט שטיקער, און ער קומט דעמאלט וויינען פארן בורא כל עולמים, און ער גיסט זיך אויס זיין שווערן ביטערן הארץ פאר אים, און בעהט זיך ער זאל אים העלפן ארויסגיין פון זיינע שווערע ענגעניש, דאס ברענגט אים עס זאל נמשך ווערן אויף אים נאך אויף די וועלט הארת העולם הבא, לעכטיקייט פון יענע וועלט, ער זאל שפירן געטליכקייט אויף יעדן טריט און שריט, וואס צו דעם קען מען נישט זוכה זיין נאר ווען מען האט אן אמת'ן לב נשבר, א צופראכן הארץ.

איבערדעם בעהט איך דיר זייער, ווער נישט צופראכן פון דיינע צרות און יסורים וכו' וואס עס גייט אויף דיר דורך, זאלסטו זיך זייער דערהאלטן מיט סבלנות, ווארום חז"ל זאגן (עלקוט בראשית רמז קנ"ב) אין הקדוש ברוך הוא מניח שמו על ברית פשהוא חי אלא על פעלי יסורין; וואס מער א מענטש איז צופראכן ביי זיך און איז צושטיקלט אויף שטיקלעך וכו' וכו', אזוי לייכט אין אים אריין עצם עצמיות אלקותו יתברך, און ער ווערט א פסא לשכינת עוזו יתברך, איבערדעם זאגן די חז"ל (תנחומא פי תצא) צריך אדם להתחזיק טובה להקדוש ברוך הוא בזמן שהיסורין באים עליו, למה? שהיסורין מושכין את האדם להקדוש ברוך הוא; עס איז נאכנישט דא אזא זאך וואס עס ציט דעם

מַעֲנֵטֵשׁ צוֹם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וּוּי יִסּוּרִין, אִיבְעַרְדֵּעַם דַּאָרְף
 אַ מַעֲנֵטֵשׁ אַכְטוֹנִג גַּעבֵן נִישְׁט אָפֿרעֵדן זיך אױפֿן בּוֹרָא כָּל
 עוֹלָמִים וְוּען עֵס גֵּיט אױף אִים דוֹרְךְ שְׁווערע בִּיטערע צָרוֹת
 וְכוּ', שְׁווערע בִּיטערע נִסְיוֹנוֹת וְכוּ', ווארום אַזױ ווערט
 גַּעבֿרענגט (פֿסיקא רבתי פֿרשה מ"ח) אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁנַגְעוּ בּוֹ יִסּוּרִין,
 וְכַבֵּשׁ רַחֲמָיו וְלֹא קָרָא תַנְגְּרִי גְלִיב מִיר דָּאס יַעֲדֵן עַרְלִיכֵן
 אִיד פֿרױבֿירט מֵעַן אױס מִיט שְׁווערע בִּיטערע נִסְיוֹנוֹת וְכוּ'
 וְכוּ', נָאָר זײ דַּעַרְהאַלְטֵן זיך בַּעֲסַעֵר, אִיבְעַרְדֵּעַם קוּמֵעַן זײ
 נֶאכְדֵּעַם צו זײערע מַדְרִיגוֹת.

רַבִּי יִצְחָק ז"ל הָאֵט גַּעשְׁרִיבֵן פֿאַר זײן פֿאַטער דַּער הײלִיגער
 רַבִּי נְתָן ז"ל 'טאַטע מֵעַן מוֹטִשְׁשַׁעֵט מִיר זײער' (דאס
 הײסט עַר הָאֵט שְׁווערע בִּיטערע נִסְיוֹנוֹת) הָאֵט אִים זײן
 הײלִיגער פֿאַטער גַּענִטפֿערט 'גְלִיב מִיר מֵעַן מוֹטִשְׁשַׁעֵט
 אִיטְלִיכֵן, מִיךְ הָאֵט מֵעַן אַסאַךְ גַּעמוֹטִשְׁשַׁעֵט', זַעֲהֵט מֵעַן וּוּי
 יַעֲדַעֵר אײנער הָאֵט זיך זײנע שְׁווערע און בִּיטערע נִסְיוֹנוֹת,
 און מֵעַן טָאָר זיך נִישְׁט פֿאַרְלִירֵן, נָאָר זיך דַּעַרְהאַלְטֵן, וּוּי
 דַּעֵר הײלִיגער רַבִּי הָאֵט אַמָּאָל גַּעזאַגט, פֿאַרְוֹאָס בֵּין אִיךְ
 גַּעקוּמֵעַן צו מײן זאַך? וּוּיִל אִיךְ הָאָב זיך דַּעַרְהאַלְטֵן. אַז
 וואוּיל אִיז דַּעַם וואָס עַר לײגט אַרײן די ווערטער טױף אִין
 הַאָרְצֵן און עַר דַּעַרְהאַלְטֵט זיך, און עַר קוֹקט נִישְׁט אױף די
 אַלע יִסּוּרִים וואָס אױף אִים גֵּיט דוֹרְךְ.

זאַלְסֵט וּוּיסן דָּאָס יַעֲדַעֵר אײנער הָאֵט זײן פֿעקל צָרוֹת
 און יִסּוּרִים, און זײנע בִּיטערע נִסְיוֹנוֹת וְכוּ', אַ
 בַּחוּר אױף אִים אִיז אַ בִּיטערֵן רַחֲמָנוּת, ווארום עַר אִיז אַ

פֿלג גוף ער האט גישט קיין שידוך, גייט אויף אים דורך
 ביטערע שווערע נסיונות פון חטאות געוורים רחמנא ליצלן,
 און ווי דער גביא ירמיהו קלאגט אויף אים (איכה א) "קרא
 עלי מועד לשבר בחוריי", דער סמ"ך מ"ם מאכט א יום
 טוב צו צוברעכן א בחור, מיט דעם וואס ער כאפט אים
 אריין מיט שווערע ביטערע זינד וכו' וכו', [קרא עלי מועד
 לשבר בחוריי, איז די ראשי תיבות בלע"ם עמל"ק, ווארום
 זיי צוברעכן א בחור מיט תאוות ניאוף] א אינגערמאן האט
 שווערע ביטערע נסיונות מיט פֿרנסה וכו', עס פאלט אויף
 אים ארויף אַרעמקייט וכו', ער פאלט אריין אין שווערע
 חובות וכו', ער דארף האבן שלום בית, און אזוי יעדער
 איינער האט זיך זיינע שווערע מצבים, דער מיט קינדער
 און דער מיט געזונט, און דער מיט שׂכנים, און דער מיט
 משפחה, עס איז גישטא קיין מענטש וואס ער ליידט גישט,
 נאר וואויל איז דער מענטש וואס אנטלויפט שטענדיג צום
 בורא פֿל עולמים דעמאלט קויפט ער זיך איין די מדה פון
 סבלנות געדולד, און ער שווייגט אפ אלסדינג וואס עס גייט
 אויף אים דורך, דעמאלט קען ער קומען צו די העכסטע
 מדרגות פון ביטול אַל אין סוף ברוך הוא, ביז ער ווערט
 אינגאנצן גכלל אין בורא פֿל עולמים, אז וואויל איז דעם
 מענטש וואס שווייגט אפ אויף זיין ביטערע יסורים, און
 רעדט גישט ארויס פון מויל חלילה וחס א דיבור רע פֿלפי
 מעלה חס ושלום, די חז"ל דערציילן אונז (ילקוט איוב רמז תתק"ח)
 אַמר רבי חנינא בר פפא איוב אלוּלי לא קרא תגר בשבאו

עָלְיוּ יִסּוּרֵינִי בְּשֵׁם שְׂאוֹמֵר עֲבָשׂוּ אֱלֹקֵי אַבְרָהָם אֱלֹקֵי יִצְחָק
 וְאֱלֹקֵי יַעֲקֹב כִּי הָיוּ אוֹמְרִים אֱלֹקֵי אֵיזֹב, וְלֹא עָשָׂה, אֲלֵא
 בֵּינוֹן שְׂבָאוֹ עָלְיוֹ יִסּוּרֵינִי הִתְחִיל מִבַּעַט וְאוֹמֵר "מִי יִתֵּן יַדְעֵתִי
 וְאִמְצָאֶהוּ", מִיֵּד אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵיזֹב הַחֲשֻׁבֶת
 הַעֲצָה שְׁנַטְלָתִי וְגו'; וּוְעַן אֵיזֹב וְוַאלֵט זִיךְ גַּעֲקֵעֵנִט אֵיִינְהֵאֲלֵטֵן
 אוֹן נִישְׁט רַעְדֵן כְּלָפִי מַעֲלָה וְוַאלֵט מַעַן יַעְדֵן טָאג בִּי
 שְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה מִזְכִּיר גַּעֲוֵעַן אוֹיְכַעַט 'אֱלֹקֵי אֵיזֹב' נֶאֱרַר עַר
 הָאֵט זִיךְ נִישְׁט גַּעֲקֵעֵנִט אֵיִינְהֵאֲלֵטֵן, אוֹן גַּעֲמוֹזֵט רַעְדֵן פֶּאָר
 גְּרוּיס צַעַר, הָאֵט עַר אֲלַעַס פֶּאָרְלוֹיֵרֵן.

אֵיִבְעֶרְדַּעַם בַּעֲהֵט אֵיךְ דִּיר זִייעַר שְׂטאַרְק, פֶּאָלֵג דַּעַם
 הֵיִילִיגֵן רַבִּי'ן, פֶּאָרְלִיר זִיךְ נִישְׁט אֵינִי דִיִּין שְׁוועַרַע
 בִּישְׂעַרַע צְרוֹת אוֹן נְסִיוֹנוֹת וְוַאֵס עִם גֵּיִט אוֹיף דִּיר אֵיִבְעַר,
 דַּעַרְהֵאֲלֵט זִיךְ מִיֵט מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת, זֵאלֶסֵט הָאָבֵן אַסֵּאָךְ
 גַּעֲדוּלֵד, וְוַעַר נִישְׁט אֵינִי כַּעַס וְוַאֵס דָּאָס אֵיזֵ די שְׁוועַרַסְטַע
 זאַךְ, וְוִיִּיל וְוַעַן אַ מַעַנְטֵשׁ פֶּאָלֵט אַרִיִּין אֵינִי אַ צְרָה לְאִזֵט עַר
 אוֹיס זִיִּין כַּעַס אוֹיף וְוַעַמַּעַן עַר קַעַן נֶאֱרַר וְכוּ', אוֹיף זִיִּין וְוִיִּיב,
 אוֹיף זִיִּינַע קִינְדַּעַר, אוֹיף סְתָם מַעַנְטֵשֵׁן, פֶּוֹן רוֹב צְרוֹת גֵּיִט
 עַר אַרַאֵפּ פֶּוֹן זִינְעַן, אוֹן עַר אֵיזֵ שְׂטַעַנְדִּיג בִּיִּזֵ אוֹן אֵיִפְגַּעַרַעַנְט,
 אָבַעַר וְוַעַן אַ מַעַנְטֵשׁ הָאֵט שְׂכָל אוֹן לִוְפֵט נֶאֱרַר צוּם בּוֹרַא
 כָּל עוֹלָמִים אֵיזֵ עַר דַּעַר גְּלִיקְלִיכְסְטַעַר מַעַנְטֵשׁ.

אֵינִי שְׂטַאט טְבַרְיָה הָאֵט גַּעֲוַאֵינְט אַ אֵיד מִיֵטֵן נֶאֱמַעַן ר'
 שְׂמַעִיָה, עַר אֵיזֵ גַּעֲוֵעַן אַ סְלוֹנִימ'ער חֶסֶד, אַ
 תְּמִימוֹת־דִּינְעַר אֵיד וְוַאֵס הָאֵט אַסֵּאָךְ גַּעֲלִיטֵן אֵינִי לְעַבְן,
 אָבַעַר עַר אֵיזֵ גַּעֲוֵעַן שְׂטַעַנְדִּיג פֶּרִיִּילִיךְ, אוֹן עַר הָאֵט גַּעֲזַאָנְט

יעדן טאג אסאך תהלים, און געלערנט אסאך משניות, ער
 האט ליידער נישט געהאט קיין קינדער, פלעגט ער שטענדיג
 זאגן אז די חז"ל זאגן (גדרים סד): כָּל אָדָם שָׂאִין לוֹ בָּנִים
 חֲשׂוֹב בְּמֵתוֹ; אזוי ווי איך בין ליידער א מת, איבערדעם
 לערן איך אסאך משניות און זאג אסאך תהלים, (וואס
 דאס איז די ראשי תיבות מ"ת) און ער איז נאכנישט אלט
 געווען פינף און דרייסיג יאר איז אים ליידער זיין ווייב
 אוועק פון דער וועלט איז ער געבליבן אן אלמן, אבער ער
 האט זיך זייער דערהאלטן, און איז שטענדיג פרייליך געווען,
 און ממשיך געווען לערנען משניות און זאגן תהלים, אבער
 ער איז געווען זייער א פשוטער איד, ויהי היום מען האט
 אים גערעדט א שידוך און מחמת זיין גרויס תמימות האט
 ער זיך נישט נאכגעפרעגט ווער זי איז וכו', אז מען האט
 אים צוגערעדט מען דארף חתונה האבן, מען טאר נישט
 זיין אליין, האט ער חתונה געהאט מיט נישט נאכפרעגן
 ווער זי איז, און גלייך נאך די חתונה איז ער געוואר געווארן
 אז ליידער זי איז א גרושה, און א טויבע הערט גארנישט,
 פלעגט זי זייער שרייען אויף אים, (ווי דער טבע פון א
 טויבער אז ער שרייט, ער מיינט אז אלע הערן נישט) און
 אז עס איז אים נישט גענוג, האט זי אים אריינגעברענגט
 נכסי מלוג, א זוהן וואס איז געבעך געווען קראנק, טויט
 משוגע וכו', און ער פלעגט איבערדרייען אלסדינג וואס איז
 נאר געווען אין שטוב, צופרעכן וואס עס איז נאר געקומען
 אינטער זיינע הענט וכו', און פונדעסטוועגן אפילו ער איז

אריינגעפאלן אין אזא ביטערע צרה איז ער שטענדיג פרייליך געווען, און ער האט זיך דערהאלטן, און האט ממשיך געווען מיט זיין עבודה זאגן אסאך תהלים און לערנען אסאך משניות, אזוי ווי ס'וואלט גארנישט געווען, [עס האט מיר דערציילט א איד וואס זיין זיידע האט אויך געוואוינט אין טבריה און האט געקענט דעם איד ר' שמעיה, און ער פלעגט שטענדיג דערציילן, איך האב נאכנישט געזעהן א מענטש מיט אזויפיל צרות ווי דער ר' שמעיה האט געהאט, פונדעסטוועגן האט ער שטענדיג געהאט א שמייכל אויפן פנים, אזוי ווי ער וואלט געווען דער גליקליכסטער מענטש אויף דער וועלט, און ער האט נאך געטרייסט אנדערע צובראכענע מענטשן], אז וואויל איז דער מענטש וואס קען זיך דערהאלטן אין זיין ביטערן מצב.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ח) דאס דוד המלך האט ביטערע צרות מיטגעמאכט, פונדעסטוועגן האט ער געזאגט (תהלים ד) "בצר הרחבת לי" דאס רבונז של עולם אין מיינע צרות האסטו מיר שטענדיג מרחיב געווען, ווי די חז"ל זאגן (ירושלמי תענית פרק ב' הלכה ט) אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבון העולמים כל צרה שהייתי נכנס לה אפתה הייתה מרחיבה לי, נכנסתי לצרתה של בת שבע ונתת לי את שלמה, נכנסתי לצרתן של ישראל ונתת לי את בית המקדש; וואס אויף אים איז נאר נישט דורכגעגאנגען וכו', האט ער זיך דערהאלטן און געטראפן אין זיינע צרות גרויסע הרחבות, און די חז"ל זאגן

(ברכות ז:) ווען ער האט געמוזט אנטלויפן פון זיין זוהן אבשלום'ן האט ער געזינגען א געזאנג פארן בורא כל עולמים, דאס זיין זוהן רודפ'ט אים, און נישט א גוי אדער א קנעכט אדער א ממזר רודפ'ט אים וכו', אזוי ווייט האט ער זיך געקענט דערהאלטן אין זיין שווערע ביטערע צרות און נסיונות וואס אויף אים איז דורכגעגאנגען, לערנט אונז דער הייליגער רבי דאס מיר זאלן זיך אויכעט שטענדיג דערהאלטן אפילו עס גייט אויף אונז דורך שווערע און ביטערע צרות און נסיונות וכו' וכו', זאלן מיר זאגן "בצר הרחבת לי", דאס הייסט מען זאל טרעפן אין די צרות גרויסע הרחבות, ווי נישט וואלט געקענט זיין אסאך ארגער חלילה וחס, און מיט דעם דארף מען זיך דערהאלטן.

מען קען זאגן דאס ב'צר הרחבת לי איז די ראשי תיבות ה"ב"ל, דאס הייסט אז א מענטש קוקט שטענדיג אויפן תכלית אז ער וועט דארפן צוריקגיין צום בורא כל עולמים צוריקגעבן זיין נשמה, איז אלע צרות וואס עס גייט אויף אים דורך, ה'ב'ל' הבלים, ווי דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט זיך אויסגעדריקט "וועלטעלע וועלטעלע ביסט נישט ווערד אז מען זאל אפילו א קרעכץ געבן אין דיר" אז וואויל איז דער מענטש וואס ער קומט צו די דרגא אז ער קען זיך דערהאלטן פון זיין שווערע ביטערע מצבים, און צופאלט נישט וכו', נאר ער איז נאך מחזק אנדערע צובראכענע מענטשן, פאר דעם מענטש איז אפן אלע הימלען, אז וואויל איז אים אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

אײַךְ האַף אז דו װעסט אַרײַנגלייגן די װערטער גוט אין
האַרצן אַרײַן, און דו װעסט אײַבערצוהױרן די בריוו
עטליכע מאל, װעט דאָס דיר צונײַץ קומען, און עס װעט
דיך אַרויסשלעפֿן פֿון דיין יאָוש און מֶרֶה שְׁחֹרָה, און עס
װעט דיך שְׁטענדיג גוט זײַן.

זאַלסט האָבן אַ פֿרײליכן טאָג און אַ געבענטשטן תּמיד

תשכ

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר וישוב י"ז פסליו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אײַךְ האַב דערהאַלטן דיין בריוו.

זעה זיך צו דערהאַלטן און נישט אַראַפּ פאלן ביי דיר,
װײל דער סמ"ך מ"ם פֿראַבירט יעדן אײַנעם אַרײַנוואַרפֿן
אין אַ טרויעריגקײט אין אַ ביטערניש װכו, כְּדֵי עַר זֶאל
אַרײַנפֿאלן אין אַ יאָוש, אָבער עס איז פֿאוואַקסט אז דער
הײליגער רבי האַט געשריגן מיט אַ טיפֿן קול (ליקוטי מוֹתֵרֵין
חלק ב' סימן ע"ח) געוואַלד זײט אײַךְ נישט מײַאָוש, קײן יאָוש
איז גאַרנישט פֿאַרהאַנדלן; אײַבערדעם זעה זיך צו שטאַרקן
און קײן שום זאַך זאל דיך נישט קענען צופֿרעכֿן, אַ אײַד
דאַרף זיך פֿרײען שְׁטענדיג מיט "שלאַ עשני גוי" װאָס דער
הײליגער רבי האַט געזאָגט (ליקוטי מוֹתֵרֵין חלק ב' סימן י"י) דאָס מיט
דעם קען דער סמ"ך מ"ם דעם מענטש נישט צופֿרעכֿן,

ווארום וויאזוי איך בין וכו', אָפּער א גוי בין איך נישט וכו', איך בין געפארן געווארן א איד וואס דאס איז דער גרעסטער שמחה, ווי דער הייליגער רבי משה לייב פון סאסוב זי"ע האט געזאגט "אינדערפרי ווען איך זאג די ברכה 'שלא עשני גוי' האב איך שוין אפגענומען מיינ'ס אויף א גאנצן טאג" און ער האט געטאנצט א גאנצן טאג מיט דעם, זעהט מען פון דעם דאס אזא גרויסער צדיק האט זיך נישט מיט וואס מ'חיה זיין נאר מיט "שלא עשני גוי" על אחת כמה וכמה אזעלכע נידריגע מענטשן ווי אונז, דארפן מיר זיך אונדאי און אונדאי פרייען מיט שלא עשני גוי, וואס דאס איז דער גרעסטער שמחה, און מכל שכן וכל שכן דאס יעדער איד האט אין זיך אסאך מצוות, ווי די תו"ל זאגן (ברכות נו.) אופן פסוק (שיר השירים ד) "כפלה הרמון רקתך" מאי רקתך, אפילו ריקנין שפך מלאים מצות פרמון; דאס יעדער איד איז פיל מיט מצוות, ציצית, תפילין, מזוזה, פשרות המאכלים, שבת, ימים טובים וכו' וכו', און מיט דעם דארף מען זיך זייער זייער פרייען, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות שמחה סימן א) כשאתם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם עם אלקיו; ווארום מיט דעם וואס ער פריידט זיך בשעת ער איז מקיים א מצוה, מיט דעם ווייזט ער אז ער האט א לויטערע הארץ צום בורא כל עולמים, איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, זאלסט זיין נאר פרייליך אז דו ביסט מקיים די מצוות פון דעם בורא כל עולמים, און דו ביסט געפארן געווארן א איד,

און נישט קיין גוי, און מיט דעם קען מען זיך פרייען דעם גאנצן לעבן, און וויסן דארפסטו וויסן דאס ווען א איד פריידט זיך דא אינטן מיט די מצוות, פריידט זיך זיין נשמה אויבן, ווי עס שטייט אין זוהר (תצוה קפד): אופן פסוק (תהלים ק"ב) "עבדו את הני"ה בשמחה", חדנה דבר נש משיך לגביה חדנה אחרא עלאה; ווען א איד פריידט זיך דא אויף דעם עולם, ציט ער אויף זיך א שמחה פון די עולמות העליונים, איבערדעם בעהט איך דיר זייער זאלסט נאר זיין פרייליך, כאטשע איך ווייס אז דאס איז די שווערסטע זאך צו צוקומען צו דעם, ווארום דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך אריינארפן יעדן איד אין א עצבות און אין א מרה שחורה, וכו', וכו', איבערדעם מוז מען זיך מוסר נפש זיין פשוטו במשמעו נאר זיין פרייליך.

איך בעהט דיך זייער, שטיפ נישט אפ די שמחה אויף מארגן, ווארום די חז"ל זאגן (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמיצר היום מיצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; איבערדעם זעה שוין אנצוהייבן צו זיין פרייליך מיט דייע נקודות טובות וואס דו האסט, און בזכות די שמחה וועסטו ממשיך זיין אויף דיך די שכונה, ווי די חז"ל זאגן (שבת ל:) שאין שכונה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך שיחה ולא מתוך דברים בטלים, אלא מתוך דבר שמחה של מצוה, שנאמר (מלכים ב' ג) "ועתה קחו

לי מנגן וְהָיָה כְּנִגֹּן הַמְּנַגֵּן וַתְּהִי עָלָיו יַד הַנְּיִי"ה"; און אזוי ווערט אויכעט געברענגט אין זוהר (וישב ק"פ): דָּהָא חֲמִינָן דְּשְׂכִינְתָא לֹא שְׂרָיָא בְּאַתְרַּךְ עֲצִיבוּ אֱלָא בְּאַתְרַּךְ דְּאִית בֵּיה חֲדוּתָא. אִי חֲדוּתָא לִית בֵּיה לֹא שְׂרָיָא שְׂכִינְתָא בְּהַהוּא אַתְרָא. כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (מלכים ב' ג' ט"ו) "וְעַתָּה קָחוּ לִי מְנַגֵּן וְהָיָה כְּנִגֹּן הַמְּנַגֵּן וַתְּהִי עָלָיו יַד הַנְּיִי"ה" דָּהָא שְׂכִינְתָא וּדְאִי לֹא שְׂרָיָא בְּאַתְרַּךְ עֲצִיבוּ; דָּאס די שְׂכִינָה רוהט נישט, נאר אין א פּלאץ ווי ס'איז דא שמוחה, ווארום וואו עס איז דא עצבות שטיפט מען אנוועק די שכינה פון זיך, איבערדעם זעה צו זיין נאר פרייליך, אפילו עס קומט דין אן זייער שווער, און זאלסט פרייליך מאכן אנדערע אידן, וואס דאס איז די גרעסטע מצוה, אז וואויל איז דעם וואס ער איז אליין שטענדיג פרייליך, און מאכט פרייליך אנדערע.

המאחל לך שבת שלום

תשכא

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר יתרו ט"ו שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דאס וואס דו פּרעגסט וועגן א שידוך וכו', די ערשטע זאך איידער מען גייט שליסן א שידוך מיט א טאכטער, דארף מען זיך גוט נאכפּרעגן אויף די מדות פון דעם בחור,

ווארום דער עיקר איז מדות, לערנען קען מען שטענדיג צולערנען זיך, אבער מדות האט דער הייליגער רבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע געזאגט, ביי די אכצן יאר קען מען טוישן די מדות, אבער שפעטער איז שוין זייער שווער, איבערדעם מוז מען בעיקר פֿרעגן אויף מדות, ווארום ליידער איז דא בחורים מיט פארדארבענע מדות, און דאס קען מען נישט אזוי שנעל איבערבייטן, און וויסן דארפסטו וויסן אז די פופצן מינוט וויפיל ס'נעמט א חופה, טוישט נישט קיין בחור, איבערדעם דארף מען זיך אסאך נאכפֿרעגן פון באקאנטע וואס זיי קענען דעם בחור, וואסערע מדות ער האט.

עס ווערט געפֿרענגט פון ערליכע אידן דאס אז מען וויל זעהן דאס ערליכקייט פון א בחור, דארף מען זעהן וויאזוי ער דאווענט, זעצט ער זיך אוועק אין א ווינקל און דאווענט אין סידור ווארט ביי ווארט וכו', איז א סימן אז ער איז א ערליכע בחור, און תוכו פֿברו וכו', אבער אויב ער דרייט זיך ארום אינמיטן דאווענען און כאפט א שמועס מיט דעם אדער מיט יענעם וכו', און קוקט נישט אריין אפילו אין סידור, נאר ער דרייט זיך ארום ווי ביי זיין טאטע'נס וויינגארטן וכו', דאס ווייזט שוין אז ער איז א קל שפֿבֿקלים, און מען דארף זייער אכטונג געבן נישט אריינפאלן מיט אזא בחור, ווייל דאס ווייזט אז דער בחור האט נישט קיין יראת שמים, און אזא בחור וואס האט נישט קיין מורא פון בורא פֿל עולמים, וועט אונדאי נישט מורא האבן צו טוהן נאך די חתונה אלע שלעכטס וכו'.

וכו', איבערדעם אז מען וויל וויסן די מדות פון א בחור,
איז די בעסטע זאך צו גיין קוקן וויאזוי ער דאווענט, און
דאס ווייזט שוין אלסדינג.

עס איז היינט חמשה עשר בשבט, ראש השנה לאילנות,
זאל דיר דער בורא פל עולמים העלפן אז דייע קינדער
זאלן ארויסגעבן שיינע און לעכטיגע און זיסע פירות, און
דו זאלסט האבן אסאך נחת פון זיי.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תשכב

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר יתרו ט"ו שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען פריוו.

דו האסט נישט קיין אהנונג דעם גרויסן זכות וואס דו האסט
וואס דו האסט יעצט אפגעדריקט נייע טויזענטער קונטרסים
און ספרים וואס זענען מגלה און מפרסם דעם בורא פל
עולמים על פי דעת רבינו ז"ל בפתמימות ופשיטות גמור.

אזוי ווי היינט איז חמשה עשר בשבט, ראש השנה לאילנות,
און עס שטייט (דברים כ) "כי האדם עץ השדה", א
מענטש איז צוגעגליכן צו א בויס, און פדי דאס בויס זאל
וואקסן און ארויסגעבן שיינע פירות מוז מען דאס שטענדיג

באװאסערן און אָפּגעבן זיך מיט דעם, אזוי אויכעט יעדע איד דארף זיך באװאסערן יעדן טאג מיט תּוֹרָה און תּפִּלָּה, וואס ביידע הייסן װאסער, תּפִּלָּה הייסט װאסער אזוי ווי עס שטייט (איכה ב) "שפכי כמים לבך נוכח פני הוי"ה" און תּוֹרָה הייסט װאסער אזוי ווי עס די חז"ל זאגן (בבא קמא פ"ב.) אין מים אלא תּוֹרָה, שְׁנַאָמַר (שעניא ג"ה א) "הוי כל צמא לכו למים"; אז מען איז שטארק דאווענען די דריי תּפִּילות שחרית מנחה מעריב מיט מנין, און מען איז שטארק מיט לימוד תּוֹרָה הקדושה יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן תּרגום מיט א פּרָק משניות מיט א דף גמרא וכו' וכו', דאס באװאסערט דעם מענטש אז ער זאל װאקסן הויך הויך הויך אין רוחניות.

זיידער דארף מען געדענקן וואס דער הייליגער רבי האט אונז דערציילט (סיפורי מעשיות - מעשה ג) אז דער חכם האט געלאזט צוואה פאר זיינע קינדער אז זיי זאלן אנטרענקן ביימער, איר מענט עוסק זיין אין אנדערע פרנסות אויך, נאר דאס זאלט איר זעהן תמיד צו טוהן, אנטרענקן ביימער; וואס דאס גייט ארויף אויף הדפסת והפצת ספרי רבינו ז"ל, וואס עס טרינקט אן ביימער, וואס דאס איז הייליגע נשמות, "בי האדם עין השדה", און מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון מקרב זיין א איד צום בורא כל עולמים, אזוי ווי עס שטייט אין זוהר (תרומה קכ"ח:) תא חזי כל מאן דאחיד בידיא דחייבא, [קום און זעה, יעדער וואס ער האלט אן אין די הענט פון זינדיגע] ואשתדל ביה

לְמִשְׁבֵּק אֲרָחָא בִישָׂא, [און ער איז זיך מִשְׁתַּדֵּל זײ זאָלן
 אָפֿלאַזן די שְׁלֵעֲכֻטֵע וועגן וואס זײ האָבן זיך צוגעוואוינט
 צו דעם] איהו אֲסִתְלָק בַּתְּלַת סְלוֹקִין מַה דְּלָא אֲסִתְלָק
 הָכִי בַר נִשׁ אַחֲרָא, [ער גײט אַרויף הויך הויך אין די
 עולמות וואס אן אַנדערע איז גישט זוכה צו דעם] גֵּרִים
 לְאַכְפִּיָּיא סְטָרָא אַחֲרָא [ער איז גורם מְכַנִּיע צו זײן די
 סְטָרָא אַחֲרָא] וְגֵרִים דְּאֲסִתְלָק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה,
 [און ער איז גורם דאס כְּבִיכּוּל דער נאַמֶען פון בורא כָּל
 עוֹלָמִים זאל זײן טײַעַר אויף דער וועלט] וְגֵרִים לְקַיָּימָא כָּל
 עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהָ לְעִילָא וְתַתָּא, [און ער איז גורם אז די
 וועלט און יענע וועלט זאל האָבן א קיום, ווארום אז מען
 איז מְקַרְב מְעַנְטֶשֶׁן צום בורא כָּל עוֹלָמִים און זײ אײַנערקענען
 אים, דאס איז דער עיקר קיום פון דער וועלט], וְעַל הַאי
 בַר נִשׁ כְּתִיב (מִלְאֲכֵי ב) "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם"
 וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנָוִי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי,
 [און אויף דעם מְעַנְטֶשׁ איז געזאגט געווארן דער פֿסוק אז
 מײן בונד וועט זײן מיט אים און עס וועט רוען אויף אים
 דאס לעבן און דער שְׁלוֹם, און ער וועט זוכה זײן צו זעהן
 קינדער פון זײנע קינדער, און ער וועט זוכה זײן גְּלִיקְלִיך
 צו זײן אויף די וועלט און אויף יענער וועלט] כָּל מְאָרִי
 דִּינִין לָא יְכַלִּין לְמִידָן לִיהָ בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי [קײן
 שום מְקַטְרַג קען גישט מְקַטְרַג זײן גישט אויף די וועלט
 און גישט אויף יענע וועלט] עַאל בַּתְּרִיסַר תַּרְעֵי וְלִית מֵאן
 דִּמְחֵי בִּידִיהָ [און ער גײט אַרײן אין די צוועלף טױערן פון

אלע צוועלעף שבתים, און קיינער קען אים נישט שטערן] ועל דא בתיב [און אויף אים איז געזאגט געווארן דער פסוק] (תהלים ק"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישראל יברך הון ועשר בביתו וצדקתו וצדקתו לעד זרח בחשך אור לישראל" וגו'. איבערדעם דארפסטו זיך זייער זייער פרייען אז דו ביסט עוסק אין הדפסת והפצת ספרי רבינו ז"ל, דו ביסט עוסק אין מנחה זיין את הרבים, זאל דיר די מצוה ביישטיין שטענדיג, זאלסט האבן נחת פון דינע קינדער, און א אמת'ן שלום בית, און ברייט פרנסה, דו זאלסט קענען טיילן אסאך צדקה.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תשכג

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר יתרו ט"ו שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברהם ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

היינט איז חמשה עשר בשבט, ראש השנה לאילנות, און עם שטייט (דברים כ) "כי האדם עץ השדה", א מענטש איז צוגעגליכן צו א בוים, דארף מען זיך אפלאערנען א מוסר השכל פון א בוים, מען לייגט אריין א קערנדל אין דער ערד וכו', און עס ווערט דארטן פארפולט וכו', און מען מיינט אז ס'איז שוין דערנאך וכו', און דערווייל ווארצלט

עם זיך איין זייער שטארק אין דער ערד, ביז עם הייבט אן ארויסצושפראצן א קליין ביימעלע, און עם וואקסט, און עם וואקסט וכו' וכו', ביז עם ווערט א גרויסער בוים מיט הונדערטער צווייגן און טויזענטער בלעטער, און עם געבט ארויס שיינע פירות, פונדעסטוועגן אז מען באטראכט גוט א בוים זעהט מען ווי ס'איז נישט שטענדיג פויגלדיג פארן בוים וכו', אגאנצן ווינטער איז ער אויסגעקלאפט אן בלעטלעך וכו', אן פירות וכו', די ווינטן און די רעגנ'ס, די קעלט און די שנייען צושלאגן אים אינגאנצן, ביז מען מיינט אז פון דעם בוים וועט שוין גארנישט זיין, אבער ווי נאר ס'קומט חודש ניסן הייבט עם אן צו שפראצן, און מען מאכט אויף איר א ברכה, "שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות להנות בהם בני אדם" און עם הייבט אן אריינציוואקסן אלע בלעטלעך, און עם וואקסט שיינע זיסע פירות וכו', פונדעסטוועגן קלעבט זיך צו אן א שיעור פון אלע ערליי שרצים וואס זיי קריכן אויף די בלעטער און אויף די פרוכט, און אויך אלע סארטן פייגעלעך וכו', ביז מען מיינט אז זיי וועלן שאדן מאכן פארן בוים מיט די פירות, פונדעסטוועגן לעבט איבער דער בוים אלעס, און עם קומט ארויס זיסע געשמאקע פירות, אזוי אויך דארף א מענטש וויסן דאס ער איז א טיפה סרוחה וכו', אבער פון אים ווערט נאכדעם א מענטש וכו', און אונדאי גייט אויף אים איבער וואס עם גייט אויף אים איבער וכו' וכו', אבער אויב ער שטארקט זיך זייער נישט אראפצופאלן פון

קײן שׁוּם זאָך, דעמאלט איז ער מורא'דיג מצליח, ווארום
 אויף דעם עולם דארף מען האבן אסאך התחזקות, ווארום
 עס גייט איבער אויף יעדן איינעם שווערע ביטערע נסיונות,
 מען פראבירט יעדן איינעם אויס, און אויב ער שטארקט
 זיך אין אמונה איז ער דער גליקליכסטער מענטש.

זאלסט האבן א לעבטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תשכד

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר יתרו ט"ו שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

ראטעווען די יוגנט אין אונזער דור איז נאר דא איין עצה,
 עלטערן טארן נישט גיין מיט די קינדער מיט
 א שטארקן האנט, ווי דער הייליגער רבי האט אונז
 אויסגעלערנט אז א קינד טאר מען נישט שלאגן, מען דארף
 נאר גיין מיט גוטן.

אויך דארף מען זעהן חתונה מאכן די קינדער וואס יונגער,
 ווי די חז"ל דערציילן (פסיקתא זוטרתא) שיעקב אבינו ידע
 שהמצרים שטופים זימה הם, והיה ירא שפא ילמדו בגניו
 ממעשיהם המכוערים חס ושלום, לפיכך השיאם קודם שיירד
 לארץ מצרים, וכן מובא (ילקוט שמות רמז קס"ב) שאף הילדים
 הקטנים כפרץ חצרון וחמול שהיו כבני שנה שנתיים, שידך

לָהֶם יַעֲקֹב אָבִינוּ נָשִׁים טָרָם יֵצְאוּ לְמִצְרַיִם, וּפְתַב עַל זֶה רַבִּינוּ חַיִּים פְּלִטְיָאֵל בְּבִיאָרוֹ עַל הַתּוֹרָה שְׁלֵא רָצָה שְׂוִתְחַתְּנוּ לְנוֹכְרִיּוֹת וְיִהְיוּ מְסוּבָבִים עִם חוֹמָה שְׁהָרִי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְבָמוֹת ס"ב) כָּל שְׂאִין לוֹ אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֵא חוֹמָה, וְעַל בֶּן דָּאג יַעֲקֹב אָבִינוּ שְׂוִתְיָהּ לְכָל אֶחָד מִצְאָצְאִיו אִשָּׁה כְּדִי שְׂוִתְיָהּ שְׂמֹרִים מִן הַחֲטָא, וְזֶה מְרוּמֹז בְּמָה שְׂנֶאֱמַר (שְׂמֹת א) "אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ" שְׂכָל אֶחָד בָּא לְמִצְרַיִם עִם אִשְׁתּוֹ, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא ב.) בֵּיתוֹ זֶו אִשְׁתּוֹ. זְעָהֹט מְעַן פּוֹן דְּעַם וְוִי וְוִיכְטִיג ס'אִיז הֵיִינְטִיגֶע צֵיטֶן חַתּוּנָה צוּ מֵאָכֵן דִּי קִינְדֶּער וְוֵאָם יוֹנְגֶּער, אַזוֹי וְוֵעֶלָן זֵיִ גִישְׂט אַרוֹיִסְגֵּיין לְתַרְבּוֹת רָעָה רַחֲמָנָא לִיִצְלָן, אַז וְוֵאוֹיִל אִיז דִּי עֶלְטֶערן וְוֵאָם זֵיִ גֶעבֶן זִיךְ אָפּ מִיט זֵייעֶרע קִינְדֶּער, אִון זֵיִ הָאָבֵן גֶּעֶדוּלְד צוּ זֵיִ, אִון דֶּער עִיקֶר אַז עֶר מֵאָכְט זֵיִ חַתּוּנָה וְוֵאָם יוֹנְגֶּער, וְוֵאָם דָּאָם אִיז דִּי גֶרעֶסְטֶע שְׂמִירָה הֵיִינְטִיגֶע צֵיטֶן פֿאַר דִּי קִינְדֶּער.

וְוֵאָרֹם לֵיִדֶּער דֶּרִייעֶן זִיךְ אַרוֹם פֿאַרְדָּארְפֶּענֶע יוֹנְגֶּען וְכוּ', אִון זֵיִ קֶענֶען זֵייעֶר לֵיִכְט אִיבֶּערֶרֶעֶן דִּי לְעֶכְטִיגֶע אָפֶּגֶהִיטֶענֶע קִינְדֶּער, דֶּערֶפֿאַר אִיז וְוֵאוֹיִל צוּ דִּי עֶלְטֶערן וְוֵאָם זֵיִ מֵאָכֵן יוֹנְג חַתּוּנָה דִּי קִינְדֶּער.

זְאָלְסֶט הָאָבֵן אַ לְעֶכְטִיגֶן טַאָג אִון אַ פֿרֵיִלִיכֶן תְּמִיד

תשכה

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר יתרו ט"ו שבט ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֶאֱלָטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

אויב דו ווילסט האבן רעכטיג שלום בית, דארפסטו זיך זעהן אפצונגעבן מיט דיין ווייב, א פרוי האט ליב דער מאן דערט צו איר, און טיילט זיך מיט איר זיינע געשעפטן, און דערציילט איר וואו ער איז געגאנגען און וואו ער איז געקומען וכו' וכו', ווארום וויסן דארפסטו וויסן אז א בחור האט חתונה ווערט ער איינס מיט זיין ווייב, און אנשטאט זיך דרייען פיסט און פאר מיט חברים וכו', איז בעסער זיך אפצונגעבן מיטן ווייב, ווארום דו דארפסט געדענקן דאס דיין ווייב בלייבט מיט דיר, און די חברים וועלן דיר מארגן אנוועקווארפן.

דער הייליגער רבי האט אונז געזאגט (שיחות הר"ן סימן רס"ד), אז א מענטש מוז מכבד זיין און טייער האלטן זיין ווייב. און ער האט געזאגט, "באטראכט זיך וויפיל צער און גרויסע יסורים ליידן די פרויען: צער העיבור, והלידה, והגידול, וכו', וכו', און עס קומט זיי זייער שווער אן, איבערדעם דארף מען אויף זיי רחמנות האבן, און זיי ארויסהעלפן מיט וואס מען קען". און וויסן דארפסטו וויסן, ביי אונז איז א דיבור פון הייליגן רבי'ן קודש קדשים. איבערדעם זאלסטו זייער היטן און מקיים זיין דעם דיבור פון רבי'ן, זאלסט האלטן חשוב דיין ווייב, און זאלסט זיך מיט איר נישט ארום טענה'ן.

ווארום וואס וויל זי פון דיר? זאלסט איר העלפן מיט די קינדער. איז וואס איז אזוי שווער? באטראכט זיך, סוף פל סוף איז דאס אויך דיינע קינדער - לייג צו א האנט און העלף איר. און די חז"ל זאגן בפירוש (חולין פד:), לעולם יאכל אדם וישתה פחות ממה שיש לו, וילבש ויתבסס במה שיש לו, וכבוד אשתו ובניו יותר ממה שיש לו, שהן תלוין בו והוא תלוי במי שאמר והיה העולם.

איך האף אז דו וועסט פאלגן, וועסטו האבן א זיס לעבן, און עם וועט ארויסקומען פון ענק שיינע פירות, לעבטיגע נשמה'לעך.

זאלסט האבן א לעבטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תשכו

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר משפטים י"ח שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברהם ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

אויף דעם עולם מוז מען זיך שטארקן, ווארום עם גייט איבער אויף יעדן איינעם וואס עם גייט איבער, וכו', יעדן איינעם פרובירט מען אויס אויף אן אנדערן וועגן, זעהן וויאזוי ער קען זיך דערהאלטן אין פשוטע אמונה, ווארום ווען א איד האט שכל, ווייסט ער דאס דער בורא פל עולמים איז אן אב הרחמן, און ער האט רחמנות אויף יעדן איינעם

באזונדער, און אפילו ער האט שוין געטוהן וואס ער האט געטוהן וכו', איז זיין רחמנות זייער זייער גרויס, ווי דוד המלך זאגט (תהלים יח) "אַרְחַמְךָ הַנְּי"ה תִּזְקֶינִי" מיט דעם וואס איך ווייס וואס דו האסט אויף מיר רחמנות, דאס איז מיין גאנצע התחזקות. דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט (ליקוטי מוהר"ז חלק ב' סימן ע"ח) עס איז גאר קיין יאוש נישט פארטהאנדן, דער בורא פל עולם איז א אב הרחמן, און האט רחמנות אויף זיינע קינדער, איבערדעם קען יעדער איד אומקערן זיך צו אים, גאר דער סמ"ך מ"ם לייגט אריין אין א מענטש א ביטערניש וכו', א פינסטערניש וכו', עס זאל אים דאכטן אז מען דארף אים נישט האבן, ער האט שוין קיין האפפגענונג נישט וכו', דאס אליין איז דער סמ"ך מ"ם, די טומאה, ווי די חז"ל זאגן (בבא בתרא טז.) הוא שטן הוא יצר הרע הוא מלאך המות; קודם רעדט ער אים צו זינדיגן, און נאכדעם הארגעט ער אים, און נאכדעם איז ער מקטרג אויף אים, אבער ווען א איד קומט צו גיין צום בורא פל עולם און ער רעדט זיך אויס דאס הארץ פאר אים, און דערציילט אים אלעס וואס ער האט געטוהן, דעמאלט איז דער בורא פל עולם גלייך אים מוחל, ווי די חז"ל זאגן (תורת כהנים בחוקותי) אמר הקדוש ברוך הוא שמיד שהם מתוודים אני מוחל להם; ווארום ביי דעם בורא פל עולם איז זייער חשוב ווידוי דברים, א איד זאל אויסדערציילן פאר אים דאס גאנצע הארץ, ווי די חז"ל זאגן (שמות רבה פרשה ל"ח סימן ד') איני מבקש מכם לא זבחים ולא קרבנות אלא דברים שנאמר (הושע י"ד)

"קחו עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל הַנּוֹי"ה"; וואס דאס איז דער טיפער לימוד וואס דער הייליגער רבי לערנט מיט אונז, מען זאל זיך צוגעוואוינען מען זאל זיך אויסרעדן זיך דאס ביטער הארץ צום בורא פל עולמים, וואס דאס הייסט התבודדות, רעדן צום באשעפער אויף פראסט אידיש, וואס דאס איז זייער זייער חשוב ביים בורא פל עולמים.

איבערדעם פאל נישט אראפ ביי דיר, שטארק זיך, אפילו ס'איז שוין איבער געגאנגען אויף דיר וואס עס איז שוין איבערגעגאנגען, פל זמן א מענטש לעבט קען ער אלעס פאררעכטן, און ער קען זוכה זיין אז זיינע עונות וועלן גתהפך ווערן צו זכויות, איבערדעם נעם זיך אין דער הענט און הייב אן פון גיי, זאלסט זיך מיך מבשר זיין גוטע בשורות שטענדיג.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תשכז

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר משפטים י"ח שבט ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברהם ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך בעהט דיך זייער דו זאלסט נישט זיין צובראכן, אפילו עס גייט איבער אויף דיר וואס עס גייט איבער, זעה זיך צו דערהאלטן, און פון דיין זייט זאל שטענדיג זיין שלום

און ליבֿשאַפֿט אין שְׂטוּב, וואס דאס איז דער יסוד היסודות
 אין דעם צוזאַמלעבן, קיינמאל נישט קריגן זיך, און קיינמאל
 נישט זיך מתווכח זיין, אז מען האט חתונה דארף מען
 זעהן ביידע זאלן זיך צוגעוואוינען מוותר זיין, מען קען נישט
 פירן א שטוב מיט אנגעצויגענקייט וכו' וכו', ובפרט אז מען
 האט קינדערלעך און זיי זעהן ווי טאטע און מאמע פארטראגן
 זיך נישט, דאס איז ממש סם המוות פאר זיי, קינדער ווי
 קליין זיי זאלן נישט זיין, פארשטייען וואס עס גייט פאר
 אין שטוב, איבערדעם דארף יעדער טאטע און מאמע
 אכטונג געבן וויאזוי זיי פירן זיך אויף, ווארום אז נישט וועט
 עס משפיע זיין אויף די קינדער, קינדער רעדן איבער נאר
 וואס זיי האבן געהערט אין שטוב, ווי די חז"ל זאגן (סופה
 גי'): שותא דינוקא בשוקא או דאבוה או דאימיה; מה
 שיהתינוק מדבר בשוק, זה שמע או מהאבא או מהאמא;
 וואס קינדער רעדן אויפ'ן גאס, האבן זיי דאס געהערט אין
 שטוב. איבערדעם דארף יעדער פארפאלק זייער אכטונג
 געבן, נישט צו זידלען איינער דעם אנדערן וכו', און נישט
 צו קריגן זיך איינער מיטן אנדערן וכו', ווארום דאס שאדט
 פאר דעם חינוך פון די קינדער.

דער בורא פל עולמים זאל דיר העלפן אז דו זאלסט האבן
 פרנסה בריווח, ווארום די חז"ל זאגן (פבא מציעא ג"ט)
 אוקיירו לגשייכו פי היכי דתתעתרו; איר זאלט מכבד זיין
 ענקערע פרויען פדי איר זאלט ווערן רייד, און דער הייליגער
 רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) אז דאס עשירות פון א

מְעַנְטֵשׁ קוֹמֵט נָאֵר אֵינן זְכוּת פּוֹן דְּעַם וְיִיב, אוֹיב עִם אֵיז
דָּא שְׁלוֹם בֵּית, אֵיז דָּא פֶּרְנֶסָה.

זאַלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תשכח

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר בחוקותי י"א אייר ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ גְּרוֹ יֵאִיר

אֵיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן דִּיִּין בְּרִיוּן.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן דעם גרויסן זכות וואס דו
האסט אז דו ביסט זיך מוסר נפש צו דריקן דעם הייליגן
רבינ'ס ספרים וואס דאס איז מקרב אידן צום בורא פל
עולמים, עס איז באוואוסט דאס דער הייליגער רבי נתן ז"ל
האט אונז געלאזט צוואה פיר טעג פאר זיין הסתלקות, און
ער האט געזאגט פאר אונזערע לייט מיט דעם לשון, "אייער
עוברא זאל זיין יפוצו מעינותיך חוצה, איר זאלט זיין שטארק
אין געלט אין טירחא און אין רצון" וואס דער אמת'ן אריין
געלט אליין איז נישט גענוג, א מענטש קען האבן זייער
אסאך געלט, אבער ער האט נישט קיין השגה וואס הייסט
הדפסה און הפצה, וואס דאס איז הצלת נפשות פשוטו
במשמעו, וויפיל מענטשן זענען צובראכן אויף שטיק שטיקער
וכו', וויפיל מענטשן זענען פארביטערט וכו' פון דעם אלעם
וואס זיי מאכן מיט אין לעבן וכו', און דייקא דעם הייליגן
רבינ'ס ספרים ראטעוועט זיי, דורכדעם וואס עס געבט אריין

אין זיי א האפּפּענונג אין לעבן וכו', מענטשן האבן בכלל
 נישט קיין השגה אין די זאכן, עס דרייען זיך ארום צופראכענע
 בחורים און מיידלעך וואס עס גייט זיי שווער א שידוך צו
 טרעפן, און זיי זענען זייער צופראכן, און זייער לעבן איז
 זייער פארביטערט, פיל מיט יאוש מיט מרה שחורה וכו'
 וכו', און די יקא די ספרים דעם הייליגן רבינ'ס ספרים געבט
 אין זיי אריין א האפּפּענונג אין לעבן וכו' וכו', עס דרייען
 זיך ארום אן א שיעור מענטשן וואס זיי ליידן צרות צרות
 פון דחקות אין פרנסה וכו', און אויך מענטשן וואס זיי ליידן
 פון זייערע קינדער וואס זיי זענען אראפגעאנגען פון אידישן
 וועג רחמנא ליצלן און נאר די ספרים געבט זיי אריין חיזוק
 און הדרכה וויאזוי ארויסצוקריכן פון מרה שחורה, און געבט
 זיי עצות וויאזוי געהאלפן צו ווערן, איבערדעם האט דער
 הייליגער רבי נתן ז"ל געזאגט (ליקוטי הלכות ברכות השחר הלכה ה)
 דאס די גרעסטע צדקה וואס מען קען געבן איז צו דריקן
 דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, און ער טייטשט די פסוק "צדקתך
 צדק לעולם ותורתך אמת", דאס הייסט 'צדקתך צדק
 לעולם', וואספארא צדקה בלייבט שטענדיג? 'ותורתך אמת'
 אז מען געבט צו דריקן די ספרים פון דעם אמת'ן צדיק;
 געווענדיך איז ווען א מענטש געבט צדקה איז דאך א
 גרוסע זאך, מען געבט איינעם עסן, האט ער אפגעגעסן און
 שפעטער דארף ער נאכאמאל עסן, מארגן דארף ער
 נאכאמאל עסן, אבער צדקה וואס מען געבט צו דריקן א
 ספר, די ספר בלייבט אויף דורי דורות, דערפאר זאגן די

תו"ל (מדרש תהלים קו) אויפן פסוק (תהלים קו) "עושה צדקה בכל
 עת, זה הכותב ספרים ומשאלן לאחרים", איינער שרייבט
 ספרים און ער צעשפרייט דאס פאר אנדערע, דאס בלייבט
 שטענדיג, און דאס גייט מסוף העולם ועד סופו, אזוי ווי
 מיר זעהען די קונטרסים, ס'איז שוין אפגעדריקט היינט אויף
 צוועלף שפראכן, און עס גייט איבעראל איבער די גאנצע
 וועלט, און מענטשן זענען זיך מחיה און מחזק מיט דעם,
 איבערדעם אפילו א מענטש האט אסאך געלט דארף ער
 האבן אויכעט א רצון און זיין גרייט זיך מטריח זיין צו דריקן
 און צו צושפרייטן די הייליגע ספרים וואס זיי ראטעווען
 אידישע קינדער, און מען זעהט עס איז דא היינט זייער
 אסאך גרויסע בעלי צדקה, אבער אין אלע זאכן פארשטייען
 זיי, נאר נישט אין דריקן און צושפרייטן דעם הייליגן רבינ'ס
 ספרים וואס דאס איז הצלת נפשות ממש פשוטו במשמעו,
 מענטשן דרייען זיך ארום פארביטערט און פארנוויטאגט וכו'
 וכו', ביז עס איז דא מענטשן וואס וואונטשן זיך דעם טויט
 געבעה, וואס נאר דעם הייליגן רבינ'ס ספרים ראטעוועט זיי.

איבערדעם דארפסטו זייער זייער פרייליך זיין אז די האסט
 א חלק אין דריקן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים,
 און דו ראטעוועסט אין די טויזענטער, הייליגע צובראכענע
 נשמות, זאל דיר די זכות ביישטיין, און דו זאלסט געהאלפן
 ווערן מיט פרנסה בריווח, כדי דו זאלסט זיך קענען אפגעבן
 מיט די הייליגע ארבעט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תשכט

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר דברים כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהָאֲלֵטֵן דִּיִּין בְּרִיוּן.

עִם טוֹט מִיר זַיִער וויי, וויאזוי קען אַ מענטש לאַזן וואַרְטֵן מיט אַיִן טאַכְטער וואס זי איז שוין אַלט פֿיר און צוואַנציג יאָר, און אַ צווייטע טאַכְטער איז אַלט צוויי און צוואַנציג יאָר, און נאָך דריי זעהן וואס זענען שוין העכער אַכצן יאָר אַלט, וואס זיי דאַרפֿן שוין אַלע חתונה האָבן, וואו קען אַ איד פֿועלן ביי זיך זיי לאַזן יערן ווען די חז"ל זאָגן אונז בְּפִירוּשׁ (סנהדרין ע"ג) אַזוֹהוּ רָשָׁע עָרוּם? זֶה הַמְּשֻׁקָה בְּתוֹ בּוֹגְרָת, וּפִירוּשׁ רָשׁ"י שְׂמֻשָּׁה אֹתָהּ בְּשָׁבִיל מְלָאכָה, עַיִן שָׁם. דאס הייסט אַ מענטש וויל נישט חתונה מאַכן זיין טאַכְטער ווייל ער דאַרף איר האָבן זי זאל גיין אַרבעטן און ער זאל נעמען איר געלט, ער ווערט אַנגערופֿן אַ רָשָׁע. בְּפִרְט הַיִּנְטִיגֶע צַייטן דאַרף מען זעהן חתונה צו מאַכן די טעכטער וואס פֿריער'ט און נישט זוכן אַ בָּחוּר וואס איז נאַכנישט באַשאַפֿן געוואָרן וכו', דאס איז סתם תּירוּצִים נישט חתונה צו מאַכן די טאַכְטער, ווייל ער וויל נעמען איר געלט וכו', אָדער ער זוכט עפֿעס אַ יחוס וכו', און ער כאַפט נישט אז דער ווייל איז זיין טאַכְטער אין אַ גרויסע סכּנה זי זאל קאַליע ווערן, ווי די חז"ל זאָגן (במדבר רבה פרשה י"א סימן ה') וַיִּשְׁמְרֵךְ בְּבָנוֹת שְׂצָרִיכוֹת שְׂמִירָה; אִיךְ זאָגן די

חז"ל (סנהדרין ק:) בת לאביה מטמונת שוא, מפתחה לא יישן
 בפילה, בקטנותה - שפא תתפתה, בנערותה - שפא תזנה,
 בגרה - שפא לא תנשא, נשאת - שפא לא יהיו לה בנים;
 פארשטיי איך דיר נישט, ווי קען א איד פועלן ביי זיך נישט
 חתונה מאכן גלייך די טעכטער, און מכל שפן אז עם ווערן
 אפגעהאלטן נאך דריי זעהן וועגן די טעכטער, דאס ווייזט
 אז עפעס איז נישט בסדר מיט דיר אדער מיט דיין ווייב.

נישט אומזיסט גייען ארויס בחורים און מיידלעך לתרבות
 רעה, נאר ווייל מען מאכט זיי נישט חתונה יונג,
 דאס איז די איינציגסטע סיבה וואס קינדער גייען ארויס
 לתרבות רעה, וואס עלטערן ווילן אפילו נישט הערן אז
 מען דארף חתונה מאכן קינדער יונג וכו', און דערווייל
 ווערן זיי נכשל מיט אלעם שלעכטן אינטער די רוקן פון
 די עלטערן וכו', און ווען זיי זעהען דאס די עלטערן האלטן
 זיי נישט ביים חתונה מאכן פאר וואסערע סיבה עם זאל
 נארנישט זיין וכו' וועגן דעם גייען זיי ארויס לתרבות רעה
 רחמנא ליצלן, עלטערן דארפן וויסן דאס קינדער דארפן
 חתונה האבן וואס פריער, ווי די חז"ל זאגן (במות סב:) המדרין
 בניה ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפרקן, עליו
 הכתוב אומר (איוב ה) "וידעת פי שלום אהלה"; אויך זאגן
 די חז"ל (קידושין ל:) שהאב חייב להשיא את בנו, דכתיב
 (רמיה כ"ט ו) "קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם
 נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים", בשלמא בנו בידו, אלא
 בתו בידו היא? הכי קאמר להו ניתן לה מידי ולבשייה

וּנְכַסְיָיהָ כִּי הִיכִי דְקַפְצוּ עָלֶיהָ אִינְשֵׁי; דָּאָם הַיִּסָּט פֶּאָר אַ טאַכטער דארף מען געבן א גרן כדי מען זאל איר וועלן. און דער חידושי תר"ן שרייבט אויף דעם מהא משמע דכשם שהאב תייב להשיא את בנו, כך תייב להשיא את בתו, און אזוי זאגן די תו"ל (פתובות נ"ב:) ששהמצוה להשיא הבת היא מדאורייתא, און אויך זאגן די תו"ל (מכילתא משפטים) אויפ'ן פסוק (שמות כ"א י') "אם אחרת יקח לו" מבאן אמרו חכמים תייב אדם להשיא את בנו, און די פוסקים שרייבן אויף דעם, וכן הוא להשיא את בתו שהוא תייב, עיין שם.

איבערדעם עלטערן וואס זיי ווילן אז זייערע קינדער זאלן בלייבן ערליכע אידן און זיך פירן ערליך מוזן זעהן צו טוהן אלעס אין דער וועלט חתונה צו מאכן די קינדער וואס פריער, און נישט מאכן קיין חשבונות פון כבוד וכו', יחוס וכו', געלט וכו', מען דארף קוקן וואס איז גוט פאר די קינדער.

היינטיגע צייטן וואס די נסיונות זענען אזוי שווער און ביטער איז נישטא קיין אנדערע עצה נאר חתונה צו מאכן די קינדער וואס יונגער, אויך דארפן עלטערן וויסן, אויב זיי ווילן האבן הצלחה מיט זייערע קינדער, דארפן די עלטערן ווייזן א ביישפיל פאר די קינדער, ווי די תו"ל זאגן (סוּפָה נ"ו:) שוּפָתָא דִּינֻקָא בְּשׁוּקָא או דְּאִבּוּהָ או דְּאִמִּיהָ; וואס א קינד רעדט אינדרויסן האט ער דאס געהערט אדער פון דעם טאטען אדער פון די מאמען. מען קען נישט פארלאנגען פון א טאכטער זי זאל זיך אויפפירן בצניעות וכו', ווען זי

אָשֶׁר תּשֵׁל בְּנַחֵל רפז

אליין גייט נישט מיט קיין צניעות, ווי די חז"ל זאגן (כתובות ס"ג.) היינו דאמרי אינשי רחילא בתר רחילא אזלא בעובדי אמה כך עובדי ברתא; וויאזוי די מאמע גייט, אזוי טוט נאך די טאכטער.

אז וואויל איז דעם טאטען מיט די מאמען וואס זיי וועלן אריינלייגן די ווערטער ביי זיך אין הארץ, וועלן זיי האבן ערליכע קינדער, און זיי וועלן דערלעבן פון זיי גרויס נחת. זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תּשֵׁל

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר דברים כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זעה זיך צו דערהאלטן, און קיין שום זאך אויף דער וועלט זאל דיך נישט קענען אראפּווארפן, אויף יעדן איינעם גייט איבער שווערע ביטערע נסיונות, און דער הייליגער רבי האט געשריגן (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ע"ח) גענוואלד זייט איך נישט מייאש, גאר קיין יאוש איז נישט פארהאנדן; א איד טאר זיך נישט פארלירן אין די שווערסטע ביטערסטע צייטן וואס ער גייט איבער וכו', עס איז נישט קיין חכמה זיך אראפּציווארפן וכו' עס איז א חכמה וויאזוי זיך אויפצוהייבן וכו', דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (ליקוטי מוה"ר חלק

א' סימן רפ"ב) דאם א איד דארף זיך דן זיין לְכַף זכות, און זוכן דאם גוטס וואס עס איז דא אין אים, ווארום יעדער איד האט אין זיך גוטס, ווי די תנ"ל זאגן (ברכות נ"ז.) אויפן פסוק (שיר השירים ד') "בְּפֶלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ; מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפִּילוּ רִיקְנֵיךְ שֹׁבֵד מְלֵאִים מִצֹּת בְּרֵמוֹן; נָאֵר מֵעַן דַּאֲרָף זֹכֵן בִּי זיך דעם גוטס, וועט מען טרעפן אז מען האט אין זיך זייער אסאך גוטס, און מען כאפט גארנישט, ווי די תנ"ל זאגן (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ה') תני בשם רבי מאיר אין לך אחר מישראל שאינו עושה מאה מצות בכל יום. קורא את שמע ומברך לפניה ולאחריה, ואוכל את פתו ומברך לפניה ולאחריה, ומתפלל ששה פעמים של שמונה עשרה, וחוזר ועושה שאר מצות ומברך עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר אין לך אדם בישראל שאין המצות מקיפות אותו. תפילין בראשו ותפילין בזרועו, ומזוזה בפתחו, מילה בבשרו, ארבע ציציות בטפיתו מקיפין אותו. הוא שדוד אמר (תהלים קי"ט) "שבע ביום הִלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צְדָקָה". וכן הוא אומר (תהלים ל"ד) "חֹנֶה מִלֵּאדָה הַנְּיִיָּה סְבִיב לִירְאֵיו וַיִּחַלְצֵם"; און דאס האט יעדער איד. נאר דער סמ"ך מ"ם פארדעקט פון דעם מענטש דאס גוטס וואס ער האט יעדן טאג, און ער ברענגט אים אריין אין א יאוש און א מרה שחורה און א טרויעריגקייט אזוי ווי ער וואלט געווען דער ערגסטער מענטש וכו', וואס דאס איז ערגער פון אלסדינג, ווי דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט געזאגט דאס דער סמ"ך מ"ם וויל נישט אזוי מאכן זינדיגן א מענטש וכו', ווי אים אריינזארגן דערנאך.

אין עצבות און ביטערנישט וכו', ער זאל זיך מייאש זיין פון זיין לעבן. איבערדעם דארף יעדער איד זיך מתייה זיין מיט וואס ער קען, נאר נישט קומען צו עצבות וואס דאס איז אבי אבות הטומאה.

א איד דארף שטענדיג פרייליך זיין, אפילו ווען ער שפירט אז ער איז שוין דער ערגסטער, פונדעסטוועגן זאל ער זיך מתייה זיין מיט "שלא עשני גוי". ווי מען דערציילט נאך אויפן הייליגן בארדיטשובער רב זי"ע ער האט געזאגט די ברכות יעדן טאג הויפוך אין בית המדרש, ווען ער האט גענדיגט איז צוגעגאנגען צו אים א איד און האט אים געזאגט, "רבי איין ברכה האט איר אויסגעלאזט", האט דער הייליגער בארדיטשובער רב זי"ע געווינקען מיט די האנט, ווי איינער זאגט, "וואסערע ברכה?" האט דער איד געזאגט "שלא עשני גוי, האט דער רבי נישט געזאגט", האט ער זיך אנגערופן, "איך בין אויפגעשטאנען היינט צופראכן, איך האב געשפירט אז איך בין גארנישט ווערד, און דער סמ"ך מ"ם האט מיך צופראכן אינגאנצן, האב איך געגעבן א טאנין און איך האב געמאכט די ברכה 'שלא עשני גוי' מיט דעם בין איך זיך מתייה".

דער הייליגער רבי, רבי משה לייב מסאסוב זי"ע פלעגט זאגן, "ווען איך שטיי אויף און זאג די ברכה 'שלא עשני גוי' האב איך שוין אפגענומען אלעס. ווארום מיט דעם בין איך זיך מתייה אנאנצן טאג, נאר מיט דעם וואס איך ווייס אז איך בין נישט באשאפן געווארן א גוי, דאס

איז מיין גרעס־טער שמחה". און ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י'), אויף דעם קען דער סמ"ך מ"ם נישט צוברעכן א מענטש, ווייל ווי נישט בין איך געבוירן געווארן א איד, און מיט דעם קען מען זיך זייער זייער פרייען. און ווען א איד פריידט זיך מיט דעם, דאס איז די גרעסטע מדריגה אין אמונה, א איד האט פשוטע אמונה אינעם בורא כל עולמים אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער אים, דאס איז די העכסטע מדריגה. און אויף דעם פארלייגט זיך דער סמ"ך מ"ם זייער שטארק, דאס א איד זאל נישט פרייליך זיין, און ממילא ברענגט ער אים אריין אלע מיני מחשבות פון כפירות ואפיקורסות רחמנא לישזבן. און אלע תאוות פון שמוץ קומט נאר פון עצבות און מרה שחורה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן קכ"ט), אז אלע עקלדיגע שמוציגע געמיינע תאוות קומט צום מענטש נאר פון עצבות, טרויערדיגקייט, מרה שחורה, פארביטערניש.

דערפאר דארף א איד דאס ערשטע זאך בעטן שטענדיג אויף שמחה, ער זאל פרייליך זיין. כאטש עס קומט גלייך דער סמ"ך מ"ם און פרגנט אים "וואס ביסטו אזוי פרייליך?", און דערמאנט אים אלע זיינע עוונות וחטאים חטאות גענרים וכו' וכו', אויף דעם דארף ער גלייך נוצן דעם מרה פון שמחה, "איך ווייס גארנישט! איך בין א איד, געבוירן א איד, און פריי זיך מיט דעם אז איך בין א איד - שלא עשני גוי", וואס אויף דעם קען דער סמ"ך מ"ם גארנישט טוהן. איבערדעם זעהט מען ווי דער סמ"ך מ"ם

אשר תשלא בנחל רצא

פארלייגט זיך אויף דער לענג און אויף דער ברייט
אריינצופרענגן אין דעם מענטש עצבות, טרויערקיט און
דערביטערניש.

איבערדעם דארפסטו זעהן זיך צו שטארקן און נישט
צופראכן ווערן פון קיין שום זאך, וועט דיך
גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תשלא

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר דברים ראש חודש מנחם אב ה'תשע"ד
שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

א איד דארף זיך זעהן מתוק זיין און נישט לאזן זיך
אראפפאלן, און אין דעם ווענדט זיך דאס גרויסקייט
פון א איד, אפילו עס גייט אויף אים דורך שווערע ביטערע
מצבים אין לעבן פונדעסטוועגן פארלירט ער זיך נישט און
ער דערהאלט זיך, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט
"העיקר שקורין דערהאלטן זיך" א איד דארף זיך שטענדיג
דערהאלטן, אפילו עס איז אים זייער זייער ביטער, ווארום
דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א סימן ד)
בשארם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה
היא מעין עולם הבא, ותמיד נותן תודה לתקדוש ברוך

הוא על תְּחַסְדִּים וְהִרְחַמִּים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה אֹתוֹ. ווען אַ
 מְעַנְטִשׁ ווייסט אז אַלעס וואס עס גייט אויף אים דורך איז
 פאר זיין טוֹבָה וועגן, דאס איז אַ בְּחִינָה פון עוֹלָם תְּבֵא.
 דאס הייסט אז ער שְׁפִירֵט עוֹלָם תְּבֵא שׁוֹיִן אויף די וועלט,
 ווארום דאָרְטן אויבן איז אַלעס גוט. איבערדעם ווען דער
 מְעַנְטִשׁ שְׁפִירֵט אז עס איז אַלעס גוט, דאָנְקט ער און ער
 לויבט שְׁטַענְדִּיג דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אויף די חֲסָדִים
 וְרַחֲמִים גְּמוּרִים וואס ער טוט מיט אים, און דאס
 פּאַרְבֵּרִיטֶערט אים דאס הָאָרֶץ אז ער זאל קענען בעטן
 אויף ווייטער.

דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט אַ נייַעם וועג
 וואס דאס איז דער אַלְטער וועג פון די אַבּוֹת, און
 די לױים און די תּנאים און אַמּוֹרָאִים וכו' דאס מען זאל
 זיך צונגעוואוינען רעדן אויף פֿראַסט אַיִדיש צום בּוֹרָא פֿל
 עוֹלָמִים אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר אַן אַמֶת'ן גוטן
 פֿרייַנד. מען קען זיך נישט פֿאַרשטעלן וואס די תּפִּילּוֹת
 און תּחִינּוֹת און בְּקָשׁוֹת וואס אַ איד בֶּעֱהֵט דעם בּוֹרָא פֿל
 עוֹלָמִים מיט זיין אַייַגענעם שְׁפִירָאָך וואס דאס טוט אויף
 אין אַלע עוֹלָמוֹת וכו'. איבערדעם איז זיך אַ מְעַנְטִשׁ מִתְּרַשֵׁל
 נישט צו רעדן צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, ווארום ער ווייסט
 נישט וואס עס ווערט פון זיין תּפִּלָּה, אָפּער ווען ער וואלט
 זיך פֿאַרנעשטעלט וואס די דיבורים וואס ער רעדט צום
 בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים מאַכט אַ רושם אין אַלע וועלטן וכו'
 וואלט ער זיך באַפֿלייסיגט רעדן שְׁטַענְדִּיג צום בּוֹרָא פֿל

עוֹלָמִים, וואַרום תּפִּלָּה אײַז די העכּסטע מִדְּרִיגָה וואַס אַ אײַד דאַרף קומען צו דעם. ווי די חז"ל זאָגן (ויקרא רבָּה פּרָשָׁה ל' סײַמָן א) בְּדוֹרוֹת הִלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מֶלֶךְ וְלֹא נָבִיא לֹא בָהֶן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים וְאִין לָהֶם אֵלָּא תּפִּלָּה זױ בּלְבַד אָמַר דּוֹד לְפָנַי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אַל תּבְּזֶה אֶת תּפִּלָּתְךָם (תּהִלִּים ק"ב) "תּפִּתְּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכַּאֵן שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִיבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְיֶה לְיָהּ" שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; אײַבערדעם זײ נײַשט קײן בְּטֻלָן, און זײ נײַשט געפאלן בײַ דײַך, זעה זײך צו דערהאַלטן מיט וואַס דו קענסט, און דער עיקר זאַלסטו זײך צוגעוואוינען אויסרעדן זײך דאַס האַרץ צום בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים אָפִּילוּ אַפָּאָר דיבורים אײַז אויך חָשׁוּב אײַן אַלע וועלטן. און אויב דו וועסט זײך צו דעם צוגעוואוינען וועסטו זעהן אז עס וועט אַראַפּגיין אַ שווערן שטיין פון דײַן האַרץ, און עס וועט דײך גרינגער ווערן בְּגִשְׁמִיּוֹת און בְּרוּחָנִיּוֹת, וואַרום תּפִּלָּה אײַז די העכּסטע זאַך.

שְׂטאַרְק זײך, וועסטו זעהן גרויסע ישועות, נאַר פאַל נײַשט אַראַפּ בײַ דײַך.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן חוֹדֶשׁ

תּשלב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר דְּבָרִים ראש חודש מְנַחֵם אָב ה'תשע"ד
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר
אִיךְ הָאָב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

א איד דארף זייער מקפיד זיין גיין יעדן טאג אין שוהל
און דאווענען מיט מנין שחרית מנחה מעריב, דער
הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח) דאס פל זמן א
איד דאווענט די דריי תפילות דארף ער וויסן אז ער איז
אין מחנה ישראל, דאס הייסט ער האלט זיך נאך מיט
אידישע קינדער צוזאמען, אבער וויפער ער הייבט אן צו
פארפעלן דא א מנחה דארטן א מעריב וכו', ביז ער
דאווענט שוין נישט קיין שחרית אויך נישט וכו', דעמאלטס
איז א סימן ער גייט ארויס פון מחנה ישראל, דאס הייסט
ער לאזט אפ אידישקייט, און דער הייליגער רבי ברענגט
דארטן דאס עוג מלך הפשן האט געוואלט ארויפוארפן א
גרויסן בארג אויף אידישע קינדער, דאס הייסט שווער מאכן
דאס גיין אין שוהל אזוי ווי ס'איז שווער ארויפצוקריכן אויף
א הויעכן בארג. איבערדעם זאלסטו זעהן זיך מוסר נפש
צו זיין יעדן טאג דאווענען די דריי תפילות מיט מנין דייקא.

עם שטייט אין זוהר (נשא קכ"ו) זכאה יהוא בר נש דאשתפח
מאינון עשרה קדמאה בבי פנישתא [וואויל איז דעם
מענטש וואס ער איז פון די עשרה ראשונים אין בית
המדרש] בגין דבהו אשתלים מה דאשתלים [ווארום דורך

אים ווערט פארענדיגט וואס עס דארף פארענדיגט ווערן] ווינון מתקדשי בקדמיתא בשכינתא [און דיע ווערן געהייליגט די ערשטע מיט די שכינה] והא אתמר [און מיר האבן געלערנט] והא בעיא דישתבחו עשרה בזמנא חדא בבי בנישתא ולא ייתו פסקי פסקי [אז עס דארפן זיין א מנין צען מענטשן צוזאמען, נישט יעדער איינער זאל קומען באזונדער]; ווארום עס ווערט א גרויסער יחוד אין הימל ווען צען מענטשן קומען זיך צוזאם אויף איין מאל, און מען פארשפעטיגט נישט דעם דאווענען, אז וואויל איז אזא מנין וואס זיי האלטן זיך צוזאמען און רעדן נישט ביים דאווענען, און קומען צוזאמען אין די זעלבע צייט, זיי זענען גורם א גרויסן נחת רוח פארן בורא כל עולמים.

איך האף אז דו וועסט דאס מקנים זיין, וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן חודש

תשלג

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר דברים ראש חודש מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

עס איז ביי מיר א מורא'דיגע פליאה און א וואונדער ווי קען א היימישער אינגערמאן פֿרעגן אזא שאַלה פון

וואו נעמט זיך אז א פרוי דארף זיך אפּשערן די האר?
 קודם דארפסטו וויסן דאס דער הייליגער בעלזער רב, רבי
 ישכר דוב זי"ע, האט געזאגט, ווען א איד פרעגט אויף א
 הלכה אדער אויף א מנהג ישראל פון וואו ווייס איד אז
 עס איז אזוי? דארף ער וויסן אז עס איז אריין אין אים
 די קליפה פון כפירות און אפיקורסות וכו', און אויב ער
 וועט נישט אכטונג געבן קען ער קומען ביז שמד רחמנא
 ליצלן, איבערדעם טוה תשובה נאר פאר די שאלה אליין,
 כדי דו זאלסט נישט פארפאלן ווערן פון ביידע וועלטן.

יעצט נעם דעם זוהר און קוק נאך וואס עס שטייט דארטן
 (נשא קב"ה:) **תונבא לייתי** [א קללה זאל קומען] על
 ההוא בר נש [אויפן מענטש] דשבק לאנתתיה [וואס לאזט
 זיין ווייב] דתתחוי משערה דרישה לבר [זאל גיין אויפגעדעקט
 די האר, אדער מען זאל ארויסזעהן די האר] ודא הוא חד
 מאינון צניעותא דביתא [און דאס איז פון די יסודות פון
 די צניעות פון א פרוי אין שטוב] ואתתא דאפיקת משערא
 דרישה לבר [און א פרוי וואס זי דעקט אויף אירע האר]
 לאתתקנא ביה [זיך שיינ מאכן מיט דעם] גרים מספנותא
 לביתא [איז גורם ארימקייט אין שטוב] וגרים לבנהא דלא
 יתחשבון בדרא [און ס'איז גורם אז די קינדער זאלן נישט
 זיין קיין געלונגענע, און זיי זאלן נישט חשוב זיין] וגרים
 מלה אחרא דשריא בביתא [און עס איז גורם אז די סטרא
 אחרא און די חצונים זאלן זיין אין דעם שטוב] מאן גרים
 דא [און ווער איז גורם די אלע צרות] תהוא שערא דאתחוי

מְרִישָׁה לְבַר. [די האר פון א פְּרוּי וואס מָעַן זעהט ארויס] ומה בְּבִיתָא הָאֵי [און די אלע קְלָלוֹת רַעֲדַט זיך פון א פְּרוּי וואס זי גייט אויפֿגעדעקט די האר אין שטוב] כָּל שְׂפָן בְּשׂוֹקָא [און אַוּדַאי און אַוּדַאי ווען זי גייט אויפֿגעדעקט אויפֿן גאס מיט די האר] וכו'. ליידער האט זיך אריינגעכאפט ביי אונז נאכאמאל די קליפה אז היימישע פֿרויען לאזן זיך וואקסן די האר, און זיי כאפֿן נישט וואסערע צרה זיי ברענגן אויף זיך און אויפֿן גאַנצן הויז-געזונט, אויפֿן מאן, און אויף די קינדער, דאס ברענגט קריגעריי אין שטוב, און אַרעמקייט, און פארשידענע מחלות.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי מנחם מענדל פון רימאנוב זי"ע האט געזאגט אז די גאַנצע גאולה איז תלוי אויף א האר וכו', און ער האט דאס מסביר גענווען אז דאס גייט ארויף אויף ווען מָעַן זעהט ארויס אפילו איין האר פון א פְּרוּי, וואס דאס ברענגט אלע צרות און מָעַן פארלענגערט די גלות, און ליידער האט זיך דאס אריינגעכאפט נאכאמאל צווישן די היימישע פֿרויען, אז זיי לאזן זיך וואקסן די אייגענע האר, וואס דאס איז גאר א גרויסער זינד.

וזער געדענקט דען נישט די דרשות ביי יעדן פל נדרי נאכט וואס דער הייליגער סאטמאר רב זי"ע בעל "דברי יואל" האט געוויינט און פאפירט פאר די פֿרויען אז זיי זאלן זיך אפֿשערן די ביי-האר, און ער האט זיך געבעטן ביי די פֿרויען זיי זאלן רחמנות האבן אויף זיך און אויף

זייערע קינדער, און זיי זאלן זיך אפֿשערן די האַר, ווייל
 דאס איז זייער אַ האַרבע זאך, נישט ווי מען מיינט אז עס
 איז אַ פֿשוטע חומרא, נאר מען דאַרף געדענקן אז דער
 זוהר הקדוש שְׁעֵלֶט אַ פֿרוי וואס מען זעהט אַרויס אירע
 האַר, און אויף דעם טאר נישט דער מאן איינגעבן און זיין
 אַ נוהרן, נאר ער דאַרף זיך עקשנ'ען זיי זאלן נישט גיין
 מיט אייגענע האַר, און אזוי אויבעט זיי זאלן נישט גיין מיט
 אויפֿפאלענדע קליידער.

איבערדעם זעה מערר זיין דיין ווייב זאל זיך אפֿשערן
 די האַר, וועט אַריינקומען אַ בִּרְכָה ביי ענק
 אין שטוב.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן חודש

תשלד

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר דברים ראש חודש מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

עס טוט מיר זייער וויי צו הערן ווי דו ביסט אַראָפֿגעפאלן
 אין אזא מיין בלאַטע פון פֿגם הברית וכו' וכו', וואס
 דאס נעמט זיך ווייל דו געבסט נישט אַכטונג אויף די אויגן,
 און דו קוקסט אויף אלע שמוץ וכו', ווי די חז"ל זאגן (פוסק)
 ח. אין יצר הרע שולט אלא במה שעניו רואות; און עס

איז דא א מאמר החכם "אין חוצץ בפני התאונה בעצימת העינים" און נאך ווערט נאכגעזאגט א מאמר החכם "אין לך אבר באברי האדם שיגרום לו מכשול כמו העינים". א מענטש פאלט דורך אין פגם הברית נאר ווען ער איז מפקיר זינע אויגן און ער קוקט אויף יעדע פרוצה וכו' וואס עס דרייט זיך אויפן גאס, און דאס מאכט אים משוגע. ווי עס שטייט און די תוכחה (דברים כ"ח ל"ד) "והיית משוגע מפראה עיניך אשר תראה", ווארום ווער ס'הייט נישט די אויגן ווערט אינגאנצן משוגע, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ל"ו) שרוב המשגעים משתגעים רק מחמת תאות גאוף. דאס רוב משוגעים ווערן משוגע נאר פון תאוות גאוף. זיי לייגן זיך אריין דעם גאנצן קאפ אין שמוץ וכו', און מען קוקט עקלדיגע בילדער וכו', און ער מוז אנקוקן יעדע פרוי וואס גייט אויפן גאס וכו', און דאס ברענגט אים צו די ערגסטע עבירות פון פגם הברית, און עס ווערט זיין הארץ פארדרייט מיט קשיות אויפן בורא כל עולמים, און זיין מוח ווערט אים פארקרימט מיט דיעות נפסדות.

פונדעםטוועגן טאר מען זיך נישט מייאש זיין, אפילו מען איז שוין דורכגעפאלן אין דעם וכו' וכו',

ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות תר"ן סימן י"ט) אפילו די מענטשן וואס האבן שוין איינגעזינקען אין שווערע ביטערע תאוות און טוען אפ שווערע ביטערע זינד רחמנא לישזבן, און זיי זינקען אין שאל תחתית רחמנא ליצלן, אויב זיי וועלן זיך מאכן א חוק קבוע לערנען יעדן טאג

בך וּבְךָ אַ שִׁיעוֹר אֵין תּוֹרָה, וְוַעֲט דִי תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה זַי אַרוֹיִסְרִיִסן פּוֹן זַייער שְׁמוּץ, און עֵס אִיז מְקוּבֵל בַּי אונְזערע לַיִט דָּאס בְּךָ וּבְךָ גַּיט אַרוֹיִף אױף לִימוּד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אַ מְעַנְטִש זַאל זײַךְ צוּגְעװאַײַנען זאַגן יעדן טאַג אַכְצן פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת וְוַאס דָּאס הַאַרְנֶעט אַװעק דַעם יֵצֵר הָרַע אַינגאַנְצן, און דער הַיִלִיגער רַבִּי הָאט גַעגַעבֵן אַ תִּיקוֹן פֿאַר עֲטִלְכֶע פּוֹן אונְזערע לַיִט אַז זַי זאַלן זאַגן יעדן טאַג אַכְצן פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, (עײן שִׁיחֹת תְּר״ן סִימֵן קפ"ה) יַעֲצֵט אַז דו װײַלֶסט פֿטוֹר װערן פּוֹן דַיִן בְּרַענְעֵדִיגַע יֵצֵר הָרַע, זאַלֶסטוּ שׁוֹיִן אַנְפֿאַנגען הַיִינט צו זאַגן אַסאַך פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, װאַרום מִשְׁנֵה הָאט דַעם בַּח אַרוֹיִסְצוֹרִיִסן דַעם מְעַנְטִש פּוֹן שְׂאוּל תַּחֲתִית. תּוֹ"ל זאַגן אױכֶעט (בְּרַאשִׁית רַבָּה פֿרָשָׁה כ"ב סִימֵן ו') אַם בַּא יֵצֵרְךָ לְהַשְׁחִיקְךָ דוּחַהוּ בְּדַבְרֵי תּוֹרָה; זַעֲהֵט מָעַן פּוֹן דַעם אַז עֵס אִיז גַּיִשְׂטאַ קַיִן שׁוּם עֵצָה מְבַטֵּל צו זַיִן דַעם יֵצֵר הָרַע, נָאַר דוֹרְךָ לִימוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, און קַיִנְעֵר זַאל דײַךְ גַּיִשְׂט גַעבֵן קַיִן אַנְדֶּערֶע עֲצוֹת, און אױב עֵס װעט נְתַנְבֵּר װערן אױף דִיר דַיִן יֵצֵר הָרַע, אִיז אַ סִימֵן אַז דו לִיגֶסט נָאַך אֵין דַיִן רַשְׁעוֹת, װי דער הַיִלִיגער רַבִּי זאַגט (סֶפֶר תְּמִדוֹת אֹת תְּשׁוּבָה סִימֵן פ"א) מִי שְׂאִינוּ יְכוּל לְבַטֵּל אֶת הַיֵּצֵר הָרַע עַל יְדֵי הַמְּשַׁכַּת אוֹתוֹ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ יַדַע שְׁעַדִּיִן בְּרַשְׁעֵתוֹ קַיִם; אַיבֶּערֶדַעם פֿאַלג מִיר, הַיִיב אָן דַעם הַיִינְטִיגן טאַג צו זאַגן אַסאַך מִשְׁנִיּוֹת, און דָּאס װעט דײַךְ אַרוֹיִסְרַאטְעווען פּוֹן דַיִן בְּרַענְעֵדִיגַע יֵצֵר הָרַע וְוַאס עֵס בְּרַענְט אֵין דִיר אַזױ װי אַ פֿייער וְכו' וְכו'.

איך האף דו וועסט מיר פאלגן און דו וועסט דאס מקיים
 זיין, וועסטו קענען ארויסגיין פון די עקלדיגע שמוציגע
 תאוה וכו', און דו וועסט ווערן א ערליכער איד.
 זאלסט האבן א לעכטיגן חודש

תשלה

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר דברים ראש חודש מנחם אב ה'תשע"ד
 שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דו פֿרעגסט מיר וואס איז מיין מיינונג אויף די גרעסטע
 צדקה? מוז איך דיר זאגן דאס דער הייליגער רבי נתן
 ז"ל האט געזאגט (לקוטי הלכות ברכות השחר הלכה ה') דאס די גרעסטע
 צדקה וואס מען קען געבן איז צו דריקן דעם הייליגן רבינ'ס
 ספרים, און ער טייטשט די פסוק "צדקתך צדק לעולם
 ותורתך אמת", דאס הייסט 'צדקתך צדק לעולם', וואספארא
 צדקה בלייבט שטענדיג? 'ותורתך אמת' אז מען געבט צו
 דריקן די ספרים פון דעם אמת'ן צדיק; געווענליך איז ווען
 א מענטש געבט צדקה איז דאך א גרוסע זאך, מען געבט
 איינעם עסן, האט ער אפגעגעסן און שפעטער דארף ער
 נאכאמאל עסן, מארגן דארף ער נאכאמאל עסן, אבער
 צדקה וואס מען געבט צו דריקן א ספר, די ספר בלייבט
 אויף דורי דורות, דערפאר זאגן די חז"ל (מדרש תהלים קו) אויפן

פסוק (תהלים קו) "עושה צדקה בכל עת, זה הכותב ספרים ומשאלן לאחרים", איינער שרייבט ספרים און ער צושפרייט דאס פאר אנדערע, דאס בלייבט שטענדיג, און דאס גייט מסוף העולם ועד סופו, אזוי ווי מיר זעהן די קונטרסים, ס'איז שוין אפגעדריקט היינט אויף צוועלף שפראכן, און עס גייט איבעראל איבער די גאנצע וועלט, און מענטשן זענען זיך מחיה און מחזק מיט דעם, איבערדעם דיין גאנצע צדקה זאל זיין מיך ארויסצוהעלפן דריקן וואס מער קונטרסים; מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס די ספרים טוען אויף. היינטיגע צייטן גייט דורך אויף מענטשן שווערע ביטערע נסיונות אין קדושה וטהרה וכו', אינגעלייט מוזן גיין ארבעטן אין די גרויסע שטעט וואס איז פיל מיט פריצות און עקלהאפטע גויטע'ס דרייען זיך ארום ווי די חיות במעט אן בגדים וכו', און די נסיונות איז זייער זייער שווער, און עס ווערט זייער ביטער פארן מענטש וואס ער פאלט דורך אין שווערע עוונות פון חטאות געוירים הוצאת זרע לבטלה, וואס דער חטא איז מטמטם דאס הארץ און פארדרייט דעם מוח אינגאנצן, און אז איינער איז דורכגעפאלן איז אים זייער פונסטער דאס לעבן, און ער זוכט עפעס א שפאלט פון ליכטיגקייט, און דייקא די ספרים און קונטרסים וואס ווערן צושפרייט דאס איז ממש א חיות און א דערקוויקונג פאר די וואס זיי קוקן אין דעם אריין, ווארום די ספרים טוען שטארקן דעם מענטש אינגאנצן, איבערדעם איז נישטא קיין גרעסערע צדקה ווי צו געבן פאר דריקן

די ספּרים און קונטרסים, ובפרט איינער וואס איז שוין דורכגעפאלן וכו', אויב ער וויל פאררעכטן וואס ער דארף פאררעכטן זאל ער געבן אויף דריקן די הייליגע ספּרים און קונטרסים, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות נאוף סימן מ"א) תיקון להוצאת זרע לבטלה שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה; איבערדעם זעה זיך אריינלייגן אין דריקן און צושפרייטן די הייליגע ספּרים, און קונטרסים, וועסטו האבן א תיקון גמור אויף פנים הברית, און עס וועט דיך לעכטיג ווערן. ווארום ווען מען מאכט לעכטיג פאר אן אנדערן איד דעם לעבן, באקומט מען צוריק מדה בנגד מדה און עס ווערט פאר אים ליכטיג. אז וואויל איז דעם וואס ער העלפט ארויס דריקן די ספּרים און קונטרסים.

זאלסט האבן א לעכטיגן חודש

תּשׁלוּ

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר דברים ראש חודש מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך פארשטיי נישט פארנוואס דו דארפסט זיין אזוי צופראכן וועגן די צרות וואס דו מאכסט מיט וכו', עס ווערט געברענגט אין זוהר (הקדמה ד.) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מרורא למתקא, עד לא ייתון הקא. מאן

מִנְבוֹן דְּמַחְפָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנִהוּרָא דְנִהוּר וְכוּ' מֵאן דְּלֹא
 מְצַפֵּה דָא בְּכָל יוֹמָא בְּתֵהוּא עֲלֵמָא, לִית לִיה חוּלְקָא הֶבְא;
 [ווער פון אייך קען איבערדרייען דעם פונקטער פאר לעכט,
 דאס ביטערניש פאר זיסקייט אויף דעם וועלט וכו', ווער
 פון אייך ווארט יעדן טאג צום באהאלטענעם לעכט פון
 בורא פל עולמים וואס עס וועט נתגלה ווערן אויף דער
 וועלט בשעת די גאולה וכו', ווער עס קען דאס נישט
 באווייזן האט נישט קיין חלק אין עולם הבא] זעהט מען
 פון דעם דאס גרויסקייט פון א מענטש דאס אפילו עס
 גייט אויף אים דורך פונקטערניש און ביטערניש וכו' וכו',
 און פונדעסטוועגן דרייט ער דאס איבער צו לעכטיגקייט
 און צו זיסקייט, דער איז זוכה אז ס'לייכט אויף אים דער
 באהאלטענער לעכט, דער אור הגנוז וואס עס וועט נתגלה
 ווערן ווען משיח וועט קומען.

אִיבְעַרְדְּעַם נְעַם זִיךְ אִין דִּי הֶעֱנַט, און זאַלסט זיך זעהן
 מַחֲיָה זִיין מִיט אַלֶּע נְקוּדוֹת טוֹבוֹת וְוַאס דו
 הָאָסְט, וְוַארום יַעֲדֵר אִיד הָאָט יַעֲדֵן טָאָג לְכָל הַפְּחוֹת
 הַוַּנְדַּעֲרֵט מְצוֹת, ווי דִּי חֲזוֹ"ל זָאָגן (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק ט' הִלְכָה ה')

תַּנִּי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אִין לֶךְ אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה
 מֵאָה מְצוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׁמֵע וּמְבַרֵךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ,
 וְאוֹכֵל אֶת פִּתּוֹ וּמְבַרֵךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ, וּמִתְפַּלֵּל שְׁשֶׁה
 פְּעָמִים שֶׁל שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוֹת וּמְבַרֵךְ
 עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר אִין לֶךְ אֶדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאִין
 הַמְצוֹת מִקִּיפוֹת אוֹתוֹ. תְּפִילִין בְּרֵאשׁוֹ וְתְּפִילִין בְּזֵרוּעוֹ, וּמְזוּזָה

בְּפִתְחוֹ, מִיֵּלֶה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטָלְתוֹ מִקִּיפִין אוֹתוֹ.
 הוּא שְׁדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שֶׁבַע בְּיוֹם הַלְּלִיתִךָ עַל מִשְׁפָּטֵי
 צְדָקָךָ". וְכֵן הוּא אוֹמַר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֹנֶה מִלְּאֵךְ הַיּוֹי" ה סָבִיב
 לִירְאִיו וַיִּחַצְצִים"; און דָּאס הָאט יַעֲדֶר אִיד. נָאָר עַר אִיז
 נִישְׁט פֿרִיילִךְ מִיט דָּעם, מִמִּילָא שְׁפִירט עַר נִישְׁט דִּי
 לְעִבְטִיגְקִיט פֿון דִּי הוּנְדֶערט מְצוּוֹת. אָפֶער ווִיסן זָאָלְסְטוּ
 ווִיסן דָּאס דֶּער הַיִּלִּיגֶער רַבִּי הָאט גַּעזָאָגט (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת
 שְׁמֹחָה סִימָן א) בְּשִׂאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּהַ בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׁלָבוּ שְׁלָם
 עִם אֱלֹקָיו; וואַרום ווען א אִיד טוט א מְצוּהַ מִיט שְׁמֹחָה,
 ווִיזט עַר זײַן רִינֶע האַרץ אז עַר מִינְט נָאָר פֿאַר'ן בּוֹרָא
 כָּל עוֹלָמִים, און דֶּער סִמ"ךְ מ"ם הָאט פֿון דָּעם זײַער זײַער
 מוֹרָא אַיבֶּער־דָּעם בְּרַעַנְגט עַר אַרײַן אִין א מַעֲנִשׁ אַ עֲצָבוֹת,
 א טְרוֹיעֲרִיגְקִיט, א פִּינְסֶטֶרְקִיט, וְכוּ', וְכוּ', בִּיז עַר שְׁפִירט
 נִישְׁט דִּי זִיסְקִיט פֿון דִּי מְצוּוֹת, און עִם אִיז בַּאוּאוּסְט וואַס
 דֶּער אַר"י הַקְּדוֹשׁ זי"ע הָאט גַּעזָאָגט פֿאַר זײַן גְּרוֹיסן תְּלִמִיד
 רַבִּי חַיִּים וויטאַל ז"ל פֿאַרְוואַס אִיז עַר גַּעקוּמֶען צו זײַן
 זאָךְ? עַר הָאט מְגַלֶּה גַּעווען אַלֶּע פֿאַרְהוּיִלְעֶנֶע עוֹלָמוֹת וְכוּ',
 און עַר הָאט גַּעלֶּערֶנט מִיט אַלְיָהוּ הַנְּבִיא פְּנִים אֶל פְּנִים
 וְכוּ', אִיז נָאָר ווייל עַר אִיז גַּעווען אַזוֹי פֿרִיילִךְ ווען עַר
 הָאט מְקַנִּים גַּעווען א מְצוּהַ, אז אַלֶּע גַּעלֶּטֶער אִין דֶּער
 וועלֶט וואַס א מַעֲנִשׁ וואַלֶט גַּעווינֶען קוּמֶט נִישְׁט צו דִּי
 שְׁמֹחָה ווי וואַס עַר הָאט גַּעהאַט בִּי מְקַנִּים זײַן אִיין מְצוּהַ.
 בִּי א יַעֲדֶע מְצוּהַ אִיז עַר גַּעווען אַזוֹי פֿרִיילִךְ אַזוֹי ווי עַר
 הָאט פֿאַרְדִּינט דָּאס גַּאנְצֶע פֿאַרְמֶעגן וואַס עִם אִיז נָאָר דָּא

אויף דער וועלט. איבערדעם נעם זיך אין די הענט אריין, און זיי אויבעט פרייליך מיט די מצוות וואס דו ביסט מקיים יעדן טאג. דו האסט א בארד און פיאות וואס דאס איז א צלם אלקים, פריי זיך מיט דעם. דו גייסט מיט א טלית קטן, קוק אויף דעם אנאנצן טאג, וועסטו מקיים זיין די מצוות עשה פון 'וראיתם אותו'. ווי די חז"ל זאגן (ירושלמי ברכות פרק א' הלכה ב') תני בשם רבי מאיר 'וראיתם אותה' אין כתיב כאן, אלא "וראיתם אותו" מגיד שכל המקיים מצוות ציצית באילו מקבל פני שכינה; דאס הייסט ווען מען קוקט אויף די ציצית בבבול קוקט מען אויפ'ן בורא כל עולמים. ווארום די מצוות דאס איז בבבול דער באשעפער אליין, און מיט דעם וואס א איד קוקט שטענדיג אויף די ציצית און פריידט זיך מיט די ציצית, זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ז') ווערט ער אפגעהיטן פון תאוות גאופ, און ער האט א רפואה. ווארום מיט די שמחה וואס א מענטש פריידט זיך מיט מקיים זיין מצוות ציצית, ווערט ער אפגעהיטן פון אלעם שלעכטס. און אזוי זאלסטו זיך פרייען מיט די תפילין וואס דו האסט היינט אנגעטוהן, און דו זאלסט זיך פרייען דאס דו האסט א מזוזה אויף די טיר וכו', וואס דאס האט יעדער איד, און ער כאפט נישט אז דאס איז זיין פארמעגן, און די מצוות וועט ער מיטנעמען אויף יעדער וועלט, און דאס וועט אים לייכטן און שיינען אין אלע עולמות. איז פארנוואס זאל א מענטש נישט אנהויבן שוין אויף די וועלט זיך פרייען מיט די מצוות?

וּזאַויל איז דעם וואס ער לייגט אריין די ווערטער ביי זיך
אין הארץ, וועט אים גוט זיין אויף די וועלט און
אויף יענער וועלט.

זאַלסט האבן א לעכטיגן חודש

תּשׁלוּ

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר דברים ראש חודש מנחם אב ה'תשע"ד
שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו וויסן דאס אויף די וועלט מוז מען זיך זייער
מחזק זיין, שטארקן זיך מיט יראת שמים, געדענקן אז
די וועלט איז נישט הפקר, דער בורא פל עולם קוקט אויף
אונז שטענדיג, און ווען א איד ווייסט דאס, דעמאלטס גייט
אים זיין לעבן גאר אנדערש, די תו"ל זאגן (יומא ע"ב) אוי להם
לשונאיהן של תלמידי חכמים שעוסקין בתורה ואין בהם יראת
שמים; ווארום דער עיקר איז מורא האבן פאר'ן בורא פל
עולם, געדענקן דאס ער קוקט און זעהט וואס מיר טוען.

די תו"ל דערצייילן (ברכות כ"ח:) ווען די תלמידים פון רבי יוחנן
בן זבאי האבן אים געבעטן ער זאל זיי בענטשן פאר
זיין אוועקגיין פון די וועלט, האט ער זיי געבענטשט מיט
די ברכה יהי רצון שתהא מורא שמים עליכם כמורא בשר
ודם, אמרו לו תלמידיו עד כאן? אמר להם ולואי, תדעו

בְּשֵׁאָדָם עוֹבֵר עֲבִירָה אוֹמֵר לֹא יֵרָאֵי אָדָם; דָּאָס הֵיִיִסְט
 אַז עַר הָאָט זײ גַּעבֶּענְטִשְׁט אַז זײ זאַלן אַזױ מוֹרָא הָאָבֵן
 פֿאַר'ן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אַזױ ווי זײ הָאָבֵן מוֹרָא פֿאַר אַ
 מַעֲנִיטִש, הָאָבֵן די תּלְמִידִים גַּעפֿרֶענְט דָּאָס אַיז די גאַנְצֶע
 בְּרָכָה? הָאָט עַר זײ גַּענְטפֿערט איר מײַנט אַז דָּאָס אַיז אַ
 קלײַנע בְּרָכָה? ווען אַ מַעֲנִיטִש וויל זײַנדיגן רחֲמָנָא לִיעֲלָן
 פֿאַרשְׁטֶעקט עַר זיך אַינ אַ פֿאַרְבֿאַרְגֵן פֿלאַץ פֿרִי קײַנער
 זאַל נישט זעהן, וואָרום עַר שְׁעֵמֶט זיך פֿאַר מַעֲנִיטִשׁן, הִלּוּאֵי
 זאַל זיך אַזױ אַ מַעֲנִיטִש שְׁעֵמֶען און פֿאַרְכֵּטן פֿאַר בּוֹרָא פֿל
 עוֹלָמִים ווי עַר שְׁעֵמֶט זיך און פֿאַרְכֵּט זיך פֿון אַ בְּשֵׁר וָדָם.

אַ מַעֲנִיטִש גײט און קוקט אויף שְׂמוּיָן, און אַ באַהאַלְטֵן
 אָרֵט, פֿרִי קײַנער זאַל נישט קוקן און זעהן וואָס עַר
 קוקט זכּוֹ' וְכּוֹ', עַר שְׁעֵמֶט זיך זײַער אַז מַעֲנִיטִשׁן זאַלן
 געוואויר ווערן וואָס עַר טוט, אָפֿער עִם פֿאַלֵט אַיִם נישט
 אַיִן אַז פֿון דַּעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים קען מען זיך נישט
 פֿאַרשְׁטֶעקן, אַיפֿערדַּעם דאַרף מען אַסאַך פֿעטן דַּעם בּוֹרָא
 פֿל עוֹלָמִים אויף יִרְאֵת שָׁמַיִם, עַר זאַל זיך שְׁרַעקֵן פֿון דַּעם
 בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, עַר זאַל וויסן אַז דַּער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים
 קוקט אויף אַיִם שְׁטענדיג, און די תּוֹ"ל זאַגן (קִהְלֵת רַבָּה פֿרָשָׁה
 ג' סִימָן י"ח) גְּדוּלָּהּ הִיא הִירְאָה שְׁשָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא נִבְרָאוּ אֶלָּא
 בְּזִכּוֹת הִירְאָה, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (קִהְלֵת ג') "וְהִאֲלֵהֶם עֲשֵׂה
 שִׁירָאוּ מִלְּפָנָיו"; אַ אַיִד וואָס עַר הָאָט שְׁטענדיג מוֹרָא פֿאַר'ן
 בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, דַּער זעהט נָאָר נִיִּסִּים וואָס דַּער בּוֹרָא
 פֿל עוֹלָמִים טוט מיט אַיִם, ווי דַּער הֵייליגער רַבִּי הָאָט

גַּעזאַנט (ספֿר תּמּוּדוֹת אוֹת יִשׁוּעָה סִימָן כ"ד) תּנַם בָּא עַל יְדֵי יִרְאָה;
 אז מָעַן הָאָט מוֹרָא פֿאַרן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים זַעֲהֵט מָעַן
 נִיסִים. אויך זאַנט דער הייליגער רַבִּי (ספֿר תּמּוּדוֹת אוֹת יִרְאָה סִימָן
 י"ט) מִי זְשׁוּאָ דְבוּק תּמִיד בְּיִרְאָת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ נִסִּים; ווידעראום זאַנט דער הייליגער
 רַבִּי (ספֿר תּמּוּדוֹת אוֹת יִרְאָה סִימָן כ"ד) מִי זְשׁאִין בּוֹ יִרְאָה אֵינּוּ הוֹלֵךְ
 בְּדַרְךְ הַשֵּׁם; ווארום דער עיקר אין עבודת השם איז זיך
 איינצוקויפן די מדה פון יראת שמים, מורא צו האבן פארן
 בורא פל עולמים, און אין די מינוט וואס ער האט מורא
 נאר פארן בורא פל עולמים האט ער שוין נישט מורא
 פאר קיין שום מענטש אין דער וועלט.

אײַבערדעם דאַרפֿסטו אַסאַך בּעטן דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים
 אויף יִרְאָת שָׁמַיִם, און אײַנמאַל אז דו װעסט
 דאַס האָבן װעסטו שװײַן האָבן אַלס־דינג.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאַג

תּשׁלַח

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר דברים ראש חודש מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברהם ... גרו יאיר

אויך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זאַלסט וויסן, עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך ווי צו
 זיין א מלמד תינוקות של בית רבן, לערנען מיט

אידישע קינדערלעך אמונה אין בורא פל עולמים, און לערנען מיט זיי די הייליגע תורה, ווי די חז"ל זאגן (בבא בתרא ח:): אויפן פסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי תרבים פפוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; וואס דער פשוטער פירוש איז, אזוי ווי מען קען נישט ציילן די שטערן אזוי קען מען נישט ציילן דעם זכות פון די מלמדי תינוקות וואס זיי לערנען מיט די קינדערלעך אמונה, וואס דאס איז דער גאנצער תורה הקדושה, ווי עס שטייט (תהלים קי"ט) "כל מצוותיה אמונה" אלע מצוות פון די תורה ברענגט דעם מענטש צו אמונה, ובפרט אין אונזער דור וואס דער ערב רב זענען זייער צעשפרייט, און האבן אריינגעברענגט צווישן אידישע קינדער אלע ערליי כפירות און אפיקורסות רחמנא לישזבן, איז א מצוה צו לערנען מיט קינדער פשוטע אמונה, כדי זיי זאלן באהיט ווערן פון אלע דיעות בזכות וואס איז יעצט דא אויף דער וועלט, וואס ליידער די שענסטע און די בעסטע זענען אין דעם אריינגעכאפט געווארן. און מען דארף גרויס רחמים אז מען זאל נישט אריינפאלן אין דעם גיץ פון כפירות און אפיקורסות, ווארום פשוטע אמונה איז היינט זייער שווער צו דערגרייכן.

א מלמד דארף האבן גרויס געדולד צו די קינדער, אויב ער האט נישט קיין געדולד טאר ער נישט זיין קיין מלמד בשום פנים ואופן, די וועלט כאפט נישט דאס צו זיין א מלמד איז די טייערסטע זאך, ווארום ער שטעלט אויף די צוקונפט פון זיין קינד אויפן גאנצן לעבן, א מלמד

קען אויפבויען דעם קינד ער זאל זיין א מוצלח דעם גאנץ לעבן, אדער ער קען אים חרוב מאכן אויף דעם גאנץ לעבן, איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן וועמען מען נעמט א מלמד, א מלמד טאר נישט שלאגן קיין קינדער, ווער עס שלאגט א קינד טאר נישט זיין קיין מלמד, עס איז א גרויסע חכמה און א מלאכה וויאזוי צו האלטן א ביתה מיט קינדער און מען זאל נישט דארפן אויף זיי שרייען, אדער שלאגן חס ושלום, ווער ס'קען נישט די חכמה קען נישט זיין א מלמד.

מען דארף שטענדיג טראכטן אז דער תלמיד איז זיין קינד, אזוי ווי ער וואלט נישט געוואלט פארשעמען זיין קינד ברבים, אזוי טאר ער נישט פארשעמען קיין שום קינד ברבים, א קינד דארף האבן אסאך ווארימקייט און ליבשאפט וכו' וכו', על פי רוב קינדער קומען פון שטונדער וואס עס הערשט נישט דארטן קיין שלום בית וכו', אדער עס הערשט דארטן גרויס ארעמקייט וכו', אדער מען קומט פון א צובראכענעם שטוב וכו', איז אזא קינד שטענדיג א דערשראקענער וכו', דארף דער מלמד צוגיין צו אים זייער איידל, קיינמאל נישט שרייען אויף אים, און מכל שכן אים נישט דערנידערן, ווארום מען קען אים פארקריפן אויף דעם גאנץ לעבן, איבערדעם א מלמד וואס ער קען נישט דער פאך, טאר בשום פנים ואופן נישט זיין קיין מלמד. עס ווערט געברענגט אין שולחן ערוך (יורה דעה סימן רמ"ה סעיף ט"ו) ואין למלמד לנעור בפליטה יותר מדאי שלא יהיה עצל

ביום ללמוד וכן לא יתענה או לעצור במאכל ומשתה או לאכול ולשתות יותר מדאי כי כל אלו הדברים גורמים שלא יוכל ללמד היטב וכל המשנה ידו על התחתונה ומסלקין ליה; [א מלמד טאר נישט אויפזיין בינאכט, פדי ער זאל האבן געדולד בייטאג מיט די קינדער. א מלמד טאר נישט פאסטן, ער זאל זיך קענען אפגעבן מיט די קינדער. און אויב ער האלט דאס נישט איין קען ער קיין מלמד נישט זיין, און מען דארף אים אוועקשיקן]. א מלמד דארף זיין אויסגעשלאפן און עסן און טרינקען, פדי ער זאל זיין מיט געזונטע גערון, און נישט אויסלאזן זיין פעס און צארן אויף די טייערע הייליגע נשמה'לעך, וואס דאס זענען די לעכטיגע קינדער'לעך.

א מלמד דארף וויסן אז ער האט אויף זיך א מורא'דיגן אחריות, וויאזוי ער וועט זיך פירן מיט די תלמידים אזוי וועט ער זיי אויפבויען אויפן גאנצן לעבן, עס איז דער גרעסטער זינד אויף א מלמד וואס שפעט נאך א קינד פאר אלע קינדער, ער פארקריפלט אים אויפן גאנצן לעבן. א מלמד וואס טוט דערנידערן א תלמיד איז א רשע מרושע און ער טאר נישט זיין קיין מלמד. און מכל שכן א מלמד וואס שלאגט, דער טאר נישט זיין קיין מלמד, ער דארף ארבעטן נאר ביי די סעניטעשין בלע"ז די וואס זיי קלויבן דאס מיסט, זיי נעמען צוזאם די מיסט קאסטענעס און ווארפן עס אריין מיט רציחה אינעם טראק, און נאכדעם ווארפן זיי דאס צוריק אויפן סייד-וואק וכו' וכו', איינער

וואס ער האט נישט וואס צוטוהן מיט זיינע הענט נאר
שלאגן קינדער, דארף נאר ארבעטן ביי די גארביטש טראק,
און ארייננווארפן מיט רציחה די גארביטש קענס וכו' וכו'.

ליידער ליידער רוב קינדער וואס זיי גייען ארויס לתרבות
רעה אין אונזערע צייטן איז נאר די מלמדים
שילד, ווייל זיי ווייסן נישט וויאזוי זיך אומצוקומען מיט די
קינדער, מען שלאגט די תלמידים, מען דערנידערט זיי מיט
זידל ווערטער און געשפּעט, ביז דאס קינד ווערט זייער
דערביטערט, און ער ווארט קוים אז ער וועט גרעסער ווערן
וועט ער אנועקנווארפן דעם גאנצן אידישקייט וכו' וכו',
איבערדעם דארף זיך א מלמד זייער מיישב זיין דאס מען
האט אים געגעבן א קלאס פיל מיט דימאנטן, ווארום יעדער
קינד איז אן אנדערן סארט דימאנט, און מען דארף זיי
טייער האלטן ווי דאס טייערסטע דימאנט.

אז וואויל איז דעם מלמד וואס ער געמט אריין די ווערטער
ביי זיך אין הארץ, און ער ווייסט וויאזוי צו מקרב זיין
די תלמידים.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג

תשלט

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר דברים ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף זעהן אכטונג צו געבן אויף זיך נישט אריינגעכאפט
ווערן אין די עבודה זרה וואס הייסט 'בעל פעור' וואס
דאס איז געווען אין די צייטן וואס די אידן האבן געדארפט
אריינגיין אין ארץ ישראל האט זיך מתגבר געווען די עקלדיגע
עבודה זרה, וואס איר גאנצע דינען איז געווען זייער עקלדיג,
און די חז"ל זאגן (סוטה י"ד) אויפן פסוק (דברים ל"ד ו) "ויקבר
אותו בני בארץ מואב מול בית פעור" וגו', מפני מה נקבור
משה אצל פעור, כדי לכפר על מעשה פעור. ויודעראום
זאגן די חז"ל (מדרש אגדה) משה איז געווען דער גואל הראשון,
און משה וועט זיין דער גואל האחרון; אזוי ווי דעמאלט
האט זיך מתגבר געווען די עקלדיגע עבודה זרה פון 'בעל
פעור' אזוי פאר די גאולה וועט נאכאמאל אראפקומען די
עקלדיגע עבודה זרה וואס הייסט 'בעל פעור' וואס דאס איז
בלי שום ספק די בלי משחית וואס הייסט איי פאון, בלעקבערי,
איי פאר, איי פער, ענדרואויד, סמארטפון וכו' וכו', אז אך
און וויי די וואס זיי האבן דאס ביי זיך אין קעשענע וכו',
דאס איז אזא עקלדיגע עבודה זרה וואס איינמאל מען פאלט
אריין אין דעם איז זייער שווער ארויסצוגיין פון דעם, ווארום
דאס איז בלויז ניאוף און שמוץ וכו', און ניאוף ברענגט צו

בְּפִירוֹת און אַפִּיקוֹרְסוֹת, אַיִבְעֶרְדֶּעם דאַרף מֶען זײַער אַכְטוֹנִג געבן נישט האַלטן בײַ זיך דעם כָּלִי מִשְׁחִית, וואַרום ווער עס האַלט דאָס וועט האַבן אַ בִּיטֶערן סוּף, ער וועט זיך דאַרפֿן גַט'ן פֿון זײַן ווייב וכו', און פֿאַרלירן זײַנע קינדער וכו', און וועט פֿאַרלירן זײַן פֿרֵנְסֶה וכו', וואַרום נִאוֹף מֵאָכְט אומגליקליך אַ מֶענְטִשׁ, וואויל אַיז דעם וואָס האַלט נישט בײַ זיך די עקלדיגע עבֹדָה זָרָה פֿון 'בַּעַל פֶּעוֹר'.

דער הייליגער רבי זאָגט (ליקוטי מוֹהֲרֵן חֶלֶק א' סִימָן רמ"ב) אַז עס אַיז פֿאַרהאַנגען אַרײַך אַנפֿין דקדוּשָׁה דאָס וואו אַ מֶענְטִשׁ קוקט זעהט ער נאר געטליכקייט, און להיפֿך אַיז פֿאַרהאַנגען אַרײַך אַנפֿין דקליפֿה, דאָס וואו ער דרייט זיך זעהט ער רחמָנָא ליצֵלן נִאוֹף; דאַרף אַ מֶענְטִשׁ זײַער אַכְטוֹנִג געבן אויף די אויגן וואַרום די חז"ל זאָגן (סוֹטָה ט.) אַיז יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֱלֹא בְּמָה שֶׁעֵינִיּו רֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אִין חוּצָא בְּפָנֵי הַתְּאוּהָ בַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אִין לֶךְ אֲבָר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרוּם לֹא מְכַשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". אַיִבְעֶרְדֶּעם דאַרף מֶען זײַער אַכְטוֹנִג געבן אויף די אויגן, וואַרום די חז"ל זאָגן (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק א' הֶלְכָה ה') לִיבָא וְעֵינָא תִּרֵי סְרֻסוּרֵי דְחֻטָּאָה, אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִי יְהִיבִית לִי לִיבָא וְעֵינָא, אַנָּא יָדַע דְּאֵת לִי; דער בורא כָּל עוֹלָמִים זאָגט פֿאַר יעדן מֶענְטִשׁ, אַז דו וועסט מיר געבן דיין האַרץ און דייןע אויגן וועל איך וויסן אַז דו ביסט מיינער. אַ מֶענְטִשׁ דאַרף זײַער היטן אויף די אויגן, וואַרום אַז נישט ווערט ער אינגאַנצן מְשׁוּנֵעַ, אַזוי ווי עס שטייט אַיז די תּוֹכַחָה (דְּבָרִים כ"ח ל"ד) "וְהָיִיתָ

משונגע מפראה עיניך אשר תראה", ווער עס היט נישט די
 אויגן און ער קוקט אויף יעדן פרוי וואס גייט דורך אויפן
 גאס, אדער ער קוקט אויף אלע ערליי פלי משחית וואס
 מען זעהט דארטן אלע עקלדיגע שמוץ וכו' וכו', דער ווערט
 משונגע אינגאנצן, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק
 א' סימן ל"ח) אז רוב משונגעים ווערן משונגע נאר דורך תאוות
 ניאוף; איבערדעם איז וואויל איז דעם מענטש וואס ער האט
 נישט קיין שייכות צו די אלע שמוץ, און מען דארף אסאך
 בעטן דעם בורא פל עולמים דאס מען זאל נישט האבן
 קיין שייכות צו דעם, ווארום אן תפלה וועט דאס נישט
 גיין, דער יצר הרע פון ניאוף איז אזוי שטארק דאס מען
 קען נישט ביישטיין אקעגן דעם נאר דורך תפלה, א איד
 דארף בעטן אויף הייליגע ריינע אויגן, ווארום ווען א איד
 האט ריינע אויגן קען ער זעהן בעיני בשר געטליכקייט, ווי
 דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן א') דאס א איד
 דארף זיך צוגעוואוינען קוקן אויפן שכל וואס עס איז דא
 אין יעדן זאך, דאס הייסט אויפן געטליכקייט וואס עס
 דערהאלט די זאך. ווארום די גאנצע בריאה דומם צומח חי
 מדבר איז א לבוש לגבי אין סוף פרוך הוא, און אז מען
 געוואוינט זיך צו, צו קוקן אויף די געטליכקייט פון די בריאה,
 וויל מען שוין גארנישט, ווארום די זיסקייט און די לעכטיגקייט
 פון זעהן געטליכקייט פארבלענדט אלע קליפות און משחיתים,
 "יתפרדו כל פועלי און".

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג

תּשׁמ

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְר וְאַתְחַנֵּן ז' מְנַחֵם אָב ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאָב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

אִיךְ ווייס נישט פאַרנוואס דו דארפסט זיין אזוי צופראכן
ווען דו האסט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים פאר דיר.

די גאַנצע צָרָה מיט דיר איז אז דו האסט אויפגעהערט
צו לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, ווארום ווען דו
וואלסט זיך באפלייסט לערנען יעדן טאג א שיעור אין
"ליקוטי מוהר"ן" און אויף יעדע תורה וואלסטו געזאגט די
תפלה פון "ליקוטי תפילות" דעמאלט וואלסטו געשפירט
אן אנדער חיות אין דיין לעבן, ווארום מען קען זיך נישט
פארשטעלן דאס גרויסקייט פון לערנען "ליקוטי מוהר"ן"
וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט אז זיין ספר איז
'אתחלתא דגאולה', עס איז מקובל ביי אונזערע לייט אז
משיח וועט זאגן א פירוש אויפן "ליקוטי מוהר"ן", ווער
ס'איז זיך גוט מתבונן אין דעם הייליגן רבינ'ס ספר "ליקוטי
מוהר"ן" און ער איז בקי אין ספרים וכו', זעהט ער ווי
אלעס ליגט פארשטעקט אין יעדע תורה אין "ליקוטי מוהר"ן",
די גאַנצע חכמת הקבלה ליגט אין דעם "ליקוטי מוהר"ן"
מיט א וואונדערליכן וועג וואס דער הייליגער רבי האט
אויסגעטראטן דאס יעדער קינד זאל אויכעט האבן א השגה
אין פתבי האריז"ל.

עם איז באוואוסט דאס דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט, איך האב געוואלט מאכן א פירוש אויפן ספר "עץ חיים" פון דעם אר"י הקדוש, נאר א פירוש פשוט קען מען נישט, זאג איך דאך תורה דארף מען שוין נישט מאכן קיין פירוש. דאס הייסט אז לויט די תורות פון דעם הייליגן רבי'ן קען מען פארשטיין דעם גאנצן "עץ חיים" און "פרי עץ חיים" און די "שמונה שערים" און די אנדערע פתבי האריז"ל. ווארום די גאנצע פונד פון דעם אר"י הקדוש איז געווען אראפצוברענגן געטליכקייט אויף די וועלט, מגלה זיין וויאזוי די עולמות העליונים זעהן אויס, און וויאזוי מען איז מחבר און מייחד די וועלט מיט יענע וועלט, און יענע וועלט מיט די וועלט, און דאס איז די תורות פון דעם הייליגן רבי'ן.

אויך איז זייער גוט אז דו זאלסט זיך צוגעוואוינען יעדן טאג מאכן א שיעור אין ספר "שיחות הר"ן" און אין ספר "חיי מוהר"ן" וואס דאס איז די שיחות פון הייליגן רבי'ן וואס דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט פארשריבן, און דאס איז אמאל זיכער אמת, ווארום די אנדערע שיחות בעל פה דארף מען גוט מברר זיין וואס איז אמת און וואס איז סתם דמיונות וכו' וכו'.

אויך איז זייער גוט צו לערנען יעדן טאג א שיעור אין דעם הייליגן ספר "ספורי מעשיות" וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס) די מעשיות וועקן אויף דעם מענטש פון שלאף, ווארום א מענטש שלאפט, און די מעשיות וועקן אים אויף. און מען זעהט דאס אידיש פון

די מעשיות ציט זייער דאס הארץ צום בורא פל עולמים,
איבערדעם איז פדאי יעדן טאג צו לערנען אביסל דעם
הייליגן ספר "ספרי מעשיות" אויף אידיש, ווארום דאס
ציט זייער דאס הארץ מיט א געוואלדיגע התעוררות צום
בורא פל עולמים.

אויך איז זייער וויכטיג צו לערנען יעדן טאג דעם "ספר המדות"
ווארום די מדות דאס איז דער יסוד פון א מענטש, אן
מדות איז מען א תיה בדמות אדם. איבערדעם דארף א מענטש
זעהן ארבעטן צו פאררעכטן די מדות. דער הייליגער רבי רבי
אלימלך מליזענסק זי"ע זאגט, ביז די אכצן יאר קען מען נאך
פאררעכטן די מדות, שפעטער איז זייער שווער, איבערדעם
דארף מען צוגעוואוינען יונגע קינדער זאלן לערנען אסאך ספר
המדות, וואס דאס וועט זיי שטארקן פאררעכטן די מדות.

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן וועט דיר גוט זיין אויף
די וועלט און אויף יענער וועלט. דער עיקר פאל נישט
אראפ ביי זיך ווארום אלעס וואס עס גייט אויף דיר דורך
איז נאר ווייל דו לערנסט נישט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים,
ווי געשיקט זיך א מענטש איז מקורב צו אזא הייליגן רבי'ן
און נישט לערנען זיינע ספרים? עס איז באוואוסט דאס דער
הייליגער רבי האט אונז אויפיל געבעטן מיר זאלן לערנען
זיין ספר, און חזרן און חזרן ביז מען זאל עס קענען
אויסענווייניג, אז וואויל איז דעם וואס ער איז דאס מקיים.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג

תשמה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְר וְאַתְחַנֵּן ז' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּ וּוּאָס דוּ גִיסְט זײַךְ
אױס דִּיין בִּישְׁטֵר הָאָרֶץ.

דוּ דֵאָרְפֵסט ווּיסן אױף די וועלֵט דֵאָרְף מֵעֵן זײַךְ זײַער
דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן, עֵס גײט אײַבער אױף יֵעֵדן מֵעֲנִישׁ וּוּאָס
עֵס גײט אײַבער, צָרוֹת מײט יסורים בִּישְׁטֵרנִישׁ וְכוּ' וְכוּ', דָּאָס
גְּרוֹיִסְקײט פֿון אַ אַיד ווערֵט גֵעֲמַאָסֵטן ווּיאַזױ עֵר קֵעֵן זײַךְ
דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן, און עֵר ווערֵט גִישְׁט צוּבְּרָאָכֵן פֿון אַ יֵעֵדֵע זאָךְ.

גֵעֶזוּאָוִין זײַךְ צוּ, צוּ רֵעֵדֵן צוּם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, וועט דײַךְ
גוט זײן אױף די וועלֵט און אױף יֵעֵנער וועלֵט,
דָּאָס הָאָבֵן מײר בֵּאָקוּמֵעֵן אַ מִתְּנָה פֿון הַיִּלְיָנֵן רַבִּין וּוּאָס
עֵר הָאָט אױנז מְגִלָּה גֵעוּוֵעֵן דָּעם וואַנְדֵרְעֵרְלִיכֵן וועג דָּאָס
יֵעֵדֵער אַיד קֵעֵן רֵעֵדֵן צוּם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אױף פֿרָאָסֵט
אַיִדיש, אַזױ ווי מֵעֵן גִיסְט זײַךְ אױס דָּאָס הָאָרֶץ פֿאַר אַ
טאַטֵן, און מֵעֵן דְּעֶרְצײלֵט אַים אַלֵע צָרוֹת, וּוּאָס דְּעֵר טאַטֵע
קֵעֵן אַים אױךְ גִישְׁט שְׁטֵעֵנְדִיג הַעֲלֵפֵן ווייל עֵר אַיז אַלײן
אַיִן צָרוֹת, בְּאַיִן עֵרְךְ פֿלֵל, דְּעֵר בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אַיז
אַוּנְזֵער טאַטֵע פֿון הַיִמֵל, עֵר קֵעֵן אױנז אַוּנְדֵאִי און אַוּנְדֵאִי
הַעֲלֵפֵן, אײַבערְדֵעם וּוּאָס אױף דִיר גײט דוּרְךְ זאַלֵסטוּ זײַךְ
אױסְגִיסֵן דָּאָס הָאָרֶץ פֿאַרְן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, דוּ זאַלֵסט
אַיִם יֵעֵדֵע זאָךְ דְּעֶרְצײלֵן.

ס'איז נישטא אזא זאך א מענטש ווערט צופראכן און ער פאלט אריין אין דיפרעסיע טרויעריג און מיוואש וכו' וכו', א איד דארף זיך שטענדיג פרייליך מאכן מיט וואס ער קען, אפילו נאריש מאכן זיך וכו', אבער פרייליך זאל ער זיין, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) וועלדיג די צרות וואס יעדער איינער גייט דורך בזה העולם קען מען נישט פרייליך זיין נאר מיט נאריש מאכן זיך, דאס הייסט טוהן אלע פעולות שבעולם נאר צו זיין פרייליך, א מענטש טאר נישט זיך ציען צו עצבות, עצבות איז די סטרא אחרא, דאס איז די סמ"ך מ"ם אליין, עצבות קען ברענגן דעם מענטש צו די ארגסטע עבירות אין דער וועלט, עס איז באוואוסט וואס דער הייליגער רבי אהרן מקארלין זי"ע האט געזאגט 'עצבות איז נישט קיין עבירה, נאר וואס עצבות קען ברענגן קען די ארגסטע עבירה נישט ברענגן' דאס הייסט אז א מענטש אז ער איז טרויעריג קען ער טוהן אלע נארישקייטן אין דער וועלט, און נכשל ווערן אין אלע וויסטע זינד רחמנא ליצולן.

מען זעהט היינט בחורים גייען ארויס לתרבות רעה, מיידלעך גייען ארויס לתרבות רעה וכו' וכו', פון וואנעט קומט דאס? קיינער געבט זיך נישט אפ מיט זיי, זיי ליידן פון דיפרעסיע, זיי האבן נישט באקומען קיין תשומת לב ווי מען רופט 'עטענשין' ווען זיי זענען קליין גענווען, זוכן זיי יעצט תשומת לב וואס עס הייסט עטענשין בלע"ז, און אז מען געבט זיי נישט, פאלן זיי אריין אין א מורא'דיגע

דיפּרעסיע, און נאכדעם טוען זיי אפ אלע שלעכטס וכו', איבערדעם דארף מען זיי זעהן זייער מתיה זיין, און נישט אנקומען צו יענעם, אונדאי און אונדאי אז מען קען ארויסהעלפן א צווייטן איד פרייליך מאכן איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון דעם, אבער ס'איז נישטא אזא זאך אז מען זאל צובראכן ווערן וכו', אדרבה אויב ס'גייט אויף דיר דורך וכו', נעם א בחור אדער א אינגערמאן און רעד מיט אים אין עבודת השם יתברך, און דו זאלסט אים מתוק זיין און שטארקן און פרייליך מאכן, און זאלסט אים נישט לאזן אראפפאלן, ווי דער הייליגער רבי זאגט (שיחות תר"ז סימן צ"ט) ווען מען רעדט מיט יענעם, קלאפט צוריק די ווערטער פאר אים אליין. דאס הייסט אפילו דער צווייטער וועט נישט נעמען דינע ווערטער, וועט עס כאטשע צוריק קלאפן צו דיר. איבערדעם קיינמאל טארסטו נישט אריינפאלן אין א דיפּרעסיע אין א עצבות און א ביטערניש וכו' וכו', שטענדיג זאלסטו רעדן מיט אנדערע דיבורי התחזקות וניחומים טרייסט ווערטער, און דאס וועט צוריק קלאפן צו דיר און דו וועסט האבן התחזקות, וואס הייסט א אינגערמאן זאל ווערן אזוי צובראכן און מיואש און שרייבן אז ער לאזט אפ אלסדינג וכו', דאס נעמט זיך פון עצבות און מרה שחורה וואס דער סמ"ך מ"ם האט זיך אריינגעלייגט אין דיר, איבערדעם זעה צו טוהן אלע פעולות שבעולם נאר זיין פרייליך, וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג

תשמב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וְאַתְחִנֵּן ז' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּ וּוְאוּ דוּ גִיסְט זִיךְ
אױס דִּיין בִּיטֶער הָאַרְץ וְוַאס עָם גִּיט אױף דִּיר דוּרְךְ.

אִיךְ זָאל דִּיר וועלן טְרִייסְטֵן וְכוּ', אִיז נִישְׁט אַ גֶּענוּג טְרִייסְט
ווערְטֶער דִיךְ צו טְרִייסְטֵן, אָבֶער דְּער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים
הָאט רַחֲמָנוֹת גֶּעֵהָאט אױף אִידִישְׁע קִינְדֶער, און עַר הָאט
גֶּעשִׁיקְט דָּעם הִיילִיגֵן רַבִּי'ן אִין אונְזֶער דוּר עַר זָאל קֶענְעֵן
מְחֻזַּק זֵיין אַלֶע צוּבְרָאכֶענֶע און אַלֶע גֶּעפֿאַלֶענֶע און אַלֶע
דְּערווייטֶערטֶע נְשָׁמוֹת, און צוּרִיק בְּרֶענְגֵן צוּם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים.

אִיבֶערֶדֶעם זײ נִישְׁט קִיין בְּטָלֵן, הֵיבֵב אָן צו לְעֶרְנֶען דָּעם
הִיילִיגֵן רַבִּינ'ם סְפָרִים, וועסְטוּ דָאַרְטֵן טְרֶעפֵן
הַתְּחֻקוֹת גֶּענוּג און אִיבֶער גֶּענוּג, בְּפֶרֶט אַז דוּ וועסְט זִיךְ
צוגֶעוואַינְעֵן לְעֶרְנֶען דִּי הִיילִיגֶע סְפָרִים "לִיקוּטֵי הַלְבוֹת"
וְוַאס דְּער הִיילִיגֶער רַבִּי נָתַן ז"ל הָאט מְחַבֵּר גֶּעווען און
עַר הָאט בְּפִירוּשׁ גֶּעזָאגְט אַז 'דָּאס אִיז הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ'ס גֵּן
עֵדֶן' און דְּער אַמְתָּן אַרִיין ווער ס'גֶּעוואַינְט זִיךְ צו צו
לְעֶרְנֶען אַסאַךְ "לִיקוּטֵי הַלְבוֹת" אִיז דְּער הִיילִיגֶער רַבִּי נָתַן
ז"ל לְאַזְט אִים נִישְׁט פֿאַלן, עַר גֶּעבֶט אַרִיין אִין אַ מְעַנְטִישׁ
אַזאַ מִין הָאפֿפֿענוּג, אַזאַ מִין לְעֶבְטִיגְקִיט אַז דְּער מְעַנְטִישׁ
ווערְט פֿרִיילִיךְ, און עַר קֶען נֶאָךְ מְחֻזַּק זֵיין אַנְדֶּערֶע אױבֶּעט,

דאס איז די גרויסקייט פון די הייליגע ספרים "ליקוטי
הלכות" וואס דאס איז פולל אלסדינג, אלע סודות התורה,
ווי ער טייטשט אויס דעם שולחן ערוך און פסוקים פון
תנ"ך און מאמרי חז"ל פון גמרא און מדרשים און שבתות
ימים טובים, אלעס איז פלול אין די הייליגע ספרים "ליקוטי
הלכות", ווער עס געוואוינט זיך צו צו לערנען אין די ספרים,
דעם גייט דער לעבן גאר אנדערש.

דער באשעפער האט מיר מוזקה געווען ווען איך בין געווען
גאר יונג ביים אנפאנג התקרבות, האב איך זיך פארלייגט
זייער שטארק אויף די הייליגע ספרים "ליקוטי הלכות", און
איך האב געחזר'ט און געחזר'ט און געחזר'ט "ליקוטי הלכות"
אן א שיעור מאל וואס איך האב מסיים געווען אלע חלקי
"ליקוטי הלכות", און דאס דערהאלט מיר ביז היינטיגן טאג,
און איך ווייס נישט אויב איך וואלט נישט געלערנט דעמאלט
אין די יונגט אזוי פיל "ליקוטי הלכות" וויאזוי איך וואלט זיך
געקענט דערהאלטן משך די פופציג יאר וואס איך האב
צוטהן מיט א רבים, און עס האט זיך אויפגעשטעלט אויף
מיר בעלי קנאה און בעלי שנאה וכו' וכו'.

איבערדעם בעהט איך דיר, זיי נישט קיין בטלן, הייב דו
אויכעט אן צו לערנען יעדן טאג די הייליגע
ספרים "ליקוטי הלכות", וועסטו האבן מורא דיגע התחזקות,
דו וועסט גאר קענען מחזק זיין אנדערע.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג

תּשׁמוּג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן ח' מְנַחֵם אָב ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהָאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּוּ.

עִם וואונדערט מיר זיך זייער אז א היימישע אינגערמאן
וואס איז ערצויגן געווארן ביי היימישע ערליכע עלטערן
און האט געלערנט אלע יארן אין א היימישע תלמוד תורה,
און אין א היימישע ישיבה, זאל לאזן זיין ווייב גיין מיט
די אייגענע האר, ווען דאס איז אזוי הארב, ביז דער זחר
הקדוש שעלט די שטוב וואו מען לאזט א פרוי גיין מיט
די אייגענע האר, (עין זחר נשא כ"ה:) תונבא ליטי [א קללה
זאל קומען] על ההוא בר נש [אויפן מענטש] דשבק
לאנתתיה [וואס לאזט זיין ווייב] דתתחזי משערה דרישה
לבר [זאל גיין אויפגעדעקט די האר, אדער מען זאל
ארויסזעהן די האר] ודא הוא חר מאינן צניעותא דביתא
[און דאס איז פון די יסודות פון די צניעות פון א פרוי
אין שטוב] ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר [און א
פרוי וואס זי דעקט אויף אירע האר] לאתתקנא ביה [זיך
שיין מאכן מיט דעם] גרים מסכנותא לביתא [איז גורם
ארימקייט אין שטוב] וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא
[און ס'איז גורם אז די קינדער זאלן נישט זיין קיין געלונגענע,
און זיי זאלן נישט חשוב זיין] וגרים מלה אתרא דשריא
בביתא [און עס איז גורם אז די סטרא אתרא און די

חצונים זאלן זיין אין דעם שטוב [מאן גרים דא [און ווער
 איז גורם די אלע צרות] תהוא שערא דאתחוי מרישה
 לבר. [די האר פון א פרוי וואס מען זעהט ארויס] ומה
 בביתא האי [און די אלע קללות רעדט זיך פון א פרוי
 וואס זי גייט אויפגעדעקט די האר אין שטוב] כל שכן
 בשוקא [און אונדאי און אונדאי ווען זי גייט אויפגעדעקט
 אויפן גאס מיט די האר] וכו'. לידער האט זיך אריינגעכאפט
 ביי אונז נאכאמאל די קליפה אז היימישע פרויען לאזן זיך
 וואקסן די האר, און זיי כאפן נישט וואסערע צרה זיי
 ברענגן אויף זיך און אויפן גאנצן הויז-געזונט, אויפן מאן,
 און אויף די קינדער, דאס ברענגט קריגעריי אין שטוב,
 און ארעמקייט, און פארשידענע מחלות.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי מנחם מענדל פון
 רימאנוב זי"ע האט געזאגט אז די גאנצע גאולה איז
 תלוי אויף א האר וכו', און ער האט דאס מסביר געווען
 אז דאס גייט ארויף אויף ווען מען זעהט ארויס אפילו איין
 האר פון א פרוי, וואס דאס ברענגט אלע צרות און מען
 פארלענגערט די גלות, און לידער האט זיך דאס
 אריינגעכאפט נאכאמאל צווישן די היימישע פרויען, אז זיי
 לאזן זיך וואקסן די אייגענע האר, וואס דאס איז גאר א
 גרויסער זינד.

ווער געדענקט דען נישט די דרשות ביי יעדן פל גרדי
 נאכט וואס דער הייליגער סאטמאר רב זי"ע בעל
 "דברי יואל" האט געוויינט און פארפירט פאר די פרויען

אז זיי זאלן זיך אַפּשעֶרן די ביי-האַר, און ער האט זיך
 געבעטן ביי די פֿרויען זיי זאלן רחֲמָנוּת האַפֵּן אויף זיך און
 אויף זייערע קינדער, און זיי זאלן זיך אַפּשעֶרן די האַר,
 ווייל דאס איז זייער אַ האַרבע זאך, נישט ווי מען מיינט
 אז עס איז אַ פֿשוטע חוּמְרָא, נאַר מען דאַרף געדענקן אז
 דער זוהר הקדוֹש שְׁעֶלֶט אַ פֿרוי וואס מען זעהט ארויס
 אירע האַר, און אויף דעם טאַר נישט דער מאן איינגעבן
 און זיין אַ ווּתְרָן, נאַר ער דאַרף זיך עקשנען זיי זאלן נישט
 גיין מיט אייגענע האַר, און אזוי אויבעט זיי זאלן נישט גיין
 מיט אויפפאלענדע קליידער, קורץ העכער די קני, אָדער
 שְׂמָאל וכו', וואס דאס איז די עקלדיגסטע מאדע פון די
 ביליגסטע גוים, און ליידער איז דאס אריינגעכאפט געווארן
 אויבעט ביים היימישן עולם, און יונגע פֿרויען גייען מיט
 שְׂמָאלע קורצע קליידער, וואס דאס איז אַבִּיזֵרִיִּהוּ דִּגְלוּי
 עֲרִיזוֹת, מען איז מכשיל אנדערע מיט ראיות אסורות, מיט
 הרהורים רעים, וואס דער עונש איז זייער האַרב, אז וואויל
 איז אַ פֿרוי וואס היט זיך צו גיין מיט צניעות'דיגע קליידער,
 מכל שֶׁבֶן אז זי גייט אַפֿגעשאַרן אינגאַנצן, איר שֶׁכּר קען
 מען גארנישט באַצאַלן, און זי וועט זיכער האַפֵּן געראטענע
 קינדער, און גרויס נחת פון זיי.

זאַלסט האַפֵּן אַ לעכטיגן טאַג

תשמד

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר ואתחנן ח' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברה היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער אז דו פאלגסט מיך און דו ביסט זוכה יעדע וואך לערנען חומש רש"י מיטן תרגום, און דו פארפעלסט נישט קיין איין וואך, דאס איז שוין א געווינס, ווארום דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך אויף דעם מורא'דיג אז בחורים אין אינגעלייט זאלן נישט מעביר סדרה זיין, און אלע צרות וואס א מענטש האט, איז נאר ווייל ס'גייט דורך א וואך וואס מען איז נישט מעביר סדרה, דאס איז ברור פשמש, און ווי באוואוסט אז דער הייליגער צדיק דער רבי רבי מרדכי מנדבורנא זי"ע האט געוואונטשן די צוויי הייליגע ברודער דעם "עצי חיים" און דעם "דברי יואל" ווען דער פאטער זייערע דער "קדושת יום טוב" האט זיי געשיקט מקבל זיין פון אים א ברכה, האט ער זיי געזאגט, "קינדערלעך פילעוועט זיך מיט חומש רש"י, ווייל איך האב געקענט אסאך גדולים וואס זיי האבן נישט געוואוסט וואו דער בורא פל עולם וואוינט ווייל זיי האבן נישט געלערנט חומש רש"י" איז וואויל איז דעם בחור אדער דעם אינגערמאן וואס ער לערנט יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן תרגום, און ער איז מקיים וואס עס שטייט און שולחן ערוך (אורח חיים סימן רפ"ה סעיף ג) מיום ראשון ואילך.

נקרא עם הצבור; פון זונטאג אן קען מען שוין מעביר
סדרה זיין.

עם איז באוואוסט ווען רבינו הקדוש בעל "דברי יואל"
זי"ע האט באקומען דעם סטראוק לא עלינו איז ער
געווען ביי זיך זייער צופראכן וכו', ביז איינמאל האט ער
דערציילט פאר די גבאים אז ער האט געזעהן אין חלום
דעם הייליגן רבי רבי מרדכי פון גרבורגא זי"ע וואס איז
געקומען צו אים מיט א לעכטיג פנים און ער האט אים
געזאגט 'דו וועסט נאך לאנגע יארן לערנען חומש מיט
רש"י און דאס האט אים זייער דערפרייט, און אים
אריינגעגעבן האפפענונג אז ער וועט נאך קענען זיין צוזאמען
מיטן עולם.

איבערדעם זעה צו זיין שטארק יעדן טאג צו לערנען
חומש מיט רש"י מיטן תרגום, פרי דו זאלסט
קענען ענדיגן יעדע וואך די סדרה פון די וואך, וועסטו
האבן אריכות ימים, ווי די תו"ל זאגן (פרכות ח.) לעולם ישלים
אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל
המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג

תשמה

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר ואתחנן י"ב אב ה'תשע"ד
 שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן דיין זכות וואס דו האסט
 אין הימל, דאס דו דריקסט דעם רבינ'ס הייליגע ספרים,
 וואס דאס טוט מתיה זיין יעדן צובראכענעם און געפאלענעם
 מענטש, עס איז ממש אן ענגן פון הצלת נפשות, מען זעהט
 בגשמיות אז א מענטש ווערט פארוואונדערט איז דא 'הצלה'
 וואס זיי קומען גלייך צולויפן העלפן דעם מענטש און ברענגן
 צו א רפואה וכו', אזוי איז דעם הייליגן רבינ'ס ספרים א
 'הצלה' פאר א מענטש וואס ער פאלט אריין אין דיפרעסיע
 וכו', אדער ער איז זיך מניאש פון זיין לעבן וכו', אדער
 עס גייט אויף אים איבער סיי בגשמיות און סיי ברוחניות
 וכו' וכו', נאר דעם הייליגן רבינ'ס ספרים קענען אים
 ראטעווען, וואס דאס איז הצלת נפשות ממש, איבערדעם
 זאלסטו זיך זעהן מתיה צו זיין מיט דעם וואס דו האסט
 אפגעדריקט שוין צענדליגער טויזענטער ספרים, און מיט
 דעם קענסטו זיך מתיה זיין דיין גאנץ לעבן, ווארום ווען
 דו וואלסט געוויסט אין וויפיל צובראכענע און געפאלענע
 מענטשן האסטו אריינגעברענגט חיות דורך די הייליגע
 ספרים וואלסטו געטאנצט פון רוב שמחה, און איך מוז דיר
 זאגן אז דו מענסט טאקע טאנצן פון רוב שמחה וואס דו

האסט געראטעוועט אזויפיל אומגליקליכע נשמות פון
אונטערגיין.

אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער העלפט ארויס דריקן
דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, און נאכמער וואויל איז
דעם מענטש וואס ער פארשפרייט דעם הייליגן רבינ'ס
ספרים צווישן דעם המון עם, ובפרט צווישן בחורים וואס
אויף זיי גייט דורך וואס עם גייט דורך וכו', ירמיהו הנביא
קלאגט (איכה א, ט"ו) ק'רא ע'לי מ'ועד ל'שבר ב'חורי, וואס
דאס איז די ראשי תיבות ע'מ'ל'ק' און ב'ל'ע'ם' דאס ביי
זיי איז א גאנצע שמחה און א יום טוב ווען זיי קענען
צוברעכן א בחור ער זאל אריינפאלן אין יאוש און דעמאלטס
לאזט ער זיך נאך פון יעדע זאך וואס האט צוטהן מיט
די קרושה וכו', צום ביישפיל, דאווענען דריי מאל א טאג
שחרית מנחה מעריב מיט מנין, וואס דאס וואס א בחור
פארנאבלעסיגט דאס איז נאר מחמת די יאוש וואס איז
אריין אין אים און ס'דאכט זיך אים אז ער איז נישט חשוב
אין הימל וכו', און דער צייט וואס דער הייליגער רבי האט
אונז מגלה געווען (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) אז עם איז גאר
קיין יאוש נישט פארהאנדן, א איד טאר זיך נישט מייאש
זיין אפילו אין די ארגסטע שווערסטע מצבים דארף ער זיך
שטענדיג דערהאלטן און נישט אראפפאלן ביי זיך, נאר
וויסן זאל ער אז ער איז הערשט חשוב ביים בורא כל
עולמים, ווארום אז אויף א מענטש גייט איבער וואס עם
גייט איבער וכו', אלע ערליי ירדות און נפילות וכו' וכו',

און פונדעס טוועגן לאזט ער זיך נישט אראפּוואַרפֿן, נאר ער
 שטאַרקט זיך מיט אלע ערליי רצונות און בענקענישן
 אומקערן זיך צום בורא פֿל עולמים אפילו אינמיטן וואַרפט
 מען אים אַראַפּ נאַכאַמאל און נאַכאַמאל, ווערט ער נישט
 מיד נאר ער קומט צוריק צום בורא פֿל עולמים און רעדט
 זיך אויס פאר אים און דערציילט אים אויס אלעס וואס
 עס גייט אויף אים דורך, אזא מענטש וועט ביים סוף ווערן
 א גרויסער ערליכער איד, און דער בורא פֿל עולמים וועט
 אים מקרב זיין וכו' וכו', דער הייליגער רבי האט אונז
 מנגלה געווען דאס אויף אלע צדיקים איז איבערגעגאנגען
 וואס עס איז איבערגעגאנגען אין די יונגט, אבער זייער
 גרויסקייט איז געווען דאס זיי האבן זיך נישט געלאזט
 אראפּוואַרפֿן בשום פנים ואופן, אפילו עס האט זיך זיי
 געדאַכט אז עס איז עק וועלט.

דער הייליגער קאמארנא'ר זי"ע ברענגט פֿמה פֿעמים אין
 זינע ספרים מיט דעם לשון 'אלף טעמי מיתה טעמתי
 בכל יום' איך האב טועם געווען טויזענט טעמים פון מיתה
 יעדן טאג, דער סמ"ך מ"ם האט מיך געוואלט צוברעכן
 אינגאנצן, נאר איך בין געווען פֿעסט שטארק ביי מיר, און
 איך האב זיך נישט געלאזט אראפּוואַרפֿן, איבערדעם האט
 דער בורא פֿל עולמים אין מיר אריינגעשיינט א מורא'דיגן
 געטליכן לעכטיגקייט.

און דאס איז דער לימוד פון הייליגן רבי'ן וואס ער לערנט
 אונז אויס וויאזוי זיך צו דערהאלטן אין די שווערסטע

בִּישׁוּעֵרֶסְטֶע צײַטן וְכוּ', אײן דײ שׁווערֶסְטֶע בִּישׁווערֶע נְסִיוֹנוֹת
וּואס מײר מֵאכֶן מײט, אײבערֶדעם מַעֲגָסְטוּ זײך זײער פֿרײען
וּואס דו דריקסט דעם הײלײגן רֶבִינ'ס סִפְרִים און דו בִּיסט
א מִזְבֵּחַ אֶת הַרְבִּים, וּואס דײ חו"ל זאָגן (ײמא פּו.) כָּל הַמִּזְבֵּחַ
אֶת הַרְבִּים אײן חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ; אַז וּואוּיל אײז דײר.

זאַלסט האָבן א פֿרײליכן שַׁבָּת

תּשִׁמוּ

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר פִּי תִצֵּא ו' אֱלוֹל ה'תשע"ד
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר
אײך הָאב דַּעֲרֵהאֲלֵטן דײן פֿרײוּן.

זאַלסט ווײסן אײב מַעַן ווײל ראַטעווען דעם יוגנט אײז נאָר
דא אײן עֲצָה, זײ חֲתוּנָה מֵאכֶן פֿרײ, עַם וועט
נאַרנײשט נײצן פֿאַר אַלע 'חֲכָמִי כַעֲלֵעם' וּואס יַעֲדֵער אײנער
קומט אַרױף מײט גײע הַמְצָאוֹת און גײע עֲצוֹת וּוּיאַזױ צו
ראַטעווען דעם יוגנט וְכוּ' וְכוּ', עַם אײז אַלעס שְׁטוֹתִים און
דְּבָרִים בְּטָלִים, דַּעַר דוֹר אײז לײדער מוֹרָא'דיג גײדריג, און
אײב מַעַן ווײל ראַטעווען דײ קײנדער מוּז מַעַן זײ חֲתוּנָה
מֵאכֶן יוּגָה, פֿאַרשְׁטײט זײך אַז מַעַן דאַרף אײפֿבויען דעם
בְּחוּר'ל עַר זאַל זײן ראױ חֲתוּנָה צו הָאָבן, און עַר זאַל
הָאָבן אַן אַחֲרױת צו פִּירן א שְׁטוּב, און אַזױ אײך דאַרף
מַעַן דאַס מײדל אײפֿבויען זי זאַל קענען חֲתוּנָה הָאָבן און

פירן אן ערליכען שטוב, נאר דאס איז די לייזונג פון דעם ביטערן פראבלעם וואס טויזענטער בחורים און מיידלעך גייען ארויס לתרבות רעה טאג טעגליך, עס איז נישט קיין גומא, דער צאל האלט שוין אן אין די טויזענטער, און די'יקא פון די בעסטע שטובער, טאטע מאמע רייסן זיך די האר פון קאפ, עסן זיך אויף דאס הארץ, וואס האבן זיי נישט געטוהן פאר די קינדער וכו' אז ס'קומט זיי אזא מין שטראף? אבער דער אמת איז, די הפקירות איז היינט אזוי גרויס, און דער יצר הרע ברענט ווי א פייער וכו' וכו', איז נישטא קיין שום עצה נאר חתונה צו מאכן יונגערהייט, אויב מען וועט דאס נישט טוהן וועט זיין א קאטאסטראפע מיט די יונגט, און רבנים און ראשי ישיבות און מחנכים און מחנכות וועלן נישט קענען זאגן "ידינו לא שפכו את הדם הזה", ליידער דאס איז דער ביטערער מציאות, די הפקירות איז זייער גרויס, און אויב מען וויל ראטעווען אונזערע קינדער, מוז מען זיי חתונה מאכן וואס פריער'ט.

מיר זענען אין א ביטערן גלות, און מיר מוזן ראטעווען אונזערע קינדער פון אראפגיין פון אידישן וועג, געלויבט דער בורא פל עולמים די אלע וואס זיי האבן חתונה געהאט יונגערהייט האבן אויפגעשטעלט נאר שיינע און ערליכע שטובער, און מען קען דאס קומען זעהן.

דער בורא פל עולמים זאל אונז העלפן אז די דיבורים זאלן אריינגיין אין די הערצער פון די וואס עס דארף אריינגיין וכו', און זיי זאלן דאס מקיים זיין, אזוי וועלן מיר

אֲשֶׁר

תשמוז

בְּנַחֲלִי

שלה

האַבן טוֹיזענִטער און טוֹיזענִטער עַרליכע יוגנט, און זיי וועלן
אונז נישט אַוועקפאלן צווישן די פינגער.

זאַלסט האבן א פתיכה וחתומה טובה

תשמוז

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר פי תצא ו' אלול ה'תשע"ד
שלום וברכה אל האברך הנקר לי מאד ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דו האסט נישט קיין אהנונג וואס דו טוהסט אויף מיט
דריקן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים און די קונטרסים
וואס דאס איז די תמצית פון הייליגן רבינ'ס און פון דעם
הייליגן רבי נתן'ס ווערטער, דאס איז געשריבן געווארן אין
גאר א גרנגען שפראך, דאס איז געאייגנט פאר מענער און
פאר פרויען און פאר בחורים און פאר מיידלעך, ווערטער
פון התחזקות און דערמוטיגונג צו בלייבן ערליכע אידן
מאמינים אין דעם בורא כל עולמים, ווארום די נסיונות איז
זייער זייער שווער אין אונזער דור, ווי דער הייליגער רבי
האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן ל"ה וסימן ר"ב) דאס פאר משיח וועט
קומען וועט די גאנצע וועלט זיין ארוםגענומען מיט כפירות
און אפיקורסות, מען וועט זיך דארפן זייער מוטשען צו
קומען צו ריינע אמונה, צו השקפה ברורה, מען זאל נישט
מיטגעכאפט ווערן מיט דיעות נפסדות, ווי צום ביישפיל די

קליפה פון די ערב רב, די מלכות המינות, וואס דאס איז א קליפה וואס כמעט קיינער איז נישט ריין פון דעם, יעדער מאכט פון זיי א מציאות, וואס באמת איז דאס אלעס א נסיון פאר אונז, אז וואויל איז דעם וואס ער שטארקט זיך יעצט אין פשוטע אמונה אין בורא כל עולמים, און לייגט אריין אין זיין מח מחשבה אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער אים, און מען דארף נאר רעדן צו אים און בעטן פון אים יעדע זאך וואס מען ברויך, ווארום תפלה איז די העכסטע מדריגה, א מענטש וואס ער האט אמונה אז דער בורא כל עולמים איז דא ביי אים, נעבן אים, אין אים, דער וועט שטענדיג נאר בעטן דעם באשעפער, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ס"ב) פארוואס רעדט נישט א מענטש צום בורא כל עולמים און בעט אים נישט וואס ער דארף האבן? דאס איז ווייל די אמונה איז ביי אים נישט גאנץ, ווארום ווען דער מענטש האט א שטארקע אמונה אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא כל עולמים, וואלט ער שטענדיג געבעטן דעם באשעפער וואס ער דארף האבן.

איבערדעם דארף מען זעהן צו דריקן און פארשפרייטן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים און קונטרסים וואס זיי רעדן נאר פשוטע אמונה אין בורא כל עולמים, וואס דורך אמונה גייט מען דורך אלסדינג, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ס"ד) דערפאר האט אברהם אבינו געהייסן אברהם העברי פון די לשון עבר

אַל עֵבֶר, דָּאס הייסט דורך אַמוּנָה וואס ער האט אריינגעברענגט אין בורא פֿל עולמים, איז ער דורכגעגאנגען דעם גאנצן חלל הפנוי וכו', וואס פון דארטן קומט ארויס אלע אפיקורסות וכו', און מען דארף אכטונג געבן היינטיגע צייטן פון אלע בעלי דמונות וואס רופן זיך בעלי מקובלים וכו', אלע באבא'ס וכו', אלע פאלשע מנהיגים וכו' וואס פארפירן די שוואכע מענטשן מיט קליינע מוחות, עס רייסט די הארץ ווי מען פארבלענדט היינט די אויגן פון דעם המון עם מיט אלע ערליי לשונות פון קבלה וכו' וכו', וואס דורכדעם פארפירט מען מענטשן בחורים מיט אינגעלייט וכו', יעדער איינער מיינט אז ער וועט אויכעט זיין א מקובל און פליען אין הימל וכו', און ער כאפט נישט דאס מען פארבלענדט אים די אויגן, און מען פארפירט אים אין שאל תחתית ומתחתיו אריין.

דער בורא פֿל עולמים זאל רחמנות האבן אויף אלע אידישע קינדער, און מיר זאלן שוין אויסגעלייזט ווערן פון דעם ביטערן לאנגען גלות.

זאלסט האבן א פתיבה וחתומה טובה

תשמה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תָבוֹא י"ד אֱלוֹל ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן דִּיִּין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּוּ.

דוֹ זְאֵלְסֵט ווִיִּסֵן אִזּוֹ אוֹיֶף דִּי וועלֵט דֶּאָרְף מְעַן הָאָבֶן
 מוֹרָא־דִּינְגֶע הֶתְחֻזְקוֹת אוֹיֶף יַעֲדֵן טְרִיט און אוֹיֶף יַעֲדֵן
 שְׁרִיט, עִם גֵּיט אִיבְעֶר אוֹיֶף יַעֲדֵן מְעַנְטִשׁ וואס עִם גֵּיט
 אִיבְעֶר, און אַלְעס אִיז נִסְיוֹנוֹת וואס מְעַן אִיז מְנִסָּה א
 מְעַנְטִשׁ זַעֲהֵן ווִיאִזוֹי עֶר וועט זיך קֶענְעֵן דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן, דְּעֶרְפֶּאָר
 הָאֵט דְּעֶר הֵיִלִּיגֶעֶר רַבִּי גַעזֶאגֵט 'הַעִיֶקֶר שְׁקוֹרִין דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן
 זיך', דָּאס הֵיִסֵּט, א יִסוּד גְּדוֹל פֶּאָר א מְעַנְטִשׁ אוֹיֶף דִּי
 וועלֵט, עֶר זֵאל זיך דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן פֿון דְּעַם אַלְעס בֵּיזוֹן וואס
 עִם גֵּיט אוֹיֶף אִים אדוֹרְךְ.

וויאזוֹי דְּעֶרְהֶאֱלֵט מְעַן זיך? דוֹרְךְ אַמוּנָה פִּשׁוּטָה. ווען א
 אִיד ווִיִּסֵּט דָּאס אַלְעס וואס עִם גֵּיט אוֹיֶף אִים
 אדוֹרְךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת אִיז נָאָר פֿון דְּעַם בּוֹרָא כָּל
 עוֹלָמִים, ווי דִּי חו"ל זֶאגֵן (חילין ז:) אִין אָדָם נִקְרָא אַצְבָּעוּ
 מִלְּמִטָּה אֶלָּא אַם כֵּן מְכַרְיִזִין עָלָיו מִלְּמִעְלָה; א מְעַנְטִשׁ
 כֹּאפֵט נִישְׁט קִיין קְלֵאפֶּ אִין קְלֵיִן פִּינְגֶּעֶר'ל אוֹיב מְעַן הָאֵט
 נִישְׁט אוֹיסְגֶּערוּפֵן קוֹדֵם אִין הֵימְל; ווען א אִיד ווִיִּסֵּט דָּאס,
 דְּעֶמְאֵלְטֵס ווערט עֶר נִישְׁט צוּבְּרֶאכֵן פֿון קִיין שׁוּם זֶאך, עֶר
 ווִיִּסֵּט אִזּוֹ א יַעֲדֶעֶר זֶאך אִיז פֿון דְּעַם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים,

און אונדאי און אונדאי וואס דער בורא פל עולמים טוט
 איז לטובה, ווי דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט (ח"י
 מוהר"ן סימן תנ"ב) "נאט איז תמיד גוט", א איד דארף שטענדיג
 וויסן דאס פון בורא פל עולמים קומט ארויס נאר גוטס,
 אפילו עס מאכט זיך זאכן וואס ער פארשטייט נישט וכו',
 און עס איז אים שווער צו פארשטיין וכו', פונדעסטוועגן
 דארף ער וויסן אז אין יעדע זאך וואס עס קוקט אויס
 שלעכטס איז דא גוטס, אמת דער גוטס איז באהאלטן וכו',
 אבער צום סוף וועט זיין נאר גוט, אזוי ווי ס'שטייט (תהלים
 קמ"ה) "טוב הנו"ה לכל ורחמיו על כל מעשיו" דער בורא
 פל עולמים איז נאר גוט, כאטשע מען פארשטייט נישט
 אסאך זאכן, דארף מען וויסן אז אלעס איז גוט. די חז"ל
 דערציילן (ברכות ס"ב) פל מה דעביד רחמנא לטב עביד; וואס
 דער בורא פל עולמים טוט איז נאר גוט. ווען מען נעמט
 דאס אריין ביי זיך, דעמאלט גייט דער לעבן נאר אנדערש.

אבער צוקומען צו דעם דארף מען אסאך בעטן, א איד
 דארף זיך צוגעוואוינען אויסרעדן זיך דאס הארץ
 פארן בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש, און אויסבעטן
 זיך יעדע זאך וואס ער דארף האבן, ובפרט אויף אמונה,
 ער זאל שפירן ווי דער בורא פל עולמים איז ביי אים,
 לעבן אים, אין אים. און ער וועט זיך צוקלעבן פביכול צום
 בורא פל עולמים, ווארום דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע
 האט געזאגט "אמונה הוא הדבקות - הדבקות הוא אמונה"
 ווען א איד גלייבט אין בורא פל עולמים עצם דאס גלייבן

קלעבט אים צו צום בורא פל עולמים, אמונה איז א מתנה,
 און נישט יעדער איינער איז זוכה צו אמונה, ווארום דער
 הייליגער רבי האט בפירוש געזאגט (שיחות תר"ן סימן ל"ב) ס'איז
 דא מענטשן וואס זיי האבן געזינדיגט אזעלכע שווערע זינד,
 וואס די זינד אליין ברענגן אריין אין דעם מענטש בפירות
 און אפיקורסות, און ס'איז אים זייער שווער אנצונעמען די
 אמונה, בפרט ווען א מענטש האט געגעסן טריפות און
 נבילות, זאגט דער רמב"ם (אגרת תימן) דעמאלט זיין בלוט
 קען שוין קיין אמונה נישט נעמען. ווארום ווען א מענטש
 עסט טריפות און נבילות ווערט זיין בלוט אויסגעמישט מיט
 שלעכטס, און קיין אמונה קען ער שוין נישט האבן,
 איבערדעם דארף מען אסאך בעטן דעם בורא פל עולמים
 באשעפער הארציגער העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו ריינע
 אמונה, ובפרט אין דעם דור וואס אלע מינים און בופרים
 ווערן פארשפרייט אויף דער וועלט מיט דיעזע נפסדות וואס
 איז אקעגן די אמונה, בעהט איך דין בורא פל עולמים עם
 זאל מיר נישט שאטן זייערע גיפטיגע ווערטער, זייער שמוציגע
 מעשים, זייערע אומרייניגע דיבורים, איך זאל באהיט און
 באשיצט ווערן פון אלע מיני מינים בופרים ואפיקורסים,
 איך זאל זיך האלטן צוזאמען שטענדיג מיט ערליכע אידן
 וואס זיי גייען אויפן אויסגעטראטענעם וועג פון אנזעערע
 עלטערן און עלטערנ'ס עלטערן, איך זאל זיין א פשוטע
 איד, מקנים זיין דיינע מצוות מיט גרויס שמחה, און קיין
 שום זאך זאל מיר נישט אראפזארפן פון דיר, איך זאל

זיך צונגעוואוינען יעדע זאך דיך פֿעטן, ווארום איך ווייס
 בורא פֿל עולמים די פֿיסט דא און די הערסט צו מיין
 תפלה מיט מיין געבעהט, דערפאר פֿעהט איך דיר זייער
 בורא פֿל עולמים האב אויף מיר רחמנות איך זאל זוכה
 זיין צו האבן א ריינע מח, א ריינע מחשבה, קיין שום זאך
 אויף דער וועלט זאל מיר נישט קענען אראפֿווארפֿן פֿון
 דיר, און איך זאל לערנען יעדן טאג דיין תורה הקדושה,
 וואס דורכדעם זאל איך קענען זיין צוגעקלעפט צו דיר פֿון
 יעצט ביז אייביג.

אזוי דארף מען רעדן צום בורא פֿל עולמים אויף פֿראסט
 אידיש, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט פֿארנוואס
 איז ער געקומען צו זיין זאך? ווייל ער האט זיך געפֿירט
 אזוי ווי א פֿראסטאק, ער האט שטענדיג גערעדט צום בורא
 פֿל עולמים פֿשוט אזוי ווי א פֿרוי רעדט, אזוי ווי קינדער
 רעדן, אוועק געווארפֿן דעם אייגענעם שכל, געבעטן און
 געבעטן און געבעטן וכו' וכו', יעדע זאך וואס ער האט
 געדארפט האבן האט ער זיך אויסגעגאסן דאס הארץ פֿאר'ן
 בורא פֿל עולמים, איבערדעם דארפֿן מיר נאכמאכן דעם
 הייליגן רבי'ן וואס ער האט אויב אזויפיל געבעטן אז מיר
 זאלן זיך צונגעוואוינען רעדן צום בורא פֿל עולמים, און ער
 האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ה) הַהִתְבּוֹדָדוֹת הוּא
 מַעֲלָה עֲלֵינוּהָ וּגְדוּלָה מִן הַכֹּל; ווען א איד גייט אין א
 באזונדער פֿלאץ וואו קיינער איז נישטא, און ער רעדט זיך
 אויס דאס הארץ פֿאר'ן בורא פֿל עולמים, ברענגט ער

אַרְוִיף גְּרוּיִסֶּע שְׁעֵשׂוּעִים אִין אַלֶּע עוֹלָמוֹת, אִיבְּעֶרְדֶּעם זַי
 נִישְׁט קִיין בְּמַלְאָךְ, עִם גַּיט אוֹיף דִיר דוֹרְךְ שְׁוועֶרע בִּיטְעֶרע
 צַיטִן, דַּיין עֵצָה אִיז נָאָר צו רַעֲדֵן צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים,
 נָאָר צו בְּעֵטֵן דָּעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און דַּער עִקָּר בְּעַהֲט
 אוֹיף שְׂמַחָה דו זאַלֶסט זַיין פֿרִיילִיךְ, וואַרום מָען קָען זײַךְ
 נִישְׁט פֿאַרשְׂטֵעֵלן דָּאס גְּרוּיִסְקִיט פֿון די מִדְרִיגָה וואַס אַ
 אִיד פֿרִיידט זײַךְ מִיט שְׂלָא עֲשֵׁנִי גוֹי, דָּאס אִיז די הֶעכְסְטֶע
 שְׂמַחָה, כְּאַטְשֶׁע דַּער סִמְ"ךְ מִ"ם ווִיל מִיךְ צוּבְרַעֲבֵן אַז אײַךְ
 הָאָב אִין מִיר נָאָר נִישְׁט קִיין גוֹט'ס וואַס דָּאס אִיז פִּיל מִיט
 שְׂקָר וואַרום יַעֲדֶער אִיד אִיז פִּיל מִיט מְצוּוֹת, עַד הָאָט אַ
 מוֹזוּזָה עַל פֶּתַח בֵּיתוֹ, עַד לִינֵגַט תְּפִילִין יַעֲדֵן טָאָג, עַד גַּיט
 מִיט צִיצִית, עַד הָאָט אַ בָּאָרְד מִיט פִּיאוֹת, עַד עָסַט כְּשֶׁר,
 עַד הֵיט שְׁבֵת, וְכוּ', וְכוּ', פּוֹנְדֶעסְטוועגן טוט דַּער סִמְ"ךְ
 מִ"ם צוּבְרַעֲבֵן יַעֲדֵן אִינֶעם, אִיבְּעֶרְדֶּעם דַּאָרף מָען זײַךְ
 דַּעֲרַהאַלְטֵן, ווי נִישְׁט אָבְּעַר "שְׂלָא עֲשֵׁנִי גוֹי" קִיין גוֹי בֵּין
 אײַךְ נִישְׁט, אײַךְ בֵּין גַּעבֶּאָרן אַ אִיד, און מִיט דָּעם קָען מָען
 זײַךְ זַייעַר מְחַיֶּה זַיין דָּעם גַּאנְץ לַעֲבֹן, אָבְּעַר שְׂמַחָה אִיז
 אַזאַ הִיילִיגֶע מִדְרִיגָה אַזאַ הוִיעֶכֶּע מִדְרִיגָה אַז מָען קָען
 נִישְׁט צוּקוּמֶען צו דָּעם נָאָר דוֹרְךְ אַסאַךְ תְּפִלָּה, מָען דַּאָרף
 אַסאַךְ אַסאַךְ בְּעֵטֵן דָּעם בַּאשְׁעֶפֶּער אַז מָען זַאל זוכֶה זַיין
 צו שְׂלִימוֹת הַשְּׂמַחָה.

אײַךְ הָאָף אַז דו וועסט זײַךְ אַזוֹי פִּירן בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁימוֹת,
 וועסטו אַרויִסְגַּיִן פֿון דַּיִנֶּע אַלֶּע יְרִידוֹת און נְפִילוֹת
 וְכוּ' וְכוּ', וואַס כְּאַמֶּת דָּאס אִיז אַלֶּעס אַ גְּרוּיִסֶּע דְמִיוֹן,

ווארום דער בורא פֿל עולמים געפונט זיך איבעראל, אן
 אים וואלסטו נישט געקענט עקזיסטירן, דאס וואס דו זעהסט,
 דאס וואס דו הערסט, און דאס וואס דו רעדסט, און דאס
 וואס דו אטעמסט, און דאס וואס דו גייסט, און דאס וואס
 דו באוועגסט זיך, דאס איז אלעס ווייל דער בורא פֿל
 עולמים איז דא אין דיר, אן אים האט א מענטש נישט
 קיין קיום, און ממילא זאל דיר דער סמ"ך מ"ם נישט
 צוגרעכן אז דו ביסט ווייט פון דעם באשעפער, און ער
 איז ווייט פון דיר וכו' וכו', דאס איז אלעס דמיונות וואס
 עס קומט פון פגם הברית, ווען א מענטש איז פוגם בברית
 ווערט נפגם זיין אמונה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי
 מוה"ר חלק א' סימן ל"א) אויפן פסוק (תהלים פ"ט) "וּבְרִיתִי נֶאֱמַנְתָּ
 לוֹ" ברית מיט אמונה איז תלוי איינס אין אנדערן, ווען א
 איד היט אפ דעם ברית און ער איז נישט מוציא זרע
 לבטלה, און ער קוקט נישט אויף שמוץ וואס דאס איז
 מטמטם הלב והמוח, דעמאלט איז ער זוכה צו ריינע אמונה,
 און שטענדיג טראכט ער נאר פון בורא פֿל עולמים, און
 שטענדיג בענקט ער צום בורא פֿל עולמים און וויל גבלל
 ווערן אין אים, און דאס גאנץ לעבן זיינע גייט אנדערש.

זאלסט האבן א לעכטיגן געבענטשטן יאר

תשמט

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר כי תבוא י"ד אלול ה'תשע"ד

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דאס וואס דו שרייבסט דאס דיין ווייב לאזט דייך בשום אויפן נישט פארן אויף ראש השנה צום הייליגן רבינ'ס ציון איז דא נאר איין עצה וואס דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט, דו זאלסט גיין אין א פלאץ וואו קיינער איז נישטא, און דו זאלסט זיך אויסוויינען פארן בורא כל עולמים דיין ביטער הארץ, און דו זאלסט בעטן דעם באשעפער מיט אן אמת אז דו ווילסט פארן אויף ראש השנה אין אומאן, דו זאלסט נישט מיד ווערן אפילו ס'וועט נעמען עטליכע שעה די תפילות, זאלסטו זיך עקשנען און בעטן א תפלה נאך א תפלה, וועסטו זעהן וואונדער איבער וואונדער, ווארום תפלה איז די העכסטע זאך, ווי די חז"ל זאגן (ברכות ו) מאי ברום זלות לבני אדם אמר ליה אלו דברים שעומדים ברומו של עולם ובני אדם מזולזלין בהם; ופרוש רש"י, דברים שעומדים ברומו של עולם: כגון תפלה, שעולה למעלה. מענטשן ווייסן נישט אפצושאצן וואס איז תפלה, דערפאר זענען זיי זיך מתרשל אין דעם, אבער ווען א איד זאל ווייסן ווען ער בעהט דעם בורא כל עולמים און גיסט טייכן טרערן ביי זיינע תפילות אז זיינע תפילות ווערט אנגענומען, דעמאלט וואלט יעדער איד

גַּעֲבַעְטֵן דַּעַם בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים יַעֲדֵן טָאג וואס ער דאַרף
 האַבן, און ער וואלט געזעהן וואונדער איבער וואונדער,
 ווארום תּפִּלָּה איז די העכסטע זאך, און עס גייט הוייעך
 הוייעך הוייעך וכו' וכו', ווי די תּו"ל זאגן (מדרש אגדה) דאס די
 תּפִּילוֹת פון א איד גייט ארויף פון איין היכל צום אנדערן,
 ביז ס'קומט צום העכסטן היכל וכו' נעמט דאס א מלאך
 און ער באשׂווערט עס דאס די תּפִּלָּה זאל גיין וואו ס'דאַרף
 גיין וכו' וכו', האט דער הייליגער רבי נתן ז"ל געזאגט
 אמאל דאס מען זעהט פון דעם מדרש דאס דער מלאך
 וואס איז ממונה אויף תּפִּילוֹת ישׂראל ווייסט אליין נישט
 וואו דאס גייט נאר ער באשׂווערט דאס ער זאל גיין וואו
 עס דאַרף גיין, אזוי הוייעך איז תּפִּלָּה. איבערדעם זיי נישט
 קיין בטלן, נאר זאלסט גיין יעדן טאג צום ציון פון דעם
 צדיק וואס איז דא אין ענקער געגנט, און זאלסט דארטן
 זיצן א שעה צוויי און זיך אויסוויינען צום בורא כּל עוֹלָמִים
 אז ער זאל אויף דיר רחמנות האבן דאס דיין ווייב זאל
 איבערדרייען איר מיינונג, און זאל דיר טרייבן צום הייליגן
 רבינ'ס ציון אויף ראש השנה, ווארום אזוי זאגן די תּו"ל
 (במות ס"ג) אויפן פסוק (בראשית ב' י"ח) "אעשה לו עזר בנגדו",
 זכה עזרתו לא זכה בנגדו; דאס הייסט אויב דער מענטש
 איז זוכה און ער פאלגט דעם בורא כּל עוֹלָמִים און איז
 מקיים זיין רצון, דאס הייסט די מצוות, דעמאלט העלפט
 אים דאס ווייב ארויס יעדע זאך, אבער אויב ער איז נישט
 זוכה צו טוהן דעם רצון פון דעם בורא כּל עוֹלָמִים, ווערט

זי א מתנגד אויף אים, איבערדעם דארף מען זיך אינגאנצן
איבערגעבן צום בורא פֿל עולמים, און דעמאלט וועט די
ווייב זיך אינטער געבן צו אים, און אזוי זאגט דער הייליגער
רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן ט) אזוי ווי א מענטש איז זוכה
זיך מזווג זיין פֿביכול צום בורא פֿל עולמים מיט תפלה,
אזוי ווערט דאס ווייב אינגאנצן פֿטול צו אים וכו' וכו'.

איבערדעם זיי זיך נישט מייאש אפילו עס קוקט דיר אויס
זייער ביטער און פונסטער, אפער די חז"ל זאגן
(ברכות י.) אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע
עצמו מן הרחמים; אויב דו וועסט דאס מקיים זיין מיט אן
אמת, וועסטו זעהן וואונדער איבער וואונדער וואס דער בורא
פֿל עולמים וועט מיט דיר טוהן. דער עיקר ווארף אנועק
דעם אייגענעם שכל, און זיי עס מקיים אן קיין שום חכמות.
זאלסט האבן א לעכטיגן געבענטשטן יאר

תשנ

בעזרת השם יתברך יום ב' בין כסה לעשור ה'תשע"ה

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי
מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

דו האסט נישט קיין אנונג דעם גרויסן שמחה וואס איך
האב געהאט ביי דיך זעהן אין אומאן אויף ראש השנה,

דו האַסְט זוכה געווען איבערנעשפּרינגען אלע מניעות און
מבשולות וואס מען האט דיר געלייגט אויפן וועג וכו'.

דו דארפסט דן זיין דיין ווייב לכה זכות אפילו זי בלאזט
יעצט וכו' און זי איז ברוגז מיט דיר וכו', אבער זאלסט
געדענקן דאס דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט געזאגט פאר
אונזערע לייט א דאנק הקדוש ברוך הוא וואס ער האט
אונז געגעבן יום הכפורים נאך ראש השנה, ווארום יום כיפור
בעהט מען זיך איבער איינער מיטן אנדערן, ווי די חז"ל
זאגן (יומא פרק ח) עבירות שביין אדם לחבירו, אין יום הכפורים
מכפר, עד שירצה את חברו; יום כיפור דארף מען איבערבעטן
איינער דעם אנדערן, אזוי ווי די פרוי איז ברוגז פארנוואס
איר מאן האט איר איבערנעלאזט אויף ראש השנה מיט די
קינדער און זי בלאזט וכו' און זי איז ברוגז וכו', אבער אז
עס קומט יום הכפורים דארף מען זיך איבערבעטן.

זייסן דארפסטו וויסן דאס ראש השנה איז א יום הדין,
דעמאלט איז מען דן דעם מענטש וואס וועט מיט
אים זיין אנאנג יאר, וויפיל געלט ער וועט פארדינען דעם
יאר, צו ער וועט בלייבן לעבן, צו חלילה וחס פארקערט
וכו', צו ער וועט זיין געזונט צו ער וועט זיין פארקערט
וכו', אלעס ווערט אנגעשריבן ראש השנה, ווארום דעמאלט
איז מען דן דעם מענטש אויף א גאנג יאר, ווען עס איז
דא א משפט אויף א מענטש נעמט ער אן אדוואקאט א
לויער, וואס דער משפט איז הארבער נעמט ער א גרעסערע

אָרױאַקאַט, אַ גֶרעסערע לױער, ער זאל אים פֿאַרטרעטן, ביז חלילה וחס אז ס'איז אויף איינעם נגזר געווארן עונש מוות נעמט ער דעם גרעסטן אָרױאַקאַט, דעם גרעסטן לױער ער זאל אים פֿאַרטרעטן, עס איז פֿאוואַקסט דאס דער הייליגער רבי האט געזאָגט "גאר מיין זאך איז ראש השנה" - "נישט נאר איר אליין זענט תלוי אין מיין ראש השנה, נאר די גאַנצע וועלט איז תלוי אין מיין ראש השנה", ווידעראום האט ער געזאָגט דאס "איך האב פֿאַקומען ראש השנה אַ מתנה פון דעם בורא כל עולמים אליין, איך האב עס נישט בירושה פון מיינע אבות הקדושים, ווי דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע און זיין תלמוד מיין זיידע רבי נחמן מהורדענקא זי"ע נאר דער באשעפער האט מיר דאס געשאַנקען אַ מתנה, און איך ווייס וואס הייסט ראש השנה".

דער הייליגער רבי האט געזאָגט "איך נעם מיינע מענטשן פֿאַר אלעמען" איבערדעם דאַרפֿסטו זיך זייער פֿרייען וואס דו ביסט ראש השנה געווען ביים רבי'ן און אונדאי וועסטו געבענטשט ווערן מיט אַ גליקליך יאר, מיט גרינג פֿרנסה, וועסט נישט דאַרפֿן אַנקומען צו מענטשן, נאר דו וועסט האָבן פֿרנסה בֿשפּע, אויך וועסטו האָבן געזונט, דו און דיין ווייב און די קינדער.

אַמת דאס ווייב קען נישט פֿאַרשטיין דאס, און אזוי אויך אַנדערע קענען דאס אויך נישט פֿאַרשטיין, וואו קען זיין אזא זאך? אָבער דאס וואס מענטשן פֿאַרױאַנדערן זיך דאס נעמט זיך מחמת חסרון אַמונה, ווען מען זאל האָבן

דעם אַמְת'ן אַמוּנַת חֲכָמִים אַמוּנַת צְדִיקִים דָּאס אַזאַ גְרוֹיִסע
רְבִי וואס איז געווען פֿאַר צוויי הונדערט יאר האט צוגעזאָגט
אַז ווער עס וועט קומען צו אים אויף ראש השנה וועט
ער אים א טובה טוהן אַנאַנץ יאר, ווידעראום האט ער
געזאָגט, ס'איז דא גשמות וואס איך קען נישט פֿאַררעכטן
אַ גאַנץ יאר, נאר ראש השנה קען איך דיע אויכעט
פֿאַררעכטן. שטעל זיך פֿאַר דער הייליגער רבי האט גענומען
צוויי עדות, און ער האט געזאָגט ווער עס וועט קומען צו
זיין ציון בְּמִשְׁךָ אַנאַנץ יאר, און ער וועט געבן א פֿרוּטָה
לְצִדְקָה פֿאַר מיינס וועגן, און ער וועט זאָגן די צען קאַפּיטלעך
תְּהִלִּים וואס ווערט אַנגערופֿן "תיקון הַכֶּלֶלִּי" אפילו ער וועט
זיין אין שְׂאוֹל תְּחַתִּית וּמִתְחַתּוֹ וועל איך אים ביי די פֿיאַות
אַרויסשְׁלעפֿן. קען מען זיך פֿאַרשטעלן וואסערע הַבְּטָחָה
מיר האָבן פֿון הייליגן רבי'ן, און עס איז פֿראַי אויסצוגעבן
אַלע שפּעצן לְכָל הַפְּחוֹת צו זיין איין מָאל ביים הייליגן
רבינ'ס ציון, ווארום מענטשן שטעלן זיך נישט פֿאַר וואס
עס טוט זיך ווען די נשמה גייט ארויס פֿון גוף וכו', דעם
גוף טראַגט מען אריין אין קבר און מען באַדעקט דאס
מיט ערד און מען לייגט אַרויף אַ מַצִּיבָה, און מען לאַזט
אים איבער אַליינ'ס צווישן אַלע מַתִּים וכו', אָבער די נשמה
גייט אַרויף אויבן, און דעמאלטס הערשט הייבט זיך אַן
דער יום הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא וכו', עס איז ממש שרעקעדיג,
ווי די חז"ל זאָגן וואס עס טוט זיך מיט אַ נשמה ווען ער
גייט ארויס מִזֶּה הָעוֹלָם, און דא קומט אַ רבי און ער נעמט

צוויי הייליגע תלמידים וואס זיי זענען געווען גרויסע בעלי מקובלים, גרויסע צדיקים, ער נעמט זיי פאר עדות, און ער זאגט זיי אז ווען א איד וועט קומען נאך מיין הסתלקות צו מיין ציון און וועט געבן א פרוטה לעצקה פאר מיין'ס וועגן און זאגט די צען קאפיטלעך תהלים, וועל איך אים ארויסשלעפן ביי די פיאזות פון גיהנום, קיין שלעכטס וועט אים נישט פאסירן. פֿרעג איך דיר, לוינט זיך נישט אויסצוגעבן אלע געלטער אין די וועלט כאטשע איינמאל אין לעבן זיין ביים הייליגן רבינ'ס ציון און מקנים זיין זיין רצון? וואס וויל דער הייליגער רבי אינגאנצן, מען זאל קומען צו זיין ציון און געבן א פרוטה לעצקה און זאגן די צען קאפיטלעך תהלים, וואס עס ווערט אנגערופן "תיקון הכללי", ווער ס'האט נאר אמונת חכמים אמונת צדיקים, טוט אלע פעולות שבעולם כאטשע איינמאל אין לעבן דארט זיין, וואס האסטו דא צוגעלייגט? אזא הבטחה וואס איז ווערד כל הון דעלמא וכו', און דא בעהש מען נישט כל הון דעלמא, נאר א טיקעט צו פארן קיין קיוב און פון קיוב נעמט מען א טעקסי ביז אומאן און מען געבט א פרוטה לעצקה און מען זאגט די צען קאפיטלעך תהלים, איז דאס אזוי שווער? יא! עס איז זייער שווער. ווארום דער סמ"ך מ"ם וויל זיך נוקם זיין אין א מענטש, און ער וויל נישט אז ער זאל ניצול ווערן פון אים, טוט ער אלע פעולות אריינצוברענגן אין א מענטש קשיות און ספיקות, און ער ברענגט לצים וואס זיי מאכן ליצנות פון דעם, וואס די לצים זענען אליין קליפות און

מִשְׁחִיתִים וְוֹאס זײ הָאָבֶן זײַךְ מִתְּלַבֵּשׁ גְּעוֹנֵעַן אײן גְּעֵמִינְע
 מְעַנְטֶשֶׁן וְוֹאס זײ שְׁפֶעטן אָפּ פֿון גְּרוֹיֶסקײט פֿון הײלִיגן רַבִּין
 בְּכֻלָּיוֹת, און פֿון פֿאַרן צום צײַן הַקְּדוֹשׁ בְּפִרְטִיּוֹת.

יַעֲצֵט פֿרעג אײךְ דיר, וועגן אַפֿאַר לְצִים וְוֹאס זײ זענען
 אַלײן בַּעֲלֵי עֵבִירוֹת וְוֹאס אויסער דעם די קְלִיפּוֹת
 און מִשְׁחִיתִים הָאָבֶן זײךְ אײן זײ אַרײַנגעזעצט און זײ מאַכן
 לִיצְנּוֹת פֿון דעם, דאַרף אײךְ זײךְ מוֹנֵעַ זײַן פֿון צו פֿאַרן לְכָל
 הַפְּחוֹת אַײַנמאַל אײן לְעָבֶן צום הײלִיגן רַבִּינ'ס צײַן און זאַגן
 דאַרְטֵן די צען קאַפּיטלעך תְּהִלִּים? וועגן אַפֿאַר בַּעֲלֵי עֵבִירוֹת
 דאַרף אײךְ זײךְ מוֹנֵעַ זײַן צוריקהאַלְטֵן זײךְ פֿון צו פֿאַרן צום
 הײלִיגן רַבִּינ'ס צײַן? דאַס אײז געזאַגט געוואָרן אַנאַנץ יאַר.

על אחת כּמה וכּמה בְּאִין עֶרֶךְ כָּלֵל קוּמֵעַן אויף ראש
 הַשָּׁנָה וְוֹאס דעמאַלט אײז דער יום הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא,
 און מֵעַן מִשְׁפֶּט אויס דעם מְעַנְטֶשׁ אויף יַעֲדֵעַ זאַךְ בְּפִרְטִיּוֹת,
 ווי די תּוֹ"ל זאַגן (עֲלֹמָּי בְּרֵאשִׁית רַמְזוֹ קס"ו) כָּל הָאוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וְתָרֵן הוּא יוֹתֵרוֹ מֵעִיּוֹ; ס'אײז נִישְׁטאַ קײַן שׁוּם
 וְתִרְנוֹת, אז מֵעַן הָאֵט געזײַנדיגט באַקוּמט מֵעַן דעם שְׁמֵרַאף
 וכו', און ראש הַשָּׁנָה דעמאַלט אײז דער יום הַדִּין, סְפָרֵי
 הַחַיִּים וְסְפָרֵי הַמֵּתִים פֿתּוּחִים לְפָנָיו, און דאַ קוּמט אַ רַבִּי
 וְוֹאס ער הָאֵט צוגעזאַגט אז ווער ס'וועט זײַן בײַ אים אויף
 ראש הַשָּׁנָה דאַרף נִישְׁט זאַרְגֵן, עַצֵּם קוּמֵעַן דאַרְטֵן אײז
 שׁוֹיֵן אַ געוואלדיגער תּיִקוּן, מְכַל שְׁכֵן וְכָל שְׁכֵן דאַס מֵעַן
 בַּעֲהֵט זײךְ אויס דאַרְטֵן אַ גוט געבְּעַנְטֶשֶׁט יאַר פֿאַר זײךְ
 אַלײן, פֿאַר זײַן ווייב, פֿאַר זײַנע קינדער, פֿאַר זײַן גאַנצע

מִשְׁפָּחָה, פֶּאָר גַּאנְץַּן כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, עַל אַחַת בְּכָה וּבְכָה אִיז
דָּאס חָשׁוּב און טײַעֵר.

לײַדער זענען די פֿרויען נישט באהאווענט וכו' פארשטייען
נישט דאס גרויסקייט פון דעם וכו', ווארום עס
דאכט זיך זיי אז ממילא גייט אלעס גוט און גרינג, וואס
דארף איך א תיקון? וואס דארף איך בעטן אויף געזונט?
וואס דארף איך בעטן אויף פרנסה? וכו', וכו', לײַדער ווייסן
זיי נישט אז א מענטש איז צוגעגליכנט אזוי ווי פיש וואס זיי
שווימען אין וואסער, און זיי ווייסן נישט ווען די וואס זיי
פאנגען די פיש וועלן אראפלאזן דעם געץ און פונקט זיי
אריינבאפן אין דעם, ווי מען זעהט מענטשן דרייען זיך ארום
געזונט און שטארק, און פלוזלינג פון מינוט צו מינוט ווערט
מען קראנק און דער דאקטער זאגט דו האסט יענע מעשה
וכו', און דו האסט שוין נישט קיין תקנה דו מוזט שטארבן
וכו', אדער מען פארלירט די גאנצע געלט, און מען ווערט
א גרויסע בעל חוב וכו', אדער מען איז מעליל מען טרעפט
אויס עפעס שלעכטס אויף א מענטש און מען זעצט אים
איין אין תפיסה וכו', און עס ניצט נישט גארנישט. און דא
איז דא אזא גרויסע הייליגע רבי וואס ער האט צוגעזאגט אז
ווער עס וועט קומען צו אים אויף ראש השנה וועט ער אים
א טובה טוהן. דאס ווייסן נישט די פרויען און דאס פארשטייען
נישט די פרויען, מכל שכן ווען זיי האבן שלעכטע חבר'טורענס
וואס זיי מאכן פון דעם געשפעט און ליצנות, און זיי באפן
נישט אז די חבר'טורענס מיינען נישט זייער גוטס וכו' וכו'.

אײַבערדעם וואויל איז די פֿרוי וואס זי לאַזט פֿאַרן איר
 מאן אויף ראש השנה, און זי פאקט אים אין
 עסן און טרינקען אויף גאַנץ ראש השנה, און זי בעהט זיך
 צו אים מיט תחנונים, ברענג נישט אָן די טייערע צייט ראש
 השנה אין אומאן, נאר זאלסט זיצן ביים הייליגן רבינ'ס ציון,
 זאלסט אויסבעטן א גוט געבענטשט יאר פאר דיר און פאר
 מיר און פאר אונזערע קינדער, מיר זאלן האבן געזונט און
 פרנסה און גחתי, און מיר זאלן האבן שלום בית און ליבשאפט.

איך מוז דיר זאגן, איך פאר שוין צום הייליגן רבינ'ס ציון
 איבער פופציג יאר, אמת נישט אויף ראש השנה,
 ווארום מען האט נישט געקענט פֿאַרן אויף ראש השנה,
 נאר אינמיטן יאר, און איך האב שטענדיג געזעהן ווי עס
 איז געווען פֿרויען וואס זיי האבן געטריבן די מענער פֿאַר
 צום הייליגן רבינ'ס ציון, וואס דעמאלט איז געווען ממש א
 סכנת נפשות צו פֿאַרן, ווארום די פארשאלטענע רוסן האבן
 געטוהן אלעס מעגליך אפצוהאלטן נישט קומען צום הייליגן
 רבינ'ס ציון, מען האט געדארפט דארטן ווארטן אפאר טעג
 ביז מען באקומט א ערלויבעניש פון די אינטוריסט, וואס
 דער אמת'ן אריין איז דאס געווען קעי דזשי בי, און
 אויסערדעם האט מען נאר געגעבן א באגרעניצטע צייט צו
 זיין דארטן, טיילמאל א שעה, טיילמאל דריי שעה, אבער
 נישט מער, נאכדעם האט מען געמוזט שוין צוריק פֿאַרן,
 פונדעסטוועגן זענען געווען פֿרויען וואס זיי האבן געטריבן
 די מענער פֿאַרט פֿאַרט פֿאַרט צו דעם הייליגן רבינ' און

פועל'ט אלעס גוט אויס, מכל שכן וכל שכן ווען עס האט זיך געעפענט דער וועג פאר אלעמען צו קומען אויף ראש השנה פון תשנ"א, האב איך אליין געזעהן וויפיל פרויען האבן געהאלפן די מענער מיט אלע ערליי הילף, ווי צום ביישפיל בארגן געלט וכו', צוגרייטן עסן וכו', אבי זיי זאלן פארן אויף ראש השנה, אז וואויל איז די פרויען וואס זיי האבן אמונת צדיקים, אמונת חכמים.

עס איז באוואוסט דאס די פרויען האבן געהאט מער אמונת חכמים און אמונת צדיקים ווי די מענער, צום ביישפיל ביים עגל זאגן די חז"ל האבן די פרויען נישט געוואלט געבן זייער צירונג בשום פנים ואופן, די ערב רב האבן געזאגט (שמות ל"ב) "קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו" און די פרויען האבן נישט געוואלט געבן זייער צירונג בשום פנים ואופן, ווארום זיי האבן געהאט אמונת צדיקים אמונת חכמים אין משה רבינו דאס ער איז ארויפגעגאנגען אין הימל אונז ברענגן די תורה, דערפאר פאר קבלת התורה שטייט דאס דער באשעפער האט געזאגט פאר משה'ן קודם זאל ער רעדן צו די פרויען, ווי עס שטייט (שמות י"ט) "ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו הוי"ה מן החר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל" ווארום די פרויען האבן דאס פֿשר פארדינט, זיי האבן נישט געוואלט האבן קיין שום חלק אין דעם עגל, וואס דאס איז געווען א אפגאט, אפֿשפעטן פון משה רבינו, די פרויען

האַבן געהאט אַמונת חכמים, אַמונת צדיקים אין משה רבינו, און זיי האבן נישט געוואלט אפלאזן משה רבינו דער ערשטער רבי, איבערדעם איז וואויל איז די פרויען וואס זיי העלפן ארויס די מענער פארן צום הייליגן רבינ'ס ציון, און זיי קוקן נישט און הערן נישט צו וואס שלעכטע פארדארבענע חברטורענס וואס זיי האבן געמיינע מדות מאכן געשפּעט, אה דיין מאן איז אויכעט געווארן א ברסל'ב'ר? אה דיין מאן פארט אויכעט אויף אומאן? דאס איז דאך געמיינע שלעכטע פרויען וואס זיי האבן נישט קיין שום בושה פארן בורא פל עולמים, זייער צניעות איז אינגאנצן אראפגעפאלן, זיי גייען געקליידט ווי די גויטע'ס, זיי שערן זיך נישט אפ די האר וכו', זיי גייען מיט קורצע שמאלע קליידער וכו', אן קיין שום בושה האבן זיי ביי-האר, דאס הייסט אייגענע האר, און זיי זענען פארדארבן דורך און דורך וכו' וכו', פון די פארדארבענע פרויען דארף מען זיך מאכן צוטוהן? פון די פארדארבענע פרויען וואס זיי מאכן ליצנות פון פארן אויף ראש השנה צום הייליגן רבי'ן דארף מען זיך מאכן צוטוהן? אז וואויל איז די פרויען וואס זיי גייען בצניעות אפגעשוירן די האר, האבן נישט קיין ביי-האר, גייען בצניעות געקליידט, און רעדן נישט קיין לשון הרע רכילות און ליצנות, און זיי האבן אמת'ע יראת שמים, און זיי זענען מרבה צו זאגן תחינות און בקשות, און זאגן אסאך תהלים, און זיי האבן אמת'ע יראת שמים, מיט אזוינע פרויען איז פראי זיך צו חבר'ן.

איך האף דאס דיין ווייב וועט איבערליינען דעם פֿריוו
 וועט זי טוישן איר מַהֲלָךְ מַחֲשָׁבָה וְכוּ', און זי וועט
 דיך אויפֿהערן צו רודפֿ'ן וואס דו ביסט געווען ביים הייליגן
 רבינ'ס ציון אויף ראש השנה וכו', און דו ווידעראום דארפֿסט
 זיך מוראדיג שטארקן זיין פֿרייליך אז דו האסט זוכה געווען
 צו אזא זכות, זיין ביים הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה,
 וואס ער האט אונז צוגעזאגט אזויפיל הבטחות, אז ווער
 ס'קומט צו אים אויף ראש השנה דארף נישט זארגן, נאר
 אנאנגן יאר פֿרייליך זיין.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיך געבן א גוט געבענטשט יאר.
 המאחל לך חתימה טובה

תשנא

בעזרת השם יתברך יום ב' בין פֿסה לעשור ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען ביטערן פֿריוו.

איך פֿריי זיך זייער אז דו ביסט געווען אויף ראש השנה
 ביים הייליגן רבינ'ס ציון, און איך בין זיכער אז דו
 האסט געפועלט דאס דעם יאר וועסטו א חתן ווערן, ווארום
 דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ט) דער צדיק
 איז דער שדכן, ער איז משדך אלע שידוכים, איבערדעם
 אויב איינער וויל אויספועלן א שידוך, איז דאס בעסטע און

שְׁעֵנְסְטֵע און וויכטיגסטע אָרט צו זיין ראש השנה אין אומאן, ווארום ווער עס קומט דארטן ראש השנה און בעהמ זיך אויס א זיווג ווערט ער געהאלפן דעם יאר, איבערדעם זאלסטו נישט זיין צובראכן, נאר דו זאלסט זיין זייער זייער פרייליך, און דו זאלסט האבן אמונת חכמים אמונת צדיקים אז בזכות דעם הייליגן רבי'ן וועסטו אונדאי און אונדאי געהאלפן ווערן, און דעם יאר טרעפן דיין בת זוג.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט אז מען דארף שטענדיג אנהייבן פונדאסניי, דאס איז די עיקר תשובה, פארגעסן וואס איז געווען, נאר אנהייבן שטענדיג פון דאסניי, נישט צובראכן ווערן פון קיין שום זאך, ווארום דער שלימות איז דער מענטש זאל שטענדיג זיך מצייר זיין, אויסמאלן דאס מלא כל הארץ כבודו, די גאנצע וועלט איז הוילע אלקות - געטליכקייט, דער מוח מחשבה דארף שטענדיג טראכטן פון בורא כל עולמים ווי ער נעמט ארום די גאנצע וועלט, די גאנצע בריאה, דומם צומח חי מדבר איז נאר א לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, אבער באמת איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא כל עולמים, וואס דאס איז וואס דוד המלך זאגט (תהלים ט"ז) "שׁוֹתִי הַיּוֹ"ה לְגַדִּי תְמִיד" א מענטש דארף שטענדיג אינזינען האבן דאס דער בורא כל עולמים איז מלא כל הארץ כבודו, עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער אים, די גאנצע בריאה באשטייט נאר פון אים אליין, אפילו וואס מען זעהט דומם צומח חי מדבר,

דארף מען וויסן ס'איז א לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, און דאס איז די העכסטע מדריגה צו קומען צו דעם, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א') דאס א איד דארף שטענדיג קוקן אויפ'ן שכל שיש בכל דבר, דאס הייסט אויפן חיות אלקות וואס איז מחיה די זאך, און ווען מען טראכט שטענדיג פון דעם בורא כל עולמים ווערט אים גרינגער דער לעבן, נאר ליידער ליידער ווען א מענטש איז פונם בברית דורכדעם איז אים ביטער און פינסטער, ווארום דער חטא ווערט אנגערופן רע, אזוי ווי עס שטייט (בראשית ל"ח ז) "ויהי ער בכור יהודה רע בעיני הוי"ה" פֿרעגט דער הייליגער רבי (שיחות חר"ן סימן רמ"ט) פארנוואס שטייט נישט רשע, פארנוואס שטייט רע? נאר א מענטש וואס האט חטא געווען מיט דעם חטא פון פגם הברית הוצאת זרע לבטלה איז א ביידער מענטש, ער איז שטענדיג אויפגערגעגט, און ער לאזט אויס זיינע גערונן אויף אן אנדערן, און ער איז א פארביטערטן מענטש, און פון וואנעט נעמט זיך דאס, ווארום דער מח זיינע איז פארשטאפט, פארקלעמט וכו' וכו', און שפירט נישט קיין געטליכקייט, שפירט נישט קיין רוחניות, און מכל שכן זעהט ער נישט דעם שם הוי"ה פאר די אויגן, און דעמאלט איז אים זייער זייער ביטער, און אז מען קומט צום צדיק נעמט ער אראפ פון מענטש די אלע וואלקענעס וואס זיי פארדעקן זיין מח מחשבה, זיין שכל וכו' וכו', און שיינט אין אים אריין א לעבטיגקייט אז ער זאל שפירן דעם בורא כל עולמים אז ער האט אים זייער ליב און ער וויל אז ער

זאל צו אים צוריקקומען, דאס איז די מעלה אז מען פארט צום הייליגן רבינ'ס ציון אויף ראש השנה, וואס דעמאלט איז מען זוכה מקבל זיין פון אים מוחין, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"א) דאס דער עיקר איז א מענטש זאל קומען צו גדלות המוחין רינע מחשבות, טראכטן שטענדיג נאר פון בורא כל עולמים, און ער זאל זעהן שטענדיג דעם שם הוי"ה פאר די אויגן, און דער צדיק ער ער נעמט אראפ די ענגים דמכסין על עיניו, די שווארצע פונסטערע וואלקענעס וואס פארדעקן דעם מוח מחשבה.

עם שטייט (אין תקוני זוהר - תקדמה) אז די פסוק מ'י' יעלה' ק'נו' השמימה' איז די ראשי תיבות מיל"ה און די סופי תיבות הוי"ה; ווען מען מאכט א ברית פאר א קינד, דעמאלט נעמט מען אראפ די ערלה וואס דאס פארדעקט דעם מוח צו זעהן אלקות, און ער איז זוכה צו זעהן דעם שם הוי"ה ברוך הוא וברוך שמו, דערפאר איז מ'י' יעלה' ק'נו' השמימה' איז די ראשי תיבות מיל"ה, דאס הייסט ווער ס'קען ארויפגיין אין הימל, דאס מיינט זעהן שטענדיג די שם הוי"ה פאר די אויגן וואס דאס איז דער טייטש ארויפגיין אין הימל, ס'לייבט אים שטענדיג דער שם הוי"ה מיט אלע ערליי צירופים פאר די אויגן, דאס איז מען זוכה נאר דורך תיקון הברית, און צו תיקון הברית איז מען זוכה נאר דורך צדיק האמת, איבערדעם דארפסטו זיך זייער פרייען דאס דו ביסט געווען ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן און זיך מיט דעם מתיה זיין.

איך בין זיכער אז דו וועסט טרעפן דעם יאר א שידוך,
און דו דארפסט נישט דאגהן דו וועסט אוודאי
געהאלפן ווערן.

איך בעהט זיך זייער צו דיר, מאך זיך א שיעור אין לערנען
יעדן טאג משניות, ווארום דאס איז דער גרעסטער
זאך, ווארום ווען א איד איז זוכה און ער לערנט יעדן טאג
אסאך פרקים משניות, דורכדעם ווערט אים געלויטערט די
נשמה, אוודאי ביים אנפאנג איז דאס זייער זייער שווער,
אבער שפעטער ווען ער געוואוינט זיך צו צו לערנען משניות
איז דאס זיס ווי צוקער, ער לאזט נישט אפ דעם משניות,
נאר יעדעס מאל כאפט ער אריין נאך א פרק און נאך א
פרק און נאך א פרק ביז ער איז מסיים א מסכתא, און
נאכדעם נאך א מסכתא און נאך א מסכתא, ביז ער איז
מסיים ששה סדרי משנה, הייבט ער אן נאכאמאל, און
דאס גרויסקייט פון לערנען משניות קען מען זיך גארנישט
פארשטעלן, ווארום דאס איז דער עיקר טהרה פון דער
מענטש, אז א מענטש איז זוכה און ער לערנט אסאך
משניות, און וויסן דארפסטו וויסן דאס משנה איז די
אותיות נשמה, דורך לימוד משנה איז מען זוכה צו א
ריינע נשמה, משנה איז די אותיות משנה, דאס איז
משנה דעם מענטש אינגאנצן, אפילו ער איז שוין געווען
אין נוקבא דתהומא רבא, פונדעסטוועגן דורך לימוד משניות
קען ער אים ארויסגעמען פון טיפן בלאטע וואס ער געפונט
זיך אין דעם. אויכעט דארפסטו וויסן דאס משנה באטרעפט

ווי פֿרֶנְס"ה, ווען איינער לערנט אסאך מִשְׁנֵוֹת, געבט אים דער בורא פֿל עולמים פֿרֶנְסֶה בְּנִיקָל פֿרֶנְסֶה בְּשִׁפְעָה.

איך האָף צום בורא פֿל עולמים דו וועסט ארייננעמען אין דיר די דיבורים וועט דיר די לעבן גיין אינגאנצן אנדערש.

המאחל לך חתימה טובה

תשנב

בעזרת השם יתברך יום ב' בין פֿסֶה לעשור ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גַּרְוּ יָאִיר

איך האָב דערהאלטן דיין בריוו און איך האָב זיך זייער מחזק געווען אז דו האָסט זיך גישט געלאזט אפֿגארן דו ביסט געקומען אויף ראש השנה צום הייליגן רבי'ן.

הינט איז די מניעה גישט אזוי ווייט פון אינדרויסן ווי פון אינעווייניג, אינדרויסן איז דעם רבינ'ס זאך צושפרייט אויף די לענג און די ברייט פון אלע שיכטן פון אלע קרייזן קומט מען צו פארן אויפן הייליגן רבינ'ס ציון אויף ראש השנה, אזוי ווי איך האָב אמאל געזאגט אז עס וועט נאך זיין מנינים פון אלע חסידות'ער און פון אלע ישיבות פון ליטווישן קרייז וועלן קומען צום רבי'ן אויף ראש השנה, און ברוך הוא וברוך שמו עס איז מקוים געווארן, און עס וועט מקוים ווערן מער און מער, און די מניעה איז יעצט לידער פון אינעווייניג, אזוי געקרוינטע מנהיגים וואס זיי

האבן טנוף און צואה אין קאפ, ווי דער הייליגער רבי זאגט
 (אין ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ס"א) אז איינער האט נישט קיין אמונת
 חכמים אמונת צדיקים, איז א סימן אז די מותרות גייען
 אים ארויף אין מוח, און זיי פארדרייען אים אינגאנצן, און
 ער ברענגט ארויס א משפט מעוקל וכו' וכו', און דאס
 זעהט מען היינט, אז די"קא פון די אזוי געקרוינטע מנהיגים
 זיי זענען די גרעסטע מונעים פון צו פארן צום הייליגן רבינ'ס
 ציון, איינער ליידט אויף די נערוון פשוטו כמשמעו ער האט
 מורא צו פליען, ער איז איינמאל געפלוין און מער פליעט
 ער נישט, ווייל ער האט מורא אז דער ערעפלאן וועט
 אראפפאלן, פשוט ער ליידט אויף די נערוון ממילא רעדט
 ער אפ אז מען דארף נישט גיין און פארן אויף ראש השנה
 צום הייליגן רבינ'ס ציון. און איינער ווידעראום אזוי גערופענעם
 "מקובל" האט מזהיר געווען אז דער רבי איז גארנישט אין
 אומאן נאר אין הר ציון וכו', און נאך אזעלכע טפשים,
 פשוטע ציגיינער וואס זיי זענען די מונעים נישט צו לאזן
 מענטשן פארן אויפן הייליגן רבינ'ס ציון, און ליידער ליידער
 האבן זיי א פח פון סמ"ך מ"ם מונע זיין מענטשן זאלן
 נישט קומען צום הייליגן רבינ'ס ציון אויף ראש השנה,
 וואס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי האט געזאגט
 (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ח) אז פון די אלע וואס זיי קומען אויף
 ראש השנה ווערט צירופים אין די מליונען פשוטו כמשמעו,
 אויב איין איד קומט צו צום קיבוץ הקדוש אויף ראש
 השנה, ברענגט ער מיט זיך מיט מילי מליונען צירופים,

אזוי ווי דער הייליגער רבי נתן זי"ע איז דאס מברר און
 מבאר בבאור היטב אין "חיי מוהר"ן" אויף די תורה "תקעו
 תוכחה" וואס איז זייער וויכטיג דאס יעדער איינער פון
 אונזערע לייט זאל איבערקוקן די שיחה, און דאס
 איבערלערנען עטליכע מאל, וועט ער זעהן ווי יעדער איינער
 וואס ער קומט צום הייליגן רבינ'ס ציון אויף ראש השנה
 איז ער גורם אזעלכע שעשועים און צירופים אין אלע עולמות
 וואס עס איז נאכנישט געווען פון זינט די בריאה שטייט,
 ווארום מען זעהט וואונדער איבער וואונדער ווער קומט
 אלץ צום רבינ'ס ציון, פון אלע קרייזן פון אלע שיכטן, אלע
 ערליי געפאלענע און צובראכענע וכו' וכו' אלץ קומט צום
 רבי'ן נאך א תיקון, און דייקא פון אינעווייניג די אזוי
 גערופענע פאלשע מנהיגים מפרסמים של שקר זיי זענען
 די גרעסטע מונעים, איבערדעם דארף מען זיך זייער זייער
 פרייען אז מיר האבן זוכה געווען צו זיין אויפן רבינ'ס ציון,
 און איך האב געזעהן אן א שיעור אינגעלייט וואס זיי זענען
 געקומען מיט ממש מסירות נפש פשוטו כמשמעו, זיי האבן
 נישט געקענט קומען מכמה וכמה טעמים, פונדעסטוועגן
 האבן זיי געטוהן אלע פעולות שבעולם צו זיין אויף ראש
 השנה ביים הייליגן רבי'ן, איבערדעם דארף מען זיך זייער
 זייער שטארקן מיט אמונת חכמים און אמונת צדיקים, און
 נישט אראפפאלן פון קיין שום זאך, עצם העובדא אז מען
 איז געווען ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן דארף מען זיך
 מיט דעם פרייען אנאנץ יאר, און נישט קוקן אויף די טפשים

וואס פאר־רײען דעם קאפ אז מען זאל נישט זיין ביים
רבי'ן אויף ראש השנה.

אז וואויל איז דעם איד וואס ער האט זוכה געווען צו זיין
ביים רבי'ן אויף ראש השנה, און דער קיבוץ וועט
אנהאלטן ביי משיח צדקנו וועט קומען, און דעמאלט וועט
נתגלה ווערן הערשט דעם רבינ'ס גרויסקייט.
המאחל לך חתימה טובה

תשנג

בעזרת השם יתברך יום ג' בין כסה לעשור ה'תשע"ה
שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דו דארפסט וויסן אויף דעם עולם מוז מען האבן אסאך
געדולד, וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק
א' סימן קנ"ה) דאס דער שלימות צוקומען צו דעם איז צו האבן
'אריכות אפים' די מדה פון 'סבלנות' - 'געדולד', און דאס
איז תלוי אין אמונה, ווען א איד גלייבט אז יעדער זאך
וואס עס טוט זיך מיט אים בגשמיות און ברוחניות איז
אלעס פון בורא כל עולמים דעמאלט וועט ער האבן געדולד,
און קיין שום זאך אויף דער וועלט וועט אים נישט צופרעכן,
וואס עס גייט אויף אים איבער לויפט ער גלייך צום בורא
כל עולמים און ער דערציילט אים אלעס וואס אויף אים

גייט איבער, ווארום דער עיקר איז בְּזוּה הָעוֹלָם נָאר רֵעֵדן אסאך צום באשעפער פון די גאַנצע וועלט, ווי דער הייליגער רבי האט אויף אויסגעלערנט אז דאס איז די זאך פון 'התבודדות', דאס הייסט מען דארף זיך אפזינדערן אין א פלאץ וואו קיינער איז נישטא, און זיך אויסרעדן דאס הארץ פארן בורא פֿל עולמים און דעמאלט וועט אים דער גאנץ לעבן גיין אנדערש.

דו דארפסט נישט קוקן אויף קיינעם נישט, וואס האסטו מיט אן אנדערן? א מענטש לעבט זיך אפ זיין לעבן זיבעציג אכציג יאר, אזוי ווי עס שטייט (תהלים ז) "מי שנותנינו בהם שבועים שנה ואם בגבורות שמונים שנה" און נאכדעם גייט ער צוריק פון וואנעט ער קומט וכו', און דאס איז א עקסטרע זכות ווען דער איד איז זוכה זיך אויסצולעבן זיין לעבן, און פילט אן יעדן טאג מיט תורה און תפלה, אבער אויב עס גייט אים אוועק די טעג מיט פיסטקייט וכו', איז נישטא קיין גרעסערע רחמנות אויף א מענטש ווי דעם, ווי די תו"ל זאגן (כתובות נ"ט) הבטילה מביאה לידי שעמום, ער ווערט משוגע פאר ליידג-גיין, ולידי זמה וכו' א מענטש קומט נישט צו ניאוף פגם הברית מחשבות זרות הרהורים רעים, נאר ווען ער האט נישט וואס צו טוהן פאר ליידג גיין, איבערדעם דארפסטו זיך זעהן זייער צו שטארקן, קיין שום זאך אויף דער וועלט זאל דיך נישט אראפוארפן, זאלסט זיך שטארק אין אמונה פשוטה אין בורא פֿל עולמים, זאלסט זיך צוגעוואוינען זיך אויסרעדן זיך דאס הארץ פאר

אים, וואס עס גייט אויף דיר דורך זאלסטו רעדן נאר מיט
אים, און דאס וועט דיר אריינברענגן אזא מין לויטערע
אמונה אז קיין שום זאך אין דער וועלט וועט דיר שוין
נישט קענען אראפוארפן.

איבערדעם בעהט איך דיר, געוואוין זיך צו צו די טייערע
מדה פון געדולד - סבלנות, ווער נישט אין
בעס, אויפגערגנט, נערוועז וכו', דאס וועט דיר נישט ברענגן
צו גארנישט, נאר צו צרות וכו'.

דער בורא פל עולמים זאל דיר העלפן דו זאלסט אריינגעמען
אין זיך די דיבורים, וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט
און אויף יענער וועלט.

המאחל לך חתימה טובה

תשנ"ד

בעזרת השם יתברך יום ג' בין כסה לעשור ה'תשע"ה

שלום וברכה אל האברה היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דו האסט נישט קיין השגה ווי פרייליך איך בין אז דו האסט
זוכה געווען צו זיין ביים הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה,
דאס איז די העכסטע זאך וואס עס קען נאר זיין, ווארום אין
דעם איז תלוי אמונת חכמים, אמונת צדיקים, דער בורא פל
עולמים האט אונז געשיקט אין אונזער דור אזא גרויסן צדיק

אזא לעכט, אור האורות צח הצחצחות, וואס ער האט בפירוש געזאגט דאס ווער ס'וועט זיין ביי אים ראש השנה קען זיך פרייען אנאנגן יאר, ווארום ראש השנה פאררעכט ער אפילו די נשמות פגומות וואס ער קען נישט פאררעכטן אנאנגן יאר, ראש השנה האבן זיי אויכעט א תיקון, און מען זעהט וואונדער איבער וואונדער, יעדעס יאר קומען מער און מער נשמות ערטילאין וכו', נאקעטע נשמות וכו', וואס זיי דרייען זיך ארום אין עולם הדמיון, און עולם התוהו, וואס זיי זענען אריינגעפאלן אין שמוץ וכו', און זיי זענען שוין גכשל געווארן און וואס זיי זענען גכשל געווארן, פונדעסטוועגן דאס פינטעלע איד וואס זיי האבן אין זיך ציט זיי צום הייליגן רבי'ן אזוי ווי א מאגענעט, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ע) דאס דער צדיק האט אין זיך א כח א מאגענעט ציען אלע נשמות צו אים, נאר עס איז פארהאנען מענטשן וואס זיי זענען די כח הדוחה כח המכריח וכו' וואס זיי רעדן אפ אנדערע נשמות זאלן נישט קומען צום הייליגן רבי'ן פאר א תיקון, אז אך און וויי פאר די מענטשן וואס זיי רעדן אקעגן פארן צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, זיי זענען בכלל חוטאים ומחטיאים את הרבים, ווארום עס איז דא אזויפיל יוגנט וואס זענען אוועקגעפאלן פון אידישקייט, און זיי האבן א התעוררות א בענקעניש ראש השנה פארן צום הייליגן רבי'ן ציון זיי זאלן אויכעט מקבל זיין א תיקון, זיי זאלן אויכעט קענען תשובה טוהן, זיי זאלן אויכעט קענען פאררעכטן זייערע מעשים, און צום סוף קומען אפאר חוטאים

ומחטיאים את הרבים, און רעדן אפ בחורים און אינגעלייט
 נישט צו פארן אויפן הייליגן רבינ'ס ציון אויף ראש השנה.
 איבערדעם אז דו האסט צופראכן אלע מניעות, דו ביסט
 געקומען צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה
 אין אומאן, זאלסטו זיין זיכער אז דו וועסט האבן א תיקון,
 און דו וועסט גתעורר ווערן בתשובה, און דיין הארץ וועט
 זיך ציען צום בורא פל עולמים, נאר שטארק זיך און פאל
 נישט אראפ ביי זיך.

דאס ערשטע זאך איז, זאלסט זיין נאר פרייליך מיט א יעדע
 מצוה וואס דו האסט אין זיך, בפרט ציצית תפילין
 מזוזה וכו' וכו', און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי
 מוה"ר מלק א' סימן רפ"ב) דאס א איד דארף זיך שטענדיג דן זיין
 לבפ זכות, און נישט לאזן זיך אראפוארפן בשום פנים ואופן,
 אז דו וועסט זיך אזוי פירן וועט דיר גוט זיין דיין גאנץ לעבן,
 נאר לאז זיך נישט אראפוארפן, עס זאל זיין וואס עס זאל
 נאר נישט זיין, מען טאר זיך נישט פיינט האבן, אזוי ווי עס
 איז דא א לאו פון "לא תשנא את אחיך בלבבך" א איד
 טאר נישט פיינט האבן דעם צווייטן פאר גארנישט און נישט,
 אזוי טאר זיך דער מענטש זיך נישט פיינט האבן.

דער בורא פל עולמים זאל דיר העלפן, דו זאלסט באמת
 תשובה טוהן, דו זאלסט זיין אן ערליכער איד, און
 דו זאלסט מיר מבשר זיין בשורות משמחות.
 המאחל לך חתימה טובה

תשנה

בעזרת השם יתברך יום א' מחרת יום הכפורים שם השם [י'] ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֶאֱלֶטֶן דִּיין בְּרִיוּ.

זעה זיך צו דער־האלטן, ווארום בזה העולם האט דער הייליגער רבי געזאגט "העיקר שקורין דער־האלטן זיך" דאס הייסט אז אויף דעם וועלט גייט מען איבער שווערע ביטערע נסיונות און עס איז נישטא קיין אנדערע עצה נאר צו אנטלויפן צום בורא פל עולמים. זיך צוגעוואוינען גיין אין א פלאץ וואו קיינער איז נישטא, און זיך אויסרעדן זיך דאס הארץ פאר אים, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס צו אן אמת'ן גוטן פריינד, וואס די מתנה האבן מיר באקומען פון דעם הייליגן רבי'ן. א שאד א שאד וואס דאס איז נישט אריין נאך אין די וועלט, הן אמת דאס וועט אריינגיין אין די וועלט ווען משיח צדקנו וועט קומען אזוי ווי דער נביא זאגט (צפניה א) "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם הוי"ה" ס'וועט זיין אזא מין גילוי אלקות אז אלע וועלן שפירן נאר דעם בורא פל עולמים, אזוי ווי דער נביא זאגט (ישעיה י"א, ט) "כי מלאה הארץ דעה את הוי"ה במים לים מכסים" יעדער איינער וועט מכיר זיין דעם בורא פל עולמים, מען וועט שפירן אז דער באשעפער איז דא, ממילא וועט יעדער איינער רעדן צו אים, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) פארנוואס רעדט נישט א מענטש צום בורא

כל עולמים? ווייל די אמונה איז ביי אים נישט גאנץ, ווארום ווען דער מענטש וואלט געהאט די ריינע אמונה אז דער בורא פל עולמים איז דא מלא כל הארץ כבודו, און ער געפונט זיך ביי אים לעבן אים אין אים, וואלט ער אונדאי און אונדאי גערעדט צום בורא פל עולמים, נאר מחמת ער האט אזויפיל קשיות און ספיקות אין די אמונה, איבערדעם איז ער זיך מתרשל פון תפלה, און דעמאלט גייט אויף אים איבער וואס עס גייט אויף אים איבער.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ט) אז די וועלט זאגט אז עס איז פארהאנגען א עולם הזה, איך זעה נישט קיין עולם הזה, ווארום דא איז דער גיהנום, וועלדיג וואס מענטשן מאכן מיט צרות און יסורים מרירות און מכאובים וכו' וכו', ביטערניש, און מען ליידט ארעמקייט, און פארשידענע ערליי מיחושים און קראנקהייטן וכו' וכו', און יעדער מענטש איז פיל מיט יסורים, איז דאס גאר דער גיהנום, אפשר איז דא ערגעץ א עולם הזה, אבער דא איז דער גיהנום, און עס איז נישטא קיין אנדערע עצה נאר אנטלויפן צום בורא פל עולמים, וואס דארטן איז דער גן עדן. דאס הייסט ווען א איד געוואוינט זיך צו, און ער רעדט צום בורא פל עולמים, אונדאי ביים אנפאנג איז אים מורא'דיג שווער דאס אריינצונעמען אין זיך, עס איז אים זייער שווער צו רעדן צום בורא פל עולמים, ווארום די אמונה איז ביי אים נישט גאנץ, בפרט ווען ער האט געזינדיגט רחמנא ליצלן, ווי עס שטייט (ספר המדות אות אמונה סימן כ"ב) הפשע של אדם מכניס בפירה באדם, ווען א מענטש

זינדיגט רחמנא ליצלן קומט אין אים אריין כפירות און אפיקורסות, און דעמאלט ווערט אים פינסטער די לעבן. מה שאין פן ווען א איד איז שטארק אין די אמונה און ער ווייסט אז אלעס איז בהשגחה פרטיות, קען ער זיך זייער דערהאלטן.

עס ווערט דערציילט אז אמאל איז אריינגעקומען א איד א תלמוד חכם צום גרויסן גאון דער חזון איש זי"ע און ער האט מיט אים אנגעהויבן צו רעדן אין לערנען ווי געווענדיק. דערווייל איז א פליג ארוםגעפלוין אויפן שטערן פון דעם חזון איש זי"ע און עס האט דענערווירט דעם תלמוד חכם, האט ער אלץ א פאך געגעבן מיט די האנט אוועקטרייבן דעם פליג עס זאל נישט שטערן דעם חזון איש זי"ע און דער פליג נאטירליך איז צוריקגעקומען, אזוי עטליכע מאל, דער תלמוד חכם האט עס מיט די האנט אוועקגעפאכעט וכו' און דער פליג איז צוריקגעקומען לייגן זיך אויפן שטערן פון חזון איש זי"ע און ער איז זיך אזוי געזעצן רואיג, און דעם תלמוד חכם האט דאס זייער געשטערט. רופט זיך אן דער חזון איש זי"ע מיט א שמייכל, אט דאס איז א ראש השנה דיגער פליג, און דער תלמוד חכם האט נישט פארשטאנען וואס ער האט געזאגט, האט ער אים מסביר געווען, ראש השנה האט מען שוין דן געווען דעם מענטש אויף יעדן קליינעקייט דאס אפילו דער פליג זאל זיך אלץ זעצן אויף מיין שטערן און מיד שטערן און מבלבל זיין, דאס איז אויך שוין גגזר געווארן אין ראש השנה. א פחד פון א מעשה וויאזוי דער חזון איש זי"ע

האט געקוקט אויפן לעבן, אלעס מיט א השגחה פֿרטיִות, וואס אזא סיפור פאסט פאר די תלמידי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, וויסן אז יעדע קלייניקייט איז א השגחה פֿרטיִות, וויסן אז א יעדער קלייניקייט וואס ס'פֿירט זיך אויף דער וועלט איז נאר פון בורא כל עולמים, ווען מען נעמט דאס אין זיך אריין דעמאלט נעמט מען אן דעם לעבן אסאך גרינגער, ווען א איד ווייסט אז אלעס וואס עס גייט אויף אים דורך איז נאר פאר זיין גוטס, דאס אליין איז עולם הבא. ווי דער הייליגער רבי זאגט אין לקוטי מוהר"ן (חלק א סימן ד) בַּשָּׂאדֶם יוֹדֵעַ שָׁפֵל מְאוֹרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זאת הַבְּחִינָה הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא; ווארום אויף עולם הבא איז געזאגט געווארן (ישעיה ס"ד א) "עֵינַי לֹא רָאִתִּי אֱלֹהִים וּזְלַתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְבֵּה לּוֹ" מען קען זיך נישט פארשטעלן דעם רוחניות אלקות וואס עס איז דא אין די וועלט, נאר מחמת מיר האבן געזינדיגט אין פנים הברית האבן מיר נישט דיע שלימות'דיגע אמונה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א סימן לא) דאס ברית מיט אמונה איז תלוי איינס אין דעם אנדערן, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים פ"ט) "וּבְרִיתִי נֶאֱמַנְתָּ לּוֹ" וועלדיג א מענטש האלט ביי שלימות תיקון הברית, אזוי איז שטארק ביי אים די אמונה.

איבערדעם זעה זיך צו שטארקן, קיין שום זאך אין דער וועלט זאל דיר נישט אראפּווארפן, קיין שום זאך אין די וועלט זאל דיר נישט צושטערן דיין טאג טעגליכן לעבן, מען דארף זיך דערהאלטן נישט אראפּפאלן.

אָנוּדַאי און אָנוּדַאי טוט וויי דאָס וואָס עָם גייט אויף דיר
 דורך בְּגִשְׁמֵיּוֹת און בְּרוּחַנִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', אָפֶּער דָּער
 הייליגער רבי האָט אויבן דאָך געלעֶרנט אז מָען דאַרף זיך
 דערהאַלטן, ווי אויבן געזאָגט "הַעִיָּקָר שְׁקוּרִין דַּעְרַהאַלְטֵן
 זיך" דאָס איז געווען דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער שְׁטענדיג,
 מָען דאַרף זיך דערהאַלטן אויף אַלעס וואָס עָם גייט דורך,
 און גישט צופאַלן פון קיין שום זאך, מאַכן אָן אָנהייב, א
 גייע הַתְּחִלָּה יַעֲדֶע מִינוּט, און גישט קוקן אויף צוריק.

די תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הייבט זיך אָן מיט אַ 'ב' וואָס דאָס איז
 פאַרמאַכט פון אונטן און פון אויבן און ריקסציוועגס, נאָר
 פאַרענט איז דאָס אָפֶּען, וואָרום דאָס הייסט 'בְּרַאשִׁית' ב'
 ראשית, אז דו ווילסט מאַכן אַ ראשית אַ אָנפאַנג, זאַלסטו
 קוקן אויפן גרויסן ב' עָם איז פאַרמאַכט פון אונטן און פון
 אויבן און פון צוריקוועגס, אַ איד טאָר גישט קוקן אויף צוריק,
 וואָס עָם איז געווען איז געווען, עַר הייבט יַעֲצֵט אָן. עַר טאָר
 גישט קוקן אויבן וואָס עָם איז פאַרהוילן פון אים, און עַר
 טאָר גישט קוקן אונטן וואָס עָם איז פאַרהוילן פון אים. מָען
 דאַרף נאָר קוקן וואָס איז פון יַעֲצֵט אָן און ווייטער, און אויב
 מָען גייט מיט דעם וועג, קען מָען האָבן גרויסע הצלחה.

דָּער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים זאַל דיר העלפֿן דו זאַלסט אַרײַנגעמָען
 איז זיך די דיבורים, וועסטו זיין אַן אַנדערע מענטש

אַינגאַנצן.

דו זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן און אַ פֿרייליכן סוכות

תשנו

בעזרת השם יתברך יום א' מחרת יום הכפורים שם השם [י'] ה'תשע"ה

שלום וברכה אל הבחור ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן. אויב דו האלסט דאס מען קען פארדארבן, קומט דאך אויס אז דו האסט דאך אמונה אין דעם בורא פל עולמים, און ס'טוט דין וויי וואס דו ביסט דורכגעפאלן אין שווערע ביטערע עוונות פון פגם הברית וכו', וואס דו האסט צאמגעקוקט אלע שמוץ וכו', זאלסטו גלייבן אז דו קענסט נאך אלעם פאררעכטן, ווארום דער בורא פל עולמים איז א אב הרחמן, און ער האט דין ליב, אזוי ווי עס שטייט (שע"ה מ"ט ג) "ישראל אשר בך אתפאר" דער בורא פל עולמים בארימט זיך מיט יעדן איד.

עס ווערט געברענגט פון צדיקים דאס משה רבינו איז געווען דריי מאל אין הימל, און געזעצן דארטן פערציג טעג מיט פערציג נעכט, דארטן האט ער משיג געווען דאס טייערקייט פון יעדע אידישע נשמה, אזוי ווייט אז ער האט נישט מורא געהאט פון די מלאכים, ווי די חז"ל זאגן (שבת פ"ט) ווען דער בורא פל עולמים האט געוואלט געבן די תורה פאר אידישע קינדער, האבן די מלאכים מקטרג געווען אויף די אידן, וואס האסטו זיי צו געבן די תורה?

האט דער בורא פֿל עולמים געזאגט פאר משה רבינו, זאג זיי א תשובה, האט ער געזאגט ער האט מורא זיי וועלן אים פארברענען וכו', האט דער בורא פֿל עולמים אים געזאגט, האלט זיך אן אין מיין פסא הכבוד און דו דארפסט נישט מורא האבן און דו קענסט זיי ענטפערן, האט משה רבינו זיך אנגעהאלטן אין די פסא הכבוד און ער האט זיי בייגעקומען, ער האט זיי געפרעגט 'זאגט איר האט נסיונות?' אין מצרים זענט איר געווען וואס דארטן איז געווען די גרעסטע זוהמא און די גרעסטע טומאה, און אידישע קינדערלעך האבן געמוזט צאמקוקן אלע שמוץ און אלע עקלהאפטונגע גויים און גויטעס וכו', און פונדעסטוועגן האבן זיי זיך דערהאלטן, האט איר דעם נסיון? איז שייך ביי אייך 'לא תגנוב'? איז שייך ביי אייך 'לא תרצח'? איז שייך ביי אייך 'לא תנאף'? און ער האט זיי בייגעקומען. זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן א) וואס הייסט אז דער בורא פֿל עולמים האט געזאגט פאר משה רבינו זאלסט זיך אנהאלטן אין פסא הכבוד דארפסטו נישט מורא האבן? נאר דער פסא הכבוד דארטן איז שרשי נשמות ישראל, דאס הייסט אלע אידישע קינדערלעך קומען ארויס פון דעם פסא הכבוד, דאס האט דער בורא פֿל עולמים געזאגט פאר משה רבינו, אויב דו וועסט זיך אנהאלטן אין גאנץ פֿלל ישראל צוזאמען וועלן זיי דיך נישט קענען בייקומען, ווארום זיי די מלאכים זענען מקטרג אויף אידישע קינדער, און אז מען האלט זיך צוזאמען מיט אידישע קינדער קומט מען

קיינמאל צו דעם נסיון, און דארטן האט ער משיג געווען דאס גרויסקייט פון יעדע אידישע נשמה ווי חשוב און טייער עס איז יעדער ברכה וואס א אידיש קינד זאגט, יעדעס דיבור וואס ער רעדט צום בורא כל עולמים איז חשוב און טייער, יעדער מצוה וואס ער איז מקיים איז חשוב און טייער, דערפאר האט ער געקענט מלמד זכות זיין אויף אלע אידישע קינדער.

איבערדעם אפילו די ביסט דורכגעפאלן וואו די ביסט דורכגעפאלן, טארסטו זיך נישט מייאש זיין, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ע"ח) גאר קיין יאוש איז נישט פארהאנדין, ס'איז נישטא אזא זאך פון זיך מייאש זיין, אפילו מען האט אפגעטוהן די ארגסטע זאך קען מען נאך אלץ פאררעכטן, מען טאר נישט צוגבראכן ווערן פון קיין שום זאך. נאר נעם זיך אין די הענט אריין וועט אלעס פארראכטן ווערן.

דער הייליגער רבי זאגט ווען א איד דרייט מיט די פיאה איז ער גורם מורא'דיגע שעשועים אויבן אין הימל, שטעל זיך פאר וואס הייסט אז א פחור קרייזעלט די פיאה ווי חשוב און טייער דאס איז, איבערדעם דארף מען דאס ערשטע זאך אכטונג געבן נישט אפשניידן די פיאות וואס דאס איז דער צלם אלקים, די תימנ'ער אידן רופן אן די פיאות 'סימנים', ווארום דאס איז א סימן פון א אידיש קינד אז ער גייט פיאות, און מען זעהט אז די שלעכטע חברים רעדן צו, וואס דארפסטו האבן פיאות. איבערדעם

אָשֶׁר תּשנּו בְּנַחֲל שְׁנו

דאַרף מען זעהן דאס ערשטע זאך איז אפּטשעפּען זיך פון
שְׁלֵעבִטע חברים וואס זיי קענען אריינפירן אין שאול תּחֲתִית
ומתחתיו, ומכל שכן נישט זיי פאלגן אַנְרוֹרֵן די פּיאָות.

אײַך האָף צום בורא פֿל עולמים אז דו וועסט קומען צו
א שיעור וואס מיר לערנען ליל ששי, וועסטו זיך
קענען מְחִיה זיין און מְחִזֵק זיין זיך דעם גאַנץ לעבן.

דו זאלסט האבן א לעכטיגן יום טוב סוכות

תּשנּו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד יוֹם א' מִתּוֹרַת יוֹם הַכּוֹפְרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

אײַך האָב דערהאלטן דיין בְּרִיוּ.

זעה זיך צו שטארקן, קיין שום זאך אין דער וועלט זאל
דיך נישט אראפּווארפן, בפרט אז דו האסט זוכה
געווען איבערשפּרינגען אלע מניעות און דו האסט זוכה
געווען אַנקומען צום הייליגן רבינ'ס ציון אויף ראש השנה,
דארפסטו זייער זייער פרייליך זיין.

זױסן דאַרפֿסטו וויסן דאס אויף די וועלט איז דא אלע
דמיונות וואס עס הארגענען אפ דעם מענטש, ווארום
דער דמיון פייניגט דעם מענטש, עס איז א מחלה וואס עס
איז שווער ארויסצוגיין פון דעם, ווער עס פאלט אריין אין

דמיונות אויף אים איז א גרויסע רחמנות, און די תו"ל זאגן (ירושלמי שבת פ"ד הלכה ג) על הפסוק (דברים ז) "והסיר הוי"ה ממך כל חולי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן עול ברזל על צוארך" זה רעיון; אלע מחלות נעמען זיך פון דמיונות וואס דער מענטש רעדט זיך איין וכו', ווי די וועלט זאגט א איינרעדעניש איז נאך ארגער פון א קרענק וכו', און לא בחינם האט דער הייליגער רבי געזאגט א גאנצע תורה אויף דעם (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן כ"ח) א מענטש דארף ארויסגיין פון אלע דמיונות און קומען צום שכל וכו', עיין שם.

א איד דארף האבן פשוטע אמונה אין דעם בורא כל עולמים, און וויסן דארף ער אז דער באשעפער פון די גאנצע וועלט איז א אב הרחמן און ער האט רחמנות אויף יעדן אידיש קינד, און ער בארימט זיך מיט יעדן איינעם באזונדער, אזוי ווי עס שטייט (ישעיה מ"ט) "ישׂראל אשר בך אתפאר", און ער ווארט דאס יעדער אידיש קינד זאל צוריקקומען צו אים און תשובה טוהן אפילו ער האט שוין געטוהן וואס ער האט געטוהן, דער בורא כל עולמים האט ליב יעדן איד, און דאס וואס עס גייט אריין אין מענטשן דמיונות וכו', און מחשבות דאס ווייל ער האט געזינדיגט וויל אים דער בורא כל עולמים שוין מער נישט האבן, דאס אליין איז די ארבעט פון דעם סמ"ך מ"ם, דער שטן וואס ער קילט אפ דעם מענטש פון תשובה טוהן וכו', ווארום דאס גאנצע געדאנק אז ער איז שוין גארנישט ווערד ווייל ער האט געזינדיגט וכו', דאס איז אליין א איינרעדעניש וואס

דער שָׁטן רעדט אין אים אריין, ווארום פֿל זמן א מענטש
 לעבט קען ער אלעס פארעכטן, און עס איז נישטא אזא
 זאך אז דער באשעפער האט אים אפגעלאזט, ווארום פון
 וואו נעמט ער חיות צו גיין וכו', צו באוועגן זיך וכו', אויב
 נישט וואס דער בורא פֿל עולמים געפונט זיך אין אים און
 געבט אים חיות וכו', איבערדעם פֿל זמן א מענטש לעבט
 זאל ער וויסן דאס דער בורא פֿל עולמים איז מיט אים, ביי
 אים, און לעבן אים, אין אים, וכו', ווארום ס'איז נישט
 פארהאנען קיין שום מציאות אויסער דעם בורא פֿל עולמים,
 אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער לויפט אוועק פון אלע
 דמיונות וכו' וואס עס דאכט זיך אים דאס ער האט שוין
 נישט קיין תקנה וכו' און דער בורא פֿל עולמים האט אים
 פיינט וכו', דאס איז פשוט קליפות ומשחיתים וואס עס זענען
 באשאפן געווארפן פון זיינע חטאים און זיי פייניגן אים וכו',
 און דער אמת'ן איז, דאס דער בורא פֿל עולמים ווארט אויף
 יעדן איינעם אז ער זאל צוריקקומען צו אים.

וואויל איז דעם מענטש וואס ער נעמט אריין די דיבורים
 אין הארץ וועט אים גוט זיין אויף די וועלט און אויף
 יענער וועלט, ווארום מיט יעדן טראכט וואס ער טראכט פון
 בורא פֿל עולמים איז ער מקיים א מצוות עשה פון יחוד
 הבורא יתברך שמו. נאר טראכטן פון אים איז שוין א מצוה,
 ומפֿל שפֿן רעדן פון אים, איז גאר א שטארקע מצוה.

איך וואונטש דיר א לעכטיגן פרייליכן יום טוב

תשנח

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר גח כ"ז תשרי ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זעה זיך צו שטארקן, און פאל נישט אראפ ביי זיך, דו האסט אזויפיל זכותים אין הימל אז דו קענסט זיך נישט פארשטעלן, ווארום אזויפיל מענטשן ליידן צרות און יסורים סיי פון זיך און סיי פון די קינדער, סיי פון פרנסה וכו' וכו', און דייקא דעם רבינ'ס ספרים ובפרט די קונטרסים דאס איז פאר זיי א דערקוויקונג, און אסאך זאגן אפען ווען נישט די ספרים און קונטרסים ווייסן זיי נישט וויאזוי זיי וואלטן זיך געקענט דערהאלטן, ובפרט יעצט ווען די גסיונות איז אזוי שווער בעניני קדושה וטהרה וכו' וואס די קליפה אינטערנעט איי פאון, בלעקבערי, איי פאד, סמארטפאון, וכו' וכו', וואס דאס ציט אראפ יעדן אידישן נשמה אין שאול תחתית ומתחתיו, איבערדעם האב איך באשלאסן צו דריקן פונף טויזענט "אוצר הקדושה" וואס דאס רעדט פון קדושת העינים וקדושת הברית וכו' און עטליכע אינגעלייט האבן מיר צוגעזאגט אז זיי וועלן באצאלן די גאנצע הוצאות וואס עס קאסט דעם דריקן, און נאכדעם וויל איך דריקן פונף טויזענט "קדושת ישראל", וואס די צוויי ספרים איז פשוט א הצלת נפשות פאר די וואס זענען אריינגעפאלן אין שאול תחתית וכו' וכו', איבערדעם דארפסטו זיך זעהן

אָשֶׁר תּשׁנֵט בְּנַחֲל שׂפּא

זייער צו דערהאלטן אז אדאנק דיר דריקט מען אַזעלכע
הייליגע ספרים, און טארסט נישט צופראכן ווערן פון קיין
שום זאך.

דער בורא פל עולמים זאל דיך באגליקן, און עם זאל דיר
לעכטיג זיין שטענדיג.

דו זאלסט האבן א פרייליכן טאג

תּשׁנֵט

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר נח כ"ז תשרי ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

דו האסט נישט קיין השגה וואס דו מוהסט אויף מיט דעם
וואס דו זרייבסט אראפ יעדן שיעור פון ליל ששי און
דו מאכסט פון דעם א קונטרס, דאס איז פשוט הצלת
נפשות, מענטשן זאגן ווען זיי האבן דאס נישט וואלטן זיי
זיך נישט געקענט מחזק זיין, ווארום עם גייט דורך אויף
יעדן איינעם אַזעלכע צרות און יסורים וכו' וכו', דער פון
פּרנסה און דער פון קינדער און דער פון שלום בית וכו'
וכו', און די קונטרסים אויף אידיש איז זייער גאנצע חיות,
איבערדעם דארפסטו זיך זייער זייער פרייען מיט דעם, און
דער בורא פל עולמים וועט דיך מרחיב זיין אין פּרנסה,
דו זאלסט קענען ארויסגיין פון דינע חובות און עם זאל
דיר גארנישט פּעלן, ווארום איינער וואס איז מוּזָה את
הרבים איז זייער חשוב אין הימל.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר אריינגעבן א שמחה אין
הארץ, אזוי ווי דוד המלך האט געזאגט (תהילים ד) "נתתה
שמחה בלבבי" און דער הייליגער רבי האט געזאגט אויף דעם
פֿסוק (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ה) אז דער עיקר שמחה איז אין
הארץ, ווען דאס הארץ איז פיל מיט שמחה ער האט גישט
קיין שום קשיות אויפן בורא פֿל עולמים דעמאלט איז ער
דער גליקליכסטער מענטש אויף דער וועלט. און פארקערט
ווען א מענטש האט א פארקרימט הארץ וכו' און ער האט
הוילע קשיות אויפן בורא פֿל עולמים איז ער דער
אומגליקליכסטער מענטש. איבערדעם דארפסטו זיך זייער
זייער פֿרייען וואס דו האסט אזא זכות צוזאמצושטעלן דעם
שיעור פון ליל ששי און מאכן פון דעם א קונטרס וואס עס
קומט ארויס אזוי שיין וכו' און מענטשן זענען זיך מחיה מיט
דעם, אז וואויל איז דיר אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.
דו זאלסט האבן א פֿרייליכן טאג

תשס

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר נח כ"ז תשרי ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֹרֹת הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יָאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאלֶטֶן דִּיין לֵאנְגֶען בְּרִיוּוּ.

דו דארפסט זיין זייער זייער פֿרייליך אז דו ביסט מקורב
צו אזוי א גרויסן רבי'ן וואס ער קען ממשיך זיין די

רחמנות פון בורא כל עולמים אויף צו דיר וכו', איבערדעם פארשטיי אויך נישט פארנוואס דו דארפסט זיין צוגראכן? ובפרטיות אז דו האסט זוכה געווען צו זיין ביים הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה דארפסטו בוודאי פרייליך זיין אנאנגן יאר, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט "ווער ס'איז געווען ביי מיר אויף ראש השנה קען זיך פרייען אנאנגן יאר" מען קען זיך גארנישט פארשטעלן דעם תיקון וואס מען באקומט פון הייליגן רבי'ן, מען דארף נאר האבן אמונת חכמים.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) אז דורך אמונת חכמים קען מען קומען צו די העכסטע מדרגות וויסן וויאזוי זיך צו פירן, און אז מען האט א פגם אין אמונת חכמים איז א סימן אז מען האט צואה און טנוף און מותרות אין קאפ וכו', און דאס זעהט מען ליידער ביי די קליין-קעפל'דיגע נייע מקורבים וואס יעדער איינער שטופט זיך צו זיין פראש וכו' הדיוט הקופץ בראש וכו', לערנען מיט המון עם יונגע בחור'לעך פארדרייטע לימודים, אלעס וועלן זיי רעדן אבער נישט פון 'סדר דרך הלימוד' וכו' דער הייליגער רבי האט בפירוש געזאגט אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער עסט יעדן טאג עטליכע פרקים משניות, און פארטרינקט דערנאך עטליכע מזמורי תהלים, און טוט זיך אן מיט מצוות, פארנוואס זאלסטו זיך נישט מאכן קיין סדר אין לערנען משניות בסדרן, בשעת דער הייליגער רבי האט ארויסגעגעבן א תיקון פאר עטליכע פון

אונזערע לייט זאגן 'זאגן די'יקא' ח"י פֿרקים משניות, און ער האט געזאגט אז דאס איז א תיקון הברית, דאס איז נישט קיין נייע דרכים, דאס ווערט געפֿרענגט אין הייליגן רבינ'ס ווערטער (עין שיחות הר"ז סימן קפ"ה), און ממילא אויב איינער איז דיר נישט מעורר אויף לימוד תורה הקדושה זאלסטו וויסן אז ס'איז אלעס שטותים און הבלים, ווארום דער הנא הקדוש זאגט (אבות פרק ו) אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד; גארנישט באגלייט דעם מענטש, נאר אז ער איז זוכה און ער לערנט יעדן טאג חומש רש"י און תרגום, ער איז זוכה צו לערנען יעדן טאג אפאר פֿרקים משניות, און ער לערנט א דף גמרא, און לערנט שולחן ערוך, וועט ער זוכה זיין צו אלע גוטע זאכן, איבערדעם לאז דין נישט פאלן, און ווער נישט צוגראכן פון קיין שום זאך, זאלסט נישט האבן קיין חלישות הדעת פון די נייע מפורסמים'לעך וואס זיי זענען בבחינת 'אפרוח שלא נפתחו עיניו' ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט, 'זיי קענען זיך אליין נישט געבן קיין עצה איז ווי קענען זיי געבן א עצה אן אנדערן? איבערדעם האב נישט קיין חלישות הדעת פון די מפורסמים של שקר וואס זיי דרייען זיך ארום צווישן אונזערע לייט אליין, ווי דער גרויסער צדיק רבי אברהם בן רבי נחמן ז"ל האט נאכגעזאגט פון זיין פאטער רבי נחמן טולטשניער ז"ל אז צווישן אונזערע לייט דרייען זיך אויכעט ארום מפורסמים של שקר וכו' וכו'.

כָּל זְמַן אַ מְעַנְטִישׁ לְעֵרְנִישׁ נִישְׁט יַעֲדֵן מֵאָג שׁיחֹת הַר"ן
און תּײ מוֹהֲר"ן וואס נָאר דאָס זענען די שׁיחֹת וואס
דער הייליגער רַבִּי נָתַן הָאָט פֿאַרצײכֶנֶט און דאָס אײז אַ
הַנְהַגָּה פֿאַר יַעֲדֵן אײנעם פֿון אונזערע לײט, כָּל זְמַן מֵעַן
תּוֹרַט דאָס נִישְׁט אײן גוט, און מִכָּל שָׁכֵן וְכָל שָׁכֵן מֵעַן
בְּעֵהָט זײַךְ נִישְׁט אױס בײַם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים מֵעַן זאַל
מִקְנִיִּים זײַן יַעֲדֵע שׁיחָה, אײז מֵעַן נֶאֱדָ זײער ווייט פֿון צו
זײַךְ רוֹפֵן אַ בְּרַסְלָבֶ'ר חֲסִיד. יַעֲדֵער אײנער וואס אײז מִקְוֹרֵב
צום הייליגן רַבִּי'ן דאַרף קענען די צױי סְפָרִים אויסענווייניג,
שׁיחֹת הַר"ן, און תּײ מוֹהֲר"ן, און מִשְׁתַּדֵּל זײַן מִקְנִיִּים זײַן
יַעֲדֵע שׁיחָה וואס דער הייליגער רַבִּי הָאָט אונז מְנַלָּה געווען,
עַר הָאָט אונז בְּפִירוּשׁ גֶעזאַגט מיט יַעֲדֵע שׁיחָה וואס אײַךְ
רַעַד מיט אײַךְ קענט איר זײַן אַן עֲרֻלִיכֶער איד אַגאַנץ
לְעֵבֶן אַזױ ווי אײַךְ ווייס וואס הייסט אַן עֲרֻלִיכֶער איד,
איבערדעם וואס דאַרפֿסטו זײַךְ מִבְּלָבֵל זײַן מיט אַן אַנדערן?

גֶעזוואָרן זײַךְ צו, צו רַעֲדֵן צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אויף
פֿראַסט אײַדיש, וואס דאָס אײז די יסוד היסודות
אין בְּרַסְלָבֶ'ר חֲסִידוֹת דער הייליגער רַבִּי זאַגט (ליקוטי מוֹהֲר"ן
חלק א' סימן ס) אז דער צדיק וועקט אויף פֿון שְׁלֵאָף, אַ מְעַנְטִישׁ
שְׁלֵאָפֶט, און דער צדיק וועקט אים אויף פֿון שְׁלֵאָף, און
וויפֿער עַר וועקט אים אויף פֿון שְׁלֵאָף הייבט עַר שׁוײַן אַן
צו רַעֲדֵן צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און דאָס אײז אַ סִימָן אויב
עַר הָאָט גֶעהערט דאָס הַתְּעוֹרְרוֹת פֿון צדיק, אז עַר הייבט
אַן צו רַעֲדֵן צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים. איבערדעם זאַלסטו זען

אסאך צו רעדן צום בורא פל עולמים, ביז דו וועסט קומען
צו א לויטערן מוח וועסטו זעהן אז דער עיקר איז מקיים
זיין דעם רבינ'ס שיחות בתמימות ופשיות. און אויכעט
זאלסטו לערנען יעדן טאג א שיעור און מקרא, א שיעור
און משנה, א שיעור אין גמרא, א שיעור אין שולחן ערוך,
וואס דאס איז דער עיקר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשסא

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר גח כ"ז תשרי ה'תשע"ה

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו וואס דו גיסט זיך
אויס דיין ביטערן הארץ.

איך פארשטיי נישט וואס גייט מיט דיר פאר, מיר האבן
אזא גרויסן רבין וואס ער איז אונז מחזק, און דערקוויקט
אונזער לעבן מיט דיבורים, טל תחיה, ווי דער הייליגער
רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ה) די תלמידים פון צדיק זיי
זענען די מגיני ארץ וואס זיי קענען מחזק זיין מעורר זיין
משמח זיין אלע צובראכענע געפאלענע נשמות. און ווער
זענען געווען די מגיני ארץ? דאס איז געווען דעם הייליגן
רבינ'ס תלמידים, ובפרט דער הייליגער רבי נתן ז"ל וואס
ער האט אונז איבערגעלאזט אזא מין ירושה, דער "ליקוטי

ה'לכות" וואס איז בלויז התחזקות, דער גאנצער דרך פון רבי'ן און נאר מחזק זיין אידישע נשמות, מען קען היינט מורא'דיג פאפען מענטשן, מאכן פון זיי עובדים וכו' און זיי קענען זיין עובדי עבודה זרה רחמנא ליצלן.

עס איז באוואוסט אז ביים הייליגן רבי'ן איז געווען דער עיקר שולחן ערוך, מען זאל נישט אפטרעטן פון שולחן ערוך אפילו א סעיף קטן, ווען א איד פירט זיך אזוי ווי עס שטייט אין שולחן ערוך דאס הייסט א עובד השם מיט אן אמת, אפער די אלע נארישע לימודים וואס די קליין-קעפל'דיגע וכו' לערנען אויס די בחורים אין די אינגעלייט, דאס איז אלעס שטותים והכלים, מיר האבן א שולחן ערוך, און מען דארף נישט האבן מער קיין הנהגות פון דעם, צום ביישפיל הנהגות פון פרישות וכו', הנהגות פון חומרות וכו', הנהגות פון זיין אנאנצן צייט אין בית המדרש און נישט אהיימקומען משבת לשבת וכו', אזא זאך שטייט נישט אין שולחן ערוך, דאס איז נאר קראנקע קעפל'דיגע מענטשן, וואס זיי רופן זיך אן 'עובדים' און זיי זענען נישט מער ווי עובדי עבודה זרה.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי האט מקפיד געווען אויף לימוד שולחן ערוך, און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן כ"ט) אז א איד טאר נישט פארפעלן קיין טאג וואס ער זאל נישט לערנען שולחן ערוך, און דאס איז א יסוד מוסד ביים רבי'ן, לערנען שולחן ערוך. און אז מען לערנט שולחן ערוך טרעפט מען נישט די אלע משוגעת'ן

און די אלע הנהגות'ער וואס האט נישט קיין שום שייכות
צו אידישקייט בכלל.

היינט קען מען גוט משוגע מאכן מענטשן מיט לשונות
פון קבלה וכו', ובפרט די יונגט לויפט עם נאך,
מ'הערט לשונות פון קבלה וכו', ער איז א מקובל וכו',
און ער זאגט שוין דיעות וכו' ביז עם איז אריין א דמיון
אין איינעם וכו' (וואס ליידער האט ער ביי מיר געלערנט
אפאר יאר) אז ער איז א גרויסער בעל מקובל, און ער
ווייסט שוין אז דער הייליגער רבי האט זיך אוועקגעצויגן
פון אומאן און ער זיצט אין הר ציון... און ליידער ליידער
האט דער משוגע'נער, פראסט און פשוט ער איז דאך א
משוגע'נער, אויסטרעפן אזעלכע דמיונות וואס ער זעהט על
פי קבלה אז דער רבי איז שוין נישטא אין אומאן, נאר
ער געפונט זיך אין הר ציון, און ער האט גורם געווען דאס
אסאך בחורים און אינגעלייט זענען נישט געקומען אויף
ראש השנה אין אומאן, דארף מען דאס געדענקן ווי מען
קען משוגע מאכן א מענטש מיט לשונות פון קבלה, און
מען דארף זייער אכטונג געבן.

א אינגערמאן אז ער האט עפעס א שאלה זאל ער פֿרעגן
א ערליכן רב, מען טאר זיך נישט פארלאזן אויפן
אייגענעם שכל, בפרט ביי עניני טהרת המשפחה מוז מען
פֿרעגן שאלות ביי רבנים מובהקים, און עם איז דא ערליכע
רבנים היינט וואס מען קען זיך פארלאזן אויף זיי און פֿרעגן
יעדע שאלה וואס מען האט.

אֲשֶׁר תּשׁוּב בְּנַחֵל שׁוּבָה

אֲבֵעֶר נִישְׁט גֵּיין צו אַזעלכע צוֹדֵרִייטע פֿלוֹמֶר'שְׁטע בַּעֲלֵי
מְקוּבָּלִים וואס זיי קענען גוט מ'שוּגֶע מאַכן מ'ענְטִישֵׁן,
און געבן תּקוּנִים וְכוּ' וְכוּ'.

אִיבֶעֶרְדֶּעם זיי דײַךְ נִישְׁט מְבַלְבֵּל פֿון קיין שום זאך, דו
זאַלסט זיך פֿרִייען אז דו האַסט דעם הייליגן
רַבִּי'ן, און דו בִּיסט געווען בייים רַבִּי'ן אויף ראש השנה אין
אומאן, מיט דעם דאַרפֿסטו זיך מְחַיֶּה זיין אַנאַנְץ יאַר. און
דער עיקר זאַלסטו אָנהויבן צו לערנען יעדן טאג שולחן
ערוך, וועסטו זעהן דו וועסט האבן גרויס הצלחה.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תּשׁוּב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר לְךָ לְךָ ג' חֲשׁוֹן ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיְקָר לִי ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהאַלְטן דיין בְּרִיוּ וואס דו גִּיסט זיך אויס
דיין בִּישְׁעֵר הָאָרֶץ.

אִיךְ קען נִישְׁט פֿאַרשטיין דיין ווייב, וואס איז זי אזוי
פֿאַרביסן אז דו בִּיסט געפֿאַרן צום הייליגן רַבִּי'ן אויף
ראש השנה, מען האַלט שוין נאָך יום הקדוש וואס יעדער
איינער איז מוחל איינער דעם אַנְדֶּערן, און עס איז שוין
אַרִיבֶּעֶרְגֶּנאַנְגֶּען דער לעכטיגער יום טוב סוכות וואס אלע
פֿרִייען זיך צוזאַמען וְכוּ' וְכוּ', און נאָך אַלץ האַלט זי א

רוגזא אויף דיר ווייל דו האסט געטוהן דעם גרעסטן פארברעכן וואס דו ביסט געפארן צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה וכו', ווי לאנג קען מען זיין אזוי פארביסן? ביי אלע חסידות'ר פארט מען אנוועק אויף ראש השנה און יום הקדוש, און די ווייבער זענען פרייליך און גליקליך, אבער ווען עס קומט צום הייליגן רבינ'ס ראש השנה וואס ער האט צוגעזאגט אזא גרויסע הבטחה אז מען וועט קומען צו אים, דארטן שטעלט זיך אויף דער סמ"ך מ"ם און ער בלאזט וכו' און וויל איינשלינגען דער וואס איז געווען ביים הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה.

איך מוז דיר זאגן אז היינט פארן שוין פון אלע חסידות'ן צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה אין אומאן, כאטשע זיי זענען נישט קיין ברסלב'ר חסידים, און זייערע ווייבער זענען שטאלץ מיט דעם, נאר דיין ווייב מוז זיין אזוי פארביסן און דיר דערגיין די יארן וכו', עס איז א חרפה און א בושה ווי פרויען קענען זיין אויפגעהעצט פון שלעכטע פארדארבענע חברטארענס וכו' וכו', סוף פל סוף ביסטו דאך א גוטער מאן, דו געבסט איר אלעס וואס זי דארף האבן, וואס איז אריין אין איר א רוח וכו', א שד וכו', אז זי רודפ'ט דיר אזוי שטארק אז דו ביסט געווען ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן אין אומאן? דאס מוז נאר זיין דאס שלעכטע פארדארבענע חברטארענס האבן איר אויפגעהעצט אקעגן דיר וכו' וכו'.

איבערדעם איז די עצה דו זאלסט אפשווייגן, ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א'

סימן 1) דאס דער עיקר תשובה איז 'ישמע בזיונו ידום וישתוק'. מען דארף אפשווייגן אויף יעדן בזיון וואס מען כאפט אריין, כאטשע ס'איז זייער זייער שווער, ווארום עס טוט וויי וואס רודפסטו מיר אזוי? וואס בלאזטו אזוי אויף מיר? וואס האב איך דיר שלעכטס געטוהן? איך האב דיר דאך געהאלפן אנאנגן יאר, און איך בין דיר אזוי געטריי, און דאס צאלסטו מיר צוריק? פונדעסטוועגן דאך מוז מען זיך איינהאלטן און שווייגן און שווייגן און שווייגן, און דאס איז דער עיקר תיקון.

איך האלט אויב דו וועסט שווייגן און דו וועסט נישט אריינגיין מיט איר אין קיין וויכוחים וועט זיך אלעס איבערדרייען למטובה, און דו וועסט געהאלפן ווערן, נאר שטארק זיך און ווער נישט צופאלן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשסג

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר ונרא י"ג חשוון ה'תשע"ה

שלום וברכה אל האברך הנקר לי ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

וויפיל איך זאל דיר נישט שרייבן און וויפיל איך זאל נישט רעדן מיט דיר אז דו דארפסט זיך שטארקן און נישט צופאלן ביי זיך, איז נישט גענוג. ווארום בזה

הַעוֹלָם גַּיִט אִיבֶער אױף יַעֲדן אײנעם יַעֲדן טאָג און יַעֲדע
שָׁעָה וְכוּ', אַנְדֶערע חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', און אַנְדֶערע סְפִיקוֹת
וְכוּ', אַבֶּער דֶּער הײלִיגֶער רַבִּי הָאֵט אױנז אױסגַעלֶערנט דָּאָס
'דֶּער עֵיקָר אִיז שְׁקוֹרִין דֶּעֲרַהאַלְטִין זײַך' אַ אִיד דֶּאָרף זײַך
דֶּעֲרַהאַלְטִין אִין דִּי שְׁוועֶרסטע מַצָּבִים וואָס עָם גַּיִט אױף אִים
דוֹרְךְ, און מִיט דָּעם וועֶרט גַּעמאַסְטֶן דָּאָס גְרוֹיסקִיט פֿון אַ
אִיד, אַפִּילוּ עַר הָאֵט שְׁוועֶרע בִּיטֶערע נְסִיוֹנוֹת אִין לַעֲבֹן
פֿונְדֶעסְטוועגֶן קֶען עַר זײַך דֶּעֲרַהאַלְטִין, דָּאָס אִיז זײַן גְרוֹיסקִיט.

עָם שְׁטִיט אִין זוֹהַר (הַקְדָּמָה ד.) מֵאָן מְנַבֵּן דִּי חֲשׂוֹבָא מִהַפְּכָן
לְנַהוּרָא, וְטַעמִין מְרִירָא לְמַתְקָא, עַד לֹא יִיתוֹן הֶבְא.
מֵאָן מְנַבֵּן דְּמַחְכָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנַהוּרָא דְנַהִיר וְכוּ' מֵאָן
דָּלָא מְצַפֵּה דָּא בְּכָל יוֹמָא בְּהַהוּא עַלמָא, לִית לִיה חוּלְקָא
הֶבְא; [וועֶר פֿון אִיךְ קֶען אִיבֶערֶדֶרִיעֶן דָּעם פֿונְסְטֶער פֿאַר
לַעֲכַט, דָּאָס בִּיטֶערֶנִישְׁט פֿאַר זִיסקִיט אױף דָּעם וועֶלט וְכוּ',
וועֶר פֿון אִיךְ וואַרְט יַעֲדן טאָג צוּם בַּאֲהַאֲלֶטֶענֶעם לַעֲכַט
פֿון בּוֹרָא בַּל עוֹלָמִים וואָס עָם וועט נְתַגְלָה וועֶרן אױף דֶּער
וועֶלט בְּשַׁעַת דִּי גְאוּלָּה וְכוּ', וועֶר עָם קֶען דָּאָס גִּישְׁט
בַּאוּוִיזוֹן הָאֵט גִּישְׁט קִיין חֶלֶק אִין עוֹלָם הֶבְא] זַעֲהֵט מְעַן
פֿון דָּעם דָּאָס גְרוֹיסקִיט פֿון אַ מְעַנְטֶשׁ דָּאָס אַפִּילוּ עָם
גַּיִט אױף אִים דוֹרְךְ פֿונְסְטֶערֶנִישׁ און בִּיטֶערֶנִישׁ וְכוּ' וְכוּ',
און פֿונְדֶעסְטוועגֶן דֶּרִיט עַר דָּאָס אִיבֶּער צוּ לַעֲכַטִּיגִיט
און צוּ זִיסקִיט, דֶּער אִיז זוֹכָה אַז סְלִיכַט אױף אִים דֶּער
בַּאֲהַאֲלֶטֶענֶער לַעֲכַט. דֶּער אִזר הַגְּנוּז וואָס עָם וועט נְתַגְלָה
וועֶרן ווען מְשִׁיחַ וועט קוֹמֶען.

דָּעַר הַיִּלְיָגֶעַר רַבִּי נִתָּן ז"ל זְאָגֵט (לְקוּטֵי הַלְבוּת הַנִּזְנָה הַלְבָּה ג)

אויף דעם מאַמר הַחֲכָם "אין רַגַע בְּלֹא פִּגְעַ" דָּאָס

יַעֲדַע רַגַע גַּיִט אַיִבֶּער אויף אַ מַעֲנִטֵּשׁ אַנְדֶּערַע צָרוֹת און

יסורים, פון זיך, פון זיין ווייב, פון די קינדער, פון סתם

מַעֲנִטֵּשׁ, וְכוּ', וְכוּ', פּוֹנְדֶּעסְטוועגן טאַר מָען זיך גַּיִשׁט צוּבְרַעֲבֵן,

נאַר מְקַיִים זיין די עצה וואס דער הייליגער רבי האט אונז

אויסגעלערנט 'רעדן צום בורא פֿל עולמים אויף פֿראַסט

אידיש' וואס דאס הייסט 'הַתְּבוּדוֹת', און תּפִּלָּה ווערט

אויך אַנְגֶּערופֿן 'פִּגְעַ' ווי די חו"ל זְאָגֵן (פֿעֲנִית ז:) אין פֿגִּיעַה

אַלֵּא תּפִּלָּה, שְׁנֵאָמַר (רַמְבַּ"ם ז' ט"ו) "וְאַתָּה אֵל תּתְּפַלֵּל בְּעַד

הָעַם הַזֶּה וְאֵל תִּשָּׂא בְעַדָּם רָנָה וְתִפְלָה וְאֵל תִּפְגַּע בִּי כִּי

אֵינֶנִּי שׁוֹמֵעַ אוֹתָךְ"; אַיִבֶּערֶדעם ווען אַ מַעֲנִטֵּשׁ גַּעוואַוינט

זיך צו, שְׁטַעַנְדִּיג צו רעדן צום בורא פֿל עולמים אפילו

אפֿאַר מינוט, דורךֶדעם וועט ער גִּיצוֹל ווערן פון אלע פֿגְעִים

רעים, און ער וועט האבן ישוב הַדַּעַת, ווארום מיט דעם

וואס מָען רַעֲדֵט פֿכִּיכּוֹל מִיטָן בורא פֿל עולמים קומט אַרײַן

אין דער מַעֲנִטֵּשׁ אַ גְּרוֹים שְׂכָל און ישוב הַדַּעַת, ווארום

ווען מָען רַעֲדֵט צום בורא פֿל עולמים איז מָען זוכה דאס

דער דַּעַת ווערט מִיוֹשֵׁב, אַיִבֶּערֶדעם זיי גַּיִשׁט קיין בְּטָלָן,

און זיי גַּיִשׁט צוּפֿאַלן ביי זיך, אפילו דו וועסט גַּיִשׁט רעדן

נאַר אפֿאַר דיבורים איז דאס אויכעט זייער חשוב און טייער

אין הימל, ווארום אַ איד דַּרײַט זיך ארום אויף די וועלט

וואס איז פֿיל מיט העלמות און הסתרות, שווערע ביטערע

נסיונות וכו' וכו', און פּוֹנְדֶּעסְטוועגן רייסט ער זיך ארויס

און ער דערצייילט אלעס דעם בורא פל עולמים, איז נישטא
קײן גרעסערע זאך פון דעם, און דורכדעם ווערט נמתק
אלע דינים.

זעה צו זיין פרייליך, מיט יעדע נקודה און נקודה טובה
וואס דו האסט אויף זיך, ווארום יעדער איד איז פיל
מיט מצוות, ווי די תנ"ל זאגן (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ה) תני
בשם רבי מאיר אין לך אחד מישראל שאינו עושה מאה
מצות בכל יום. קורא את שמע ומברך לפניך ולאחריתך,
ואוכל את פתו ומברך לפניך ולאחריתך, ומתפלל ששה
פעמים של שמונה עשרה, וחוזר ועושה שאר מצות ומברך
עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר אין לך אדם בישראל שאין
המצות מקיפות אותו. תפילין בראשו ותפילין בזרועו, ומזוזה
בפתחו, מילה בבשרו, ארבע ציציות בטיטו מקיפין אותו.
הוא שרוד אומר (תהלים ק"ט) "שבע ביום הללתיך על משפטי
צדקך". וכן הוא אומר (תהלים ל"ד) "חונה מלאך הנו"ה סביב
ליראיו ויחלצם"; די צרה איז דאס מען כאפט נישט דאס
יעדן טאג האט א יעדער איד די הונדערט מצוות, איבערדעם
איז ער שטענדיג צובראכן, ווייל עס איז ביי אים פארעלטערט
געווארן, אבער אויב א מענטש באנייט זיך יעדן טאג אזוי
ווי מען זאגט ביים דאווענען 'ובטובו מחדש בכל יום תמיד
מעשה בראשית' איז דאס פשוטו כמשמעו, יעדן טאג ווערט
די גאנצע בריאה באשאפן פון ניי, אבער מען דארף גלייבן
אין דעם, דעמאלט וועט ער זאגן די אלע ברכות און מקיים
זיין אלע מצוות מיט א פרישקייט, מיט א לעבעדיגקייט,

מיט א פֿרייליכקייט, וואס מיט דעם אליין צופֿרעכט מען דעם סמ"ך מ"ם וואס ער וויל זיך פארלייגן אויף א מענטש און אים צופֿרעכן און אראפֿווארפֿן.

מאך זיך א שיעור יעדן טאג צו לערנען חומש מיט רש"י פון די וואכעדיגע סדרה דאס ביז פֿרייטאג זאלסטו האבן גיענדיגט די גאנצע סדרה שנים מקרא ואחד תרגום מיט רש"י וואס דאס איז א סגולה אויף אריכות ימים, ווי די חז"ל זאגן (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו; אויך זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין משניות, לערנען בסדרן יעדן טאג א פרק משניות, און א בלאט גמרא, און אפאר הלכות'ר פון שולחן ערוך, דעמאלטס וועסטו פילן א טעם אין לעבן, ווארום די תורה הקדושה זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק ב סימן ח) איז מזונא דנשמתא, דאס הייסט אזוי ווי דער גוף דארף עסן, אזוי דארף די נשמה אויכעט עסן, און תורה און תפלה און מצוות און מעשים טובים, דאס איז די עסן פאר די נשמה.

פֿריי זיך זייער מיט דיין נקודה וואס דו האסט אין זיך אז דו ביסט זוכה און מזוכה את הרבים מיט אזא מין זכות וואס מען קען גארנישט מסביר זיין.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג מיט א פֿרייליכן תמיד

תשסד

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר תולדות כ"ג חשוון ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִבּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הָאֵט גִּישַׁט קִיין מוֹרָא, דְּעַר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וְוַעַט עֲנָק
הַעֲלָפֵן, עִם וְוַעַט אֲלַעַם דוֹרְךָ גִּיין גְּרִינְגֶּעֶר־הֵיִיט, און
דִּי וְוַעַסְט גֶּעֶפֶאָרן זֵייעֶר שְׁנַעַל, נָאָר זֵי גֶעוואוּינְט צו זאָגן
יַעֲדֵן טָאָג שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים וְוַאס דָּאס איז מְסוּגָל צו הָאָפֵן
גְּרִינְג אַ קִינְד, ווי דְּעַר הַיִּילִינְעֶר רַבִּי הָאֵט גֶּעזאָגְט (סֵפֶר הַמִּדּוֹת
אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן ב) עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין
לְהַבִּיא שִׁינוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע;
אִיבֶּעֶרְדֶּעם זאָלְסְטוּ שְׁטַענְדִּיג זאָגן אֲלַע נַעֲמַעֵן פֿון צְדִיקִים
וְוַאס דִּי קַענְסְט אויסְעִנוּוִינְיג, צוּם בֵּישְׁפִּיל אַבְרָהָם, יִצְחָק,
יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר
יֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לִוְרִיא אַשְׁפְּנָזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם טוֹב,
רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּינְיָא מִבְּרֶסְלַב, רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלַב וְכוּ' וְכוּ',
און נאָךְ אֲלַע נַעֲמַעֵן פֿון אֲלַע צְדִיקִים וְוַאס דִּי גֶעֶדֶענְקֶסְט
אויסְעִנוּוִינְיג, און נאָכְדֶעם זאָלְסְטוּ זאָגן דִּי תַּפְּלָה:

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבִזְבוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים שְׁהַזְּכָרְתִּי לְפָנֶיךָ בְּזְבוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם
וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שְׁתִּיחָה לָהֶם בְּשִׁבְלֶיךָ, שְׁתַּעֲזוֹר לִי לְהוֹלִיד
בְּקַלּוֹת וְלֵד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיוּ וּבְאִיבְרִיו, וְאַזְכָּה לַעֲבוֹר אֶת הַתְּרִיזוֹן
בְּקַלּוֹת, וְתַסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵין הַרַע שְׁלֵא יִפְגַּע בִּי מִשׁוּם

אָדָם בָּזָה הָעוֹלָם, וְאִזְכָּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיִמִים
שִׁיעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאִזְכָּה לְהִיזֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְלַעֲשׂוֹת
נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּינוּן לְבִי לְפָנֶיךָ יי
צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אֲזַן וְנֹעַן דִּי גַיִסְט אַרִיִין צו דַעַם גַּיינְטע חוּדְשֵׁי, זאַלְסְטוּ
זאַגן דִּי תַפְלָה אוֹיךְ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּם וְחַמּוּל עָלֵי וְתַקַּל מִעָלַי אֶת צַעַר הָעִיבוֹר
וְהַלִּידָה, וְתַהַיְהֶה עִמִּי בְּעֵת הַלִּידָה, וַיֵּצֵא מִנוֹלָד לְאוֹר
הָעוֹלָם בְּרַנֵּעַ קָטָן בְּקִלּוֹת בְּלִי שׁוּם גֶּזֶק לֹא לִי וְלֹא לְנוֹלָדִי,
וְיַהֲיֶה נוֹלָד בְּשָׁעָה טוֹבָה וּמוֹצֵלַחַת, וּבְמִזְל טוֹב לְחַיִּים טוֹבִים
וְלִשְׁלוֹם וְלִבְרִיאוֹת לְחַן וְלַחֲסֵד, וְאֲנִי וּבְעָלֵי נִגְדַלְהוּ לַעֲבוֹדָתְךָ
וְלַתּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְנֶאֱמִין בְּךָ תְּמִיד אֲשֶׁר אַתָּה נִמְצָא וְאִין
בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְאַתָּה מְשַׁגֵּחַ עָלֵינוּ בְּהַשְׁגָּחַת פְּרִטֵי פְּרִטִיּוֹת,
וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַעֲזָבֵנִי שְׂלֵא אֶהְיֶה אֲנִי וְתַעֲזָבֵנִי גִיזוּקִים לֹא בְּגוֹפִי,
וְלֹא בְּאַבְרָיִם, וְלֹא בְּעוֹרְקִים, וְלֹא בְּגִידִים, וְלֹא בְּעוֹר וּבְשָׂר,
וְשָׂאֵר בְּגֵן הָאָדָם, לֹא בְּתוֹךְ חָלָל הַגּוֹפִי, וְלֹא חוּץ לְחָלָל הַגּוֹפִי,
וְתַחֲזֹק אֶת בּוֹחֵי וְרוּחֵי וְעַצְמוֹתַי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר רַבָּאוֹת תְּהִי לְשִׁרְיָךְ
וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ, כִּי לֵךְ יי הוֹחֵלְתִי אַתָּה תַעֲנֶה יי אֱלֹהֵי, וְאֲנִי
בְּי אֶעֱלוֹזָה אֲגִילָה בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, רַצְהָ יי לְהַצִּילֵנִי יי אֱלֹהֵי
לְעוֹרְתֵי חוֹשָׁה, וְאִזְכָּה לִילֵד בְּקִלּוֹת מְאֹד בְּלִי שׁוּם פֶּחַד וּבְכָאֵב
וְצַעַר כְּלָל, וְאִזְכָּה לְהַכְּלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלֶה.

שְׂרַעֲבֵךְ זִיךְ גַּיִשְׁט עִם וְנֹעַם דוֹרְךָ גַּיִין זַיִיעַר שְׁנַעֲלֵ אֲוִן גְּרִינְג.
אֲוִן דִּי ... גְּרוֹ יֵאִיר זַאֲלֶסְט לְעֶרְנֵעַן יַעֲדֵן טָאג חוּמְשֵׁי רִשׁ"י
מִיטְזֵן תַּרְגוּם, אֲוִן אֵיִינְס אָדַעַר צוֹוִי פֶּרְקִים מְשֻׁנָּיוֹת

וכו' וכו', און א דף גמרא זאל זיין ביי דיר שטארק צו
 לערנען יעדן טאג אזוי ווי די דארפסט לייגן יעדן טאג
 תפילין, ווארום אז מען לערנט א בלאט גמרא יעדן טאג,
 ווערט מען באהיט פון אלדעם שלעכטס, און נאטירליך
 דארף מען לערנען יעדן טאג שולחן ערוך, ווי דער הייליגער
 רבי האט אונז געבעטן, און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן
 כ"ט) אז יעדער איד דארף לערנען יעדן טאג שולחן ערוך
 אן אן אויסנאם, און אונדאי און אונדאי דארפסטו זיין
 שטארק צו רעדן יעדן טאג צום בורא כל עולמים, וואס
 דאס איז א געוואלדיגע זכות וואס א איד רעדט יעדן טאג
 צום בורא כל עולמים, און די זאלסט אויך בעטן יעדן טאג
 פאר דיין ווייב, אז אלעס זאל דורכגיין פשוטה.

איר זאלט האבן א לעכטיגן טאג, און א פרייליכן טאג תמיד

תשסה

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תולדות כ"ה חשוון ה'תשע"ה

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זעה זיך צו שטארקן און פאל נישט אראפ ביי זיך, ווארום
 דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט אז א
 מענטש דארף בזה העולם האבן אסאך התחזקות.

דער הייליגער רבי נתן האט זיך אמאל אויסגעדריקט פאר אונזערע לייט, אויף יעדן לעפל התעוררות, מוז מען האבן א שיסל התחזקות, דאס הייסט שטענדיג דארף מען האבן הונדערט מאל אזויפיל התחזקות ווי אביסעלע התעוררות.

התעוררות הייסט אז מען זאגט א מענטש מוסר ער זאל דאס נישט טוהן, ער זאל יענץ נישט טוהן וכו' וכו', וואס דאס איז 'סור מרע' וכו' וכו', און צדיקים זאגן אז מען פאטשקעט זיך מיט שלעכטס ווערט אנגעקלעבט אין אים שלעכטס וכו', אבער התחזקות איז דער טייטש א מענטש דארף שטענדיג זיין פרייליך, און שטענדיג שטארקן זיך נישט לאזן זיך אראפוארפן, וואס עס זאל נאר נישט זיין זאל ער זיך קענען דערהאלטן, דאס איז דער שלמות, און דאס איז עשה טוב, ווי דער הייליגער רבי האט אמאל זיך אויסגעדריקט, "דו טוה גוטס וועט די שלעכטס אליין אראפפאלן".

נסיונות האט יעדער איינער, דער אויף אזא וועג, יענער אויף אן אנדערע וועג, מ'האט ביטערע שווערע נסיונות אין טאג טעגליכן לעבן, מענטשן מוטשענען זיך אין פרנסה, מענטשן מוטשענען זיך מיט קינדער, מענטשן מוטשענען זיך אין שלום בית, אבער וואויל איז דעם וואס ער געוואוינט זיך צו זיך אויסרעדן זיך דאס הארץ צום בורא פל עולמים, דעמאלט גייט אים דאס גאנץ לעבן אנדערש, ווארום דאס איז דער ענין פון ישוב הדעת, אז

א מְעַנְטֵשׁ רַעְדֵט צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים הָאֵט עַר אַן אַנְדֵרֶע סָאָרְט יִשׁוּב הַדַּעַת, וּוּיִסֵט עַר וּוּיאַזוּי זײַ צו פֿירן מִיט די ווייב, מָעַן דַּאָרְף זײַן אַ וּוּתֶרֶן אִין שְׂטוּב, דַּעֲמָאֵלְט קוּמֵט מָעַן אָן, וּוּיִדֵעֲרָאום חִינּוּךְ פֿון קִינְדֶער וּוּיִסֵט מָעַן וּוּיאַזוּי מְחַנֵּךְ צו זײַן די קִינְדֶער, אַז די טאַטע און מאַמע זענען גַעוּלְדִינְע מְעַנְטֵשֵׁן גײט זײ די לַעֲבֹן אַנְדֵרֶשׁ, מִיט קִינְדֶער דַּאָרְף מָעַן הָאָבֵן אַסאַךְ גַעוּלְדֵה, און מָעַן דַּאָרְף זײ אַסאַךְ שְׂטאַרְקֵן, וּוּאָרום אויף קִינְדֶער גײט אויכעט דוּרְךְ.

אײַךְ הָאָף אַז דו וועסט לַעֲרַנֶען יַעֲדֵן טַאָג חוּמֵשׁ מִיט רַשׁ״י מִיטֵן תֵּרְגוּם, כְּדִי אַז ס'וועט אַנְקוּמֶען פֿרײַטַאָג עֶרֶב שַׁבַּת וּוּעסֵטוּ שׁוּיִן הָאָבֵן גַעעֲנִדִיגֵט די וּוּאָכֶעֲדִינְע סְדֵרָה, וּוּאָרום דָּאָס אִיז אַזאַ מְצוּהַ וּוּאָס מְעַנְטֵשֵׁן פֿאַרְנאַכְלֶעסִיגֵן, און דַּעַר הַיִּלְיָנֶער רַבִּי זְאָנֵט (לִיקוּטֵי מוֹחֵרֵן חֵלֶק א' סִימָן י"ט) אַז דָּאָס אִיז תִּיקוּן הַבְּרִית, שְׁנַיִם מְקַרְא וְאַחַד תֵּרְגוּם אִיז תִּיקוּן הַבְּרִית, וּוּאָס דַּאָרְף מָעַן זוכן אַנְדֵרֶע תִּיקוּנִים, בְּשַׁעַת מוֹר הָאָבֵן דַּעַם תִּיקוּן פֿון די תּוֹ"ל וּוּאָס זײ זאַגן (בְּרִכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פֿרִשׁוּתָיו עִם הַצִּבּוֹר שְׁנַיִם מְקַרְא וְאַחַד תֵּרְגוּם, שְׁכַל הַמְּשָׁלִים פֿרִשׁוּתָיו עִם הַצִּבּוֹר מְשָׁלִימִין לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו; עִם קָעַן דוּרְכֵיִין פֿאַר אַ מְעַנְטֵשׁ וּוּאָבֵן חֲדָשִׁים און אֲפִילוּ יֵאָרֵן און עַר מַאָכֵט גִישׁט אויף קײַן חוּמֵשׁ, אָבֶער אַז מָעַן לַעֲרַנֵט יַעֲדֵן טַאָג אַבִּיסָל חוּמֵשׁ מִיט רַשׁ״י מִיטֵן תֵּרְגוּם, עֲנִדִיגֵט מָעַן יַעֲדֶע וּוּאָךְ די וּוּאָכֶעֲדִינְע סְדֵרָה, און וּוּיִסֵן דַּאָרְפֵסטוּ וּוּיִסֵן אַז מָעַן פֿאַרְפֵעֵלְט אִיִין וּוּאָךְ גִישׁט מַעֲבִיר סְדֵרָה זײַן די וּוּאָךְ וּוּעט מָעַן הָאָבֵן אַ שְׂאָדֵן, אָדֶער אַ גַעֲלֵט

תא **בְּנַחֲל** תשסו **אֲשֶׁר**

שְׂאֵדֶן, אֲדַעַר גְּעֻזֻנְט שְׂאֵדֶן וְכוּ' וְכוּ', שְׂאֵדֶן הָאֵט מְעַן,
אִיבְעֶרְדֶּעם דַּאָרף מְעַן זײַן זײַער שְׂטאַרְק אִין דַּעם, און דָּאס
אִיז אַ סְגוּלָה אויף יִרְאֵת שְׁמַיִם.

זאַלְסֵט הָאָבן אַ לַעֲכֵטִיגן טַאג און אַ פֿרײַליכן תּמִיד

תשסו

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאָבְרָךְ הַיְקָר לִי ... גְּרוּ יֵאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעֲרֵהאַלְטֵן דײַן לאַנגען פֿרײַווּ.

זַעה זײַך צו דַּעֲרֵהאַלְטֵן, קײַן שׁוּם זאַך אִין דַּעַר וועלֵט זאַל
דִיר נִישֵׁט קענען אַראָפּוואַרְפֵן, וואַרום בְּזַה הַעוֹלָם
דַּאָרף מְעַן הָאָבן אַסאַך גַּעדוּלָה, אויב אַ מְעַנְטֵשׁ ווִיל מְצַלִּיחַ
זײַן אויף דִי וועלֵט מוּז עַר הָאָבן גַּעדוּלָה, דַּעַר הַיִּלְיֻנְגֶּער
רַבִּי זאַגט (ליקוּטֵי מוֹחֵרֵן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) אַז גַּעדוּלָה אִיז תּלּוּי
אִין אַמוּנָה, וואַס מְעַר אַ מְעַנְטֵשׁ לִיגֵט זײַך אַרײַן אִין דִי
אַמוּנָה, דַּעַר הָאֵט מְעַר גַּעדוּלָה, אִיבְעֶרְדֶּעם זאַלְסֵטוּ זײַך
אַרײַנגֶלייגן נָאָר אִין אַמוּנָה, וויסן אַז קײַן שׁוּם זאַך ווערֵט
נִישֵׁט גַּעטוּהֶן אָן דַּעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און דָּאס וועט דײַך
אַרײַנבְּרַעַנְגן צו דִי טײַעֲרַע מְדָה פּוֹן סְבָלְנוּת, גַּעדוּלָה צו
הָאָבן, מְעַן טָאָר נִישֵׁט זײַן גַּעֲרוּעֵז, גַּעֲרוּעֵזקײַט פֿרַעַנְגֵט צו
נָאָרנִישֵׁט, נָאָר צו צָרוּת וְכוּ' וְכוּ'.

זַעֲהָ צוֹ זַיִן פֶּרִיִּילִיךְ מִיט יַעֲרַע נְקוּדָה טוֹבָה וְוֹאס דוּ הָאָסְט, דאַנקען דעם באַשעפֿער יעדן טאָג "שְׁלֵא עֲשִׂנִי גוֹי" בְּרוּךְ הַשֵּׁם בִּיסַט גַּעפֿאַרן גַּעוואָרן אַ אִיד, און מִיט דעם דאַרפֿסטו זיך מְחַזֵּק זַיִן, דער הייליגער רַבִּי זְאָנְט (ליקוטי מוֹתֵרִין חֵלֶק ב' סִימָן י') דָּאס ווען אַ אִיד אִיז זיך מְחַזֵּק, אִיךְ בֵּין ווִי אִיךְ בֵּין, אָבֶער קִיִּין גוֹי בֵּין אִיךְ נִישַׁט וְכוּ', דָּאס אִיז דִי גֶרַעסְטֵע שְׂמֻחָה, און דַעִי שְׂמֻחָה קֵען דַער סְמ"ךְ מ"ם נִישַׁט אַוועקִנעִמֵען פֿון אַ אִיד, וְוֹארום יַעֲרַע זאַךְ קֵען עַר קוֹמֵען זְאָנְט 'אַיִי דִי מַצּוּהָ הָאָסְטוּ נִישַׁט גַעטוּהֵן ווִי ס'דאַרף צו זַיִן וְכוּ', 'אַיִי דַעס דאַווענען הָאָסְטוּ נִישַׁט גַעדאַווענַט ווִי ס'דאַרף צו זַיִן וְכוּ', 'אַיִי דַער לַעֲרַנען וְוֹאס דוּ לַעֲרַנְסַט אִיז נִישַׁט ווִי ס'דאַרף צו זַיִן וְכוּ', דַער סְמ"ךְ מ"ם הָאָט זַינע עֲצוֹת ווִיאַזוֹי צו צוּבֶרַעבן אַ מַעֲנֵטֶש, אָבֶער ווען אַ אִיד פֶּרִיִידַט זיך, וְוֹאס זאַל נָאר נִישַׁט זַיִן, אָבֶער קִיִּין גוֹי בֵּין אִיךְ נִישַׁט, אִיךְ בֵּין גַעבִוִּירן פֿון זַרַע יִשְׂרָאֵל, דָּאס אִיז דִי הַעֲכָסְטֵע שְׂמֻחָה, און מִיט דַעס אִיז מַען זיך מְדַבֵּק צוּם בּוֹרָא פֶּל עוֹלָמִים.

זאַלְסַט ווִיסן אָפִילו אַ מַעֲנֵטֶש אִיז ווִי עַר אִיז, אָבֶער עַר שְׂטַרַענַט זיך אַן צו דאַווענען שְׁחֵרִית אָדַער מְנַחֵה אָדַער מַעֲרִיב, אָפִילו ס'אִיז פִּיל מִיט מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת, דאַרף מַען זיך נִיטן מְקַשֵּׁר צו זַיִן דִי מַחֲשָׁבָה צוּם דִיבּוֹר, און אִינְזִינען הָאָבן וְוֹאס עַר רַעֲדַט, דָּאס אִיז מוֹרָא דִיג חֲשׁוֹב בֵּיִים בּוֹרָא פֶּל עוֹלָמִים, אָפִילו ס'אִיז זיך מְתַנַּבֵּר אוֹיף אִים אַלַע שְׁלַעכְטֵע גַעדאַנקען אִינְמִיטן דאַווענען, דאַרף עַר זיך נִיטן מִיט אַלַע בּוֹחוֹת אִינְזִינען הָאָבן פִּירוּשׁ הַמִּילוֹת.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, ווער נישט צופראכן פון
קיין שום זאך, וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף
יענער וועלט.

איך בעט דיך זייער דו זאלסט האבן געדולד, ווארום מיט
געדולד איז מען מצליח דורכצוגיין דעם עולם וכו' וכו'.

א מענטש האט יעדן טאג שווערע ביטערע נסיונות פון זיך
און פון אנדערע, און ווער איז דער מנצח, ווער געווינט?
נאר דער וואס ער האט געדולד, אבער צו געדולד דארף
מען האבן אייזערנע גערוון, ווארום ס'איז דא מענטשן וואס
זיי דענערווירן זייער שטארק א צווייטן, עס איז דא מענטשן
וואס זיי האבן אזעלכע צרות וואס די צרות דענערווירט
זיי זייער זייער וכו' וכו', אבער דורך אמונה, ווען א מענטש
לייגט זיך אריין אין אמונה און ער ווייסט אז אלסדינג איז
פון בורא כל עולמים, קען אים קיין שום זאך נישט צופרעכן.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תשס"ז

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תולדות כ"ה חשוון ה'תשע"ה

שלום וברכה אל האברה היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען פריוו.

זעה צו זיין נאר פרייליך, און קיין שום זאך אויף דער
וועלט זאל דיר נישט קענען אראפוארפן.

מיר ברסלב'ר חסידים האבן מיט וואס זיך צו פרייען, מיר זענען מקורב צו אזא גרויסן רבי'ן וואס ער שיינט אין אונז אריין אזעלכע זיסע עצות וויאזוי זיך צו דערהאלטן אויף די וועלט וואס איז פיל מיט נסיונות שווערע ביטערע וכו' וכו', און מען זאל זיין פרייליך און מען זאל זיך האלטן אין די אמונה און רעדן צום בורא פל עולמים, וואס מען קען זיך נישט פארשטעלן דעם זכות פון דעם.

עס איז געווען צוויי שכתבים ארימעלייט וואס זיי פלעגן גיין נאך צדקה, איינער איז געווען מקורב צום הייליגן רבי נתן זי"ע, און איינער איז געווען מקורב צום סאנוראנער רב ז"ל, ווי געווענליך פלעגט די סאנוראנער רב טיילן גלייך נאך סוכות פאר אלע ארימעלייט א שיינע סכום געלט ער זאל האבן אויף ווינטער, און נאטירליך דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט נישט געהאט וואס צו געבן פאר זיינע מענטשן, ווארום ער אליין איז געווען א ביטערער ארימאן, און האט געלעבט נאר פון בטחון. ויהי היום זענען די צוויי שכתבים גענאנגען נאך צדקה ווי געווענליך ארימעלייט וואס זיי האבן נישט, אינמיטן האט דער סאנוראנער חסיד זייער געקערעכצט, פרעגט אים דער ברסלב'ר חסיד וואס קרעכצסטו? דיין רבי האט דיר דאך געגעבן אפאר הונדערט רובל דו זאלסט האבן אויף א גאנצן ווינטער, און מיין רבי האט מיר גארנישט געגעבן, וואס קרעכצסטו? ענטפערט אים דער סאנוראנער חסיד, יא יא מיין רבי האט מיר געגעבן אפאר הונדערט רובל ס'איז גענוג אויף צוויי דריי

תה **בנחל** תשסח **אשר**

תְּדַלְשִׁים, וְוַאס טוה איך ווייטער? בין איך באַזאַרְגָט. אָפּער
דיין רבי האט דיר געגעבן אזא מין שמחה מיט אזא מין
האָפּפּענונג מיט אזא אַמוּנָה אז דו דאַרפֿסט שוין גאַרנישט,
און דו ביסט שטענדיג פֿרייליך און פֿיל מיט האָפּפּענונג,
וואס איך האב דאס גישט וכו' וכו'.

זעהט מען פון דעם דאס מיר זענען מקבל פון אונזער
רבי'ן אַמוּנָה פֿשוּטָה אין בורא כּל עולמים, און מיר
זענען זוכה זיך צו דערהאלטן אין אלע שווערע ביטערע
נסיונות וואס עס גייט אויף אונז דורך, און מיט דעם האבן
מיר זיך מיט וואס צו פֿרייען.

מאך זיך א קביעות לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספרים,
וועסטו האבן חיות, וועסט זיך קענען דערהאלטן, און
קיין שום זאך אין דער וועלט וועט דיך גישט קענען
אַראַפּוואַרפֿן.

זאַלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פֿרייליכן תמיד

תשסח

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר וישלח י"ג כסליו ה'תשע"ה
שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

איך וואלט דיך געוואלט זייער בעטן דו זאלסט זיך קענען
מתוך זיין מיט אלע בוחות, אראפצופאלן איז גישט

קיין עצה, דער סמ"ד מ"ם פירט יעדן איינעם מיט אן אנדער
 וועג אראפצופאלן אין חלישות הדעת, און אויסלעשן ביי
 אים די אמונה, דאס הייסט אריינברענגן אין אים ספיקות
 אין די אמונה הקדושה, וואס דאס איז קליפת עמלק, אזוי
 ווי עס שטייט (שמות י"ז) "ה'יש הו'ה בקרבנו אם אין", עמל"ק
 באטרעפט פונקט ווי די ווערטער ספ"ק, די קליפה פון עמלק
 וויל אריינלייגן אין א מענטש ספיקות אין די אמונה, דאס
 איז די אבי אבות הטומאה, ווארום כל זמן א מענטש האלט
 ביי אמונה, וועט אים קיין שום זאך אין דער וועלט נישט
 אראפוארפן, וויפער ער הייבט אן צו האבן ספיקות אין די
 אמונה הקדושה דעמאלט הייבט אים אן איבערצוגיין
 ביטערניש, עס קוקט אים אויס יעדע זאך איז טבע וכו',
 יעדע זאך איז כל דאלים גבר וכו', און ער האט חלישות
 הדעת פארנוואס יענער האט מער און ער האט ווינציגער
 וכו', פארנוואס האט יענער געלט און איך נישט וכו', פארנוואס
 האט יענער פבוד און פרסום און איך נישט וכו', די אלע
 קליינעקייטן צוברעכן א מענטש אינגאנצן, ביז מענטשן גייען
 ארום מרה שחורה צובראכן, אבער ווען א מענטש איז
 שטארק אין די אמונה אז אלסדינג איז פונעם בורא כל
 עולמים ווי די חז"ל זאגן (יומא ל"ח) אין אדם נוגע במוכן לחבירו
 ואין מלכות נוגעת בחברתה אפילו במלא נימא; קיינער קען
 נישט צונעמען פון דיר וואס איז דיינ'ס, און קיינער וועט
 דיר נישט געבן וואס איז נישט דיינ'ס וכו' וכו', ווען מען
 נעמט דאס אריין ביי זיך אין קאפ און הארץ דעמאלט

לְעֵבֶט דְּעַר מְעַנְטֵשׁ אַ רוֹאִיג לְעֵבֶן, עַר אִיז קײנמאַל נישט צױבראַכן, װארום ער גיבט זיך איבער אינגאנצן צום בורא פֿל עולמים עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך ווי דעם, אז דער מְעַנְטֵשׁ זאל שטענדיג טראכטן פון בורא פֿל עולמים און דער עיקר רעדן צום בורא פֿל עולמים אזוי ווי מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פאר א גוטן פריינד, דאס וויל דער הייליגער רבי אין אונז אריינברענגן, דאס מיר זאלן מאכן אין אונזער הארץ א משפּן פאר די שכינה הקדושה.

אז וואויל איז דעם בחור אָדער אינגערמאן וכו', אז ער נעמט אריין די דיבורים ביי זיך אין הארץ און ער איז דאס מקיים בתמימות ופשיטות, דעמאלט ווען זיין לעבן אים גיין אינגאנצן אנדערש.

מיר דארפן זיך מורא'דיג פרייען אז מיר זענען מקורב צו אזא רבי'ן וואס ער דערמאנט אונז פון תכלית הנצחית אז סוף פֿל סוף מוז מען ארויסגיין מזה העולם, און וואס בלייבט דעם מְעַנְטֵשׁ? נאר די שיעורי תורה וואס ער האט זיך קובע געווען צו לערנען חומש מיט רש"י מיטן תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, אפאר פרקים משניות בסדרן, א דף גמרא, און אז מען קען לערנט מען מדרש רבה מדרש תנחומא פון די וואכעדיגע סדרה, און דער עיקר האט דער הייליגער רבי אנגעזאגט לערנען שלחן ערוך בסדרן, און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן כ"ט) אז קיין שום איד טאר נישט פארפעלן קיין איין טאג פון לערנען שולחן ערוך, ווארום הלכה דאס איז דער עיקר אידישקייט, א איד דארף זיך

וויסן וויאזוי זיך צו פירן, און אן שלחן ערוך קען א מענטש
 נישט וויסן וויאזוי זיך צו פירן, עס איז באוואוסט אז דער
 גרויסער גאון און צדיק דער 'חזון איש' זי"ע האט געזאגט אז
 היינט האבן מיר אויבעט א 'אורים ותומים', האט מען אים
 געפרעגט וואו? וואס? האט ער געזאגט דער שולחן ערוך
 דאס איז דער אורים ותומים פון יעדן איד. אז ער האט עפעס
 א ספק זאל ער גלייך אריינקוקן אין שולחן ערוך, אדער ער
 זאל פֿרעגן א גאר גרויסן ערליכן איד וויאזוי די הלכה איז.

געוואזן זיך צו, צו אויסרעדן זיך דאס הארץ צום בורא
 כל עולמים, וועסטו קיינמאל נישט זיין אליין, וואו
 דו וועסט גיין וועסטו קענען מיט אים רעדן, און דעמאלט
 וועט דיין לעבן זיין אן אנדערע לעבן אינגאנצן.

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן וועט דיר גוט זיין אויף
 די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א פרייליכן און לעכטיגן שבת

תשס"ט

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר וישלח י"ג פסליו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל אהובי היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זעה זיך צו שטארקן, קיין שום זאך אין דער וועלט זאל
 דיר נישט אראפוארפן, און איך מוז דיר דאס זאגן

ווייל דו נְשִׁיבְכֶם צו מיר אַזאַ לאַנגען בְּרִיוּ פֿיל מיט חֲלִישׁוֹת הדעת, זאַלסמו וויסן אז מען טאר נישט זיין בְּחֲלִישׁוֹת הדעת.

א איד דארף זיך שטענדיג צוקלעבן צום בורא פֿל עולמים דאס הייסט ער זאל זיך אויסמאלן ווי די גאַנצע וועלט איז נאר אין סוף ברוך הוא, און ער איז אין דעם לעבט. וויאזוי איז מען זוכה צו דעם? דורך תפלה און בקשה שיחה בינו לבין קונו, וואס דאס הייסט ביים הייליגן רבי'ן 'התבודדות'. א איד דארף זיך צוגעוואוינען רעדן צום בורא פֿל עולמים און אויסדערציילן אלסדינג וואס עס גייט אויף אים דורך, און דורכדעם ווערט ער גכלל אינגאנצן אין 'אין סוף ברוך הוא'.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ה) א איד ווען ער דאווענט צום בורא פֿל עולמים, ווען ער רעדט צום בורא פֿל עולמים דארף ער אזוי גכלל ווערן אין 'אין סוף ברוך הוא' ביז ער זאל זיך אויך נישט שפירן, ער זאל נאר שפירן דעם בורא פֿל עולמים אליין, און דאס איז דער תכלית פון אלע תכליתים.

האב נישט קיין מורא פון די אלע וואס זיי סטראשענען דיך אז זיי וועלן דיך שלעכטס טוהן וכו', קיינער קען דיך נישט שלעכטס טוהן אן דעם רצון הבורא ותברך שמו, ווי די חז"ל זאגן (חולין ד') אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו ממעלה; א מענטש רירט נישט דעם קליין פינגער'ל נאר אז מען האט גוזר געווען פון הימל קודם. איבערדעם שרעק זיך נישט, אנטלויף צום בורא פֿל עולמים.

די תורה הקדושה זאגט אונז (ויקרא א' ב) "אדם כי יקריב
מכם קרבן" וגו', מ'ב'ס' איז די ראשי תיבות מ'דה
ב'נגד מ'דה, דאס הייסט וואס א מענטש טוהט פאר יענעם
וועט ער באקומען צוריק, איז ממילא שרעק זיך נישט, די
אלע וואס זיי ווילן דיך שלעכטס טוהן וועלן באצאלן א
טייערן פרייז, פריערט אדער שפעטער, דו זאלסט זיך נאר
באהעפטן אין דעם בורא פל עולמים וועט דיך גוט זיין
אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

דוד המלך זאגט (תהלים ז' ט"ו) "בור פרה ויחפרהו ויפל בשחת
יפעל: ישוב עמלו בראשו ועל קרקדו חמסו ירד" ווען
א מענטש גראבט א גרוב פאר יענעם, וועט ער אליין אריינפאלן
אין דעם, די וועלט איז נישט הפקר, די אלע רשעים וואס זיי
מיינען זיי קענען טשעפענען ערליכע אידן, איז דאס נאר לפי
שעה, אבער נאכדעם פאלן זיי אריין אין דעם גרוב וואס זיי
האבן געוואלט גראבן יענעם, ממילא האב נישט קיין מורא,
פון היינט אן זאלסטו זיך צוגעוואוינען רעדן צום בורא פל
עולמים, און אים אויסצודערציילן יעדע זאך, וועסטו זעהן דו
וועסט זיין א אנדערע מענטש אינגאנצן, קיינער וועט דיך נישט
קענען צוברעכן, קיינער וועט דיך נישט קענען שלעכטס טוהן.

איך האף צו דיר אז די דיבורים וועלן דאך אריינגיין אין
דיין הארץ און דו וועסט שוין נישט ווערן אזוי צובראכן
וואס יעדע רשע מרושע רעדט אויף דיר און זאגט אויף
דיר און וויל דיך שלעכטס טוהן וכו' וכו', קיינער וועט דיר

אָשֶׁר תּשׁע בְּנַחֲל תיא

נִישָׁט קֶענען שְׁלֵעכְטִם טוהן. אַיינער וויל דײַ שְׁלֵעכְטִם טוהן
וועט ער זײַ אַליין שְׁלֵעכְטִם טוהן.

שְׂמאַרק זײַ וועט דײַ גוט זײן אויף די וועלט און אויף
יענער וועלט.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן און פֿרייליכן שַׁבֿת

תּשׁע

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח י"ג כִּסְלִיו ה'תשע"ה
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרֹו יְאִיר

אײַךְ הָאב דַּעֲרֵהאַלְטֵן דײַן לַאַנְגֵּען בִּישְׁעֵרן פֿרײוּ וואס דו
גײסט זײַ אױס דײַן האַרץ וואס עס גײט אויף דיר דוּרְךָ.

וואס זאל אײך דיר זאַגן, דער הייליגער רבֿי האט אונז מְנַלְה
גְּעווען אז דער עיקר בְּזוּה הָעוֹלָם איז נָאר שְׂמֻחָה, א
מְעַנְטֵשׁ דאַרף אַרְבַּעטן אויף נְקוּדַת הַשְׂמֻחָה, זעהן צו פֿרײלײך
מאַכן זײַ, און גְּעלױבט דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים יעדער איד
האט זײַ מײט וואס צו פֿרײען, מײט "שְׂלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי" וואס
דאס איז די גֶרַעסְטֵע שְׂמֻחָה, ווארום יעדע שְׂמֻחָה קען דער
סְמ"ךְ מ"ם צוּשְׁטֵעֵרן דעם מְעַנְטֵשׁ, צום בײשפּיל ווען א
מְעַנְטֵשׁ וויל פֿרײען זײַ אז ער האט גְּעטוהן א מְצוּה אָדער
ער האט גְּעדאַווענט א תּפֿלָה וְכדוּמָה, קען ער קומען דער
סְמ"ךְ מ"ם און זאַגן דאס הייסט גְּעדאַווענט? דאס הייסט
מְקַיִם גְּעווען א מְצוּה? און ער פֿרעגנט אריין אין דער

מְעַנְטֵשׁ אַ קְרִירוֹת אֶפְקִילֵן פֿון עֲבוֹדַת הַשֵּׁם. אָבֵער מִיט דעם וואָס אַ אַיד פֿרִיידט זיך דאָס "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי" דאָס קען ער אים נישט צופֿרעכֿן, ווייל ער איז געבאָרן געוואָרן אַ אַיד, מִיט דעם דאָרף ער זיך מוֹרֵא'דיג פֿרִיעֵן, וואָס דאָס איז די גרעסֿטע שְׂמֻחָה, און מָען טאָר זיך נישט לֵאזֵן אַראָפּוואַרפֿן פֿון קיינעם נישט אויף דער וועלט.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר העלפֿן דו זאלסט זיין אַ ערליכער אַיד, און קיינער אין דער וועלט זאל דיר נישט קענען צופֿרעכֿן, דו זאלסט זיך צוגעוואוינען צו הערן פֿלי זמר, וואָס דאָס איז אַ גרויסע זאך, און דייקא פֿאר די גאולה איז אַנטפֿלעקט געוואָרן אויף דער וועלט אלע ערליי טעֿיפֿ'ס פֿון אלע ערליי ניגונים, וואָס אַ מְעַנְטֵשׁ קען זיין אין זיין שטוב און הערן אַ פּוֹיק און אַ טראַמפּייטער און אַ פֿידל וכו' וכו', אלע פֿלי זמר צוזאָמען, וואָרום דער סוף פֿון גלות וועט זיין שווערע ביטערע נסיונות אין די אַמונה, אז מְעַנְטֵשׁן וועלן האָבן מוֹרֵא'דיגע ספּיקות און דאָס וועט זיי אַראָפּוואַרפֿן, ווי די צדיקים האָבן מעיד געווען אז איידער מִשִׁיחַ וועט קומען וועט מָען זיך דאָרפֿן דראַפֿענען אויף גלייכע ווענט צו קומען צו די אַמונה, און אזוי האָט געזאָגט דער הייליגער רַבִּי (שיחות הר"ן סימן ל"ה וסימן ר"ט) אז פֿאר מִשִׁיחַ וועט קומען וועט די גאַנצע וועלט זיין פֿיל מִיט פֿפֿירות און אַפּיקורסות, מָען וועט גיטן פֿון אויבן אַפּיקורסות, פֿדי אונז מְנַסֶּה זיין צו וועמען מיר וועלן לויפֿן, דערפֿאר איז אַ געוואלדיגע מַצְוָה אַרײַנצופֿרענגן אין אַנדערע אידן שְׂמֻחָה,

און רעדן מיט יעדן איינעם דיבורי אמונה, און אזוי וועט דיר שטענדיג גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט. אז מען איז מחזק יענעם האט מען אליין חיזוק. דער הייליגער רבי זאגט אין לקוטי מוה"ר"ן (חלק א' סימן קפ"ד) אז מען איז מחזק אן אנדערן גייט צוריק די דיבורים צו זיך, ווארום אזוי ליגט ביי א מענטש דיבורים צו מחזק זיין אפער ס'ליגט ביי אים באהאלטן, אפער וויפער ער געבט עס ארויס פאר יענעם ווערט א אור ישר און א אור חזר, די דיבורים וואס ער רעדט צו יענעם קלאפט צוריק צו זיך, דערפאר איז א גרויסע זאך אז א מענטש זאל זיך שטענדיג מחזק זיין און מחזק זיין אנדערע, אזוי וועט ער שטענדיג זיין פרייליך וואס דאס איז דער שלימות בזה העולם נאר זיין פרייליך נישט אראפפאלן פון קיין שום זאך, אז וואויל איז דער וואס לייגט אריין דעם גאנצן מוח אין דעם.

זאלסט האבן א לעכטיגן און פרייליכן שבת

תשעא

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר וישלח י"ג כסליו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זאלסט וויסן דאס בייסן די געגל דאס ווייזט אז דער מענטש איז פגום בפנים הברית, און מען דארף

זייער אַכטונג געבן, ווארום ווער ס'בייסט די נעגל אינדער־וואכן,
 דער בייסט די נעגל אין שבת, און בייסן די נעגל אין שבת
 דאס איז חילול שבת, עס איז באוואוסט דאס דער הייליגער
 חזון איש זצ"ל האט געזעהן איינער בייסט די נעגל האט
 ער אראפגענומען די וויין פון טיש, ווייל ער האט געזאגט
 אז דער איז א מחליל שבת און ער קען מנסף זיין די וויין,
 אזוי הארב איז צו בייסן די נעגל אינדער־וואכן און כל שפן
 שבת, און דאס ווייזט אז דער מענטש איז פגום בברית,
 ווארום ווער ס'בייסט די נעגל איז א סימן אז ער איז
 געפערליך גערועז, און גערועז'קייט קומט נאר פון פגם
 הברית, איבערדעם געוואוין זיך אפ נישט צו בייסן די נעגל,
 ווארום דאס ברענגט נאכדעם צו אלע שלעכטס, דער מענטש
 האט נישט קיין ישוב הדעת, ער מיינט ער איז א אויבער
 חכם און ער האט חכמה פון די גאנצע וועלט, אבער אז
 ער בייסט די נעגל, מיט דעם ווייזט ער אז ער האט געפער
 נישט קיין שכל, און ער איז זייער זייער ווייט פון די קדושה,
 איבערדעם בעהט אסאך דעם בורא כל עולמים ער זאל
 דיך געבן א לויטערן שכל, וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט
 און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן און פרייליכן שבת

תשעב

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר מקץ כ"ז פסליו ג' דחנוכה
ה'תשע"ה

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך מוז דיר זאגן אז די גרעסטע צרה אין לעבן פון א
מענטש איז דאס גיין ליידיג, די חז"ל זאגן (כתובות נ"ט)
הבטילה מביאה לידי שעמום ולידי זימה; איינער דרייט זיך
ארום פיסט און פאר, טוט גארנישט, דאס ברענגט אים אז
ער ווערט משוגע פון ליידיג-גיין, אויבעט קומט ער רחמנא
ליצלן צו קוקן אלע שמוץ, ווארום ווען איינער איז שטענדיג
פארנומען האט ער נישט קיין צייט צו די אלע נארישקייט,
ווען דער קאפ איז פארנומען מיט ארבעט, אפילו ער לערנט
נישט, אבער ער טוט עפעס, ער ארבעט ער פארדינט געלט
וכו', האט ער נישט קיין צייט צו טראכטן שמוץ און צו
קוקן שמוץ וכו' וכו', און מכל שכן וכל שכן ווען א מענטש
געוואוינט זיך צו זאגן איין פרק משניות נאך א צווייטן,
וואס דאס איז מטהר דעם נפש פון אלע שמוץ, ווארום
משנ"ה איז די אותיות נש"מ"ה, איינער זאגט אסאך משניות
רייניגט ער די נשמה זיינע, מכל שכן וכל שכן ווען א
מענטש נעמט זיך פאר אז איך וויל מסיים זיין גאנץ ש"ס
און ער הייבט אן ברכות, און ער זאגט א דף נאך א דף
בזו ער ענדיגט מסכת ברכות הייבט ער אן מסכת שבת
און ער זאגט א דף נאך א דף, בזו ער ענדיגט מסכת

שבת הייבט ער אן עירובין וכו' וכו', ביז ער ענדיגט גאנץ ש"ס, יא יא דעם ערשטן מאל דארף מען דורכזאגן די גמרא אן רש"י אן תוספות, מען זאגט נאך פון דעם גרויסן גאון און צדיק רבי יוסף ענגיל זי"ע וואס ער האט זוכה געווען מחבר זיין זייער אסאך ספרים, האט ער געזאגט דאס אין דער יונגט האט ער דורכגעזאגט פערציג מאל ש"ס ביז ס'האט אים אנגעהויבן צו עפענען דעם מח, און ער איז אריין און געשפירט די זיסקייט פון די תורה וכו', דאס רעדט מען פון א גאון עולם וואס האט נישט געהאט אזעלכע ביטערע נסיונות ווי היינט בחורים מיט יונגעלייט האבן, פונדעסטוועגן האט ער דורכגעזאגט פערציג מאל ש"ס אן רש"י און אן תוספות, און ער פלעגט אליין זאגן פשטים ביז דער בורא כל עולמים האט אים גיעפענט דעם מויל מיטן דעת מיטן שכל און ער האט געקענט מחדש זיין טיפע חידושים אזוי ווי מען זעהט אין זיינע ספרים.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, מיט דעם וואס גייסט ארום ליידן, דאס ברענגט דך צו ניאוף צו שמוץ אז דו מוזט גיין קוקן שמוץ, און אז מען קוקט שמוץ, ווערט מען שמוץ.

די חז"ל זאגן (אבות דרבי נתן פרק י"א) אין אדם מת אלא מתוך בטלה; מען זעהט די אלע מענטשן געבעד וואס זיי געמען זיך דעם לעבן, אדער ס'איז זיי ביטער די לעבן, דאס אלעס געמט זיך פון ליידן-גיין, ליידן-גיין איז די ארגסטע זאך, א מענטש דארף זיין שטענדיג פארנומען מיט

עפֿעם, אָדער לֶעֱרַנְען, אָדער אַרְבַּעטן, אָדער טוהן מְצוֹת
און מַעֲשִׂים טוֹבִים, העלפֿן אַ אַנדערן, און היינט בְּרוּךְ הוּא
וּבְרוּךְ שְׁמוֹ אִיז דא זייער אַסאַך אַרְגֵּעניזאַציעס צו העלפֿן
מַעֲנִטְשֵׁן, צום ביישפּיל 'הצלה' דאס איז די גרעסטע מְצוּה
צו העלפֿן קראַנקע, אָדער 'ביקור חולים' גיין מְחֻזַּק זיין
קראַנקע, בְּרַעַנְגֵן עסן פאר קראַנקע, אָדער 'שומרים' א
טוֹבָה טוהן פאר אידן, וכו', וכו', עס איז דא היינט זייער
אַסאַך אַרְגֵּעניזאַציעס וואס זיי קענען העלפֿן מַעֲנִטְשֵׁן, זאַלסט
זעהן צו זיך באהעפֿטן צו איינע פון די חבורה וואס זיי
העלפֿן מַעֲנִטְשֵׁן, ליידיג-גיין איז די אַרְגֵּסטע זאַך.

פּאַלג מיר זיך אן אַרְבַּעט, וואס עס זאל נאר נישט זיין
נעם עס, און אויסער דעם אין די פֿרייע צייט זאַלסטו
זאגן זייער אַסאַך פֿרקים משניות בְּסִדְרֵן, קוק נישט אויף
קיינעם וואס מען לאכט פון דעם, ווארום לאכן וועט לאכן
דער לעצטער, אז דו וועסט מסיים זיין ששעה סְדְרֵי מְשֻׁנָה
איינמאל נאכן אַנדערן דאס איז דיין פארמעגן, די זעלבֿע
זאַך אז דו וועסט נעמען דעם ש"ס און אָנהייבן צו זאגן,
'זאגן' דייקא, א בלאט גמרא נאך א בלאט איינס נאכן
אַנדערן אן רש"י אן תוספות, ביז דו וועסט ענדיגן דעם
עֲרֻשְׁטֵן מַאל גאַנץ ש"ס, וועסטו שפירן אן אַנדערע מַעֲנִטְשֵׁן,
די תורה וועט דיך הייליגן, די תורה וועט דיך רייניגן, די
תורה וועט דיך זעטיגן, שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ זאגט (משלי ט"ו) "אם
חכמת חכמת קֶךְ וְלִצְתָּ לְבַדְךָ תִּשָּׂא"; אויב אַ מַעֲנִטְשֵׁן איז
קלוג איז ער קלוג פאר זיך, אויב ער מאכט ליצנות פון

דעם מאכט ער ליצנות פון זיך אליין, נישט פון יענעם, איבערדעם קוק נישט וואס מענטשן לאכן פון דעם, א נייע הנהגה? פון וואנעט נעמסטו דאס? נאר זאלסט געדענקן אז דער הייליגער רבי זאגט דאס אין שיחות הר"ן (סימן ע"ו), עס איז דיר פדאי דורכצולערנען די שיחה אסאך מאל וועסטו זעהן ווי דער הייליגער רבי האט אויב געגעבן א עצה מ'זאל זאגן משניות, מ'זאל זאגן גמרא, מ'זאל זאגן שולחן ערוך, מ'זאל זאגן זוהר און תיקונים, זאגן דייקא, דאס רייניגט אויס דעם מח, דאס רייניגט אויס דעם מענטש.

זאלסט זעהן צו גיין נאך צדקה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רמ"ב) אז איינער איז אריינגעפאלן אין די טומאה אין די זותמא פון שמוץ, און ער טוט שמוץ וכו' וכו', זאל ער גיין נאך צדקה, דאס קילט אפ, און עס ווערט געברענגט פון דעם גרויסן צדיק רבי ישכר דוב מבעלזא זי"ע דאס איז מקובל פון צדיקים אויב איינער גייט נאך צדקה אין די פיר עקן פון שטאט, ווערט ער ניצול פון די ד' מיתות בית דין, סקילה, שריפה, הרג, וחינק, פּרעג איך דיר, איז נישט פדאי ארוםצוגיין נאך צדקה? איי דו וועסט באפן בזיונות? דאס איז דיין תיקון אויף דיין שמוץ וואס דו האסט געטוהן וכו', אויף די שמוץ וואס דו האסט צאמגעקוקט וכו', דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ו') עיקר התשובה ישמע בזיונו ידום וישתוק; די עיקר תשובה איז אז מען איז אים מבזה און ער שווייגט אפ, אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער גייט

אָשר

תשעג

בְּנַחֵל

תיט

נאך צדקה און ער כאפט נאך אריין בזיונות אויכעט און
ער שווייגט אפ דאס איז דער גרעסטער תיקון.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, דריי זיך נישט ארום
ליידיג, ווארום דאס וועט דיך אנוועק הארגענען
אינגאנצן, א מענטש וואס ס'דרייט זיך ארום פיסט און
ליידיג וכו', דער ווערט משוגע פאר ליידיג-גיין.

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן, און דו וועסט אריינגעמען
די ווערטער אין דיין קאפ און מוח, וועסטו זיין אן
אנדערע מענטש, דו וועסט זיין א גליקליכער מענטש, דו
וועסט זיין א פרייליכער מענטש, דו וועסט שפירן גאר אנדערש.
זאלסט האבן א לעכטיגן און פרייליכן שבת

תשעג

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר מקץ כ"ז כסליו ג' דחנוכה
ה'תשע"ה

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

זעה זיך צו דערהאלטן, און קיין שום זאך אין דער וועלט
זאל דיר נישט קענען אראפּווארפן, יעדער איד האט
יעדן טאג נייע גסיונות, און נייע איבערגייעכצער וכו', א
איד דארף זיין שטארק אין אמונה, גלייבן אז אלסדינג איז
פון בורא פל עולמים, ס'איז נישטא קיין שום מציאות

אויסער דעם בורא פֿל עולמים, אלעס וואס עס גייט דורך
 אויף א מענטש, א גרויסע זאך אדער א קליינע זאך, אלעס
 איז בהשגחה פרטיות, די חו"ל זאגן (חילוק ז) אין אדם נוקף
 אצבעו מלמטה אלא אם בן מכריון מקמעה; א מענטש
 באפט נישט קיין קלאפ אין קליין פינגער איידער מען האט
 אויסגערופן פון הימל אז דער מענטש דארף כאפן יעצט
 דעם קלאפ, מפל שכן א גרעסערע זאך איז אוודאי און
 אוודאי פון בורא פֿל עולמים, ווען א איד נעמט אין זיך
 אריין די השגחה, לויפט ער שטענדיג צוריק צום בורא פֿל
 עולמים, עס שטייט אין זוהר הקדוש א טיפש האט מורא
 פון שטעקן, ער האט מורא פון דעם פאסיק, א חכם האט
 נישט מורא פון שטעקן, האט נישט מורא פון דעם פאסיק,
 ער האט מורא ווער ס'האלט דאס, און ווען ער וועט מיר
 געבן א קלאפ, דאס הייסט א איד דארף שטענדיג מורא
 האבן פון דעם בורא פֿל עולמים, אזוי ווי ס'שטייט (משלי כ"ח
 יד) "אשרי אדם מפחד תמיד", מען דארף שטענדיג מורא
 האבן פון דעם בורא פֿל עולמים, דער הייליגער רבי זאגט
 קודם דארף מען מורא האבן פון יראת העונש, און נאכדעם
 קומט מען צו יראת הרוממות, וואס איז די חילוק צווישן
 די צוויי יראות, יראת העונש ווערט אנגערופן יראה תתאה
 א גידריגע יראה, ער האט מורא אויב ער וועט עובר זיין
 א לאו אין די תורה אדער אויב ער וועט עובר זיין דעם
 רצון פון בורא פֿל עולמים וועט ער באקומען אן עונש,
 דאס איז א גרויסער מעלה, נישט טוהן קיין שלעכטס פארן

מוֹרָא הָאֲבָן פּוֹן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, אָפֶּער דְּעֵר שְׁלִימוֹת אִיז
יִרְאָה עֵילָאָה, עֵר זָאל זײַךְ אַזױ אײַנגאַנצן אײַבער־גַּעבן צום
בוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אַז עֵר הָאָט גִּישֶׁט קײַן מוֹרָא גַּאָרנישֶׁט
פּוֹן קײַן שׁוּם זאַךְ גַּאָר פּוֹן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אַלײַן, עֵר
זָאל שְׁפִירן אַז דְּעֵר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אִיז דָּא.

מֵעַן גַּעפּונט (פּרָכּוֹת כ"ח) ווען רַבִּי יוֹחָנָן הָאָט גַּעהאַלְטן בײַם
אַוועק־גײַן פּוֹן דְּעֵר וועלט, הָאֲבָן דִּי תַלְמִידִים זײַךְ
צאַמגעקומען און גַּעזאַגט רַבִּי וואוּנְטֶשֶׁט אונז אָן עֶפֶס
אַיִדער איר גײט אַוועק, הָאָט עֵר זײַ גַּעזאַגט הַלּוֹוּאֵי זָאלֶט
איר אַזױ מוֹרָא הָאֲבָן פֿאַר'ן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים ווי איר הָאָט
מוֹרָא פֿאַר אַ בֶּשֶׁר וְדָם, הָאֲבָן דִּי תַלְמִידִים גַּעזאַגט, רַבִּי
דָּאָס אִיז דִּי גאַנצע בְּרַכָּה? הָאָט זײַ דְּעֵר הײליגער תַּנָּא
רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זְכַאֵי גַּעזאַגט אַזױ? אַזױ? ווען אַ מַעֲנֵשׁ וויל
טוהן אָן עֵבֶרֶה קוקט עֵר זײַךְ אום אײַן אַלע זײַטן אויב
קײַנער קוקט גִישֶׁט אויף אים, ווארום עֵר וואָלט אײַנגעזינקען
פֿאַר בוֹשָׁה ווען מֵעַן וואָלט גַּעזעהן וואָס עֵר טוט, אַ מַעֲנֵשׁ
כאַפֿט גִישֶׁט אַז דְּעֵר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים קוקט אויף אים,
ווען אַ מַעֲנֵשׁ זָאל אַזױ זײַךְ שַׁעֲמַען פֿאַר'ן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים
אַזױ ווי עֵר שַׁעֲמַט זײַךְ פֿאַר אַ בֶּשֶׁר וְדָם, אִיז דָּאָס שׁוֹיִן
אַ גְרוֹיסע מַדְרִיגָה, ווען אַ מַעֲנֵשׁ זָאל זײַךְ אַזױ פֿאַרְכֹּטן
און מוֹרָא הָאֲבָן פֿאַר'ן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אַזױ ווי עֵר פֿאַרְכֹּט
זײַךְ און עֵר הָאָט מוֹרָא פֿאַר אַ בֶּשֶׁר וְדָם וואָלט שׁוֹיִן גַּעווען
אַ גְרוֹיסע זאַךְ, אַ אײַד דאַרף אײַן זײַךְ אַרײַנגעמען אַז דְּעֵר
בוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אִיז דָּא, און עֵר קוקט אויף אים, און

אזוי דארף דער מענטש קוקן אויף אים, און דייקא דאס וועט אים ברענגן צום אמת'ן יראת שמים, אז מען האט יראה זאגט דער הייליגער רבי (אין ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ה') האט מען שוין ממילא אהבה, ווי די חז"ל זאגן (קידושין ב:) דרבו של איש לחזור אחר אשה; א אשה ווערט אנגערופן 'יראה' אזוי ווי עם שטייט (משלי ל"א) "אשה יראת השם" אויב עם איז דא יראה וועט שוין ממילא נאכקומען אהבה, ווארום דרבו של איש לחזור אחר אשה' וואו ס'איז דא יראה קומט נאכדעם מיט אהבה.

שטארק זיך, פאל נישט אראפ, דער בורא פל עולםים איז א אב הרחמן, ווען א איד טוט תשובה גייט אים דער לעבן גאר אנדערש, און וואס איז תשובה מיינסטו? דער נביא זאגט (חושע י"ד ב) "שובה ישראל עד הני"ה אל לקיך כי כשלת בעונך" טוה תשובה ווייל דו ביסט נכשל געווארן מיט עבירות, וויאזוי טוט מען תשובה? זאגט ער ווייטער דער נביא (שם) "קחו עמכם דברים ושובו אל הני"ה" זאגן די חז"ל (שמות רבה פרשה ל"ח סימן ד') איני מבקש מכם אלא דברים; דער בורא פל עולםים וויל הערן נאר דיבורים דאס מיר זאלן קומען און רעדן מיט אים און אויסדערציילן אונזער גאנצע הארץ וואס עם גייט אויף אונז דורך, דאס איז ביים אייבערשטן די גרעסטע תענוג ווען א איד קומט און ער רעדט זיך אויס דאס הארץ פאר אים.

דער הייליגער רבי האט אונז אנועקגעשטעלט א יסוד גדול אין אונזער לעבן דאס א איד דארף לעבן שטענדיג

מיטן בורא פֿל עולמים, וואס אויף אים גייט דורך זאל ער זיך קונדס איבעררעדן מיטן בורא פֿל עולמים, אויב ער איז דורךגעפאלן זאל ער עס אויסדערציילן פארן בורא פֿל עולמים, אויב ער דארף עפעס האבן זאל ער בעטן דעם בורא פֿל עולמים, ער גייט ערגעץ זאל ער זיך קונדס אויסבעטן זיך ביים בורא פֿל עולמים, דאס הייסט מען קען נישט לעבן אן דעם בורא פֿל עולמים, דאס איז דער שלימות, א איד דארף שטענדיג זיין צוגעקלעבט צום בורא פֿל עולמים.

איבערדעם וואס דארפסטו זיין צופראכן? דו ווייסט וואס הייסט א מענטש וואס ער איז צופראכן, פארשמירט מיט גראבע עבירות וכו' וכו', א מענטש וואס עס גייט אויף איבער קאלטס און ווארעמ'ס עליות מיט ירידות, חלישות הדעת, בזיונות שפיכות דמים וכו', וכו', פונדעסטוועגן פארלירט ער זיך נישט, נאר ער האלט זיך צום בורא פֿל עולמים, דאס איז מורא'דיג חשוב אויבן, איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, נעם זיך אין די הענט אריין, וועסטו זעהן ווי אלעס וועט רעכט ווערן, און ס'וועט אנהויבן גיין גלייך.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר העלפן דו זאלסט זיך קענען שטארקן, בפרט אין שמחה, דו זאלסט אסאך בעטן דעם בורא פֿל עולמים דו זאלסט זיין פרייליך, ווארום שמחה איז א געוואלדיגער לעבט, און מען קען נישט ממשיך זיין דעם לעבט נאר דורך תפלה, תפלה איז א בלי, וואס מער מען בעהט דעם בורא פֿל עולמים בויעט מען אויף א בלי מקבל זיין אין דעם אלע גוטע זאכן, איבערדעם

וואס מען דארף האבן דארף מען בעטן דעם בורא פל
עולמים, בפרט שמחה איז אזוי הויפֿעך און אזוי גרויס, דער
בורא פל עולמים אליין, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (דברי
הימים א' ט"ו) "עוז וְחִדְוָה בְּמִקְוֹמוֹ" ביים בורא פל עולמים איז
נאר דא 'שמחה', ווארום שמחה דאס איז דביקות, און
ס'איז אזא מין לעבט וואס ס'לייבט אין אלע עולמות,
דערפאר האט דער סמ"ך מ"ם מורא פון שמחה, ווארום
ווען א איד איז בשמחה פארברענט ער אלע קליפות וואס
ער האט באשאפן פון די עבירות זיינע, אבער שמחה איז
אזוי הויך אז מען קען נישט צוקומען צו דעם נאר דורך
תפלה, מען דארף בעטן יעדן טאג דעם בורא פל עולמים
רבוננו של עולם העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו זיין פרייליך,
בפרט ווען איך בין מקיים א מצוה זאל איך טאנען פאר
שמחה אז איך דער נדערטרעכטיגער באשעפעניש פון דער
וועלט בין איך זוכה צו טוען זיין רצון, און איך בין זוכה
אנצוטוען ציצית, אנצוטוען תפילין, קושן די מזוזה, עסן בשר,
היטן שבת, וכו', וכו', האב אויף מיר רחמנות טאטע פון
הימל איך זאל שפירן דאס פרייליכקייט פון יעדע מצוה,
ווארום די האסט אונז אויסגעלערנט דורכן גרויסן צדיק דאס
ווען א איד טוט א מצוה און ער איז פרייליך מיט דעם
זייזט ער אז ער האט א ריינעם הארץ, און ער האט אמונה
אין דיר, איבערדעם בעהט איך דיר בורא פל עולמים איך
האב אזויפיל געזינדיגט אין מיין לעבן אז דער קאפ מיינער
איז אינגאנצן פארדרייט וכו', מיין הארץ איז אינגאנצן

פארקרימט זכו, און איך בין פיל מיט קשיות און ספיקות אין די אמונה הקדושה, און דאס אלץ קומט ווייל איך האב פאר דיר אזויפיל געזונדיגט טעג און נעכט וואכן חדשים און יארן זכו זכו, בעהט איך דיר רבוננו של עולם העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו זיין פרייליך מיט יעדע מצנה וואס איך בין זוכה מקנים צו זיין, און זעה די שמחה זאל מיר ארויסרייסן פון די טומאה וואס איך בין אריינגענאנגען אין דעם, איך בעהט דיר זייער בורא כל עולמים די זאלסט מיר מוחל זיין אויף אלעם שלעכטס וואס איך האב געטוהן ביז יעצט, איך האב נישט געוואלט דאס טוהן נאר ס'האט זיך מתגבר גענוען אויף מיר דער יצר הרע, די ווייסט גאנץ גוט ווי ס'ברענט אין מיר דער יצר הרע אזוי ווי א פלאם פייער, איך קען עס נישט אויסלעשן, איך בעהט דיר זייער טאטע פון הימל האב אויף מיר רחמנות איך זאל אפקולן פון מיר דעם פייערדיגן ברען פון דעם יצר הרע וואס ברענט אין מיר, און איך זאל זוכה זיין צו דיר שפירן שטענדיג אז די ביסט דא, ווארום עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דיר, און דורך דעם וועל איך זוכה זיין צו זיין שטענדיג פרייליך, און דורך דעם וועל איך זוכה זיין צו זיין באהאפטן צו דיר, איך בעהט דיר זייער טאטע פון הימל, געם אן מיין תפלה, געם אן מיין געבעהט, און העלף מיר וואס שנעלער איך זאל שוין ארויסגיין פון אלע מינע צרות, פון אלע מינע חובות, און איך זאל זוכה זיין צו זיין צונעקלעכט צו דיר מעשה יעד עולם אמן סלה.

גְּלִיב מִיר אַז דו װעסט אזוי רַעֲדֵן צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים
 אויף פֿראַסט אידיש װאָס דאָס הייסט התבודדות,
 װעסטו זעהן אַז סוף פֿל סוף װעט אלעס איבערגעדרייט
 װערן לטובה.

זאלסט האָבן אַ לעכטיגן און פֿרייליכן שַׁבַּת

תשעד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִקֵּץ כ"ז כִּסְלִיו ג' דְּחֲנוּכָה
 ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעְרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוו.

זעה זיך צו דַּעְרֵהאַלְטֵן, און פאל נישט אַראָפּ ביי זיך,
 װאָרום דו האָסט אויכעט אין זיך זייער אַסאַךְ נְקוּדוֹת
 טובות, ציצית, תפילין, פיאות, עסט כֶּשֶׁר, היט שַׁבַּת, וכו',
 וכו', תו"ל זאַגן (פֿרכות נ"ז). אויפן פֿסוק (שיר השירים ד') "כִּפְלַח
 הַרְמוֹן רִקְתָּךְ" מאי רִקְתָּךְ, אפילו ריקנין שפך מלאים מצות
 ברמון; יעדער איד האט אין זיך זייער אַסאַךְ מצוות, גאר
 דער סמ"ך מ"ם צופרעכט דעם מענטש אזוי ווי ער איז
 דער אַרְגָּסְטער און ער האט שוין נישט קיין שום תּקֵנָה,
 אָבער דאָס איז אלעס אַ גרויסער דמיון װאָס דער סמ"ך
 מ"ם וויל צופרעכן דעם מענטש אז ער זאל זיך אַפֿלאַזן
 און אַראָפּפאלן אין שְׂאוֹל תּחַתִּית וּמַתְחַתָּיו.

אֲנוּדְאֵי אִיזוּ דִיין צָרָה א גְרוּיסע צָרָה וְכוּ', אָבֵער עִם אִיז
 נִישְׁט קײן עֵצָה אַנטלױפֿן פֿון בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים,
 אַדְרָבָה וואס מער עִם גִּיט אויף דיר דורך דאַרפֿסטו אַנטלױפֿן
 צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, זײַך צונגעוואוינען רעדן צו אים אזוי
 ווי מען רעדט זײַך אױס דאס האַרץ פֿאַר א גוטן חֶבֶר.

זױען דער הייליגער רבֿי נָתָן זי"ע אִיז מְקוּרָב געוואָרן צום
 הייליגן רבֿי'ן און דער רבֿי האט פֿאַרשטאַנען אז עִם
 גִיט אויף אים אַיבֿער זייער אַסאַך, אִיז ער אַרױס מיט אים
 שפּאַצירן אין פֿאַרנט פֿון זיין הויז, און דער רבֿי האט אים
 אַרומגענומען אַיבֿערן אַקסל, און ער האט אים געזאָגט מיט
 די ווערטער "און ווייטער אִיז זייער גוט אז מען רעדט זײַך
 אױס דאס האַרץ פֿאַר'ן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אזוי ווי מען
 רעדט זײַך אױס פֿאַר א אַמֶת'ן גוטן פֿריינד" האט דער
 הייליגער רבֿי נָתָן זי"ע געזאָגט מיט די ווערטער האט אים
 דער הייליגער רבֿי אָפֿגעקױפֿט, ער האט פֿאַרשטאַנען אז
 יעצט וועט ער קענען זיין אן ערליכער איד, ווארום דא
 האט אים דער הייליגער רבֿי מְגַלָּה געווען דעם סוד פֿון
 רעדן צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, מְמִילָא וואס עִם וועט אויף
 אים אַיבֿערגיין וועט ער זײַך אױסדערציילן פֿאַרן באַשעפֿער
 וואס עִם גִיט אויף אים אַיבֿער, און אז מען געוואוינט זײַך
 צו, צו גיין אויף דעם וועג, פֿאַלט מען קיינמאל נישט אוועק,
 ווארום וואס עִם גִיט אויף אים דורך רעדט מען נאָר מיטן
 בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, מען דערציילט אים אַלעס בְּפִרְטֵי פִּרְטִיּוֹת,
 אפילו מען פֿאַלט אַראָפּ דערציילט מען דאס דעם בּוֹרָא

כָּל עוֹלָמִים, אֲפִילוֹ מֵעַן הָאֵט אַ יְשׁוּעָה דְּעֶרְצִיילֵט מֵעַן דָּאס
 דַּעַם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, אַ אִיד דַּאָרף זיך צוֹנְעוואוינען
 אַשְׁטענדיג רַעֲדֵן צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, דָּאס אִיז אונזער
 חַיּוּת, דָּאס אִיז אונזער פֿאַרמָעגֵן וואס מיר האָבן גַּעֲרִישְׁנֵט
 פֿון הייליגן רַבִּי'ן.

אִיבֶּער־דַּעַם טָאַרסטו נִישְׁט צוּבְּרֵאכֵן ווערן, אונדאי וועסטו
 אַם יִרְצָה הַשֵּׁם זוכה זיין טַרעפֿן אַ גוטן זיווג
 און דו וועסט חתונה האָבן, און דו וועסט אַיפֿבויען אַ
 אַידישע אַשְׁטוב, און ס'וועט דיך לַעֲכַטִּיג זיין, נָאַר הָאַב
 גַּעֲדוּלֵד, וועסטו זעהן דו וועסט האָבן אַ גְרוֹיסע יְשׁוּעָה,
 דַּעֲרוֹוִייל זאַלסטו זיך גוט אַויס־רַעֲדֵן זיך די האַרץ פֿאַר'ן
 בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים און זיך אַויס־בַּעַטֵן טאַג אַיין טאַג אַויס
 דו זאַלסט גַּעֲהַאַלפֵן ווערן מיט אַ גוטן שידוך.

זאַלסט האָבן אַ לַעֲכַטִּיג און פֿרייליכן שבת

תשעה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ א' דְּרֵאשׁ חוֹדֶשׁ טַבַּת ו' דְּחֲנוּכָה ה' תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאַבְרָהָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאַב דַּעֲרַה־אַלְטֵן דִּיין בְּרִיוו.

זאַלסט וויסן דאס אַ מְלַמֵּד דַּאָרף האָבן גְרוֹיס גַּעֲדוּלֵד,
 ווארום אַן גַּעֲדוּלֵד קען מֵעַן נִישְׁט זיין קיין מְלַמֵּד
 בְּשׁוּם פְּנִים וְאַוּפֵן, יַעֲרַעַר קִינֵד אִיז אַ וועלט פֿאַר זיך, און

מָעַן מוּז זיך אָפֿגַּעבֿן מיט יעדן קינד באַזונדער, אויב איינער איז א געשיקטער מלמד, קען ער זיך אן עצה געבן מיט א גאנצע קלאס, וואס מיינט געשיקט? ער וויל נאר דאס גוטס פון די קינדער, ער וויל זיי ארויפברענגן צו יראת שמים זיי זאלן אויפֿוואַקסן ערליכע אידן, און ער האט ליב צו זיין א מלמד, דאס הייסט א געשיקטער מלמד, אויב איינער וויל האבן פֿרנסה פון מלומדות און זיין גאנצער קאפ איז נאר צו מאכן געלט, איז ראטזאם ער זאל גיין ארבעטן אלע סארטן פאכן אבער נישט מלומדות, מלומדות דארף מען האבן א אויסנאם געפיל צו קינדער, יעדן אויפהייבן באַזונדער, אזוי ווי ס'וואלט געווען זיינע אייגענע קינדער.

זייסן דארפסטו וויסן דאס מען דארף דן זיין יעדן קינד לבד זכות, עס איז דא קינדער וואס זיי קומען פון צוגראכענע עלטערן וכו', וואס א גאנצן טאג קריגן זיך און שלאגן זיך און שעלטן זיך די עלטערן, וואס קען שוין ארויסקומען פון אזא קינד? עס איז דא משפחות וואס זענען זייער זייער אָרעם, און זיי זינקן אין חובות, און זיי האבן קיין געדולד נישט צו די קינדער, וואס קען שוין ארויסקומען פון אזא קינד? און אזוי ווייטער איז דא פארשידענע סארטן עלטערן וואס זיי קענען זיך נישט אראפלאזן צו זייערע קינדער, און וואס קען מען פארלאנגען פון אזא קינד? און דא קומט אריין דער מלמד וואס ער דארף זיין א טאטע מיט א מאמע און געבן דעם קינד ווארעמקייט, און אים ארויפברענגן צו אזא מין מדינה אז ער זאל שפירן אז ער

האט מיט וועמען צו רעדן וכו', ער האט איינעם וואס ער פארשטייט אים וכו', א מלמד דארף ארויסווייזן פארן קינד ליבשאפט און ווארעמקייט, נישט שרייען אויף אים און מכל שפן נישט שלאגן, דאס הייסט א גוטער מלמד, און אזא מלמד צאלט אים דער בורא כל עולמים צוריק שפע גשמי וישפע רוחני, ווי חז"ל זאגן (פבא בתרא ח:): אויפן פסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים בפוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; וואס דער פשוטער פירוש איז, אזוי ווי מען קען נישט ציילן די שטערן אזוי קען מען נישט ציילן דעם זכות פון די מלמדי תינוקות וואס זיי לערנען מיט די קינדערלעך; אמונה, וואס דאס איז דער גאנצער תורה הקדושה, ווי עס שטייט (תהלים קי"ט) "כל מצוותיך אמונה" אלע מצוות פון די תורה ברענגט דעם מענטש צו אמונה, ובפרט אין אונזער דור וואס דער ערב רב זענען זייער צעשפרייט, און האבן אריינגעברענגט צווישן אידישע קינדער אלע ערליי כפירות און אפיקורסות רחמנא לישזבן, איז א מצוה צו לערנען מיט קינדער פשוטע אמונה, כדי זיי זאלן באהיט ווערן פון אלע דיעות כוזבות וואס איז יעצט דא אויף דער וועלט, וואס ליידער די שענסטע און די בעסטע זענען אין דעם אריינגעכאפט געווארן. און מען דארף גרויס רחמים אז מען זאל נישט אריינפאלן אין דעם ניץ פון כפירות און אפיקורסות, ווארום פשוטע אמונה איז היינט זייער שווער צו דערגרייכן. און דאס דארף זיין די ארבעט פון א מלמד, ער זאל קענען אויפשטעלן קינדער וואס זיי זאלן זיין שטארק אין אמונה און בטחון, און קיין

שׁוּם זֶאֶד וְעַט זַי נִישְׁט קֶענען צוּבְרֶעכֵן, און עַס איז זײַכער
 דא אַזעלכע מַלְמָדִים, אָפּער מֶען דאַרף זײ זוכֵן, ווייל רוב
 מַלְמָדִים האָבן אינזײנען צו מאַכן פֿרַנְסֶה פון די מְלוּמְדוֹת,
 און מְמִילָא האָבן זײ נִישְׁט קײן גַּעדוּלד צו די קײנְדער, און
 אזא מַלְמֵד טאַר נִישְׁט זײן קײן מַלְמֵד. ווארום מְלוּמְדוֹת איז
 נִישְׁט קײן פּאָד פאַר פֿרַנְסֶה, מְלוּמְדוֹת דאַרף זײן מיט האַרץ,
 דַעמאַלט איז מֶען מַצְלִיחַ מיט די קײנְדער.

אײַך האָף אז דו וועסט פאַרשְׁטײן דְּכֵר מִתּוֹךְ דְּכֵר פון מײנע
 ווערְטער, וועסטו זעהן וויאזוי דו וועסט האָבן הַצְלָחָה
 מיט די קײנְדער, זײ וועלן נִישְׁט וועלן דײַך אַפּלאַזן, און זײ
 וועלן גַּעדענֶקן אַגאַנץ לעבן וואס דו האַסט גַעטוהן פאַר זײ.

בְּפֶרֶט הײנטיגע צײַטן וואס איז אזוי הַפְּקָר וואס קײנער
 גַעבט נִישְׁט אַכְטונג אויף די יוגנט, איז אַ מְצוּה צו
 ראַטעווען אײדישע קײנְדער פון אינטערגײן, און דאס קען
 מֶען באַווײַזן נאַר מיט גוטקײט, און זײ מְקַרֵב זײן.

זאַלסט האָבן אַ פֿרײליכן חוּדש און אַ לעכטיגן חנוכה

תשעו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרֵב שַׁבַּת קוּדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ ד' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבֹרֹת הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

דו דאַרפֿסט זעהן זײַך צו דַערהאַלְטן, ס'איז טאַקע אַמֶת
 אז עַס גײט אויף דיר דוּרְךַ יַעֲצֵט שְׁווערע בִּיטְעֶרע

צייטן, דו האסט אויף זיך מחלוקת פון שווער און שוויגער
 וואס זיי העצן דיין ווייב אקעגן דיר, און מפילא איז דיין
 ווייב א אויפגעהעצטע און זי איז ברוגז אויף דיר, און זי
 האט שוין צאמגענומען אירע ברודער און שוועסטער אויף
 דיר, האסטו שוין צרות פון דיין שוואגער און שוועגערין
 און עם טוט זיך א גאנצע מהומה אויף דיר, און מען האט
 שוין אריינגעשלאפט דייע עלטערן מיט דייע געשוויסטער,
 און עם טוט זיך אפ א גאנצע איבערקערעניש וכו' וכו'.

איז דא איין עצה, אפשווייגן. עם שטייט פון חיד"א זי"ע
 אויפן פסוק (בראשית כ"ה י"ד) "ומשמע ודומה ומשא", מען
 דארף הערן, מען דארף שווייגן, און מען דארף קענען אלעס
 פארטראגן. דאס איז דער טייטש פון די ווערטער 'ומשמע'
 מען דארף הערן, און 'ודומה' מען דארף שווייגן, 'ומשא'
 מען דארף קענען אלעס פארטראגן. דער הייליגער רבי
 האט געזאגט 'מיט איין שווייג פארענטפערט מען אלע
 קשיות', דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ו')
 דאס עיקר התשובה איז 'ישמע בזיונו ידום וישתוק'.

קיינער אין דער וועלט קען זיך נישט בארימען אז ער איז
 ריין פון חטאים, עם איז נישטא אזא זאך, א מענטש
 ווערט געבוירן אויף דער וועלט און ער ווערט אלט א טאג
 א וואך א חודש א יאר, וואס עלטער ער ווערט דארף ער
 קומען צו א גרעסערן שכל צו פארשטיין אז עם איז דא
 א בורא כל עולמים, אויב האט ער א גוטן חינוך, איז מען
 אים מתנד פון קליינזייט אויס אז עם איז דא א בורא כל

עוֹלָמִים וְוֹאָם עַר הֵיט דִּי וְוֵעֲלֵט און פִּירט דִּי וְוֵעֲלֵט און
 אִיז מְחִיָּה דִּי וְוֵעֲלֵט, און עַר וְוֹאָקְסֵט אױף מִיט דַּעַם,
 דַּעַמְאֵלֵט וְוֹאָקְסֵט עַר אױף אַ גְּרוֹיֶסע יֵרֵא שְׁמַיִם, אָפֶּעַר
 אױב עַר וְוֹאָקְסֵט אױף בִּי אַ יָאָר בִּי צװײ בִּי דְרִי וְוֵעֵן
 עַר הֵיבֵט אָן צו רַעְדֵן, און עַר הַעֲרֵט שׁוֹיִן רַעְדֵן וְוֹאָם מֵעַן
 דַּאָרף נִישֵׁט רַעְדֵן, דַּאָם הֵיִסֵּט מֵעַן רַעְדֵט שְׁלַעַכְטֵם אֵינְעַר
 אױפֵן אַנְדֶּעֶרן, מֵעַן מֵאָכֵט לִיצְנױט אֵינְעַר אױפֵן אַנְדֶּעֶרן,
 און נֵאמִיר־לִיךְ דִּי קְלִינְעֵט מֵאָכֵן נָאָךְ דִּי גְּרוֹיֶסע, און זײ רַעְדֵן
 אױכְעֵט שְׁטױתִים, דַּאָם צװִיֶּסֶלִיךְ פֿאַרְנֶעֶסֶן זײ פֿון בּוֹרֵא כָּל
 עוֹלָמִים בִּיז מֵעַן וְוֵעֲרֵט אַ אֵינְגֵל פֿון זײַן אָכֵט נִיִּין יָאָר,
 און מֵעַן רַעְדֵט אױכְעֵט כָּל דְּבַר אָסױר, מֵעַן שְׁעֵלֵט וְכוּ',
 מֵעַן קְרִיגֵט זײַךְ וְכוּ', מֵעַן רַעְדֵט לְשׁוֹן הֲרַע אֵינְעַר אױפֵן
 אַנְדֶּעֶרן וְכוּ', אַזױ וְוֵעֲרֵט דַּעַר מַח און דַּעַר מַח־שְׁבָה און
 דַּאָם הַאָרֶץ פֿאַרְדֶּרִיט, בִּיז עִם קױמֵט אַרִיִּין אִין מֵעַנְטִש
 כְּפִירוֹת און אֶפִיקױרסױת, און עַר טֵרֵאכֵט שׁוֹיִן נִישֵׁט פֿון
 בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים, און וְוֹאָם עַר וְוֵעֲרֵט עֲלֵטֶער וְוֵעֲרֵט עַר
 מֵעַר פֿאַרְקְרִימֵט, נֵאכְדֶעם וְוֵעֵן עַר קױמֵט שׁוֹיִן אִין דִּי יָאָרן
 פֿון פֿעֲרֵצֵן פּוֹפֶצֵן זַעכְצֵן יָאָר, און עִם הֵיבֵט אָן אִים בְּרַעֲנֵעֵן
 דִּי בְּלוֹטֵן וְכוּ' וְכוּ', און עַר קױמֵט צו חֲטָאוֹת נַעֲוִרִים וְכוּ',
 וְכוּ', דַּעַמְאֵלֵט וְוֵעֲרֵט זײַן הַאָרֶץ אֵינְגֵאנְצֵן פֿאַרְקְרִימֵט, און
 זײַן דַּעַת און שְׁכָל וְוֵעֲרֵט אֵינְגֵאנְצֵן צװִישֵׁט, בִּיז עַר וְוֵעֲרֵט
 אָפֶּגֶעֶרִסֵן אֵינְגֵאנְצֵן פֿון בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים, פֿון יַעֲדֵע זַאָךְ
 וְוֵעֵט עַר רַעְדֵן נֵאָר נִישֵׁט פֿון דַּעַם בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים,
 דַּעַמְאֵלֵט אִיז שְׁיִיךְ מַחְלוֹקֵת קְרִיגֶעֶרִייעֵן, אַ מִיש־מֵאֵשׁ פֿון

די גאנצע משפחה, מכל שפן ווען ער האט חתונה און ער
איז אפגעריסן פון בורא פל עולם, אלעס איז ביי אים
טבע מקרה און מזל, דעמאלט איז שייך מחלוקת קריגערייען
מיט די גאנצע משפחה.

אָפּער ווען ער באקומט א חינוך פון קינדווייז אים אז
מען דארף היטן די מויל וואס דאס איז דער עיקר
פון מענטש, ווארום דער מויל דארף זיין שטענדיג צוגעבינדן
צום בורא פל עולם, דער מויל דארף שטענדיג רעדן צום
באשעפער, ווי דער גרויסער צדיק רבי אברהם בן רבי
נחמן ז"ל האט געזאגט "א מויל איז אזוי ווי א מיל, ווען
עס מאלט געבט עס ארויס מעל, ווען עס הערט אויף צו
מאלן הערט עס אויף צו געבן מעהל" איז א שאד אז די
מיל זאל נישט מאלן, א איד דארף שטענדיג רעדן צום
בורא פל עולם, ער דארף שטענדיג זאגן תהלים, און
בעטן דעם באשעפער ער זאל זיין צוגעבינדען צו אים, ער
זאל נישט זיין אפגעריסן פון אים, ווארום תפלה בינדט אן
דעם מענטש צום בורא פל עולם, און וואס מער ער איז
מתפלל ער זאגט תהלים און ער איז זיך מתבודד צום
בורא פל עולם, ווערט ער מער צוגעבינדען צו אים, און
אז ער ווערט צוגעבינדען צו אים האט ער א אנדערע סארט
ישוב הדעת, אנשטאט צו ענטפערן די אלע וואס זענען אים
מבזה, נעמט ער א משניות, און ער לערנט איין פרק און
נאך א פרק און נאך א פרק, ביז ער ענדיגט א מסכתא,
נאכדעם נעמט ער נאך א מסכתא, און ער לערנט איין

פֶּרֶק און נאָך א פֶּרֶק ביז ער ענדיגט א צווייטע מסכתא, אזוי לערנט ער בסדרן ביז ער ענדיגט שישה סדרי משנה, הייבט ער אן נאכאמאל, און די זעלבע זאך נעמט ער א גמרא ברכות און הייבט צו לערנען איין דף און נאך א דף און נאך א דף ביז ער ענדיגט דעם גאנצן מסכת ברכות הייבט ער אן און ער לערנט מסכת שבת, איין דף און נאך א דף און נאך א דף, ביז ער ענדיגט מסכת שבת, הייבט ער אן א נייע מסכתא, מסכת עירובין, און נאך א דף און נאך א דף לערנט ער, ביז ער איז דאס מסיום, אזוי ענדיגט ער איין מסכתא נאכן אנדערן, ביז ער איז זוכה ענדיגן גאנץ ש"ס הייבט ער אן נאכאמאל, און אזוי איז אויכעט מיט טור בית יוסף און שולחן ערוך, ער הייבט אן פון אנפאנג אורח חיים ווען ער ענדיגט הייבט ער אן יורה דעה ווען ער ענדיגט הייבט ער אן אכן העור ווען ער ענדיגט הייבט ער אן חושן משפט, אפילו ס'גייט דורך א שיינע פאר יאר ביז ער ענדיגט ד' חלקי שולחן ערוך, אבער ער האט א וועג יעדן טאג וואס צו טוהן, און ממילא אזא מענטש האט נישט קיין צייט אריינגיין אין קיין וויכוחים, ער האט נישט קיין צייט זיך מתנופת צו זיין, און ער האט נישט קיין צייט זיך צו קריגן, און אלעס גייט דורך אויפן בעסטן אופן.

איבערדעם געב איך דיר די עצה דו זאלסט שווייגן און שווייגן און שווייגן, הערן וואס יעדער איינער זידלט און שווייגן און שווייגן און פארנעמען און פארנעמען, וואס דאס איז דער אמת'ן פֿשט פון 'ומשמע' מען דארף

הערן, 'ודומה' מען דארף שווייגן, 'ומשא' מען דארף קענען
אלעס פארטראגן.

אז וואויל איז דעם אינגערמאן וואס ער אנטלויפט צו זיין
משניות צו זיין גמרא צו זיין שולחן ערוך, ועל כולם
ער אנטלויפט צום בורא כל עולמים, ער רעדט מיט אים
אזוי ווי מען רעדט זיך אים צו אן אמת'ן גוטן פריינד, און
ער רעדט וואס ווינציגער מיט מענטשן, דאס ווייזט אז ער
האט גרויס יראת שמים, ווארום וואס א מענטש האט
אינעווייניג געבט ער עס ארויס אינדרויסן, און וויאזוי ער
זעהט אים אינדרויסן, אזוי זעהט מען אים אינעווייניג, אזוי
ווי שלמה המלך זאגט (משלי ב' ו') "מפיו דעת ותבונה", פון
א מויל פון א מענטש קען מען וויסן זיין פארשטאנד, זיין
שכל, זיין פנימיות.

איבערדעם אז עס גייט אויף דיר דורך אגעלכע צרות
וואס אלע האבן זיך אויף דיר אויפגעשטעלט,
דיין שווער און שוויגער, דיין ווייב, דייע שוואגער'ס און
שוועגער'נס, און זיי האבן אריינגעצויגן און מחלוקת דייע
עלטערן מיט דייע ברודער און שוועסטער, איז די בעסטע
עצה צו שווייגן, נאר צו אנטלויפן צום בורא כל עולמים,
און דארטן איז נצחיות, נצחיות קען מען קיינמאל נישט
מנצח זיין, מנצח זיין קען מען נאר פיסטע לופט, אבער
ווען איינער האלט זיך ביי נצחיות איז שוין דעמאלטס
'נצחתי ונצחתי' איז ער דער מנצח.

אָשר

תשעז

בנחל

תלו

איך האָף דו וועסט אַריינגעמען אין דיר די ווערטער וועסטו
זיין אַ אנדערע מענטש אינגאנצן.

זאלסט האָבן אַ פֿרייליכן שבת

תשעז

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר ויגש ד' טבת ה'תשע"ה
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברה היקר לי
מאד ... גרו יאיר

איך האָב דערהאלטן דיין בריוו.

זאלסט וויסן אז ביי דעם הייליגן רבי'ן איז געווען דער
עיקר לימוד 'שולחן ערוך', ער האט זייער געלייגט
דעם דגוש אויף לערנען שולחן ערוך, איבערדעם אַ אינגערמאן
דארף לערנען אסאך "טור - בית יוסף" און "שולחן ערוך".

מען זאגט נאך פון שר שלום פון בעלזא זי"ע אז ער האט
געזאגט אז ער האט געשעפט הויפענס מיט יראת
שמים פון "טור - בית יוסף" זעהט מען פון דעם די
גרויסקייט פון זיך פארטיפן אין לימוד "טור - בית יוסף"
און "שולחן ערוך" וואס דאס איז אַ גרויסע זאך. דער
הייליגער רבי האט געזאגט אַ איד טאר נישט פארפעלן
איין טאג פון לערנען הלכה, עס איז אַ חוב קדוש אויף
יעדן איד צו לערנען הלכה, ווידעראום זאגט דער הייליגער
רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן ס"ב) אז אַ מענטש האט ספיקות

אין אמונה, זאל ער לערנען אסאך פוסקים "שולחן ערוך",
און ער טייטשט מיט דעם די פסוק (תהילים ק"ט ז) "אודך
ביושר לבב בלמדי משפטי צדקה" אז דו ווילסט האבן
ישרות הלב, דו זאלסט נישט האבן קיין קשיות און ספיקות
אויפן בורא פל עולמים, זאלסטו לערנען 'משפטי צדקה'
וואס דאס גייט ארויף אויף 'שולחן ערוך', 'משפטי התורה'.

אז וואויל איז דעם אינגערמאן וואס נאך די חתונה נעמט
ער זיך לערנען בסדרן "טור - בית יוסף" און "שולחן
ערוך" מיט גרויס התמדה.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מא)
אז די גדולי הפוסקים האבן באוויזן מופתים מיט דעם
פח וואס זיי האבן געלערנט שולחן ערוך, ווארום וויפער זיי
זענען געווארן בעלי פוסקים זיי האבן געפסק'נט אז די
הלכה איז אזוי און אזוי, האט מען זיי איבערגעגעבן א פח
פון הימל אז זיי זאלן קענען פסק'נען ברוחניות אויכעט
אזוי, אז איינער איז געקומען אז ער דארף פרנסה, האט
מען געפסק'נט דער איד דארף פרנסה, און מען האט עס
צוגעהערט אין הימל. איינער דארף האבן א רפואה, האט
מען געפסק'נט אז דער איד זאל האבן א רפואה, און מען
האט מסכים געווען אין הימל, זעהט מען פון דעם דאס
גרויסקייט פון לימוד פוסקים, יעדן טאג דארף מען לערנען
אסאך פוסקים, און דאס ברענגט אריין פארן מענטש גרויסע
יראת שמים.

הַלְוֹאֵי הַלְוֹאֵי וְוַאֲלֵט מְעַן אַרְיִינְגֶע־לֵיגֶט אִין בְּחֹרִים דִּי
 תְּשׁוּקָה פֿון לְעֶרְנֶען "טור - בית יוסף" און "שולחן
 ערוך" בְּסִדְרֵן דִּיִּקְא, אַזױ וועט מְעַן קענען ענדיגן בְּמִשְׁךְ
 זײַן לְעֵבֶן אַפֿאַר מַאל ד' חֲלָקֵי שׁוֹלְחַן עָרוּךְ, און ס'וועט
 אים אַרױסקומען אַ גְּרוֹיֶסע טוֹבָה אויף יענער וועלט, וואָרום
 אַז מְעַן לְעֶרְנֵט שׁוֹלְחַן עָרוּךְ, ווערט מְעַן אַפֿגֶעהיטן פֿון אַלעם
 שְׁלֵעכְטֵס, וואָס דאָס איז וואָס דִּי חו"ל זאָגן (גְּדוּה ע.נ.) תָּנָא
 דְּבֵי אֱלֹהֵינוּ כָּל הַשָּׁנָה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם מוֹבְטָח לוֹ שֶׁהוּא
 בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא; וואָרום דער הייליגער רַבִּי זאָגט (ליקוטי מוֹתְרֵן
 חֲלֵק ב' סִימָן ב') אַז מְעַן לְעֶרְנֵט שׁוֹלְחַן עָרוּךְ און מְעַן אִינוֹ זוֹכֵה
 מְחַדֵּשׁ זײַן אִין שׁוֹלְחַן עָרוּךְ, אִינוֹ מְעַן מְמַשֵּׁךְ עוֹלָם הַבָּא
 אויף דִּי וועלט, און עָס אִינוֹ נִישְׁט אַ גאָר אַזאַ עוֹלָם הַבָּא
 ווי אַ אִיד אִינוֹ זוֹכֵה מְחַדֵּשׁ זײַן אִין שׁוֹלְחַן עָרוּךְ, און וואָס
 מײַנסטוֹ אִינוֹ מְחַדֵּשׁ זײַן אִין שׁוֹלְחַן עָרוּךְ? צאַמנעמֶען פֿון
 תְּשׁוּבוֹת סְפָרִים בִּירֹר הַלְכוֹת וואָס האָט אַ שׁוֹיבוֹת צו דַעם
 סִימָן און צו דַעם סְעִיף, דאָס איז אַ גְּרוֹיֶסער זאָךְ.

אַיַבֶּע־דַעם זאַלסטוֹ לְעֶרְנֶען יעדן טאָג אַסאַךְ שׁוֹלְחַן עָרוּךְ,
 וועסטוֹ זעהן דו וועסט אַנקומען צו גאָר גְּרוֹיֶסע
 זאַכן.

גאָר פֿאַל נִישְׁט אַראָפּ בײַ זײַך, דו זאַלסט זײַן אַ מְתִמִּד אִין
 שׁוֹלְחַן עָרוּךְ, און דו זאַלסט וואָס ווינציגער רַעֲדֵן מִיט
 מְעַנְטֶשֶׁן, וועט דײַך גוט זײַן אויף דִּי וועלט און אויף יענער וועלט.
 זאַלסטוֹ האָבן אַ פֿרײַליכן שַׁבָּת

תשעה

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר ויגש ד' טבת ה'תשע"ה
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי
מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

זעה זיך צו שטארקן און פאל נישט אראפ ביי זיך, ווארום
אויף די וועלט איז דא זייער אסאך נסיונות, שווערע
און ביטערע נסיונות, עס גייט איבער אויף מענטשן ארעמקייט,
וואס דאס איז די שווערסטע זאך, א מענטש דארף באצאלן
דירה געלט, ער דארף באצאלן פאר עסן, מען דארף באצאלן
שכר לימוד, און אנדערע אויסגאבן, און ער האט נישט קיין
געלט, איז אים זייער זייער ביטער, איבערדעם דארף מען
זיך מורא'דיג שטארקן מיט בטחון אז דער בורא פל עולמים
וועט אים העלפן, און נאטירליך צום בטחון דארף מען האבן
אסאך תפילות, בעטן דעם בורא פל עולמים אז ער זאל
אויף אים רחמנות האבן, ער זאל אים מרחיב זיין, ווארום
אז מען איז מתפלל אויף פרנסה האט מען פרנסה.

משנ"ה באטרעפט פונקט ווי פרנס"ה, דאס הייסט אויב
מען לערנט אסאך משניות, איז מען זוכה צו גרינג
פרנסה, דערפאר איז א גרויסע זאך זיך קנבע עתים זיין
און לערנען אסאך משניות, וואס דאס איז משנה דעם
מענטש, משנ"ה איז אויך די אותיות משנה, אז מען לערנט
אסאך משנה איז מען משנה דעם מענטש מההיפך אל

ההיפך, משנה קען ארויסנעמען דעם מענטש פון שאול תחתיות ומתחתיו, אזוי ווי עם שטייט (תהלים ל) ה'עלית מן ש'אול נ'פשי, איז די ראשי תיבות משנ"ה, אז א מענטש לערנט אסאך משנה גייט ער ארויס פון שאול תחתית ווי ער איז אריינגעפאלן, דערפאר ווערט געברענגט אין שיחות הר"ן (סימן קפ"ה) אז דער רבי האט געגעבן א תיקון פאר אונזערע לייט זאגן יעדן טאג אכצן פרקים משניות, און איינע פון דיע איז געווען דער הייליגער רבי נתן זי"ע וואס דער רבי האט אים געגעבן די הנהגה אז ער זאל זאגן אכצן פרקים משניות יעדן טאג, און עם ווערט געברענגט פון גורי האר"י אויב איינער זאגט אכצן פרקים משניות יעדן טאג הארנעט ער אוועק דעם יצר הרע, איבערדעם וואויל איז דעם מענטש וואס ער געוואוינט זיך צו צו זאגן יעדן טאג אכצן פרקים משניות, אבער על כל פנים אז מען קען נישט איז אפילו איין פרק אדער צוויי פרקים אויכעט א גרויסע זאך, ווארום משניות איז מטהר דעם נשמה פון אלע פלעקן וואס איז ארויפגעקומען אויף אים דורך די חטאים, איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, לערן אסאך משניות, וועט דיך דער בורא כל עולמים שיקן פרנסה בשפע.

אויך א סגולה פאר פרנסה איז צו בענטשן אין א סידור ווארט ביי ווארט און אינזינען האבן יעדן שם, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (אין ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ז) ווען א מענטש עסט, נאכן עסן ווערט ער מבוהל און מבולבל וכו' און איבערדעם דארף מען בענטשן אין א סידור ווארט

בײַ װאָרט, און אײַנזײַגען האָבן יעדן נאָם װאָס ער זאָגט
ארויס פון מויל, און דאָס איז אַ סגולה אויף פּרנסה, בּפּרט
אז מען בענטשט בּשמוּחה.

שׂרעק זײַך נישט, דער בורא פּל עולמים וועט דײַך נישט
פּאַרלאָזן, דו וועסט זוכה זײַן נאָך צו אַ גרויסע
שפּע, דו וועסט נאָך קענען טײַלן פּאַר אַנדערע מענטשן.
זאַלסט האָבן אַ פּרייליכן שבת

תשעט

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר ויגש ד' טבת ה'תשע"ה
שלום וברכה אל הפחור היקר לי מאד ... גרו יאיר

אײַך האָב דער־האַלטן דיין לאַנגען בּריוו װאָס דו גײסט זײַך
אױס דיין בײטער האַרץ װאָס אױף דיר גײט אײבער.

אײַך מוז דיר זאָגן בּוזה העולם גײט אײבער אױף יעדן
אײנעם, מען איז מנסה, מען פּרובירט יעדן אײנעם
אױף אַן אַנדערן וועג, וואויל איז דעם װאָס ער קען זײַך
דער־האַלטן, און קײן שום זאָך צופּרעכט אים נישט, דער
לעבן גײט פּאַר קײנעם נישט גרינג, נאָר וואויל איז דעם
מענטש װאָס ער װײסט וואו צו אַנטלױפן.

דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט אז אַ איר
דאַרף שטענדיג אַנטלױפן צום בורא פּל עולמים, זײַך
צוגעוואוינען דעין צו אים אזוי ווי מען רעדט זײַך אױס פּאַר

א אַמְת'ן גוטן חבר, און ווען א איד רעדט צום באשעפער, דעמאלטס ווערט געשטארקט די אמונה ביי אים, און וואס מער ער באפלייסיגט זיך רעדן מיטן באשעפער אזוי ווערט אים אויפגעבויעט די אמונה נאך מער און נאך מער, איבערדעם בעהט איך דיר זייער, פארליר זיך נישט, כל זמן מען קען רעדן צום בורא כל עולמים דארף מען זיך זייער זייער פרייען, ווארום יעדן דיבור וואס א מענטש רעדט אין תפלה דאס הייסט המשכת השכינה בזה העולם, ער ברענגט אראפ דאס געטליכקייט אויף די וועלט.

א איד דארף שטענדיג שפירן אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא כל עולמים, אלעס איז אלקות, און אלקות איז אלעס, ווארום דומם צומה חי מדבר איז א לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, און דאס דארף מען גוט אין זיך אריינגעמען, און נישט פארנעסן פון בורא כל עולמים אפילו איין רגע.

דוד המלך זאגט אין תהלים (תהלים ל"ב) "אשרי אדם לא יחשב הוי"ה לו עון" טייטישט דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע, וואויל איז דעם מענטש וואס ער קומט צו דעם מדריגה אז ער טראכט נישט איין מינוט פון בורא כל עולמים דאס איז שוין זיין גרעסטע עבירה; הער און פארשטיי וואס דא טוט זיך, א איד טאר נישט מסיח דעת זיין פון בורא כל עולמים איין מינוט, דער גרעסטער חטא זיינער, דער גרעסטער זינד זיינער איז אז ער פארנעסט פון דעם בורא כל עולמים, איבערדעם דארף מען זיך זייער זייער

שטארקן, און נישט מסיח דעת זיין פון בורא כל עולמים, פון יעדע זאך זאל מען זעהן דאס געטליכקייט, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א) אז א איד דארף קוקן אויפן שכל נישט בכל דבר, דאס הייסט אויפן חיות אלקות וואס איז מחיה די זאך, און אויב א איד שטארקט זיך אין דעם לייכט אים דאס געטליכקייט אין אלע זיינע וועגן, און ער ווערט נישט פארלארן פון קיין שום זאך.

איבערדעם בעהט איך דיר פארליר זיך נישט, און כל זמן דו וועסט זיין צוגעוואוינט רעדן צום בורא כל עולמים, וועט דיין גאנצער לעבן גיין אויף אן אנדערע אויפן אינגאנצן, בעהט איך דיר פארליר זיך נישט, וועסטו זעהן סוף כל סוף וועט זיך אלעס איבערדרייען לטובה.
זאלסט האבן א פרייליכן שבת

תשפ

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר ויחי ט' טבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל הבחור היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דארפסט נישט מורא האבן, בקרוב וועסטו טרעפן דיין בת זוג, חז"ל זאגן (סוטה ב.) ארבעים יום קודם יצירת הולד בת קול יוצאת ואמרת בת פלוני לפלוני; קומט אויס מען האט שוין אויסגערופן אין הימל פאר דיר

א שידוד, און ממילא דארפסטו נישט מורא האבן און
 שרעקן זיך וואס די שדכנטע זאגט וכו', און וואס יענע
 שדכן זאגט וכו', דער זיווג איז תלוי נאר אין די הענט פון
 בורא כל עולמים.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ט) דאס דער
 שדכן איז דער צדיק, ער איז משדך כל השדוכים,
 איבערדעם דארף מען קומען צו א צדיק הערן פון אים
 תורה, און מען איז זוכה דורכדעם צו טרעפן א גוטע שידוד,
 איבערדעם זאלסטו זיך שטענדיג דרייען צווישן ערליכע אידן,
 און הערן תורה פון זיי, און אויכעט זאלסטו לערנען אסאך
 'ליקוטי מוהר"ן' ביז דו וועסט זיין קלאר אויסענווייניג, וועסטו
 זעהן ווי דער בורא כל עולמים וועט דיר נישט פארלאזן,
 דו וועסט האבן א גוטן שידוד, און דו וועסט אויפבויען א
 הייליג שטוב וואס די שכינה וועט רוען ביי דיר, נאר ווער
 נישט צופאלן און זאלסט נישט מורא האבן פון קיין שום
 זאך, ווארום דער בורא כל עולמים פירט די וועלט בהשגחה
 פרטיות, און דו וועסט אונדאי געהאלפן ווערן.

דו זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תשפא

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר ויחי ט' טבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו, און איך האב גרויס הנאה געהאט אז דו ביסט מתמיד בלמוד תורה הקדושה, דו פארפלייסט זיך אין לערנען אויפן סדר דרך הלימוד פון רבי'ן, דו קענסט זיצן אפאר שעה מיט א גמרא און לערנען בסדרן אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געוואלט, וואויל איז דיר אויף די וועלט, וואויל איז דיר אויף יענער וועלט.

מען קען נישט מסביר זיין דאס גרויסקייט פון א מענטש וואס ער חזרט דפין גמרא, אפילו בדרך גירסא, דאס הייסט זאגן בלעטער גמרא, ווארום כל זמן א מענטש איז באהאפטן צו די גמרא וועט ער נישט ארויסגיין לתרבות רעה, און דאס איז ברור בשמש, ליידער זעהט מען מענטשן קענען דורכגיין וואכן און חדשים און אפילו יארן און מען זאל נישט אויפמאכן קיין גמרא, און וועגן דעם ליידן זיי וואס זיי ליידן, כל מיני צרות און יסורים, ביטערניש, פונקטערניש וכו' וכו', פיסטקייט, ליידיקייט, וכו' וכו', אבער ווען א מענטש געוואוינט זיך צו, און הייבט אן זאגן ש"ס פון ברכות, ווען ער ענדיגט הייבט ער אן מסכת שבת, ווען ער ענדיגט הייבט ער אן מסכת עירובין, ווען ער ענדיגט הייבט ער אן מסכת פסחים וכו' וכו', ביז ער ענדיגט גאנץ ש"ס הייבט ער אן נאכאמאל, דאס איז נישט

אזא פֿרעמדע זאך, עס ווערט געברענגט אין די תולדות פון דעם גרויסן גאון און צדיק רבי יוסף ענגיל זי"ע וואס ער האט זוכה געווען מחבר זיין אזויפיל לומדישע ספרים, אז גאר אין דער יוגנט האט ער גארנישט פארשטאנען וואס ער לערנט, האט ער דורכגעזאגט פערציג מאל גאנץ ש"ס אן רש"י אן תוספות, און ער האט אליין געזאגט פשטים אין דער גמרא, און דער סוף האט אים דער בורא פל עולם געהאלפן אז ער האט אויפגעוואקסן אזא גאון.

עס זעהט אים זייער קאמיש פארוואונדערט, איך וועל נעמען א מסכת ברכות און איך וועל דורכזאגן גאנץ מסכת ברכות און נאכדעם וועל איך דורכזאגן גאנץ מסכת שבת, און אזוי ווייטער ביז איך וועל דורכזאגן גאנץ ש"ס אן רש"י אן תוספות, וואס וועט מיר עס ברענגן? גיין גיין, פרוביר עס אים וועסטו זעהן וואסערע זיסקייט דו וועסט שפירן אין דיין לעבן, דו וועסט זיין פארנומען אנאנצן טאג, ס'וועט נישט זיין ביי דיר גיין ליידג, ס'וועט נישט זיין ביי דיר פיסטקייט און פינסטערניש וכו' וכו'.

זיי נישט קיין בטלן, זיי ממשיך אזוי ווי דו האסט אנגעהויבן חזון און זאגן זייער אסאך פרקים משניות, און ענדיגן נישט סדרי משנה איינמאל נאכן אנדערן, און אזוי אויכעט אין ש"ס, און אזוי אויכעט אין ד' חלקי שולחן ערוך מחבר רמ"א, וואס ביים רבי'ן ווערט דאס אנגערופן שולחן ערוך הקטן, ווארום אמאל איז געווען געדריקט גאר מחבר רמ"א אן פירושים, אזוי קען א מענטש אדורך זאגן גאנץ ד' חלקי

שׁוֹלְחָן עָרוּךְ, וְעַתָּה עַר ווִיסָן יַעֲרַע הַלְכָהּ וּוְאוֹ סְגֻעַפּוֹנֵט זִיךְ,
אז עַר וְעַתָּה דַאָרְפֵן פֿרַעגֵן אַ שְׂאֵלָה וְעַתָּה עַר ווִיסָן וּוְאוֹ צו
פֿרַעגֵן אִין וּוְאוֹ צו קוֹקוֹ, אִין וְוַאס צו פֿרַעגֵן וְכוּ' וְכוּ',
אַיַבְעֶרְדֶעם זָאל נִישְׁט זײַן בײַ דִיר פֿרַעמֶד דִי זאַךְ.

וְוַעגֵן דַעם עַגֵין וְוַאס דו האַסט מִיר גַעפֿרַעגֶט וְכוּ', זאַלסטו
ווִיסָן, אַ אִיד דַאָרף זײךְ אַיַבְעֶרְגַעבֵן אַיַנגאַנְצֵן צום
בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, דַער גאַנצֶער מַח מַחֲשָׁבָה דַאָרף זײַן גַאר
טֵראַכְטֵן פֿון שֵׁם הַנּוֹי"ה בְרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְוַאס אִין
פֿאַר זײַנע אַוּיגֵן, וְוַאס דַאס אִין (פֿהֵלִים ט"ז) "שׁוֹיִתִי הַנּוֹי"ה לְגַנְדִי
תְּמִיד" אַ מַעֲנֵטֶשׁ דַאָרף שְׁטַענְדִיג אַיַנזײַנען הָאבֵן שֵׁם הַנּוֹי"ה
בְרוּךְ הוּא, אַ מַעֲנֵטֶשׁ דַאָרף שְׁטַענְדִיג רַעדֵן צום בּוֹרָא פֿל
עוֹלָמִים אַזױ ווי מַען רַעדֵט זײךְ אִוִים צו אַ גוֹטֵן פֿרײַגֶד, וְוַאס
דַאס בַּאָהַעפֿט דַעם מַעֲנֵטֶשׁ צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, אַזױ ווי
עַם שְׁטײט (דְּבָרִים י"ב"א) "הוּא תְהִלָּתְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ", מִיט דַעם
וְוַאס אַ מַעֲנֵטֶשׁ רַעדֵט צום בַּאָשְׁעֶפֶר מַען אִין מַתְפַּלֵל צום
בַּאָשְׁעֶפֶר וְוַערֵט עַר בַּאָהַאפֿטֵן צו אִים.

דו זאַלסט ווִיסָן וְוַען אַ אִיד גַעבֵט זײךְ אַיַבְעֶר אַיַנגאַנְצֵן צום
בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים הָאט עַר נִישְׁט וְוַאס מוֹרָא צו הָאבֵן
פֿון קײנעם נִישְׁט, אַדְרָבָה עַם פֿאַלֵט אַ פֿתּוּד אַוּיף דִי מַעֲנֵטֶשׁ
וְוַאס זײ ווִילֵן אִים טִשְׁעֶפֶען, אַיַבְעֶרְדֶעם מַאךְ זײךְ נִישְׁט צוּטוּהֵן
פֿון קײנעם נִישְׁט, דו אַנטלױף צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, רַעד
וְוַאס ווִינצײגֶער צו מַעֲנֵטֶשׁ וְוַארום מַען דַאָרף זײךְ הִיטֵן פֿון
זײ אַזױ ווי מַען הִיט זײךְ פֿון מַלְאָךְ הַמּוֹת וְכוּ', אַ מַעֲנֵטֶשׁ
וְוַאס אִין נִישְׁט דְּבוּק אִין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים זַאגֵט דַער הַיִלִיגֶער

רַבִּי (אין ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז') איז א תיה בְּדַמוֹת אָדָם, עַר
 איז נישט קיין מַעֲנֵטֵשׁ, עַר איז א תיה אין א צורה פון א
 מַעֲנֵטֵשׁ, ווארום א תיה טאַנצט און שפּרִינגט ארויף אויף א
 אומשולדיגן מַעֲנֵטֵשׁ, א מַעֲנֵטֵשׁ האט שכל ער טשעפעט
 נישט א צווייטן, אָדָם איז מ'שון 'אָדָמָה לְעֵלְיוֹן' עַר איז
 צוגעגליכנט צום בורא פֿל עולמים, דער בורא פֿל עולמים
 טוט נאר גוטס, ווי דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט
 (תני מוהר"ן סימן תנ"ב) 'גאט איז תמיד גוט'; און עס איז א בְּפִירוּשׁ עַר
 פֿסוק וואס מיר זאגן דריי מאל א טאג (תהלים קמ"ה) "טוב
 הו"ה לכל רחמיו על כל מעשיו" גאטעניו איז נאר גוט פאר
 יעדן איינעם, און האט רחמנות אויף יעדן איינעם, און מען
 דארף זיך צוגעוואוינען גיין בְּדַרְכֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יתברך
 שמו, שטענדיג נאר טוהן טובות פאר יענעם, און א מַעֲנֵטֵשׁ
 דארף גוט וויסן, אויב ער טוט רשעות פאר יענעם טוט ער
 רשעות פאר זיך, וואס מען טוט פאר יענעם אזוי ווערט
 צוריקגעטוהן פאר אים, אויב ער טוט חסד מיט אן אנדערן
 איד ווערט געטוהן מיט אים חסד, אויב ער טוט רשעות
 מיט אן אנדערן וכו', טוט מען אים רשעות וכו', איבערדעם
 דארף זיך א מַעֲנֵטֵשׁ נאר באהעפטן צום בורא פֿל עולמים,
 און וויאזוי? האט אונז דער הייליגער רבי אויסגעלערנט אז
 מען דארף אסאך רעדן צום בורא פֿל עולמים אויף פֿראסט
 אידיש אויסדערציילן דאס גאנצע הארץ, און דייקא דורכדעם
 קען מען אַנקומען צו די העכסטע מדריגות אין לעבן, וואס
 דאס איז פשוט טראכטן פון בורא פֿל עולמים.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ב) אז דער עיקר אידישקייט איז תמימות ופשיטות, זיין א פשוטער איד אן חכמות, גיין דריי מאל אין טאג דאווענען אין בית המדרש, מקיים זיין די מצוות מיט א געוואלדיגער שמחה, מען גייט ארויס פון שטוב קישט מען די מזוזה, מען פריידט זיך פרוך השם מיר האבן א מזוזה אויף אונזער טיר, מען טוט זיך אן מיט ציצית און מיט תפילין, און מען עסט נאר פֿשר, און מען טוט חסד און צדקה מיט אידן, ועל כולם מען לערנט יעדן טאג מקרא משנה גמרא וכו', און מען איז פרייליך דאס "שלא עשני גוי" און מער פון דעם דארף מען נישט האבן, מען דארף זיך נישט מבבלבל זיין מיט קיין שום מענטש נישט, א מענטש דארף שטענדיג אינונען האבן זיך, וואס וועל איך האבן וכו', וואס וועט מיט מיר זיין וכו', לויף נישט נאך, נאך יענעם, מאך נישט נאך יענעם וכו', ווארום פון דעם וועסטו גארנישט האבן, דו קוק נאר וואס איז גוט פאר דיר, אז דו וועסט גיין אויף דעם וועג וועסטו האבן גרויס הצלחה, אונדאי און אונדאי איז דא נסיונות, יעדער מענטש האט זיינע נסיונות, אבער א איד דארף זיך שטענדיג דערהאלטן נישט אראפפאלן פון קיין שום זאך.

איך האף אז דו וועסט אריינגעמען די ווערטער אין דיין הארץ, וועסטו זיין אן אנדערע מענטש אינגאנצן, נאר שרעק זיך נישט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תשפב

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֵדֶר וַיְחִי ט' טַבַּת ה'תשע"ה
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר
אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהַאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

דו דארפסט נישט מורא האבן, דו האסט אויכעט א זיווג,
ווי די חז"ל זאגן (סוטה ב.) ארבעים יום קודם יצירת הנולד
בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני; קומט אויס מען
האט שוין אויסגערופן פאר דיר ווער איז דיין שידוך, דו
דארפסט נאר בעטן דעם אייבערשטן אז עס זאל אנקומען
גרינגערהייט אן קיין שום מניעה, ווארום דער הייליגער רבי
זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ז) אז א מענטש האט פאגם געווען
אין פגם הברית, קומט אים אן זייער שווער צו טרעפן דעם
בת זוג, איבערדעם דארף מען תשובה טוהן אויף חטאות
נעורים, דעמאלטס טרעפט מען גרינג דעם שידוך.

געזאזין זיך צו, צו רעדן צום בורא כל עולמים, און וואס
דו דארפסט האבן זאלסטו נאר בעטן אים, און
ווער נישט צובראכן, וועסטו זעהן גרויסע ישועות וואס דער
באשעפער וועט מיט דיר טוהן, מען דארף זיך זייער זייער
שטארקן און נישט אראפפאלן ביי זיך, דער עיקר איז האט
דער הייליגער רבי געזאגט "שקורין דערהאלטין זיך", א
איד דארף זיך דערהאלטן, וואס ס'גייט נאר אויף אים נישט
איבער, און דער עיקר נאר זיך נישט שרעקן, ווי דער
הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ח) אז די

וועלט איז אזוי ווי א שטאל בריקל, מען דארף דורך גיין
אויף דעם, והכלל והעקר שא יתפחד כלל, נישט מורא
האבן, יעצט אז די וועסט דאס אין דיר אריינגעמען וועסטו
לעבן א חיים טובים.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תשפג

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר ויחי ט' טבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

זעה זיך צו שטארקן, קיין שום זאך אין דער וועלט זאל
דיר נישט אראפוארפן, דער עיקר זאלסטו שטענדיג
זיין פרייליך, און מען זאל שטענדיג זעהן א שמייכל אויף
דיין פנים, דער הייליגער רבי זאנט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קנ"א)
ווען א איד גייט שטענדיג מיט א שמייכל ס'ווערט אנגערופן
אנפין גהורין, א לעכטיג פנים, קען מען זעהן אין זיין פנים
דעם דמות פון צדיק צו וועמען ער איז מקורב, עס איז
באוואוסט אז דער הייליגער רבי האט אוועקגעשטעלט א
דגוש אויף שמחה, שמחה דאס איז דער מקור הקדושה,
ווען א איד איז שטענדיג פרייליך, מיט דעם ווייזט ער אז
ער האט א ריינעם הארץ, און זיין פוננה איז נאר לטובה,
דער הייליגער רבי זאנט (ספר המדות אות שמחה סימן א) פשאדם

עוֹשֶׂה מְצוּה בְּשִׂמְחָה בְּיָדוֹעַ שְׂלָבוּ שְׁלָם עִם אֱלֹקָיו; אוֹיֵב
 אֵ אִיד אִיז מְקַיִם אֵ מְצוּה מִיט אֵ גְעוּוּאֵלְדִיגֵעַ שְׂמַחָה, מִיט
 דָּעם וּוּיִזט עֵר זִיין רִינֵעַ הָאָרֶץ אִז עֵר מִינֵט עֵרְנֶסֶט, עֵר
 וּוּיֵל טוֹהֵן דָּעם רְצוֹן פֿון בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אָן קִיין שׁוּם
 שְׂכָר, נָאר טוֹהֵן וּוּאָס דָּער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים הָאָט גֶּעֱהִיטֶן,
 אַיִבֶּעֲרָדֶעם אִיז וּוּאִיל אִיז דָּעם מְעַנְטֶשׁ וּוּאָס עֵר גִּיט
 שְׂטַעַנְדִיג אַרוֹם מִיט אֵ שְׂמִיכֵל, אָפִילוּ דָאָס הָאָרֶץ אִיז אִים
 צוּבְרָאכֵן אױף טױזענט שְׂטִיקֶלֶעך, מְרױב צָרוֹת וּוּאָס עֵר
 מַאכֵט מִיט, אָבֶער פּוֹנְדֶעסֶטױעגֵן עֵר אִיז מְקַבֵּל פֿנִי חֲבִירוֹ
 מִיט אֵ שְׂמַחָה, דָאָס אִיז אֵ גְרוֹיסֶע זַאךְ.

וּוּיִדֶּעֲרָאוּם מֵעַן קֵען מְחִיָּה זִיין מְעַנְטֶשׁן זַאגֵט דָּער הַיִּלְיָנֶער
 רַבִּי מִיט דָּעם וּוּאָס מֵעַן וּוּיִזט יַעֲנֶעם אֵ פֿרִיילִיכֵן
 פֿנִים, וּוּאָרוֹם מְעַנְטֶשׁן מַאכֵן מִיט בְּזוּה הַעוֹלָם אַזױפִּיל צָרוֹת
 אַזױפִּיל יִסוּרִים, אַזױפִּיל בִּיטֶעֲרִנִּישׁ, אִז זִי מִינֵען ס'אִיז עַק
 וּוּעֵלֶט, און זִי הָאָבֵן גִּישֶׁט צו וּוּעֶמֶען זִךְ אױסְגִיטֵן דָאָס
 הָאָרֶץ, וּוּיִפֶּער זִי זַעֲהֵן אֵ מְעַנְטֶשׁ מִיט אֵ פֿרִיילִיךְ פֿנִים,
 גִּייען זִי צו צו אִים און זִי רֶעֶדֶן זִךְ אִים דָאָס הָאָרֶץ וְכוּ'
 וְכוּ', און וּוּיִסֵן זַאֲלֶסטוּ וּוּיִסֵן אִז דָאָס אױסְרֶעֶדֶן זִךְ דָאָס
 הָאָרֶץ פֿאַר אֵ צױוּיטֵן אִיז אֵ גְרוֹיסֶע זַאךְ, וּוּאָרוֹם אֵ מְעַנְטֶשׁ
 אִז עֵר טְרָאגֵט אִין זִךְ אַרוֹם זִיין צֶער און זִיין וּוּיִטְטַאג, און
 עֵר לֹאזט עִם אַזױ אַיִבֶּער, קֵען עֵר רַחֲמָנָא לִיצְלֵן זִךְ גֶּעֶמֶען
 דָּעם לַעֲבֹן פֿון רױב עֵנְגֶענִישׁ וּוּאָס ס'קױקט אִים אִים אִז עֵר
 וּוּעֵט שׁוּין גִּישֶׁט אַרוּסְגִיין פֿון זִיין צָרָה וְכוּ' וְכוּ', וּוּאָס דָּער
 אַמְתָּן אַרִיין אִיז גִּישֶׁט אַזַּא זַאךְ, פֿון אַלֶּע צָרוֹת פֿון דִּי

וְוַעֲלַט קָען קָען אַרױסגױן, נָאַר קָען דאַרף טָרעפֿן דַעם
רױכטיגן קָענטש וואס ער קָען אים ווייזן דַעם וועג וואו
אַרױסצוגױן פון די צָרוֹת.

**אײבערדעם זײ נישט קױן בַטלן, גײ ארום שְטענדיג מיט
אַ פֿרײליך לעכטיג פֿנים, מיט אַ שְמײכל, וועט
קָען קענען זעהן דעם רבֿינ'ס צורה אין דיין פֿנים, און דער
הײליגער רבֿי זאגט אזוי ווי די לְבָנָה נעמט אין זיך אריין
דאס לעכטיגקײט פון די זון, און אויב ס'איז נישטא קױן
אַפֿהאלט בײ די לְבָנָה נעמט עס אריין אין זיך מער די
לעכטיגקײט פון די זון, די זעלבע זאך, א פֿנים פון אַ
קָענטש וואס מער ער איז זיך מױך דעם פֿנים און דעם
פֿנימיות זײנע, און ער איז מְקַבֵּל דעם לעכט פון צדיק,
לײכט אין שײנט אין אים די לעכט פון צדיק, אז וואויל
איז דעם וואס ער לײנט דאס אריין בײ זיך אין האַרץ,
דעמאלט וועט אים אלעס גײן גרינגער.**

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאָג און אַ פֿרײליכן תּמױד

